วารสารงานวิจัย
วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๑

ผลงานวิจัยดีเด่นของสถานศึกษา :

- การพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอนโดยใช้สื่อประสมออนไลน์ เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง "งบกระแสเงินสด" วิชาการวิเคราะห์รายงานทางการเงิน (๓๒๐๑-๒๑๐๔) ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๑ — รัชนีวรรณ ศรีทองเพิ่ง
- การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการประยุกต์ใช้โปรแกรมจัดการฐานข้อมูลในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบเกม — รพีพัฒน์ พรหมดนตรี
- ผลการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา "CIPPA Model" เรื่อง ปฏิบัติการจัดทำเที่ยว รายวิชาการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ ๑ สาขางานการท่องเที่ยว ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๑ — วรณัน พงษ์จีน

จัดทำโดย
งานวิจัยพัฒนา นวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์ ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ
วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ มีจุดประสงค์เพื่อให้เกิดการพัฒนาและแก้ปัญหาการเรียนการสอน โดยกำหนดให้ครูทุกคนทำวิจัยในชั้นเรียน อย่างน้อยคนละ 1 เรื่องต่อปีการศึกษา และมอบหมายให้งานวิจัยพัฒนา นวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์ ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ รวบรวม ตรวจสอบ และเป็นที่ปรึกษาให้แก่ครูผู้สอนในการทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นการส่งเสริมสนับสนุนนักเรียน นักศึกษา และบุคลากรในสถานศึกษา เกี่ยวกับการวิจัย การพัฒนาองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการจัดการศึกษา การประกอบอาชีพ และประโยชน์โดยรวมของสังคม ชุมชน และท้องถิ่น

งานวิจัยพัฒนา นวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์
ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ
วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

สารบัญ

แผนกวิชา	หน้า
แผนกวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย	1
แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ	14
แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์	28
แผนกวิชาการบัญชี	38
แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	62
แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ	78
แผนกวิชาการตลาด	89
แผนกวิชาเลขานุการ	104
แผนกวิชาการจัดการทั่วไป	121
แผนกวิชาภาษาต่างประเทศธุรกิจ	134
แผนกวิชาการโรงแรม	150
แผนกวิชาการท่องเที่ยว	160
แผนกวิชาสามัญ	165
แผนกวิชาสัมพันธ์	181

แผนกวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย

รายงานผลการพัฒนาเอกสารประกอบการเรียน
วิชาชุดไทย รหัสวิชา 2401-2211
ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556

ผู้วิจัย	นางอารี มีบุญมาก
ตำแหน่ง	ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา	คศ.บ.(ผ้าและเครื่องแต่งกาย)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาการต่าง ๆ ของโลกยุคโลกาภิวัฒน์มีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจของประเทศ รวมทั้งเกิดกระทบต่อศิลปะและวัฒนธรรมของชาติอีกด้วย ทั้งที่ความเป็นจริงศิลปะและวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่แสดงถึงเอกลักษณ์ประจำชาติได้เป็นอย่างดี และมีความสำคัญไม่แพ้เทคโนโลยี เป็นมรดกที่สืบทอดกันมาทางสังคมตั้งแต่อดีตกาลที่เกิดจากการสร้างสรรค์สั่งสม ซึ่งต้องมีการสืบทอดต่อกันไป เพราะเป็นสิ่งที่ช่วยจรรโลงความดี ความงาม ให้เห็นออกมาในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งประเทศไทยเป็นประเทศที่มีมรดกทางวัฒนธรรมประจำชาติที่เป็นของตนเองมาเป็นระยะเวลายาวนาน โดยเฉพาะวัฒนธรรมด้านการแต่งกายแบบไทย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและพัฒนาเอกสารประกอบการเรียน วิชาชุดไทย รหัสวิชา 2401-2211 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เอกสารประกอบการเรียน วิชาชุดไทย (2401-2211)
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อเอกสารประกอบการเรียน วิชาชุดไทย รหัสวิชา 2401-2211

ตัวแปร

ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้เอกสารประกอบการเรียนวิชาชุดไทย รหัสวิชา 2401-2211

ตัวแปรตาม คือ

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนด้วยเอกสารประกอบการเรียน วิชาชุดไทย รหัสวิชา 2401-2211
2. ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อเอกสารประกอบการเรียน วิชาชุดไทย รหัสวิชา 2401-2211

ประชากร

ประชากรในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาแฟชั่นดีไซน์ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาชุดไทย รหัสวิชา 2401-2211 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 11 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เอกสารประกอบการเรียนวิชาชุดไทย รหัสวิชา 2401-2211 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีเนื้อหาทั้งหมด 6 หน่วยการเรียน ดังนี้

หน่วยที่ 1 ความรู้เกี่ยวกับชุดไทยพระราชนิยม
หน่วยที่ 2 เครื่องมือและอุปกรณ์ตัดเย็บชุดไทยพระราชนิยม
หน่วยที่ 3 พื้นฐานการสร้างแบบตัดชุดไทยพระราชนิยม
หน่วยที่ 4 การสร้างและวางแบบตัดชุดไทยพระราชนิยม
หน่วยที่ 5 เทคนิคการเย็บและตกแต่งชุดไทยพระราชนิยม
หน่วยที่ 6 การลองตัวและแก้ไขข้อบกพร่องของชุดไทยพระราชนิยม

2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาชุดไทย รหัสวิชา 2401-2211 แต่ละหน่วยการเรียน หน่วยการเรียนละ 10 ข้อ รวม 60 ข้อ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ใช้สำหรับวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน
3. แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อเอกสารประกอบการเรียน วิชาชุดไทย รหัสวิชา 2401-2211

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้สอนแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มวิจัย
2. ผู้สอนเก็บรวบรวมแบบสอบถาม
3. ผู้สอนนำแบบสอบถามมาตรวจสอบและนำไปวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าร้อยละ
2. ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการสอนของครูผู้สอน 3 ด้าน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะของผู้เรียน ใช้วิธีสรุปหรือสังเคราะห์ข้อความจากแบบสอบถามปลายเปิด

สรุปผลการวิจัย

ความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาแฟชั่นดีไซน์ ที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาชุดไทย รหัสวิชา 2401-2211 พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด และระดับมาก เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1. ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.30 โดยเรียงลำดับคือ ผู้สอนติดตามผลการสอนอย่างต่อเนื่อง อยู่ในระดับมากที่สุด ผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์ เนื้อหาวิชา และวิธีการจัดการเรียนการสอนชัดเจน อยู่ในระดับมาก และมีความพึงพอใจต่ำที่สุดคือ ผู้สอนใช้สื่อการสอนที่เข้าใจง่าย
2. ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.53 โดยเรียงลำดับคือ ผู้สอนสอนเนื้อหาครบถ้วนตามคำอธิบายรายวิชา/แผนการวัดผล/แผนการจัดการเรียนรู้ และผู้สอนมีความรู้ความสามารถในเนื้อหาที่สอนเป็นอย่างดี
3. ด้านการวัดและประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.47 โดยเรียงลำดับคือ ผู้สอนให้โอกาสนักเรียนได้ปรับปรุงงานที่ไม่ผ่านเกณฑ์ อยู่ในระดับมากที่สุด ผู้สอนแจ้งเกณฑ์และวิธีการวัดผลประเมินผลล่วงหน้าชัดเจน อยู่ในระดับมาก และผู้สอนวัดผลอย่างเป็นธรรมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้สอนมีเครื่องมือโดยเฉพาะจักรเย็บผ้าที่มีคุณภาพและพร้อมใช้งานให้มีปริมาณมากกว่านี้ เพื่อเป็นการกระตุ้นผู้เรียนให้ตั้งใจเรียน ไม่เกิดความเบื่อหน่าย
2. ครูผู้สอนให้โอกาสผู้เรียนได้ปรับปรุงชิ้นงานที่ไม่ผ่านเกณฑ์ เป็นเรื่องที่ดี ผู้เรียนชอบ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เอกสารประกอบการเรียนวิชาชุดไทย (2401-2211) เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ นำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง
2. ผู้เรียนได้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาชุดไทย รหัสวิชา 2401-2211 และเป็นแนวทางให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ในการตัดเย็บชุดไทยได้เต็มประสิทธิภาพ
3. ทำให้ทราบความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการใช้เอกสารประกอบการเรียน วิชาชุดไทย รหัสวิชา 2401-2211
4. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนเพื่อนำผลที่ได้รับจากการศึกษาเป็นแนวทางการผลิตเอกสารประกอบการเรียนวิชาอื่นและระดับอื่นๆ ต่อไป
5. ครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องได้นำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาเทคนิคการเรียนรู้โดยใช้นวัตกรรมหรือเทคนิคการสอนรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งเป็นการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของผู้เรียน
6. ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ ได้มีการสืบทอด ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยเฉพาะวัฒนธรรมด้านการแต่งกายแบบไทย ซึ่งเป็นมรดกและวัฒนธรรมประจำชาติของไทย

การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเสื้อผ้าบุรุษเบื้องต้น เรื่อง การสร้างแบบและตัดเย็บเสื้อเชิ้ตและกางเกง ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

ผู้วิจัย นางสาวกัตติกา แก้วขาว
ตำแหน่ง ครูผู้ช่วย
วุฒิการศึกษา คบ.(เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ความเป็นมาและความสำคัญ

การจัดการศึกษาในระดับอาชีวศึกษามุ่งเน้นการเรียนการสอนในด้านการพัฒนาวิชาชีพและเป็นการยกระดับการศึกษาวิชาชีพให้สูงขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน ผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี วิชาเสื้อผ้าบุรุษเบื้องต้น เป็นวิชาที่อยู่ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 โดยวิชาเสื้อผ้าบุรุษถือได้ว่าเป็นวิชาวิชาพื้นฐานที่สำคัญสำหรับผู้เรียนในการประกอบวิชาชีพ การตัดเย็บเสื้อผ้าถือเป็นงานช่างที่ต้องใช้ทั้งฝีมือ ความคิดสร้างสรรค์ ขยันและมีความรับผิดชอบ สามารถที่จะประดิษฐ์ออกแบบเสื้อผ้าของใช้ต่างๆ จากวัสดุธรรมชาติ สามารถซ่อมบำรุงเครื่องมือ เครื่องใช้ต่างๆ ได้ ดังนั้นในการเรียนการสอนและการปฏิบัติงานจริงจึงต้องมีการเตรียมความพร้อมและฝึกฝนทักษะการทำงานมากขึ้น จากการเรียนการสอนวิชาเสื้อผ้าบุรุษเบื้องต้นและการสังเกตพฤติกรรมในการเรียนของผู้เรียนชั้น ปวช. 2 วิชาเสื้อผ้าบุรุษเบื้องต้น พบว่าผู้เรียนยังขาดทักษะในการตัดเย็บเสื้อผ้าบุรุษซึ่งมีเทคนิคและวิธีการตัดเย็บที่แตกต่างจากเสื้อผ้าสตรี ที่ใช้ความประณีตและสวยงาม จากปัญหาที่พบ มีหลากหลายแนวคิดที่จะเป็นการกระตุ้นผู้เรียนให้มีการเตรียมความพร้อมสำหรับการเรียนการสอน เช่น การสร้างแรงจูงใจ เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ และสำหรับรูปแบบที่ผู้สอนได้นำทดลองในการวิจัย คือ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

งานวิจัยนี้เป็นการทดลองที่มุ่งหาผลของการจัดการเรียนการสอนของรายวิชาเสื้อผ้าบุรุษเบื้องต้นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 แผนกแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ดังนั้นการที่สถานศึกษาจะมุ่งพัฒนาบุคลากรเพื่อตอบสนองความต้องการทางด้านตลาดแรงงาน ระบบของการทำงานไม่ใช่แค่พัฒนาเครื่องมืออุปกรณ์เพียงอย่างเดียว แต่ต้องพัฒนาผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการควบคุมและจัดการ จึงเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาประเทศให้มีความก้าวหน้าสู่ระดับสากล ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญในการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับการทำงาน การเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนมีความพร้อม มีทักษะในด้านการคิดคำนวณและการใช้คอมพิวเตอร์ในการทำงาน ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพได้หลากหลายเพื่อความสะดวก ถูกต้องแม่นยำ สร้างความเชื่อมั่นและน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในวิชาเสื้อผ้าบุรุษเบื้องต้น เรื่อง การสร้างแบบและตัดเย็บเสื้อเชิ้ตและกางเกง สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 สาขาวิชาแฟชั่นดีไซน์
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาเสื้อผ้าบุรุษเบื้องต้น เรื่อง การสร้างแบบและตัดเย็บเสื้อเชิ้ตและกางเกง สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 สาขาวิชาแฟชั่นดีไซน์ จากการใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 สาขางานแฟชั่นดีไซน์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 7 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในรายวิชาเสื้อผ้าบุรุษเบื้องต้น

ระยะเวลาในการทดลอง

การทดลองครั้งนี้ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ใช้เวลาในการทดลอง 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 7 ชั่วโมง

เนื้อหาวิชาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองเป็นเนื้อหารายวิชาเสื้อผ้าบุรุษเบื้องต้น เรื่อง การสร้างแบบและตัดเย็บเสื้อเชิ้ตและกางเกง ตามหลักสูตรสาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นผลของการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในรายวิชาเสื้อผ้าบุรุษเบื้องต้น ซึ่งผู้วิจัยแบ่งการสร้างเครื่องมือออกเป็น 3 ส่วน คือ

1.1 แบบทดสอบสำหรับวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนรายวิชาเสื้อผ้าบุรุษเบื้องต้น เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก 20 ข้อ

1.2 แบบสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนในระหว่างลงมือปฏิบัติงาน

1.3 แบบประเมินผลงาน

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบทดสอบเพื่อหาประสิทธิภาพการเรียนรู้ในรายวิชาเสื้อผ้าบุรุษเบื้องต้น แบบทดสอบที่ใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและใช้ในการวัดผลก่อนเรียน (Pre-Test) เป็นแบบทดสอบชุดเดียวกัน สร้างขึ้นเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ตามจุดมุ่งหมายของบทเรียน ซึ่งครอบคลุมจุดมุ่งหมายทุกข้อและทุกเนื้อหาของบทเรียน เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก การสร้างแบบทดสอบมีขั้นตอนดังนี้

2.1.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบ การเขียนแบบทดสอบ และการวิเคราะห์แบบทดสอบ

2.1.2 วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและสร้างตารางวิเคราะห์เนื้อหากับจุดประสงค์

2.1.3 สร้างแบบทดสอบให้สอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ในรายวิชาที่เรียน จำนวน 20 ข้อ

2.1.4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นมาตรวจสอบพิจารณาหาความเหมาะสมและทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและใช้ในการวัดผลก่อนเรียน (Pre-Test) และหลังเรียน (Post-Test)

2.2 ผู้วิจัยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนในระหว่างลงมือปฏิบัติงาน

2.3 ผู้วิจัยใช้ตรวจผลงานโดยใช้แบบประเมินผลงาน

3. การดำเนินการทดลอง

3.1 ดำเนินการทดลอง โดยให้นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในรายวิชาเสื้อผ้าบุรุษเบื้องต้น สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ สาขางานแฟชั่นดีไซน์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 7คน ทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test) ในห้องเรียน

3.2 ชี้แจงให้ผู้เรียนทราบถึงการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

3.3 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทำวิจัยชั้นเรียน คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาแฟชั่นและสิ่งทอ สาขางานแฟชั่นดีไซน์วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 7 คน โดยสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ วิชาเสื้อผ้าบุรุษเบื้องต้น เมื่อเรียนเนื้อหาและทดสอบระหว่างเรียนจบ 7 สัปดาห์แล้ว จึงทำแบบทดสอบหลังเรียนในห้องเรียน โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียนแต่สลับข้อสลับคำตอบ แล้วบันทึกคะแนนและสรุปผลการวิจัย

3.4 ผู้วิจัยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนในระหว่างลงมือปฏิบัติงาน

3.5 ผู้วิจัยใช้ตรวจผลงานโดยใช้แบบประเมินผลงาน

3.6 รวบรวมข้อมูลทั้งหมด ตรวจสอบความถูกต้องวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติต่างๆ ดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการหาค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนการประเมินของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในรายวิชาเสื้อผ้าบุรุษเบื้องต้นและคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่าง

2. ค่าสถิติร้อยละ (Percentage) ของคะแนนการประเมินของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในรายวิชาเสื้อผ้าบุรุษเบื้องต้น

3. การหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4. การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pre-test Post-test Design

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ วิชาเสื้อผ้าบุรุษเบื้องต้น วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในรายวิชาเสื้อผ้าบุรุษเบื้องต้น วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา คือ ผู้วิจัยได้ทำการเลือกแบบเจาะจงคือนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 สาขางานแฟชั่นดีไซน์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 7 คน ในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ วิชาเสื้อผ้าบุรุษเบื้องต้น โดยศึกษาวัตถุประสงค์ 2 ข้อ ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน-หลังเรียนของนักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ วิชาเสื้อผ้าบุรุษเบื้องต้น ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

แบบทดสอบที่สร้างขึ้นมาตรวจสอบพิจารณาหาความเหมาะสมและทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและใช้ในการวัดผลก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในรายวิชาเสื้อผ้าบุรุษเบื้องต้น พบว่า การทดสอบก่อนเรียนและการทดสอบหลังเรียนมีความแตกต่างกัน การทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 12.62 ในขณะที่การทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 15.62 ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยที่สูงขึ้น นักศึกษามีการพัฒนาการเรียนรู้ได้มากขึ้นหลังจากได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ เมื่อพิจารณาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการทดสอบก่อนเรียนซึ่งมีค่า 1.59 ในขณะที่ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการทดสอบหลังเรียนซึ่งมีค่า 1.06 ซึ่งเป็นค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่น้อยลง แสดงให้เห็นว่า หลังเรียนนักเรียนมีคะแนนกระจายกันน้อยลง กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ การทดสอบหลังเรียนมีค่าการกระจายของคะแนนน้อยกว่าการทดสอบก่อนเรียน และค่า Sig. มีค่า 0.000 หมายถึงการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมีค่า Sig. ไม่แตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เป็นเครื่องชี้ว่าการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้นี้สามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพตอบโจทย์วัตถุประสงค์ในการศึกษาวิจัยและหลักสูตรการเรียนรู้

2. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในรายวิชาเสื้อผ้าบุรุษเบื้องต้น ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ จากการทำแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 87.5 ของจำนวนนักศึกษาทั้งหมด

จากการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในรายวิชาเสื้อผ้าบุรุษเบื้องต้น ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวมมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับดี และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมาก ($\overline{X}$ = 4.75) ข้อที่ 1 ผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์ เนื้อหาวิชา และวิธีการจัดการเรียนการสอนชัดเจน รองลงมาคือข้อที่ 2 ผู้สอนใช้สื่อการสอนที่เข้าใจง่าย ($\overline{X}$ = 4.37) ผู้สอนติดตามผลการสอนอย่างต่อเนื่องและผู้สอนมีการเตรียมการสอน (พิจารณาจากสื่ออุปกรณ์ต่าง ๆ มีความพร้อม) ($\overline{X}$ = 3.12) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด มีความพึงพอใจอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ ข้อที่ 5 การจัดสภาพห้องเรียนเหมาะสม ($\overline{X}$ = 4.00) พบว่า ผู้เรียนสามารถเข้าใจและเรียนรู้ในเรื่องวัตถุประสงค์ เนื้อหาวิชา และวิธีการจัดการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี และผู้สอนใช้สื่อการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจในบทเรียนได้ง่าย มีการติดตามผลการเรียนอย่างสม่ำเสมอ

จากการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในรายวิชาเสื้อผ้าบุรุษเบื้องต้น ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน พบว่า โดยภาพรวมมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับดี และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมาก คือ ข้อที่ 6 ผู้สอนสอนเนื้อหาครบถ้วนตามคำอธิบายรายวิชา/แผนการวัดผล/แผนการจัดการเรียนรู้ ($\overline{X}$ = 4.5) รองลงมา ผู้สอนมีความรู้ความสามารถในเนื้อหาที่สอนเป็นอย่างดีและเนื้อหาที่สอนสอดคล้องกับชีวิตและทันสมัย ($\overline{X}$ = 4.37) พบว่า ในด้านการจัดการเรียนการสอนมีเนื้อหารายวิชาที่ครบถ้วน พร้อมทั้งเอกสารอื่นประกอบ ซึ่งสอดคล้องกับการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและมีความทันสมัยและเหมาะกับการใช้ทำงานในยุคปัจจุบัน

จากการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในรายวิชาเสื้อผ้าบุรุษเบื้องต้น ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยภาพรวมมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับดี และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก คือ ผู้สอนแจ้งหลักเกณฑ์และวิธีการวัดผลประเมินผลล่วงหน้าชัดเจน ($\overline{X}$ = 4.5) รองลงมา ผู้สอนให้โอกาสนักเรียนได้ปรับปรุงงานที่ไม่ผ่านเกณฑ์ ($\overline{X}$ = 4.37) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด มีความพึงพอใจอยู่ในระดับดี คือ ผู้สอนวัดผลอย่างเป็นธรรม ($\overline{X}$ = 4.25) พบว่า ในด้านการวัดผลและประเมินผล ผู้สอนมีการแจ้งหลักเกณฑ์การวัดและประเมินผลครบถ้วนชัดเจน มีการให้โอกาสนักศึกษาในการปรับปรุงงานที่ไม่ได้ตามเกณฑ์ที่วางไว้ตามวัตถุประสงค์ และวัดผลอย่างเป็นธรรมตามศักยภาพของแต่ละบุคคล

ข้อเสนอแนะ

จากการทดสอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในรายวิชาเสื้อผ้าบุรุษเบื้องต้น ในส่วนของข้อเสนอแนะต่อการจัดการเรียนการสอนของครู พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามอยากให้มีเครื่องมือวัสดุ อุปกรณ์ที่เพียงพอในการจัดการเรียนการสอน และการใช้งานของผู้เรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้และนักเรียนได้รับการพัฒนาความสามารถในการวิเคราะห์ขั้นตอนการเย็บได้
2. เพื่อนำข้อค้นพบเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาเสื้อผ้าบุรุษเบื้องต้นต่อไป
3. สามารถนำความรู้หรือทักษะที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือการประกอบอาชีพได้

การศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาเสื้อผ้าการค้า

ผู้วิจัย นางสุชาดา นิลสาขา
ตำแหน่ง ครูผู้ช่วย
วุฒิการศึกษา คศ.บ.(ธุรกิจเสื้อผ้า)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ความเป็นมาและความสำคัญ

การจัดการศึกษาในระดับอาชีวศึกษามุ่งเน้นการเรียนการสอนในด้านการพัฒนาวิชาชีพและเป็นการยกระดับการศึกษาวิชาชีพให้สูงขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน ผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี เป็นการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและประเทศชาติให้มีประสิทธิภาพเทียบเท่านานาชาติ

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช (2551:3) มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษาขึ้นตามมาตรา 6 ว่าด้วยการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ ต้องเป็นการจัดการศึกษาในด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาชาติ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี รวมทั้งเป็นการยกระดับการศึกษาวิชาชีพให้สูงขึ้น เพื่อสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยนำความรู้ในทางทฤษฎีอันเป็นสากลและภูมิปัญญาไทยมาพัฒนาผู้รับการศึกษาให้มีความรู้ความสามารถในทางปฏิบัติ และมีสมรรถนะจนสามารถนำไปประกอบอาชีพในลักษณะผู้ปฏิบัติหรือประกอบอาชีพโดยอิสระได้

การจัดการเรียนรู้โดยให้ความสำคัญในด้านเทคโนโลยีการศึกษาเพื่อพัฒนาเยาวชนให้มีความสามารถและทักษะการใช้งานระบบสารสนเทศ การใช้เทคนิค วิธีการ และอุปกรณ์เครื่องมือในการช่วยดำเนินงานรูปแบบต่าง ๆ เทคโนโลยีการศึกษานั้น ไม่เป็นเพียงการใช้สื่อในรูปของวัสดุและอุปกรณ์เท่านั้น ยังรวมถึงการใช้วิธีการสอนอย่างมีระบบด้วยมนุษย์หรือไม่ใช่มนุษย์ เพื่อให้บรรลุตามจุดประสงค์โดยใช้ผลงานวิจัยด้านการเรียนรู้และการสื่อสารของมนุษย์เป็นพื้นฐาน ให้ผู้เรียนได้มีทักษะการคิดวิเคราะห์กระบวนการและเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นการพัฒนาความรู้ความสามารถที่ยั่งยืน

ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีในยุคปัจจุบันมีความทันสมัยและสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการทำงาน การประกอบอาชีพในสังคม ทั้งในส่วนของงานราชการ รัฐวิสาหกิจและเอกชน แนวโน้มทางด้านตลาดแรงงานจึงมีความต้องการบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในการส่งเสริมการผลิตและ

ประกอบอาชีพได้อย่างมั่นคง ในแต่ละปีมีผลการวิจัยถึงความต้องการทางการตลาดด้านต่าง ๆ ทั้งภาคอุตสาหกรรมทั่วไป ธุรกิจไอที การสื่อสาร กลุ่มธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภค อุตสาหกรรมรถยนต์ รวมถึงธุรกิจการเงิน การธนาคาร ธุรกิจการผลิตก็มีทิศทางที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น หลายหน่วยงานมีการพัฒนาระบบการจัดการ ซึ่งส่งผลให้การทำงานมีความถูกต้อง แม่นยำและรวดเร็ว การนำเทคโนโลยีระบบปฏิบัติการมาใช้ในระบบการเรียนการสอนจึงมีความสำคัญในการพัฒนาประสิทธิภาพของผู้เรียนในด้านการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถนำความรู้ไปพัฒนาตนเองให้มีความพร้อมในการทำงาน ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน เพื่อพัฒนาประเทศในเรื่องของเศรษฐกิจให้มีความก้าวหน้าและสร้างรายได้ให้กับคนในสังคมและประเทศชาติต่อไป จากสภาพการแนวโน้มทางการศึกษาด้านวิชาชีพและทิศทางความต้องการของตลาดแรงงานในการจัดสรรบุคลากรที่มีความพร้อมในการทำงาน เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีและมีประสิทธิภาพ ในการประกอบกิจการธุรกิจอุตสาหกรรมสิ่งทอ พบว่า บุคคลซึ่งมีความสามารถในการทำงานด้านอุตสาหกรรมการผลิตมีจำนวนน้อยกว่ากำลังการผลิตในแต่ละปีซึ่งมีจำนวนที่สูงมากขึ้นเรื่อย ๆ และขาดทักษะในการทำงานเป็นจำนวนมาก ทางผู้ประกอบการจึงมีความต้องการให้แต่ละสถานศึกษาปรับเปลี่ยนหลักสูตรเพื่อสอดคล้องกับการทำงานในส่วนต่าง ๆ ตามทิศทางของตลาดแรงงาน โดยพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถ ทักษะการปฏิบัติงานและการคิดแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง เป็นการพัฒนาองค์ความรู้ควบคู่กับการปฏิบัติจริง ทำให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้ ตอบโจทย์ความต้องการในปัจจุบันและอนาคต

งานวิจัยนี้เป็นการทดลองที่มุ่งหาผลของการจัดการเรียนการสอนของรายวิชาเสื้อผ้าการค้า ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาแฟชั่นดีไซน์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ดังนั้น การที่สถานศึกษาจะมุ่งพัฒนาบุคลากรเพื่อตอบสนองความต้องการทางด้านตลาดแรงงาน ระบบของการทำงานไม่ใช่แค่พัฒนาเครื่องมืออุปกรณ์เพียงอย่างเดียว แต่ต้องพัฒนาผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการควบคุมและจัดการ จึงเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาประเทศให้มีความก้าวหน้าสู่ระดับสากล ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญในการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับการทำงาน การเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนมีความพร้อม ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพได้หลากหลาย สร้างความเชื่อมั่นและน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาแฟชั่นดีไซน์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในรายวิชาเสื้อผ้าการค้า
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาแฟชั่นดีไซน์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในรายวิชาเสื้อผ้าการค้า

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาแฟชั่นดีไซน์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 7 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาแฟชั่นดีไซน์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 7 คน

ระยะเวลาในการทดลอง

การทดลองครั้งนี้ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ใช้เวลาในการทดลอง 16 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 7 ชั่วโมง

เนื้อหาวิชาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองเป็นเนื้อหารายวิชาเสื้อผ้าการค้า เรื่อง การวางแผนและวิเคราะห์ขั้นตอนการเย็บ ตามหลักสูตรสาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ สาขางานแฟชั่นดีไซน์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 มีทักษะก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน และนักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รายวิชาเสื้อผ้าการค้าอยู่ในระดับมาก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นผลของการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ในรายวิชาเสื้อผ้าการค้า ซึ่งผู้วิจัยแบ่งการสร้างเครื่องมือออกเป็น 3 ส่วน คือ

1.1 แบบทดสอบสำหรับวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนรายวิชาเสื้อผ้าการค้า เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก 20 ข้อ

1.2 แบบสอบถามความพึงพอใจในวิชาเสื้อผ้าการค้า ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบทดสอบเพื่อหาประสิทธิภาพการเรียนรู้ในรายวิชาเสื้อผ้าการค้า แบบทดสอบที่ใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและใช้ในการวัดผลก่อนเรียน (Pre-Test) เป็นแบบทดสอบชุดเดียวกัน สร้างขึ้นเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ตามจุดมุ่งหมายของบทเรียน ซึ่งครอบคลุมจุดมุ่งหมายทุกข้อและทุกเนื้อหาของบทเรียน เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก การสร้างแบบทดสอบมีขั้นตอนดังนี้

2.1.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบ การเขียนแบบทดสอบ และการวิเคราะห์แบบทดสอบ

2.1.2 วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและสร้างตารางวิเคราะห์เนื้อหากับจุดประสงค์

2.1.3 สร้างแบบทดสอบให้สอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ในรายวิชาที่เรียน จำนวน 20 ข้อ

2.1.4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นมาตรวจสอบพิจารณาหาความเหมาะสมและทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและใช้ในการวัดผลก่อนเรียน (Pre-Test) และหลังเรียน (Post-Test)

2.2 แบบสอบถามความพึงพอใจในวิชาเสื้อผ้าการค้า ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้มีประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างแบบประเมินโดยมีขั้นตอนดังนี้

2.2.1 กำหนดจุดประสงค์และหัวข้อของแบบประเมิน

2.2.2 สร้างแบบประเมินความพึงพอใจในวิชาเสื้อผ้าการค้า ของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

2.2.3 นำเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ

2.2.4 แก้ไขและปรับปรุงตามคำแนะนำ

2.2.5 นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินผลของการตรวจสอบคุณภาพและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เสนอต่อคณะผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อเปรียบเทียบคะแนนแบบอิงเกณฑ์ โดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ย ซึ่งต้องได้รับความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ

3. การดำเนินการทดลอง

3.1 ดำเนินการทดลอง โดยให้นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ในรายวิชาเสื้อผ้าการค้า สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 7 คน ทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test) ในห้องเรียน

3.2 ชี้แจงให้ผู้เรียนทราบถึงการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

3.3 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทำวิจัย ชั้นเรียน คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาแฟชั่นและสิ่งทอ สาขางานแฟชั่นดีไซน์วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 7 คน โดยสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ วิชาเสื้อผ้าการค้า เมื่อเรียนเนื้อหาและทดสอบระหว่างเรียนจบ 16 สัปดาห์แล้ว จึงทำแบบทดสอบหลังเรียนในห้องเรียน โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียนแต่สลับข้อสลับคำตอบ แล้วบันทึกคะแนนและสรุปผลการวิจัย

3.4 วัดความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ วิชาเสื้อผ้าการค้า

3.5 รวบรวมข้อมูลทั้งหมด ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม และนำแบบสอบถามวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติต่างๆ ดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการหาค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนการประเมินของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาแฟชั่นดีไซน์ และคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่าง
2. ค่าสถิติร้อยละ (Percentage) ของคะแนนการประเมินของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาแฟชั่นดีไซน์
3. การหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
4. การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pre-test Post-test Design

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาแฟชั่นดีไซน์ ในรายวิชาเสื้อผ้าการค้า ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ และเพื่อศึกษาความพึงพอใจที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มประชากรที่ใช้ศึกษา คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาแฟชั่นดีไซน์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 7 คน ในรายวิชาเสื้อผ้าการค้า โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษา 2 ข้อ ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน-หลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

แบบทดสอบที่สร้างขึ้นมาตรวจสอบพิจารณาหาความเหมาะสมและทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและใช้ในการวัดผลก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ในรายวิชาเสื้อผ้าการค้า พบว่า การทดสอบก่อนเรียนและการทดสอบหลังเรียนมีความแตกต่างกัน การทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 12.62 ในขณะที่การทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 15.62 ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยที่สูงขึ้น นักศึกษามีการพัฒนาการเรียนรู้ได้มากขึ้นหลังจากได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ เมื่อพิจารณาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการทดสอบก่อนเรียนซึ่งมีค่า 1.59 ในขณะที่ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการทดสอบหลังเรียนซึ่งมีค่า 1.06 ซึ่งเป็นค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่น้อยลง แสดงให้เห็นว่า หลังเรียนนักเรียนมีคะแนนกระจายกันน้อยลง กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ การทดสอบหลังเรียนมีค่าการกระจายของคะแนนน้อยกว่าการทดสอบก่อนเรียน และจากค่า Sig. มีค่า 0.000 หมายถึง การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมีค่า Sig. ไม่แตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เป็นเครื่องชี้ว่าการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้นี้สามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพตอบโจทย์วัตถุประสงค์ในการศึกษาวิจัยและหลักสูตรการเรียนรู้

2. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในรายวิชาเสื้อผ้าการค้า ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ จากการทำแบบสอบถามกลุ่มประชาชน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 57.14 ของจำนวนนักศึกษาทั้งหมด

จากการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในรายวิชาเสื้อผ้าการค้า ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวมมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับดี และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมาก ($\overline{X}$ = 5.00) คือ ข้อที่ 5 การจัดสภาพห้องเรียนเหมาะสม และข้อที่ 1 ผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์ เนื้อหาวิชา และวิธีการจัดการเรียนการสอนชัดเจน ($\overline{X}$ = 4.6) รองลงมาคือ ข้อที่ 2 ผู้สอนใช้สื่อการสอนที่เข้าใจง่าย ($\overline{X}$ = 4.57) และข้อที่ 3 ผู้สอนติดตามผลการสอนอย่างต่อเนื่อง ($\overline{X}$ = 4.57) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด มีความพึงพอใจอยู่ในระดับดี ผู้สอนมีการเตรียมการสอน (พิจารณาจากสื่ออุปกรณ์ต่าง ๆ มีความพร้อม) มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ ($\overline{X}$ = 4.28) พบว่า ข้อที่ 5 การจัดสภาพห้องเรียนเหมาะสม ผู้เรียนสามารถเข้าใจและเรียนรู้ในเรื่องวัตถุประสงค์ เนื้อหาวิชา และวิธีการจัดการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี และผู้สอนใช้สื่อการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจในบทเรียนได้ง่าย มีการติดตามผลการเรียนอย่างสม่ำเสมอ

จากการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในวิชาเสื้อผ้าการค้า ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน พบว่า โดยภาพรวมมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมาก ($\overline{X}$ = 4.6) ทั้ง 3 ข้อ คือ ข้อที่ 6 ผู้สอนสอนเนื้อหาครบถ้วนตามคำอธิบายรายวิชา/แผนการวัดผล/แผนการจัดการเรียนรู้ ข้อที่ 7 ผู้สอนมีความรู้ความสามารถในเนื้อหาที่สอนเป็นอย่างดี และข้อที่ 8 เนื้อหาที่สอนสอดคล้องกับชีวิตและทันสมัย

พบว่า ในด้านการจัดการเรียนการสอนมีเนื้อหารายวิชาที่ครบถ้วน พร้อมทั้งเอกสารอื่นประกอบ ซึ่งสอดคล้องกับการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและมีความทันสมัยและเหมาะกับการใช้ทำงานในยุคปัจจุบัน

จากการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในรายวิชาเสื้อผ้าการค้า ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยภาพรวมมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมาก ($\overline{X}$ = 4.6) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทั้ง 3 ข้อ นักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมาก คือ ข้อที่ 1 ผู้สอนแจ้งหลักเกณฑ์และวิธีการวัดผลประเมินผลล่วงหน้าชัดเจนและเป็นธรรม ข้อที่ 3 ผู้สอนให้โอกาสนักเรียนได้ปรับปรุงงานที่ไม่ผ่านเกณฑ์ พบว่า ในด้านการวัดผลและประเมินผล ผู้สอนมีการแจ้งหลักเกณฑ์การวัดและประเมินผลครบถ้วนชัดเจน มีการให้โอกาสนักศึกษาในการปรับปรุงงานที่ไม่ได้ตามเกณฑ์ที่วางไว้ตามวัตถุประสงค์ และวัดผลอย่างเป็นธรรมตามศักยภาพของแต่ละบุคคล

ข้อเสนอแนะ

จากการทดสอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในรายวิชาเสื้อผ้าการค้า ในส่วนของข้อเสนอแนะต่อการจัดการเรียนการสอนของครู พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามอยากให้มีเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ที่เพียงพอในการจัดการเรียนการสอน และการใช้งานของผู้เรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้และนักเรียนได้รับการพัฒนาความสามารถในการวิเคราะห์ขั้นตอนการเย็บได้
2. เพื่อนำข้อค้นพบเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาเสื้อผ้าการค้าต่อไป
3. สามารถนำความรู้หรือทักษะที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือการประกอบอาชีพได้

ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอน ของครูผู้สอน วิชาผ้าและการแต่งกาย ระดับ ปวช.2 ธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวเพ็ญนภา หนุ่มนา
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา ศศ.บ.(ออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้ทำการสอนรายวิชาผ้าและการแต่งกาย นักเรียนระดับ ปวช.2 คหกรรมศาสตร์ ธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์ ซึ่งวิชานี้เป็นวิชาชีพพื้นฐานที่ทุกสาขางานของประเภทวิชาคหกรรมต้องเรียน เพื่อจะได้นำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการเรียนวิชาชีพอื่น ๆ ต่อไป ในการเรียนการสอน ผู้สอนเน้นให้ผู้เรียนเป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข มีทักษะคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพในอนาคต ทั้งนี้การเรียนการสอนได้เน้นปรัชญาวิทยาลัย คือ “ทักษะนำ คุณธรรมเด่น เน้นคุณภาพ” แต่ผู้เรียนจะมีทักษะความรู้คุณธรรม จริยธรรม อันจะนำไปสู่ความสำเร็จได้มากน้อยเพียงใดนั้น ครูผู้สอนถือเป็นบุคคลสำคัญควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอน โดยผู้เรียนจะต้องได้รับความพึงพอใจในคุณภาพการสอนของครู ดังนั้น เพื่อให้ทราบความพึงพอใจของผู้เรียนต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาคุณภาพการสอนของครูผู้สอน วิชาผ้าและการแต่งกาย ทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจเพิ่มขึ้นในการจัดการเรียนการสอน ในปีการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน วิชาผ้าและการแต่งกาย 3 ด้าน คือ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน และด้านการวัดและประเมินผล
2. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน วิชาผ้าและการแต่งกาย 3 ด้าน คือ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน และด้านการวัดและประเมินผล

ขอบเขตการวิจัย

1. การวิจัยความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการสอนของครูผู้สอน วิชาผ้าและการแต่งกาย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 3 ด้าน คือ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน และด้านการวัดและประเมินผล
2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 21 คน
3. ตัวแปรที่ศึกษา
   3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่
      1) นักเรียนระดับ ปวช.2 ธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์
      2) วิชาที่ประเมิน คือ วิชาผ้าและการแต่งกาย
      3) ครูที่รับการประเมิน คือ ครูเพ็ญนภา หนุ่มนา
   3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน 3 ด้าน คือ
      1) ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน
      2) ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน
      3) ด้านการวัดและประเมินผล

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนระดับ ปวช.2 ธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 มีความพึงพอใจต่อคุณภาพการจัดการเรียนรู้

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน วิชาผ้าและการแต่งกาย นักเรียนระดับ ปวช.2 ธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 3 ด้าน คือ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน และด้านการวัดและประเมินผล แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลการสอนของครู แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน และด้านการวัดและประเมินผล ในการให้คะแนนแต่ละข้อแบบสอบถามได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนน้ำหนักตัวเลือก ตั้งแต่ 1-5 ตามความหมายดังนี้

5 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับมาก

3 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับน้อย

1 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด

การแปลความหมายของข้อมูล ดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 ความพึงพอใจหัวข้อนั้นมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 ความพึงพอใจหัวข้อนั้นมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 ความพึงพอใจหัวข้อนั้นปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 ความพึงพอใจหัวข้อนั้นน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 ความพึงพอใจหัวข้อนั้นน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้สอนแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มวิจัย
2. ผู้สอนเก็บรวบรวมแบบสอบถาม
3. ผู้สอนนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความเรียบร้อยแล้วนำไปวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าร้อยละ
2. ข้อมูลความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการสอนของครูผู้สอน 3 ด้าน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะของผู้เรียน ใช้วิธีสรุปหรือสังเคราะห์ข้อความจากแบบสอบถามปลายเปิด

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ความพึงพอใจของนักเรียนระดับ ปวช.2 ธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์ ที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน วิชาผ้าและการแต่งกาย พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน อยู่ในระดับมากที่สุด และมาก เมื่อพิจารณาตามรายด้าน พบว่า

1. ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.86 โดยเรียงลำดับดังนี้ ผู้สอนติดตามผลการสอนอย่างต่อเนื่อง อยู่ในระดับมากที่สุด ผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์ เนื้อหาวิชาและวิธีการจัดการเรียนการสอนชัดเจน อยู่ในระดับมาก และมีความพึงพอใจต่ำที่สุด คือ ผู้สอนใช้สื่อการสอนที่เข้าใจง่าย
2. ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.81 ดังนั้น ผู้สอนสอนเนื้อหาครบถ้วนตามคำอธิบายรายวิชา/แผนการวัดผล/แผนการจัดการเรียนรู้ และผู้สอนมีความรู้ความสามารถในเนื้อหาที่สอนเป็นอย่างดี
3. ด้านการวัดและประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.92 โดยเรียงลำดับดังนี้ ผู้สอนให้โอกาสนักเรียนได้ปรับปรุงงานที่ไม่ผ่านเกณฑ์ อยู่ในระดับมากที่สุด ผู้สอนแจ้งหลักเกณฑ์และวิธีการวัดผลประเมินผลล่วงหน้าชัดเจน อยู่ในระดับมาก และผู้สอนวัดผลอย่างเป็นธรรมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้สอนควรมีเครื่องมือโดยเฉพาะจักรเย็บผ้าที่มีคุณภาพและพร้อมใช้งานให้มีปริมาณมากกว่านี้ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนตั้งใจเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย
2. ครูผู้สอนให้โอกาสผู้เรียนได้ปรับปรุงชิ้นงานที่ไม่ผ่านเกณฑ์เป็นเรื่องที่ดี ผู้เรียนชอบทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทราบความพึงพอใจของนักเรียนระดับ ปวช.2 ธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์ ที่มีต่อคุณภาพของครูผู้สอน วิชาผ้าและการแต่งกาย ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน และด้านการวัดและประเมินผล

ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน วิชากางเกงสตรี (2401-2204) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวปาลิตา ชะนะ
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา คศ.บ.(เสื้อผ้าและแพทเทิร์น)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เป็นสถานศึกษาขนาดใหญ่ จัดการเรียนการสอนด้านวิชาชีพ 3 ประเภทวิชา ได้แก่ ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ประเภทวิชาคหกรรมศาสตร์ และประเภทวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ทั้งระดับ ปวช. ปวส. และหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น โดยมีปรัชญาสถานศึกษาคือ “ทักษะนำ คุณธรรมเด่น เน้นคุณภาพ” ทุกประเภทวิชาที่เปิดสอนจะมีหลายสาขาวิชา/สาขางาน เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและตลาดแรงงาน โดยเน้นผู้เรียนเป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข เป็นการมุ่งเน้นด้านปฏิบัติให้มีความรู้ความชำนาญในวิชาชีพที่เรียน มีคุณธรรม จริยธรรม ประพฤติปฏิบัติในทางที่ดีที่ควร และประพฤติตามหลักจริยธรรมและศีลธรรมอันดีของสังคม โดยเฉพาะคุณธรรม 8 ประการ ได้แก่ ขยัน ประหยัด ซื่อสัตย์ มีวินัย สุภาพ สะอาด สามัคคี มีน้ำใจ ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน และปัจจัยสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ คือ การสอนของครูซึ่งจัดเป็นการให้บริการทางวิชาการ โดยมีลูกค้าคือนักเรียน นักศึกษา ลูกค้าจะได้รับความพึงพอใจจากการใช้บริการ แสดงถึงการบริการที่มีคุณภาพตรงตามความต้องการของลูกค้า ดังนั้น ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาวิจัยเพื่อต้องการ

ทราบความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อวิชากางเกงสตรี (2401-2204) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ผู้วิจัยจึงได้จัดทำแบบสอบถามเพื่อประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อวิชากางเกงสตรี (2401-2204) เพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อวิชากางเกงสตรี (2401-2204) ของนักศึกษาระดับ ปวช.2 ตัดเย็บเสื้อผ้าแฟชั่น วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช 5 ด้าน คือ ด้านความรู้และความสามารถในรายวิชาที่สอน ด้านการถ่ายทอดเนื้อหาและเทคนิควิธีสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านบุคลิกภาพของครู และด้านส่งเสริมผู้เรียนศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง
2. เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนนำไปปรับปรุงการเรียนการสอนนักศึกษารุ่นต่อไป

ขอบเขตการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อวิชากางเกงสตรี (2401-2204) ของนักศึกษาระดับ ปวช.2 ตัดเย็บเสื้อผ้าแฟชั่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช 5 ด้าน คือ ด้านความรู้และความสามารถในรายวิชาที่สอน ด้านการถ่ายทอดเนื้อหาและเทคนิควิธีสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านบุคลิกภาพของครู และด้านส่งเสริมผู้เรียนศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง
2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานตัดเย็บเสื้อผ้าแฟชั่น ที่กำลังเรียนวิชากางเกงสตรี (2401-2204) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 10 คน
3. ตัวแปรที่ศึกษา
   3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่
      1) เพศ
      2) ระดับการศึกษา
   3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่
      1) ด้านความรู้และความสามารถในรายวิชาที่สอน
      2) ด้านการถ่ายทอดเนื้อหาและเทคนิควิธีสอน
      3) ด้านการวัดผลและประเมินผล
      4) ด้านบุคลิกภาพของครู และด้านส่งเสริมผู้เรียนศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อวิชากางเกงสตรี (2401-2204) แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ และระดับการศึกษา

ตอนที่ 2 ข้อมูลความพึงพอใจการสอนของครู แบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านความรู้และความสามารถในรายวิชาที่สอน ด้านการถ่ายทอดเนื้อหาและเทคนิควิธีสอน (กระบวนการเรียนการสอน) ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านบุคลิกภาพของครู และด้านส่งเสริมผู้เรียนศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตรส่วน (Rating Scale) ชนิด 5 ช่วงคะแนน คือ

5 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
4 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
3 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
2 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
1 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

การสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตเนื้อหาเกี่ยวกับวิชากางเกงสตรี (2401-2204) เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการสร้างแบบสอบถาม
2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม
3. สร้างแบบสอบถาม
4. นำข้อเสนอแนะจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยแจกแบบสอบถาม จำนวน 10 ชุด ให้กับนักศึกษาระดับ ปวช.2 ตัดเย็บเสื้อผ้าแฟชั่น จำนวน 10 คน
2. หัวหน้าห้องเก็บแบบสอบถามคืน
3. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาจำนวน 10 ชุด มาตรวจสอบความสมบูรณ์ แล้วนำไปวิเคราะห์ จำนวน 10 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลทั่วไป วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าร้อยละและเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ตารางประกอบการบรรยาย
2. ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อวิชากางเกงสตรี (2401-2204) ทั้ง 5 ด้าน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำค่าไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การวิเคราะห์ของลิเคิร์ท (Likert) วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Anova)
3. ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะของนักศึกษา ใช้วิธีสรุปหรือสังเคราะห์ข้อความจากแบบสอบถามปลายเปิด

สรุปผลการวิจัย

ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของครูวิชากางเกงสตรี (2401-2204) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ซึ่งมีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 100 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 90 และนักศึกษาทั้งหมดกำลังศึกษาอยู่ในระดับ ปวช.2 ร้อยละ 100

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ดังนี้

ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของครูวิชากางเกงสตรี (2401-2204) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.45 , S.D. = 0.37) โดยมีความพึงพอใจสูงที่สุด ด้านบุคลิกภาพความเป็นครู อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.60 , S.D. = 0.40) รองลงมาคือ ด้านส่งเสริมผู้เรียนศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.56 , S.D. = 0.37) ด้านการวัดผลและประเมินผล อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.45 , S.D. = 0.61) ด้านการถ่ายทอดเนื้อหาและเทคนิควิธีสอน อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.42 , S.D. = 0.40) และน้อยที่สุดคือ ด้านความรู้และความสามารถในรายวิชาที่สอน อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.25 , S.D. = 0.45)

ข้อเสนอแนะ

การส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาขึ้นไปใช้ประกอบการเรียนรู้นั้น ควรจัดทำคู่มือการใช้หรือคำแนะนำการใช้งานอย่างละเอียด เป็นขั้นตอน เพื่อผู้สอนจะได้นำไปใช้อย่างถูกต้อง และผู้เรียนจะได้มีวินัยในการศึกษาเรียนรู้ และทำกิจกรรมในแต่ละเรื่องด้วยตนเอง จะทำให้การเรียนรู้เกิดประโยชน์ตามศักยภาพของผู้เรียนที่แท้จริง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อวิชากางเกงสตรี (2401-2204) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช 5 ด้าน คือ ด้านความรู้และความสามารถในรายวิชาที่สอน ด้านการถ่ายทอดเนื้อหาและเทคนิควิธีสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านบุคลิกภาพของครู ด้านส่งเสริมผู้เรียนศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง
2. นำผลที่ได้มาเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพต่อไป

การปรับพฤติกรรมนักศึกษาขาดความรับผิดชอบในการเรียนวิชาเทคนิคการตัดเย็บเสื้อผ้าบุรุษ โดยการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจและปรับพฤติกรรมแบบยอมรับ ของนักศึกษาระดับ ปวส.2 สาขางานเทคโนโลยีเสื้อผ้าแฟชั่น

ผู้วิจัย นางสาวสุภาภรณ์ รักษามั่น
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา คศ.บ.(เทคโนโลยีเสื้อผ้า)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาพฤติกรรมการขาดความรับผิดชอบในการเรียนของนักศึกษามีเกิดขึ้นตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ปัญหานี้ควรจะมีการแก้ไขให้ถูกต้องและนำมาปรับปรุงพฤติกรรมอันพึงประสงค์ของนักศึกษาในชั่วโมงเรียน จึงเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของครูผู้สอนทุกคนที่จะแก้ไขเพราะเป็นปัญหาที่ทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ เช่น นักศึกษาไม่มีสิทธิ์สอบในรายวิชาที่เรียน เนื่องจากเวลาเรียนน้อยกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ หรือผลสัมฤทธิ์การเรียนมีน้อย ทำให้ไม่สามารถเรียนจบครบตามหลักสูตรที่กำหนด และเกิดปัญหาในอีกหลาย ๆ ด้าน ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้สอนจึงนำปัญหานี้มาวิจัยเพื่อหาทางแก้ไขปรับปรุงพฤติกรรมให้นักศึกษาเป็นผู้มีความรับผิดชอบเพื่อเป้าหมายในการเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อแก้ไขปัญหาพฤติกรรมนักศึกษาขาดความรับผิดชอบในการเรียนวิชาเทคนิคการตัดเย็บเสื้อผ้าบุรุษ ของนักศึกษาระดับ ปวส.2 สาขางานเทคโนโลยีแฟชั่นและสิ่งทอ ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับ ปวส.2 สาขางานเทคโนโลยีแฟชั่นและสิ่งทอ ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 7 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. รูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจและแผนการปรับปรุงพฤติกรรมแบบยอมรับ
2. แบบสังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบนักศึกษา 6 ด้าน

ขั้นตอนการดำเนินงานเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ชี้แจงวิธีการเรียนการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจต่อกลุ่มนักศึกษาทั้งหมด
2. แบ่งกลุ่มนักศึกษาตามความสมัครใจ
3. ครูผู้สอนพิจารณาความเหมาะสมของสมาชิกในแต่ละกลุ่ม
4. สร้างแบบพฤติกรรม 6 ด้าน
5. ติดตามสังเกตพฤติกรรมหลังจากปรับเปลี่ยนวิธีสอน
6. ดำเนินการแก้ไขเป็นรายบุคคลและรายกลุ่มที่ไม่ผ่านเกณฑ์จากการสังเกตในแต่ละด้าน โดยใช้การดูแลแบบยอมรับและวิธีการเรียนการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจ
7. วิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวมและแยกตามรายด้าน
8. สรุปผลการแก้ปัญหา

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนากิจนิสัยพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียนวิชาเทคนิคการตัดเย็บเสื้อผ้าบุรุษ ของนักศึกษาระดับ ปวส.2 สาขางานเทคโนโลยีแฟชั่นและสิ่งทอ จำนวน 7 คน โดยการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจและการปรับพฤติกรรมแบบยอมรับ

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการติดตามพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักศึกษาในการเรียนในทุกรายวิชา เพื่อหาทางแก้ไขปรับปรุงและพัฒนาสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักศึกษามีความรับผิดชอบในการเรียนวิชาเทคนิคการตัดเย็บเสื้อผ้าบุรุษในทุก ๆ ด้าน
2. นำผลที่ได้ไปปรับปรุงการสอนนักศึกษาในรุ่นต่อ ๆ ไป

ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน วิชาการนำเสนอผลงานแฟชั่น ระดับ ปวช.3 แฟชั่นดีไซน์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นายภูสิทธิ์ ใจดี
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา ศล.บ.(ศิลปกรรมศาสตร์)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้ทำการสอนรายวิชาการนำเสนอผลงานแฟชั่น นักเรียนระดับ ปวช.3 แฟชั่นดีไซน์ ซึ่งวิชานี้เป็นวิชาชีพพื้นฐานที่ทุกสาขางานของประเภทวิชาคหกรรมต้องเรียน เพื่อจะได้นำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการเรียนวิชาชีพอื่น ๆ ต่อไป ใน

การเรียนการสอน ผู้สอนเน้นให้ผู้เรียนเป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข มีทักษะคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ในอนาคต ทั้งนี้การเรียนการสอนได้เน้นปรัชญาวิทยาลัย คือ “ทักษะนำคุณธรรมเด่น เน้นคุณภาพ” แต่ผู้เรียนจะมีทักษะความรู้ คุณธรรม จริยธรรม อันจะนำไปสู่ความสำเร็จได้มากน้อยเพียงใดนั้น ครูผู้สอนถือเป็นบุคคลสำคัญควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอน โดยผู้เรียนจะต้องได้รับความพึงพอใจในคุณภาพการสอนของครู ดังนั้น เพื่อให้ทราบความพึงพอใจของผู้เรียนต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาคุณภาพการสอนของครูผู้สอนทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจเพิ่มขึ้นในการจัดการเรียนการสอนในปีการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน วิชาการนำเสนอผลงานแฟชั่น 3 ด้าน คือ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน และด้านการวัดและประเมินผล
2. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน วิชาการนำเสนอผลงานแฟชั่น 3 ด้าน คือ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน และด้านการวัดและประเมินผล

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลสรุปของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการสอนของครูผู้สอน วิชาการนำเสนอผลงานแฟชั่น ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน และด้านการวัดและประเมินผล
2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับ ปวช.3 แฟชั่นดีไซด์และเสื้อผ้าแฟชั่น วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 10 คน
3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

1) นักเรียนระดับ ปวช.3 แฟชั่นดีไซน์
2) วิชาที่ประเมิน คือ วิชาการนำเสนอผลงานแฟชั่น
3) ครูที่รับประเมิน คือ คุณครูภูสิทธิ์ ใจดี

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน 3 ด้าน คือ

1) ด้านความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอน
2) ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน
3) ด้านการวัดและประเมินผล

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนระดับ ปวช.3 แฟชั่นดีไซน์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 มีความพึงพอใจต่อคุณภาพการจัดการเรียนรู้

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน วิชาการนำเสนอผลงานแฟชั่น ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ เพศ และครูผู้รับการประเมิน

ตอนที่ 2 ข้อมูลการสอนของครู แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน และด้านการวัดและประเมินผล

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้สอนแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มวิจัย
2. ผู้สอนเก็บรวบรวมแบบสอบถาม
3. ผู้สอนนำแบบสอบถามมาตรวจสอบและนำไปวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป spss for window โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐาน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าร้อยละ
2. ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการสอนของครูผู้สอน 3 ด้าน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 ความพึงพอใจหัวข้อนั้นมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 ความพึงพอใจหัวข้อนั้นมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 ความพึงพอใจหัวข้อนั้นปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 ความพึงพอใจหัวข้อนั้นน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 ความพึงพอใจหัวข้อนั้นน้อยที่สุด

3. ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะของผู้เรียน ใช้วิธีการสรุปหรือสังเคราะห์ข้อความจากแบบสอบถามปลายเปิด

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปได้ดังนี้

ความพึงพอใจของนักเรียนระดับ ปวช.3 เสื้อผ้าแฟชั่น ที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน วิชาการนำเสนอผลงานแฟชั่น พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด และมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1. ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.30 โดยเรียงลำดับดังนี้ ผู้สอนติดตามผลการสอนอย่างต่อเนื่อง อยู่ในระดับมากที่สุด ผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์ เนื้อหาวิชา และวีการจัดการเรียนการสอนชัดเจน อยู่ในระดับมาก และมีความพึงพอใจต่ำที่สุดคือ ผู้สอนใช้สื่อการสอนที่เข้าใจง่าย
2. ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.53 โดยเรียงลำดับดังนี้ ผู้สอนสอนเนื้อหาครบถ้วนตามคำอธิบายรายวิชา/แผนการวัดผล/แผนการจัดการเรียนรู้ และผู้สอนมีความรู้ความสามารถในเนื้อหาที่สอนเป็นอย่างดี
3. ด้านการวัดและประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.47 โดยเรียงลำดับดังนี้ ผู้สอนให้โอกาสนักเรียนได้ปรับปรุงงานที่ไม่ผ่านเกณฑ์ อยู่ในระดับมากที่สุด ผู้สอนแจ้งหลักเกณฑ์และวิธีการวัดผล

ประเมินผลล่วงหน้าชัดเจน อยู่ในระดับมาก และผู้สอนวัดผลอย่างเป็นธรรม อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้สอนควรมีเครื่องมือโดยเฉพาะจักรเย็บผ้าที่มีคุณภาพและพร้อมใช้งานให้มีปริมาณมากกว่านี้ เพื่อเป็นการกระตุ้นผู้เรียนให้ตั้งใจเรียน ไม่เกิดความเบื่อหน่าย
2. ครูผู้สอนให้โอกาสนักเรียนได้ปรับปรุงชิ้นงานที่ไม่ผ่านเกณฑ์ เป็นเรื่องที่ดี ผู้เรียนชอบ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทราบถึงความพึงพอใจของนักเรียนระดับ ปวช.3 เสื้อผ้าแฟชั่น ที่มีต่อคุณภาพของครูผู้สอน วิชาการนำเสนอผลงานแฟชั่น ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน และด้านการวัดและประเมินผล

ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอน ของครูผู้สอน วิชาพื้นฐานโครงสร้างแบบตัด ของนักเรียนระดับ ปวช.1 แผนกวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวสุภาพร อามิตร
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	คศ.ม.(คหกรรมมหาบัณฑิต)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้ทำการสอนรายวิชาพื้นฐานโครงสร้างแบบตัด ระดับ ปวช.1 สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ซึ่งวิชานี้เป็นวิชาชีพพื้นฐานสำหรับนักเรียนแผนกวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย เพื่อจะได้นำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการเรียนการสอนวิชาชีพอื่น ๆ ต่อไป ในการเรียนการสอนครูผู้สอนเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจรายละเอียดชิ้นงาน เพื่อสร้างผลงานที่มีประสิทธิภาพออกมาเป็นที่พอใจ และเป็นที่ยอมรับกับคนทั่วไป ผู้เรียนมีความสุข มีทักษะ มีคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพในอนาคต ทั้งนี้ ทั้งนี้การเรียนการสอนได้เน้นปรัชญาวิทยาลัยคือ “ทักษะนำ คุณธรรมเด่น เน้นคุณภาพ” แต่ผู้เรียนจะมีทักษะความรู้ คุณธรรม จริยธรรม อันจะนำไปสู่ความสำเร็จได้มากน้อยเพียงใดนั้น ครูผู้สอนถือเป็นบุคคลสำคัญควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอน โดยผู้เรียนจะต้องได้รับความพึงพอใจในคุณภาพการสอนของครู ดังนั้น เพื่อให้ทราบความพึงพอใจของผู้เรียนต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาคุณภาพการสอนของครูผู้สอนวิชาพื้นฐานโครงสร้างแบบตัด ทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจเพิ่มขึ้นในการจัดการเรียนการสอนในปีการศึกษาต่อไป

ดังนั้น ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริง ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน วิชาพื้นฐานโครงสร้างแบบตัด ใน 5 ด้าน คือ ด้านรายวิชาในหลักสูตร ด้านผู้สอน ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน และด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการหลักสูตรให้เกิดผลดีแก่ผู้เรียนและทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาพื้นฐานโครงสร้างแบบตัด
2. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาพื้นฐานโครงสร้างแบบตัด

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับ ปวช.1 แฟชั่นดีไซน์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 57 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับ ปวช.1 แฟชั่นดีไซน์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 9 คน โดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาพื้นฐานโครงสร้างแบบตัด ประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วย เพศ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาพื้นฐานโครงสร้างแบบตัด การตอบคำถามมีให้เลือก 5 คำตอบ ค่าระดับคะแนนมีดังนี้

5 หมายถึง มากที่สุด
4 หมายถึง มาก
3 หมายถึง ปานกลาง
2 หมายถึง น้อย
1 หมายถึง น้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะความคิดเห็นในการปรับปรุงและพัฒนา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้สอนแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มวิจัย
2. ผู้สอนเก็บรวบรวมแบบสอบถาม
3. ผู้สอนนำแบบสอบถามมาตรวจสอบแล้วนำไปวิเคราะห์

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน วิชาพื้นฐานโครงสร้างแบบตัด ของนักเรียนระดับ ปวช.1 แฟชั่นและสิ่งทอ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ดังนี้

1. ด้านรายวิชาในหลักสูตร รายวิชามีประโยชน์ต่อการนำไปประกอบอาชีพ เนื้อหาในรายวิชาเหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิต เหมาะสม

กับพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน พบว่า ผู้ประเมินมีความพึงพอใจต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาพื้นฐานโครงสร้างแบบตัด ด้านรายวิชาในหลักสูตร อยู่ในระดับมาก

2. ด้านผู้สอน ผู้สอนมีความเป็นกันเอง ให้คำแนะนำและรับฟังความคิดเห็น ผู้สอนมีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนเป็นอย่างดี สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชา พบว่า ผู้ประเมินมีความพึงพอใจต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาพื้นฐานโครงสร้างแบบตัด ด้านผู้สอน อยู่ในระดับมากที่สุด

3. ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ใช้วิธีการสอนหลากหลาย เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่เรียน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรม ได้คิดวิเคราะห์ปฏิบัติกิจกรรม การสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการจัดการศึกษา พบว่า ผู้ประเมินมีความพึงพอใจต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาพื้นฐานโครงสร้างแบบตัด ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก

4. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน กล่าวคือ การวัดและประเมินผลการเรียนมีความชัดเจนและยุติธรรม การใช้เทคนิคหรือวิธีการวัดและประเมินผลอย่างหลากหลาย ใช้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อนำไปสู่การพัฒนาตนเอง พบว่า ผู้ประเมินมีความพึงพอใจต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาพื้นฐานโครงสร้างแบบตัด ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด

5. ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน ภาควิชามีเนื้อหา ตำราสำหรับค้นคว้าอย่างเหมาะสมและเพียงพอ มีห้องเรียน สื่อ และสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียนอย่างเหมาะสมและเพียงพอ พบว่า ผู้ประเมินมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาพื้นฐานโครงสร้างแบบตัด ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 จากการวิจัยพบว่า จักรเย็บผ้าอาจมีปัญหาระหว่างใช้งานบ้างบางครั้ง ทำให้งานล่าช้า ตามเพื่อนที่มีจักรเย็บที่บ้านไม่ทัน

1.2 ควรอธิบายให้ช้าลง พร้อมยกตัวอย่างประกอบ เพื่อสร้างความเข้าใจให้นักเรียน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ควรปรับเปลี่ยนรูปแบบการสอนในแต่ละครั้ง สำหรับเด็กบางคนที่ตามงานไม่ทัน

2.2 ควรศึกษาพฤติกรรมเด็กก่อนและหลังเลิกเรียนของรายวิชานั้น ๆ เพื่อประสิทธิภาพในการสอนครั้งต่อไปเพิ่มขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงความพึงพอใจที่แท้จริงจากกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด สามารถนำข้อมูลมาสรุปผลได้

2. ได้ผลตอบรับด้านความคิดเห็นจากผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาพื้นฐานโครงสร้างแบบตัด

แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ

การพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบในการทำงานวิชาโภชนาการ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

ผู้วิจัย นางสาวสยุมพร แซ่แต้
ตำแหน่ง ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา คศ.บ.(อาหารและโภชนาการ)
ปีที่ทำการวิจัย 2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

จากประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้รับหน้าที่ให้จัดการเรียนการสอน ในวิชาโภชนาการ นักเรียนที่ได้รับมอบหมายให้ทำการสอนในภาคเรียนที่ 2 นั้น คือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 1 ห้อง คือ กลุ่ม 4 และนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 จำนวน 2 ห้อง คือกลุ่ม 3 สาขาอาหารและโภชนาการและสาขาอาหารในเรือเดินทะเลระหว่างประเทศ แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ จากภาคเรียนที่ผ่านมา ครูผู้สอนพบว่านักเรียนไม่ค่อยให้ความร่วมมือในระหว่างการจัดการเรียนการสอน และมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม คือ การพูดคุยเสียงดัง และไม่ทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย ส่งผลต่อครูผู้สอน ทำให้ครูผู้สอนต้องตามงาน หรือ เคี่ยวเข็ญให้นำมาส่งในหลายๆ ครั้ง และจากพฤติกรรมที่ไม่ดีนี้จะติดเป็นพฤติกรรมการขาดความรับผิดชอบในภาระงานที่นักเรียนได้รับ เกิดภาวการณ์สะสมงาน ยิ่งมีปริมาณงานมากขึ้นนักเรียนก็จะไม่ทำ ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ที่ทางวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชได้กำหนดไว้

ดั้งนั้นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมความรับผิดชอบในการทำงานของนักเรียน จึงเป็นหน้าที่ของครูผู้สอนโดยตรง เพื่อไม่ให้นักเรียนมีพฤติกรรมขาดความรับผิดชอบ เพราะจะเป็นอุปสรรคต่อความเจริญก้าวหน้าทางการศึกษาของนักเรียน และเป็นคุณลักษณะที่ไม่พึงประสงค์ในสังคม และในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวนี้ผู้วิจัยจะนำวิธีการเสริมแรง (Reinforcement) มาใช้ในการแก้ปัญหา เช่น การกล่าวคำชมเชย หรือ การให้รางวัล เป็นการตอบแทน โดยวิธีการนี้อาจจะเป็นวิธีการพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบในการทำงานของนักเรียน และเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่ดีขึ้นกว่าเดิม เป็นต้น

ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ผู้วิจัย มีความสนใจที่จะศึกษา การพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อภาระงาน กรณีศึกษา : วิชาโภชนาการของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรปีที่ 1 กลุ่ม 4 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาหาสาเหตุของพฤติกรรมของนักเรียนที่ขาดความรับผิดชอบต่อภาระงาน
2. เพื่อหาแนวทางแก้ไขและพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อภาระงาน

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น เกิดความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง และมีความรับผิดชอบในการที่จะทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จตามเวลาที่กำหนด

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 1 ห้อง คือ กลุ่ม 4 และนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 จำนวน 2 ห้อง คือกลุ่ม 3 สาขาอาหารและโภชนาการและสาขาอาหารในเรือเดินทะเลระหว่างประเทศ แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ ปีการศึกษา 2/2561 จำนวน 84 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับระดับประกาศนียบัตรปีที่ 1 กลุ่ม 4 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2561 จำนวน 44 คน ได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อภาระงาน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ มีความรับผิดชอบในระดับดีมาก ดี ปานกลาง พอใช้ และควรปรับปรุง
2. แบบสอบถามพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อภาระงาน เป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด
3. แบบบันทึกเวลาการส่งงาน/การให้คะแนน เป็นแบบประมาณค่า 6 ระดับ คือ มีความรับผิดชอบในระดับดีมาก มีความรับผิดชอบในระดับดี มีความรับผิดชอบในระดับปานกลาง มีความรับผิดชอบในระดับพอใช้ ควรปรับปรุง และควรแก้ไข

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. สังเกตพฤติกรรมระหว่างการจัดการเรียนการสอน และขณะมอบหมายงาน การบ้าน หรือ ใบงานให้นักเรียน เป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์
2. สร้างแบบสังเกตพฤติกรรมแบบให้คะแนน โดยใช้วิชาโภชนาการ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรปีที่ 1 กลุ่ม 4 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
3. นำแบบสังเกตพฤติกรรมแบบให้คะแนนสังเกตเป็นรายสัปดาห์ เป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์
4. นำรูปแบบการให้คะแนนไปใช้จริง และทำการเก็บข้อมูลทำการประเมินคะแนน และผลงานของนักเรียนตามชิ้นงานที่ส่งครูผู้สอน ในวิชาโภชนาการ ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรปีที่ 1 กลุ่ม 4 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การพัฒนาพฤติกรรมครั้งนี้เป็นการทดลองแบบใช้การสังเกต แบบสอบถาม บันทึกพฤติกรรม และการให้คะแนนของนักเรียนใช้เวลาทั้งสิ้น 6 สัปดาห์ โดยแบ่งเป็น 4 ระยะดังนี้

ครั้งที่ 1 เป็นระยะสังเกตพฤติกรรมการขาดความรับผิดชอบต่อภาระงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เวลาการสังเกต 1 สัปดาห์ ซึ่งแบ่งเป็นสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง

ครั้งที่ 2 เป็นระยะที่ใช้การเสริมแรง คือ ใช้วิธีการการกล่าวชมเชยผู้ที่ส่งงานก่อน และทำได้ถูกต้อง และใช้คะแนนเป็นเกณฑ์นักเรียนที่ส่งตามเวลาที่กำหนดจะได้คะแนนเต็ม ส่วนนักเรียนที่ส่งช้าคะแนนจะลดลงไปเรื่อยๆ ตามระยะเวลาที่กำหนด ในการปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อภาระงานของนักเรียนนั้นใช้ระยะเวลา 3 สัปดาห์ โดยผู้ปรับพฤติกรรมเป็นผู้ให้คะแนนในการส่งงาน และจะให้คะแนนเต็มแก่นักเรียนที่ส่งตามเวลาที่กำหนด และมีแบบบันทึกผลคะแนนเป็นรายสัปดาห์เพื่อแจ้งให้นักเรียนได้ทราบผลคะแนน

ครั้งที่ 3 เป็นระยะตรวจสอบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียนจะใช้เวลา 1 สัปดาห์ โดยจะมีการกระตุ้นนักเรียนโดยการให้รางวัลและมีการตำหนิและกล่าวตักเตือนนักเรียนผู้ที่ไม่มีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย และทำโทษโดยการเพิ่มภาระงานให้แก่นักเรียนที่ไม่ส่งงาน

ครั้งที่ 4 เป็นระยะการตรวจสอบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียนจะใช้เวลา 1 สัปดาห์ โดยจะไม่มีการกระตุ้น และการให้รางวัลนักเรียน มีเพียงการมอบหมายภาระงานให้ทำตามปกติ แต่เนื่องจากความเคยชินของนักเรียน และกลัวถูกตัดคะแนน นักเรียนก็จะมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อภาระงานไปในทางที่ดีขึ้น และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. คิดจากจำนวนนักเรียนที่ส่งงานตามระยะเวลาที่กำหนด โดยคิดคำนวณเป็นร้อยละของการส่งงานตรงเวลา โดยแบ่งเป็นส่งงานตามกำหนดระยะเวลา ส่งช้ากว่ากำหนดระยะเวลา และไม่ส่งงาน

2. นำค่าสถิติร้อยละ และค่าสถิติค่าเฉลี่ยของคะแนนในการส่งงานแต่ละสัปดาห์มาวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนที่ส่งงานตามเวลาว่ามีการปรับพัฒนาพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้นหรือไม่ มีผลการเรียนดีขึ้นหรือไม่ โดยใช้สูตรการคำนวณค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับการศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อภาระงาน กรณีศึกษา : วิชาหน้าโภชนาการของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรปีที่ 1 กลุ่ม 4 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สรุปได้ดังนี้

1. จากการศึกษาหาสาเหตุของพฤติกรรมของนักเรียนที่ขาดความรับผิดชอบต่อภาระงาน พบว่า สาเหตุของการขาดพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อภาระงานมาเป็นอันดับที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 64 ประกอบด้วยพฤติกรรมเกียจคร้านและไม่เห็นความสำคัญของงานที่ได้รับมอบหมาย และนักเรียนขาดความรับผิดชอบในการทำงาน พฤติกรรมขาดความรับผิดชอบต่อภาระงานมาเป็นอันดับที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 38 ประกอบด้วยพฤติกรรมการติดเกม ติดโทรศัพท์ และไม่สนใจภาระงานที่ได้รับมอบหมาย ภาระงานที่นักเรียนได้รับมีจำนวนมากเกินไป เพื่อนร่วมชั้นเรียนกอกวน และรบกวนเวลาทำงาน พฤติกรรมขาดความรับผิดชอบต่อภาระงานมาเป็นอันดับที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 13 ประกอบด้วยคะแนนได้รับต่อชิ้นงานน้อยเกินไป พฤติกรรมขาดความรับผิดชอบต่อภาระงานมาเป็นอันดับที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 6 ประกอบด้วย ระยะเวลาในการการทำงานที่ได้รับมอบหมายน้อยเกินไป พฤติกรรมขาดความรับผิดชอบต่อภาระงานมาเป็นอันดับที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 0 ประกอบด้วยภาระงานที่ได้รับมอบหมายยากเกินไปจึงทำให้เกิดการต่อต้าน และครูผู้สอนอธิบายหรือมอบหมายงานให้ไม่ชัดเจน

2. จากการหาแนวทางแก้ไขและพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อภาระงาน พบว่านักเรียนในครั้งที่ 4 เป็นระยะตรวจสอบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมโดยไม่มีการกระตุ้น และการให้รางวัล มีเพียงการมอบหมายภาระงานให้ตามปกติ (ใช้ระยะเวลา 1 สัปดาห์) ค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ในระดับ 5 ซึ่งหมายความว่ามีความรับผิดชอบในระดับที่ดีมาก โดยผู้ส่งงานตามกำหนดคิดเป็นร้อยละ 93 ซึ่งมีจำนวนการส่งงานเพิ่มขึ้นจากครั้งที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 24 โดยที่ครั้งที่ 3 เป็นระยะตรวจสอบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมโดยมีการกระตุ้นโดยการให้รางวัล และตำหนิหรือลงโทษนักเรียนที่ไม่ส่งงานโดยการเพิ่มภาระงานให้มากขึ้น (ใช้ระยะเวลา 1 สัปดาห์) ค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ในระดับ 4 ซึ่งหมายความว่ามีความรับผิดชอบอยู่ในระดับดี โดยผู้ที่ส่งงานตามกำหนดคิดเป็นร้อยละ 68 ซึ่งมีจำนวนการส่งงานเพิ่มขึ้นจากครั้งที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 15 โดยที่ครั้งที่ 2 มีการใช้การเสริมแรงโดยการกล่าวชมเชยผู้ที่ส่งงานตามกำหนดระยะเวลา ทำได้ถูกต้องและเรียบร้อย และใช้คะแนนเป็นเกณฑ์ (ใช้ระยะเวลา 3 สัปดาห์) ค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ในระดับ 3 ซึ่งหมายความว่ามีความรับผิดชอบอยู่ในระดับปานกลาง โดยผู้ที่ส่งงานตามกำหนดคิดเป็นร้อยละ 52 ซึ่งมีจำนวนการส่งงานเพิ่มขึ้นจากครั้งที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 36 โดยที่ครั้งที่ 1 เป็นสังเกตพฤติกรรมการขาดความรับผิดชอบต่อภาระงาน ค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ในระดับ 2 ซึ่งหมายความว่ามีความรับผิดชอบอยู่ในระดับพอใช้ โดยผู้ที่ส่งงานตามกำหนดคิดเป็นร้อยละ 18 จากการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทั้ง 4 ครั้งส่งผลให้นั่งเรียนมีความรับผิดชอบและกระตือรือร้นในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย จนมีผลการประเมินผ่านเกณฑ์ที่ วิทยาลัยอาชีวศึกษา กำหนดไว้

ข้อเสนอแนะ

1. ครูผู้สอนควรลดภาระงานที่ทำเป็นรายบุคคลลงและหากิจกรรมเสริมเป็นภาระงานที่เป็นรายกลุ่มเพื่อให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกันเพื่อที่นักเรียนจะได้พัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบที่มีต่อตนเองแล้ว นักเรียนจะได้มีการพัฒนาพฤติกรรมด้านความสามัคคีที่มีต่อสังคมส่วนรวมหรือเพื่อนร่วมชั้นเรียนด้วย

2. จากการตรวจผลงานของนักเรียนที่นำมาส่งตามกำหนดระยะเวลานั้นพบว่า นักเรียนรีบทำให้ภาระงานเสร็จตามกำหนดเวลา แต่นักเรียนไม่ไตร่ตรองว่าภาระงานที่นำมาส่งนั้นถูกต้องและเรียบร้อยหรือไม่ ก่อนที่นักเรียนจะนำมาส่งนักเรียนควรตรวจดูความเรียบร้อยของงานก่อน

3. ครูควรให้ภาระงานที่หลากหลายมากกว่านี้ที่นอกเหนือจากใบงาน และรายงานเพื่อที่จะได้พัฒนาทั้งทางด้านพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อภาระงานแล้ว ยังได้พัฒนาทางด้านทักษะทางวิชาการให้แกนักเรียน ควรให้งานกลุ่มบ้างเพื่อดูความสามัคคีในหมู่คณะ และปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนที่มีต่อเพื่อนร่วมงาน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงสาเหตุของพฤติกรรมของนักเรียนที่ขาดความรับผิดชอบต่อภาระงาน

2. ทราบแนวทางแก้ไข เพื่อนักเรียนจะได้มีพฤติกรรมที่ดีขึ้น และผ่านเกณฑ์มาตรฐานตามที่วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชได้กำหนดไว้

การศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนระดับ ปวช.3 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1 ในรายวิชาอาหารว่าง ในการไม่ส่งงาน/การบ้าน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางภาวนา วัฒนา
ตำแหน่ง ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา คศ.บ. (อาหาร)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันจากการสอบถามครูผู้สอนในรายวิชาต่าง ๆ ของนักเรียนในระดับ ปวช.3 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มักจะส่งงาน/การบ้านไม่ตรงเวลาที่ครูผู้สอนกำหนด หรือบางคนก็ไม่ส่งงานหรือการบ้านเลย ซึ่งทำให้ครูผู้สอนไม่สามารถวัดความรู้ หรือติดตามความก้าวหน้าของนักเรียนได้ ซึ่งในบางรายวิชาอาจมีผลต่อคะแนนเก็บของนักเรียนด้วย ดังนั้น ผู้วิจัยซึ่งในฐานะที่เป็นทั้งครูผู้สอนและครูประจำวิชาเห็นความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในระดับ ปวช.3 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1 เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการแก้ปัญหาของนักเรียนในเรื่องการไม่ส่งงาน/การบ้านต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสาเหตุของการไม่ส่งงาน/การบ้าน ของนักเรียนระดับ ปวช.3 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1
2. เพื่อรวบรวมข้อมูลสำหรับการแก้ปัญหาการไม่ส่งงาน/การบ้านของนักเรียน

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เป็นแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1 ในเรื่องการไม่ส่งงาน/การบ้าน จำนวน 15 ข้อ

การสร้างเครื่องมือ

ในการดำเนินการศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในเรื่องการไม่ส่งงาน/การบ้าน โดยใช้แบบสอบถามเพื่อหาสาเหตุของการไม่ส่งงาน/การบ้าน ผู้วิจัยได้วางแผนการดำเนินการศึกษา สร้างแบบสอบถาม โดยใช้ข้อความที่คาดว่าจะเป็นสาเหตุของการมาส่งงาน/การบ้าน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมในเรื่องการไม่ส่งงาน/การบ้าน ของนักเรียนระดับ ปวช.3 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 30 คน เพื่อหาสาเหตุของการไม่ส่งงานและทำการบันทึกคะแนน
2. ดำเนินการหาค่าร้อยละของแต่ละข้อสาเหตุ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียน การวิเคราะห์ผู้เรียนได้กำหนดไว้ดังนี้ ประชากรคือ นักเรียนระดับ ปวช.3 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 30 คน
2. วิเคราะห์สาเหตุของการไม่ส่งงาน/การบ้าน ของนักเรียน โดยการหาค่าร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนระดับ ปวช.3 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1 ในเรื่องการไม่ส่งงาน/การบ้าน แสดงให้เห็นว่า สาเหตุของการไม่ส่งงาน/การบ้าน ลำดับที่ 1 คือ แบบฝึกหัดยาก ทำไม่ได้ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 67 ลำดับที่ 2 ไม่มาเรียน จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 60 โดยคิดจากนักเรียน 30 คน ที่เลือกเป็นสาเหตุอันดับที่ 1 และ 2

ข้อเสนอแนะ

1. ในการสร้างแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนระดับ ปวช.3 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1 ในเรื่องการไม่ส่งงาน/การบ้าน อาจจัดทำกับนักเรียนทั้งระดับชั้นทั้งหมด เพื่อเป็นการศึกษาในภาพรวม เพราะการวิจัยครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างเป็นเพียงนักเรียนระดับ ปวช.3 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1 ซึ่งอาจจะได้ผลการวิจัยที่แตกต่างกันก็ได้
2. ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจเจาะจงทำการวิจัยกลุ่มนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป และอาจแยกหัวข้อเป็นรายวิชาต่าง ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดขึ้น ซึ่งจะได้นำผลการทดลองที่ได้ไปแก้ไขปัญหาในการไม่ส่งงาน/การบ้านของนักเรียนต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงพฤติกรรมและสาเหตุของการไม่ส่งงาน/การบ้านของนักเรียน
2. ได้แนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอน ในรายวิชาความปลอดภัยในงานอาหาร

ผู้วิจัย นางสาวจินดาหรา ขำคม
ตำแหน่ง ครูผู้ช่วย
วุฒิการศึกษา ว.ทบ.(อุตสาหกรรมการบริการอาหารอาหาร)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญมากสำหรับทุกประเทศ เพราะเป็นต้นกำเนิดแห่งการพัฒนาที่ไม่หยุดยั้งของคน ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ได้กำหนดแนวทางในการปฏิรูปการศึกษาโดยให้ความสำคัญแก่ผู้เรียนเป็นหลัก เพื่อรองรับกระแสของการเปลี่ยนแปลงของโลก ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี ให้ความสำคัญสูงสุดในกระบวนการปฏิรูปการเรียนรู้ ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการ

พัฒนาเต็มตามศักยภาพ สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง รู้จักแสวงหาความรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต แนวทางการจัดการเรียนการสอนตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ได้กำหนดแนวทางไว้ในมาตรา 24 คือ จัดเนื้อหาสาระให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติให้นักเรียนคิดเป็น ทำเป็น ปลูกฝังคุณธรรมทุกสาขาวิชา โดยมีเป้าหมายให้ผู้เรียนเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี เป็นคนเก่ง และมีความสุขอย่างแท้จริง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ได้ดำเนินการรวบรวมแนวคิดทางทฤษฎีการเรียนรู้และเสนอแนวทางการจัดกระบวนการเรียนรู้ดังนี้

1. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มความสามารถ ทั้งด้านความรู้ จิตใจ อารมณ์ และทักษะต่าง ๆ

2. ลดการถ่ายทอดเนื้อหาวิชาลง ผู้เรียนกับผู้สอนมีบทบาทร่วมกัน ใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในการแสวงหาความรู้ให้ผู้เรียนได้เรียนจากประสบการณ์จริงที่เป็นประโยชน์และสัมพันธ์กับชีวิตจริง เรียนรู้ความจริงในตัวเอง และความจริงจากสิ่งแวดล้อม จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย

3. กระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการทดสอบปฏิบัติด้วยตนเอง ครูทำหน้าที่เตรียมการจัดสิ่งเร้า ให้คำปรึกษา วางแนวกิจกรรมและประเมินผล ดังนั้น แนวคิดการจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อแก้ปัญหาการเรียนรู้วิชาพื้นฐานการงานอาชีพและเทคโนโลยี

ดังนั้น เพื่อให้การจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 การจัดกระบวนการเรียนรู้จึงควรเป็นกระบวนการทางปัญญาที่พัฒนาบุคคลอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สามารถเรียนรู้ได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มีความสุข บูรณาการเนื้อหาสาระตามความเหมาะสมของระดับการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนได้มีความรู้เกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับความมั่นใจของผู้เรียน ทันสมัย เน้นกระบวนการคิดและการปฏิบัติจริง ได้เรียนรู้ตามสภาพจริง สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างกว้างไกล เป็นกระบวนการที่มีทางเลือกและมีแหล่งเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ร่วมจัดบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนรู้ และมุ่งประโยชน์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข จากสภาพปัญหาที่กล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาการสร้างทีมงาน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อการวิเคราะห์ศักยภาพของผู้เรียนและการออกแบบการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน

2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมที่เกิดจากการออกแบบการเรียนการสอน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ลงทะเบียนวิชาความปลอดภัยในงานอาหาร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 20 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เครื่องมือทดลอง ได้แก่ แผนการสอน สื่อวัสดุการสอน

2. เครื่องมือการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม แบบสังเกตจดบันทึก และแบบทดสอบ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน รายวิชาความปลอดภัยในงานอาหาร ดังนี้

1. แจ้งการศึกษาการทำวิจัยให้กับนักศึกษาในชั้นเรียนทราบ

2. ดำเนินการเก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษา

3. ตรวจแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา คัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไว้เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

1.1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ด้วยอัตราร้อยละ (Percentage)

1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อกิจกรรมการเรียนการสอน รายวิชา การสร้างทีมงาน โดยเป็นคำถามแสดงระดับความคิดเห็น 5 ระดับ วิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. การประมวลผลข้อมูล ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Window โดยมีขั้นตอนดังนี้

2.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของคำตอบที่ได้หลังจากดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

2.2 บันทึกข้อมูลที่เป็นรหัสในแบบบันทึกข้อมูล และเครื่องคอมพิวเตอร์ตามลำดับ

2.3 ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

2.4 ประมวลผลข้อมูลตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาวิจัย

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาความปลอดภัยในงานอาหาร ทั้ง 4 กิจกรรม คือ การเรียนการสอนในห้องเรียน ใบงาน (งานเดี่ยว) กรณีศึกษา (งานกลุ่ม) และโครงการ/กิจกรรมภายในห้องเรียน โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง 2 กิจกรรม และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย 2 กิจกรรม และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งและระดับเห็นด้วย ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

การปรับปรุง พัฒนา และเปลี่ยนแปลงบทบาทของผู้สอนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้พร้อม จากที่ทำหน้าที่มอบทุกสิ่งทุกอย่างแก่

ผู้เรียนมาเป็นผู้อำนวยความสะดวก กระตุ้นและให้กำลังใจ ร่วมคิดร่วมเรียนไปพร้อมกับผู้เรียน สร้างบรรยากาศที่ดีด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย การเตรียมการสอนเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์อย่างยิ่ง ถ้าการเตรียมการสอนหรือการวางแผนการสอนไม่มีประสิทธิภาพจะทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนล้มเหลว จึงต้องมีการเตรียมการสอนล่วงหน้าอย่างรอบคอบ เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการวางแผนการเรียน หรือกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน และควรมีการประเมินผลกิจกรรมการเรียนการสอนตามความเป็นจริงของนักศึกษา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักศึกษาได้รับการพัฒนาทั้งทางร่างกาย จิตใจ ความรู้ ความสามารถ ทักษะการประกอบอาชีพ และความมั่นคงในการดำรงชีวิต
2. เสริมสร้างศักยภาพให้กับนักศึกษา โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
3. เพื่อจัดกิจกรรมให้นักศึกษาได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ได้ฝึกปฏิบัติให้คิดเป็น ทำเป็น ปลูกฝังคุณธรรมทุกสาขาวิชา
4. เพื่อให้นักศึกษาเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี เป็นคนเก่ง และมีความสุขอย่างแท้จริง ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งจะทำให้นักศึกษามีการพัฒนาและการเรียนรู้ที่สูงยิ่งขึ้น

การพัฒนาพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนให้ตรงเวลา ของนักเรียนระดับ ปวช.2 สาขางานอาหารและโภชนาการ รายวิชาการถนอมอาหารเบื้องต้น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

ผู้วิจัย	นางอรณา บาลจ่าย
ตำแหน่ง	พนักงานราชการ (ครู)
วุฒิการศึกษา	ค.บ.(อาหารและโภชนาการ)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 (พ.ศ.2545) และฉบับที่ 3 (พ.ศ.2553) ให้ความหมายของการศึกษา คือ กระบวนการเรียนรู้เพื่อความงอกงามของบุคคล โดยการถ่ายทอดความรู้ การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างองค์ความรู้ที่เกิดจากสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้ ให้บุคคลเรียนรู้ตลอดชีวิต การศึกษาจะต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรม วัฒนธรรม การดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข มุ่งพัฒนาบุคคลให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ การผลิตนักเรียน นักศึกษาเพื่อออกไปแข่งขันในตลาดแรงงานยุคปัจจุบันที่มีการแข่งขันสูง สถานศึกษาแต่ละแห่งจึงมีการมุ่งเน้นคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาจากสถานศึกษาของตนอย่างเข้มงวด เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้สำเร็จการศึกษาให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานอย่างแท้จริง โดยผู้ที่สำเร็จการศึกษาต้องมีคุณภาพ มีความรู้ มีทักษะในวิชาชีพ มีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น

การเรียนการสอนในชั้นเรียน นอกจากจะเป็นสถานที่ให้ความรู้ จะต้องพัฒนาพฤติกรรมให้อยู่ในระเบียบวินัยตามความประสงค์ของสังคม การขาดความรับผิดชอบในการทำงานเป็นพฤติกรรมที่เป็นปัญหาและเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้อันเป็นผลทำให้การสอนไม่สามารถบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

ปัญหาการเข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลา เป็นปัญหาที่มาจากพฤติกรรมของนักเรียนที่เกิดขึ้นตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน จึงควรหาวิธีการแก้ไขและนำมาปรับปรุงพฤติกรรมอันพึงประสงค์ของนักเรียน ซึ่งเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของครูผู้สอนที่จะแก้ไขปัญหานี้ เนื่องจากเป็นสาเหตุของปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน เช่น ทำให้เกิดการหยุดการสอนในช่วงหนึ่งเมื่อนักเรียนมาสายเข้าชั้นเรียน ในขณะที่ทุกคนกำลังเรียน และเมื่อเข้าไปนั่งเรียนจะสอบถามเพื่อนที่นั่งใกล้ว่าครูผู้สอนสอนอะไรบ้าง ทำให้เกิดการพูดคุยในระหว่างการเรียน บางครั้งจะต้องเริ่มสอนใหม่ ทำให้นักเรียนที่ตั้งใจเรียนอยู่ก่อนเกิดความเบื่อหน่าย ทำให้เสียเวลาในการเรียนการสอน ผู้วิจัยเห็นว่า ปัญหาการเข้าเรียนไม่ตรงเวลาเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างยิ่ง จึงได้นำมาเป็นหัวข้อในการวิจัยดังกล่าว

ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ผู้วิจัยได้ทำการสอนในรายวิชาการถนอมอาหารเบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช นักเรียนกลุ่มนี้เข้าเรียนสายประมาณ 20-30 นาที เป็นประจำตั้งแต่ชั่วโมงแรกของการเรียนการสอน ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้สอนจึงนำปัญหานี้มาศึกษาแนวทางในการแก้ไขปัญหา ปรับปรุงและพัฒนาพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนให้ตรงต่อเวลาของผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อแก้ไขปัญหาการเข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 สาขางานอาหารและโภชนาการ รายวิชาการถนอมอาหารเบื้องต้น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 6 คน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ จำนวน 37 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ รายวิชาการถนอมอาหารเบื้องต้น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ที่เข้าชั้นเรียนสายเป็นประจำจากการเช็คชื่อในใบรายชื่อการเข้าชั้นเรียน จำนวน 6 คน

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบบันทึกพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนของนักเรียน
2. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าชั้นเรียน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยการบันทึกพฤติกรรมเวลาเข้าเรียนในชั้นเรียน
2. ผู้วิจัยชี้แจงพฤติกรรมการเข้าเรียนของนักเรียน และแจ้งนักเรียนที่มีพฤติกรรมการเข้าเรียนไม่ตรงเวลา รวมถึงอธิบายผลที่จะตามมาและวิธีการแก้ปัญหาด้วยการเสริมแรงบวก โดยการให้คะแนนเพิ่มแก่นักเรียนที่เข้าชั้นเรียนตรงเวลา

3. ผู้วิจัยดำเนินการ 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 สังเกตพฤติกรรมนักเรียน สัปดาห์ที่ 1 – 11 เป็นระยะเวลา 4 ครั้ง โดยใช้แบบบันทึกพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียน และทำการเจาะแจงเลือกนักเรียนที่เข้าเรียนไม่ตรงเวลา 3 ครั้งขึ้นไป เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อดำเนินการในระยะที่ 2

ระยะที่ 2 ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าชั้นเรียนของนักเรียน

ระยะที่ 3 ผู้วิจัยชี้แจงวิธีการดำเนินการแก่กลุ่มตัวอย่างดำเนินการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียน โดยการเสริมแรงทางบวก โดยการให้คะแนนทุกครั้งที่นักเรียนเข้าชั้นเรียนได้ตรงเวลา ครั้งละ 2 คะแนน ใช้เวลา 5 สัปดาห์ รวมคะแนนเต็ม 10 คะแนน ตั้งแต่สัปดาห์ที่ 12-16 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

4. ผู้วิจัยทำการบันทึกผลคะแนนจากพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนของนักเรียนหลังปรับพฤติกรรมลงในแบบบันทึกพฤติกรรมการเข้าขั้นเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. ผู้วิจัยนำผลพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนหลังปรับพฤติกรรมมาวิเคราะห์โดยการหาค่าร้อยละ และนำผลคะแนนมาเทียบกับระดับเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนด

การวิเคราะห์ข้อมูล

การปรับพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนตรงเวลาของนักเรียนระดับ ปวช.2 รายวิชาการถนอมอาหารเบื้องต้น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 6 คนที่มีพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลา ใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น 11 สัปดาห์ โดยแบ่งเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 เป็นระยะสังเกตพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนของนักเรียนระดับ ปวช.2 รายวิชาการถนอมอาหารเบื้องต้น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 37 คน ใช้เวลา 11 สัปดาห์ พบว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมเข้าเรียนตรงเวลา จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 83.78 และนักเรียนที่มีพฤติกรรมเข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลา จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 16.22

ระยะที่ 2 เป็นการเก็บข้อมูลเพื่อสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าชั้นเรียนของนักเรียน ระดับชั้น ปวช.2 รายวิชาการถนอมอาหารเบื้องต้น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จากนักเรียนที่มีพฤติกรรมเข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลา จำนวน 6 คน

ระยะที่ 3 เป็นระยะที่ใช้การบันทึกพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนโดยวิธีการเสริมแรงทางบวก คือ การให้คะแนนทุกครั้งที่นักเรียนสามารถเข้าเรียนได้ตรงเวลาครั้งละ 2 คะแนน ใช้เวลา 5 สัปดาห์ รวมคะแนนเต็ม 10 คะแนน ตั้งแต่สัปดาห์ที่ 12-16 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ผลการประเมินพฤติกรรมของนักเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานอาหารและโภชนาการ ในการเข้าชั้นเรียนตรงเวลา รายวิชาการถนอมอาหารเบื้องต้น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 พบว่า นักเรียนสามารถปรับปรุงตนเองเมื่อทราบข้อตกลงเบื้องต้นในการเข้าชั้นเรียนตรงเวลา ซึ่งจากข้อมูลที่บันทึกไว้นักเรียนสามารถปรับพฤติกรรมของตนเอง โดยการเข้าเรียนในรายวิชาการถนอมอาหารเบื้องต้น พบว่า มีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น โดยนักเรียนมีการปรับตัวและเข้าเรียนตรงเวลา รวมทั้งถามย้ำถึงการบันทึกคะแนนการเข้าชั้นเรียนตามตกลงไว้ในทุกครั้งที่มีการเรียนการสอน จากการสังเกตนักเรียนมีความภูมิใจต่อคะแนนและการพัฒนาตนเองได้อย่างชัดเจน และครูผู้สอนกล่าวชมเชย และให้กำลังใจด้วยทุกครั้ง จึงเป็นแนวทางที่สามารถใช้ในการแก้ไขปัญหาในเรื่องการเข้าเรียนไม่ตรงเวลาของนักเรียนได้ดีอีกแนวทางหนึ่ง

ข้อเสนอแนะ

ครูผู้สอนทุกรายวิชาควรมีการติดตามพฤติกรรมการเข้าเรียน และการมาสายของนักเรียน โดยดูแลติดตามอย่างใกล้ชิด ซึ่งการแก้ไขปัญหาจะต้องศึกษาจากสาเหตุของการมาสายเป็นรายบุคคลถึงจะแก้ปัญหาได้ถูกต้อง และมีประสิทธิผล

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีพฤติกรรมในการเข้าชั้นเรียนตรงเวลา รายวิชาการถนอมอาหารเบื้องต้น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

2. เกิดแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาให้นักเรียนมีการเข้าชั้นเรียนตรงเวลาตามกำหนด

การใช้สื่อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book) ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวคนธรส เมฆาธร
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา ค.บ.(อาหารและโภชนาการ)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วิสัยทัศน์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 คือ มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 4)

จากการที่ผู้วิจัยมีประสบการณ์ในการสอนวิชาโภชนาการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช พบว่า ผู้เรียนบางส่วนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นนี้อาจมีสาเหตุมาจากเทคนิคการสอนของครูยังไม่หลากหลาย กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นรูปแบบเดิม ๆ ขาดสื่อการสอนที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานไม่เพียงพอ ทำให้เบื่อหน่ายในการเรียน

บทเรียนอิเล็กทรอนิกส์เป็นสื่อที่มีบทบาทสำคัญ บทเรียนที่ใช้กันมากคือบทเรียนคอมพิวเตอร์ที่จากเดิมมีการนำเสนอการเรียนแบบเดียวกับการใช้สไลด์ และมีส่วนประกอบสำคัญเพียงอักขระกับภาพนิ่ง แต่ในปัจจุบันมีการนำเสนอในรูปแบบมัลติมีเดีย (Multimedia) มีส่วนประกอบที่สำคัญ คือ ตัวอักษร เสียง ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว ภาพวีดีทัศน์ และมีการปฏิสัมพันธ์ นั่นคือ มีการโต้ตอบกันระหว่างผู้ใช้กับคอมพิวเตอร์ ทั้งนี้ในการออกแบบบทเรียนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญนั้นจำเป็นต้อง

เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถควบคุมลำดับอัตราการเรียนด้วยตนเอง จะช่วยให้ผู้เรียนลดความวิตกกังวล เพราะผู้เรียนสามารถที่จะเลือกเรียนเนื้อหาตามความสนใจและความต้องการ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่สร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book) เพื่อแก้ปัญหาเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การบอกตำแหน่งของวัตถุ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่จัดการเรียนรู้ด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช่ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 184 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 39 คน ซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจง

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book)
2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจของนักเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง อาหารแลกเปลี่ยน
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องอาหารแลกเปลี่ยน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เลือกนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ โดยเลือกแบบเจาะจง จำนวน 1 ห้องเรียน ซึ่งมีนักเรียนจำนวน 39 คน จากนักเรียนทั้งหมด 184 คน
2. ก่อนการทดลอง ทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง อาหารแลกเปลี่ยน
3. ดำเนินการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์
4. หลังการทดลอง ทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับกลุ่มทดลอง
5. ตรวจผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอาหารและโภชนาการ แล้วให้คะแนนที่ได้จากการสอบก่อนและหลังเรียนมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ตามปกติคะแนนสอบหลังเรียนจะสูงกว่าก่อนเรียน ดังนั้น คะแนนเฉลี่ยอย่างเดียวอาจไม่สามารถบอกได้ว่าครูจัดการเรียนการสอนมีระบบหรือไม่ จึงต้องหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อหาค่าการกระจายของคะแนนสอบด้วย
2. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ถ้าค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนมีค่ามาก แสดงว่านักเรียนกลุ่มนั้นมีความสามารถต่างกันมาก คือ นักเรียนที่เรียนดีจะได้คะแนนสูงมาก ส่วนนักเรียนที่เรียนอ่อนจะได้คะแนนต่ำมาก แต่ถ้าค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนมีค่าน้อย แสดงว่านักเรียนกลุ่มนั้นมีความรู้ความสามารถใกล้เคียงกัน
3. การหาค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ควรนำการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ให้ผู้สอนทุกแผนกวิชา ทั้งนี้เพราะการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

1.2 สำหรับผู้สอนที่ประสงค์จะจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์นั้นจะต้องคำนึงถึงเนื้อหาสาระการเรียนรู้และระดับชั้นที่เหมาะสม คือ ควรเป็นเนื้อหาสาระที่ยากที่จะเข้าใจ หรือยากในการให้เห็นของจริง หรือมีข้อจำกัดที่การจัดการเรียนรู้แบบอื่น ๆ ไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้

1.3 ผู้สอนแต่ละสถานศึกษาต้องมีความรู้เบื้องต้นทางด้านคอมพิวเตอร์ และคำนึงถึงศักยภาพของคอมพิวเตอร์ในสถานศึกษาของตนเองว่ามีเพียงพอและสามารถตอบสนองต่อการใช้งานได้เพียงใด

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำวิจัยเพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ กับตัวแปรอื่น ๆ เช่น ความมีเหตุผล ความคิดสร้างสรรค์

2.2 ควรมีการศึกษาผลการเรียนรู้ด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ในเนื้อหาอื่น ๆ

2.3 ควรมีการศึกษาผลการเรียนรู้ด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์กับวิชาอื่น ๆ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 อาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่จัดการเรียนรู้ด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ อยู่ในระดับมากที่สุด

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักศึกษาสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ รายวิชาอาหารครอบครัว

ผู้วิจัย	นางสาวภูริชญา คงชาติ
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	บธ.บ.(การจัดการทั่วไป)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

จากการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมาของรายวิชาอาหารครอบครัว พบว่าเมื่อให้นักศึกษาจัดกลุ่มกลุ่มละ 5 คน นักศึกษาจะเลือกอยู่กลุ่มเดียวกับเพื่อนที่ตนเองสนิท ขาดปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนคนอื่น ๆ ในห้อง เมื่อมอบหมายงานให้นักศึกษาแต่ละกลุ่มทำงาน พบว่านักศึกษา ขาดการวางแผนการทำงาน นักศึกษาบางคนจึงไม่ทราบบทบาทและหน้าที่ของตนอย่างชัดเจน ภาระงานจึงตกอยู่ที่นักศึกษาบางคนในกลุ่มเท่านั้น ทำให้ส่งงานไม่ทันตามกำหนด และผลงานยังมีข้อบกพร่อง แต่เมื่อมอบหมาย

งานให้นักศึกษาทำคนเดียว ผลงานของนักศึกษาส่วนใหญ่ จะมีข้อบกพร่องน้อยกว่าผลงานของกลุ่มแสดงให้เห็นว่านักศึกษายังขาดพฤติกรรมการทำงานร่วมกับผู้อื่นซึ่งทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาต่ำกว่าที่ควรจะได้รับการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นวิธีเรียนที่ช่วยให้นักศึกษาได้มีการพึ่งพาอาศัยกัน ทำให้นักศึกษามีสัมพันธภาพอันดีกับผู้อื่น มีการปรึกษากันอย่างใกล้ชิด สมาชิกแต่ละคนทราบบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของตน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินการทำงานของสมาชิกในกลุ่ม ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน และหาทางปรับปรุงวิธีการทำงานของกลุ่มให้ดีขึ้นเพื่อบรรลุเป้าหมายร่วมกัน (วรรณทิพา, 2538; Johnson, Johnson and Hobulec, 1991; Slavin, 1995)

นอกจากนี้การเรียนแบบร่วมมือยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความสามารถของตนอย่างเต็มที่ สมาชิกที่อ่อนในกลุ่มจะได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จร่วมกันและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้สูงขึ้นได้ (ดาวคลี่, 2543; แพรวพรรณ์, 2544; Back,1993 อ้างถึงใน สุวิมล, 2542; Theodora De Baz, 2001)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือในวิชาอาหารครอบครัว

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสำรวจความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

การสร้างเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการสืบพันธุ์ของพืชดอกที่ใช้วิธีเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เวลาเรียน 3 คาบต่อสัปดาห์เป็นเวลา 3 สัปดาห์รวมจำนวน16คาบ
2. แบบทดสอบก่อนและหลังเรียนเรื่องการสืบพันธุ์ของพืชดอกแบบเลือกตอบจำนวน 20 ข้อ
3. แบบทดสอบย่อยแบบเลือกตอบในแต่ละหัวข้อ
4. แบบประเมินการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนของนักศึกษา
5. การสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ
6. แบบประเมินตนเองและเพื่อนในกลุ่มในการทำงานเป็นกลุ่ม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ก่อนการวิจัย ให้นักศึกษาแต่ละคนเขียนชื่อเพื่อนที่นักเรียนอยากทำงานร่วมด้วย 3 คน ลงในกระดาษที่ผู้วิจัยแจก เพื่อทำแผนภาพสังคมมิติ ศึกษาความสัมพันธ์ของนักศึกษาในห้องเรียนก่อนการเรียนแบบร่วมมือ
2. นักศึกษาประเมินตนเองและเพื่อนในกลุ่มเดิมก่อนการเรียนแบบร่วมมือ ในแบบประเมินการทำงานกลุ่ม ซึ่งแบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ การช่วยเหลือกลุ่ม ความรับผิดชอบ การแสดงความคิดเห็น และการรับฟังความคิดเห็น โดยผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยในช่วง 18-20 คะแนน ถือว่า มีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มดีมาก ผู้ที่ได้คะแนนรวม เฉลี่ยในช่วง 15-17 คะแนน ถือว่า มีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มดี และผู้ที่ได้คะแนนรวมเฉลี่ยในช่วง 12-14 คะแนน ถือว่า มีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มพอใช้ และผู้ที่ได้คะแนนรวมเฉลี่ยในช่วง 9-11 คะแนน ถือว่า ควรปรับปรุงการมี ส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม (ดัดแปลงจาก วรรณทิพา, 2538)
3. นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียนเรื่องการตลาดเบื้องต้นจำนวน 20 ข้อใช้เวลา 15 นาที
4. ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามขั้นตอนต่อไปนี้

4.1 จัดทำคะแนนฐานของนักศึกษาแต่ละคน โดยเป็นคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาในการสอบกลางภาค การสอบย่อยก่อนกลางภาค ที่ผ่านมา แล้วแบ่งกลุ่มนักศึกษากลุ่มละ 5 คน แบบคละเพศ และความสามารถ

4.2 จัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือโดยเน้นรูปแบบการต่อบทเรียน (Jigsaw) และการศึกษาค้นคว้าเป็นกลุ่ม (Group Investigation) โดยชี้แจงให้กลุ่มเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการทำงาน เกณฑ์การประเมินผลงาน และให้นักเรียนบอกถึงความสำคัญและวิธีการทำงานร่วมกัน

4.3 นำเสนอผลรายงานหน้าชั้นเรียนทั้งหมด 3 ครั้ง ซึ่งมีคะแนนรวมในแต่ละครั้ง 10 คะแนน หลังจากนักศึกษาแต่ละกลุ่มนำเสนองานหน้าชั้นเรียนผู้วิจัยให้คำแนะนำเพิ่มเติม และนำอภิปรายเพื่อให้นักศึกษาสรุปความรู้จากการทำกิจกรรม

5. เมื่อสอนจบในหัวข้อต่างๆ ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบย่อยท้ายคาบ 10 นาที ซึ่งแต่ละหัวข้อคะแนนเต็ม 10 คะแนน และนำคะแนนของนักศึกษาที่ได้มาเทียบเป็นคะแนนพัฒนาการ (Improvement Points) ของแต่ละคน ซึ่งหาได้จากความแตกต่างระหว่างคะแนนฐาน กับคะแนนที่นักเรียนสอบได้ในการทดสอบย่อย (ถ้าต่ำกว่าคะแนนฐานมากกว่า 3 คะแนน จะได้คะแนนพัฒนาการ 0 คะแนน ถ้าต่ำกว่าคะแนนฐานตั้งแต่ 1-3 คะแนนจะได้คะแนนพัฒนาการ 10 คะแนน ถ้าได้เท่าคะแนนฐาน ถึง

มากกว่าคะแนนฐานตั้งแต่ 1-3 คะแนนจะได้คะแนนพัฒนาการ 20 คะแนน ถ้าได้มากกว่าคะแนนฐาน 3 คะแนนขึ้นไปจะได้คะแนนพัฒนาการ 30 คะแนน ถ้าได้คะแนนเต็มโดยไม่พิจารณาคะแนนฐาน จะได้คะแนนพัฒนาการ 30 คะแนน) ส่วนคะแนนของกลุ่ม ได้จากการรวมคะแนนพัฒนาการของนักเรียนทุกคนในกลุ่มเข้าด้วยกันแล้วหาค่าเฉลี่ย (ดัดแปลงจาก วรรณทิพา, 2538)

6. สุ่มสัมภาษณ์นักศึกษาแต่ละกลุ่มอย่างไม่เป็นทางการเกี่ยวกับการเรียน และการทำงานกลุ่ม สัปดาห์ละ 1 ครั้ง รวม 3 ครั้ง

7. หลังจากผู้วิจัยสอนครบทุกหัวข้อ นักศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับก่อนเรียน ใช้เวลา 15 นาที

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการสอบก่อนและหลังเรียนจะพิจารณาว่าจำนวนนักศึกษาผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 ของจำนวนข้อสอบทั้งหมดมีจำนวนเพิ่มขึ้นหรือไม่ และวิเคราะห์ค่าความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังการเรียนแบบร่วมมือด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

2. การปฏิบัติการทดลองและการนำเสนอผลงานของนักศึกษา จะพิจารณาคะแนนรวมของนักศึกษาแต่ละกลุ่มว่ามีคะแนนสูงขึ้นหรือไม่

3. การทดสอบย่อยในแต่ละคาบเรียน ใช้คะแนนพัฒนาการของนักศึกษา แต่ละคนเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่มว่ามีคะแนนสูงขึ้นหรือไม่

4. ด้านความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ข้อมูลที่ได้เป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยอ่านข้อความที่บันทึกไว้แล้วจัดกลุ่มคำตอบ

5. ข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มก่อนและหลังการเรียนแบบร่วมมือ หาคะแนนเฉลี่ยรวมของนักศึกษาทุกคนในแต่ละด้าน แล้วนำคะแนนที่ได้มาพิจารณาในแต่ละด้านว่ามีคะแนนสูงขึ้นหรือไม่

6. ข้อมูลการเลือกเพื่อน 3 คน เพื่อทำงานด้วยทั้งก่อนและหลังการเรียนแบบร่วมมือ นำมาเขียนแผนภาพสังคมมิติ เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนในห้องเรียนก่อนและหลังการเรียนแบบร่วมมือ

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนแบบร่วมมือสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาชีววิทยา เรื่องการสืบพันธุ์ของพืชดอก ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สอดคล้องกับงานวิจัยของดาวคลี่ (2543) ที่ศึกษาเปรียบเทียบการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในกรุงเทพมหานคร ที่เรียนจากการประยุกต์รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือกับการเรียนแบบปกติ พบว่า นักเรียนมีทักษะกระบวนการคิด มีความรับผิดชอบ มีทักษะกระบวนการกลุ่ม และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการเรียนแบบปกติ ส่วนแพรวพรรณ์ (2544) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ทักษะความร่วมมือในการทำงาน และสภาพแวดล้อมในการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 ในจังหวัดนครราชสีมา ที่สอนด้วยการเรียนแบบร่วมมือพบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีเจตคติต่อเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์สูงกว่าก่อนเรียนและสอบผ่านเกณฑ์ที่กำหนดจำนวนมากกว่าก่อนเรียน Back (1993 อ้างถึงใน สุวิมล, 2542) ที่สังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือจำนวน 73 เรื่อง พบว่าการเรียนแบบร่วมมือช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้สอนควรอธิบายขั้นตอนต่างๆในการจัดการเรียนแบบร่วมมือให้ชัดเจนก่อนให้นักศึกษาลงมือทำเพื่อนักศึกษาจะได้วางแผนการทำงานในกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ผู้สอนควรควบคุมการเรียนการสอนให้อยู่ในเวลาที่กำหนด

3. ผู้สอนควรกระตุ้นให้นักศึกษา ศึกษาค้นคว้าเนื้อหามาก่อนล่วงหน้าเพื่อที่จะทำความเข้าใจเนื้อหาที่เรียนในห้องได้ง่ายขึ้น

การศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนระดับ ปวช.3 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในการไม่ส่งงาน/การบ้าน

ผู้วิจัย นางสาวดวงกมล ลำทุมลักษณ์
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา วิทยาศาสตรบัณฑิต
ปีที่ทำวิจัย 2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันจากการสอบถามครูผู้สอนในรายวิชาต่าง ๆ ของนักเรียนในระดับ ปวช.3 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชพบว่านักเรียนส่วนใหญ่มักจะส่งงาน/การบ้านไม่ตรงเวลาที่ครูผู้สอนกำหนด หรือบางคนก็ไม่ส่งงาน/หรือการบ้านเลย ซึ่งทำให้ครูผู้สอนไม่สามารถวัดความรู้ หรือติดตามความก้าวหน้าของนักเรียนได้ ซึ่งในบางรายวิชาอาจมีผลต่อคะแนนเก็บของนักเรียนด้วย ดังนั้นผู้วิจัยซึ่งในฐานะที่เป็นทั้งครูผู้สอนและครูประจำวิชาเห็นความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในระดับ ปวช.3 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการแก้ปัญหาของนักเรียนในเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้านต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสาเหตุของการไม่ส่งงาน/การบ้าน ของนักเรียนระดับ ปวช.3 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

2. เพื่อเพื่อรวบรวมข้อมูลสำหรับการแก้ปัญหาการไม่ส่งงาน / การบ้านของนักเรียน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับ ปวช.3 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 4

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในระดับ ปวช.3 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชในเรื่องการไม่ส่งงาน/การบ้าน จำนวน 15 ข้อ

การสร้างเครื่องมือ

ศึกษาเทคนิคการสร้างแบบสอบถามจากเอกสารต่างๆสร้างแบบสอบถามเพื่อวัดพฤติกรรมของนักเรียนเพื่อหาสาเหตุในการไม่ส่งงาน/

การบ้านของนักเรียนในระดับ ปวช.3 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 15 ข้อ โดยให้นักเรียนใส่หมายเลขลำดับสาเหตุของการไม่ส่งงานจากลำดับมากที่สุด (1) ไปจนถึงลำดับน้อยที่สุด (15) นำแบบวัดเจตคติที่สร้างขึ้นเสนอต่อที่ปรึกษางานวิจัยเพื่อตรวจสอบแก้ไขนำแบบวัดเจตคติมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรม ในเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้าน ของนักเรียนชั้นนักเรียนระดับ ปวช.3 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน ๓๐ คน เพื่อหาสาเหตุของการไม่ส่งงาน และทำการบันทึกคะแนน
2. ดำเนินการหาค่าร้อยละของแต่ละข้อสาเหตุ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ผลจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรม
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนระดับ ปวช.3 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช แผนกวิชาช่างยนต์ ในเรื่องการไม่ส่งงาน/การบ้าน แสดงให้เห็นว่า สาเหตุของการไม่ส่งงาน/การบ้าน ลำดับที่ 1 คือ แบบฝึกหัดยากทำไม่ได้จำนวน 20 คน คิดเป็น ร้อยละ 67 ลำดับที่ 2 ไม่มาเรียนจำนวน 18 คน คิดเป็น ร้อยละ 60 โดยคิดจากนักเรียน 30 คน ที่เลือกเป็นสาเหตุอันดับที่ 1 และ 2

ข้อเสนอแนะ

1. การสร้างแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนระดับ ปวช.3 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในเรื่องการไม่ส่งงาน/การบ้าน อาจจัดทำกับนักเรียนทั้งระดับชั้นทั้งหมดเพื่อเป็นการศึกษาในภาพรวม เพราะการวิจัยครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างเป็นเพียงนักเรียนในปวช.3 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ซึ่งอาจจะได้ผลการวิจัยที่แตกต่างกันก็ได้
2. การวิจัยครั้งต่อไปอาจเจาะจงทำการวิจัยกลุ่มนักเรียนในระดับอื่น ๆ ต่อไป และอาจแยกหัวข้อเป็นรายวิชาต่างๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ระเอียดขึ้น ซึ่งจะได้นำผลการทดลองที่ได้ไปแก้ไขปัญหาในการไม่ส่งงาน/การบ้านของนักเรียนต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีความรับผิดชอบมากขึ้น
2. หาสาเหตุ และแก้ปัญหาได้ตรงจุด

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการส่งงานและความรับผิดชอบในการเรียนวิชาอาหารไทย ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ

ผู้วิจัย นางสาวนาถธิดา พงศ์สวัสดิ์
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา คศ.บ (อาหารและโภชนาการ)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความวิตกอย่างหนึ่งของคนเป็นครู คืออยากให้ลูกศิษย์ที่เรากำลังสอนนั้นเกิดการเรียนรู้ การเรียนรู้ไม่ได้หมายถึงการที่เขาตอบคำถามที่เราถามได้เท่านั้น แต่หมายถึงการที่เขารู้ว่าสิ่งที่เขากำลังเรียนคืออะไร สามารถใช้ความรู้ที่มีอยู่แล้วมาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ที่เรากำลังสอนหรือไม่ และสามารถนำสิ่งที่เราสอนไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์อื่น ๆ ได้หรือไม่ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ผู้เรียนต้องทำเอง ครูไม่สามารถจะทำให้เขาได้ สิ่งที่ครูจะทำได้คือต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำสิ่งดังกล่าว โดยสร้างบรรยากาศการเรียนที่เอื้อกับสิ่งเหล่านี้ การสร้างบรรยากาศในการเรียนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ คือ ต้องทำให้ผู้เรียนเรียนอย่างกระตือรือร้น และตระหนักว่าตนกำลังเรียนอะไรอยู่ ครูจะสามารถสร้างบรรยากาศแบบนี้ได้จากการจัดชั้นเรียน การสร้างแบบเรียนและกิจกรรมในห้องเรียน และการหาเครื่องมือที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้พูดถึงสิ่งที่เรียนออกมาเพื่อจะได้รับรู้ว่าตัวเขาเองกำลังทำอะไรอยู่ เช่น ควรจะให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานกลุ่ม เพื่อที่จะได้แลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นกับเพื่อน การสร้างแบบเรียนและกิจกรรมในห้องเรียน ผู้เรียนควรจะรู้ว่าเขาถูกคาดหวังให้เรียนอะไรในวิชานั้น เพื่อจะได้รู้ว่าวิธีการเรียนที่เขาเรียนเหมาะสมหรือไม่ และเขาบรรลุเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้หรือไม่

ครูควรจะคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างผู้เรียน ว่าเด็กในชั้นมีความสามารถ ความชอบ และมีแรงจูงใจในการเรียนแตกต่างกัน ถ้าหากกำหนดให้เด็กทำงานแบบเดียวกัน คนทุกคนจะเกิดการเรียนรู้ไม่เท่ากัน นอกจากนี้ครูควรจะให้ความสำคัญกับการสอนให้เด็กตระหนักว่าเขากำลังเรียนอะไร และเรียนอย่างไร ไดอารีเป็นสิ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถบันทึกกระบวนการเรียน การเขียนไดอารี่จะช่วยให้ผู้เรียนได้คิดย้อนไปถึงกระบวนการที่เขาเรียนรู้แล้วเขียนบรรยายออกมา การที่เขาต้องเขียนบรรยายถึงวิธีการและขั้นตอนในการเรียน จะช่วยให้ผู้เรียนตระหนักถึงกระบวนการเรียนรู้ ข้อดีและข้อด้อยของตัวเอง ซึ่งจะทำให้เขารู้ตัวและปรับปรุงตัวได้ และยังทำให้เขารู้ว่ากำลังเรียนอะไร

ส่วนผู้เรียนในระดับ ปวช.3 ปัญหาในการเรียนรู้ที่พบมาก คือ ไม่ส่งงานตามระยะเวลาที่ครูกำหนด ทำให้เกิดปัญหาด้านการเรียนการสอน ครูจึงควรร่วมกันฝึกผู้เรียนให้ตระหนักถึงความสำคัญ กระบวนการเรียนรู้จะช่วยให้เขามีความมั่นใจที่จะเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการส่งงานของนักเรียน
2. เพื่อให้นักเรียนเกิดความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียนดีขึ้น
3. เพื่อให้นักเรียนเติบโตเพื่ออยู่ร่วมในสังคมได้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบฝึกหัดท้ายบทเรียน
2. ใบงานปฏิบัติตามเนื้อหาในบทเรียน
3. แบบบันทึกพฤติกรรมนักเรียนในการส่งงาน

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเอง โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. สร้างหัวข้อ
2. ให้ผู้เชี่ยวชาญทดสอบ
3. นำไปปฏิบัติจริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. คัดเลือกเด็กที่ขาดความรับผิดชอบเรื่องการส่งงาน
2. เตรียมข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
3. เรียกนักเรียนเข้าพบพูดคุยเพื่อแก้ปัญหาเป็นรายบุคคล
4. ติดตามผลการส่งงานในวิชาอาหารไทย
5. ตรวจสอบความรับผิดชอบเรื่องการส่งงาน จากครูที่ปรึกษาหรือครูผู้สอนระดับ ปวช.3
6. รวบรวม และสรุปผลการวิจัยเพื่อนำเสนอ

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลจากใบเช็คเวลาเรียนในชั้นเรียนตลอดภาคเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ รายวิชาอาหารไทย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิเคราะห์โดย จำนวนนับ และ ค่าร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทำการวิจัยตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่เตรียมไว้ และนำไปใช้กับนักเรียนในระดับ ปวช.3 จำนวน 31 คน แล้วพบว่าในระยะเริ่มแรกของงานวิจัย นักเรียนบางคนขาดความรับผิดชอบในการส่งงาน แต่เมื่อได้รับการกวดขันจากครูในแต่ละรายวิชา มีการส่งงานและการปฏิบัติงานได้ดีขึ้นในระดับหนึ่ง แต่ยังคงต้องมีการทวงถามในบางครั้ง นักเรียนยังมีความรับผิดชอบต่องานของตนเองไม่มากพอ ในระดับที่คาดหวังว่าควรจะเป็น ข้าพเจ้าจึงได้แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นโดยการจัดทำใบบันทึกการส่งงานในนักเรียนที่มีปัญหาและใช้คะแนนเข้ามาเป็นเครื่องจูงใจในการส่งงานของนักเรียน ซึ่งภายหลังจากการทำการแก้ไขดังนี้ นักเรียนมีความรับผิดชอบในการส่งงานที่ดีขึ้น

ผลการสำรวจพฤติกรรมการส่งงาน วิชาอาหารไทย รหัสวิชา 3404-2004 นักเรียนระดับ ปวช.3 จำนวน 35 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 พบว่า มีนักเรียน จำนวน 6 คน ที่มีผลการส่งงานน้อยมาก จึงสนใจจะนำนักเรียนกลุ่มนี้มาทดลองแก้ปัญหาการส่งงาน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการสำรวจการส่งงานในรายวิชาที่สอนในระดับ ปวช.3
2. เพิ่มวิธีการแก้ปัญหาและหาสาเหตุหรือปัจจัยที่ส่งผลต่อการส่งงานล่าช้าหรือไม่ส่งงานเลย
3. มอบรายชื่อผู้เรียนที่มีปัญหาเรื่องการส่งงานให้ครูที่ปรึกษาระดับ ปวช.3 เพื่อดำเนินการแก้ปัญหาในลำดับต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการส่งงานของนักเรียน
2. นักเรียนเกิดความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียนดีขึ้น
3. นักเรียนเติบโตเพื่ออยู่ร่วมกันในสังคมได้

การพัฒนาทักษะการใช้เครื่องมือเบเกอรี่ ของนักเรียนระดับ ปวช.2 สาขาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยใช้กิจกรรมจับคู่ฝึกปฏิบัติ

ผู้วิจัย นายทิวากร เกื้อสม
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา คศ.บ. (อาหารและโภชนาการ)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วิชาเบเกอรี่เป็นวิชาที่มีความซับซ้อนเช่นเดียวกับกระบวนการอื่นในการผลิต ในการแก้ปัญหาในการใช้เครื่องมือเบเกอรี่ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ต้องมีความชำนาญและมีความสามารถในการใช้เครื่องมือในการตรวจสอบ เพื่อหาจุดที่ต้องซ่อม เพราะฉะนั้น ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาเบเกอรี่ ผู้เรียนจำเป็นต้องมีทักษะในการใช้เครื่องมือ เพื่อวิเคราะห์ข้อบกพร่องของวิชาเบเกอรี่ ซึ่งจะทำให้สามารถแก้ปัญหาได้ตรงจุด ปัญหาที่พบมากที่สุดในการจัดการเรียนการสอนได้แก่ การขาดทักษะในการใช้เครื่องมือเบเกอรี่ ผู้สอนจึงได้จัดทำแบบประเมินโดยการสังเกตจากจำนวนนักศึกษา จำนวน 46 คน พบว่า จัดกลุ่มความสามารถในการใช้เครื่องมือ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงแนวทางที่จะช่วยเพิ่มทักษะและวิธีการใช้เครื่องมือเบเกอรี่ พร้อมทั้งนำค่าอ่านที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อบกพร่องได้มากขึ้น
2. เพื่อให้นักศึกษามีทักษะในการใช้เครื่องมือเบเกอรี่ได้อย่างถูกต้องแม่นยำ 80% ของผู้เรียนทั้งหมด

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนระดับ ปวช.2 อาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำผลคะแนนที่ได้จากการประเมินการปฏิบัติงานเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้
2. บรรยายข้อมูลด้วยการแจกแจงความถี่ค่าร้อยละ (%)

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แจ้งผลการประเมินจากการสังเกตเบื้องต้นให้นักศึกษาทราบถึงระดับความสามารถของตนเองในปัจจุบัน
2. ให้นักศึกษาที่สามารถในการใช้เครื่องมือเบเกอรี่ในระดับดีจับคู่ฝึกปฏิบัติกับนักเรียนที่มีระดับความสามารถต่ำกว่าตามความสมัครใจ
3. กำหนดการฝึกร่วมกับนักเรียนช่วงพักกลางวันและหลังเลิกเรียน
4. ดำเนินการฝึกตามแผนที่กำหนดไว้
5. กำหนดประเด็นการประเมินและสร้างแบบประเมินทักษะภาคปฏิบัติ
6. ทดสอบพัฒนาการที่เกิดขึ้นและบันทึกลงในแบบประเมินผล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

ผลจากการพัฒนาทักษะการใช้เครื่องมือโดยใช้กิจกรรมจับคู่ฝึกปฏิบัติของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ จำนวน 18 คน นักเรียนสามารถผ่านเกณฑ์การประเมินได้ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 93.75 ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 ของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมจับคู่ฝึกปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะ

ควรนำวิธีการพัฒนาทักษะการใช้เครื่องมือโดยใช้กิจกรรมจับคู่ฝึกปฏิบัติไปใช้ในการเรียนการสอนหน่วยอื่น นักศึกษากลุ่มอื่น และควรใช้วิธีการสอนเป็นรายบุคคลสำหรับนักศึกษาที่ยังมีผลการประเมินผลการปฏิบัติงานการใช้เครื่องมือเบเกอรี่ ต่ำกว่า 60%

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ครูทราบถึงแนวทางที่จะเพิ่มทักษะการใช้เครื่องมือเบเกอรี่
2. นักศึกษามีทักษะการใช้เครื่องมือเบเกอรี่ได้ถูกต้องแม่นยำ
3. นักศึกษาสามารถผ่านเกณฑ์ประเมินขั้นต่ำ 60% ได้ 80% ของผู้เรียนทั้งหมด

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้มีวิจัยและความรับผิดชอบในการเรียนวิชาศิลปะการจัดตกแต่งอาหาร ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวลลิตา กี้ประวัติ
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา คศ.บ.(อาหารและโภชนาการ)
ปีที่ทำการวิจัย 2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียนดีขึ้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ประจำปีการศึกษา 2561 เรื่อง ความรู้เบื้องต้นของการจัดตกแต่งอาหาร รายวิชาศิลปะการจัดตกแต่งอาหาร รหัสวิชา 2404-2006 ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรมศาสตร์ สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียนดีขึ้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ประจำปีการศึกษา 2561

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาศิลปะการจัดตกแต่งอาหาร รหัสวิชา 2404-2006 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 160 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 37 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่ายโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ใบรายชื่อนักศึกษาในชั้นเรียน
2. ข้อตกลงในการเข้าชั้นเรียน โดยแจ้งข้อตกลงกับนักเรียนตั้งแต่คาบแรกของชั่วโมงเรียน

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา ผลงานวิจัย ผลงานการค้นคว้าต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ศึกษารูปแบบของการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย
2. สร้างแบบบันทึกคะแนน เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา
3. นำแบบบันทึกที่ได้รับคำแนะนำไปปรับปรุงแก้ไขเป็นฉบับจริง
4. นำแบบบันทึกคะแนนฉบับสมบูรณ์ไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มประชากร

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง จากการเช็คเวลาเรียนในชั้นเรียน ตลอดภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลจากใบเช็คเวลาเรียนในชั้นเรียนตลอดภาคเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ รายวิชาศิลปะการจัดตกแต่งอาหาร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิเคราะห์โดยจำนวนนับและค่าร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง การวิจัยในชั้นเรียนเรื่อง การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้มีวินัยและความรับผิดชอบในการเรียนวิชาศิลปะการจัดตกแต่งอาหาร ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียนดีขึ้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2561 กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 2 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาศิลปะการจัดตกแต่งอาหาร รหัสวิชา 2404-2006 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 37 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่ายโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยในชั้นเรียน พบว่า หากมีการกระตุ้นหรือมีกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนได้ตื่นตัวอยู่เสมอ โดยไม่ทิ้งช่วงระยะเวลามากนักก็จะทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น เพราะทำให้ไม่รู้สึกเบื่อหน่ายหรือจำเจ หรืออาจต้องการคะแนนพิเศษหรือไม่ต้องการถูกหักคะแนนไป

ดังนั้น จึงควรมีกิจกรรมหรือการทดสอบอยู่บ่อยครั้งเพื่อให้เกิดความตื่นตัว เช่น สัปดาห์ละครั้ง โดยไม่ควรทิ้งระยะเวลาห่างเกินไป แต่อย่างไรก็ตามจากการสังเกตพบว่า พฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนไม่ตรงต่อเวลาและการขาดความรับผิดชอบเข้าชั้นเรียนเป็นพฤติกรรมส่วนบุคคลของนักศึกษาที่บางครั้งมาตรงการหรือข้อกำหนดในชั้นเรียน ไม่สามารถเป็นแรงจูงใจได้ หรือบางครั้งวิธีการบางวิธีก็ไม่สามารถใช้ได้กับนักเรียนบางคนหรือบางกลุ่ม

ดังนั้น การแก้ไขปัญหาหรือการหาวิธีการปรับปรุงจึงควรทำหรือปรับอยู่ตลอดทุกภาคการศึกษา โดยขึ้นกับพฤติกรรมของนักเรียนแต่ละคน

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. นักเรียนมีการพัฒนาในการเรียนมากยิ่งขึ้น
2. นักเรียนมีวินัย ความรับผิดชอบในการเข้าเรียน

การศึกษาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ในรายวิชาโภชนาการ โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ “แบบงานกลุ่ม”

ผู้วิจัย	นางสาวสุขุมาลย์ หนุมาศ
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	ศศ.ม.(การจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

จากประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอน และจากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในระดับ ปวช.1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิชาโภชนาการ ครูผู้สอนพบว่านักเรียนบางคนมีพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออกในบทเรียนที่มีการฝึกปฏิบัติ ครูผู้สอนได้ทำการสอบถามปัญหาต่อผู้เรียนเพื่อให้กำลังใจ ซึ่งครูผู้สอนได้พบปัญหาจากการได้สอบถามจากตัวผู้เรียนเป็นรายบุคคล จึงได้ทราบปัญหาคือ นักเรียนส่วนใหญ่ให้ข้อคิดเห็นว่าไม่กล้าแสดงออกคนเดียว แต่อยากให้ครูผู้สอนให้งานเป็นกลุ่มเวลาทำกิจกรรม ผู้วิจัยจึงคิดวิธีการแก้ไขในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้เกิดความมั่นใจและกล้าแสดงออก

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการใช้กระบวนการกลุ่มในการแก้ปัญหานักเรียนที่มีพฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกในชั้นเรียน รายวิชาโภชนาการ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลของกระบวนการกลุ่มที่มีต่อพฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกในชั้นเรียน รายวิชาโภชนาการ ก่อนการใช้กระบวนการกลุ่มและหลังการใช้กระบวนการกลุ่ม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 160 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 3 จำนวน 40 คน ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามพฤติกรรมการกล้าแสดงออกโดยใช้กระบวนการกลุ่มเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แจ้งการศึกษาการทำวิจัยให้กับนักเรียนในชั้นเรียนทราบ
2. ดำเนินการเก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูลจากนักเรียน
3. ตรวจสอบแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา คัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ไว้ เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ด้วยอัตราร้อยละ (Percentage)
2. ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมโดยใช้กระบวนการกลุ่ม โดยเป็นคำถามแสดงระดับความคิดเห็น 5 ระดับ วิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ในรายวิชาโภชนาการ โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ “แบบงานกลุ่ม” สรุปคือ

1. พฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกในชั้นเรียนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม (ด้านการพูด) โดยภาพรวมอยู่ในระดับบางครั้ง
2. พฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกในชั้นเรียนโดยใช้

กระบวนการกลุ่ม (ด้านการกระทำ) โดยภาพรวมอยู่ในระดับบางครั้ง

3. พฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกในชั้นเรียนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม (ด้านการแสดงความคิดเห็น) โดยภาพรวมอยู่ในระดับบางครั้ง

ข้อเสนอแนะ

1. เพื่อเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาซึ่งจะทำให้ครูผู้สอนพัฒนาคุณภาพของคำถามและวิธีการถามให้มีประสิทธิภาพดีกว่าที่เป็นอยู่ อีกทั้งเป็นการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนให้มีความเป็นกันเองกับนักเรียน สร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนและนักเรียนให้มีมากขึ้น และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูงขึ้น ครูผู้สอนควรสังเกตและพยายามสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลาย เสริมสร้างกำลังใจให้กับนักเรียน ช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาความมั่นใจในตนเองและทัศนคติที่ดี มองเห็นประโยชน์และโอกาสท่ามกลางปัญหาและอุปสรรค ผู้สอนควรระวังในการใช้คำถามกับนักเรียน โดยต้องคำนึงถึงให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอน และควรพิจารณาถึงสภาพปัญหา อารมณ์ จิตใจของผู้เรียน ตลอดจนปัญหาในแง่คุณธรรม จริยธรรม และต้องระลึกว่าผู้สอนไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ถามคำถามแต่ฝ่ายเดียว ควรจะเสริมสร้างการทำกิจกรรม การพูดคุยแลกเปลี่ยนประสบการณ์ การอภิปรายร่วมกันระหว่างเพื่อนร่วมชั้น เป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์ต่อกัน เพื่อลดความกังวลและความเครียดในการเรียน

2. งานวิจัยที่ควรทำในครั้งต่อไป คือ สัมภาษณ์นักเรียนหรือให้นักเรียนเขียนบรรยายถึงความรู้สึก อารมณ์ และความเครียดในการเรียน บอกวิธีการเสริมสร้างทัศนคติเชิงบวกต่อตนเอง การมีความนับถือตนเอง พึ่งตนเองให้ได้มากที่สุด และผู้สอนควรตอบคำถามอย่างไรเพื่อตอบสนองผู้เรียน จึงจะทำให้การเรียนการสอนเกิดประสิทธิภาพและผู้เรียนมีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนสูงขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

พฤติกรรมการกล้าแสดงออกของนักเรียนหลังการใช้กระบวนการกลุ่ม สูงกว่าก่อนการใช้กระบวนการกลุ่ม อย่างน้อยร้อยละ 20 ขึ้นไป

แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์

ทัศนคติของนักเรียนระดับ ปวช.2 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่มีต่อรายวิชางานแกะสลัก รหัสวิชา 2406-2003

ผู้วิจัย	นางเพียงเพ็ญ อ่อนแก้ว
ตำแหน่ง	ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา	ศศ.ม.(คหกรรมศาสตรศึกษา)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในอดีตงานใบตองและการแกะสลักเป็นสิ่งที่มีบทบาทอย่างกว้างขวางอย่างมากในชีวิตประจำวันอยู่แล้ว โดยเฉพาะในงานประเพณีไทยสำคัญ ๆ เช่น งานประเพณีวันขึ้นบ้านใหม่ งานประเพณีบุญสารทเดือนสิบ งานประเพณีสงกรานต์งานทำบุญต่าง ๆ ดังนั้น จึงเห็นได้ว่างานใบตองและการแกะสลักเข้ามามีบทบาทเป็นอย่างมาก เพราะเป็นงานที่แสดงให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์ทางด้านศิลปะและสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมทางด้านจิตใจของบรรพบุรุษ ซึ่งประกอบด้วย ความละเอียดอ่อน ประณีตบรรจงและผสมผสานเอกลักษณ์ความเป็นไทยได้อย่างเด่นชัด จึงทำให้งานที่ทำจากใบตองและงานที่เกิดจากการแกะสลักนั้นมีความสวยงามเป็นระเบียบ และด้วยความช่างคิด รู้จักดัดแปลงในการนำทรัพยากรตามธรรมชาติที่มีอยู่ทุกบ้านเรือนในสมัยนั้น เช่น ใบตอง ดอกไม้สด ผักผลไม้ที่มีอยู่ตามฤดูกาลมาคิดประดิษฐ์สร้างสรรค์ให้เกิดเป็นผลงานที่มีความสวยงาม เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว

ในปัจจุบันนี้ศิลปวัฒนธรรมไทยทางด้านงานใบตองและการแกะสลักได้เลือนลางจางหายไปมากแล้ว เพราะมีการเรียนการสอนกันน้อยลง นอกจากจะมีการเรียนการสอนกันภายในโรงเรียนหรือวิทยาลัยบางแห่งเท่านั้น เนื่องจากผู้ที่มีความรู้ความสามารถในงานด้านใบตองและการแกะสลักนั้นมีอยู่น้อยมาก จึงเป็นการยากที่จะมีผู้ที่จะสืบสานศิลปวัฒนธรรมไทยในงานแขนงนี้ให้อยู่คงคู่กับลูกหลานเยาวชนและเมืองไทยตลอดไป

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เป็นวิทยาลัยหนึ่งที่ได้จัดให้มีการเรียนการสอนวิชาใบตองและแกะสลักขึ้นในหลักสูตร เพื่อส่งเสริมและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทยให้คนรุ่นหลังสืบต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อต้องการทราบถึงทัศนคติของนักเรียนระดับ ปวช.2 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ ที่เรียนในรายวิชางานแกะสลัก รหัสวิชา 2406-2003
2. เพื่อต้องการนำความรู้ที่ได้มาพัฒนาปรับปรุงให้มีการเรียนการสอนที่ดียิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งที่จะศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติของนักเรียนระดับ ปวช.2 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่มีต่อวิชางานแกะสลัก รหัสวิชา 2406-2003

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับ ปวช.2 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวนทั้งหมด 55 คน จำแนกได้ดังนี้

- ปวช.2 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ กลุ่มสาขางานธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์ จำนวน 21 คน
- ปวช.2 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ กลุ่มสาขางานคหกรรมเพื่อการโรงแรม จำนวน 34 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวกับงานแกะสลัก และกลุ่มนักเรียนระดับ ปวช.2 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. แบบสอบถาม 1 ชุด ซึ่งแบบสอบถามจะประกอบด้วยแบบตรวจสอบ (Check list) และแบบประเมินค่า (Rating scale) เพื่อให้เป็นข้อมูลในการทำวิจัย

วิธีการสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ คือ การสร้างแบบสอบถาม ซึ่งมีลักษณะดังนี้

1. ศึกษาขอบเขตของเนื้อหาจากการสอบถาม คือ ก่อนที่จะมีการสร้างแบบสอบถามที่ใช้ในการทดลองก็จะมีการศึกษาเนื้อหาของเรื่องที่ทำการวิจัย ว่าเป็นลักษณะตามต้องการหรือไม่ที่ได้จากแบบสอบถาม ซึ่งเนื้อหาที่ได้จะต้องสอดคล้องกับเรื่องที่ทำการศึกษาวิจัยอยู่ และแบบสอบถามที่ใช้จะต้องทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามเข้าใจง่ายและผู้วิจัยสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถามให้มากที่สุด
2. ศึกษาหลักเกณฑ์แบบสอบถามจากเอกสาร คือ ก่อนจะลงมือสร้างแบบสอบถามก็จะมีการศึกษาแบบสอบถามอย่างละเอียดว่ามีหลักเกณฑ์ในการสร้างอย่างไร มีขั้นตอนอย่างไร คำถามใดบ้างที่สมควรนำมาใช้ รูปแบบการสอบถามจะเป็นลักษณะอย่างไร ทั้งนี้เพื่อให้แบบสอบถามถูกต้องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ถูกต้อง
3. นำข้อมูลมาสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุม เมื่อได้ศึกษาเนื้อหาจากการสอบถามและหลักเกณฑ์ในการสร้างแบบสอบถามและสามารถเข้าใจแล้ว นำข้อมูลเหล่านี้มาสร้างแบบสอบถาม ในการสร้างแบบสอบถามที่ต้องการสร้างสามารถทำให้เราเก็บข้อมูลได้มากที่สุดตามที่ต้องการทราบ เพื่อประโยชน์ในการวิจัยในครั้งนี้และครั้งต่อไป
4. การเก็บรวบรวมข้อมูลของผู้วิจัยในครั้งนี้ได้มีการดำเนินการเก็บข้อมูลของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ระดับ ปวช.2 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ ที่เรียนวิชางานแกะสลัก ในเดือนธันวาคม 2561 จำนวน 55 คน โดยการแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมแบบสอบถามมาทำการตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องสำหรับนำมาวิเคราะห์

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น .3 ส่วน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของนักเรียนระดับ ปวช.2 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมโดยสอบถามนักเรียนระดับ ปวช.2 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 55 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้แบบสอบถามคืนมาแล้ว นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ โดยนำแบบสอบถามตอนที่ 1 และตอนที่ 2 มาแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

แบบสอบถามทัศนคติของนักเรียนระดับ ปวช.2 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่มีต่อรายวิชางานแกะสลัก รหัสวิชา 2406-2003 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของนักเรียนระดับ ปวช.2 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 แบบสอบถามเป็นคำถามเชิงบวกและเชิงลบ เมื่อนำมาแปลความหมายในเชิงความคิดเห็นเป็นแนวคิดของ ปรพัฒน์ จำปาไทย (2530 : 29-90) จะมีอยู่ 5 ระดับ คือ ดีมาก ดี ปานกลาง น้อย และน้อยมาก ดังนี้

5 คะแนน หมายถึง ทัศนคติที่มีต่อรายวิชา ระดับดีมาก
4 คะแนน หมายถึง ทัศนคติที่มีต่อรายวิชา ระดับดี
3 คะแนน หมายถึง ทัศนคติที่มีต่อรายวิชา ระดับปานกลาง
2 คะแนน หมายถึง ทัศนคติที่มีต่อรายวิชา ระดับน้อย
1 คะแนน หมายถึง ทัศนคติที่มีต่อรายวิชา ระดับน้อยมาก

เกณฑ์การให้คะแนน

ค่าเฉลี่ย 4.00-5.00 อยู่ในระดับ ดีมาก
ค่าเฉลี่ย 3.00-3.99 อยู่ในระดับ ดี
ค่าเฉลี่ย 2.00-2.99 อยู่ในระดับ ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.99 อยู่ในระดับ น้อย
ค่าเฉลี่ย 0.00-0.99 อยู่ในระดับ น้อยมาก

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ เป็นการแสดงความคิดเห็นอื่น ๆ รวมทั้งข้อชี้แนะต่าง ๆ ของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า นักเรียนเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเพศหญิงมีจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 87.27 เพศชาย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 12.73 นักเรียนที่มีจำนวนมากที่สุดคือ กลุ่มสาขางานคหกรรมเพื่อการโรงแรม มีจำนวนนักเรียน 345 คน คิดเป็นร้อยละ 61.82 และกลุ่มสาขางานธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 38.18

นักเรียนมีทัศนคติต่อรายวิชางานแกะสลัก รูปแบบกรจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ความพร้อมด้านวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียน ความเหมาะสมของห้องปฏิบัติการวิชาชีพ ครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถในการสอน ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ระยะเวลาในการเรียนมีความเหมาะสม และการมอบหมายงานมีความเหมาะสมมากที่สุด ซึ่งอยู่ในระดับที่เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 4.00 อยู่ในระดับดีที่สุด รองลงมามีระดับเท่ากันคือ นักเรียนมีทัศนคติเกี่ยวกับความสนใจในรายวิชางานแกะสลักและพอใจกับการวัดผลและการประเมินผล อยู่ในระดับดีที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.98 และน้อยที่สุดคือ นักเรียนมีทัศนคติเกี่ยวกับความรู้และเข้าใจในรายวิชางานแกะสลัก อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 3.93

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการเชิญวิทยากรมาให้ความรู้นอกเหนือจากการเรียนการสอนในห้องเรียน
2. ควรให้มีการศึกษาดูงานด้านการแกะสลักบ้าง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบถึงทัศนคติของนักเรียนระดับ ปวช.2 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ ที่เรียนวิชางานแกะสลัก รหัสวิชา 2406-2003
2. เพื่อนำผลที่ได้มาเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีความสอดคล้องกับภาวะปัจจุบัน

ศึกษาพฤติกรรมการอยู่ร่วมกันของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางณัติฐา เพ็ชรแก้ว
ตำแหน่ง ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา คบ. ครุศาสตร์บัณฑิต
ปีที่ทำวิจัย 2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

จากการที่ได้รับมอบหมายให้เป็นครูผู้สอนวิชางานประดิษฐ์ตามสมัยนิยม และได้ทำการสอนนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์ จากการเรียนการสอนปรากฏว่า มีนักเรียนจำนวนหนึ่งไม่เข้าใจหลักและวิธีการคิดคำนวณต้นทุนการผลิตภัณฑ์งานประดิษฐ์ตามสมัยนิยม เนื่องจากไม่สามารถพิจารณาเกี่ยวกับส่วนประกอบของสินค้าสำเร็จรูปได้ถูกต้อง ซึ่งประกอบด้วย วัตถุดิบ ค่าแรงงาน และค่าใช้จ่ายในการผลิตนั้นเอง เมื่อนักเรียนไม่สามารถคำนวณต้นทุนการผลิตสินค้าสำเร็จรูปได้ ทำให้ส่งผลต่อการเรียนในรายวิชานี้ได้ และเมื่อทำการทดสอบระหว่างเรียน ปรากฏว่า มีนักเรียนจำนวน 12 คน ไม่สามารถคำนวณต้นทุนการผลิตสินค้าสำเร็จรูปได้

จากปัญหาดังกล่าวนักเรียนไม่สามารถคำนวณต้นทุนการผลิตสินค้าสำเร็จรูปได้ สาเหตุเนื่องจากองค์ประกอบหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นด้านผู้เรียน ด้านฝ่ายวิชาการ และด้านครูผู้สอน ซึ่งเมื่อวิเคราะห์สาเหตุด้านผู้เรียนพบว่า นักเรียนไม่ได้จัดทำแบบฝึกหัดด้วยตนเอง ขาดความมั่นใจในตนเอง ไม่กล้าซักถามครูผู้สอน ขาดการทบทวนในเนื้อหารายวิชาและขาดการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง ส่วนสาเหตุอีกประการคือ ด้านครูผู้สอน ใช้วิธีการสอนแบบเดิม ยึดครูเป็นศูนย์กลาง ใช้การบรรยายหรืออธิบาย เทคนิคในการถ่ายทอดของครูผู้สอนไม่ดีพอ รวมถึงสื่อที่ใช้ในการสอนไม่เหมาะสมกับผู้เรียน นักเรียนจึงไม่มีโอกาสได้เรียนรู้ในการแก้ปัญหาด้วยตนเอง

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงหาวิธีการในการให้นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์ สามารถคิด

คำนวณต้นทุนการผลิตผลิตภัณฑ์งานประดิษฐ์ได้ และสามารถสอบผ่านเกณฑ์การประเมินท้ายหน่วยได้ โดยการใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อให้นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข
2. เพื่อให้นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สามารถปฏิบัติงานหรืออยู่ร่วมกันในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ได้กลุ่มตัวอย่าง 12 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลที่ใช้เพื่อการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มีแบบสอบถามพฤติกรรมการอยู่ร่วมกันของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์ โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ 2 ข้อมูลพฤติกรรมการอยู่ร่วมกันของนักเรียน

ส่วนที่ 3 ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. กำหนดเนื้อหาแบบสอบถามพฤติกรรมการอยู่ร่วมกันของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์
2. สร้างแบบสอบถามศึกษาพฤติกรรมการอยู่ร่วมกันของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์
   2.1 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้
   2.2 ประเมินผลการทดลองใช้แบบสอบถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยดำเนินการตามขั้นตอนตามลำดับดังนี้

1. แจ้งนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อขอความร่วมมือในการทำแบบทดสอบ
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามเก็บข้อมูลและรับแบบสอบถามและแบบทดสอบกลับคืนในวันเดียวกัน
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยนำผลจากการทำใบงาน จำนวน 10 ข้อ โดยเปรียบเทียบคะแนนข้อสอบก่อนเรียน หลังเรียน เป็นข้อสอบเกี่ยวกับทักษะของผู้เรียนต้องผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 หรือได้ 10 คะแนน ถ้าไม่ถึงร้อยละ 50 หรือไม่ถึง 10 คะแนน แสดงว่าไม่ผ่าน

สรุปผลการวิจัย

การนำแผนวิจัยมาใช้ปฏิบัติจริงและการติดตามเฝ้าดูความสำเร็จในการปฏิบัติงานตามแผนการวิจัย ผู้วิจัยพบว่าการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือสามารถแก้ปัญหาการเรียน ในการคิดคำนวณต้นทุนสินค้าสำเร็จรูป ซึ่งดูได้จากการทำใบงานของนักเรียนและข้อสอบแบบอรรถนัย ซึ่งมีนักเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน และนักเรียนยังได้รับการเรียนรู้แบบวิธีการใหม่ ๆ หลากหลายรูปแบบ ทั้งยังสังเกตการณ์มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมของนักเรียนในแต่ละกลุ่มให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมจากใบงาน มีความคิดหลากหลายวิธีของแต่ละคนแต่ละกลุ่มอีกด้วย ทั้งยังส่งผลให้นักเรียนได้รู้จักการทำงานเป็นทีม การมีน้ำใจซึ่งกันและกัน การช่วยเหลือเอื้อเฟื้อกันและความสามัคคีในหมู่คณะอีกด้วย ซึ่งการเรียนแบบร่วมมือมี 3 ขั้นตอน คือ ขั้นนำ ขั้นฝึก และขั้นสรุป แต่แผนที่นำไปปฏิบัตินั้นต้องปรับแผน โดยให้นักเรียนได้แสดงความคิดที่หลากหลายและช่วยกันแสดงความคิดเห็นให้เพื่อน ๆ ในกลุ่มทุกคนได้มีความรู้ความเข้าใจที่ตรงกัน ซึ่งส่งผลให้เกิดการเรียนรู้และสามารถผ่านเกณฑ์การประเมินได้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข
2. นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สามารถปฏิบัติงานหรืออยู่ร่วมกันในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้มีวินัยและความรับผิดชอบของนักเรียนระดับ ปวช.2 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2561

ผู้วิจัย	นางพัชรี ฤทธิ์แสวง
ตำแหน่ง	ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา	ศศบ.(คหกรรม)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้าน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง จึงจำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบต่าง ๆ มาเกื้อหนุนกัน ซึ่งต้องมีการพัฒนาโดยต้องคำนึงถึงทรัพยากรที่มีคุณภาพ และสิ่งที่สำคัญที่สุดคือทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ โดยจะต้องมีคุณสมบัติด้านสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจที่ดี มีสติปัญญา มีความรู้ความสามารถ มีความอดทน ขยันขันแข็ง ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก กล้า

เผชิญปัญหาและอุปสรรคด้วยความมุ่งมั่น ถ้ามนุษย์ทุกคนมีคุณสมบัติดังกล่าวก็จะเป็นผู้มีวินัยในตนเอง ซึ่งจะเป็นวัฒนธรรมที่ทุกคนในสังคมต้องปฏิบัติ เพราะจะทำให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข วินัยจึงเป็นคุณธรรมที่ควรสร้างและปลูกฝังให้ทุกคนใช้เป็นแนวทางสำหรับบังคับพฤติกรรมของตนเอง ทำให้บรรลุจุดหมายของชีวิตและประสบความสำเร็จในชีวิต เพราะฉะนั้นครูควรสร้างสรรค์วินัยให้เกิดแก่นักเรียน เมื่อนักเรียนมีวินัย มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตน จะทำให้สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนให้เป็นไปในทางที่ดีงาม จึงควรมีการปลูกฝังให้ยึดถือและปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ถ้าหากในสังคมไม่มีการปลูกฝังและพัฒนาเด็กให้มีวินัยและมีคุณภาพแล้ว การพัฒนาสังคมและประเทศก็จะเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพ จึงควรต้องปลูกฝังวินัยในตนเองให้เป็นพื้นฐาน ในที่สุดก็จะสามารถพัฒนาประเทศชาติให้มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น ดังนั้น การศึกษาจึงเป็นสิ่งที่สำคัญและมีความจำเป็นอย่างมากในการที่จะพัฒนาให้มนุษย์มีประสิทธิภาพและศักยภาพสูงสุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียนดีขึ้น ของนักเรียนระดับ ปวช.2 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักเรียนระดับ ปวช.2 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2561 จำนวน 50 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ในการทำวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสังเกต แบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถาม แบบสังเกตขึ้นเอง โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน
2. วิเคราะห์สาเหตุของการมีวินัยและความรับผิดชอบต่อการส่งงานและการเข้าเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้การสังเกตและนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้นักเรียนระดับ ปวช.2 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 50 คน ได้ตอบแบบสอบถามและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้ค่าร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกต ข้อมูลด้านการเรียนของแต่ละวิชา และการตอบแบบสอบถามจากนักเรียน การใช้แรงจูงใจเสริมแรงโดยให้คำชมเชยแก่นักเรียน รวมทั้งดูแลด้านการเรียนให้มีความรับผิดชอบสนใจเรียน และติดตามจากผู้ปกครอง คุณครูที่เข้าสอนแต่ละวิชา ซึ่งนักเรียนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการมาเรียนและการเรียนมากขึ้น ในการทำวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่า นักเรียนระดับ ปวช.2 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีความเอาใจใส่ต่อการเรียน รับผิดชอบและสนใจเรียนมากขึ้น โดยสังเกตจากบรรยากาศการเรียนภายในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีความตั้งใจเรียนมากขึ้น มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ไม่ขาดเรียนหรือมาสาย ทำงานที่ได้รับมอบหมายและส่งงานตรงกำหนดเวลา รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความเต็มใจ โดยดูจากการสังเกต การสัมภาษณ์ ผลการเรียน และสรุปผลการเปรียบเทียบจากการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความมีวินัย ความรับผิดชอบ และความสนใจการเรียนของนักเรียน ดังนี้

ข้อ	รายการ	ครั้งที่ 1			ครั้งที่ 2		
		ทำเป็นประจำ	ทำเป็นบางครั้ง	ไม่เคยทำ	ทำเป็นประจำ	ทำเป็นบางครั้ง	ไม่เคยทำ
1	นักเรียนมักนำงานวิชาอื่นมาทำขณะที่กำลังเรียนวิชาหนึ่ง	76.74	13.95	9.30	9.30	37.21	53.49
2	นักเรียนพูดคุยและเล่นกับเพื่อนในขณะที่ครูสอน	69.77	25.58	4.65	13.95	46.51	39.53
3	นักเรียนส่งงานและการบ้านตรงเวลาที่ครูกำหนด	72.09	18.60	9.30	4.65	30.23	65.12
4	นักเรียนนอนหลับในห้องเรียนขณะชั่วโมงเรียน	58.14	25.58	16.28	0.00	4.65	95.35
5	นักเรียนไม่ทำการบ้านและลอกการบ้านเพื่อน	74.41	16.28	9.30	0.00	11.62	88.37
6	นักเรียนทำผิดจะพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้	41.86	44.19	13.95	90.69	9.30	0.00
7	นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	46.51	46.51	6.98	93.02	6.97	0.00
8	นักเรียนมาเรียนตรงเวลาและตั้งใจเรียน	44.19	51.16	4.65	90.69	9.30	0.00
9	นักเรียนรู้จักวางแผนและเตรียมพร้อมที่จะศึกษาต่อในระดับ ปวส.	25.58	46.51	27.91	76.74	23.25	0.00
10	นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการอ่านหนังสือ	41.86	46.51	11.53	79.06	20.93	0.00

จากแบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับความมีวินัยและความรับผิดชอบในห้องเรียน เมื่อนำผลสรุปของการตอบแบบสอบถามครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 พบว่า นักเรียนระดับ ปวช.2 สาขาวิชาคหกรรมเพื่อการโรงแรม มีความกระตือรือร้น เอาใจใส่ต่อการเรียน และมีวินัยและความรับผิดชอบมากขึ้น จากตารางพบว่า ในการตอบแบบสอบถามครั้งที่ 2 นักเรียนมีพฤติกรรมดังกล่าวมากกว่าครั้งที่ 1 หากพิจารณาในภาพรวมจะเห็นได้ว่าดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด คือ นักเรียนไม่นำงานวิชาอื่นมาทำขณะที่กำลังเรียนวิชาหนึ่ง ไม่คุยและเล่นกับเพื่อนในขณะที่ครูสอน ส่งงานและการบ้านตรงเวลาที่ครูกำหนด ไม่นอนหลับในห้องเรียนขณะชั่วโมงเรียน ทำการบ้านและไม่ลอกการบ้านเพื่อน ทำผิดจะพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้ มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย มาเรียนตรงเวลาและตั้งใจเรียน รู้จักวางแผนและเตรียมพร้อมที่จะศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการอ่านหนังสือ ทำให้นักเรียนสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียน ส่งผลให้การเรียนดีขึ้น และเป็นผู้ที่มีความสำเร็จในชีวิตตามจุดหมายที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการติดตามอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง ควรมีการติดตามอย่างต่อเนื่อง

2. ครู ผู้ปกครอง นักเรียน และผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรร่วมมือกันแก้ไขและสะท้อนปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงพฤติกรรมและสาเหตุของการไม่มีระเบียบวินัยและความรับผิดชอบของนักเรียนระดับ ปวช.2 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

2. ได้แนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน

การศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนการสอนของแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ เพื่อการนำไปประกอบอาชีพ ปีการศึกษา 2561

ผู้วิจัย	นางวิลาวัลย์ เกตุแก้ว
ตำแหน่ง	ครู (พนักงานราชการ)
วุฒิการศึกษา	วท.บ.(เทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เมื่อนักศึกษาเรียนจบสำเร็จหลักสูตรในระดับ ปวส.2 มีนักศึกษาบางส่วนก็เรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น นั่นก็คือเรียนต่อในระดับปริญญาตรี ในขณะที่มีนักศึกษาบางส่วนก็นำความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาเล่าเรียนมาเพื่อนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ ไม่ได้เรียนต่อในระดับปริญญาตรี แต่ออกไปประกอบอาชีพหางานทำ การศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดเรียนการสอนของแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ เพื่อการนำไปประกอบอาชีพ ปีการศึกษา 2561 จึงจัดทำขึ้นเพื่อเป็นนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนของแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์เพื่อให้สอดคล้องกับการนำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพได้จริงในโอกาสต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อให้ทราบความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดเรียนการสอนของแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ เพื่อการนำไปประกอบอาชีพ ปีการศึกษา 2561

2. เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาพัฒนาการเรียนการสอนของแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์เพื่อให้สอดคล้องกับการนำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพได้จริงในโอกาสต่อไป

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับ ปวส.2 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับ ปวส.2 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 37 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดเรียนการสอนของแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์เพื่อการนำไปประกอบอาชีพ ปีการศึกษา 2561 ประกอบด้วยคำถามแบบปลายปิดและปลายเปิด แบบเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับรายวิชาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ของแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2561 ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วน (Rating Scale) ชนิด 5 ช่วงคะแนน

ตอนที่ 2 เป็นข้อเสนอแนะของนักศึกษาที่มีต่อความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดเรียนการสอนของแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์เพื่อการนำไปประกอบอาชีพ ปีการศึกษา 2561

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แจกแบบสอบถามให้กับนักศึกษาระดับ ปวส.2 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 37 คน

2. นำแบบสอบถามที่รับคืนมาจำนวน 37 ชุดมาตรวจสอบความสมบรูณ์ แล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษา เป็นคำถามเกี่ยวกับรายวิชาที่จัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ของแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2561

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ดังนี้

ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนการสอนของแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์เพื่อการนำไปประกอบอาชีพ ปีการศึกษา 2561 ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.84 ($\bar{X}$ = 3.84) สำหรับรายข้อ นักศึกษามีความพึงพอใจความรู้ที่ได้รับจากการเรียนรู้ภาคปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.31 ($\bar{X}$ =4.31) รองลงมาคือการนำความรู้ที่ได้รับมาใช้ในการทำงานอาชีพ ค่าเฉลี่ย 4.19 ($\bar{X}$ =4.19) ความรู้และทักษะในกลุ่มงานการบริการอาหารและเครื่องดื่มและความรู้และทักษะในกลุ่มงานการจัดดอกไม้ ค่าเฉลี่ย 4.06 ($\bar{X}$ =4.06) ความรู้และทักษะในกลุ่มงานงานแม่บ้าน ค่าเฉลี่ย 4.03 ($\bar{X}$ =4.03) ความรู้และทักษะในกลุ่มงานแม่บ้าน ค่าเฉลี่ย 4.00 ($\bar{X}$ =4.00) ความรู้ในรายวิชาการฝึกงาน ค่าเฉลี่ย 3.97 ($\bar{X}$ =3.97) ความรู้ที่ได้รับจากการเรียนรู้ภาคทฤษฎี ค่าเฉลี่ย 3.94 ($\bar{X}$ =3.94) ความรู้และทักษะในกลุ่มงานแกะสลัก ค่าเฉลี่ย 3.34 ($\bar{X}$ =3.34) และน้อยที่สุด คือ ความรู้และทักษะในกลุ่มงานประดิษฐ์ ค่าเฉลี่ย 2.53 ($\bar{X}$ =2.53)

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการจัดทำวิจัยการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนการสอนของแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์เพื่อการนำไปประกอบอาชีพ ในทุกปีการศึกษา เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการนำมาจัดทำแผนการเรียนเพื่อใช้ในการสอนในภาคเรียนต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดเรียนการสอนของแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2561
2. นำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาพัฒนาการเรียนการสอนของแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ เพื่อให้สอดคล้องกับการนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในโอกาสต่อไป

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อประสมเรื่องการวาดภาพระบายสี นักเรียนระดับ ปวช.1 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นายฮาซัน ใบเต้
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	ศษ.บ.(สถาปัตยกรรมภายใน)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนากระบวนการรับรู้ทางศิลปะ การเห็นภาพรวม การสังเกตรายละเอียดสามารถ ค้นพบศักยภาพของตนเอง อันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้ ด้วยการมีความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัย สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีความสุข การเรียนรู้ศิลปะ มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความรู้ความเข้าใจ การคิดที่เป็นเหตุเป็นผลถึงวิธีการทางศิลปะ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาด้านนี้ เพื่อจะได้ทราบว่านักเรียนที่กำลังศึกษาวิชาองค์ประกอบศิลป์ มีความรู้ความเข้าใจทักษะทัศนคติมากน้อยเพียงใดที่จะออกไปประกอบอาชีพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความเชื่อมั่นและทัศนคติของนักเรียนระดับ ปวช.1 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาการนำความรู้ความสามารถไปใช้ในการฝึกเทคนิคสื่อผสม
3. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยและปรับปรุงข้อมูลที่ได้รับจากองค์ประกอบศิลป์ เทคนิคสื่อผสมให้ดีขึ้น

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 38 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า มี 4 ชนิด คือ

1. บทเรียนสื่อประสม จำนวน 12 ชุด
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. แบบประเมินทักษะการวาดภาพองค์ประกอบศิลป์
4. แบบวัดความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนวาดภาพองค์ประกอบศิลป์โดยใช้เทคนิคสื่อประสม

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าจากตำรา เอกสารอ้างอิง ผลงานวิจัยและวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง
2. นำเนื้อหาที่ได้จากการศึกษามาประยุกต์เป็นคำถาม
3. นำแบบสอบถามไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำข้อเสนอแนะไปปรับปรุงแก้ไข
4. นำแบบสอบถามที่แก้ไขไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจดูอีกครั้ง เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม
5. จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ และนำไปใช้ในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำแบบสอบถามให้นักศึกษาชั้น ปวช.1 แผนกคหกรรมศาสตร์ทำแบบสอบถาม
2. ผู้ศึกษารวบรวมแบบสอบถามที่กรอกข้อมูลอย่างสมบูรณ์มาทำการวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความเชื่อมั่น

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การจัดกิจกรรมการเรียนวาดภาพองค์ประกอบศิลป์โดยใช้เทคนิคสื่อประสม เป็นสื่อในการเรียนรู้ที่มีผลต่อการพัฒนากิจกรรมการวาดภาพองค์ประกอบศิลป์โดยใช้เทคนิคสื่อประสม ถือว่าเป็นนวัตกรรมใหม่ที่นำมาใช้กับผู้เรียนวาดภาพองค์ประกอบศิลป์โดยใช้เทคนิคสื่อประสม โดยการนำสื่อหลายอย่างต่างชนิดหลายแบบมาใช้เป็นสิ่งเร้าให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการเรียนรู้ที่แปลกใหม่ สนใจที่จะเรียนรู้มากขึ้น การศึกษาครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนวาดภาพองค์ประกอบศิลป์โดยใช้เทคนิคสื่อประสมที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสื่อประสม เพื่อประเมินทักษะการวาดภาพระบายสีโดยใช้เทคนิคสื่อประสม เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคสื่อประสม กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนระดับ ปวช.1 คหกรรมศาสตร์ จำนวน 38 คน เครื่องมือที่ใช้มี 4 ชนิด คือ บทเรียนสื่อประสม แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบประเมินทักษะปฏิบัติการวาดภาพองค์ประกอบศิลป์โดยใช้เทคนิคสื่อประสม ของนักเรียน และแบบวัดความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนวาดภาพองค์ประกอบศิลป์โดยใช้เทคนิคสื่อประสม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะนำสำหรับการนำผลการศึกษาค้นคว้าไปใช้

1.1 การใช้บทเรียนองค์ประกอบศิลป์ โดยใช้เทคนิคสื่อผสม ควรเตรียมสื่อประกอบอื่น ๆ พร้อมทดสอบการใช้ตามกิจกรรมในบทเรียนสื่อประสมกำหนดไว้ เช่น วัสดุที่ใช้ สี กระดาษ และอุปกรณ์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.2 ควรกำกับการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนอย่างใกล้ชิด เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปด้วยความเรียบร้อย สำเร็จตามเวลาที่กำหนด

1.3 บางกิจกรรมมีการศึกษานอกสถานที่ ครูควรเตรียมสถานที่ที่เป็นแหล่งเรียนรู้และเตรียมผู้เรียนให้พร้อม

1.4 บทเรียนสื่อประสมนี้ ไม่เหมาะที่จะปล่อยให้ผู้เรียนดำเนินการเองโดยไม่มีการกำกับดูแลของผู้สอน เพราะในบางกิจกรรมจะมีส่วนของผู้สอนร่วมด้วย

1.5 บทเรียนสื่อประสมนี้ เป็นแนวทางที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ได้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

2.1 ควรเลือกกิจกรรมการเรียนแบบอื่นมาใช้เปรียบเทียบการเรียนรู้แบบโครงงานแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน การประยุกต์ใช้ทฤษฎีพหุปัญญา หรือการสร้างสรรค์องค์ความรู้

2.2 ควรศึกษาตัวแปรอื่นในการวิจัยเพิ่มเติม เช่น ความฉลาดทางอารมณ์ในการสร้างงานศิลปะ และเทคนิคประยุกต์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นำข้อมูลที่ได้รับเพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนการฝึกเทคนิคการใช้สี การใช้วัสดุ ทั้งในด้านความรู้ ทักษะ และประสบการณ์เพิ่มเติม

2. นำข้อมูลที่ได้รับไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตร ปรับปรุงการเรียนการสอนของสถานศึกษา

การจัดการเรียนวิชาการจัดการทรัพยากรครอบครัวและชุมชน 3406-2006 โดยใช้กระบวนการวิจัย พัฒนาสู่การประกวดสิ่งประดิษฐ์คนรุ่นใหม่ เรื่อง “โคมไฟ ณ นคร”

ผู้วิจัย	นายหัฏฐพล อำภารส
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	คหกรรมศาสตรบัณฑิต
ปีที่ทำวิจัย	2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2561) ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี นโยบายไทยแลนด์ 4.0 อุตสาหกรรมเป้าหมายและนโยบายประชารัฐในประเด็นการสร้างและพัฒนาประเทศไปสู่วิสัยทัศน์ระยะยาว (วิภารัตน์ ดีอ่อง, 2561) ท่ามกลางปัญหาท้าทายหลากหลายที่เป็นอุปสรรคสำคัญในการพัฒนาประเทศ เศรษฐกิจสร้างสรรค์เป็นช่องทางในการพัฒนาประเทศเพื่อให้สามารถเท่าเทียมกับประเทศผู้นำทางเศรษฐกิจในภูมิภาคใหม่อย่างเกาหลีใต้ สิงคโปร์ ไต้หวัน และมาเลเซีย สำคัญของการขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจและสังคมจากการปรับโครงสร้างไปสู่ระดับสูงขึ้นคือการสร้างระบบเศรษฐกิจที่เน้นการเพิ่มประสิทธิภาพและสร้างนวัตกรรมจากการสร้างความคิดสร้างสรรค์และประดิษฐ์สิ่งใหม่ ให้ออกมาสู่สังคมอันจะเป็นการช่วยต่อยอดไปสู่การสร้างสรรค์และขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไทยในระยะยาว โดยการใช้ทรัพย์สินทางปัญญาเชื่อมโยงกับรากฐานทางวัฒนธรรม การส่งเสริมความรู้ของสังคมและเทคโนโลยี นวัตกรรมสายใหม่ (พิริยะ ผลพิรุฬห์, 2561)

ภูมิปัญญาไทย เป็นองค์ความรู้ความสามารถและทักษะของคนไทยอันเกิดจากการสั่งสมประสบการณ์ที่ผ่านมา การเรียนรู้ เลือกสรร ปรุงแต่ง พัฒนาและถ่ายทอดสืบต่อกันมาเพื่อใช้แก้ปัญหาและพัฒนาวิถีชีวิตของคนไทยให้สมดุลกับสภาพแวดล้อมและเหมาะสมกับยุคสมัย ซึ่งภูมิปัญญาไทยสามารถแบ่งได้หลายสาขา (ขวัญฤทัย อนสุนธิ์, 2561) ซึ่งการสร้างหรือจัดทำเครื่องเรือนเป็นอีกสาขาหนึ่งที่เป็นองค์ความรู้ อันเกิดจากภูมิปัญญาของบรรพบุรุษไทยที่สืบทอดกันมาในรูปแบบต่าง ๆ เป็นผลิตผลที่เกิดจากการออกแบบทางด้านศิลปะ และอาจถือได้ว่าเป็นงานศิลปะประดับตกแต่ง ให้ประโยชน์ด้านต่าง ๆ เพื่อการใช้สอยพื้นที่ภายใน ภายนอก เครื่องเรือนสามารถทำได้จากวัสดุหลากหลายประเภท เช่น เหล็ก พลาสติก ไม้ (วิกิพีเดียสารานุกรมเสรี, 2561) เครื่องเงินถือเป็นภูมิปัญญาไทยอีกแขนงหนึ่ง ช่างเงินเมืองนครศรีธรรมราชสืบเชื้อสายมาจากชาวไทรบุรี ที่ถูกกวาดต้อนเข้ามาเมื่อครั้งเจ้าพระยานครศรีธรรมราช ครองเมือง เครื่องเงินนครศรีธรรมราช มีลักษณะเครื่องเงินถัก ทั้งสายสี่เสา หรือหกเสา ที่ถักด้วยลวดเงินเส้นบางเฉียบ รวมทั้งสร้อยสามกษัตริย์ทำด้วยทอง เงิน และนาก แม้กระทั่งเครื่องชุดละครไทย พวกทับทรวง ปิ่นปักผม เข็มขัด เครื่องประดับเม็ดนโม หรือเม็ดเงินเล็กๆ ตีลายนโม ซึ่งถือเป็นสัญลักษณ์ของเครื่องเงินแห่งเมืองนครศรีธรรมราช

ปัจจุบันการทำหัตถกรรมเครื่องเงิน ถูกมองว่าใส่แล้วเชย ไม่ทันสมัย และมีขายอยู่ในเกือบทุกจังหวัดของประเทศไทย ที่สำคัญมีการลอกเลียนแบบสินค้าการทำเครื่องเงินของเมืองนครด้วย (อรุณ ศรีวิไล, 2561) ปัญหาดังกล่าวนี้กลายเป็นปัญหาระดับชุมชน ในฐานะนักคหกรรมศาสตร์ผู้มีความรู้เกี่ยวกับความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ สังคมและมนุษย์ศาสตร์ โดยมุ่งพัฒนาครอบครัวพัฒนาอาชีพและเสริมสร้างคุณภาพชีวิตความมั่นคงของสถาบันครอบครัวและสังคม (สมาคมคหเศรษฐศาสตร์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชินูปถัมภ์, 2542) จึงได้คิดนำความรู้ด้านวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มาพัฒนาและสร้างสรรค์เป็นเครื่องเรือนประเภทโคมไฟ จากเครื่องเงินสกุลช่างนครศรีธรรมราช และวัสดุเลียนแบบเครื่องเงิน ด้วยการวางแผนและทำงานอย่างเป็นระบบ แสวงหาแนวทางการแก้ไขปัญหา และได้นำความงามที่มีอยู่ตามธรรมชาตินำมาสร้างสรรค์ผลงาน พัฒนาพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ขึ้นให้แปลกใหม่และไม่ซ้ำกับท้องตลาด ดังที่ผลงาน วิจัยของ ไมตรี เกตุขาว (2558) กล่าวว่าการพัฒนาผ้าไทยทรงดำนั้น ต้องมีการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ที่แปลกใหม่ แตกต่างจากของเดิม และผลการวิจัยของดวงพร ตั้งวงศ์ (2544) พบว่า นักท่องเที่ยวพึงพอใจต่อคุณลักษณะของผลิตภัณฑ์ เรื่องความแปลกใหม่ รูปแบบและคุณภาพมากที่สุด และภาคภูมิใจที่ใช้ของไทยซื้อเพื่อต้องการสนับสนุนสินค้าไทยร่วมกันส่งเสริมและใช้ผลิตภัณฑ์ผ้าไทยดังที่ผลการวิจัยของ พรพิมล เผ่าภูลี (2551) กล่าวไว้เช่นกัน งานวิจัยของ ฉัตรดาว มนัส (2548) ในการศึกษาการดำเนินงานของกลุ่มราชวัตถ์แสงส่องหล้า 1 พบว่าเมื่อชาวบ้านประสบปัญหา ต่าง ๆ จะมีการรวมกลุ่มกันเพื่อหาแนวทางในการแก้ปัญหา ยกระดับและพัฒนาคุณภาพชีวิตจนฝ่าฝันอุปสรรคดังกล่าวไปได้ด้วยการอนุรักษ์และคงไว้ซึ่งภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ อรรถวุฒิ เนตรจินดา (2551)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาศึกษาและอนุรักษ์ภูมิปัญญาการทำเครื่องเงินสกุลช่างนครศรีธรรมราช
2. เพื่อประดิษฐ์เครื่องเรือน โคมไฟ จากแผ่นเงิน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อผลิตภัณฑ์ "โคมไฟ ณ นคร"

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ บุคลากรในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา คือ ครู นักเรียน นักศึกษา และบุคลากรทางการศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 100 คน บุคลากรเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จำนวน 100 คน และบุคลากรกรมป่าไม้ จำนวน 100 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 300 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์ "โคมไฟ ณ นคร"

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
2. ผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ
3. นำมาใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้
2. ผู้วิจัยนำหนังสือจากแผนกวิชา เสนอต่อวิทยาลัย เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากครู นักเรียน นักศึกษา และบุคลากรทางการศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช บุคลากรเทศบาลนครนครศรีธรรมราช และบุคลากรกรมป่าไม้
3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง เมื่อได้รับการเห็นจากผู้อำนวยการสถานศึกษาให้สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้
4. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืน แล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for Window โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์ "โคมไฟ ณ นคร"

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาผลการวิจัยในครั้งนี้โดยใช้แบบสอบถาม จะเห็นได้ว่าความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามในภาพรวมที่มีต่อสิ่งประดิษฐ์ "โคมไฟ ณ นคร" อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.32 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.36 ($\overline{X}$ = 4.32 , S.D. = 0.36) เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่า รายการที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ **ด้านผลิตภัณฑ์** รายการผลิตภัณฑ์มีความสวยงาม ถูกใจ วัสดุที่ใช้มีความเหมาะสม ผลิตภัณฑ์มีความคงทนและมีอายุการใช้งานยาวนาน ผลิตภัณฑ์มีความคิดสร้างสรรค์ **ด้านคุณประโยชน์** รายการผลิตภัณฑ์เหมาะสำหรับใช้เป็นเครื่องเรือน ผลิตภัณฑ์สามารถใช้เป็นของตกแต่งเคหะสถานได้ ผลิตภัณฑ์เหมาะสำหรับการใช้ในชีวิตประจำวันได้ ผลิตภัณฑ์แสดงออกถึงคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทย **ด้านราคาต่อชิ้นงาน** ราคา 9,001-15,000 บาท **ด้านสถานที่จัดจำหน่าย** รายการห้างสรรพสินค้า/ศูนย์การค้าส่งออกระหว่างประเทศ ส่วนรายการที่มีความพึงพอใจต่ำที่สุด คือ **ด้านสถานที่จัดจำหน่าย** รายการร้านสังฆภัณฑ์

ข้อเสนอแนะ

1. ควรพัฒนาผลงานให้มีประโยชน์เพิ่มขึ้น
2. ควรพัฒนาชิ้นงานที่ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคในทุกมิติ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ศึกษาและอนุรักษ์ภูมิปัญญาการทำเครื่องเงินสกุลช่างนครศรีธรรมราช
2. ได้ประดิษฐ์เครื่องเรือนประเภทโคมไฟจากแผ่นเงิน
3. ได้ทราบความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อผลิตภัณฑ์ "โคมไฟ ณ นคร"

แนวทางในการสร้างความกระตือรือร้นและความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชางานดอกไม้สด ของนักเรียนระดับ ปวช.1 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวชุติวรรณ อาจหาญ
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา คหกรรมศาสตร์บัณฑิต
ปีที่ทำวิจัย 2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน พบพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนบางคนในห้องเรียนไม่สนใจเรียน ขาดความรับผิดชอบ ไม่มีระเบียบวินัย จึงส่งผลให้บรรยากาศการเรียนรู้ไม่เอื้อต่อการเรียนการสอน และนักเรียนบางคนมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ จึงทำให้เกิดปัญหาในการเรียนรู้ ซึ่งส่งผลต่อนักเรียนบางคนที่มีผลการเรียนค่อนข้างต่ำ ผู้วิจัยจึงต้องใช้กระบวนการวิจัยมาแก้ปัญหา โดยการนำทฤษฎีการเรียนรู้ ทฤษฎีแรงจูงใจ และทฤษฎีการวางเงื่อนไข มาใช้กับนักเรียนเพื่อเป็นการพัฒนาและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียน เพื่อส่งเสริมศักยภาพของนักเรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ และเต็มความสามารถของตนเอง ซึ่งจะส่งผลให้

นักเรียนมีความกระตือรือร้น มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเองมากขึ้น และส่งผลให้บรรยากาศในชั้นเรียนดีขึ้น ซึ่งการสร้างความกระตือรือร้น ความรับผิดชอบในตัวของนักเรียน จะทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาตนเองให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และอาจส่งผลให้มีผลการเรียนที่ดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการขาดความกระตือรือร้นและความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชางานดอกไม้สดของนักเรียน
2. เพื่อหาแนวทางในการสร้างความกระตือรือร้นและความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชางานดอกไม้สดของนักเรียน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ลงทะเบียนเรียนวิชางานดอกไม้สด จำนวน 53 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบสังเกตพฤติกรรม
2. แบบสอบถาม

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเอง โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ศึกษาหลักการ ทฤษฎี แนวคิด และเอกสารที่เกี่ยวข้องนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. ดำเนินการสร้างแบบสอบถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. สังเกตพฤติกรรมและจดบันทึกในขณะที่ทำการสอนด้วยตนเอง
2. ผู้วิจัยนำได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตัวเองโดยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้ค่าร้อยละ ประกอบการเรียบเรียงเป็นกลุ่มคำหรือประโยค

สรุปผลการวิจัย

ผลสรุปของการตอบแบบสอบถามความกระตือรือร้นและรับผิดชอบในห้องเรียนพบว่า นักเรียนระดับ ปวช.1 คหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เอาใจใส่ต่อการเรียน และมีความกระตือรือร้นและความรับผิดชอบมากขึ้นหากพิจารณาในภาพรวมจะเห็นได้ว่าดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด คือ นักเรียนไม่นำงานวิชาอื่นมาทำขณะที่กำลังเรียนวิชางานดอกไม้สด ไม่คุยและเล่นกับเพื่อนในขณะที่ครูสอนส่งงานและการบ้านตรงเวลาที่ครูกำหนด ไม่นอนหลับในห้องเรียนขณะชั่วโมงเรียน ไม่ทำการบ้านและแอบเอางานเพื่อนมาส่ง มีเวลาทบทวนบทเรียน และฝึกฝนทักษะนอกเวลาเรียน ทำผิดจะพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้ มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายมาเรียนตรงเวลาและตั้งใจเรียน รู้จักวางแผนและเตรียมพร้อมก่อนเข้าเรียน ซักถามทันทีเมื่อมีข้อสงสัย และหาความรู้เพิ่มเติมจากหนังสือและอินเตอร์เน็ต ทำให้นักเรียนสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้เป็นผู้มีความกระตือรือร้นและความรับผิดชอบการเรียนวิชางานดอกไม้สด ส่งผลให้การเรียนดีขึ้น และเป็นผู้ที่มีความสำเร็จในชีวิตตามจุดหมายที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการติดตามอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง
2. ครู ผู้ปกครอง นักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรร่วมมือกันแก้ไขและสะท้อนปัญหาต่าง ๆ ทำให้นักเรียนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงพฤติกรรมและสาเหตุของการขาดความกระตือรือร้นและความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชางานดอกไม้สด
2. ได้แนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนนักเรียนที่ขาดความกระตือรือร้นและความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชางานดอกไม้สด

ความเชื่อมั่นและทัศนคติในการประกอบอาชีพ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ สาขางานคหกรรมเพื่อการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวปิยรัตน์ รอดแก้ว
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา คศ.บ.(คหกรรมศาสตร์บัณฑิต)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนด้านคหกรรมศาสตร์สามารถออกไปประกอบอาชีพได้หลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็นอาชีพอิสระหรือพนักงานโรงแรม ภัตตาคาร ร้านอาหาร ซึ่งต่างก็กำลังต้องการบุคลากรทางด้านนี้ ต่างจากสมัยก่อนที่ว่าการเรียนคหกรรมศาสตร์เมื่อจบออกไปมักไปเป็นแม่บ้านเท่านั้น ตราบใดที่การท่องเที่ยวยังขยายตัวอยู่ การเรียนด้านคหกรรมศาสตร์ก็จะไม่ตกอับและตกงาน

ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาด้านนี้ เพื่อจะได้ทราบว่านักเรียนที่กำลังจะสำเร็จการศึกษามีความมั่นใจในความรู้ ทักษะ ทัศนคติมากน้อยเพียงใดที่จะออกไปประกอบอาชีพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความเชื่อมั่นและทัศนคติในการประกอบอาชีพของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ สาขาวิชาคหกรรมเพื่อการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

ประชากร

ประชากรในการศึกษา คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาคหกรรมเพื่อการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 24 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามเกี่ยวกับความเชื่อมั่นและทัศนคติในการประกอบอาชีพของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาคหกรรมเพื่อการโรงแรม แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพผู้ปกครอง และเกรดเฉลี่ยสะสม เป็นคำถามแบบเลือกตอบ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในการประกอบอาชีพ ได้แก่

1. การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้
2. ทัศนคติที่มีต่ออาชีพ
3. ทักษะที่ได้จากการปฏิบัติงาน
4. ความคาดหวังที่จะเพิ่มความเชื่อมั่นในการประกอบอาชีพ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในการประกอบอาชีพ เป็นคำถามแบบปลายเปิด

การสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาค้นคว้าตำรา เอกสารอ้างอิง ผลงานวิจัยและวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง
2. นำเนื้อหาที่ได้จากการศึกษามาประยุกต์เป็นคำถามในแบบสอบถาม
3. นำแบบสอบถามขอคำเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำข้อเสนอแนะไปปรับปรุงแก้ไข
4. นำแบบสอบถามที่ได้ทำการปรับปรุงแก้ไขเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมอีกครั้ง
5. ตรวจสอบแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะ
6. จัดพิมพ์แบบสอบถามตามฉบับสมบูรณ์และนำไปใช้ในการวิจัย

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

1. นำแบบสอบถามเกี่ยวกับความเชื่อมั่นและทัศนคติในการประกอบอาชีพของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาคหกรรมเพื่อการโรงแรม ให้นักศึกษาทำแบบสอบถาม หลังจากนั้นทำการรวบรวมแบบสอบถาม จำนวน 19 ชุด
2. ผู้ศึกษารวบรวมแบบสอบถามแล้วนำมาทำการวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความเชื่อมั่นและทัศนคติในการประกอบอาชีพ วิเคราะห์โดยหาค่าร้อย

ตอนที่ 2 เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความเชื่อมั่นและทัศนคติในการประกอบอาชีพที่ได้รับจากวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จากแบบทดสอบตามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ใน 4 ด้าน คือ ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาที่นำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน ทัศนคติที่มีต่ออาชีพทักษะที่ได้รับจากการปฏิบัติงาน ความคาดหวังที่จะเพิ่มความเชื่อมั่นในการประกอบอาชีพ เพื่อนำมาใช้ในการปฏิบัติงานวิเคราะห์เป็นรายข้อ โดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอเป็นตารางประกอบคำบรรยาย

ตอนที่ 3 เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในการประกอบอาชีพ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย ความเชื่อมั่นและทัศนคติในการประกอบอาชีพของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาคหกรรมเพื่อการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช พบว่า กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 19 คน เป็นเพศหญิงมากที่สุด ส่วนใหญ่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป โดยมากแล้วผู้ปกครองของนักเรียนมีอาชีพรับจ้าง และนักศึกษามีเกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.51-3.50 เป็นส่วนใหญ่

สำหรับแนวความคิดเห็นเกี่ยวกับความเชื่อมั่นและทัศนคติในการประกอบอาชีพของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาคหกรรมเพื่อการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อเรียงลำดับ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านทัศนคติที่มีต่ออาชีพและความคาดหวังในการประกอบอาชีพ รองลงมาคือ ด้านทักษะที่ได้จากการปฏิบัติงาน ส่วนด้านการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

1. นำเอาข้อมูลที่ได้จากการวิจัยมาเพื่อปรับปรุงพัฒนาแผนการสอนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียนเพื่อนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ
2. ปรับปรุงแผนการสอน เพื่อให้นำความรู้เหล่านั้นไปประยุกต์ให้เกิดประโยชน์ต่อตัวนักเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ทราบความเชื่อมั่นและทัศนคติในการประกอบอาชีพของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาคหกรรมเพื่อการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

แผนกวิชาการบัญชี

การเปรียบเทียบการเรียนแบบร่วมมือวิธี STAD กับวิธีการสอนแบบวิธีการสอนแบบปกติที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการบัญชีชั้นสูง 1 ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาการบัญชี

ผู้วิจัย นางจรรยมน ชูชาติ
ตำแหน่ง ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา บธ.บ.(ธุรกิจศึกษาบัญชี)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เนื่องจากการทำวิจัยในปีการศึกษา 2561 เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชาการบัญชีร่วมค้าและฝากขาย โดยจัดกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ ด้วยวิธี STAD ของนักศึกษาสาขาการบัญชีที่ผ่านมานั้น พบว่าผู้เรียนทั้งหมดมีผลคะแนนการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทำให้ผู้วิจัยนำวิธีการเรียนแบบ STAD มาทดลองใช้กับนักศึกษาระดับ ปวส.1 เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้กับผู้เรียนในรายวิชาการบัญชีชั้นสูง 1

เพื่อให้ตัวผู้เรียนในชั้นเรียนมีการช่วยเหลือ อธิบายในลักษณะเทคนิคในการทำแบบฝึกหัด ซึ่งจะส่งผลให้คะแนนเก็บสะสมมากขึ้น พร้อมทั้งเป็นการสร้างแรงจูงใจในการเรียนวิชาบัญชีให้มีความน่าสนใจมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาการบัญชีชั้นสูง 1 โดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ
2. เพื่อให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาการบัญชีชั้นสูง 1

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 1-2 จำนวน 16 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการสอนวิชาการบัญชีชั้นสูง 1
2. แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน เลือกแบบทดสอบจากการหาค่าความยากง่ายของแบบทดสอบ ที่มีค่าตั้งแต่ 0.2-0.8 จากการนำไปทดสอบกับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
3. กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ STAD (Student team – achievement divisions)

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเอง โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ทำแบบสอบถาม
2. ถามแบบสอบถามกลุ่มเป้าหมาย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขั้นเตรียมการ
2. ขั้นดำเนินการ
3. ขั้นสรุปผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด

จะเห็นได้ว่า ผลคะแนนแบบร่วมมือ STAD ทำให้ผู้เรียนมีผลคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงขึ้นถึง (8.25-4.92) 3.33 คะแนน และยังมีผลการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเพิ่มจากการเรียนแบบเดิมที่มีผู้ทำคะแนนหลังเรียนได้สูงกว่าก่อนเรียน 75% เป็น 100%

สรุปผลการวิจัย

ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือกันได้สรุปไว้ว่าการเรียนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้นักเรียนได้เรียนร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน แต่ละคนจะต้องมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้และในความสำเร็จของกลุ่ม ทั้งโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแบ่งปันทรัพยากรในการเรียนรู้ รวมทั้งการเป็นกำลังใจแก่กันและกัน คนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือคนที่เรียนอ่อนกว่า สมาชิกในกลุ่มไม่เพียงแต่รับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองเท่านั้น แต่จะต้องรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ความสำเร็จของแต่ละบุคคลคือความสำเร็จของกลุ่ม

ข้อเสนอแนะ

1. จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือต้องใช้เวลาในการจัดกิจกรรม ดังนั้นผู้สอนต้องมีการจัดสรรเวลาให้พอกับเวลาเรียน
2. ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือเน้นการทำงานกลุ่ม ผู้สอนต้องดูแลและควบคุมตลอดเวลาให้ในแต่ละกลุ่มมีการจัดสรรหน้าที่กันรับผิดชอบและทำงานครบทุกคน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นำงานวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนรายวิชาอื่น
2. ส่งผลงานวิจัยไปแลกเปลี่ยนกับสถานศึกษาต่าง ๆ

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ร่วมกับวิธีการสอนแบบบรรยาย ของนักเรียนระดับ ปวช.3 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นายธีระชัย จินตุลา
ตำแหน่ง ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา บธ.บ.(บัญชี) บธ.ม.
ปีที่ทำวิจัย 2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนการสอนในรายวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี เป็น

เนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษ ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่ไม่ถนัดและไม่ชอบภาษาอังกฤษอยู่แล้ว จึงเป็นอุปสรรคอย่างมากในการเรียนการสอนการปฏิบัติการบัญชีภาษาอังกฤษจะนำเนื้อหาบัญชีเบื้องต้นของธุรกิจบริการและธุรกิจซื้อมาขายไปมาเรียนรู้และปฏิบัติการด้วยภาษาอังกฤษ แต่จะมีนักเรียนจำนวนหนึ่งที่มีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถที่จะใช้ภาษาอังกฤษในการบันทึกบัญชีได้ จึงต้องหาวิธีการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์แก่ผู้เรียนทุกคน โดยใช้วิธีการสอนแบบบรรยายและให้เพื่อนช่วยเพื่อนในการปฏิบัติการทางบัญชี เมื่อผู้เรียนเริ่มปฏิบัติได้แล้วก็จะเกิดทักษะและการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพต่อไปมี

ดังนั้น เพื่อให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษและเรียนรู้ได้ทันตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนด จึงพัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบบรรยายและให้เพื่อนช่วยเพื่อนในการปฏิบัติการทางบัญชี ให้กับนักเรียนระดับ ปวช.3 สาขาวิชาบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ประจำปีการศึกษา 2561

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนและหลังการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนร่วมกับวิธีสอนแบบบรรยาย ของนักเรียน ระดับ ปวช.3 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนต่อการเรียนด้วยวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนร่วมกับวิธีสอนแบบบรรยาย เรื่อง การบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2561 จำนวน 220 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2561 จำนวน 39 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยซึ่งใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้มี 2 ชนิด คือ

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ รหัสวิชา 2201-2106 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 เรื่อง การบันทึกบัญชีด้วยภาษาอังกฤษเป็นแบบปรนัยเลือกตอบ (Multiple Choice)
2. แบบวัดเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ รหัสวิชา 2201-2106 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 เรื่อง การบันทึกบัญชีด้วยภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบบรรยายและวิธีการให้เพื่อนช่วยเพื่อน

การสร้างเครื่องมือ

การจัดทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การจัดทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในรายวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 ประเภทวิชาพณิชยกรรมสาขาวิชาการบัญชี (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2556 : 1)
2. ศึกษา หลักการ จุดหมายของหลักสูตร จุดประสงค์รายวิชา มาตรฐานรายวิชา และคำอธิบายรายวิชาของวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 ประเภทวิชาพณิชยกรรม สาขาวิชาการบัญชี (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2556)
3. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการสอน เทคนิคการสอน จากเอกสาร ตำรา รูปแบบการจัดกิจกรรมโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ (ธีระพัฒน์ ฤทธิ์ทอง, 2543 : 181-185) วิธีการสอนแบบสาธิต (แหล่งที่มา :http://mte.kmutt.ac.th. 25 กุมภาพันธ์ 2550) แนวคิดในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความพร้อมและทักษะการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2547) เป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
4. วิเคราะห์จุดประสงค์รายวิชา มาตรฐานรายวิชา และคำอธิบายรายวิชา วิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
5. กำหนดโครงสร้างแผนการการจัดการเรียนรู้ โดยเรียงลำดับเรื่องก่อนหลังและแบ่งเนื้อหาออกเป็นหน่วยย่อย และกำหนดหน่วยการบันทึกบัญชีด้วยภาษาอังกฤษ
6. นำเนื้อหาที่กำหนดมาออกแบบ ใช้เวลาในการเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 24 ชั่วโมง โดยเรียนสัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง (นับรวมเวลาสอบก่อนเรียนและหลังเรียน)
7. ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบที่ดี การหาค่าจำแนกและค่าความเชื่อมั่น ค่าความยากง่าย ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบจากหนังสือคู่มือการวิจัย การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2543 : 43-48) และหนังสือการวิจัยเบื้องต้น (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 96 – 106)

   หน่วยที่ 1 การบันทึกบัญชีกิจการบริการ
   หน่วยที่ 2 การบันทึกบัญชีกิจการซื้อขายสินค้า
   หน่วยที่ 3 การบันทึกรายการปรับปรุงรายการทางบัญชี
   หน่วยที่ 4 การจัดทำงบการเงิน
8. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ให้ครอบคลุมจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและเนื้อหา จำนวน 60 ข้อ
9. นำแบบทดสอบเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชา การบัญชี ภาษาอังกฤษ และหลักสูตร ตรวจสอบบทเรียน เนื้อหา แบบทดสอบในแต่ละเนื้อหา
10. นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วพร้อมแบบประเมินเสนอผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบแต่ละข้อกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง โดยใช้สูตร IOC (Index of Item ObjectiveCongruence) ของ สมนึก ภัททิยธนี (2549 : 221) ตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content validity) ว่าข้อสอบแต่ละข้อสร้างได้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือเนื้อหา ตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร โดยใช้เกณฑ์การประเมินดังนี้

   +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์ข้อนั้น

หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์ข้อนั้น

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบไม่วัดจุดประสงค์ข้อนั้น

จากผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปคำนวณหาค่า IOC พบว่ามีค่า IOC ตั้งแต่ .50 ขึ้นไปมีข้อสอบที่ใช้ได้ จำนวน 45 ข้อ แล้วจัดพิมพ์แบบทดสอบฉบับใหม่

11. นำแบบทดสอบไปทดสอบกับนักเรียนระดับ ปวช.3 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน นำผลการสอบมาวิเคราะห์หาค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 27% คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20-0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป พบว่ามีข้อสอบที่ใช้ได้จำนวน 30 ข้อ แล้วจัดพิมพ์แบบทดสอบฉบับใหม่

12. นำแบบทดสอบไปทดสอบกับนักเรียนระดับ ปวช.3 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเดิมจากข้อ 11 จำนวน 10 คน แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตร คูเตอร์ ริชาร์ดสัน (KR - 20) ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89

13. จัดพิมพ์แบบทดสอบเป็นรูปเล่ม นำไปใช้ในการวิจัยต่อไป

การสร้างแบบวัดเจตคติต่อการเรียน

แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบวัดเจตคติ
2. วิเคราะห์เนื้อหาที่จะวัด เลือกรูปแบบเครื่องมือที่จะวัดและกำหนดเกณฑ์ในการวัดเจตคติต่อการเรียน เรื่องการจัดทำโครงการ
3. สร้างแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ ลักษณะของแบบวัดเป็นแบบลิเคิร์ท (likert scale) ชนิด 5 ตัวเลือก คือเห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	=	5 คะแนน
เห็นด้วย	=	4 คะแนน
ไม่แน่ใจ	=	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	=	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	=	1 คะแนน

4. นำแบบวัดเจตคติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการศึกษาและวัดผลการศึกษา จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content validity) ว่าข้อคำถามแต่ละข้อสร้างได้สอดคล้องกับเนื้อหาที่วัดหรือไม่ โดยใช้เกณฑ์การประเมิน ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบวัดวัดเนื้อหานั้น

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบวัดวัดเนื้อหานั้น

-1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบวัดไม่วัดเนื้อหานั้น

แล้วนำไปคำนวณหาค่า IOC และคัดเลือกแบบวัดที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .50 ขึ้นไปพบว่ามีแบบที่ใช้ได้ จำนวน 15 ข้อ แล้วพิมพ์แบบวัดใหม่

5. นำแบบวัดเจตคติไปทดลองกับนักเรียนระดับ ปวช.3 สาขาวิชาการบัญชี ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้ t - test แบบ dependent ในการวิเคราะห์ผล และเลือกข้อคำถามที่มีค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป พบว่าข้อคำถามทุกข้อใช้ได้

6. จัดพิมพ์แบบวัดเจตคติฉบับใหม่ นำไปใช้ในการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. จัดเก็บข้อมูลการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา วิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษในการทดสอบก่อนเรียน
2. จัดเก็บข้อมูลการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา วิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษในการทดสอบหลังเรียน
3. จัดเก็บข้อมูลการวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียน วิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนร่วมกับวิธีสอนแบบบรรยาย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดำเนินการวิเคราะห์ดังนี้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดย

1.1 หาค่าความเที่ยงตรงของข้อสอบ โดยการหาค่าเฉลี่ยเพื่อดูค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence)

1.2 หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ

1.3 หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนร่วมกับวิธีการสอนแบบบรรยายรายวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพโดยใช้ t – test

3. หาระดับความพึงพอใจของนักเรียน ที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนร่วมกับวิธีการสอนแบบบรรยายวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ

โดยวิธีการแปลความหมาย ดังนี้

ระดับ	5	4.51 - 5.00	หมายถึงความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
ระดับ	4	3.51 - 4.50	หมายถึงความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
ระดับ	3	2.51 - 3.50	หมายถึงความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
ระดับ	2	1.51 - 2.50	หมายถึงความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
ระดับ	1	1.00 - 1.50	หมายถึงความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนร่วมกับวิธีสอนแบบบรรยายมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนและก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีผลการเรียนหลังเรียนสูงกว่าและมีความพึงพอใจที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนร่วมกับวิธีสอนแบบบรรยายคะแนนความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.2930 เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่าด้านผู้สอนการอธิบายขั้นตอนก่อนการปฏิบัติกิจกรรมอย่างชัดเจน มีความพึงพอใจสูงสุดมี

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.6316 อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านผู้เรียนการนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการเรียนมีความพึงพอใจสูงสุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.7105 อยู่ในระดับมากที่สุด และด้านกิจกรรมประโยชน์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมมีความพึงพอใจสูงสุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.7368 อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ผู้สอนจะต้องอธิบายวัตถุประสงค์ของการใช้เครื่องมือนี้ให้กับนักเรียนได้เห็นความสำคัญและต้องทำความเข้าใจทั้งกับสมาชิกของกลุ่มและสมาชิกภายในชั้นเรียนให้เกิดความชัดเจน

1.2 การปฏิบัติกิจกรรมควรให้มีความต่อเนื่องไปในทุกๆคาบหลังการเรียนโดยผู้สอนจะต้องตรวจสอบและนำปัญหาที่สังเกตได้จากการปฏิบัติกิจกรรมในแต่ละครั้งไปหาแนวทางแก้ไขและปรับปรุงต่อไป

1.3 นักเรียนได้เห็นประโยชน์ของกิจกรรมเพื่อนช่วยสอนและต้องการให้นำไปใช้ในเนื้อหาอื่นๆ ที่มีลักษณะการเรียนการสอนที่เหมือนกัน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

2.1 ควรมีการสร้างบทเรียนสำเร็จรูปเรื่องการบันทึกบัญชีด้วยภาษาอังกฤษ โดยเน้นเนื้อหาในส่วนที่ต้องปฏิบัติและเพิ่มทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษในการบันทึกบัญชี

2.2 ควรศึกษาตัวแปรอื่นๆ นอกจากนักเรียนที่ไม่สามารถฝึกปฏิบัติด้วยตนเองได้ ซึ่งเป็นปัจจัยทำให้นักเรียนขาดทักษะในการบันทึกบัญชีด้วยภาษาอังกฤษ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนรู้การจัดทำโครงการและสามารถส่งงานโครงการได้ทันตามเวลาที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้

2. เพื่อให้นักเรียนใช้เวลาในการเรียนรู้น้อยลง โดยนำเวลาที่เหลือไปใช้ในการเรียนรู้วิธีการจัดทำโครงการโดยการปฏิบัติจริง

การปรับพฤติกรรมให้มีความซื่อสัตย์ มีวินัย และรับผิดชอบในการเรียนวิชาการบัญชีห้างหุ้นส่วน ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 การบัญชี กลุ่ม 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางวัลนี บุญศรี
ตำแหน่ง	ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา	ศศ.บ.(เศรษฐศาสตร์สหกรณ์)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพจะต้องมีคุณสมบัติด้านสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจที่ดี มีสติปัญญา ความรู้ความสามารถ มีความอดทน ขยันขันแข็ง ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก กล้าเผชิญปัญหาและอุปสรรคด้วยความมุ่งมั่น ต่อสู้กับสังคมยุคปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้าน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง จำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบต่าง ๆ มาเกื้อหนุน ซึ่งต้องมีการพัฒนาโดยต้องคำนึงถึงความซื่อสัตย์ มีวินัย และความรับผิดชอบในการเรียนบัญชี ซึ่งคุณสมบัติดังกล่าวทุกคนในสังคมต้องปฏิบัติเพราะจะทำให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ถือเป็นคุณธรรมที่ควรสร้างและปลูกฝังให้ทุกคนใช้เป็นแนวทางสำหรับบังคับพฤติกรรมของตนเอง ทำให้บรรลุตามจุดหมายของชีวิต และประสบความสำเร็จในชีวิต เพราะฉะนั้นครูควรสร้างสรรค์ความซื่อสัตย์ ความมีวินัย และรับผิดชอบให้เกิดแก่นักเรียน เมื่อนักเรียนมีความซื่อสัตย์ มีวินัย และรับผิดชอบในหน้าที่ของงานแล้วนั้น จะทำให้สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนให้เป็นไปในทางที่ดีงาม จึงควรมีการปลูกฝังให้ยึดถือและปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ถ้าหากในสังคมไม่มีการปลูกฝังและดีงาม จึงควรมีการปลูกฝังให้ยึดถือและปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ถ้าหากในสังคมไม่มีการปลูกฝังและพัฒนาเด็กให้มีความซื่อสัตย์ มีวินัย และความรับผิดชอบแล้ว การพัฒนาสังคมและประเทศก็จะไม่มีประสิทธิภาพ จึงควรต้องปลูกฝังเรื่องความซื่อสัตย์ มีวินัย และความรับผิดชอบในตนเองให้เป็นพื้นฐาน ในที่สุดก็จะสามารถพัฒนาประเทศชาติให้มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น ดังนั้น การศึกษาจึงเป็นสิ่งที่สำคัญและมีความจำเป็นอย่างมากในการที่จะพัฒนาให้นักศึกษาได้มีประสิทธิภาพและศักยภาพสูงสุด ในการออกสู่โลกภายนอกห้องเรียนและในชีวิตประจำวัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเป็นการปรับพฤติกรรมการเรียนให้เป็นผู้ที่มีความซื่อสัตย์ มีวินัย และรับผิดชอบต่อหน้าที่ และการเรียนที่ดีขึ้นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 6 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 6 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2561 จำนวน 26 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ในการทำวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสังเกต แบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

การสร้างเครื่องมือ

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษา

2. วิเคราะห์สาเหตุของการมีความซื่อสัตย์ มีวินัย และรับผิดชอบในการเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้การสังเกตและนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 6 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2561 จำนวน 26 คน ได้ตอบแบบสอบถามและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกตของนักเรียนจากการตอบแบบสอบถาม มีการใช้แรงจูงใจเสริมแรงโดยใช้คำชมเชยแก่นักศึกษาที่มีความซื่อสัตย์ มีวินัย และรับผิดชอบ ซึ่งนักศึกษาให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ทำให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นต่อการเรียนมากขึ้น ในการทำวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่า ในภาคเรียนนี้นักศึกษามีความเอาใจใส่ต่อการเรียน มีความซื่อสัตย์ มีวินัยและรับผิดชอบมากขึ้น โดยดูจากการสังเกต การสัมภาษณ์และผลการเรียนในวิชาที่เรียนดังกล่าว

ข้อเสนอแนะ

1. มีการติดตามอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง
2. นักศึกษา ผู้ปกครอง ครู และผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรร่วมมือกันแก้ไขและสะท้อนปัญหาต่าง ๆ ของนักศึกษา เพื่อให้มีการพัฒนาที่ดีขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทราบสาเหตุของการไม่มีความซื่อสัตย์ ไม่มีวินัย และไม่รับผิดชอบของนักศึกษา พร้อมทั้งได้แนวทางแก้ไขในเรื่องดังกล่าวต่อไป

เจตคติที่มีต่อวิชาบัญชีต้นทุน 1 ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 การบัญชี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางวัชณีย์ เติมทอง
ตำแหน่ง	ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา	บธ.ม.(บริหารธุรกิจ)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

สังคมในปัจจุบันมีการแลกเปลี่ยนอย่างรวดเร็ว การจัดการเรียนการสอนจึงจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงผู้เรียนให้มีทักษะความสามารถเพิ่มขึ้นหลายประการ ทั้งทางด้านทักษะอาชีพและทางด้านวิชาการ การพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ สามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพจะต้องคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ เนื่องจากประสบความสำเร็จในการเรียนนั้นผู้เรียนจึงเป็นตัวชี้วัดที่สำคัญในการเรียนที่มีประสิทธิภาพ ประกอบกับวิชาทางด้านการบัญชีเป็นวิชาชีพที่ต้องทำความเข้าใจ การฝึกฝนและการปฏิบัติเพื่อให้เกิดความชำนาญในวิชาการบัญชีอย่างถูกต้องและน่าเชื่อถือได้ ความรู้ความชำนาญที่เกิดขึ้นจะส่งผลไปยังการนำมาประกอบอาชีพในอนาคต นักเรียน นักศึกษาอาจนำหลักวิชาชีพไปใช้อย่างถูกวิธีและเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่เกิดการโกงกินกันโดยอาจทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนได้

การบัญชีต้นทุน 1 ถือเป็นรายวิชาหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการเรียนเกี่ยวกับวิชาการบัญชีเป็นอย่างยิ่ง เพราะจะทำให้ผู้เรียนทราบถึงลักษณะของกิจการว่าประกอบไปด้วย ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการบัญชี ต้นทุน ระบบบัญชีต้นทุน การบัญชีเกี่ยวกับวัตถุดิบ ค่าแรงงาน ค่าใช้จ่ายในการผลิต การบัญชีต้นทุน งานสั่งทำ โดยจะทำให้การเรียนการสอนในแต่ละบทให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในวิชาการบัญชี เข้าใจในเนื้อหาความรู้และการที่สถานศึกษาได้เปิดการเรียนการสอนในวิชาการบัญชีต้นทุน 1 เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ในการทำบัญชี และสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพในอนาคต

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ได้มีการจัดการเรียนการสอนวิชาบัญชีต้นทุน 1 ครูผู้สอนจึงได้สำเร็จและศึกษาเจตคติของนักศึกษาระดับ ปวส.1 ที่มีต่อการเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 1 เพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชาบัญชีต้นทุน 1 ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 1 ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 แผนกวิชาการบัญชี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. เพื่อนำผลการวิจัยมาปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับเจตคติและความรู้ความต้องการของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เกี่ยวกับการเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 1 ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 แผนกวิชาการบัญชี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 แผนกวิชาการบัญชี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่เรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 1 จำนวน 1 ห้องเรียน ทั้งหมด 26 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กิจกรรมการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ วิชาการบัญชีต้นทุน 1 โดยใช้เอกสารประกอบการสอน
2. แบบวัดเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 1

การดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยรูปแบบของการวิจัยใช้นักศึกษาทั้งหมดที่เรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 1 กลุ่ม รวม 26 คน โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. อธิบายการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนวิธีการเรียนรู้ แจ้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้ วิธีประเมินผลการเรียนรู้
2. ดำเนินการวิจัยโดยทำการสอนนักศึกษากลุ่มรายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัส 3201-2103 จำนวน 72 ชั่วโมง โดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบวิธีการเรียนรู้ มีลำดับขั้นตอนดังนี้

2.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน โดยทบทวนเนื้อหาเดิมเพื่อเป็นข้อมูลในการเรียนเนื้อหาใหม่ แล้วให้นักศึกษาศึกษาจากเอกสารประกอบการสอน

2.2 ขั้นดำเนินกิจกรรม ในขั้นนี้จะเป็นการให้นักศึกษาจัดกิจกรรมวิธีการเรียนรู้ทำแบบฝึกหัดภายในกลุ่ม ผู้วิจัยจะให้ข้อเสนอแนะแก่นักศึกษาเมื่อเกิดปัญหาในการทำงาน

2.3 ขั้นสรุป เป็นขั้นที่ให้นักศึกษาสรุปเนื้อหาที่นักศึกษาได้เรียนไปแล้ว โดยการอภิปรายซักถาม และให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัดเพื่อเป็นการฝึกทักษะเพิ่มเติม

2.4 วัดเจตคตินักเรียนต่อการเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 1 ด้วยวิธีการทางสถิติ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมแบบสอบถามและข้อต่าง ๆ ที่รวบรวมได้นำมาวิเคราะห์ เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ให้ข้อมูลถูกต้องสมบูรณ์ สำหรับนำมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์เจตคติของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 1 โดยหาร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

ในภาพรวมมีระดับเจตคติ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.219 สำหรับเจตคติของนักศึกษา เป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับเจตคติมาก ได้แก่ มีการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน 4.39 นักเรียนนักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในวิชาการบัญชีต้นทุน 1, นักศึกษา มีความรับผิดชอบงานที่ได้รับ 4.36 อาจารย์ผู้สอนมีความพร้อมในวิชาที่สอน ,มีการจัดกิจกรรมในการเรียนการสอนที่หลากหลาย , สภาพแวดล้อมและบรรยากาศในห้องเรียน 4.25 แนวทางในการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอนสอดคล้องกับวิชาที่สอน, เนื้อหา สาระในการสอนนำความรู้ที่ได้จากรายวิชาไปใช้ในชีวิตประจำวัน 4.11 มีการทดสอบความรู้ในบทเรียนทุกหน่วย 4.00

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่องการบัญชีต้นทุนมาตรฐาน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

ผู้วิจัย	นางสุนิสา พละศึก
ตำแหน่ง	ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา	บธ.ม.(บริหารธุรกิจ)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนการสอนที่นักศึกษาขาดความสนใจใฝ่รู้ที่จะศึกษา ครูผู้สอนจะถ่ายทอดความรู้ใช้วิธีการบรรยายหรืออธิบายสอนให้นักศึกษา และนักศึกษาจะไม่ให้ความร่วมมือในการเรียนการสอนจึงส่งผลให้เกิดความเบื่อหน่ายและไม่น่าสนใจทั้งผู้สอนและผู้เรียน

ซึ่งสภาพปัญหาดังกล่าวนี้ชี้ให้เห็นว่าปัญหาในการจัดการเรียนการสอนควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้การเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่องการบัญชีต้นทุนมาตรฐานสัมฤทธิ์ผลตามจุดประสงค์ของการจัดการเรียนการสอนแนวทางแก้ปัญหาได้แก่การจัดทำแบบฝึกเสริมทักษะมาช่วยในการจัดการเรียนการสอนให้ตรงตามหลักสูตรอาชีวศึกษา โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติจริงทุกขั้นตอนจะบังเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความสามารถและความแตกต่างของผู้เรียน โดยวิธีการแบบฝึกทักษะการบัญชีต้นทุนมาตรฐานเน้นกระบวนการคิดการลงมือปฏิบัติและการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและบูรณาการคุณธรรมจริยธรรมค่านิยมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่องการบัญชีต้นทุนมาตรฐานของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่องการบัญชีต้นทุนมาตรฐานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่องการบัญชีต้นทุนมาตรฐานในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ทั้งหมดจำนวน 32 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบฝึกเสริมทักษะวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่องการบัญชีต้นทุนมาตรฐานของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาบัญชี
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่องการบัญชีต้นทุนมาตรฐานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาบัญชี

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. การจัดทำแบบฝึกปฏิบัติ

1.1 ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พุทธศักราช 2557 คู่มือและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแผนการจัดการเรียนรู้

1.2 ศึกษาวิธีการจัดทำแบบฝึกปฏิบัติจากหนังสือเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.3 วิเคราะห์เนื้อหาและกำหนดขอบเขตของเนื้อหา

1.4 กำหนดจุดประสงค์ทั่วไปจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและคุณลักษณะที่ต้องการเน้น

1.5 กำหนดโครงสร้างและเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดประสงค์

1.6 ดำเนินการจัดทำแบบฝึกเสริมทักษะตามลำดับของจุดประสงค์การเรียนลำดับเนื้อหาและโครงสร้างที่กำหนดไว้

1.7 นำแบบฝึกเสริมทักษะให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาพิจารณา

1.8 ปรับปรุงแบบฝึกเสริมทักษะตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.9 จัดทำแบบฝึกเสริมทักษะที่สมบูรณ์พร้อมที่จะนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่อไป

2. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่องการบัญชีต้นทุนมาตรฐานผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้องกับวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่องการบัญชีต้นทุนมาตรฐาน

2.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากหนังสือตำราและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

2.3 วิเคราะห์เนื้อหาตามจุดประสงค์จากแผนการสอน

2.4 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ครอบคลุมเนื้อหาตามจุดประสงค์

2.5 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเพื่อนำมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC)

2.6 ปรับปรุงแบบทดสอบตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.7 นำแบบทดสอบไปทดลองใช้เพื่อวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยพิจารณาว่าข้อใดที่นักศึกษาตอบถูกมากตัดออกข้อใดที่นักเรียนตอบถูกน้อยตัดออก

2.8 นำแบบทดสอบที่วิเคราะห์ได้ไปปรับปรุงใหม่จัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์นำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำแบบฝึกเสริมทักษะไปใช้จริงกับนักศึกษาระดับ ปวช.1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561โดยดำเนินการดังนี้

1.1 ให้นักศึกษาศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้ของเรื่องการบัญชีต้นทุนมาตรฐาน

1.2 ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียนเรื่องการบัญชีต้นทุนมาตรฐาน

1.3 ให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติตามแบบฝึกเสริมทักษะที่กำหนด

1.4 ครูตรวจสอบการฝึกปฏิบัติของนักศึกษาอย่างใกล้ชิดและทำการแก้ไขทันทีเมื่อพบว่านักศึกษาทำผิดเพื่อให้แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ

1.5 ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียนและแบบสอบถามความพึงพอใจ

2. ครูนำกระดาษคำตอบที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (Pre - test) และหลังเรียน (Post - test) ไปตรวจให้คะแนนโดยข้อที่ตอบถูกให้ 2 คะแนนข้อที่ตอบผิดให้ 0 คะแนน

3. นำผลการตรวจสอบแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (Pre - test) หลังเรียน (Post - test) ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. การหาค่าสถิติพื้นฐานคือร้อยละค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชมศรีสะอาด, 2543 : 102 – 103)

1.1 ค่าร้อยละ

1.2 ค่าเฉลี่ย

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. การเปรียบเทียบผลของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและคะแนนทดสอบหลังเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่องการบัญชีต้นทุนมาตรฐานโดยการหาผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ย (พรรณี ลีกิจวัฒนะ, 2551 : 145-146)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่องการบัญชีต้นทุนมาตรฐานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชีที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะพบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียน ค่าเฉลี่ย 3.71875 ส่วนผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียน ค่าเฉลี่ย 7.53125

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่องการบัญชีต้นทุนมาตรฐานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส) ชั้นปีที่ 1 สาขาบัญชีที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะพบว่าคะแนนทดสอบหลังเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 2 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอยู่ 3.8125 คะแนน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำแบบฝึกเสริมทักษะไปใช้

1.1 ผลการวิจัยที่ได้รับในครั้งนี้นำไปพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชาอื่นโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะในการจัดการเรียนรู้

1.2 หัวข้อที่น่าสนใจในการทำวิจัยในครั้งต่อไปคือการพัฒนาทักษะการเรียนรู้วิชาการบัญชีชั้นสูง 2 สำหรับนักเรียนระดับ ปวส.1 สาขาบัญชีโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

1.3 ควรมีการนำผลงานวิจัยในครั้งนี้ไปต่อยอดในการวิจัยเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนในรายวิชาของสาขางานอื่นในภาคเรียนต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

2.1 ปัญหาทุกปัญหาของนักศึกษาสามารถนำมาทำวิจัยได้

2.2 ควรมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานวิจัยที่กว้างขวางยิ่งขึ้นทั้งในรูปแบบ Hard copyเช่นการจัดทำจดหมายข่าวจัดนิทรรศการมุมเอกสารประชาสัมพันธ์ผ่าน Website ของสถานศึกษาเพื่อเป็นการสร้างองค์ความรู้ให้เกิดขึ้นในสถานศึกษา

2.3 ควรมีการอบรมพัฒนาการจัดทำนวัตกรรมสื่อการสอนหรือวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนในครั้งต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางสำหรับครูอาจารย์ที่สนใจการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ
2. ช่วยพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. เป็นแนวทางการวิจัยโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะในรายวิชาอื่นๆ

การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาววัชรี ฮั่นวิวัฒน์
ตำแหน่ง ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา บธ.ม.(การบัญชี)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วิชาการบัญชีมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาประเทศเป็นอย่างยิ่งไม่ว่าจะเป็นด้านการศึกษา สังคม เศรษฐกิจ และอื่นๆ ดังจะเห็นได้ว่าจากในช่วงเวลาที่ผ่านมาได้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงวิชาการบัญชีให้ทันกับโลกปัจจุบัน ซึ่งจะเห็นได้ว่าการบัญชีมีความสำคัญต่อทุกหน่วยงาน ทุกองค์กรจึงจำเป็นต้องศึกษาและเรียนรู้ให้มากขึ้น และจำเป็นต้องพัฒนาบุคลากรทางการบัญชีให้มีความสามารถเพิ่มขึ้น วิทยาลัยเป็นส่วนหนึ่งขอการศึกษาวิชาการบัญชีพื้นฐานที่จะต้องมีการพัฒนาพื้นฐานวิชาการบัญชีให้กับนักเรียน นักศึกษา ได้เรียนรู้อย่างเป็นระบบ

การเรียนรู้ในวิชาบัญชีให้ประสบความสำเร็จได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายด้านไม่ว่าจะเป็น ด้านครูผู้สอนตัวนักศึกษารวมถึงสภาวะแวดล้อม สำหรับทางด้านตัวนักศึกษาเองยังมีปัจจัยที่ส่งผล ได้แก่ วุฒิภาวะ อายุ เพศ ประสบการณ์เดิม ความถนัด การจูงใจเป็นต้น ด้านบทเรียนได้แก่ ลักษณะของบทเรียน เป็นต้น และปัจจัยด้านการเรียน ได้แก่ การฝึกฝน ขนาดของการเรียนรู้ การท่องจำ การใช้ประสาทรับรู้ช่วยในการเรียน ความสนใจ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความรับผิดชอบและลักษณะพื้นฐาน เป็นต้น ซึ่งสิ่ง

เหล่านี้เป็นองค์ประกอบหนึ่ง ที่คาดว่าจะเป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ทางวิชาการบัญชี ของนักศึกษาและยังมีอีกหลายปัจจัยจะส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา

ดังนั้น จึงเป็นเหตุคณะผู้วิจัยที่ศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ต่อการเรียนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1ของนักศึกษา ระดับชั้น ปวส. 1 สาขาบัญชี ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อจะนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการเรียนการสอนสำหรับการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถของวิชาการบัญชีซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนของ นักเรียน นักศึกษา ที่จะเรียนวิชาการบัญชีในระดับต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่อวิชาบัญชีชั้นกลาง 1 ของนักศึกษาสาขาบัญชี ระดับ ปวส.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

2. เพื่อจำแนกปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่อวิชาบัญชีชั้นกลาง 1 ของนักศึกษาสาขาวิชาบัญชี ระดับ ปวส.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ระดับ ปวส.1 สาขาวิชาการบัญชี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ระดับ ปวส.1 สาขาวิชาการบัญชี โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 100 คน

วิธีการจัดสร้างเครื่องมือการศึกษาวิจัย

วิธีการจัดสร้างเครื่องมือการดำเนินการวิจัย เป็นเครื่องมือที่ผู้ดำเนินการวิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาและทบทวนวรรณกรรม สรุปเป็นแบบสอบถามโดยมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลลักษณะแผนการเรียนการสอนของนักศึกษาชั้น ปวส.1 แผนกวิชาบัญชี โดยนำข้อมูลที่ได้มาใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยและแบบสอบถาม

2. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ที่ปรึกษางานวิจัย ตรวจสอบเพื่อข้อคำแนะนำในการปรับปรุงแบบสอบถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย

3. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงเนื้อหาตามคำแนะนำที่ได้รับไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 ตัวอย่าง เพื่อให้แน่ใจว่าผู้ตอบแบบสอบถามจะสามารถเข้าใจคำถามอย่างชัดเจน

4. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือการดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่อวิชาบัญชีชั้นกลาง 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตรอกแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาบัญชีชั้นกลาง 1

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

โดยแบบสอบถามส่วนที่ 1,2,3 จะเป็นคำถามแบบประมาณค่า (Rating scale) กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละระดับ และหลักในการแปลความหมายดังนี้

ระดับปัญหา		คะแนน
ปัญหามากที่สุด	หมายถึง	ระดับ 5
ปัญหามาก	หมายถึง	ระดับ 4
ปัญหาปานกลาง	หมายถึง	ระดับ 3
ปัญหาน้อย	หมายถึง	ระดับ 2
ปัญหาน้อยที่สุด	หมายถึง	ระดับ 1

คะแนนที่จะนำมาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย

ช่วงคะแนน 4.21 - 5.00 มีระดับปัญหามากที่สุด

ช่วงคะแนน 3.41 – 4.20 มีระดับปัญหามาก

ช่วงคะแนน 2.61 – 3.40 มีระดับปัญหาปานกลาง

ช่วงคะแนน 1.81 – 2.60 มีระดับปัญหาน้อย

ช่วงคะแนน 1.00 – 1.80 มีระดับปัญหาน้อยที่สุด

และแบบสอบถามในส่วนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะในลักษณะการตอบแบบสอบถามปลายปิดในด้านปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่อวิชาบัญชีชั้นกลาง 1 ในมุมมองของผู้ตอบแบบสอบถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการเก็บข้อมูลผู้ดำเนินการวิจัยจะจัดส่งแบบสอบถามให้กลุ่มเป้าหมายและการติดตามเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนจากผู้ตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลและการลงรหัสข้อมูลเพื่อนำไปทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อปัจจัยส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่อวิชาบัญชีชั้นกลาง 1 ของนักศึกษาสาขาบัญชี ระดับ ปวส.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 98 และส่วนใหญ่จบจาก ปวช. ต่อระดับ ปวส. ร้อยละ 83

ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อปัจจัยส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่อวิชาบัญชีชั้นกลาง 1 ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.19 เบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.064 เมื่อพิจารณาเป็นรายการด้านพบว่า ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับมากสุด ค่าเฉลี่ย 3.66 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.067 และต่ำที่สุดคือ ปัจจัยด้านผู้เรียน ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.81 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.014

ข้อเสนอแนะ

1. ปรับปรุงห้องเรียนให้ดีขึ้น
2. โต๊ะเก้าอี้ไม่เพียงพอต่อนักศึกษา และอุปกรณ์ไม่พร้อม
3. ควรมีแปรงลบกระดานทุกห้อง

4. ผู้สอนสั่งการบ้านมากเกินไป อยากให้ลดการบ้าน

5. ไม่มีห้องเฉพาะ

6. ผู้สอนสั่งการบ้านเยอะไป ทำให้นักศึกษาเกือบไม่มีเวลาพักผ่อน ทั้งการบ้านทั้งเรื่องสอบ ไม่รู้จะทำอะไรก่อนดี แนะนำให้สอนให้ชัดเจน แล้วให้ทำแบบฝึกทบทวนที่เรียนมา 1ข้อ เพื่อทำความเข้าใจกับด้วยตนเอง ว่าที่เรียนมาเข้าใจมากน้อยเพียงใด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่อวิชาบัญชีชั้นกลาง 1 ของนักเรียนสาขาบัญชี ระดับ ปวส.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

2. ได้ทราบปัญหาของแต่ละกลุ่มนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาบัญชีชั้นกลาง 1 สูงหรือต่ำและพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 ของนักศึกษาระดับ ปวส.2 การบัญชี กลุ่ม 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ผู้วิจัย	น.ส.สุกาญจน์ดา ยี่สุ่นแซม
ตำแหน่ง	ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา	กศ.บ. ธุรกิจศึกษา (การบัญชี)
	บธ.ม. (บริหารธุรกิจ)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนการสอนที่นักศึกษาขาดความสนใจใฝ่รู้ที่จะศึกษา ครูผู้สอนจะถ่ายทอดความรู้ใช้วิธีการบรรยายหรืออธิบายสอนให้นักศึกษา และนักศึกษาจะไม่ให้ความร่วมมือในการเรียนการสอน จึงส่งผลให้เกิดความเบื่อหน่ายและไม่น่าสนใจทั้งผู้สอนและผู้เรียน

ซึ่งสภาพปัญหาดังกล่าวนี้ชี้ให้เห็นว่าปัญหาในการจัดการเรียนการสอนควรได้รับการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้การเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่องการบัญชีต้นทุนมาตรฐาน สัมฤทธิ์ผลตามจุดประสงค์ของการจัดการเรียนการสอน แนวทางแก้ปัญหาได้แก่ การจัดทำแบบฝึกเสริมทักษะมาช่วยในการจัดการเรียนการสอนให้ตรงตามหลักสูตรอาชีวศึกษา โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติจริงทุกขั้นตอน จะบังเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง จัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความสามารถและความแตกต่างของผู้เรียนโดยวิธีการแบบฝึกทักษะ การบัญชีต้นทุนมาตรฐานเน้นกระบวนการคิด การลงมือปฏิบัติ และการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและบูรณาการคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่องการบัญชีต้นทุนมาตรฐาน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 2 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่องการบัญชีต้นทุนมาตรฐาน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 32 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบฝึกเสริมทักษะวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่องการบัญชีต้นทุนมาตรฐาน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน วิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่องการบัญชีต้นทุนมาตรฐาน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเอง โดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. การจัดทำแบบฝึกปฏิบัติ

1.1 ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2557 คู่มือและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแผนการจัดการเรียนรู้

1.2 ศึกษาวิธีการจัดทำแบบฝึกปฏิบัติจากหนังสือ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.3 วิเคราะห์เนื้อหาและกำหนดขอบเขตของเนื้อหา

1.4 กำหนดจุดประสงค์ทั่วไป จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และคุณลักษณะที่ต้องการเน้น

1.5 กำหนดโครงสร้างและเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดประสงค์

1.6 ดำเนินการจัดทำแบบฝึกเสริมทักษะตามลำดับของจุดประสงค์การเรียน ลำดับเนื้อหาและโครงสร้างที่กำหนดไว้

1.7 นำแบบฝึกเสริมทักษะให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาพิจารณา

1.8 ปรับปรุงแบบฝึกเสริมทักษะตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.9 จัดทำแบบฝึกเสริมทักษะที่สมบูรณ์พร้อมที่จะนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่อไป

2. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่องการบัญชีต้นทุนมาตรฐาน ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้องกับวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่องการบัญชีต้นทุนมาตรฐาน

2.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากหนังสือ ตำรา และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

2.3 วิเคราะห์เนื้อหาตามจุดประสงค์จากแผนการสอน

2.4 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ครอบคลุมเนื้อหาตามจุดประสงค์

2.5 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา เพื่อนำมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC)

2.6 ปรับปรุงแบบทดสอบตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.7 นำแบบทดสอบไปทดลองใช้เพื่อวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยพิจารณาว่าข้อใดที่นักศึกษาตอบถูกมากตัดออกข้อใดที่นักเรียนตอบถูกน้อยตัดออก

2.8 นำแบบทดสอบที่วิเคราะห์ได้ไปปรับปรุงใหม่ จัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ นำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำแบบฝึกเสริมทักษะไปใช้จริงกับนักศึกษาระดับ ปวช.1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โดยดำเนินการดังนี้

1.1 ให้นักศึกษาศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้ของเรื่องการบัญชีต้นทุนมาตรฐาน

1.2 ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน เรื่องการบัญชีต้นทุนมาตรฐาน

1.3 ให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติตามแบบฝึกเสริมทักษะที่กำหนด

1.4 ครูตรวจสอบการฝึกปฏิบัติของนักศึกษาอย่างใกล้ชิด และทำการแก้ไขทันทีเมื่อพบว่านักศึกษาทำผิดเพื่อให้แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ

1.5 ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจ

2. ครูนำกระดาษคำตอบที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) ไปตรวจให้คะแนนโดยข้อที่ตอบถูกให้ 2 คะแนน ข้อที่ตอบผิดให้ 0 คะแนน

3. นำผลการตรวจสอบแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (Pre-test) หลังเรียน (Post-test) ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. การหาค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

2. การเปรียบเทียบผลของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและคะแนนทดสอบหลังเรียน วิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่องการบัญชีต้นทุนมาตรฐาน โดยการหาผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ย

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่องการบัญชีต้นทุนมาตรฐาน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 3.71875 ส่วนผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 7.53125

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่องการบัญชีต้นทุนมาตรฐาน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 2 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอยู่ 3.8125 คะแนน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำแบบฝึกเสริมทักษะไปใช้

1.1 ผลการวิจัยที่ได้รับในครั้งนี้นำไปพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชาอื่น โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะในการจัดการเรียนรู้

1.2 หัวข้อที่น่าสนใจในการวิจัยในครั้งต่อไปคือ การพัฒนาทักษะการเรียนรู้วิชาการบัญชีชั้นสูง 2 สำหรับนักเรียนระดับ ปวส.1 สาขาวิชาการบัญชี โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

1.3 ควรมีการนำผลงานวิจัยในครั้งนี้ไปต่อยอดในการวิจัยเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนในรายวิชาของสาขางานอื่นในภาคเรียนต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

2.1 ปัญหาทุกปัญหาของนักศึกษาสามารถนำมาทำวิจัยได้

2.2 ควรมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานวิจัยที่กว้างขวางยิ่งขึ้น ทั้งในรูปแบบ Hard copy เช่น การจัดทำจดหมายข่าว จัดนิทรรศการ มุมเอกสาร ประชาสัมพันธ์ผ่าน Website ของสถานศึกษา เพื่อเป็นการสร้างองค์ความรู้ให้เกิดขึ้นในสถานศึกษา

2.3 ควรมีการอบรมพัฒนาการจัดทำนวัตกรรม สื่อการสอน หรือวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนในครั้งต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางสำหรับครูอาจารย์ที่สนใจการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ
2. ช่วยพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. เป็นแนวทางการวิจัยโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะในรายวิชาอื่นๆ ต่อไป

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 ที่ใช้วิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท (Explicit Teaching Model) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางวณี ฤทธิผล
ตำแหน่ง ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา บธ.บ.(การบัญชี)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้สอนนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขางานการบัญชี รายวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 (Intermediate Accounting 2) รหัสวิชา 3201-2002 ซึ่งเป็นวิชาชีพเฉพาะสำหรับนักศึกษาประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขางานการบัญชี ฉะนั้นการจัดการเรียนการสอนจึงต้องมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ หลังจากจัดการเรียนการสอนผ่านไป 3 หน่วยการเรียน พบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ดีเท่าที่ควร เนื่องจากเรียนไม่เข้าใจ จำทฤษฎีไม่ได้ ขาดทักษะการบันทึกบัญชี ผู้เรียนไม่มีความกระตือรือร้นในการเรียน เรียนแล้วสรุปบทเรียนและปฏิบัติไม่ได้ ไม่ฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง ประเมินหลังเรียนได้คะแนนต่ำ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาค้นคว้าวิธีการจัดการเรียนการสอน ในรูปแบบต่าง ๆ พบว่า การจัดการเรียนการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท (Explicit Teachting Method) เป็นการจัดการเรียนการสอนแบบตรง (Direct Instruction) เป็นวิธีสอนที่คำนึงถึงหลักการเรียนรู้ พฤติกรรมการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการเรียนรู้

ดังนั้นในกระบวนการและขั้นตอนการเรียนการสอนจะมุ่งเน้นพฤติกรรมระหว่างผู้เรียนกับครูตลอดกระบวนการ สิ่งสำคัญคือในการเรียนรู้ของผู้เรียนนั้นครูต้องทบทวนความรู้เดิมหรือความรู้พื้นฐานที่จำเป็นต่อการเรียนรู้เรื่องใหม่หรือทักษะใหม่ของผู้เรียน ซึ่งการทบทวนความรู้นี้มีความจำเป็นเท่ากับการให้ความรู้ ดังนั้นครูจะต้องมีการทบทวนให้ถูกวิธี เหมาะสมและเอื้อต่อการเรียนรู้เรื่องใหม่หรือทักษะใหม่ทุกครั้ง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขางานการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ใช้วิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท
2. เพื่อประเมินความพึงพอใจของของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขางานการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 445 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 136 คน โดยเลือกแบบเจาะจงเฉพาะกลุ่มที่สอนด้วยตนเอง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 รหัสวิชา 3201-2002 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2557 หน่วยที่ 4 เรื่องห้างหุ้นส่วน : การเปลี่ยนแปลงหุ้นส่วนและการชำระบัญชี
2. แบบประเมินผลความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน รายวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 รหัสวิชา 3201- 2002 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2557 หน่วยที่ 4 เรื่อง ห้างหุ้นส่วน : การเปลี่ยนแปลงหุ้นส่วนและการชำระบัญชี
3. แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการสอนที่ใช้วิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 ศึกษาหลักสูตรเทคนิควิธีสอน การประเมินผลตามสภาพจริง

ขั้นที่ 2 ออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 3 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

ขั้นที่ 4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้องและความ

เหมาะสม โดยการนำส่งแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านความเห็นชอบ จากผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นที่ 5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน

2. แบบประเมินผลความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน

ขั้นที่ 1 ศึกษาหลักสูตรรายวิชาสมรรถนะรายวิชา

ขั้นที่ 2 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ประจำหน่วยและสมรรถนะประจำหน่วย

ขั้นที่ 3 กำหนดเกณฑ์การปฏิบัติตามสมรรถนะ และเกณฑ์การให้คะแนน

ขั้นที่ 4 ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจความตรงเชิงเนื้อหาของเกณฑ์การปฏิบัติตามสมรรถนะ และเกณฑ์การให้คะแนน

ขั้นที่ 5 นำเกณฑ์การปฏิบัติตามสมรรถนะและเกณฑ์การให้คะแนนมากำหนดแบบประเมินผลตามสภาพจริงและนำไปใช้

3. แบบประเมินความพึงพอใจ

สำหรับแบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขางานการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ต่อการจัดกิจกรรมการสอนที่ใช้วิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือที่ผ่านการตรวจสอบและทดลองใช้มาแล้ว ของสาธิต จันทรวินิจ มาปรับใช้โดยพิจารณาเลือกเฉพาะข้อคำถามที่สอดคล้อง ประกอบด้วย 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู เป็นแบบสอบถามมาตรประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามตอนที่ 1 ได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

พึงพอใจมากที่สุด	หมายถึง	ค่าคะแนนเท่ากับ 5
พึงพอใจมาก	หมายถึง	ค่าคะแนนเท่ากับ 4
พึงพอใจปานกลาง	หมายถึง	ค่าคะแนนเท่ากับ 3
พึงพอใจน้อย	หมายถึง	ค่าคะแนนเท่ากับ 2
พึงพอใจน้อยที่สุด	หมายถึง	ค่าคะแนนเท่ากับ 1

ตอนที่ 2 คำถามปลายเปิด เกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกณฑ์การวัดระดับความพึงพอใจการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูจะนำมาแปลความหมายของค่าระดับในการวิเคราะห์ดังนี้

4.51-5.00	หมายถึง	ระดับมากที่สุด
3.51-4.50	หมายถึง	ระดับมาก
2.51-3.50	หมายถึง	ระดับปานกลาง
1.51-2.50	หมายถึง	ระดับน้อย
1.00-1.50	หมายถึง	ระดับน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองดังนี้

1. เก็บข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบก่อนเรียนหลังเรียน
2. เก็บข้อมูลความพึงพอใจการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจากผู้เรียนทุกคน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิเคราะห์โดยหาคะแนนเฉลี่ย (ค่า T-Score) และเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย (ค่า T-Score) ก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นค่าร้อยละ

2. แบบประเมินความพึงพอใจการจัดการเรียนการสอน วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ในการวิเคราะห์ข้อมูล คณะกรรมการประเมินดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขางานการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ใช้วิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท (Explicit Teaching Model) เท่ากับ 58.20 สูงกว่าก่อนเรียน เท่ากับ 16.40 คิดเป็นร้อยละ 39.23

2. ผลการประเมินความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.29 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจในข้อที่ 8 การฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง ให้ผู้เรียนมีความเข้าใจมากขึ้น ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.61 รองลงมาคือ ข้อที่ 6 การทบทวนรายคาบและรายสัปดาห์ ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.49 และข้อที่ 2 การทบทวนเนื้อหาและตรวจการบ้าน อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.47

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

นำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท ไปทดลองใช้กับรายวิชาอื่น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรทำการวิจัยการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการสอนที่หลากหลายและเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมความพร้อมของผู้เรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้รูปแบบการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท
2. นำวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิทไปใช้กับรายวิชาอื่น ๆ

การพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอนโดยใช้สื่อประสมออนไลน์ เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง “งบกระแสเงินสด” วิชาการวิเคราะห์รายงานทางการเงิน (3201-2104) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวรัชนีวรรณ ศรีทองเพิง
ตำแหน่ง	ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา	บธ.ม.(การบัญชี)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การที่ครูจะสามารถปฏิบัติงานการสอนได้ดีขึ้นอยู่กับความสามารถในการผสมผสานกับศาสตร์อื่น ๆ ว่าด้วยการสอนกับศิลปะของการสอนเข้าด้วยกัน เพื่อให้เกิดประสิทธิผลของการสอนสูงสุด ซึ่งวิธีสอน/เทคนิคการสอนของครูไม่สามารถกล่าวได้ว่าวิธีใดเป็นวิธีสอนที่ดีที่สุด เพราะการเรียนการสอนนั้นจะต้องขึ้นกับองค์ประกอบหลายประการ ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องตัดสินใจเลือกวิธีการสอนตามความเหมาะสมของสภาพที่เป็นอยู่ ควรนำเทคนิคต่าง ๆ มากระตุ้นและปลุกเร้าเพื่อเลือกความสนใจของผู้เรียน โดยพิจารณาให้เหมาะสมกับเนื้อหาและเวลาที่กำหนดให้ และการเลือกวิธีการสอนนั้นผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้หลากหลายวิธี และสามารถเลือกใช้ได้ตามความเหมาะสมกับผู้เรียนกับแต่ละสถานการณ์ และแต่ละสิ่งแวดล้อม เนื่องจากการสอนมีหลากหลายรูปแบบ ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องเลือกวิธีสอนให้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน กระบวนการสอนแบบใช้สื่อประสมออนไลน์เป็นรูปแบบที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ศึกษาข้อมูลด้วยตนเอง จากการศึกษาทดลองปฏิบัติ วิเคราะห์ทดสอบ และการนำความรู้ไปใช้ จึงทำให้ระบบการสอนแบบใช้สื่อประสมออนไลน์เป็นการสร้างคุณภาพให้ผู้เรียนในลักษณะเสริมทักษะ เป็นวิธีเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง การเรียนการสอนวิชาการวิเคราะห์รายงานทางการเงิน ของนักศึกษาระดับ ปวส.2 สาขาวิชาการบัญชี เรื่อง “งบกระแสเงินสด” มีความท้าทายสูงขึ้นมากในปัจจุบัน เนื่องจากการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบปกติ มีครูประจำวิชาเป็นผู้บรรยายโดยใช้สื่อเพาเวอร์พอยท์ และเอกสารประกอบการสอนนั้นเป็นสิ่งที่ผู้เรียนคุ้นชินอยู่แล้ว กอปรด้วยโดยลักษณะเนื้อหาของรายวิชาการวิเคราะห์รายงานทางการเงินเป็นไปในลักษณะที่ต้องอาศัยทักษะทั้งด้านความจำและการวิเคราะห์อย่างมาก ทำให้ผู้เรียนเกิดอาการเบื่อหน่ายและทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยภาพรวมลดลง ดังนั้น จึงควรมีการค้นหาวิธีการสอนแบบใหม่ทดแทนแบบเดิมที่ผู้เรียนคุ้นเคย และสร้างความสนใจให้กับผู้เรียนให้สามารถเรียนได้อย่างมีความสุข ผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดวิธีการสอนโดยใช้สื่อประสมออนไลน์ขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับ ปวส.2 สาขาวิชาการบัญชี เรื่อง “งบกระแสเงินสด” โดยวิธีการสอนแบบปกติกับวิธีการสอนโดยใช้สื่อประสมออนไลน์
2. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักศึกษาระดับ ปวส.2 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 1 ที่มีต่อวิธีการสอนโดยใช้สื่อประสมออนไลน์

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการวิเคราะห์รายงานทางการเงิน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 113 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี กลุ่ม 1 ที่เรียนด้วยวิธีใช้สื่อประสมออนไลน์ ที่ได้จากการสุ่มแบบยกกลุ่ม (Cluster Group) จำนวน 39 คน (กลุ่มทดลอง)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อสื่อประสมออนไลน์
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเอง โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎี แนวคิด เอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
2. สอบถามผู้เชี่ยวชาญ
3. นำไป Try out

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. รวบรวมคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการทดสอบค่าที (t-test)

2. สอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการสอนโดยใช้สื่อประสมออนไลน์ เรื่อง “งบกระแสเงินสด” วิชาการวิเคราะห์รายงานทางการเงิน รหัสวิชา 3201-2104 โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อสื่อประกอบการสอน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

1. นักศึกษาหลังเรียนทั้งสองวิธีการสอนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกัน โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนค่าเฉลี่ยที่สูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

2. ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อสื่อประสมออนไลน์ เรื่อง “งบกระแสเงินสด” วิชาการวิเคราะห์รายงานทางการเงิน รหัสวิชา 3201-2104 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างสื่อประสมออนไลน์ที่สร้างโดยผู้สอนกับสื่ออื่น ๆ ที่พัฒนาขึ้น

2. ควรมีการศึกษาการจัดทำสื่อประเภทอื่น ๆ ต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี เรื่อง “งบกระแสเงินสด” โดยวิธีการสอนแบบปกติกับวิธีการสอนโดยใช้สื่อประสมออนไลน์

2. ได้ทราบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อวิธีการสอนโดยใช้สื่อประสมออนไลน์

3. ได้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาสื่อประกอบการสอนวิชาการวิเคราะห์รายงานทางการเงิน รหัสวิชา 3201-2104 ให้มีคุณภาพมากขึ้น

การพัฒนาผู้เรียนด้วยกิจกรรมเสริม “พี่สอนน้อง ด้วยบทเรียนโปรแกรมบัญชีสำเร็จรูป RU Smart Biz Accounting” วิชาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่องานบัญชี สำหรับนักศึกษากลุ่มที่จะจบมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6)

ผู้วิจัย นางสาวอรอุมา ส่งบำเพ็ญ
ตำแหน่ง ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา บธ.ม การบัญชี
ปีที่ทำวิจัย 2561

ความเป็นมาของการวิจัย

การศึกษาเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาสังคมให้คนซึ่งเป็นสมาชิกของสังคม เป็นคนมีคุณภาพ คุณธรรม กล่าวคือ การศึกษาช่วยสร้างจิตสำนึกในการเป็นมนุษย์ มีจิตวิญญาณของผู้มีอารยธรรมทางปัญญาและความงดงามทางจิตใจ การศึกษาสร้างให้คนมีความรู้ในการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ มีความอดทนในการต่อสู้กับอุปสรรคของชีวิต การศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับคนทุกวัย การศึกษาช่วยขัดเกลาให้คนเป็นมนุษย์ ดังคำกล่าวของท่านพุทธทาสภิกขุว่า “เป็นมนุษย์เป็นได้เพราะใจสูง เหมือนหนึ่งยูงมีดีที่แววขน ถ้าใจต่ำเป็นได้แต่คน ย่อมเสียทีที่ตนได้เกิดมา”

การทำบัญชีมีความสำคัญอย่างยิ่งทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน จะขาดการทำบัญชีไปไม่ได้เลย การทำบัญชีจะแสดงผลการดำเนินงานของกิจการ หน่วยงาน ว่ามีผลกำไรหรือขาดทุนและมีสินทรัพย์ หนี้สิน และส่วนของเจ้าของ เป็นจำนวนเท่าใด และในปัจจุบันมีการพัฒนาโดยการทำบัญชีกับโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อให้สะดวกและรวดเร็วในการทำบัญชีมากยิ่งขึ้น วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีการนำโปรแกรมบัญชีสำเร็จรูป RU Smart Biz Accounting มาใช้ในการเรียนการสอน ทั้งในระดับ ปวช. และ ปวส. อีกทั้งยังมีนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มาต่อในระดับ ปวส. สาขาการบัญชี จึงมีการใช้งานโปรแกรมได้ไม่คล่อง ไม่ถนัดและไม่มีความเข้าใจ ไม่เกิดทักษะเท่าที่ควร ซึ่งต่างจากนักเรียน ปวช. ที่เลื่อนระดับชั้นมา ปวส. ที่มีความรู้ความเข้าใจทักษะในการใช้โปรแกรมนี้ และสามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่า ดังนั้น ผู้จัดทำจึงจัดทำวิจัยการพัฒนาผู้เรียนด้วยกิจกรรมเสริมบทเรียน “พี่สอนน้อง” วิชาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่องานบัญชี สำหรับนักศึกษากลุ่มที่จบมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6)

วิจัยเรื่องการพัฒนาผู้เรียนด้วยกิจกรรมเสริมบทเรียน “พี่สอนน้อง ด้วยบทเรียนโปรแกรมบัญชีสำเร็จรูป RU Smart Biz Accounting” วิชาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่องานบัญชี สำหรับนักศึกษากลุ่มที่จบมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) เพื่อเป็นการสอนเสริมจากรุ่นพี่สู่รุ่นน้อง ๆ นักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 6 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสในการเรียนรู้ ซักถามตัวต่อตัว ทำให้มีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในการใช้งานโปรแกรมบัญชีสำเร็จรูป RU Smart Biz Accounting มากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาผู้เรียนในการเรียนวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่องานบัญชี ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ

2. เพื่อแก้ไขปัญหาการเรียนล่าช้ากว่าแผนการจัดการเรียนรู้

3. เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีผลการเรียนและค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับใกล้เคียงหรือเทียบเท่าผู้เรียนกลุ่มปกติที่จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

สมมติฐานการวิจัย

นักศึกษามีความรู้ทางด้านวิชาชีพการบัญชีในระดับเบื้องต้น และไม่มีความรู้ในเรื่องกระบวนการบัญชี ระบบบัญชี และโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่องานบัญชี RU Smart Biz Accounting

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขางานการบัญชี กลุ่ม 6 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 26 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement Test) ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

1.1 แบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 30 ข้อ คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนการเรียนจะนำมาปรับฐานคะแนนเป็นร้อยละและสรุปผลคะแนนการวัดความรู้

1.2 แบบทดสอบหลังเรียน จำนวน 30 ข้อ คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนการเรียนจะนำมาปรับฐานคะแนนเป็นร้อยละและสรุปผลคะแนนการวัดความรู้

2. แบบทดสอบความพึงพอใจ (Questionnaire) 3 ส่วน คือ

2.1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา

2.2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ด้านการบัญชีโปรแกรมสำเร็จรูป RU Smart Biz Accounting

2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับการสอน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ความถี่ ค่าร้อยละ และนำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง

2. ข้อมูลความพึงพอใจและหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เทียบกับเกณฑ์ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.01-5.00	ความพึงพอใจระดับดีมาก
คะแนนเฉลี่ย	3.01-4.00	ความพึงพอใจระดับดี
คะแนนเฉลี่ย	2.01-3.00	ความพึงพอใจระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.01-2.00	ความพึงพอใจระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย	0.00-1.00	ความพึงพอใจระดับควรปรับปรุง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean)
2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. ค่าร้อยละ (percentage)

สรุปผลการวิจัย

1. แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน ก่อนการเรียนนักศึกษาทำแบบทดสอบได้น้อยกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ร้อยละ 55.48 หลังการเรียนนักศึกษาสามารถทำแบบทดสอบได้มากกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ร้อยละ 86.6

2. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 88.50 และเพศชาย ร้อยละ 11.50 อายุ 19-20 ปี ร้อยละ 96.16 และอายุ 21-22 ปี ร้อยละ 3.84 สถานภาพนักเรียน นักศึกษา ร้อยละ 100 เป็นนักศึกษาแผนกวิชาการบัญชี ร้อยละ 100 ระดับ ปวส. ร้อยละ 100 ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาผู้เรียนด้วยกิจกรรมเสริมบทเรียน “พี่สอนน้อง” วิชาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่องานบัญชี สำหรับนักศึกษากลุ่มที่จบมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6)

3. การพัฒนาผู้เรียนด้วยกิจกรรมเสริมบทเรียน “พี่สอนน้อง” วิชาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่องานบัญชี สำหรับนักศึกษากลุ่มที่จบมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) พี่สอนน้องบทเรียนโปรแกรมบัญชีสำเร็จรูป RU Smart Biz Accounting มีค่าเท่ากับ 4.40 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจการเรียนการสอน อยู่ในระดับดีมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ครูควรมีเวลาสอนมากกว่านี้

2. ครูควรมีสื่อการสอนและเทคนิคการสอนแบบใหม่ ๆ เพื่อให้เป็นที่น่าสนใจ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้พัฒนาผู้เรียนในการเรียนวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่องานบัญชีทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ

2. ได้แก้ไขปัญหาการเรียนล่าช้ากว่าแผนการจัดการเรียนรู้

3. ได้พัฒนาผู้เรียนให้มีผลการเรียนและค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับใกล้เคียงหรือเทียบเท่าผู้เรียนกลุ่มปกติที่จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ เรื่องการนำคำศัพท์ภาษาอังกฤษมาใช้ในการบันทึกบัญชีเบื้องต้นโดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางรุ่งฤดี ไพโรจน์
ตำแหน่ง	ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา	บช.ม การบัญชี
ปีที่ทำวิจัย	2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การออกเสียงภาษาอังกฤษเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างหนึ่งของนักเรียนไทย ซึ่งในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศนั้น การรู้แต่คำศัพท์และโครงสร้างเพียงอย่างเดียวยังไม่เพียงพอ นักเรียนบางคนไม่สามารถเรียนรู้การออกเสียงได้เนื่องจากขาดความเข้าใจในเรื่องการเชื่อมโยงตัวอักษรและเสียงที่ไม่คุ้นเคยหรือ ออกเสียงผิดและยังไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่ออกเสียงนั้นอีกด้วย ดังนั้นนอกจากการสอนให้ผู้เรียน

สามารถออกเสียงได้ถูกต้องแล้ว การเข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่ออกเสียงก็เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นด้วยเช่นกัน (บำรุง โตรัตน์, 2547 : 53) วิชาชีพบัญชี นั้นเป็นหนึ่งในวิชาชีพที่เปิดเสรีในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ภาษาอังกฤษจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการใช้ปฏิบัติงาน โดยนอกจากการติดต่อสื่อสารทั่วไปแล้ว ศัพท์เทคนิคในทางวิชาชีพ ข้อมูลการนำเสนองบการเงินต่าง ๆ ก็เป็นสิ่งสำคัญที่นักบัญชีต้องทราบเพื่อสร้างความเข้าใจที่เป็นสากล

จากการศึกษาสภาพปัญหาการเรียนการสอน วิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 สาขางานการบัญชี กลุ่ม 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช พบว่า นักเรียนไม่สามารถ อ่านและเขียนคำศัพท์บัญชีภาษาอังกฤษได้ จึงเป็นปัญหาส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษต่ำ ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้ในการบันทึกบัญชีเบื้องต้น และเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษ ซึ่งจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และเพื่อเป็นแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ห้อง 4 สาขางานการบัญชี ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบเสริมฝึกทักษะ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานการบัญชี กลุ่ม 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานการบัญชี กลุ่ม 4 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ จำนวน 34 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ห้อง 4 สาขางานการบัญชี ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ จำนวน 10 คน โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบฝึกทักษะ การเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษและการนำคำศัพท์บัญชีภาษาอังกฤษบันทึกบัญชีเบื้องต้น
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) จำนวน 1 ชุด
3. แบบสอบถามความพึงพอใจ ของผู้เรียนต่อแบบฝึกทักษะ

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ เป็นคำถามแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะตามขั้นตอน ดังนี้

1. แบบสอบถามความพึงพอใจในวิชาบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ ที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะผู้วิจัยได้สร้างขึ้นตาม ขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

1.2 สร้างแบบสอบถามของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ โดยลักษณะคา ถามเป็นแบบมาตรส่วนประมาณค่า เกณฑ์กา หนดค่าคะแนน คือ 5 ระดับ ของ Likert’s five rating scale (อ้างใน ปรารถ หลงสมบุญ, 2552)

1.3 นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1 ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ แบบอัตนัย 30 ข้อ

2 ชี้แจงให้ผู้เรียนทราบถึงการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ

3 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทำวิจัยชั้นเรียน คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาบัญชี กลุ่ม 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 10 คน โดยสอนตามแผนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ วิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ จำนวน 1 แผน เมื่อศึกษาจบในแต่ละเรื่องให้ทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน และบันทึกคะแนน

4 เมื่อสิ้นสุดการทดลอง จึงทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดเดิม ซึ่งมีการสลับข้อกันเพื่อป้องกันการจดจำ คำตอบ

5 วัดความพึงพอใจของผู้เรียน ที่มีต่อกิจกรรมการจัดการเรียนการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ

6 รวบรวมข้อมูลทั้งหมด ตรวจสอบสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม และนำแบบสอบถามวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for Window โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนและความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ วิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปี ที่ 3

สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักศึกษามีความพึงพอใจที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะโดยมีภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการทำวิจัยในครั้งนี้

1.1 ข้อเสนอแนะในการสร้างเครื่องมือ

1.1.1 ควรทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำศัพท์บัญชีภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะ ในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ที่หลากหลายและใช้ชุดฝึกหลายๆชุด เพราะจะได้มองเห็นถึงการพัฒนาการอ่านและการเขียนสะกดคำศัพท์บัญชีภาษาอังกฤษ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.1.2 ควรเพิ่มระยะเวลาในการทดลองให้มากขึ้น เพื่อฝึกฝนความชำนาญในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ต่าง ๆ

1.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1.2.1ควรนำผลการวิจัยไปพัฒนา และทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มอื่น หรือในรายวิชาอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบผลการวิจัยต่อไป

1.2.2 ควรมีการศึกษาผลทางการพัฒนาด้านอื่น ๆ ของผู้เรียนนอกเหนือจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เช่น ผลการพัฒนาด้านการมีส่วนร่วมในห้องเรียนและการทำงานเป็นทีม เป็นต้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้นักเรียนมีทักษะการนำคำศัพท์บัญชีภาษาอังกฤษ มาใช้ในการบันทึกบัญชีเบื้องต้น มากยิ่งขึ้น
2. ทำให้เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนของนักเรียนและของผู้สอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการบันทึกรายการรายวัน วิชาการใช้คอมพิวเตอร์ในงานอาชีพ รหัสวิชา 2201-2007 นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวกฤษณา จูดสังข์
ตำแหน่ง	ครูจ้างสอน
วุฒิการศึกษา	บ.ธบ. (การบัญชี)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตรา 22 ระบุว่าการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนในวิชาการใช้คอมพิวเตอร์ในงานบัญชี จึงต้องการให้ผู้เรียนเกิดความรู้ทักษะ และเจตคติที่ดีในวิชาชีพ สำหรับประวัติทางการบัญชีของประเทศไทยนั้น ได้มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบัญชีและประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยหุ้นส่วนและบริษัทได้กำหนดให้มีการจัดทำบัญชีและมีการตรวจสอบบัญชีของบริษัท จำกัด มาตั้งแต่ปี พ.ศ.2482 ขึ้นเพื่อกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจต้องจัดทำบัญชีโดยมีการกำหนดหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ต้องปฏิบัติเป็นแนวทางไว้พร้อมทั้งนี้เพื่อความสะดวกและเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษี ต่อมาภายหลังได้มีการออกกฎหมายใหม่ เนื่องจากพระราชบัญญัติการบัญชีดังกล่าวยังมีข้อบกพร่องบางประการ โดยออกในรูปของประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 285 ซึ่งมีผลใช้โดยเริ่มมีผลตั้งแต่วันที่ 10 สิงหาคม 2543 เป็นต้นไป และหน่วยงานหรือสถาบันในทางวิชาชีพการบัญชีที่มีอยู่ในปัจจุบันคือ สภาวิชาชีพบัญชี (Federation of Accounting Professions) ซึ่งถูกจัดตั้งขึ้นภายใต้ข้อกำหนดของพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ.2547 ที่มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 22 ตุลาคม 2547 เป็นต้นมา และในปัจจุบันการจัดทำบัญชีจะอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาช่วยเป็นส่วนใหญ่ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการจัดทำบัญชี ซึ่งการจัดการเรียนการสอนของประเภทวิชาพาณิชยกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานการบัญชี จะต้องลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการใช้คอมพิวเตอร์ในงานบัญชี แต่นักเรียนยังบันทึกรายการค้าจากเอกสารได้ไม่ถูกต้อง โดยเฉพาะรายการค้าที่เกี่ยวข้องกับระบบภาษี นักศึกษาไม่สามารถบันทึกการรับรู้ภาษีในระบบได้ ส่งผลให้การจัดทำบัญชีด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปมีข้อผิดพลาดและส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ดังนั้น ข้าพเจ้าในฐานะครูผู้สอนวิชาการใช้คอมพิวเตอร์ในงานบัญชี จึงได้จัดทำแบบฝึกปฏิบัติเรื่องการวิเคราะห์เอกสารทางการบัญชีและการบันทึกรายการในระบบด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปขึ้น เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างชุดฝึกทักษะ เรื่องการบันทึกรายการรายวัน วิชาการใช้คอมพิวเตอร์ในงานบัญชี (2201-2007) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 1 ที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะรายวิชาการใช้คอมพิวเตอร์ในงานบัญชี รหัสวิชา 2201-2007
3. เพื่อหาประสิทธิภาพชุดฝึกทักษะ เรื่อง การบันทึกรายการรายวัน วิชาการใช้คอมพิวเตอร์ในงานบัญชี ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่มีต่อคุณภาพการสอนโดยใช้ชุดฝึกทักษะวิชาการใช้คอมพิวเตอร์ในงานบัญชี รหัสวิชา 2201-2007

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 การบัญชี กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 การบัญชีกลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 5 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบฝึกปฏิบัติ เรื่องการบันทึกรายการรายวัน วิชาการใช้คอมพิวเตอร์ในงานบัญชี
2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องการบันทึกรายการรายวัน วิชาการใช้คอมพิวเตอร์ในงานบัญชี

การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาหลักสูตรและสรุปเนื้อหาสาระสำคัญของความรู้เรียน เรื่องการบันทึกรายการรายวัน เพื่อออกแบบ แบบฝึกปฏิบัติให้ครอบคลุมเนื้อหา โดยการนำแบบฝึกปฏิบัติที่สร้างไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างเพื่อนำข้อมูลมาแก้ไข

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเพียงกลุ่มเดียว โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง มีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนการใช้ชุดฝึกปฏิบัติ จากนั้นทำการจัดการเรียนการสอนแบบปกติตามชั่วโมงที่มีการเรียนการสอน และให้นักศึกษาใช้แบบฝึกปฏิบัติ หลังจากนั้นทำแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกปฏิบัติ นำคะแนนที่ได้มาเปรียบเทียบความก้าวหน้า

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยนำผลจากการทำใบงาน จำนวน 2 ข้อ และข้อสอบแบบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ โดยเปรียบเทียบคะแนนข้อสอบแบบอัตนัย ซึ่งเป็นข้อสอบเกี่ยวกับทักษะของผู้เรียน ต้องผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 หรือได้ 10 คะแนน ถ้าไม่ถึงร้อยละ 50 หรือไม่ถึง 10 คะแนน แสดงว่าไม่ผ่าน

สรุปผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการบันทึกรายการรายวัน วิชาการใช้คอมพิวเตอร์ในงานบัญชี ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 1 จำนวน 5 คน โดยใช้แบบฝึกปฏิบัติ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกปฏิบัติก่อนและหลังการใช้แบบฝึกปฏิบัติ พบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยก่อนใช้แบบฝึกปฏิบัติ 12.00 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากใช้แบบฝึกปฏิบัติ มีคะแนนเฉลี่ย 16.80 และมีความก้าวหน้าทางการเรียน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.80 เนื่องมาจากการใช้แบบฝึกปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลดา ทองพาณิชย์ ที่ทำการศึกษาการพัฒนาการเรียนรู้เรื่อง “การปรับปรุงรายการบัญชีค่าใช้จ่ายล่วงหน้า” ในวิชาบัญชีเบื้องต้น 2 โดยใช้แบบฝึกปฏิบัติ ของนักเรียนระดับ ปวช.1/1 ของโรงเรียนพณิชยการกรุงเทพ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการพัฒนาการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกปฏิบัติเรื่อง “ปรับปรุงรายการบัญชีค่าใช้จ่ายล่วงหน้า” ที่ผลการทดสอบพบว่า มีนักเรียนจำนวน 4 คน ไม่สามารถปรับปรุงรายการค่าใช้จ่ายล่วงหน้าได้ ผู้วิจัยจำเป็นต้องพัฒนาผู้เรียนโดยใช้แบบฝึกปฏิบัติโดยการทดสอบก่อนเรียน ดำเนินการเรียนการสอนและให้นักเรียนแต่ละคนทำชุดฝึกปฏิบัติเสร็จแล้วทำแบบทดสอบหลังใช้ชุดฝึกปฏิบัติ ผลการวิจัยปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาบัญชีเบื้องต้น 2 เรื่องปรับปรุงรายการบัญชีค่าใช้จ่ายล่วงหน้าของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยหลังเรียน (19.0) สูงกว่าก่อนเรียน (5.0) และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สายพิณ สีดา ที่ทำการศึกษาเรื่องการใช้ชุดฝึกทักษะ เพื่อแก้ปัญหานักเรียนขาดทักษะการบันทึกรายการค้าในสมุดแยกประเภททั่วไป ของนักเรียนระดับ ปวช.1/7 โรงเรียนระยองพณิชยการ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 12 คน พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการใช้คอมพิวเตอร์ในงานบัญชี โดยวิธีการสอนแบบปกติ และวิธีการสอนโดยใช้เอกสารหรือแบบฝึกปฏิบัติเข้ามาช่วยในการเรียนการสอน
2. ควรมีการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกปฏิบัติ วิชาการใช้คอมพิวเตอร์ในงานบัญชี เรื่องการบันทึกรายการรายวัน เพื่อนำไปพัฒนาการสร้างสื่อการสอนต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ชุดฝึกทักษะ เรื่องการบันทึกรายการรายวัน วิชาการใช้คอมพิวเตอร์ในงานบัญชี (2201-2007) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
2. ชุดฝึกทักษะ เรื่องการบันทึกรายวัน วิชาการใช้คอมพิวเตอร์ในงานบัญชี (2201-2007) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์การประเมิน
3. ได้ทราบระดับความคิดเห็นของนักศึกษา ซึ่งจะเป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนาชุดฝึกทักษะในเรื่องอื่น ๆ ต่อไป
4. ผู้สนใจที่จะศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับชุดฝึกทักษะสามารถนำผลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นแนวทางการศึกษาค้นคว้าให้กว้างขวางขึ้น

การพัฒนาสื่อการสอนรายวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 เรื่องความรู้เกี่ยวกับการซื้อขายสินค้าด้วยโปรแกรม Microsoft Powerpoint สำหรับนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวสารภี กายโรจน์
ตำแหน่ง ครูจ้างสอน
วุฒิการศึกษา บช.บ.(การบัญชี)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และเป้าประสงค์ของการจัดการศึกษาทางวิชาชีพและอาชีพ สำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษาจึงกำหนดแนวทางในการจัดการเรียนการสอนโดยให้มีการบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและนโยบายสถานศึกษา 3D ของรัฐบาลลงในแผนการจัดการเรียนรู้ในทุกรายวิชา และส่งเสริมการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนเพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอน อันทำให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุตามเป้าหมายของหลักสูตร ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้

สื่อการเรียนการสอนจึงเป็นสิ่งที่มีบทบาทอย่างมากในการจัดการเรียนการสอน เป็นตัวกลางที่ช่วยในการสื่อสารระหว่างครูผู้สอนกับผู้เรียนทำให้การดำเนินการจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนสามารถเข้าใจในเนื้อหาสาระได้ตรงกับครูผู้สอนต้องการ ซึ่ง ณัฐศักดิ์ ธีระกุล(2533:54-57) กล่าวว่า สื่อการสอนยังช่วยปรับปรุง แก้ไขทัศนคติของผู้เรียนให้คล้อยตามตรงกับจุดหมายที่ผู้สอนวางไว้ ขณะที่ รัฐภรณ์ คิดการ (2534:1-2) ได้กล่าวว่า การเรียนการสอนในปัจจุบันที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนควรศึกษาด้วยตนเอง ดังนั้นในการจัดการเรียนรู้กับเครื่องคอมพิวเตอร์ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับคอมพิวเตอร์เป็นรายบุคคลในลักษณะสื่อสองทาง ผู้เรียนสามารถเรียนไปตามความสามารถของตนเอง

โปรแกรม Microsoft Power Point เป็นโปรแกรมหนึ่งซึ่งสามารถนำมาพัฒนาสื่อการสอนทางคอมพิวเตอร์ซึ่งจะช่วยพัฒนาการสอนทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งอย่างมีประสิทธิภาพโดยโปรแกรม Microsoft PowerPoint เป็นโปรแกรมที่มีลักษณะที่เด่นหลายประการ สามารถที่จะใช้กับเครื่องคอมพิวเตอร์ได้อย่างสะดวก นำเสนอข้อมูลทางตัวเลขและตัวอักษรในรูปแบบกราฟและสไลด์ มีสมรรถภาพสูงเทียบได้กับโปรแกรมสร้างสื่อการสอนอื่นๆ สามารถพัฒนาให้เกิดประโยชน์ในแง่ที่เป็นบทเรียนที่ดีทั้งในด้านเนื้อหาและวิธีการสอน นับว่าเป็นการลดเวลาในการผลิตและพัฒนาบทเรียน

ดังนั้นผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้สอนรายวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 ตระหนักต่อการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาสื่อการสอน จึงพัฒนาสื่อการสอนรายวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 เรื่องความรู้เกี่ยวกับการซื้อ ขายสินค้า ด้วยโปรแกรม Microsoft PowerPoint สำหรับนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี เพื่อนำผลการวิจัยมาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความก้าวหน้าทางการเรียน และประเมินความพึงพอใจต่อการสอนอันนำไปสู่การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในลำดับต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการรายวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 ที่เรียนโดยใช้สื่อการสอนโปรแกรม Microsoft Power Point
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยใช้สื่อการสอนโปรแกรม Microsoft Power Point

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี ที่เรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 ภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2561 จำนวนทั้งหมด 36 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี ที่เรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 ภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2561 จำนวนทั้งหมด 36 คน ที่ได้มาโดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. สื่อการสอนรายวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 เรื่องความรู้เกี่ยวกับการซื้อ ขายสินค้า ด้วยโปรแกรม Microsoft Power Point สำหรับนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 เรื่องความรู้เกี่ยวกับการซื้อ ขายสินค้าหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 ซึ่งเป็นแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) เป็นแบบทดสอบชุดเดียวกัน
3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยใช้สื่อการสอนรายวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 เรื่องความรู้เกี่ยวกับการซื้อ ขายสินค้า ด้วยโปรแกรม Microsoft Power Point สำหรับนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือ ดังนี้

1. สื่อการสอนรายวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 เรื่องความรู้เกี่ยวกับการซื้อ ขายสินค้าด้วยโปรแกรม Microsoft PowerPoint สำหรับนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชา การบัญชี
2. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 เรื่องความรู้เกี่ยวกับการซื้อ ขายสินค้า หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556
3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยใช้สื่อการสอนรายวิชา การบัญชีเบื้องต้น 2 เรื่องความรู้เกี่ยวกับการซื้อ ขายสินค้าด้วยโปรแกรม Microsoft Power Point

การเก็บรวบรวมข้อมูล

สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลการสอนโดยใช้สื่อการสอนรายวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 เรื่องความรู้เกี่ยวกับการซื้อ ขายสินค้า ด้วยโปรแกรม Microsoft Power Point สำหรับนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี มีขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยชี้แจงนักเรียนกลุ่มทดลองทราบถึงขั้นตอนการทดลองและจุดมุ่งหมายเพื่อให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์
2. ให้นักเรียนทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบบปรนัย จำนวน 20 ข้อ
3. ดำเนินการสอนโดยใช้สื่อการสอนรายวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 เรื่องความรู้เกี่ยวกับการซื้อ ขายสินค้า ด้วยโปรแกรม Microsoft Power Point สำหรับนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี โดยรวมการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
4. เมื่อดำเนินการสอนโดยใช้สื่อการสอนรายวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 เรื่องความรู้เกี่ยวกับการซื้อ ขายสินค้า ด้วยโปรแกรม Microsoft Power Point สำหรับนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชีครบแล้ว ให้นักเรียนทำการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบทดสอบฉบับหลังเรียนชุดเดิม จำนวน 20 ข้อ เวลา 40 นาที
5. นำกระดาษคำตอบที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนไปตรวจให้คะแนน โดยข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบ หรือตอบมากกว่า 1 ตัวเลือกให้ 0 คะแนน

6. นำผลการตรวจแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนไปทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาผลการสอนโดยใช้สื่อการสอนวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 เรื่องความรู้เกี่ยวกับการซื้อขายสินค้าด้วยโปรแกรม Microsoft Power Point สำหรับนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. หาคุณภาพของสื่อการสอนรายวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 เรื่องความรู้เกี่ยวกับการซื้อ ขายสินค้า ด้วยโปรแกรม Microsoft Power Point สำหรับนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่1สาขาวิชาการบัญชี หาค่าดัชนีความเหมาะสม (IOC)

2. หาคุณภาพของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเที่ยงของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน

3. วิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 เรื่องความรู้เกี่ยวกับการซื้อ ขายสินค้า โดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเปรียบเทียบค่าที (t – test)

4. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยใช้สื่อการสอนรายวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 เรื่องความรู้เกี่ยวกับการซื้อ ขายสินค้าด้วยโปรแกรม Microsoft Power Point โดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนเกณฑ์การแปลผลข้อมูลวิเคราะห์

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง ความพึงพอใจต่อการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับดีมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง ความพึงพอใจต่อการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง ความพึงพอใจต่อการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง ความพึงพอใจต่อการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง ความพึงพอใจต่อการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 ของนักเรียนระดับชั้นปีที่ 1 สาขาสาขาวิชาการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน แตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี มีความพึงพอใจต่อการสอนโดยใช้สื่อการสอนการบัญชีเบื้องต้น 2 เรื่องความรู้เกี่ยวกับการซื้อ ขายสินค้า ด้วยโปรแกรม Microsoft Power Point โดยภาพรวมมีอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการวิจัย ที่พบว่า การสอนโดยใช้สื่อการสอนด้วยโปรแกรม Microsoft PowerPoint ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นจึงนำไปใช้เป็นสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้

2. จากผลการวิจัย ที่พบว่า การสอนโดยใช้สื่อการสอนด้วยโปรแกรม Microsoft Power Point ทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ดังนั้น ครูผู้สอนควรให้ความสำคัญกับการสอนโดยใช้สื่อการสอนด้วยโปรแกรม Microsoft Power Point นอกจากนี้แล้วครูผู้สอนควรส่งเสริมให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และพัฒนากระบวนการคิดเชิงสร้างสรรค์ด้วยกระบวนการเรียนรู้โดยการปฏิบัติจริง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้สื่อการสอนรายวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 ที่มีประสิทธิภาพ

2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 เพิ่มขึ้น

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้สื่อการสอนโปรแกรม Microsoft PowerPoint รายวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 โดยภาพรวมมีอยู่ในระดับมาก

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 เรื่อง การบันทึกรายการค้าในบัญชีแยกประเภททั่วไป โดยการใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวปิยะณุช ใจห้าว
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา วิทยการจัดการ สาขาการบัญชี
ปีที่ทำวิจัย 2561

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมแต่ละระดับการศึกษา การจัดกระบวนการเรียนรู้นั้น จะต้องจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน

แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการสอนชนิดหนึ่งที่ครูสร้างขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในกิจกรรมพัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม ให้ผู้เรียนได้เกิดความรู้ความเข้าใจ ตลอดจนเกิดความชำนาญในกระบวนการเรียน และมีลักษณะเป็นกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกฝน

ในการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมา วิชาบัญชีเบื้องต้น 2 พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ยังขาดทักษะในการบันทึกรายการค้าในสมุดรายวันผ่านบัญชีแยกประเภท จึงทำให้ผลคะแนนในการเรียนไม่เป็นที่น่าพอใจ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะแก้ปัญหาดังกล่าว โดยการพัฒนาทักษะกระบวนการบันทึกรายการในสมุดรายวันทั่วไปผ่านบัญชีแยกประเภท ในวิชาบัญชีเบื้องต้น 2 นักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาการบัญชี กลุ่ม 2 โดยใช้ชุดฝึกทักษะเป็นการบันทึกรายการค้าในบัญชีแยกประเภททั่วไป เพื่อให้นักเรียนมีการพัฒนาในการบันทึกบัญชี มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาบัญชี และทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาบัญชีเบื้องต้น 2 ที่ดีขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะ เรื่องการบันทึกรายการค้าในบัญชีแยกประเภททั่วไป สำหรับนักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาวิชาการบัญชี 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80%

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาบัญชีเบื้องต้น 2 ของนักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาวิชาการบัญชี 2 เรื่อง การบันทึกรายการค้าในบัญชีแยกประเภททั่วไป โดยการใช้แบบฝึกทักษะ

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ ในการเรียนวิชาบัญชีเบื้องต้น 2 ของนักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาวิชาการบัญชี 2

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 32 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยการสุ่มแบบเจาะจง จำนวน 16 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาบัญชีเบื้องต้น 2 เรื่องการบันทึกรายการค้าในบัญชีแยกประเภททั่วไป จำนวน 20 ข้อ และแบบฝึกทักษะวิชาบัญชีเบื้องต้น 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะสัปดาห์ละ 2 ชุด ตั้งแต่วันที่ 3-21 ธันวาคม 2561

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเอง โดยมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือแบ่งออกเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ขั้นเตรียมการ

ระยะที่ 2 ขั้นดำเนินการ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ทำการเลือกกลุ่มทดลอง โดยวิธีการเลือกจากการสังเกตและตรวจสมุดแบบฝึกหัด

ตอนที่ 2 ทำการวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน โดยให้นักเรียนกลุ่มทดลองทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน

สรุปผลการวิจัย

1. การสร้างและการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ จากการนำแบบฝึกทักษะไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มทดลอง ระดับ ปวช.1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 16 คน พบว่า มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 90 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ร้อยละ 75

2. การวิจัยการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังใช้แบบฝึกทักษะ โดยนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังใช้แบบฝึกทักษะ 12.90 สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนใช้แบบฝึกของนักเรียน 7.50 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

ข้อเสนอแนะ

1. ครูผู้สอนควรฝึกให้นักเรียน นักศึกษาได้ฝึกกระบวนการคิดในเรื่องอื่น ๆ รู้จักการแสดงความคิดเห็น และอภิปราย

2. จากการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ ส่วนมากทำให้นักเรียนนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ดังนั้น ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา การส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตแบบฝึกทักษะขึ้นใช้เองในหน่วยเรียนอื่น ๆ และในวิชาอื่น ๆ เพื่อจะได้พัฒนาให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในทางที่ดีขึ้น และบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. แบบฝึกทักษะเรื่องการบันทึกรายการค้าในบัญชีแยกประเภททั่วไป สำหรับนักเรียนระดับ ปวช.1 การบัญชี 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80%

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 นักเรียนระดับ ปวช.1 การบัญชี 2 เรื่องการบันทึกรายการค้าในบัญชีแยกประเภททั่วไป ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญในระดับ 0.05

3. ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การบันทึกรายการค้าในบัญชีแยกประเภททั่วไป อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการตลาด ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวศรปภัฏฐ์ ธรรมรักษ์
ตำแหน่ง ครูจ้างสอน
วุฒิการศึกษา บธ.บ.(บัญชี)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ที่มาและความสำคัญ

ในปัจจุบันนักศึกษาส่วนใหญ่มักจะเห็นการเรียนเป็นเรื่องไม่สำคัญ จึงไม่ค่อยจะตั้งใจเรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนและผลการเรียนของนักศึกษาในแต่ละวิชาของการเรียนแต่ละเทอม เพื่อปลูกฝังให้นักศึกษามีความสนใจในการเรียน และให้นักศึกษามีเกรดเฉลี่ยอยู่ในระดับมาตรฐานของวิทยาลัยฯ

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช คำนึงถึงความสำคัญของผู้เรียน และพยายามจะทำให้นักศึกษาที่เข้ามาเรียนในรั้วของวิทยาลัยฯ จบออกไปเป็นคนที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการเรียน วิชาบัญชีเบื้องต้น 2ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาบัญชีเบื้องต้น 2 ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

ประชากร

ประชากรที่ใช้ศึกษา คือ นักศึกษาสาขาการตลาด ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 12 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบทดสอบเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์การเรียนบัญชีเบื้องต้น 2 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาการตลาด ชั้นปีที่ 1 จำนวน 12 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช รวมทั้งสิ้น 12 คน ตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการเรียนบัญชีเบื้องต้น 2 เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบเป็นรายข้อ

2. สำรวจปัญหาเบื้องต้นเกี่ยวกับการเรียน บัญชีเบื้องต้น 2 โดยการสัมภาษณ์นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาการตลาด ชั้นปีที่ 1 เพื่อรวบรวมข้อมูลในการสร้างแบบทดสอบ

วิธีการดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

เป็นการวิจัยเชิงสำรวจด้วยแบบทดสอบเรื่องการทำงบการเงินเป็นปรนัย จำนวน 2 ข้อ สถิติที่ใช้ ได้แก่ คะแนนเฉลี่ยและค่าร้อยละ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาการตลาด จำนวน 12 คนเป็นนักศึกษาหญิง 12 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการตามขั้นตอนตามลำดับดังนี้

1. ติดต่อนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาการตลาด ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบทดสอบ

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม จำนวน 12 ฉบับ และแบบทดสอบ จำนวน 3 ข้อ เก็บข้อมูลและรับแบบสอบถามและแบบทดสอบกลับคืน

3. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบที่เก็บรวบรวมได้ ไปตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไวหลังจากนั้นนำข้อมูลของแบบทดสอบไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการประมวลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC โดยดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจให้คะแนนตอนที่ 1 ภาพของผู้ตอบแบบสอบถามโดยหาค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ

2. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบ ตอนที่ 2 เกี่ยวกับการเรียนบัญชีเบื้องต้น 2 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาการตลาด ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ย

สรุปผลการวิจัย

ผลการเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการบัญชีเบื้องต้น 2 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สรุปได้ดังนี้

ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามตอนที่ 1 และแบบทดสอบตอนที่ 2 นักศึกษาที่ตอบทั้ง 2 ตอนมีทั้งหมด 12 คน ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ส่วนใหญ่เป็นหญิง ร้อยละ 100 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบัญชีเบื้องต้น 2 เฉลี่ยสะสม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการสร้างเครื่องมือ

1. รูปแบบของการเรียนการสอนควรมีการชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงวิธีการในเรียนการสอน

2. แบบฟอร์มที่ใช้ในการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนควรมีการกำหนดรายการในการสังเกตพฤติกรรมให้ตรงกับเรื่องที่ต้องการศึกษา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษารูปแบบการเรียนการสอนแบบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา บัญชีเบื้องต้น 2 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จากแหล่งต่าง ๆ เพื่อช่วยให้มีรูปแบบการเรียนการสอนที่หลากหลายมากขึ้น

2. ควรศึกษาหาประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์ในการเรียนการสอนแบบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาบัญชีเบื้องต้น 2 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชีพ สาขาการตลาด ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 เพื่อให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาบัญชีเบื้องต้น 2 ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2/2561

2. เพื่อเป็นการส่งผลในการเรียนการสอนวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 ให้ดียิ่งขึ้น

ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีเช่าซื้อและฝากขาย เรื่องฝากขาย โดยใช้มอบหมายใบงาน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2561

ผู้วิจัย	นางสาวมณฑิรา คชินทร
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	บ.ธบ. (การบัญชี)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ความเป็นมาของการวิจัย

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 หมวดที่ 4 มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ ในด้านการเรียนรู้ถือว่าบัญชีการเรียนรู้วิชาบัญชีนั้นต้องให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีในวิชาชีพบัญชี ซึ่งในปัจจุบันนี้ธุรกิจได้มี

การจัดทำบัญชีและถือว่าการจัดทำบัญชีมีความสำคัญมากขึ้น ประกอบกับวิวัฒนาการทางเศรษฐกิจและการค้าของประเทศได้มีวิวัฒนาการไปอย่างรวดเร็ว ความสำคัญของข้อมูลบัญชีต้องอาศัยความถูกต้องและเชื่อถือได้ตามมาตรฐานการบัญชีที่มีการปรับปรุงเพื่อรองรับด้านการพัฒนาเทคโนโลยี เช่น โปรแกรมสำเร็จรูปทางบัญชีที่ช่วยเพิ่มความสะดวกในการจัดทำบัญชี ถึงแม้ว่าจะมีเทคโนโลยีที่เข้ามาช่วยในการบันทึกข้อมูลทางบัญชีต่าง ๆ แล้ว แต่ผู้ที่จะสามารถใช้เทคโนโลยีจะต้องมีพื้นฐานทางด้านการบัญชีที่สามารถจะปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องตามมาตรฐานการบัญชี

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 หมวดที่ 4 มาตรา 24 การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการดังต่อไปนี้ 1) จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล 2) ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถนการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา 3) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง 4) จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา 5) ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอน และแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ 6) จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพการจัดการเรียนการสอน โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เป็นการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติกิจกรรม หรือเป็นการสอนที่ให้ผู้เรียนคิดและแก้ปัญหาเป็นด้วยตนเอง หรือให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมที่หลากหลาย เป็นต้น

ดังนั้น ผู้สอนจึงเห็นถึงความสำคัญของการเรียนบัญชี จึงสนใจทำวิจัยศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการบัญชีเช่าซื้อและฝากขาย เรื่องฝากขาย โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2561 สืบเนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่ไม่ให้ความสำคัญกับการทำแบบฝึกหัดหลังการสอน ผู้สอนจึงได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนและผลการเรียนของนักเรียนในวิชาดังกล่าว และเพื่อให้นักเรียนมีระดับผลการเรียนที่สูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี ที่เรียนโดยใช้มอบหมายใบงาน รายวิชาการบัญชีเช่าซื้อและฝากขาย (2201-2102)
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของใบงานที่มอบหมาย รายวิชาการบัญชีเช่าซื้อและฝากขาย (2201-2102)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 5 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 34 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ใบงานวิชาการบัญชีเช่าซื้อและฝากขาย เรื่องฝากขาย
2. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเอง โดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาวิธีการสร้างใบงาน วิชาการบัญชีเช่าซื้อและฝากขาย (2201-2102) เรื่องฝากขาย
2. วิเคราะห์และกำหนดของเขตของเนื้อหา
3. ดำเนินการสร้างใบงาน วิชาการบัญชีเช่าซื้อและฝากขาย (2201-2102) เรื่องฝากขาย
4. นำใบงานไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แจ้งจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและกิจกรรมปฏิบัติการเรียนรู้วิชาการบัญชีเช่าซื้อและฝากขาย เรื่องฝากขาย ให้ผู้สนใจได้เข้าใจ
2. แบบทดสอบก่อนเรียน คะแนนเต็ม 20 คะแนน ในวิชาการบัญชีเช่าซื้อและฝากขาย (2201-2102) เรื่องฝากขาย
3. ผู้สอนอธิบายเนื้อหาพร้อมทั้งแสดงวิธีการคำนวณในวิชาการบัญชีเช่าซื้อและฝากขาย เรื่องฝากขาย ให้แก่ผู้เรียน หากไม่เข้าใจสามารถซักถามและอธิบายจนกระทั่งผู้เรียนมีความเข้าใจ หลังจากนั้นแจกใบมอบหมายงาน และแบบฝึกหัดในใบมอบหมายงานให้แก่ผู้เรียนฝึกทำแบบฝึกหัด
4. ทดสอบหลังเรียน คะแนนเต็ม 20 คะแนน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป Microsoft office Excel 2016 โดยจำแนกดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานการบัญชี กลุ่ม 5 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 34 คน ภาพรวมของนักเรียนสอบได้คะแนนก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 9.26 คะแนน (S.D.=3.562) คิดเป็นร้อยละ 46.30 คะแนนหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 14.74 คะแนน (S.D.=3.499) คิดเป็นร้อยละ 73.70 คะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ใบมอบหมายงานที่สร้างขึ้นควรคำนึงถึงระดับความยากง่ายเหมาะกับระดับของผู้เรียน คำนึงถึงความแตกต่างและระดับความสามารถของนักเรียน

2. ใบมอบหมายงานเป็นสื่อการสอนและเป็นเครื่องมือที่ช่วยฝึกฝนและส่งเสริมทักษะปฏิบัติ และจะต้องได้รับการดูแลเอาใจใส่จากครูตลอดเวลา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ใบงานที่มอบหมายวิชาการบัญชีเช่าซื้อและฝากขาย (2201-2102) เรื่องการฝากขาย ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์การประเมิน

2. ใบงานที่มอบหมายวิชาการบัญชีเช่าซื้อและฝากขาย (2201-2102) เรื่องฝากขาย สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพมีประสิทธิภาพ

ความพึงพอใจในการเรียน รายวิชาโครงการ (Project) สำหรับนักเรียนระดับ ปวช.3 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 6 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวศิรภัสสร อิทธิ์ประเสริฐ
ตำแหน่ง	ครูจ้างสอน
วุฒิการศึกษา	บ.ธบ. (การบัญชี)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 กำหนดให้บุคคลมีสิทธิ์เสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ประกอบกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ได้กำหนดให้การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์ความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคมแห่งการเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนั้นไม่ความสำคัญอย่างมากต่อครูผู้สอนในแง่ของการที่จะจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน และผู้สอนต้องคำนึงถึงหลักการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยผู้สอนนั้นจะต้องให้ความสำคัญถึงกิจกรรมการเรียนการสอนหรือวิธีการสอนที่ดำเนินการมาตลอดทั้งภาคเรียน ว่านักเรียนได้รับความรู้หรือทักษะใดบ้างหลังจากที่ได้เรียนมา ผ่านไปรวมถึงผลตอบรับในด้านอื่นที่มาจากตัวผู้สอน จุดเด่นจุดด้อยของผู้สอน รวม ๆ แล้วอาจจะเรียกว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่นักเรียนมีต่อรายวิชาหรือตัวผู้สอนแยกตามด้านต่าง ๆ เช่น ด้านรายละเอียดของกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกภาพ มนุษยสัมพันธ์ของผู้สอน ด้านคุณธรรมจริยธรรม เป็นต้น เหล่านี้มีผลกระทบโดยตรงต่อผู้สอน เพราะผลจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนนั้นจะบ่งบอกถึงประสิทธิภาพการสอนของผู้สอนได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังนำผลที่ได้รับจากการจัดการเรียนการสอนให้เกิดความพึงพอใจกับนักศึกษามาปรับปรุงพัฒนาวิธีการเรียนการสอนให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นต่อไปในอนาคต จากคุณประโยชน์ที่เกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาความพึงพอใจทางการเรียนของนักเรียนระดับ ปวช.3 การบัญชี กลุ่ม 6 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 เพื่อที่จะได้นำผลการศึกษาที่ได้ไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขหรือพัฒนาวิธีการสอนให้มีความหลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียนต่อไป อีกทั้งยังเป็นการสืบเสาะแสวงหาปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน เบื้องต้นอันจะนำไปสู่การทำวิจัยในชั้นเรียนในหัวข้อต่อ ๆ ไป

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาความพึงพอใจในการเรียนรายวิชาโครงการ (Project) สำหรับนักเรียนระดับ ปวช.3 การบัญชี กลุ่ม 6 ประกอบด้วยแบบสอบถามในการวัดความพึงพอใจ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อให้นักศึกษาเกิดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาโครงการ

2. เพื่อให้นักศึกษาเกิดทักษะกระบวนการทำงาน และสามารถปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นได้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับ ปวช.3 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่เรียนวิชาโครงการ รหัสวิชา 2201-8501 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับ ปวช.3 การบัญชี กลุ่ม 6 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่เรียนวิชาโครงการ รหัสวิชา 2201-8501 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ลักษณะของแบบสอบถามเป็นข้อความแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเอง โดยมีขั้นตอนในการสร้างแบบซึ่งถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาโครงการ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 6 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช แบ่งเป็นด้านต่าง ๆ โดยมีระดับความคิดเห็นทั้งหมด 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด

4 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นมาก

3 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นปานกลาง

2 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นน้อย

1 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ค่าระดับความคิดเห็นของนักศึกษาด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าร้อยละ (Percentage) แล้ววัดระดับคะแนนโดยใช้หลักเกณฑ์ (ณรงค์ เหล่าสุวรรณ, 2543. อ้างอิงจาก บุญชม ศรีสะอาด, 25365) ดังนี้

1.00-1.50 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด
1.51-2.50 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นน้อย
2.51-3.50 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นปานกลาง
3.51-4.50 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นมาก
4.51-5.00 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาโครงการ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 6 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาโครงการ (Project) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 6 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักศึกษาเกิดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาโครงการ (Project) และเพื่อให้นักศึกษาเกิดทักษะกระบวนการทำงานและสามารถปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นได้

ผลการวิจัย พบว่า การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาโครงการนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 6 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 33 คน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ =4.79 , S.D.=0.85) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) ให้นักเรียนได้ฝึกคิดค้นผลงานสร้างสิ่งประดิษฐ์ด้วยตนเอง ($\overline{X}$ =4.89 , S.D.=0.81) อยู่ในระดับมากที่สุด 2) ฝึกสืบค้นข้อมูลในรายวิชาผ่านทางสื่อหลาย ๆ ชนิด เช่น โทรทัศน์ วิทยุ Internet ($\overline{X}$ =4.85 , S.D.=0.86) อยู่ในระดับมากที่สุด และ 3) ฝึกความคิดสร้างสรรค์ในการทำงานได้ใช้จินตนาการในการสร้างสรรค์ผลงาน ($\overline{X}$ =4.84 , S.D.=0.83) อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เพิ่มการนำเสนอผลงาน การนำเสนอโครงงานหน้าชั้นเรียน

1.2 นักศึกษาควรมีความกล้าที่จะเสนอความคิดเห็น และกล้าที่จะสอบถามปัญหาที่เกิดขึ้น ระหว่างการปฏิบัติงานให้มากกว่านี้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาให้มีจำนวนห้องที่สอนให้มากขึ้น

2.2 ควรศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำเสนอหน้าชั้นเรียนของนักเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 6 จำนวน 33 คน ที่กำลังศึกษาอยู่ที่วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาโครงการ

2. ได้ทราบความคิดเห็นของนักเรียน ซึ่งจะเป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มในเรื่องอื่นต่อไป

3. ผู้สนใจที่จะศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมกลุ่ม สามารถนำผลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นแนวทางการศึกษาค้นคว้าให้กว้างขวางขึ้น และได้นำผลจากการวิจัยมาปรับใช้กับการจัดการเรียนการสอนให้พัฒนายิ่งขึ้นในปีต่อไป

แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ นักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาการท่องเที่ยว โดยการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ปีการศึกษา 2561

ผู้วิจัย นางสาวนฤมล ตรีตรง
ตำแหน่ง ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา วท.ม.(การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันมนุษย์เราได้คิดค้นพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยและมีแนวโน้มที่พัฒนาไปอย่างไม่สิ้นสุด ทำให้เกิดเทคโนโลยีสมัยใหม่ขึ้นมามากมาย จากอดีตที่มนุษย์เราได้คิดค้นเครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องแรกของโลกชื่อว่า Eniac ซึ่งเป็นคอมพิวเตอร์ที่มีขนาดใหญ่และราคาแพงมาก แต่ในปัจจุบันกลับตรงกันข้าม เพราะคอมพิวเตอร์ในปัจจุบันมีขนาดเล็กพกพาได้สะดวกและมีราคาที่ทุกคนสามารถซื้อมาเป็นเจ้าของได้ อีกทั้งเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่มนุษย์เราได้พัฒนาขึ้น เป็นเทคโนโลยีที่อำนวยความสะดวกให้กับมนุษย์เราเป็นอย่างมาก และสร้างคุณประโยชน์ในการทำงานในแต่ละสาขาอาชีพ ทำให้มนุษย์เราเกิดความสะดวกสบาย ได้ผลงานที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้มนุษย์มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีกับชีวิตประจำวันที่เป็นประโยชน์อย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว และในปัจจุบันคอมพิวเตอร์ได้มีบทบาทสำคัญในชีวิตประจำวันมากในทุกๆด้านทั้งด้านเศรษฐกิจ,ด้านสังคม,ด้านวิทยาศาสตร์,ด้านอุตสาหกรรม,ด้านวิศวกรรม,ด้านการแพทย์, ด้านการคมนาคมและการสื่อสาร อีกทั้งด้านการศึกษา ซึ่งเป็นบทบาทสำคัญที่จะพัฒนาให้นักเรียนได้มีความรู้ความสามารถพื้นฐานที่จะนำไปใช้ในการประกอบอาชีพในอนาคตได้ ซึ่งการปฏิบัติงานด้วยโปรแกรม Microsoft PowerPoint ถือเป็นพื้นฐานสำคัญทางด้านการนำเสนอข้อมูล สามารถประยุกต์ใช้ในการออกแบบการนำเสนอต่าง ๆ สื่อการสอน เป็นต้น

การจัดการเรียนการสอนเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ ระดับ ปวส.1 สาขาวิชาการท่องเที่ยว มีการเรียนโดยการฝึกปฏิบัติในโปรแกรม Microsoft PowerPoint ซึ่งนักเรียนจะต้องใช้ทักษะในการปฏิบัติงานด้วยคอมพิวเตอร์เพื่อให้ได้ชิ้นงานตามที่ครูสอน และเมื่อครูใช้วิธีการสอนแบบสาธิตให้นักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอนครั้งละหนึ่งขั้นตอน โดยให้นักเรียนปฏิบัติงานที่ครูสั่งเป็นรายบุคคล นักเรียนเกิดปัญหาปฏิบัติงานที่ครูสั่งไม่เสร็จสิ้นตามเวลาที่ครูกำหนด และชิ้นงานไม่สมบรูณ์แบบ อีกทั้งนักเรียนไม่ติดตามงานที่ตนยังไม่ได้ส่ง ขาดความรับผิดชอบในการทำงานและเพื่อนนักเรียนที่ปฏิบัติงานเสร็จสิ้นสมบรูณ์ทันเวลาที่ครูกำหนดไม่ให้ความสนใจและช่วยเหลือเพื่อนักเรียนที่ปฏิบัติงานไม่เสร็จสิ้นทันเวลาที่ครูกำหนด ส่งผลทำให้นักเรียนที่ปฏิบัติงานไม่เสร็จสิ้นทันเวลาที่ครูกำหนดไม่มีชิ้นงานส่งครูและขาดคะแนนในส่วนของชิ้นงานที่ครูสั่งไป และอาจส่งผลกระทบต่อผลการเรียนในวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ หากนักเรียนที่มีปัญหาปฏิบัติงานไม่เสร็จสิ้นและสมบรูณ์แบบตามเวลาที่ครูกำหนดไปเรื่อยๆ โดยไม่ได้รับการแก้ไขปัญหาและการพัฒนา จนจบภาคการศึกษา อาจส่งผลทำให้นักเรียนมีผลการเรียนที่ต่ำและขาดทักษะการปฏิบัติงานด้วยคอมพิวเตอร์ อีกทั้งขาดความรับผิดชอบในการทำงานซึ่งเป็นคุณลักษณะที่ไม่ควรมีในนักเรียนทุกคน โดยจะเห็นได้ว่านักเรียนทุกคนมีความแตกต่างทั้งด้านร่างการ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา จึงทำให้ความสามารถในการเรียนรู้ไม่เท่ากัน ดังนั้นการจัดการศึกษาควรยึดถือความแตกต่างของผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งจากการศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้ พบว่าวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer-Assisted Learning) เป็นวิธีที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนดีขึ้น และมีทักษะในการปฏิบัติงานที่ดีขึ้น ซึ่งเป็นวิธีจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ 5 ประการ ของ Johnson and Johnson ที่เน้นความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในทางบวก, การมีปฏิสัมพันธ์ที่ส่งเสริมกันระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม, ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละบุคคล, การใช้ทักษะการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย และสุดท้ายคือกระบวนการทำงานของกลุ่ม ซึ่งตามหลักการจัดการเรียนแบบร่วมมือนี้ ครูใช้วิธีการที่ให้นักเรียนรวมกลุ่มกันปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำได้รับประโยชน์จากนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง โดยวิธีการที่ให้นักเรียนปฏิบัติงานไม่เสร็จสิ้นสมบรูณ์ตามเวลาที่ครูกำหนดจับคู่กับนักเรียนที่ปฏิบัติงานเสร็จสิ้นสมบรูณ์ตามเวลาที่ครูกำหนดช่วยเหลือซึ่งกันและกันมีหน้าที่รับผิดชอบงานที่ปฏิบัติร่วมกัน เพื่อให้งานที่ปฏิบัติสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ซึ่งวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนส่งผลให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน สร้างความรับผิดชอบในงานร่วมกันได้ประโยชน์และความสำเร็จร่วมกัน เกิดความภาคภูมิใจในงานที่ปฏิบัติร่วมกัน เกิดทักษะทางสังคม และเกิดกระบวนการเรียนรู้ของกลุ่ม เหตุผลจากความเป็นมาและปัญหาข้างต้นนี้ผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ เพื่อพัฒนานักเรียนชั้น ปวส. 1 สาขาวิชาการท่องเที่ยว ให้มีประสิทธิภาพในการทำงานเพิ่มขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โดยการจัดการเรียนรู้ แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ เรื่องการประยุกต์ใช้โปรแกรมการนำเสนอผลงานและการผลิตสื่อผสมด้วยโปรแกรม Microsoft PowerPoint

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

นักเรียนระดับ ปวส.1 สาขาวิชาการท่องเที่ยว ปีการศึกษา 2561

กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนระดับ ปวส.1 สาขาวิชาการท่องเที่ยว ปีการศึกษา 2561 จำนวน 1 กลุ่ม จำนวน 32คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ เรื่องการประยุกต์ใช้โปรแกรมนำเสนอผลงานและการผลิตสื่อผสมด้วยโปรแกรม Microsoft PowerPoint
2. แบบฝึกทักษะเรื่องการประยุกต์ใช้โปรแกรมนำเสนอผลงานและการผลิตสื่อผสมด้วยโปรแกรม Microsoft PowerPoint

3. แบบทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียน เรื่อง แบบจำลองของระบบงาน จำนวน 10 ข้อ แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 32 คน จากนักศึกษาระดับ ปวส.1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 สาขาวิชาสาขาวิชาการท่องเที่ยว
2. ทำการทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบก่อนเรียน
3. ผู้สอนดำเนินการสอนตามวิธีที่กำหนด
4. เมื่อสิ้นสุดการสอนแล้วทดสอบด้วยแบบทดสอบหลังเรียน
5. นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการเรียนทั้ง 2 วิธี

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ เรื่องการประยุกต์ใช้โปรแกรมนำเสนอผลงานและการผลิตสื่อผสมด้วยโปรแกรม Microsoft PowerPoint วิเคราะห์โดยใช้ค่า (t-test)

สรุปผลการวิจัย

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนโดยใช้ค่าที (t-test) พบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน สามารถใช้ได้ผลดี ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ผู้เรียนได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันโดยผู้ที่เรียนเก่งได้ช่วยเหลือผู้ที่เรียนอ่อนให้เข้าใจบทเรียนได้เป็นอย่างดี ตลอดจนทำให้ผู้เรียนมีความสนใจการเรียนเพราะผู้เรียนได้เรียนรู้โดยการมีส่วนร่วมกัน อีกทั้งจากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า ผู้เรียนมีพฤติกรรมการเรียนที่มีความสุขกับการเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ผู้สอนควรเป็นผู้ดูแลและช่วยเหลือผู้เรียนตลอดเวลา
2. ผู้สอนควรกระตุ้นให้มีการช่วยเหลือกันระหว่างผู้เรียนเป็นระยะ
3. ผู้สอนควรให้กำลังใจผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมากขึ้น
2. การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ทำให้ผู้เรียนเรียนมีความสนใจบทเรียนมากขึ้น
3. สามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชาอื่นๆ

การพัฒนาทักษะการเรียนด้วยชุดฝึกปฏิบัติ ของนักเรียนระดับ ปวช.1 สาขางานการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

ผู้วิจัย	นางสาวดนุภา จิตรามวงศ์
ตำแหน่ง	ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา	วท.ม.(การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

รายวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ เป็นรายวิชาอยู่หมวดทักษะวิชาชีพ กลุ่มทักษะวิชาชีพพื้นฐานที่ผู้เรียนทุกประเภทวิชา ทุกสาขางานต้องเรียน ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์และระบบสารสนเทศเพื่องานอาชีพ การใช้ระบบปฏิบัติการ (Windows, Mac, Open source OS ฯลฯ) การใช้โปรแกรมประมวลผลคำเพื่อจัดทำเอกสารในงานอาชีพ การใช้โปรแกรมตารางทำการเพื่อการคำนวณในงานอาชีพ การใช้โปรแกรมนำเสนอผลงาน หรือการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปอื่น ๆ ตามลักษณะงานอาชีพ การใช้อินเตอร์เน็ตสืบค้นข้อมูลเพื่องานอาชีพและการสื่อสารข้อมูลสารสนเทศ ผลกระทบของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ จริยธรรมและความรับผิดชอบในการใช้คอมพิวเตอร์ระบบสารสนเทศและงานอาชีพ ซึ่งจากการทดสอบย่อยการใช้โปรแกรมตารางทำการด้วยโปรแกรม Microsoft Excel ซึ่งจะมีในส่วนของการใช้งานสูตรและฟังชั่นนั้น มีจำนวนนักศึกษากว่า 50% ที่ยังขาดทักษะในการใช้คำสั่ง ส่งผลให้สอบปฏิบัติไม่ผ่าน

จากปัญหาดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดในการทำวิจัยการพัฒนาทักษะการเรียนด้วยชุดฝึกปฏิบัติ เพื่อจะได้นำผลที่ได้ไปปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อให้นักเรียนมีทักษะเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมตารางทำการด้วยโปรแกรม Microsoft Excel มากขึ้น
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ใช้ชุดฝึกปฏิบัติ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับ ปวช.1 สาขางานการตลาด

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับ ปวช.1 สาขางานการตลาด กลุ่ม 2 จำนวน 31 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะ
2. แบบบันทึกพัฒนาการเรียนรู้
3. แบบสังเกตพฤติกรรม
4. แบบทดสอบก่อนเรียนหลังเรียน

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยทำการสร้างเครื่องมือขึ้นเอง ดังนี้

1. สร้างชุดฝึกปฏิบัติ ประกอบด้วย แบบฝึกหัด ใบงาน
2. สร้างแบบบันทึกพัฒนาการเรียนรู้
3. สร้างแบบสังเกตพฤติกรรม
4. สร้างแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นใช้กับนักศึกษาระดับ ปวช.1 สาขางานการตลาด กลุ่ม 2 จำนวน 31 คน
2. ทำการประเมินจากระดับผลการเรียนและบันทึกพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยใช้แบบประเมินพัฒนาการเรียนรู้

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำผลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติร้อยละ และค่าเฉลี่ย

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนผ่านกระบวนการเรียนโดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติ มีค่าคะแนนรวมเฉลี่ย 18.52 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 61.72 และเมื่อผู้เรียนได้ใช้ชุดฝึกปฏิบัติแล้ว มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย 7.26 คะแนน จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 72.58 พัฒนาการเรียนรู้เพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ย 4.71 คะแนน

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวทางเพื่อใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน โดยการทำชุดฝึกปฏิบัติแต่ละครั้งผู้สอนต้องเฉลยและชี้แจงข้อบกพร่องต่าง ๆ ให้ผู้เรียนได้ทราบผลการทำชุดฝึกการเรียนรู้ของตน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักศึกษามีทักษะเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมตารางทำการด้วยโปรแกรม Microsoft Excel มากขึ้น
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ใช้ชุดฝึกปฏิบัติ

ผลของการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาคร ศรีสุวรรณ
ตำแหน่ง	ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา	คบ.(คอมพิวเตอร์)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนรู้ในรายวิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เป็นวิชาที่ต้องศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับการพัฒนาโปรแกรมประยุกต์เพื่อใช้งานธุรกิจ ซึ่งผู้เรียนจะต้องเรียนทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ มีการสร้างชิ้นงานที่สามารถใช้งานได้จริง และเนื่องจากผู้เรียนยังขาดประสบการณ์ และแนวคิดในการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ และหลักการในการพัฒนาโปรแกรมประยุกต์ ทำให้เกิดปัญหาในการจำลองแนวคิดสู่การสร้างซอฟต์แวร์ จึงต้องอาศัยตัวอย่างหรือแบบฝึกจากผู้สอนเป็นแนวทางในการสร้างชิ้นงาน เมื่อสิ้นสุดกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนต้องสามารถพัฒนาโปรแกรมประยุกต์สำหรับงานธุรกิจขนาดเล็ก ๆ ได้

ผู้วิจัยเห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน จะสามารถเพิ่มทักษะในการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ พัฒนาความคิด การทำงานร่วมกัน เพื่อให้การจัดการเรียนรู้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ และผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการเขียนโปแกรมคอมพิวเตอร์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษากระบวนการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 37 คน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เรื่องการเขียนโปรแกรมในงานธุรกิจขนาดเล็ก

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยดำเนินการสร้างตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบภาคปฏิบัติการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์
2. สร้างแบบทดสอบภาคปฏิบัติการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียนเรื่องการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในงานธุรกิจขนาดเล็ก
2. จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงาน เรื่องการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในงานธุรกิจขนาดเล็ก
3. ทดสอบหลังเรียนหลังจากการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แล้วนำค่าเฉลี่ยร้อยละไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การประเมินผลของสถานศึกษา โดยกำหนดเกณฑ์การประเมินผลที่ระดับคะแนน 60 ขึ้นไป

2. การวิเคราะห์คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติค่าที (t-test Dependent) วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

สรุปผลการวิจัย

1. นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 อยู่ในระดับพอใช้ สูงที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 29.72 รองลงมาคือระดับดีมาก จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 21.62 ระดับดีและดีพอใจ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 18.91 และระดับดีเยี่ยม จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 10.81

2. จากการทดลองเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 60 พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามากกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 88.38 ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

3. ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษา พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานสามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ได้ จึงควรมีการนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ในวิชาอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษานำความรู้ไปสังเคราะห์สร้างนวัตกรรมใหม่ขึ้นมา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์สูงขึ้น

2. ได้แบบฝึกทักษะการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์

การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนในรายวิชาการใช้โปรแกรมประมวลผลคำ

ผู้วิจัย นางนันทารัตน์ ทองธวัช
ตำแหน่ง ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา วท.ม.(เทคโนโลยีสารสนเทศ)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนการสอนวิชาการใช้โปรแกรมประมวลผลคำ ของนักเรียนระดับ ปวช.2 มีการเรียนโดยการฝึกปฏิบัติในโปรแกรม Microsoft word ซึ่งนักเรียนจะต้องใช้ทักษะในการปฏิบัติงานด้วยคอมพิวเตอร์เพื่อให้ได้ชิ้นงานตามที่ครูสอน และเมื่อครูใช้วิธีการสอนแบบสาธิตให้นักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอนครั้งละหนึ่งขั้นตอน โดยให้นักเรียนปฏิบัติงานที่ครูสั่งเป็นรายบุคคล นักเรียนเกิดปัญหาปฏิบัติงานที่ครูสั่งไม่เสร็จสิ้นตามเวลาที่ครูกำหนด และชิ้นงานไม่สมบูรณ์แบบ อีกทั้งนักเรียนไม่ติดตามงานที่ตนยังไม่ได้ส่ง ปล่อยปละละเลยงานของนักเรียน ขาดความรับผิดชอบในการทำงาน และเพื่อนนักเรียนที่ปฏิบัติงานเสร็จสิ้นสมบูรณ์ทันเวลาที่ครูกำหนดไม่ให้ความสนใจและช่วยเหลือเพื่อนนักเรียนที่ปฏิบัติงานไม่เสร็จสิ้นทันเวลาที่ครูกำหนด ส่งผลทำให้นักเรียนที่ปฏิบัติงานไม่เสร็จสิ้นทันเวลาที่ครูกำหนดไม่มีชิ้นงานส่งครู และขาดคะแนนในส่วนของชิ้นงานที่ครูสั่งไป และอาจส่งผลกระทบต่อการเรียนในวิชาการใช้โปรแกรมประมวลผลคำ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานวิชาการใช้โปรแกรมประมวลผลคำ ของนักเรียนระดับ ปวช.2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โดยการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

2. เพื่อศึกษาผลการเรียนรู้ของนักเรียนระดับ ปวช.2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรของการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ที่เรียนในวิชาการใช้โปรแกรมประมวลผลคำ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 4 ห้องเรียน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ที่เรียนในวิชาการใช้โปรแกรมประมวลผลคำ โดยการสุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการสอนแบบวิธีปกติและใช้วิธีเพื่อนช่วยเพื่อน

2. ใบงานการสร้างชิ้นงานด้วยโปรแกรม Microsoft word

3. แบบบันทึกผลการปฏิบัติงานจากการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

4. แบบประเมินคุณภาพชิ้นงานของนักเรียนจากการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. โดยการสร้างแผนการสอน 2 วิธี คือ

1.1 แผนการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบปกติ มีทั้งหมด 1 แผน ใช้เวลาสอน 2 คาบ เป็นแผนการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การใช้งานโปรแกรม Microsoft Word เบื้องต้น

1.2 แผนการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน มีทั้งหมด 3 แผน ใช้เวลาสอน 6 คาบ ดังนี้

แผนที่ 1 การสร้างการ์ดอวยพรปีใหม่

แผนที่ 2 การสร้างจดหมายเวียนและซองจดหมายเวียน

แผนที่ 3การสร้างแผ่นพับความรู้

2. แบบบันทึกผลการปฏิบัติงานของนักเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบปกติ และแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ผู้วิจัยได้ออกแบบโดยใช้เกณฑ์ 2 เกณฑ์ ในการบันทึกผลการปฏิบัติงาน ดังนี้

2.1 นักเรียนที่ปฏิบัติงานเสร็จสิ้นทันเวลา หมายถึง นักเรียนที่ปฏิบัติงานเสร็จสิ้นทันเวลาที่ครูกำหนด และปฏิบัติงานได้ถูกต้อง ตรงตามคำสั่งของครู

2.2 นักเรียนที่ปฏิบัติงานไม่เสร็จสิ้นทันเวลา หมายถึง นักเรียนที่ปฏิบัติงานไม่เสร็จสิ้นทันเวลาที่ครูกำหนด และปฏิบัติงานไม่ถูกต้อง ไม่ตรงตามคำสั่งของครู

3. การสร้างแบบประเมินคุณภาพชิ้นงานจากการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบประเมินจากเอกสารและงานวิจัยที่ต่าง ๆ

3.2 สร้างแบบประเมินให้มีความสอดคล้องและครอบคลุมคุณสมบัติที่ควรประเมิน

3.3 นำแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาทำการตรวจแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.4 นำแบบประเมินที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้ในการประเมินคุณภาพชิ้นงานของนักเรียน

3.5 เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินชิ้นงาน กำหนดค่าระดับความคิดเห็นออกเป็น 4 ระดับ คือ

ระดับ 4 หมายถึง มีคุณภาพดีมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีคุณภาพดี

ระดับ 2 หมายถึง มีคุณภาพปานกลาง

ระดับ 1 หมายถึง มีคุณภาพควรปรับปรุง

และผลการประเมินมีเกณฑ์ในการแปลความหมาย มีคะแนนระดับคุณภาพ ดังนี้

17-20 มีคุณภาพดีมาก

13-16 มีคุณภาพดี

9-12 มีคุณภาพปานกลาง

5-8 มีคุณภาพควรปรับปรุง

ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์คุณภาพของชิ้นงาน คือ ต้องมีค่าตั้งแต่ 13 ขึ้นไป ซึ่งถือชิ้นงานของนักเรียนนั้นมีคุณภาพ

การวิเคราะห์ข้อมูล

หาค่าร้อยละของนักเรียนที่มีผลการปฏิบัติงานที่สูงขึ้นจากการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

1. ค่าร้อยละ (Percentage)
2. ค่าคะแนนเฉลี่ยของคุณภาพชิ้นงาน (Mean)

สรุปผลการวิจัย

จากการดำเนินการวิจัย การศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ในรายวิชาการใช้โปรแกรมประมวลผลคำ เพื่อพัฒนานักเรียนระดับ ปวช.2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ให้มีประสิทธิภาพในการทำงานเพิ่มขึ้น สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน วิชาการใช้โปรแกรมประมวลผลคำ ของนักเรียนระดับ ปวช.2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โดยการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน นักเรียนมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานเพิ่มขึ้นร้อยละ 54 โดยนักเรียนที่ปฏิบัติงานเสร็จสิ้นทันเวลา คิดเป็นร้อยละ 96 และปฏิบัติงานไม่เสร็จสิ้นทันเวลาที่กำหนด คิดเป็นร้อยละ 4 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด

2. ผลการเรียนรู้ของนักเรียนระดับ ปวช.2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน โดยการวัดผลการเรียนรู้ของนักเรียน จากคะแนนคุณภาพชิ้นงาน ในการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ซึ่งเพิ่มสูงขึ้นร้อยละ 45 โดยผลการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละด้านจากการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ข้อเสนอแนะ

1. การจับคู่ให้นักเรียนที่ปฏิบัติงานร่วมกัน และสร้างชิ้นงานร่วมกัน 1 ชิ้นงาน นักเรียนบางคนมีพฤติกรรมที่ไม่ช่วยเพื่อนปฏิบัติงาน ครูควรวัดผลการเรียนรู้ของนักเรียนทุกคน โดยการให้นักเรียนปฏิบัติงานเดี่ยวและสร้างชิ้นงานของนักเรียนเองหลังจากที่ได้เรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน หรือจับคู่กันสร้างชิ้นงาน เพื่อประเมินนักเรียนว่านักเรียนสามารถปฏิบัติงานได้ด้วยตนเองหรือไม่ และมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด

2. การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน จะต้องใช้ระยะเวลาในการสร้างความคุ้นเคยในการปฏิบัติงานร่วมกันของนักเรียนแต่ละคู่ เพื่อให้เกิดความสนิทสนมกัน และเกิดความร่วมมือกันในการปฏิบัติงาน ซึ่งระยะเวลาในการทำวิจัยครั้งนี้มีน้อยเกินไป นักเรียนแต่ละคู่ไม่เกิดความสนิทสนมกันในการช่วยกันปฏิบัติงานเท่าที่ควร

3. เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนไม่ควรยากเกินไป เพราะนักเรียนที่มีบทบาทเป็นผู้สอนอาจเข้าใจเนื้อหาได้ไม่ดี จึงทำให้ไม่สามารถอธิบายให้เพื่อนผู้เรียนเข้าใจในเนื้อหาได้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถแก้ไขปัญหานักเรียนที่ปฏิบัติงานช้า และไม่มีคุณภาพให้สามารถปฏิบัติงานให้เสร็จทันเวลาที่ครูกำหนด และได้ชิ้นงานที่มีคุณภาพ

2. ได้แนวทางในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนพัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของตน ในวิชาการใช้โปรแกรมประมวลผลคำ โดยการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

3. นำผลการวิจัยไปเผยแพร่แก่ครูผู้สอนในรายวิชาเดียวกัน เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหานักเรียนที่ปฏิบัติงานช้า และไม่มีคุณภาพ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการประยุกต์ใช้โปรแกรมจัดการฐานข้อมูล ในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบเกม

ผู้วิจัย	นายรพีพัฒน์ พรหมดนตรี
ตำแหน่ง	ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา	วท.ม (การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

จากการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพสำหรับนักศึกษาในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เรื่องการประยุกต์ใช้โปรแกรมจัดการฐานข้อมูลในปีการศึกษาที่ผ่านมา โดยผู้วิจัยได้สอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยการให้นักศึกษาได้ศึกษาเรียนรู้และฝึกปฏิบัติตามแผน พบว่านักศึกษาซึ่งไม่ได้เรียนในสาขาเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ไม่ค่อยเข้าใจบทเรียนเรื่อง การประยุกต์ใช้โปรแกรมจัดการฐานข้อมูล ประกอบกับโดยทั่วไปนักศึกษาจะไม่ได้ใช้งานโปรแกรม Microsoft Access จึงทำให้นักศึกษาขาดความสนใจในการเรียนเรื่องนี้ จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจนำนวัตกรรมและสื่ออิเล็กทรอนิกส์ คือ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบเกม ซึ่งจะช่วยเพิ่มความน่าสนใจและช่วยให้เข้าใจบทเรียนที่ดียิ่งขึ้น มาช่วยในการจัดการเรียนรู้ในวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ เรื่องการประยุกต์ใช้โปรแกรมจัดการฐานข้อมูลเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสร้างความพึงพอใจแก่นักศึกษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนผ่านบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบเกม เรื่องการประยุกต์ใช้โปรแกรมจัดการฐานข้อมูล กับการเรียนแบบปกติ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนผ่านบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบเกม เรื่องการประยุกต์ใช้โปรแกรมจัดการฐานข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับ ปวส. ที่เรียนรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 109 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับ ปวส.2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 สาขางานการจัดการสำนักงาน จำนวน 32 คน และนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขางานการตลาด กลุ่ม 2 จำนวน 25 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบเกม เรื่อง การประยุกต์ใช้โปรแกรมจัดการฐานข้อมูล
2. แบบทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียนเรื่องการประยุกต์ใช้โปรแกรมจัดการฐานข้อมูล จำนวน 10 ข้อ แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก
3. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบเกม เรื่องการประยุกต์ใช้โปรแกรมจัดการฐานข้อมูล

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบเกม เรื่อง การประยุกต์ใช้โปรแกรมจัดการฐานข้อมูล ออกแบบให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
2. แบบทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียน ออกแบบทดสอบให้ตรงกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
3. แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา ประกอบด้วย 2 ตอน

ตอนที่ 1 การประเมินค่าความคิดเห็นของการใช้งานระบบ ประกอบด้วยคำถาม 5 ข้อ ได้แก่

1) ลำดับขั้นในการนำเสนอเนื้อหา
2) วิธีการโต้ตอบ
3) หน้าจอภาพโดยรวม
4) ความน่าสนใจชวนให้ติดตามบทเรียน
5) มีประโยชน์ต่อการเรียนรู้

มีลักษณะคำตอบเป็นมาตราส่วนค่า 5 อันดับ ดังนี้

มากที่สุด หมายถึง เมื่อผู้ตอบเห็นว่าข้อความในประโยคนั้นตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นของผู้ตอบมากที่สุด

มาก หมายถึง เมื่อผู้ตอบเห็นว่าข้อความในประโยคนั้นตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นของผู้ตอบมาก

ปานกลาง หมายถึง เมื่อผู้ตอบเห็นว่าข้อความในประโยคนั้นตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นของผู้ตอบปานกลาง

น้อย หมายถึง เมื่อผู้ตอบเห็นว่าข้อความในประโยคนั้นตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นของผู้ตอบน้อย

น้อยที่สุด หมายถึง เมื่อผู้ตอบเห็นว่าข้อความในประโยคนั้นตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นของผู้ตอบน้อยที่สุด

การให้คะแนนพิจารณาตามเกณฑ์ ดังนี้

มากที่สุด	5	คะแนน
มาก	4	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน
น้อย	2	คะแนน
น้อยที่สุด	1	คะแนน

กำหนดเกณฑ์ในการตัดสินค่าเฉลี่ยข้อมูลการประเมินค่าความคิดเห็นของการใช้งาน มีดังนี้

4.50 – 5.00	ความพึงพอใจมากที่สุด
3.50 – 4.49	ความพึงพอใจมาก
2.50 – 3.49	ความพึงพอใจปานกลาง
2.50 – 2.49	ความพึงพอใจน้อย
1.00 – 1.49	ความพึงพอใจน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเพิ่มเติม เป็นแบบสอบถามปลายเปิด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 57 คน จากนักศึกษาระดับ ปวส.2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 สาขางานการจัดการสำนักงาน จำนวน 32 คน และนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขางานการตลาด กลุ่ม 2 จำนวน 25 คน

2. ทำการทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบก่อนเรียน

3. ผู้สอนดำเนินการสอนตามวิธีที่กำหนด โดยนักศึกษาระดับชั้น ปวส.2 สาขางานการจัดการสำนักงาน จำนวน 32 คน เรียนแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบเกม และนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขางานการตลาด กลุ่ม 2 จำนวน 25 คน เรียนแบบปกติ

4. เมื่อสิ้นสุดการสอนแล้วทดสอบด้วยแบบทดสอบหลังเรียน

5. ประเมินความพึงพอใจ โดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจ

6. นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการเรียนทั้ง 2 วิธี และสรุปผลประเมินความพึงพอใจ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนผ่านบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบเกม เรื่อง การประยุกต์ใช้โปรแกรมจัดการฐานข้อมูล กับการเรียนแบบปกติ วิเคราะห์โดยใช้ค่าที (t-test)

2. ความพึงพอใจของนักศึกษา

ตอนที่ 1 วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 2 วิเคราะห์โดยการสังเคราะห์เนื้อหา

สรุปผลการวิจัย

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนผ่านบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบเกม เรื่องการประยุกต์ใช้โปรแกรมจัดการฐานข้อมูลกับการเรียนแบบปกติ โดยใช้ค่าที (t-test) พบว่า ผู้เรียนที่เรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบเกม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าการเรียนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนผ่านบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบเกม เรื่อง การประยุกต์ใช้โปรแกรมจัดการฐานข้อมูล จากการประเมินโดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจ พบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบเกมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ =4.43) โดยด้านมีประโยชน์ต่อการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ =4.59) รองลงมาคือด้านลำดับขั้นในการนำเสนอเนื้อหาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ =4.50) ด้านความน่าสนใจชวนให้ติดตามบทเรียนอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ =4.47) ด้านหน้าจอภาพโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.38) และด้านวิธีการโต้ตอบมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ =4.19)

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบเกมผู้สอนต้องจัดเตรียมระบบคอมพิวเตอร์ที่มีสมรรถนะดี รองรับการใช้งานบทเรียนได้

2. ควรกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความตั้งใจในการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้วิจัยสามารถใช้เป็นแนวทางในการสอนบทเรียนอื่น ๆ ได้

2. สามารถใช้เป็นแนวทางแก่ครูผู้สอนคนอื่นได้

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ เรื่องการประยุกต์ใช้โปรแกรมคำนวณของผู้เรียนระดับ ปวส.1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวจตุพร ตรีตรง
ตำแหน่ง ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา วท.ม.(เทคโนโลยีสารสนเทศ)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพสำหรับนักศึกษาในระดับ ปวส.1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ พบว่าผู้เรียนบางคนไม่เข้าใจบทเรียนที่ผู้สอนได้สอนโดยการบรรยายและไม่สนใจกิจกรรมการเรียนในชั่วโมงเรียน สาเหตุมาจากเนื้อหาค่อนข้างยากและผู้เรียนมีความสามารถที่แตกต่างกันอย่างมาก ทำให้ผู้เรียนบางส่วนไม่สามารถทำความเข้าใจบทเรียนได้ภายในเวลาที่จำกัด ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่สามารถนำมาใช้ในการแก้ปัญหานี้ โดยพบว่าวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD เป็นวิธีการที่มีความเหมาะสมเนื่องจากเป็นการเรียนรู้ของผู้เรียนที่คำนึงถึงความแตกต่างของบุคคลและให้ผู้เรียนได้ร่วมมือกันเรียนรู้เนื้อหาโดยคนเก่งกว่าจะช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่าให้เข้าใจเนื้อหาได้

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD มาใช้จัดการเรียนรู้ในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ เรื่องการประยุกต์ใช้โปรแกรมคำนวณ ซึ่งมีเนื้อหาที่มีความยากซึ่งผู้เรียนต้องเข้าใจทั้งทฤษฎีและสามารถปฏิบัติการสร้างแบบจำลองของระบบงานได้ ซึ่งจะช่วยเพิ่มความน่าสนใจและช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนที่ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ในรายวิชาการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ เรื่องการประยุกต์ใช้โปรแกรมคำนวณ

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่เรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ในรายวิชาการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ เรื่องการประยุกต์ใช้โปรแกรมคำนวณ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 2 ห้อง ได้แก่ ปวส.1 อาหาร กลุ่ม 1 และ ปวส.1 อาหารในเรือ จำนวน 47 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 27 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ เรื่องการประยุกต์ใช้โปรแกรมคำนวณ
2. แบบฝึกทักษะเรื่องเรื่องการประยุกต์ใช้โปรแกรมคำนวณ
3. แบบทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียน เรื่องการประยุกต์ใช้โปรแกรมคำนวณจำนวน 10 ข้อ แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก
4. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ เรื่องการประยุกต์ใช้โปรแกรมคำนวณ

การสร้างเครื่องมือ

1. กิจกรรมเหมาะสมกับการเรียนรู้
2. กิจกรรมช่วยให้เข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้น
3. กิจกรรมมีความน่าสนใจและมีความหลากหลาย
4. การจัดกิจกรรมเป็นขั้นตอน มีความต่อเนื่อง
5. ความพึงพอใจในภาพรวมของการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการ STAD

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 27 คน จากนักศึกษาระดับ ปวส.1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการกลุ่ม 1
2. ทำการทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบก่อนเรียน
3. ผู้สอนดำเนินการสอนตามวิธีที่กำหนด
4. เมื่อสิ้นสุดการสอนแล้วทดสอบด้วยแบบทดสอบหลังเรียน
5. ประเมินความพึงพอใจ โดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจ
6. นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการเรียนทั้ง 2 วิธีและสรุปผลประเมินความพึงพอใจ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for Window โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินค่าความคิดเห็น

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นอื่น ๆ

สรุปผลการวิจัย

สรุปได้ว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ =4.46) โดยด้านมีความพึงพอใจในภาพรวมของการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการ STAD มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\overline{X}$ =4.64) รองลงมาคือด้านกิจกรรมช่วยให้เข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้น ($\overline{X}$ =4.46) ด้านกิจกรรมเหมาะสมกับการเรียนรู้และกิจกรรมเหมาะสมกับการเรียนรู้ ($\overline{X}$ =4.51) ด้านกิจกรรมมีความน่าสนใจและมีความหลากหลาย ($\overline{X}$ =4.43) และด้านการจัดกิจกรรมเป็นขั้นตอน มีความต่อเนื่อง ($\overline{X}$ =4.32)

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนโดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD โดยใช้ค่าที (t-test) พบว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ผู้สอนควรเป็นผู้ดูแลและช่วยเหลือผู้เรียนตลอดเวลา
2. ผู้สอนควรกระตุ้นให้มีการช่วยเหลือระหว่างผู้เรียนเป็นระยะ
3. ผู้สอนควรให้กำลังใจผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. การเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น
2. การเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ทำให้ผู้เรียนความสนใจเรียนบทเรียนมากขึ้น
3. สามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชาอื่นๆ

การพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 เพื่อรองรับความต้องการของสถานประกอบการ

ผู้วิจัย	นายปิยวิทย์ หนุมาศ
ตำแหน่ง	ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา	วท.ม.การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ
ปีที่ทำวิจัย	2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาคนเข้าสู่สังคมให้มีประสิทธิภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว สิ่งที่สำคัญคือการให้การศึกษา เพราะการศึกษามีความสำคัญและมีบทบาทต่อการพัฒนาทุกด้าน การพัฒนาคนให้มีคุณภาพเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง โดยมีการศึกษาเป็นกลไกที่สำคัญในการพัฒนาคุณภาพของคนให้สามารถพัฒนาศักยภาพที่มีอยู่ในตัวคนได้อย่างเต็มที่ ทำให้เป็นคนรู้จักวิเคราะห์ รู้จักแก้ปัญหา รู้จักเรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว (สมศ. 2544:1) จึงควรมุ่งพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. 2550 : 1) และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพการเปลี่ยนแปลงของสังคมได้อย่างกลมกลืน ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมกับประเทศอื่น ๆ

การเปลี่ยนแปลงของโลกปัจจุบันนำไปสู่สังคมเศรษฐกิจใหม่ ซึ่งผู้ที่ปฏิบัติงานในโรงงานหรือสถานประกอบการจะต้องใช้ความรู้ ทั้งทฤษฎีและเชี่ยวชาญภาคปฏิบัติ มีความสามารถรอบด้าน และมีคุณลักษณะที่ดี เพื่อเพิ่มมูลค่าในการแข่งขันในความรู้ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชตระหนักถึงความสำคัญจำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อมของนักศึกษา ทุกด้านไปพร้อมกับการพัฒนาด้านวิชาการ เพื่อให้นักศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์เป็นที่ยอมรับของสถานประกอบการ ตลาดแรงงาน และสังคมปัจจุบัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักศึกษาก่อนออกฝึกงานในสถานประกอบการระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 (ปวส.1) ที่กำลังศึกษาวิชาการพัฒนาระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ในภาคการเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 2 ห้อง 71 คน

กลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ที่กำลังศึกษาวิชาการพัฒนาระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ภาคการเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 20 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

รวบรวมข้อมูลเป็นแบบบันทึกการสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมของนักศึกษา ดังนี้

1. บันทึกการสังเกตการแต่งเครื่องแบบนักศึกษา
2. บันทึกการสังเกตการปฏิบัติตามกฎ กติกาของการร่วมกิจกรรม
3. บันทึกการสังเกตความตั้งใจ สนใจใฝ่รู้ มีมนุษย์สัมพันธ์ ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรม
4. บันทึกผลสัมฤทธิ์ทางด้านการเรียนในวิชาการพัฒนาระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

รวบรวมข้อมูลโดยการบันทึกการสังเกตตามกระบวนการปฏิบัติกิจกรรมในห้องเรียนและกระบวนการทำงานของนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมชมรมและพบครูที่ปรึกษา(โฮมรูม) ทุกสัปดาห์ เป็นเวลา 16 สัปดาห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยการสรุปผลจากการบันทึกการสังเกตกระบวนการปฏิบัติกิจกรรมของนักศึกษาโดยใช้อัตราส่วนร้อยละจากจำนวนนักศึกษาทั้งหมด 20 คน

สรุปผลการวิจัย

1. นักศึกษาสามารถพัฒนาตนเองตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ได้ในทางที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง มีความตั้งใจ ความร่วมมือ และรับผิดชอบในการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นอย่างดี และในภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ดี โดยมีค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 89.40

2. ความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะชีวิตและมีวินัยมากขึ้น กล่าวคือ นักศึกษามีการเข้าร่วมกิจกรรมเพิ่มมากขึ้น สนใจใฝ่รู้ การแต่งกายสะอาดถูกระเบียบ มีสัมมาคารวะ ให้ความเคารพครู รู้จักรักษาความสะอาดในบริเวณสถานศึกษา เก็บขยะ รู้จักดูแลรักษาสภาพแวดล้อม มีจิตสำนึกในการให้ให้ความร่วมมือ มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้นได้อย่างน่าพอใจ

ข้อเสนอแนะ

1. ควรทำการวิจัยและพัฒนาพฤติกรรมของผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ อย่างต่อเนื่องทุกภาคเรียนจนจบการศึกษา จะช่วยส่งเสริมคุณภาพชีวิต คุณภาพการศึกษาของผู้เรียนให้ดีขึ้น สังคมเกิดการยอมรับดำรงชีพอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขได้

2. ควรส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตและครูควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้หลากหลายรูปแบบ ได้แก่ constructivism,team teaching, cooperative, intregrate

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แนวทางในการพัฒนาผู้เรียนด้านคุณธรรม จริยธรรมตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์
2. ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ อยู่ในสังคมอย่างมีความเข้าใจและมีความสุข
3. สถานศึกษามีความสะอาด เป็นระเบียบสภาพแวดล้อมเหมาะสมในสังคมแห่งการเรียนรู้

การแก้ปัญหาการส่งงานในรายวิชาการสื่อสารข้อมูลและเครือข่าย (Data Communication and Computer Network) รหัสวิชา 3204-2003 โดยใช้วิธีการส่งงานผ่านระบบห้องเรียนออนไลน์ (Google Classroom) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

ผู้วิจัย นายทัศน์พงศ์ พงศ์สมัคร
ตำแหน่ง ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา วท.บ.(เทคโนโลยีสารสนเทศ)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในโลกและยุคสมัยปัจจุบันได้มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา แต่ละประเทศมีการแข่งขันสูงในทางด้านกิจการงานต่าง ๆ มากมาย ไม่ว่าจะเป็นทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม การศึกษา เทคโนโลยี เป็นต้น ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่อยู่ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงนั้น เพื่อให้สังคมก้าวทันยุคสมัยสังคมไทยจึงต้องมีการปรับเปลี่ยนระบบด้านการศึกษา เพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างเสริมคุณลักษณะนิสัย ปลูกฝังให้คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น มีความใฝ่เรียนใฝ่รู้ ศึกษาค้นคว้าความรู้ได้จากสื่อสิ่งอำนวยความสะดวกทางด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะทางด้านคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ก่อให้เกิดความคิดที่ริเริ่มสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นรากฐานของการทำงานของประชากรในอนาคตที่เป็นคนยุคใหม่ ก้าวทันโลกแห่งความเจริญในปัจจุบันและอนาคต สามารถปรับตัวให้อยู่รอด ก้าวทัน ก้าวหน้า ก้าวนำ การเปลี่ยนแปลงทางสังคมได้อย่างมีคุณภาพและยั่งยืน แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (ประจำปี 2560-2564) การเตรียมพร้อมด้านกำลังคนและการเสริมสร้างศักยภาพของประชากรในทุกช่วงวัย โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นทุนมนุษย์ที่มีศักยภาพสูง ภายใต้เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงไปสู่โครงสร้างประชากรสังคมสูงวัยสมบูรณ์ เมื่อสิ้นสุด

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 คุณภาพคนยังมีปัญหาในทุกช่วงวัยและส่งผลกระทบต่อเนื่องถึงกันตลอดช่วงชีวิต ผลลัพธ์ทางการศึกษาของเด็กวัยเรียนค่อนข้างต่ำ ดังนั้น จุดเน้นการพัฒนาคนที่สำคัญในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 มีดังนี้

1) การพัฒนาเด็กให้มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีทักษะทางสมอง ทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิตและทักษะทางสังคม เพื่อให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ

2) การหล่อหลอมให้คนไทยมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม คนไทยในทุกช่วงวัยเป็นคนดี มีสุขภาวะที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย มีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวม

3) การพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถของคน มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะที่เหมาะสมในแต่ละช่วงวัย เพื่อวางรากฐานให้เป็นคนมีคุณภาพในอนาคต การพัฒนาทักษะสอดคล้องกับความต้องการในตลาดแรงงานและทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ของคนในแต่ละช่วงวัยตามความเหมาะสม เช่น เด็กวัยเรียนและวัยรุ่นพัฒนาทักษะการวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ มีความคิดสร้างสรรค์ รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการพัฒนาให้มีความพร้อมในการต่อยอดพัฒนาทักษะในทุกด้าน

4) การเตรียมความพร้อมของกำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในกลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จะเปลี่ยนแปลงโลกในอนาคตอย่างสำคัญ

5) การยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศในทุกระดับและยกระดับการเรียนรู้ โดยเน้นการพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็ก ปรับระบบการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบ รวมทั้งการยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศในสาขาวิชาที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และพัฒนาระบบทวิภาคีหรือสหกิจศึกษาให้เอื้อต่อการเตรียมคนที่มีทักษะให้พร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน นอกจากนี้ ต้องให้ความสำคัญกับการสร้างปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทั้งสื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย

พัฒนาเด็กวัยเรียนและวัยรุ่นให้มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะการทำงานและการใช้ชีวิตที่พร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน

1) ปรับกระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้เด็กมีการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง สอดคล้องกับพัฒนาการของสมองแต่ละช่วงวัย เน้นพัฒนาทักษะพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีด้านวิศวกรรมศาสตร์ ด้านคณิตศาสตร์ ด้านศิลปะ และด้านภาษาต่างประเทศ

2) สนับสนุนให้เด็กเข้าร่วมกิจกรรมทั้งในและนอกห้องเรียนที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะชีวิต และทักษะการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง อาทิ การอ่าน การบำเพ็ญประโยชน์ทางสังคม การดูแลสุขภาพ การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม การวางแผนชีวิต

3) สร้างแรงจูงใจให้เด็กเข้าสู่การศึกษาในระบบทวิภาคีและสหกิจศึกษาที่มุ่งการฝึกทักษะอาชีพให้พร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน

แผนงานการสร้างสภาพแวดล้อมให้เป็นแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต มุ่งเน้นการพัฒนาพื้นที่แหล่งเรียนรู้ให้มีชีวิต ทันสมัย มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล เพื่อดึงดูดให้คนทุกช่วงวัยเกิดความสนใจเข้าไปเรียนรู้และมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม มีการศึกษาและพัฒนาแหล่งเรียนรู้รูปแบบใหม่ ๆ ที่จะช่วยเพิ่มพูนศักยภาพคนไทยให้สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต เช่น ห้องสมุดเสมือน (Virtual Library) ศูนย์ศึกษาบันเทิง (Edutainment Center) เป็นต้น การส่งเสริมการอ่านการเรียนรู้ผ่านบริการห้องสมุดในภูมิภาคที่ทันสมัย สร้างโอกาสให้กลุ่มเด็กเยาวชนสามารถเข้าถึงบริการได้อย่างมีคุณภาพ สะดวกและรวดเร็ว จัดให้มีเครือข่ายอุทยานการเรียนรู้ในระดับจังหวัดและภูมิภาค รวมทั้งประสานความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายในชุมชนเพื่อพัฒนาพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นให้เป็นพื้นที่การเรียนรู้ประวัติศาสตร์วัฒนธรรมด้วยรูปแบบที่ทันสมัย

การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาสื่อสารข้อมูลและเครือข่าย รหัสวิชา 3204-2003) มีการเก็บคะแนนแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ คะแนนเก็บระหว่างภาค 80 คะแนน และคะแนนสอบปลายภาค 20 คะแนน รวมเป็น 100 คะแนน โดยคะแนนเก็บระหว่างภาคมีสัดส่วนคะแนนที่มากกว่าร้อยละ 80 ซึ่งมาจากการทำใบงานหรือชิ้นงาน 60 คะแนน ดังนั้น การทำใบงานหรือชิ้นงานส่งครู จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะใช้ในการประเมินทักษะของนักศึกษาในเรื่องนั้น ๆ

การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาสื่อสารข้อมูลและเครือข่าย (3204-2003) ให้กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ได้พบปัญหาและอุปสรรคจากการส่งงาน เช่น การส่งงานช้าหรือไม่ส่งงานของนักศึกษาอยู่บ่อยครั้ง ซึ่งทำให้ครูไม่สามารถวัดทักษะความก้าวหน้าของนักศึกษาได้ ดังนั้น ครูผู้สอนจึงมีความต้องการที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้จัดทำวิจัยแก้ปัญหาการส่งงานโดยลดอุปสรรคในการส่งงานแบบปกติ ให้ส่งผ่าน Google Classroom ที่สามารถส่งงานได้ตลอดเวลาและทุกที่ที่นักศึกษามีสัญญาณอินเตอร์เน็ต เพื่อให้การเรียนการสอนมีผลสัมฤทธิ์และประสิทธิภาพที่สูงขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อแก้ปัญหาการส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 37 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การส่งงานผ่านระบบ Google Classroom
2. แบบประเมินความพึงพอใจ

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเอง โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์ของแบบสอบถามให้ชัดเจน
2. กำหนดประเด็นหลักให้ครบถ้วน
3. กำหนดจำนวนข้อคำถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษาปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้นักศึกษาส่งงานช้าหรือไม่ค่อยส่งงาน

2. ใช้ Google Classroom ในการแก้ไขปัญหาการส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

3. เช็คปริมาณงานและประเมินผลจากการที่นักศึกษาส่งงานผ่านระบบ Google Classroom จากนั้นนำปริมาณที่ได้มาคิดหาค่าเฉลี่ยหรือร้อยละของปริมาณงานที่นักศึกษาส่งผ่านระบบ Google Classroom

4. การสร้างแบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาในการส่งงานผ่านระบบ Google Classroom

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for Window โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัย พบว่า มีนักศึกษาที่ไม่ Join Class ในปริมาณน้อย มีจำนวนนักศึกษาที่ส่งงานผ่านระบบ Google Classroom ตามกำหนดมากกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนนักศึกษาทั้งหมด แต่มีจำนวนนักศึกษาส่งงานในปริมาณที่เพิ่มขึ้นจากการส่งงานในครั้งแรก และมีจำนวนนักศึกษาที่ส่งงานช้าในปริมาณน้อยมาก ส่วนนักศึกษาที่ไม่ส่งงานนั้นมีปริมาณน้อยกว่าจำนวนนักศึกษาที่ส่งงานตามกำหนด

2. จากผลการประเมินความพึงพอใจ พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในการส่งงานผ่านระบบ Google Classroom ในระดับมากที่สุด โดยพิจารณาจากการประเมินเป็นรายข้อได้ว่า นักศึกษามีความเข้าใจในระบบ Google Classroom ในระดับมากที่สุด มีความประหยัดเวลาในการส่งงาน ลดขั้นตอนและอุปสรรคในการส่ง

ข้อเสนอแนะ

1. ควรทำวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนการสอน โดยการสอนผ่านระบบ Google Classroom

2. ควรทำวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านระบบ Google Classroom

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้รับแนวทางแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนการสอนของการส่งงานนักศึกษา ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาการส่งงานของนักศึกษาให้กับครูผู้สอนในรายวิชาอื่น ๆ

ความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ต่อการใช้งานโซเชียลมีเดีย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

ผู้วิจัย	นายธีระพงศ์ แก้วทอง
ตำแหน่ง	ครูจ้างสอน
วุฒิการศึกษา	ศษ.ม.(เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา) วท.บ.(เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์อุตสาหกรรม)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เทคโนโลยีในปัจจุบันนี้ถูกพัฒนาให้ก้าวหน้าและทันสมัยขึ้นมากเมื่อเปรียบเทียบจากอดีต ทำให้มีผลอย่างมากต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมในทุก ๆ ประเทศทั่วโลก ซึ่งต้องมีการปรับตัวทั้งประชาชนและภาครัฐฯ ทำให้เป็นยุคสมัยที่สะดวกสบายในแทบทุกด้าน อาทิเช่น ด้านความรวดเร็วของการเดินทาง ติดต่อสื่อสาร ด้านการเงินที่ไม่ต้องใช้เงินสดอีกต่อไป สามารถสั่งซื้อของผ่านทางอินเตอร์เน็ตและรอรับสินค้ามาส่ง รวมถึงการพัฒนาอุปกรณ์สื่อสารอย่างโทรศัพท์ ที่เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน เพราะเรียกได้ว่าเป็นเครื่องมือที่ทำได้แทบทุกอย่าง ไม่ว่าจะเป็นติดต่อสื่อสาร สั่งงาน บันทึกเสียง วีดีโอ ถ่ายภาพ จนได้ชื่อว่า สมาร์ทโฟน และสิ่งที่ได้รับจากการคิดค้นและพัฒนาควบคู่มาด้วยกันนั่นคือ สื่อด้านโซเชียลมีเดีย ที่ยกระดับอย่างต่อเนื่อง จนกลายเป็นสื่อสำคัญในยุคปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อกับบุคคลอื่น การติดต่องาน การพูดคุยทั่วไป รวมถึงการค้นหาข่าวสารสำคัญต่าง ๆ ก็สามารถทำได้ทั้งสิ้น และจากความสำเร็จนี้ ทำให้มีสื่อโซเชียลมีเดียถูกพัฒนาอย่างต่อเนื่องและหลากหลายขึ้น ทำให้ผู้ใช้งานได้รับความสะดวกสบายและความเพลิดเพลิน รวมถึงยังสนุกกับลูกเล่นต่าง ๆ ที่มีมากมาย เป็นผลให้จำนวนผู้ใช้สื่อโซเชียลมีเดียเพิ่มปริมาณขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วงเวลาไม่กี่ปีที่ผ่านมา และกลายเป็นสื่อหนึ่งที่มีอิทธิพลในระดับโลกภายในเวลาไม่นาน แต่ในปัจจุบัน เมื่อการใช้งานโซเชียลมีเดียเริ่มใช้โดยขาดการควบคุม ทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมามากมาย เช่น ปัญหาติดโทรศัพท์ ปัญหาสุขภาพจากการใช้งานสื่อโซเชียลมีเดีย ปัญหาสมาธิสั้นจากการใช้โซเชียลมีเดียมากเกินไป เป็นผลให้เกิดปัญหาด้านอื่น ๆ ตามมาอีกมากมาย ไม่ว่าจะเป็นด้านการเรียน ด้านการอยู่ร่วมกันในสังคม และด้านศีลธรรม ที่สื่อออนไลน์ไม่สามารถสอนได้ ทำให้ผู้ใช้โดยเฉพาะเยาวชนเกิดความยั้งคิดและสติ อันจะทำให้เกิดความผิดพลาดได้ง่ายในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในการดำรงชีวิต

จากสภาพปัญหา ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการแก้ปัญหา โดยการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐาน เพื่อที่จะนำมาวางแผนปรับปรุงพฤติกรรมของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ต่อการใช้โซเชียลมีเดียให้เหมาะสมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ต่อการใช้งานโซเชียลมีเดีย

วัตถุประสงค์เฉพาะ

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านโซเชียลมีเดียมร่า

2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านผลกระทบต่อการเรียนจากการใช้โซเชียลมีเดีย

3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านผลกระทบต่อสุขภาพจากการใช้โซเชียลมีเดีย

4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านผลกระทบต่อการอยู่ในสังคมจากการใช้โซเชียลมีเดีย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในช่วงเอนพฤศจิกายน 2561 – มกราคม 2562 ตามสถิติของนักเรียน นักศึกษา จำนวน 4,500 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยการสุ่มแบบบังเอิญ จำนวน 354 คน ตามหลักสูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane) ที่ความเชื่อมั่น 95%

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ต่อการใช้โซเชียลมีเดีย

การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ต่อการใช้โซเชียลมีเดีย และตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เป็นคำถามปลายเปิด มีขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดสิ่งที่ต้องประเมิน ประกอบด้วย ปัจจัยด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้โซเชียลมีเดียของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 4 ด้าน คือ ด้านที่ 1 ด้านโซเชียลมีเดียที่ใช้ ด้านที่ 2 ผลกระทบต่อการเรียนจากการใช้โซเชียลมีเดีย ด้านที่ 3 ด้านผลกระทบต่อสุขภาพจากการใช้โซเชียลมีเดีย และด้านที่ 4 ด้านผลกระทบต่อการอยู่ในสังคมจากการใช้โซเชียลมีเดีย

ขั้นที่ 2 ศึกษาทฤษฎีหลักการต่าง ๆ จากตำรา แนวความคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ขั้นที่ 3 กำหนดรูปแบบของแบบสอบถาม ประกอบด้วย (1) แบบสอบถามแบบมาตรวัดประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยมีระดับคะแนน คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด และ (2) แบบสอบถามปลายเปิด

ขั้นที่ 4 สร้างแบบสอบถาม โดยการประมวลเนื้อหาสาระให้ครอบคลุมขอบข่ายที่เกี่ยวกับการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ต่อการใช้โซเชียลมีเดีย แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านที่ 1 ด้านโซเชียลมีเดียที่ใช้ มีข้อคำถาม 8 ข้อ ด้านที่ 2 ด้านผลกระทบต่อการเรียนจากการใช้โซเชียลมีเดีย มีข้อคำถาม 6 ข้อ ด้านที่ 3 ด้านผลกระทบต่อสุขภาพจากการใช้โซเชียลมีเดีย มีข้อคำถาม 6 ข้อ ด้านที่ 4 ด้านผลกระทบต่อการอยู่ในสังคมจากการใช้โซเชียลมีเดีย มีข้อคำถาม 4 ข้อ รวมจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 24 ข้อ โดยจัดทำเป็นแบบสอบถามมาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับ ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการให้บริการ เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมนอกเหนือจากข้อความที่กำหนดไว้

ขั้น 5 ตรวจสอบโดยอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างให้อาจารย์ที่ปรึกษาทำการตรวจสอบ และนำมาแก้ไข จำนวน 3 ครั้ง ในคาบเรียนวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

ขั้นที่ 6 ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของครูที่ปรึกษาเพื่อให้ข้อคำถามตรงตามวัตถุประสงค์ มีความชัดเจนในข้อคำถามและภาษาที่ใช้ โดยมีการปรับปรุงแบบสอบถาม ดังนี้

ครั้งที่ 1 แก้ไขแบบสอบถามส่วนเค้าโครงเอกสาร โดยการปรับปรุงรูปแบบเอกสารให้ถูกต้องสมบูรณ์

ครั้งที่ 2 แก้ไขแบบสอบถามส่วนองค์ประกอบแบบสอบถาม โดยการเปลี่ยนแปลงข้อมูลและเพิ่มเติมข้อคำถามให้มากยิ่งขึ้น

ครั้งที่ 3 แก้ไขแบบสอบถามส่วนคำผิด

ขั้น 7 สร้างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

ขั้น 8 หลังการปรับปรุงแบบสอบถามตามที่ครูที่ปรึกษาเสนอแนะ จึงดำเนินการจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำมาใช้สอบถามความต้องการกับกลุ่มตัวอย่าง แบบสอบถามสมบูรณ์มีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ต่อการใช้โซเชียลมีเดีย เป็นแบบสอบถามมาตราวัดประมาณค่า 5 ระดับ แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ

ด้านที่ 1 ด้านโซเชียลมีเดียที่ใช้ จำนวน 8 ข้อ

ด้านที่ 2 ด้านผลกระทบต่อการเรียนจากการใช้โซเชียลมีเดีย จำนวน 6 ข้อ

ด้านที่ 3 ด้านผลกระทบต่อสุขภาพจากการใช้โซเชียลมีเดีย จำนวน 6 ข้อ

ด้านที่ 4 ด้านผลกระทบต่อสุขภาพจากการใช้โซเชียลมีเดีย จำนวน 4 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยทำการประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ต่อการใช้โซเชียลมีเดีย

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ต่อการใช้โซเชียลมีเดีย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน

ดังนี้ (1) ด้านโซเชียลมีเดียที่ใช้ นักเรียน นักศึกษาใช้โซเชียลมีเดียประเภท Facebook มากที่สุด (2) ด้านผลกระทบต่อการเรียนจากการใช้โซเชียลมีเดีย นักเรียน นักศึกษามีเวลาในการอ่านหนังสือหรือทำการบ้านน้อยลง (3) ด้านผลกระทบต่อสุขภาพจากการใช้โซเชียลมีเดีย นักเรียน นักศึกษามีอาการปวดศรีษะหลังจากเล่นโซเชียลมีเดีย และ (4) ด้านผลกระทบต่อการอยู่ในสังคมจากการใช้โซเชียลมีเดีย นักเรียน นักศึกษาพูดคุยกับผู้คนรอบข้างน้อยลง

ข้อเสนอแนะ

ผู้ตอบแบบสอกบถามต้องการให้มีการผลิตสื่อเกี่ยวกับโซเชียลมีเดียที่น่าสนใจเพิ่มขึ้นอีก และอยากให้มีการรณรงค์การใช้โซเชียลมีเดียอย่างเหมาะสม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้รับข้อมูลความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ต่อการใช้โซเชียลมีเดีย
2. ได้แนวทางในการปรับปรุงพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

การศึกษาการปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบการส่งงานของนักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ 3 โดยการใช้เทคนิคเสริมแรงทางบวก ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาววรรณรัตน์ เครือจันทร์
ตำแหน่ง	ครูจ้างสอน
วุฒิการศึกษา	บธบ.(คอมพิวเตอร์ธุรกิจ)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความมีวินัย ความรับผิดชอบ เป็นสิ่งที่ครูควรปลูกฝังให้แก่เด็กนักเรียน เพื่อให้ลูกศิษย์ที่เรากำลังสั่งสอนนั้นเห็นความสำคัญของการมีวินัยและความรับผิดชอบ และเกิดการเรียนรู้ การเรียนรู้ไม่ได้หมายถึงการที่เขาตอบคำถามที่เราถามได้เท่านั้น แต่หมายถึงการที่เขารู้ว่าสิ่งที่เขากำลังเรียนคืออะไร สามารถใช้ความรู้ที่มีอยู่มาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ที่เรากำลังสอนหรือไม่ และสามารถนำสิ่งที่เราสอนไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์อื่นๆได้หรือไม่ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่นักเรียนต้องทำเองครูไม่สามารถทำให้เขาได้ สิ่งที่ครูจะทำได้คือต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำสิ่งดังกล่าว โดยสร้างบรรยากาศการเรียนที่เอื้อกับสิ่งเหล่านี้การสร้างบรรยากาศในการเรียนเพื่อช่วยให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้คือ ต้องทำให้นักเรียนเรียนอย่างกระตือรือร้น (active learning) และตระหนักว่าตนกำลังเรียนอะไรอยู่ ครูสามารถสร้างบรรยากาศแบบนี้ได้จาก การจัดการในชั้นเรียน การสร้างแบบเรียนและกิจกรรมในห้องเรียน และการหาเครื่องมือที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้พูดถึงสิ่งที่เรียนออกมาเพื่อจะได้รับรู้ว่าตัวเขากำลังทำอะไรอยู่ (seft-awareness) เช่น การเขียนสมุดบันทึกการเรียนรู้ ปัญหาที่พบและสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน การบันทึกการส่งงานสำหรับนักเรียนเพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสเข้ามาตรวจสอบงานที่นักเรียนยังไม่ได้ส่ง ควรจะให้นักเรียนได้มีโอกาสทำงานกลุ่มเพื่อที่จะได้แลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นกับเพื่อน การสร้างแบบเรียนและกิจกรรมในห้องเรียนควรจะให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเลือกกิจกรรม เลือกการบ้าน และเลือกกลุ่มที่เขาอยากทำกิจกรรมในห้องเรียนด้วย นักเรียนควรรู้ว่าเขาถูกคาดหวังให้เรียนอะไรในวิชานั้น เพื่อจะได้รู้ว่าวิธีการเรียนที่เขาเรียนเหมาะสมหรือไม่ และเขาบรรลุเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้หรือไม่

ครูควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างนักเรียน ว่าเด็กในชั้นเรียนมีความสามารถ ความชอบ และมีแรงจูงใจในการเรียนแตกต่างกัน ถ้าหากกำหนดให้เด็กทำงานแบบเดียวกับคนทุกคนจะเกิดการเรียนรู้ไม่เท่ากัน นอกจากนี้ครูควรจะให้ความสำคัญกับการสอนให้เด็กตระหนักว่าเขากำลังเรียนอะไร และเรียนอย่างไร

ส่วนนักเรียนในระดับ ปวช.1 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 3 ปัญหาในการเรียนรู้ที่พบมากคือไม่ส่งงานตามระยะเวลาที่ครูกำหนด ทำให้เกิดปัญหาทางด้านการเรียนการสอน ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบในการทำงานของนักเรียนระดับ ปวช.1 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 3 โดยกรใช้เทคนิคการเสริมแรงทางบวก

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาการปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งงานของนักเรียนระดับ ปวช.1 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยการใช้เทคนิคการเสริมแรงทางบวก

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับ ปวช.1 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 20 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบบันทึกการส่งงานของนักเรียนในแต่ละชั่วโมงเรียน
2. แบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานของนักเรียนในแต่ละชั่วโมงเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นศึกษาการปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบที่ดีต่อการส่งงานที่ตนเองได้รับมอบหมายเวลา ช่วงเวลาการทดลองใช้ในชั่วโมงเรียนรายวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2561 – เดือนกุมภาพันธ์ 2562

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการดังต่อไปนี้

1. จัดทำตารางส่งงานของนักเรียนระดับ ปวช.1 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในรายวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ
2. รวบรวมข้อมูลจากการส่งงานของนักเรียนระดับ ปวช.1 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในรายวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ

3. บันทึกข้อมูลจากการส่งงานอย่างต่อเนื่อง หลังจากการให้แรงเสริมทางบวก

4. นำข้อมูลจากการส่งงานของนักเรียนระดับ ปวช.1 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในรายวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ ก่อนการให้แรงเสริมมาเปรียบเทียบกับหลังการให้แรงเสริม

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาการปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบการส่งงานของนักเรียนระดับ ปวช.1 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยการใช้เทคนิคเสริมแรงทางบวก จากการสังเกตพบว่านักเรียนแต่ละคนมีความตั้งใจเรียนและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามใบงานฝึกทักษะ ของรายวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ และทำตามข้อกำหนดและเงื่อนไขที่ได้ตกลงกันไว้เป็นอย่างดี จากการสรุปผลการบันทึกพฤติกรรมการส่งงานของนักเรียน ก่อนทำการวิจัยในชั้นเรียนและหลังจากการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า นักเรียนจำนวน 20 คน ที่มีพฤติกรรมไม่ส่งงาน ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการส่งงานครบทุกคน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีความรับผิดชอบในการทำงาน โดยการใช้เทคนิคเสริมแรงทางบวก

2. นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญ เล็งเห็นถึงประโยชน์และเจตคติที่ดีต่อการส่งงาน และสามารถนำหลักการไปประยุกต์ใช้ในวิชาอื่น ๆ และผู้เรียนมีความรับผิดชอบเพิ่มขึ้น

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการปฏิบัติ รายวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาการท่องเที่ยว วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยใช้รูปแบบการสอนของโรเบิร์ต กาเย่

ผู้วิจัย	นายอรรถวุฒิ รักวงค์
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	ทล.บ.(เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์อุตสาหกรรม)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนการสอนในปัจจุบันมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากขึ้น มีการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียนเพิ่มขึ้นจากเดิม อีกทั้งยังบูรณาการวิชาต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับท้องถิ่น/ชุมชนที่ผู้เรียนได้อาศัยอยู่ ทำให้การเรียนรู้ของผู้เรียนมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น สามารถนำไปปรับปรุงใช้ในชีวิตประจำวันได้ แต่การเรียนการสอนส่วนใหญ่ก็ยังมีการดำเนินกิจกรรมในรูปแบบภาคทฤษฎี ทำความเข้าใจเนื้อหาในบทเรียน ทำให้ผู้เรียนส่วนใหญ่ขาดทักษะในการปฏิบัติงาน

การเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ (2001-2001) เนื้อหาวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ เป็นเนื้อหาที่จะต้องปฏิบัติจริง และดำเนินการเป็นขั้นตอนต่อเนื่องกัน จากการเรียนการสอนปีที่ผ่านมาพบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์การปฏิบัติต่ำกว่าเกณฑ์ เนื่องมาจากไม่สามารถประยุกต์ความรู้ในภาคทฤษฎีมาใช้ในการลงมือปฏิบัติจริงได้ในการเรียนการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งรายวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ ควรจัดให้สอนเนื้อหาควบคู่ไปกับการพัฒนาด้านทักษะปฏิบัติ เนื่องจากหากนักเรียนไม่สามารถปฏิบัติทักษะในขั้นเริ่มต้นได้ นักเรียนก็จะไม่สามารถปฏิบัติทักษะขั้นที่ยากและซับซ้อนขึ้นไปได้ และไม่มีความต้องการที่จะฝึกปฏิบัติคอมพิวเตอร์ รูปแบบการสอนจึงควรเป็นรูปแบบที่เน้นทักษะการปฏิบัติของนักเรียน การปฏิบัติงาน การแก้ปัญหางานที่ทำ สุดท้ายคือสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายไปปฏิบัติให้เกิดความหลากหลาย ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านที่นำเสนอรูปการสอนทักษะการปฏิบัติไว้จำนวนมาก และรูปแบบการสอนของ โรเบิร์ต กาเย่ เป็นรูปแบบหนึ่งที่สามารถเพิ่มทักษะปฏิบัติได้เป็นอย่างดี

รูปแบบการสอนของ โรเบิร์ต กาเย่ เป็นรูปแบบการสอนอยู่ในกลุ่มผสมผสานซึ่งนำทฤษฎีด้านพฤติกรรมนิยมและพุทธินิยมมาผสมผสานกัน จึงทำให้เกิด 8 ทฤษฎีในการเรียนรู้และสามารถเพิ่มสมรรถภาพการเรียนรู้อีก 5 สมรรถภาพ โรเบิร์ต กาเย่ ได้เสนอระบบการสอนไว้ 9 ขั้น เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาสาระต่าง ๆ ได้อย่างดี รวดเร็ว และสามารถจดจำสิ่งที่เรียนได้นาน สำหรับในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้สอนในรายวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ (2001-2001) ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาการท่องเที่ยว จำนวน 1 กลุ่ม คือ ระดับ ปวช.1 การท่องเที่ยว กลุ่ม 1 และระดับ ปวช.1 สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ จำนวน 1 กลุ่ม ซึ่งส่วนใหญ่แล้วพอมีพื้นฐานการใช้โปรแกรมบ้างพอสังเขป แต่จะมีนักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาวิชาการท่องเที่ยว กลุ่ม 1 มีพื้นฐานเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมค่อนข้างต่ำ จึงทำให้เข้าใจเนื้อหาและปฏิบัติได้ค่อนข้างช้ากว่าเพื่อน

จากสาเหตุดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการปฏิบัติ รายวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการสอนของ โรเบิร์ต กาเย่ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการปฏิบัติและเข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้

2. เพื่อศึกษาทักษะการปฏิบัติรายวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยใช้รูปแบบการสอนของ โรเบิร์ต กาเย่ หลังเรียนมีทักษะการปฏิบัติอยู่ในระดับดีมาก

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการท่องเที่ยว ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนของ โรเบิร์ต กาเย่

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการท่องเที่ยว สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ สาขาวิชาคหกรรมเพื่อการโรงแรม และระดับ ปวช.3 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 4 กลุ่มเรียน รวมนักเรียนทั้งหมด 124 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการท่องเที่ยว กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 35 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการท่องเที่ยว กลุ่ม 1 มีดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ชุด
3. แบบประเมินทักษะการปฏิบัติรายวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ จำนวน 1 ชุด
4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ต่อรูปแบบการสอนของ โรเบิร์ต กาเย่ จำนวน 1 ชุด

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการท่องเที่ยว พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนของ โรเบิร์ต กาเย่ อย่างเป็นระบบทั้ง 9 ขั้นตอน เป็นการเรียนรู้ที่เริ่มจากการเรียนรู้จากง่ายไปหายาก กล่าวคือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการคือ บอกจุดประสงค์การเรียนรู้และสิ่งที่นักเรียนจะได้ฝึกลงมือปฏิบัติ มีการทบทวนความรู้เดิมทุกครั้งก่อนขึ้นบทเรียนใหม่ เปิดโอกาสให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ให้คำแนะนำกับนักเรียนที่ไม่สามารถปฏิบัติงานหรือยังไม่เข้าใจบทเรียน มีการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้พร้อมกำหนดการวัดและประเมินผลอย่างชัดเจน และสรุปสาระสำคัญทุกครั้งหลังจากการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในบทเรียน จากที่กล่าวมาข้างต้นจึงเป็นปัจจัยที่ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

2. ทักษะการปฏิบัติรายวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการท่องเที่ยว โดยใช้รูปแบบการสอนของ โรเบิร์ต กาเย่ พบว่า ทักษะการปฏิบัติหลังเรียนอยู่ในระดับดีมาก ($\overline{X}$ =25.77) ทั้งนี้รูปแบบการสอนของโรเบิร์ต กาเย่ ทั้ง 9 ขั้นตอน เป็นการสอนอย่างเป็นระบบ มีการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม ผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนตามรูปแบบอย่างเคร่งครัด อธิบายเนื้อหาไปพร้อม ๆ กับให้นักเรียนฝึกปฏิบัติตามขั้นตอนอย่างช้า ๆ มีการเน้นให้นักเรียนลงมือปฏิบัติด้วยใบงาน การทำกิจกรรมกลุ่ม จึงทำให้นักเรียนสามารถปฏิบัติได้ในขั้นตอนแรก และปฏิบัติในขั้นตอนที่ซับซ้อนได้อย่างคล่องแคล่ว จากคำกล่าวข้างต้นส่งผลให้นักเรียนเกิดทักษะการปฏิบัติต่อการเรียนรู้และการจดจำของนักเรียน

3. ความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาการท่องเที่ยว โดยใช้รูปแบบการสอนของ โรเบิร์ต กาเย่ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ =4.30) ทั้งนี้เพราะรูปแบบการสอนของ โรเบิร์ต กาเย่ เป็นรูปแบบการสอนที่นักเรียนเข้าใจบทเรียนใหม่ ๆ ได้ฝึกปฏิบัติงานด้วยตนเอง จนนักเรียนเกิดความพึงพอใจที่ดี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มระดับผลการเรียนรู้ในเกณฑ์ที่สูงขึ้น

การสร้างตารางและการตกแต่งเอกสาร โดยใช้สื่อประกอบการฝึกในการสอนรายวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2556 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวสกาวรัตน์ เห็นพร้อม
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	วท.ม.(เทคโนโลยีสารสนเทศ)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก คอมพิวเตอร์เป็นเทคโนโลยีที่นำมาใช้ในระบบการศึกษา เพื่อใช้ในการสร้างสื่อการเรียนการสอนในลักษณะต่าง ๆ เช่นเดียวกับการเรียนการสอนระหว่างครูกับนักเรียนที่อยู่ในห้องเรียนปกติ สื่อประสมจะประกอบด้วยตัวอักษร ภาพกราฟฟิก ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และเสียงในลักษณะของสื่อหลายมิติ (Hypermedia) เพื่อถ่ายทอดเนื้อหา บทเรียน หรือองค์ความรู้ในลักษณะที่ใกล้เคียงกับการสอนจริงในห้องเรียนมากที่สุด ทำให้ผู้เรียนสนุกไปกับการเรียน ไม่รู้สึกเบื่อหน่าย และผู้เรียนสามารถทบทวนบทเรียนได้ด้วยตนเอง

ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2556 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี ต้องเรียนวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ ซึ่งรายวิชาดังกล่าวมีเนื้อหา เรื่อง word excel powerpoint ในการจัดการเรียนการสอนไม่มีแบบฝึกปฏิบัติที่น่าสนใจ จึงไม่สามารถดึงความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างเอกสาร

ด้วยเหตุผลดังกล่าว การทำวิจัยเพื่อการสอนความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ โดยวิธีการพัฒนาการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ (โปรแกรม Word) เรื่องของการสร้างตารางและการตกแต่งเอกสาร โดยใช้สื่อประกอบการฝึก การวิจัยครั้งนี้ได้ทำเป็นแบบประเมินผลงาน 2 ครั้ง เพื่อเปรียบเทียบ

พัฒนาการวิชาคอมพิวเตอร์เป็นวิชาที่มีทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ และใช้ในการเรียนตลอดการศึกษา ดังนั้น การใช้โปรแกรม Word จึงจำเป็นสำหรับนักเรียนระดับ ปวช.1 แต่นักเรียนบางกลุ่มมีปัญหาการสร้างตาราง โดยไม่สามารถที่จะสร้างตารางได้ตามที่กำหนด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษา ต่อครูผู้สอนแผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

วัตถุประสงค์เฉพาะ

1. เพื่อให้ผู้เรียนรู้หลักการสร้างตารางและการตกแต่งเอกสาร
2. เพื่อให้สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน
3. เพื่อให้ผู้เรียนรายวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ ได้รับความรู้และมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนที่สูงขึ้น

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 10 คน โดยใช้วิธีเลือกจากนักเรียนที่มีผลการทดสอบก่อนเรียนต่ำ (หรือโดยใช้วิธีเลือกสุ่มอย่างง่าย)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ เป็นแบบปฏิบัติ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลที่เก็บ ได้แก่ คะแนนความสามารถในการสร้างตารางและตกแต่งเอกสาร
2. วิธีการ คือ ใช้วิธีการทดสอบ
3. เครื่องมือ ได้แก่ แบบทดสอบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์และคะแนนความก้าวหน้าเป็นรายบุคคล
2. เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์ก่อนและหลังการฝึก

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า คะแนนจากการทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ การสร้างตารางและตกแต่งเอกสารโดยใช้โปรแกรม Word ของกลุ่มตัวอย่างการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพด้วยสื่อประสม ของกลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ควรนำไปใช้กับการเรียนการสอนในวิชาอื่นๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนให้มากขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถสร้างตารางและตกแต่งเอกสารได้
2. สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันได้
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน รายวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพของนักเรียนสูงขึ้น

แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์เรื่องการประกอบและทดสอบการติดตั้งโครงสร้างสถาปัตยกรรมคอมพิวเตอร์ ในรายวิชาสถาปัตยกรรมคอมพิวเตอร์และระบบปฏิบัติการ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI

ผู้วิจัย นายอุทิศ ลีละวัฒน์
ตำแหน่ง ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา ปทส. (ไฟฟ้าสื่อสาร)
ปีที่ทำวิจัยสำเร็จ 2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบของ TAI (Team Assisted Individualization) เป็นเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานระหว่างการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative learning) ลักษณะเพื่อนช่วยเพื่อน และการสอนรายบุคคล (Individualized Instruction) เข้าด้วยกัน โดยให้นักเรียนทำการศึกษาและเรียนรู้ร่วมกัน ช่วยกันดำเนินการเรียนและมีการตรวจสอบร่วมกัน มีการร่วมมือช่วยเหลือกันเพื่อบรรลุเป้าหมายของการเรียน (Slavin, 1990, p. 83)

การจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบ TAI จะช่วยเสริมให้เกิดความช่วยเหลือในกลุ่มของผู้เรียน และกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนตามความสามารถของตนเอง สนองความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ คือ เด็กที่เรียนช้ามีเวลาฝึกฝนมากขึ้น เด็กที่เรียนดีมีโอกาสช่วยเหลือเพื่อนที่อ่อนในกลุ่ม ช่วยให้เกิดการยอมรับซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม เด็กอ่อนได้รับการยอมรับและเห็นคุณค่าของเด็กเก่ง นอกจากนี้ยังช่วยแบ่งเบาภาระครูได้บางส่วน ครูจะได้มีเวลาดูแลนักเรียนได้มากขึ้นและทั่วถึง และยังเป็นการปลูกฝังนิสัยที่ดีในการอยู่ร่วมกันในสังคม ทำให้มีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตนเองมากขึ้น อีกทั้งยังสามารถช่วยสร้างแรงจูงใจ และความสนใจให้เกิดแก่ผู้เรียนอันเนื่องมาจากการเสริมแรงอีกด้วย แต่ยังไม่แพร่หลาย ส่วนใหญ่มักใช้กับ วิชาคณิตศาสตร์ ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนวิชานั้น จำเป็นอย่างยิ่งในเรื่องการปลูกฝังกระบวนการทำงานกลุ่ม เนื่องการการเรียนเนื้อหาต่างๆ และการฝึกทักษะกระบวนการทางความคิด มักจำเป็นต้องใช้วิธีการแบ่งกลุ่มในการเรียนรู้

จากการศึกษางานวิจัยด้านการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลายๆ ด้าน พบว่ากระบวนการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน สามารถช่วยแก้ปัญหาและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้เป็นอย่างดี เนื่องจากการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน หรือการให้ผู้เรียนช่วยสอนกันเองนี้ เป็นวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์ทางด้านวิชาการด้วยกันทั้ง 2 ฝ่าย วิธีการให้ผู้เรียนสอนกันเองนี้ได้มีการพัฒนาและนำมาใช้ในรูปแบบแตกต่างกันออกไปตามจุดมุ่งหมายและวิธีการของครู โดยมุ่งเน้นเพื่อช่วยเหลือผู้เรียนที่เรียนช้า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาในด้านความประพฤติและปัญหาอื่น ๆ โดยมีความเชื่อว่า วิธีการให้ผู้เรียนสอนกันเองนี้ผู้เรียนจะเรียนรู้อะไรต่าง ๆ ได้จากกันและกัน และการเรียนรู้เช่นนี้ทำให้ผู้ที่เรียนช้าเกิดการเรียนรู้ได้ เนื่องจากภาษาที่ผู้เรียนใช้พูดสื่อสารกันนั้นสามารถสื่อความหมายระหว่างกันและกันได้เป็นอย่างดี เนื่องจากเพื่อนนักเรียนมีวัยเดียวกันจึงช่วยถ่ายทอดสิ่งที่เขาได้เรียนรู้มาให้เพื่อน ๆ ฟังด้วยภาษาและรูปแบบของเขาเอง ก็จะทำให้เขาเข้าใจในความรู้นั้นอย่างแจ่มแจ้งยิ่งขึ้น เพราะว่าการพูดหรือการอธิบายเรื่องใดเรื่องหนึ่งนั้นจะทำให้ผู้พูดเข้าใจและมองเห็นอย่างชัดเจนว่า ความคิดรวบยอด (Concept) ของเรื่องนั้น ๆ คืออะไร และในส่วนของผู้เรียนซึ่งรับฟังจากเพื่อนก็ได้รับประโยชน์ด้วย เนื่องจากเขาได้รับความสนใจเป็นพิเศษจากเพื่อนผู้สอนซึ่งเข้าใจปัญหาของตน เพราะลักษณะของปัญหาคล้ายคลึงกันกับปัญหาที่ผู้สอนเคยประสบมาแล้ว นอกจากนี้ยังสามารถเรียนรู้และเกิดความเข้าใจได้ง่ายขึ้นกว่าการรับฟังจากครู เนื่องจากภาษาที่ใช้อยู่ในระดับเดียวกัน และยังรู้สึกเป็นอิสระสบายใจที่จะรับรู้ และซักถามปัญหาข้อสงสัยต่าง ๆ ในการเรียนจากเพื่อนด้วยกันเองมากกว่าที่จะไต่ถามจากครูเพราะไม่ต้องเกรงว่าจะเป็นที่ตลกขบขันหรือดูถูกของใคร ทั้งนี้เป็นเพราะสัมพันธภาพของผู้เรียนทั้งสองฝ่ายที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่มีการเรียนการสอนนั่นเอง วิธีการของการให้ผู้เรียนช่วยเหลือหรือสอนกันเองนี้แบ่งได้เป็น 2 แบบ ได้แก่ แบบที่ 1 การให้เด็กเก่งสอนเด็กอ่อน แบบที่ 2 การให้เด็กชั้นสูงกว่าช่วยสอนเด็กชั้นเล็กกว่า วิธีการสอนทั้ง 2 แบบนี้สามารถจัดกลุ่มผู้สอนกับผู้เรียนเป็นคู่ หรือเป็นกลุ่มย่อยๆ ก็ได้ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนจะเลือกใช้ให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน (พิสุทธา อารีราษฎร์, 2554) เมื่อพิจารณาจากสภาพแวดล้อม และบรรยากาศการเรียนการสอนแล้ว ผู้วิจัยจึงเลือกวิธีการแบบที่ 1 คือ ให้เด็กเก่งสอนเด็กอ่อน โดยการจัดเป็นคู่ และมอบหมายให้ดูแลการทบทวนเนื้อหาเรื่อง โครงสร้างคำสั่งควบคุมการทำงานของโปรแกรม และหากพบว่าเกิดข้อสงสัยในเนื้อหา ครูจะเข้าไปให้ความรู้เป็นรายบุคคล

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นทำให้มีการศึกษาการใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบ “TAI (Team Assisted Individualization)” เพื่อพัฒนาการเรียนเรื่อง การประกอบและทดสอบการติดตั้งโครงสร้างสถาปัตยกรรมคอมพิวเตอร์ ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิชาชีพชั้นสูงชั้นสูงปีที่1 ซึ่งจะช่วยให้สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีการเรียนสูงขึ้นได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์เรื่องการประกอบและทดสอบการติดตั้งโครงสร้างสถาปัตยกรรมคอมพิวเตอร์ วิชาสถาปัตยกรรมคอมพิวเตอร์และระบบปฏิบัติการ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิชาชีพชั้นสูง โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 56 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 กลุ่ม 2 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 19 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาสถาปัตยกรรมคอมพิวเตอร์และระบบปฏิบัติการเรื่อง การประกอบและทดสอบการติดตั้งโครงสร้างสถาปัตยกรรมคอมพิวเตอร์

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสถาปัตยกรรมคอมพิวเตอร์และระบบ ปฏิบัติการ เรื่องการประกอบและทดสอบการติดตั้งโครงสร้างสถาปัตยกรรมคอมพิวเตอร์ เป็นแบบเลือกตอบ ชนิด 4 ตัวเลือก

3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการสื่อสารการประกอบและทดสอบการติดตั้งโครงสร้างสถาปัตยกรรมคอมพิวเตอร์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอความร่วมมือกับวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเอง โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) เรื่องการประกอบและทดสอบการติดตั้งโครงสร้างสถาปัตยกรรมคอมพิวเตอร์ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1

2. ชี้แจงให้กลุ่มตัวอย่างทราบถึงการจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) เรื่องการประกอบและทดสอบการติดตั้งโครงสร้างสถาปัตยกรรมคอมพิวเตอร์ เพื่อให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติตนถูกต้อง

3. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) จำนวน 15 นาที กับนักเรียนทั้งกลุ่มทดลอง โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการประกอบและทดสอบการติดตั้งโครงสร้างสถาปัตยกรรมคอมพิวเตอร์ แบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ

4. ผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเอง ในเนื้อหาเดียวกัน โดยใช้เวลาสอน 15 คาบ คาบละ 60 นาที กลุ่มทดลองจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI)

5. ทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) จำนวน 15 นาที กับนักเรียนทั้งกลุ่มทดลอง โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 15 นาที ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบวัดความสามารถในการสื่อสารทางการประกอบและทดสอบการติดตั้งโครงสร้างสถาปัตยกรรมคอมพิวเตอร์ จำนวน 15 นาที

6. ตรวจให้คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบทดสอบวัดความสามารถในการสื่อสารทางการประกอบและทดสอบการติดตั้งโครงสร้างสถาปัตยกรรมคอมพิวเตอร์ แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อตรวจสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

1. ทดสอบหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสถาปัตยกรรมคอมพิวเตอร์และระบบปฏิบัติการของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI)

2. ทดสอบหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสถาปัตยกรรมคอมพิวเตอร์และระบบปฏิบัติการของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1หลังจากได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) เรื่อง การประกอบและทดสอบการติดตั้งโครงสร้างสถาปัตยกรรมคอมพิวเตอร์ กับเกณฑ์ (ร้อยละ 65)

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสถาปัตยกรรมคอมพิวเตอร์และระบบปฏิบัติการสูงขึ้นคิดเป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) 8.26 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.0.828 และคิดเป็นค่าร้อยละ 82.64

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสถาปัตยกรรมคอมพิวเตอร์และระบบปฏิบัติการของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) เรื่อง การประกอบและทดสอบการติดตั้งโครงสร้างสถาปัตยกรรมคอมพิวเตอร์ สูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 5

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะซึ่งอาจจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการศึกษาครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ครูควรกำหนดเวลาที่เหมาะสมแก่นักเรียนในการศึกษาใบความรู้และการทำแบบฝึกทักษะแต่ละครั้ง เพื่อให้นักเรียนมีเวลาในการทำกิจกรรมและเวลาในการซักถามเพื่อนที่เพียงพอ

2. ในการจัดกลุ่ม ในการจัดการเรียนการสอนแบบแบ่งกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) เมื่อมีการเรียนการสอนจบในเนื้อหาแต่ละหน่วย ควรให้นักเรียนได้เปลี่ยนกลุ่ม เพื่อให้นักเรียนได้สร้างความสัมพันธ์ ความคุ้นเคยกับเพื่อนคนอื่นๆ ในห้อง ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในห้องมากขึ้น

3. ครูผู้สอนต้องดูแลนักเรียนให้ทั่วถึงทุกกลุ่ม และให้คำปรึกษากับกลุ่มนักเรียนที่มีปัญหาและตรวจสอบความถูกต้องของคำตอบ

4. ครูผู้สอนมีการเตรียมการสอนเป็นอย่างดี และเตรียมกิจกรรมเพิ่มเติมสำหรับนักเรียนที่เก่ง เพื่อให้เกิดประโยชน์กับครูผู้สอนและกับนักเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาผลของการจัดการเรียนการสอนแบบแบ่งกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) ในเนื้อหาวิชาสถาปัตยกรรมคอมพิวเตอร์และระบบปฏิบัติการ เรื่องอื่นๆ

2. ควรนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบแบ่งกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) ไปทดลองใช้เพื่อศึกษาถึงผลของรูปแบบที่มีต่อตัวแปรอื่นๆ อาทิ ความสามารถในการแก้ปัญหา ความคงทนในการเรียน เป็นต้น เพื่อเป็นการศึกษาถึงการจัดการเรียนการสอนนี้จะส่งผลต่อตัวแปรอื่นๆ หรือไม่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นข้อมูลทางการศึกษาและสามารถใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอน ที่จะนำไปพัฒนาการเรียน

3. ผู้เรียนสามารถได้รับความรู้และฝึกการเรียนรู้และการให้แก่สังคม

ศึกษาเพื่อแสวงหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาของการไม่ส่งงาน รายวิชาการโปรแกรมเว็บด้วยภาษา HTML ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

ผู้วิจัย	นายสุขุม แป้นศรี
ตำแหน่ง	ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา	ศษ.ม.(การบริหารการศึกษา)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กระแสและวิวัฒนาการของการเจริญก้าวหน้าของโลกได้เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่อยู่ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงนั้น เพื่อให้สังคมไทยก้าวทันโลกยุคโลกาภิวัฒน์ สังคมไทยต้องปรับเปลี่ยนแนวคิดในการปฏิรูปการศึกษา การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรในการสร้างนิสัย ให้คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น มีความใฝ่รู้ ใฝ่เรียน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ให้เป็นคนยุคใหม่ ก้าวทันโลกแห่งความเจริญในปัจจุบันและอนาคต สามารถปรับตัว “ให้อยู่รอด ก้าวทัน ก้าวหน้า ก้าวนำ” การเปลี่ยนแปลงทางสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การศึกษาของไทยมีการปฏิรูปครั้งใหญ่ ได้มีวิวัฒนาการมาจนถึงการมีรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 เป็นแม่บทสำคัญก่อให้เกิดการปฏิรูปการศึกษา โดยกำหนดไว้ในมาตราต่าง ๆ เช่น มาตรา 40 ,42 , 43, 54 , 53 ,54 , 69 โดยเฉพาะมาตรา 81 กำหนดให้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ. ศ. 2542 เป็นกฎหมายทางการศึกษาฉบับแรกของประเทศไทย ซึ่งให้ความสำคัญเรื่องต่าง ๆ เช่น มาตรา 6 การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตที่สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขในหมวด ตั้งแต่มาตรา 22–30 ได้กล่าวถึง หัวใจการปฏิรูปการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ หรือเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ (Child Centered) เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

จะเห็นได้ว่า กระแสของการปฏิรูปการศึกษาได้ส่งผลการปฏิบัติงานของคนทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพและบรรลุเป้าหมายตามหลักสูตรการจัดการศึกษา ประกอบกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้ระบุไว้ในมาตรา 24(5) มีข้อความสำคัญ ให้ครูสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ และมาตร 30 ระบุโดยสรุปว่า ให้สถานศึกษาส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ที่เหมาะสมกับผู้เรียน ในแต่ละระดับการศึกษา ดังนั้นครูเป็นบุคลากร

จากเหตุผลดังกล่าว ทำให้คณะผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเพื่อแสวงหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาของการไม่ส่งงานของนักเรียนระดับชั้นปวส. 1 รายวิชาการโปรแกรมเว็บด้วยภาษา HTMLเพื่อพัฒนาปรับเปลี่ยนพฤติกรรมส่งเสริมความรับผิดชอบ การจัดกระบวนการเรียนการสอน ให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเสริมสร้างเจตคติในการส่งงานของนักศึกษาระดับ ปวส.1 รายวิชาการโปรแกรมเว็บด้วยภาษา HTML
2. ส่งเสริมนักเรียนให้เป็นผู้ตรงต่อเวลาในการทำงาน

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักศึกษาระดับ ปวส.1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ของนักศึกษาแผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. ระยะเวลา คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ กลุ่ม 1-2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 56 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การส่งเสริมเจตคติโดยการใช้คำพูด เสริมแรง ให้คำชมเชย
2. การส่งเสริมเจตคติ โดยการให้ระดับผลคะแนนการส่งงาน
3. การส่งเสริมเจตคติ เป็นรายบุคคล การให้รางวัล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 56 คน โดยจัดทำตารางส่งงานของนักศึกษาระดับ ปวส.1 รายวิชาการโปรแกรมเว็บด้วยภาษา HTML ภาคเรียนที่ 2 การศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชและจัดทำเป็นตารางกราฟแสดงข้อมูลเปรียบเทียบ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ทำตารางบันทึกการส่งงาน แบบฝึกหัดในเวลา แบบฝึกหัดการบ้าน ใบงาน รวมถึงผลงานเป็นกลุ่ม ในช่วงต้นภาคเรียนที่ 2 ของวิชาการโปรแกรมเว็บด้วยภาษา HTML
2. รวบรวมหาเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ
3. บันทึกการส่งงานอย่างต่อเนื่อง หลังจากการส่งเสริมเจตคติ และนำมาหาเป็นค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ
4. นำค่าเฉลี่ยร้อยละของการส่งงานช่วงต้นภาคเรียนที่ 2 ของรายวิชาการโปรแกรมเว็บด้วยภาษา HTML มาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของการส่งงาน ช่วงปลายภาคเรียนที่ 2

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การส่งงานวิชาการโปรแกรมเว็บด้วยภาษา HTML ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 อยู่ในเกณฑ์ ร้อยละ 98.21%
2. ค่าเฉลี่ยของการส่งงานหลังการส่งเสริมเจตคติพบว่าสูงขึ้นกว่าเดิม ทำให้สรุปได้ว่า การที่ครูผู้สอนได้ศึกษานักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อถามถึงสาเหตุการไม่ส่งงาน และให้แรงเสริมเป็นเจตคติต่าง ๆ ทั้งในด้านคำพูดเสริมแรง การให้ระดับผลคะแนนการส่งงานพบว่าของนักศึกษาระดับ ปวส.1 มีการส่งงานสูงขึ้นจากร้อยละเฉลี่ย จาก 51.78% เป็น 98.21%

ข้อเสนอแนะ

1. ครูผู้สอนในวิชาอื่น ๆ ควรมีการสำรวจถึงเจตคติของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมในการส่งงานของนักเรียน เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนเป็นรายบุคคล
2. ในการสอนวิชาการโปรแกรมเว็บด้วยภา HTML ครูผู้สอนต้องเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามข้อสงสัยในขณะทำการเรียนการสอนให้มากที่สุด
3. ควรมีการเสริมแรง ยกย่องชมเชย และให้กำลังใจกับนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ในขณะที่ทำการเรียนการสอน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากงานวิจัย

1. ทำให้ครูผู้สอนทราบเจตคติของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมในการส่งงานวิชางานปรับอากาศรถยนต์
2. เป็นแนวทางให้ครูผู้สอนในรายวิชาอื่น ๆ ได้ศึกษาและนำไปสำรวจเจตคติทางนักเรียนระดับชั้นต่าง ๆ ในเรื่องของเจตคติต่อการส่งงาน
3. ส่งเสริมพฤติกรรมการตรงต่อเวลาในการส่งงาน

การเพิ่มความรับผิดชอบการส่งงาน ของนักศึกษา ระดับ ปวส. เทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นายทวีศักดิ์ หนูทิม
ตำแหน่ง ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา วท.บ.(วิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความวิตกอย่างหนึ่งของคนที่เป็นครู คืออยากให้ลูกศิษย์ที่เรากำลังสอนนั้นเกิดการเรียนรู้ การเรียนรู้ไม่ได้หมายถึงการที่เขาตอบคำถามที่เราถามได้เท่านั้น แต่หมายถึงการที่เขารู้ว่าสิ่งที่เขากำลังเรียนคืออะไร สามารถใช้ความรู้ที่มีอยู่แล้วมาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ที่เรากำลังสอนหรือไม่ และสามารถนำสิ่งที่เราสอนไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์อื่น ๆ ได้หรือไม่ สิ่งเปล่านี้เป็นสิ่งที่ผู้เรียนต้องทำเอง ครูไม่สามารถจะทำให้เขาได้สิ่งที่ครูจะทำได้ คือ ต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำสิ่งดังกล่าว โดยสร้างบรรยากาศการเรียนที่เอื้อกับสิ่งเหล่านี้ การสร้างบรรยากาศในการเรียนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ คือ ต้องทำให้ผู้เรียนเรียนอย่างกระตือรือร้น (active learning) และตระหนักว่าตนกำลังเรียนอะไรอยู่ ครูจะสามารถสร้างบรรยากาศแบบนี้ได้จากการจัดชั้นเรียน การสร้างแบบเรียนและกิจกรรมในห้องเรียน และการหาเครื่องมือที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้พูดถึงสิ่งที่เรียนออกมาเพื่อจะได้รับว่าตัวเขาเองกำลังทำอะไรอยู่ (self-awareness) เช่น การเขียนไดอารี่ที่พูดถึงการเรียน ปัญหาที่พบ และสิ่งที่ได้เรียนการจัดชั้นเรียน ควรจะให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานกลุ่มเพื่อที่จะได้แลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นกับเพื่อน การสร้างแบบเรียนและกิจกรรมในห้องเรียน ควรจะให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเลือกกิจกรรม เลือกการบ้าน และเลือกกลุ่มคนที่เขาอยากจะทำกิจกรรมในห้องเรียนด้วย ผู้เรียนควรจะรู้ว่าเขาถูกคาดหวังให้เรียนอะไรในวิชานั้น เพื่อจะได้รู้ว่าวิธีการเรียนที่เขาเรียนเหมาะสมหรือไม่ และเขาบรรลุเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้หรือไม่

ครูควรจะคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างผู้เรียนว่า เด็กในชั้นมีความสามารถ ความชอบ และมีแรงจูงใจในการเรียนแตกต่างกัน ถ้าหากกำหนดให้เด็กทำงานแบบเดียวกัน คนทุกคนจะเกิดการเรียนรู้ไม่เท่ากัน นอกจากนี้ครูควรจะให้ความสำคัญกับการสอนให้เด็กตระหนักว่าเขากำลังเรียนอะไร และเรียนอย่างไร ไดอารี่เป็นสิ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถบันทึกกระบวนการเรียน งานที่เขาทำ และยังใช้เป็นสื่อที่ครูกับเด็กจะติดต่อสื่อสารกันโดยไม่จำเป็นต้องนำเรื่องนั้นเข้ามาพูดในห้องเรียน การเขียนไดอารี่จะช่วยให้ผู้เรียนได้คิดย้อนไปถึงกระบวนการที่เขาเรียนรู้แล้วเขียนบรรยายออกมา (reflective) การที่เขาต้องเขียนบรรยายถึงวิธีการและขั้นตอนในการเรียนจะช่วยให้ผู้เรียนตระหนักถึงกระบวนการการเรียนรู้ข้อดีและข้อด้อยของตัวเอง ซึ่งจะทำให้เขารู้ตัวและปรังปรุงตัวได้ และยังทำให้เขารู้ว่าเขากำลังเรียนอะไร

ส่วนผู้เรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ในรายวิชาโครงสร้างข้อมูลและอัลกอริทึม ปัญหาในการเรียนรู้ที่พบมากคือไม่ส่งงานตามระยะเวลาที่ครูกำหนด ทำให้เกิดปัญหาด้านการเรียนการสอน ครูจึงควรร่วมกันฝึกผู้เรียนให้ตระหนักถึงความสำคัญกระบวนการเรียนรู้จะช่วยให้เขามีความมั่นใจที่จะเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (Life-long Learning)

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญ เล็งเห็นถึงประโยชน์ และมีเจตคติที่ดีต่อการส่งงานที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน และปลูกฝังความรับผิดชอบ

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ แบบฝึกหัด/ใบงาน นักเรียน และครูผู้สอน

ตัวแปรตาม คือ การส่งงานของนักเรียน

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 19 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1. แบบฝึกหัดท้ายบท
2. ใบงานปฏิบัติตามเนื้อหาในบทเรียน
3. แบบบันทึกพฤติกรรมนักศึกษาในการส่งงาน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. คัดเลือกเด็กที่ขาดความรับผิดชอบเรื่องการส่งงาน
2. เรียกนักศึกษาเข้าพบพูดคุยเพื่อแก้ปัญหาเป็นรายบุคคล
3. ติดตามผลการส่งงานในวิชาโครงสร้างข้อมูลและอัลกอริทึม
4. ตรวจสอบความรับผิดชอบเรื่องการส่งงานจากครูที่ปรึกษา
5. รวบรวมและสรุปผลการวิจัยเพื่อนำเสนอ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยการปลูกฝังความรับผิดชอบเรื่องการส่งงานของนักศึกษาเริ่มจากแบบสำรวจการส่งงานในวิชาโครงสร้างข้อมูลและอัลกอริทึม จากใบงาน จำนวน 10 ใบ และนำผลการบันทึกการส่งงานของนักศึกษาในระดับ

ปวส. ทั้งหมด จำนวน 19 คน นักศึกษาส่วนใหญ่ทำงานส่งตามกำหนดเวลาที่มอบหมายให้ พบนักศึกษา 10 คน ไม่ส่งงานตามกำหนด ครูได้มอบหมายให้กลับไปทำงานให้เสร็จเพื่อส่งงานในชั่วโมงเรียนหน้า เมื่อนักศึกษาได้รับการฝึกให้มีนิสัยที่ตรงต่อเวลาในการส่งงานและมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย เพื่อเป็นพื้นฐานนิสัยที่ดีให้กับนักศึกษา หลังจากนั้นมีการแจ้งให้นักศึกษาทราบผลการทำงานของนักศึกษาในกรณีที่นักศึกษาไม่ตั้งใจทำงาน ทำงานเพื่อให้เสร็จ ๆ ไป จะได้ไม่โดนบันทึก ครูแก้ไขโดยการให้นักศึกษากลับไปแก้ไขงานที่ทำ เพื่อทำให้นักศึกษาทราบว่าการทำงานในครั้งต่อไปต้องทำงานให้เรียบร้อยและเสร็จให้ทันเวลาที่ครูกำหนด ผลที่ได้นักศึกษาเกิดการพัฒนาตนเองในการทำงานครั้งต่อไปได้ดีขึ้น ผลการทำงานแบบฝึกหัด 3 บท และใบงานปฏิบัติ 5 ใบงาน นักศึกษามีการพัฒนาระดับการส่งงานของตนเองดีขึ้นเป็นลำดับ สำหรับนักศึกษาที่ทำงานส่งตรงเวลาเดิมอยู่แล้วก็มีการพัฒนาในด้านความเรียบร้อยของงานเพิ่มขึ้นจากเดิมด้วย

ข้อคิดที่ได้จากการวิจัย

1. ควรมีการสำรวจการส่งงานในทุกรายวิชาที่เปิดสอนในระดับ ปวส. เทคโนโลยีสารสนเทศ
2. เพิ่มวิธีการปัญหาและหาสาเหตุหรือปัจจัยที่ส่งผลต่อการส่งงานล่าช้าหรือไม่ส่งงานเลย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

หลังจบการวิจัยผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญ เล็งเห็นถึงประโยชน์และมีเจตคติที่ดีต่อการส่งงานและสามารถนำชิ้นงาน/ใบงานไปใช้ในวิชาอื่น ๆ และผู้เรียนมีความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้น

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์เรื่องการใช้งานตัวแปรในการเขียนโปรแกรมและชนิดข้อมูล ในรายวิชาการวิเคราะห์และออกแบบเชิงวัตถุของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI

ผู้วิจัย	นายพงศ์ยุทธ อุดมศักดิ์
ตำแหน่ง	พนักงานราชการ (ครู)
วุฒิการศึกษา	อุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต
ปีที่ทำวิจัย	2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบของ TAI (Team Assisted Individualization) เป็นเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานระหว่างการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative learning) ลักษณะเพื่อนช่วยเพื่อน และการสอนรายบุคคล (Individualized Instruction) เข้าด้วยกัน โดยให้นักเรียนทำการศึกษาและเรียนรู้ร่วมกัน ช่วยกันดำเนินการเรียนและมีการตรวจสอบร่วมกัน การร่วมมือช่วยเหลือกันเพื่อบรรลุเป้าหมายของการเรียน (Slavin, 1990, p. 83)

การจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบ TAI จะช่วยเสริมให้เกิดความช่วยเหลือในกลุ่มของผู้เรียน และกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนตามความสามารถของตนเอง สนองความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ คือ เด็กที่เรียนช้ามีเวลาฝึกฝนมากขึ้น เด็กที่เรียนดีมีโอกาสช่วยเหลือเพื่อนที่อ่อนในกลุ่ม ช่วยให้เกิดการยอมรับซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม เด็กอ่อนได้รับการยอมรับและเห็นคุณค่าของเด็กเก่ง นอกจากนี้ยังช่วยแบ่งเบาภาระครูได้บางส่วน ครูจะได้มีเวลาดูแลนักเรียนได้มากขึ้นและทั่วถึง และยังเป็นการปลูกฝังนิสัยที่ดีในการอยู่ร่วมกันในสังคม ทำให้มีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตนเองมากขึ้น อีกทั้งยังสามารถช่วยสร้างแรงจูงใจ และความสนใจให้เกิดแก่ผู้เรียนอันเนื่องมาจากการเสริมแรงอีกด้วย แต่ยังไม่แพร่หลาย ส่วนใหญ่มักใช้กับ วิชาคณิตศาสตร์ ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนวิชานั้น จำเป็นอย่างยิ่งในเรื่องการปลูกฝังกระบวนการทำงานกลุ่มเนื่องการการเรียนเนื้อหาต่าง ๆ และการฝึกทักษะกระบวนการทางความคิดมักจำเป็นต้องใช้วิธีการแบ่งกลุ่มในการเรียนรู้

จากการศึกษางานวิจัยด้านการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลายๆ ด้าน พบว่ากระบวนการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน สามารถช่วยแก้ปัญหาและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้เป็นอย่างดี เนื่องจากการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน หรือการให้ผู้เรียนช่วยสอนกันเองนี้ เป็นวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์ทางด้านวิชาการด้วยกันทั้ง 2 ฝ่าย วิธีการให้ผู้เรียนสอนกันเองนี้ได้มีการพัฒนาและนำมาใช้ในรูปแบบแตกต่างกันออกไปตามจุดมุ่งหมายและวิธีการของครู โดยมุ่งเน้นเพื่อช่วยเหลือผู้เรียนที่เรียนช้า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาในด้านความประพฤติ และปัญหาอื่น ๆ โดยมีความเชื่อว่า วิธีการให้ผู้เรียนสอนกันเองนี้ผู้เรียนจะเรียนรู้อะไรต่าง ๆ ได้จากกันและกัน และการเรียนรู้เช่นนี้ทำให้ผู้ที่เรียนช้าเกิดการเรียนรู้ได้ เนื่องจากภาษาที่ผู้เรียนใช้พูดสื่อสารกันนั้นสามารถสื่อความหมายระหว่างกันและกันได้เป็นอย่างดี เนื่องจากเพื่อนนักเรียนมีวัยเดียวกันจึงช่วยถ่ายทอดสิ่งที่เขาได้เรียนรู้มาให้เพื่อน ๆ ฟังด้วยภาษาและรูปแบบของเขาเอง ก็จะทำให้เขาเข้าใจในความรู้นั้นอย่างแจ่มแจ้งยิ่งขึ้น เพราะว่าการพูดหรือการอธิบายเรื่องใดเรื่องหนึ่งนั้นจะทำให้ผู้พูดเข้าใจและมองเห็นอย่างชัดเจนว่า ความคิดรวบยอด (Concept) ของเรื่องนั้น ๆ คืออะไร และในส่วนของผู้เรียนซึ่งรับฟังจากเพื่อนก็ได้รับประโยชน์ด้วย เนื่องจากเขาได้รับความสนใจเป็นพิเศษจากเพื่อนผู้สอนซึ่งเข้าใจปัญหาของตน เพราะลักษณะของปัญหาคล้ายคลึงกันกับปัญหาที่ผู้สอนเคยประสบมาแล้ว นอกจากนี้ยังสามารถเรียนรู้และเกิดความเข้าใจได้ง่ายขึ้นกว่าการรับฟังจากครู เนื่องจากภาษาที่ใช้อยู่ในระดับเดียวกัน และยังรู้สึกเป็นอิสระสบายใจ ที่จะรับรู้ และซักถามปัญหา ข้อสงสัยต่าง ๆ ในการเรียนจากเพื่อนด้วยกันเองมากกว่าที่จะไต่ถามจากครูเพราะไม่ต้องเกรงว่าจะเป็นที่ตลกขบขันหรือดูถูกของใคร ทั้งนี้เป็นเพราะสัมพันธภาพของผู้เรียนทั้งสองฝ่ายที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่มีการเรียนการสอนนั่นเอง วิธีการของการให้ผู้เรียนช่วยเหลือหรือสอนกันเองนี้แบ่งได้เป็น 2 แบบ ได้แก่ แบบที่ 1 การให้เด็กเก่งสอนเด็กอ่อน แบบที่ 2 การให้เด็กชั้นสูงกว่าช่วยสอนเด็กชั้นเล็กกว่า วิธีการสอนทั้ง 2 แบบนี้สามารถจัดกลุ่มผู้สอนกับผู้เรียนเป็นคู่ หรือเป็นกลุ่มย่อย ๆ ก็ได้ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนจะเลือกใช้ให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน (พิสุทธา อารีราษฎร์, 2554) เมื่อพิจารณาจากสภาพแวดล้อม และบรรยากาศการเรียนการสอนแล้ว ผู้วิจัยจึงเลือกวิธีการแบบที่ 1 คือ ให้เด็กเก่งสอนเด็กอ่อน โดยการจัดเป็นคู่ และมอบหมายให้ดูแลการทบทวนเนื้อหาเรื่อง โครงสร้างคำสั่งควบคุมการทำงานของโปรแกรม และหากพบว่าเกิดข้อสงสัยในเนื้อหา ครูจะเข้าไปให้ความรู้เป็นรายบุคคล

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ทำให้มีการศึกษาการใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบ “TAI (Team Assisted Individualization)” เพื่อพัฒนาการเรียนเรื่อง การใช้งานตัวแปรในการเขียนโปรแกรมและชนิดข้อมูล

ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิชาชีพชั้นสูงชั้นสูงปีที่ 1 ซึ่งจะช่วยให้สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีการเรียนสูงขึ้นได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์เรื่องการใช้งานตัวแปรในการเขียนโปรแกรมและชนิดข้อมูล วิชาการวิเคราะห์และออกแบบเชิงวัตถุ ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิชาชีพชั้นสูง โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 56 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 กลุ่ม 2 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 19 คน

การสร้างเครื่องมือ และ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาการวิเคราะห์และออกแบบเชิงวัตถุ เรื่อง การใช้งานตัวแปรในการเขียนโปรแกรมและชนิดข้อมูล
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการวิเคราะห์และออกแบบเชิงวัตถุ เรื่องการใช้งานตัวแปรในการเขียนโปรแกรมและชนิดข้อมูล เป็นแบบเลือกตอบ ชนิด 4 ตัวเลือก
3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการสื่อสารการใช้งานตัวแปรในการเขียนโปรแกรมและชนิดข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอความร่วมมือกับวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเอง โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) เรื่องการใช้งานตัวแปรในการเขียนโปรแกรมและชนิดข้อมูล ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1
2. ชี้แจงให้กลุ่มตัวอย่างทราบถึงการจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) เรื่องการใช้งานตัวแปรในการเขียนโปรแกรมและชนิดข้อมูล เพื่อให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติตนถูกต้อง
3. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) จำนวน 15นาที กับนักเรียนทั้งกลุ่มทดลอง โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการใช้งานตัวแปรในการเขียนโปรแกรมและชนิดข้อมูล แบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ
4. ผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเอง ในเนื้อหาเดียวกัน โดยใช้เวลาสอน 15 คาบ ๆ ละ 60 นาที กลุ่มทดลองจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI)
5. ทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) จำนวน 15 นาที กับนักเรียนทั้งกลุ่มทดลอง โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 15 นาที ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบวัดความสามารถในการสื่อสารทางการใช้งานตัวแปรในการเขียนโปรแกรมและชนิดข้อมูล จำนวน 15 นาที
6. ตรวจให้คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบทดสอบวัดความสามารถในการสื่อสารทางการใช้งานตัวแปรในการเขียนโปรแกรมและชนิดข้อมูล แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อตรวจสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

1. ทดสอบหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการวิเคราะห์และออกแบบเชิงวัตถุของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI)
2. ทดสอบหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการวิเคราะห์และออกแบบเชิงวัตถุของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 หลังจากได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) เรื่องการประกอบและทดสอบการติดตั้งโครงสร้างสถาปัตยกรรมคอมพิวเตอร์กับเกณฑ์ (ร้อยละ 65)

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการวิเคราะห์และออกแบบเชิงวัตถุสูงขึ้นคิดเป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) 8.26 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.0.828 และคิดเป็นค่าร้อยละ 82.64
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการวิเคราะห์และออกแบบเชิงวัตถุของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) เรื่อง การประกอบและทดสอบการติดตั้งโครงสร้างสถาปัตยกรรมคอมพิวเตอร์ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 5

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะซึ่งอาจจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการศึกษาครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ครูควรกำหนดเวลาที่เหมาะสมแก่นักเรียนในการศึกษาใบความรู้และการทำแบบฝึกทักษะแต่ละครั้ง เพื่อให้นักเรียนมีเวลาในการทำกิจกรรมและเวลาในการซักถามเพื่อนที่เพียงพอ
2. ในการจัดกลุ่ม ในการจัดการเรียนการสอนแบบแบ่งกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) เมื่อมีการเรียนการสอนจบในเนื้อหาแต่ละหน่วย ควรให้นักเรียนได้เปลี่ยนกลุ่ม เพื่อให้นักเรียนได้สร้างความสัมพันธ์ ความคุ้นเคยกับเพื่อนคนอื่นๆ ในห้อง ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในห้องมากขึ้น
3. ครูผู้สอนต้องดูแลนักเรียนให้ทั่วถึงทุกกลุ่ม และให้คำปรึกษากับกลุ่มนักเรียนที่มีปัญหาและตรวจสอบความถูกต้องของคำตอบ
4. ครูผู้สอนมีการเตรียมการสอนเป็นอย่างดี และเตรียมกิจกรรมเพิ่มเติมสำหรับนักเรียนที่เก่ง เพื่อให้เกิดประโยชน์กับครูผู้สอนและกับนักเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาผลของการจัดการเรียนการสอนแบบแบ่งกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) ในเนื้อหาวิชาการวิเคราะห์และออกแบบเชิงวัตถุ เรื่องอื่น ๆ

2. ควรนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบแบ่งกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) ไปทดลองใช้เพื่อศึกษาถึงผลของรูปแบบที่มีต่อตัวแปรอื่นๆ อาทิ ความสามารถในการแก้ปัญหา ความคงทนในการเรียน เป็นต้น เพื่อเป็นการศึกษาถึงการจัดการเรียนการสอนนี้จะส่งผลต่อตัวแปรอื่น ๆ หรือไม่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นข้อมูลทางการศึกษาและสามารถใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
2. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอน ที่จะนำไปพัฒนาการเรียน
3. ผู้เรียนได้รับความรู้และฝึกการเรียนรู้และการให้แก่สังคม

การสร้างสื่อประสม ในการสอนรายวิชาการพัฒนาแอปพลิเคชันวินฟอร์ม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นายสันติวงศ์ วงศ์นุรักษ์
ตำแหน่ง	ครูจ้างสอน
วุฒิการศึกษา	วท.บ.(วิทยาการคอมพิวเตอร์)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก คอมพิวเตอร์เป็นเทคโนโลยีที่นำมาใช้ในระบบการศึกษา เพื่อใช้ในการสร้างสื่อการเรียนการสอนในลักษณะสื่อประสม ทำให้การเรียนการสอนมีการโต้ตอบกันระหว่างผู้เรียนกับคอมพิวเตอร์ เช่นเดียวกับการเรียนการสอนระหว่างครูกับนักเรียนที่อยู่ในห้องเรียนปกติ สื่อประสมจะประกอบด้วยตัวอักษร ภาพกราฟฟิก ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และเสียงในลักษณะของสื่อหลายมิติ (Hypermedia) เพื่อถ่ายทอดเนื้อหา บทเรียน หรือองค์ความรู้ในลักษณะที่ใกล้เคียงกับการสอนจริงในห้องเรียนมากที่สุด ทำให้ผู้เรียนสนุกไปกับการเรียนไม่รู้สึกเบื่อหน่าย และผู้เรียนสามารถทบทวนบทเรียนได้ด้วยตนเอง

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2557 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศต้องเรียนวิชาการพัฒนาแอปพลิเคชันวินฟอร์ม ซึ่งรายวิชาดังกล่าวมีเนื้อหาเรื่อง โปรแกรม Visual Studio 2010 C# ในการจัดการเรียนการสอน ไม่มีสื่อการสอนที่ทันสมัยในห้องเรียน ผู้สอนใช้วิธีการสอนโดยการเขียนอธิบายขั้นตอนการทำงานบนกระดาน จากนั้นจึงนักเรียนฝึกปฏิบัติด้วยตนเองตามใบงานที่กำหนดไว้ในแต่ละหน่วยการเรียน วิธีการดังกล่าวก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ เช่น นักเรียนไม่สนใจในการฟังคำอธิบาย นักเรียนเสียเวลาไปกับการจดบันทึกจากกระดาน นักเรียนไม่เข้าใจขั้นตอนการปฏิบัติอย่างชัดเจน ผู้สอนต้องอธิบายซ้ำหลายครั้ง นักเรียนจึงจะปฏิบัติได้ เนื่องจากความแตกต่างในการรับรู้ของนักเรียน

แนวทางหนึ่งในการแก้ปัญหาคือ การสร้างสื่อประสมด้วยโปรแกรมนำเสนอข้อมูล โดยแทรกวีดีโอขั้นตอนการใช้งานโปรแกรม Visual Studio 2010 C# มาใช้เป็นสื่อในการเรียนการสอน ผู้เรียนสามารถเรียนได้ด้วยตนเองตามความสามารถที่มีอยู่ ตอบสนองเรื่องของความแตกต่างระหว่างผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

ด้วยเหตุผลดังกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสร้างสื่อประสมด้วยคอมพิวเตอร์ เพื่อใช้เป็นสื่อการเรียนการสอน เรื่องโปรแกรม Visual Studio 2010 C# และการสร้างฐานข้อมูล เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว อันจะทำให้การเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ได้ผลตามจุดมุ่งหมายต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการพัฒนาแอปพลิเคชันวินฟอร์ม เรื่องการใช้งานโปรแกรม Visual Studio 2010 C# โดยใช้สื่อประสม ในการสอนนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ กลุ่ม 1-2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ กลุ่ม 1-2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 10 คน โดยใช้วิธีเลือกจากนักเรียนที่มีผลการทดสอบก่อนเรียนต่ำ (หรือโดยใช้วิธีเลือกสุ่มอย่างง่าย)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. โปรแกรม PowerPoint, Adobe Captivate
2. เนื้อหาวิชาการพัฒนาแอปพลิเคชันวินฟอร์ม เรื่อง การใช้งานโปรแกรม Visual Studio 2010 C# ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2557
3. จุดประสงค์การเรียนรู้ ตามมาตรฐานการเรียนรู้
4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีลำดับขั้นการสร้าง
5. แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อสื่อการสอน

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเอง โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 20 ข้อ และเก็บบันทึกรวบรวมคะแนนเพื่อคิดคำนวณค่าทางสถิติ
2. เลือกนักเรียนที่มีผลคะแนนต่ำมาทดลองเรียนโดยใช้สื่อประสม วิชาการพัฒนาแอปพลิเคชันวินฟอร์ม เรื่องการใช้งานโปรแกรม Visual Studio 2010 C# ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน จำนวน 20 ข้อ เพื่อวัดความก้าวหน้าของนักเรียน และเก็บบันทึกรวบรวมคะแนนเพื่อคิดคำนวณค่าทางสถิติ
3. สรุปผลและเปรียบเทียบความก้าวหน้าในการพัฒนาความสามารถในการเรียนวิชาการพัฒนาแอปพลิเคชันวินฟอร์ม เรื่องการใช้งานโปรแกรม Visual Studio 2010 C# ก่อนเรียนและหลังเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการตรวจให้คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

หลังเรียนของกลุ่มทดลอง โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ ให้ 1 คะแนนสำหรับข้อที่ตอบถูก และให้ 0 คะแนนสำหรับข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบ หรือเลือกตอบมากกว่า 1 ในข้อเดียวกัน แล้วนำผลต่างของคะแนนก่อนเรียนกับคะแนนหลังเรียนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ค่าคะแนนเฉลี่ย
2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. วิเคราะห์ความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อศึกษาความแตกต่างของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อน-หลังเรียน

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย พบว่า คะแนนจากการทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการพัฒนาแอปพลิเคชันวินฟอร์ม ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยสื่อประสมของกุ่มตัวอย่าง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่า การเรียนวิชาการพัฒนาแอปพลิเคชันวินฟอร์มด้วยสื่อประสม ของกลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

การสร้างบทเรียนสื่อประสมนั้นยังสามารถพัฒนาต่อไป โดยมีแบบฝึกหัดทบทวนหลังเรียนให้นักเรียนทดสอบและทราบผลในทันที หรือพัฒนาเป็นบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หรือ CAI นั่นเอง จะทำให้ผู้สอนประหยัดเวลาในการสอน นักเรียนสามารถเรียนและทบทวนบทเรียนได้ด้วยตนเองได้ดียิ่งขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 จำนวน 10 คน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และสอบผ่านเกณฑ์

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ เรื่องระบบคำนวน ในรายวิชาสถาปัตยกรรมคอมพิวเตอร์และระบบปฏิบัติการ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI

ผู้วิจัย นางสาวจุฑารัตน์ บรรณาลังก์
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา ธุรกิจศึกษา-คอมพิวเตอร์
ปีที่ทำวิจัย 2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบของ TAI (Team Assisted Individualization) เป็นเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานระหว่างการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative learning) ลักษณะเพื่อนช่วยเพื่อนและการสอนรายบุคคล(Individualized Instruction) เข้าด้วยกัน โดยให้นักเรียนทำการศึกษาและเรียนรู้ร่วมกัน ช่วยกันดำเนินการเรียนและมีการตรวจสอบร่วมกัน มีการร่วมมือช่วยเหลือกันเพื่อบรรลุเป้าหมายของการเรียน (Slavin, 1990, p. 83)

การจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบ TAI จะช่วยเสริมให้เกิดความช่วยเหลือในกลุ่มของผู้เรียน และกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนตามความสามารถของตนเองสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ คือ เด็กที่เรียนช้ามีเวลาฝึกฝนมากขึ้น เด็กที่เรียนดีมีโอกาสช่วยเหลือเพื่อนที่อ่อนในกลุ่มช่วยให้เกิดการยอมรับซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม เด็กอ่อนได้รับการยอมรับและเห็นคุณค่าของเด็กเก่งนอกจากนี้ยังช่วยแบ่งเบาภาระครูได้บางส่วน ครูจะได้มีเวลาดูแลนักเรียนได้มากขึ้นและทั่วถึงและยังเป็นการปลูกฝังนิสัยที่ดีในการอยู่ร่วมกันในสังคม ทำให้มีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตนเองมากขึ้นอีกทั้งยังสามารถช่วยสร้างแรงจูงใจ และความสนใจให้เกิดแก่ผู้เรียนอันเนื่องมาจากการเสริมแรงอีกด้วย แต่ยังไม่แพร่หลายส่วนใหญ่มักใช้กับวิชาคณิตศาสตร์ ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนวิชานั้นจำเป็นอย่างยิ่งในเรื่องการปลูกฝังกระบวนการทำงานกลุ่ม เนื่องการการเรียนเนื้อหาต่างๆ และการฝึกทักษะกระบวนการทางความคิดมักจำเป็นต้องใช้วิธีการแบ่งกลุ่มในการเรียนรู้

จากการศึกษางานวิจัยด้านการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลายๆ ด้าน พบว่ากระบวนการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน สามารถช่วยแก้ปัญหาและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้เป็นอย่างดี เนื่องจากการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน หรือการให้ผู้เรียนช่วยสอนกันเองนี้ เป็นวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์ทางด้านวิชาการด้วยกันทั้ง 2 ฝ่าย วิธีการให้ผู้เรียนสอนกันเองนี้ได้มีการพัฒนาและนำมาใช้ในรูปแบบแตกต่างกันออกไปตามจุดมุ่งหมายและวิธีการของครู โดยมุ่งเน้นเพื่อช่วยเหลือผู้เรียนที่เรียนช้า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาในด้านความประพฤติ และปัญหาอื่นๆ โดยมีความเชื่อว่า วิธีการให้ผู้เรียนสอนกันเองนี้ผู้เรียนจะเรียนรู้อะไรต่าง ๆ ได้จากกันและกัน และการเรียนรู้เช่นนี้ทำให้ผู้ที่เรียนช้าเกิดการเรียนรู้ได้ เนื่องจากภาษาที่ผู้เรียนใช้พูดสื่อสารกันนั้นสามารถสื่อความหมายระหว่างกันและกันได้เป็นอย่างดี เนื่องจากเพื่อนนักเรียนมีวัยเดียวกันจึงช่วยถ่ายทอดสิ่งที่เขาได้เรียนรู้มาให้เพื่อน ๆ ฟังด้วยภาษาและรูปแบบของเขาเอง ก็จะทำให้เขาเข้าใจในความรู้นั้นอย่างแจ่มแจ้งยิ่งขึ้น เพราะว่าการพูดหรือการอธิบายเรื่องใดเรื่องหนึ่งนั้นจะทำให้ผู้พูดเข้าใจและมองเห็นอย่างชัดเจนว่า ความคิดรวบยอด (Concept) ของเรื่องนั้น ๆ คืออะไร และในส่วนของผู้เรียนซึ่งรับฟังจากเพื่อนก็ได้รับประโยชน์ด้วย เนื่องจากเขาได้รับความสนใจเป็นพิเศษจากเพื่อนผู้สอนซึ่งเข้าใจปัญหาของตน เพราะลักษณะของปัญหาคล้ายคลึงกันกับปัญหาที่ผู้สอนเคยประสบมาแล้ว นอกจากนี้ยังสามารถเรียนรู้และเกิดความเข้าใจได้ง่ายขึ้นกว่าการรับฟังจากครู เนื่องจากภาษาที่ใช้อยู่ในระดับเดียวกัน และยังรู้สึกเป็นอิสระสบายใจ ที่จะรับรู้และซักถามปัญหาข้อสงสัยต่าง ๆ ในการเรียนจากเพื่อนด้วยกันเองมากกว่าที่จะไต่ถามจากครูเพราะไม่ต้องเกรงว่าจะเป็นที่ตลกขบขันหรือดูถูกของใคร ทั้งนี้เป็นเพราะสัมพันธภาพของผู้เรียนทั้งสองฝ่ายที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่มีการเรียนการสอนนั่นเองวิธีการของการให้ผู้เรียนช่วยเหลือหรือสอนกันเองนี้แบ่งได้เป็น 2 แบบ ได้แก่ แบบที่ 1 การให้เด็กเก่งสอนเด็กอ่อนแบบที่ 2 การให้เด็กชั้นสูงกว่าช่วยสอนเด็กชั้นเล็กกว่าวิธีการสอนทั้ง 2 แบบนี้สามารถจัดกลุ่มผู้สอนกับผู้เรียนเป็นคู่ หรือเป็นกลุ่มย่อยๆ ก็ได้ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนจะเลือกใช้ให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน (พิสุทธา อารีราษฎร์, 2554) เมื่อพิจารณาจากสภาพแวดล้อม และบรรยากาศการเรียนการสอนแล้ว ผู้วิจัยจึงเลือกวิธีการแบบที่ 1 คือ ให้เด็กเก่งสอนเด็กอ่อน โดยการจัดเป็นคู่ และมอบหมายให้ดูแลการทบทวน

เนื้อหาเรื่อง โครงสร้างคำสั่งควบคุมการทำงานของโปรแกรมและหากพบว่าเกิดข้อสงสัยในเนื้อหา ครูจะเข้าไปให้ความรู้เป็นรายบุคคล

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นทำให้มีการศึกษาการใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบ “TAI (Team Assisted Individualization)” เพื่อพัฒนาการเรียนเรื่อง ระบบคำนวณของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่1 ซึ่งจะช่วยให้สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีการเรียนสูงขึ้นได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์เรื่อง ระบบคำนวณวิชา สถาปัตยกรรมคอมพิวเตอร์และระบบปฏิบัติการของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 18 คน

การสร้างเครื่องมือ และ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ วิชาสถาปัตยกรรมคอมพิวเตอร์และระบบปฏิบัติการเรื่องระบบคำนวณ โดยในแต่ละเนื้อหาของบทเรียนแต่ละแผนจะมีการจัดการเรียนรู้ คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI)
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสถาปัตยกรรมคอมพิวเตอร์และระบบปฏิบัติการเรื่องระบบคำนวณ เป็นแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก
3. แบบทดสอบวัดความสามารถเรื่องระบบคำนวณรายละเอียดในการสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบแผนการทดลองแบบ Randomized control – group Pretest – Posttest Design (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2546: 380) โดยกลุ่มทดลองได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) ซึ่งมีแผนภาพ ดังนี้

1. ขอความร่วมมือกับวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเอง โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) เรื่อง ระบบคำนวณ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1
2. ชี้แจงให้กลุ่มตัวอย่างทราบถึงการจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) เรื่องระบบคำนวณ เพื่อให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติตนถูกต้อง
3. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) จำนวน 60นาที กับนักเรียนทั้งกลุ่มทดลอง โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการคำนวณ แบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ
4. ผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเอง ในเนื้อหาเดียวกัน โดยใช้เวลาสอน 60คาบ คาบละ 60 นาที กลุ่มทดลองจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI)
5. ทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) จำนวน 60นาที กับนักเรียนทั้งกลุ่มทดลอง โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำนวน 60 นาที ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบวัดความสามารถในการสื่อสารทางการคำนวณ จำนวน 60 นาที
6. ตรวจให้คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบทดสอบวัดความสามารถในการสื่อสารทางการคำนวณ แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อตรวจสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

หาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสถาปัตยกรรมคอมพิวเตอร์และระบบปฏิบัติการของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) เรื่องระบบคำนวณ กับเกณฑ์ (ร้อยละ 50)

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา สถาปัตยกรรมคอมพิวเตอร์และระบบปฏิบัติการ คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) 8.45ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.0.624และคิดเป็นค่าร้อยละ 84.51
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา สถาปัตยกรรมคอมพิวเตอร์และระบบปฏิบัติการของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) เรื่อง ระบบคำนวณ ร้อยละ 5

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะซึ่งอาจจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการศึกษาครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ครูควรกำหนดเวลาที่เหมาะสมแก่นักเรียนในการศึกษาใบความรู้และการทำแบบฝึกทักษะแต่ละครั้ง เพื่อให้นักเรียนมีเวลาในการทำกิจกรรมและเวลาในการซักถามเพื่อนที่เพียงพอ
2. ในการจัดกลุ่ม ในการจัดการเรียนการสอนแบบแบ่งกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) เมื่อมีการเรียนการสอนจบในเนื้อหาแต่ละหน่วย ควรให้นักเรียนได้เปลี่ยนกลุ่ม เพื่อให้นักเรียนได้สร้างความสัมพันธ์ ความคุ้นเคยกับเพื่อนคนอื่นๆ ในห้อง ส่งผลให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในห้องมากขึ้น
3. ครูผู้สอนต้องดูแลนักเรียนให้ทั่วถึงทุกกลุ่ม และให้คำปรึกษากับกลุ่มนักเรียนที่มีปัญหาและตรวจสอบความถูกต้องของคำตอบ
4. ครูผู้สอนมีการเตรียมการสอนเป็นอย่างดี และเตรียมกิจกรรมเพิ่มเติมสำหรับนักเรียนที่เก่ง เพื่อให้เกิดประโยชน์กับครูผู้สอนและกับนักเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาผลของการจัดการเรียนการสอนแบบแบ่งกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) วิชาสถาปัตยกรรมคอมพิวเตอร์และระบบปฏิบัติการ
2. ควรนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบแบ่งกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) ไปทดลองใช้เพื่อศึกษาถึงผลของรูปแบบที่มีต่อตัวแปรอื่นๆ อาทิ ความสามารถในการแก้ปัญหา ความคงทนในการเรียน เป็นต้น เพื่อเป็นการศึกษาถึงการจัดการเรียนการสอนนี้จะส่งผลต่อตัวแปรอื่นๆ หรือไม่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นข้อมูลทางการศึกษาและสามารถใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
2. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอน ที่จะนำไปพัฒนาการเรียน
3. ผู้เรียนได้รับความรู้และฝึกการเรียนรู้และการให้แก่สังคม

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ เรื่องการติดตั้ง Ubuntu 16.04 Server วิชาระบบปฏิบัติการเครื่องแม่ข่าย ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI

ผู้วิจัย นายอรรถนันท์ บัวจีน
ตำแหน่ง ครูจ้างสอน
วุฒิการศึกษา วศ.บ.(วิศวกรรมศาสตร์)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบของ TAI (Team Assisted Individualization) เป็นเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานระหว่างการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative learning) ลักษณะเพื่อนช่วยเพื่อนและการสอนรายบุคคล(Individualized Instruction) เข้าด้วยกัน โดยให้นักเรียนทำการศึกษาและเรียนรู้ร่วมกัน ช่วยกันดำเนินการเรียนและมีการตรวจสอบร่วมกัน มีการร่วมมือช่วยเหลือกันเพื่อบรรลุเป้าหมายของการเรียน (Slavin, 1990, p. 83)

การจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบ TAI จะช่วยเสริมให้เกิดความช่วยเหลือในกลุ่มของผู้เรียน และกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนตามความสามารถของตนเองสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ คือ เด็กที่เรียนช้ามีเวลาฝึกฝนมากขึ้น เด็กที่เรียนดีมีโอกาสช่วยเหลือเพื่อนที่อ่อนในกลุ่มช่วยให้เกิดการยอมรับซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม เด็กอ่อนได้รับการยอมรับและเห็นคุณค่าของเด็กเก่งนอกจากนี้ยังช่วยแบ่งเบาภาระครูได้บางส่วน ครูจะได้มีเวลาดูแลนักเรียนได้มากขึ้นและทั่วถึงและยังเป็นการปลูกฝังนิสัยที่ดีในการอยู่ร่วมกันในสังคม ทำให้มีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตนเองมากขึ้นอีกทั้งยังสามารถช่วยสร้างแรงจูงใจ และความสนใจให้เกิดแก่ผู้เรียนอันเนื่องมาจากการเสริมแรงอีกด้วย แต่ยังไม่แพร่หลายส่วนใหญ่มักใช้กับวิชาคณิตศาสตร์ ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนวิชานั้นจำเป็นอย่างยิ่งในเรื่องการปลูกฝังกระบวนการทำงานกลุ่ม เนื่องการการเรียนเนื้อหาต่างๆ และการฝึกทักษะกระบวนการทางความคิดมักจำเป็นต้องใช้วิธีการแบ่งกลุ่มในการเรียนรู้

จากการศึกษางานวิจัยด้านการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลายๆ ด้าน พบว่ากระบวนการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน สามารถช่วยแก้ปัญหาและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้เป็นอย่างดี เนื่องจากการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน หรือการให้ผู้เรียนช่วยสอนกันเองนี้ เป็นวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์ทางด้านวิชาการด้วยกันทั้ง 2 ฝ่าย วิธีการให้ผู้เรียนสอนกันเองนี้ได้มีการพัฒนาและนำมาใช้ในรูปแบบแตกต่างกันออกไปตามจุดมุ่งหมายและวิธีการของครู โดยมุ่งเน้นเพื่อช่วยเหลือผู้เรียนที่เรียนช้า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาในด้านความประพฤติ และปัญหาอื่นๆ โดยมีความเชื่อว่า วิธีการให้ผู้เรียนสอนกันเองนี้ผู้เรียนจะเรียนรู้อะไรต่าง ๆ ได้จากกันและกัน และการเรียนรู้เช่นนี้ทำให้ผู้ที่เรียนช้าเกิดการเรียนรู้ได้ เนื่องจากภาษาที่ผู้เรียนใช้พูดสื่อสารกันนั้นสามารถสื่อความหมายระหว่างกันและกันได้เป็นอย่างดี เนื่องจากเพื่อนนักเรียนมีวัยเดียวกันจึงช่วยถ่ายทอดสิ่งที่เขาได้เรียนรู้มาให้เพื่อน ๆ ฟังด้วยภาษาและรูปแบบของเขาเอง ก็จะทำให้เขาเข้าใจในความรู้นั้นอย่างแจ่มแจ้งยิ่งขึ้น เพราะว่าการพูดหรือการอธิบายเรื่องใดเรื่องหนึ่งนั้นจะทำให้ผู้พูดเข้าใจและมองเห็นอย่างชัดเจนว่า ความคิดรวบยอด (Concept) ของเรื่องนั้น ๆ คืออะไร และในส่วนของผู้เรียนซึ่งรับฟังจากเพื่อนก็ได้รับประโยชน์ด้วย เนื่องจากเขาได้รับความสนใจเป็นพิเศษจากเพื่อนผู้สอนซึ่งเข้าใจปัญหาของตน เพราะลักษณะของปัญหาคล้ายคลึงกันกับปัญหาที่ผู้สอนเคยประสบมาแล้ว นอกจากนี้ยังสามารถเรียนรู้และเกิดความเข้าใจได้ง่ายขึ้นกว่าการรับฟังจากครู เนื่องจากภาษาที่ใช้อยู่ในระดับเดียวกัน และยังรู้สึกเป็นอิสระสบายใจ ที่จะรับรู้และซักถามปัญหาข้อสงสัยต่าง ๆ ในการเรียนจากเพื่อนด้วยกันเองมากกว่าที่จะไต่ถามจากครูเพราะไม่ต้องเกรงว่าจะเป็นที่ตลกขบขันหรือดูถูกของใคร ทั้งนี้เป็นเพราะสัมพันธภาพของผู้เรียนทั้งสองฝ่ายที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่มีการเรียนการสอนนั่นเองวิธีการของการให้ผู้เรียนช่วยเหลือหรือสอนกันเองนี้แบ่งได้เป็น 2 แบบ ได้แก่แบบที่ 1 การให้เด็กเก่งสอนเด็กอ่อนแบบที่ 2 การให้เด็กชั้นสูงกว่าช่วยสอนเด็กชั้นเล็กกว่าวิธีการสอนทั้ง 2 แบบนี้สามารถจัดกลุ่มผู้สอนกับผู้เรียนเป็นคู่ หรือเป็นกลุ่มย่อยๆ ก็ได้ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนจะเลือกใช้ให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน (พิสุทธา อารีราษฎร์, 2554) เมื่อพิจารณาจากสภาพแวดล้อม และบรรยากาศการเรียนการสอนแล้ว ผู้วิจัยจึงเลือกวิธีการแบบที่ 1 คือ ให้เด็กเก่งสอนเด็กอ่อน โดยการจัดเป็นคู่ และมอบหมายให้ดูแลการทบทวนเนื้อหาเรื่อง โครงสร้างคำสั่งควบคุมการทำงานของโปรแกรมและหากพบว่าเกิดข้อสงสัยในเนื้อหา ครูจะเข้าไปให้ความรู้เป็นรายบุคคล

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นทำให้มีการศึกษาการใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบ “TAI (Team Assisted Individualization)” เพื่อพัฒนาการเรียนเรื่อง การติดตั้ง Ubuntu 16.04 Server ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่1 ซึ่งจะช่วยให้สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีการเรียนสูงขึ้นได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์เรื่อง การติดตั้ง Ubuntu 16.04 Server ระบบปฏิบัติการเครื่องแม่ข่าย ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แผนการจัดการเรียนรู้ วิชาระบบปฏิบัติการเครื่องแม่ข่าย เรื่องการติดตั้ง Ubuntu 16.04 Server โดยในแต่ละเนื้อหาของบทเรียนแต่ละแผนจะมีการจัดการเรียนรู้ 2 วิธี คือ

1. การจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI)

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาระบบปฏิบัติการเครื่องแม่ข่าย เรื่องการติดตั้ง Ubuntu 16.04 Server เป็นแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบแผนการทดลองแบบ Randomized control – group Pretest – Posttest Design (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2546: 380) โดยกลุ่มทดลองได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) ซึ่งมีแผนภาพ ดังนี้

1. ขอความร่วมมือกับวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเอง โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) เรื่องการติดตั้ง Ubuntu 16.04 Server ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1

2. ชี้แจงให้กลุ่มตัวอย่างทราบถึงการจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) เรื่องการติดตั้ง Ubuntu 16.04 Server เพื่อให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติตนถูกต้อง

3. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) จำนวน 15 นาที กับนักเรียนทั้งกลุ่มทดลอง โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ

4. ผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเอง ในเนื้อหาเดียวกัน โดยใช้เวลาสอน 15 คาบ คาบละ 60 นาที กลุ่มทดลองจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI)

5. ทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) จำนวน 15 นาที กับนักเรียนทั้งกลุ่มทดลอง โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำนวน 15 นาที ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบวัดความสามารถในการสื่อสารทางการติดตั้ง Ubuntu 16.04 Server จำนวน 15 นาที

6. ตรวจให้คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบทดสอบวัดความสามารถในการสื่อสารทางการติดตั้ง Ubuntu 16.04 Server แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อตรวจสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

หาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสถาปัตยกรรมคอมพิวเตอร์และระบบปฏิบัติการของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) เรื่องการติดตั้ง Ubuntu 16.04 Server กับเกณฑ์ (ร้อยละ 50)

สรุปผลการวิจัย

3. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา สถาปัตยกรรมคอมพิวเตอร์และระบบปฏิบัติการ คิดเป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) = 8.26 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.=0.828 และคิดเป็นค่าร้อยละ 82.64

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาระบบปฏิบัติการเครื่องแม่ข่ายของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) เรื่องการติดตั้ง Ubuntu 16.04 Server สูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 5

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะซึ่งอาจจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการศึกษาครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ครูควรกำหนดเวลาที่เหมาะสมแก่นักเรียนในการศึกษาใบความรู้และการทำแบบฝึกทักษะแต่ละครั้ง เพื่อให้นักเรียนมีเวลาในการทำกิจกรรมและเวลาในการซักถามเพื่อนที่เพียงพอ

2. ในการจัดกลุ่ม ในการจัดการเรียนการสอนแบบแบ่งกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) เมื่อมีการเรียนการสอนจบในเนื้อหาแต่ละหน่วย ควรให้นักเรียนได้เปลี่ยนกลุ่ม เพื่อให้นักเรียนได้สร้างความสัมพันธ์ ความคุ้นเคยกับเพื่อนคนอื่นๆ ในห้อง ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในห้องมากขึ้น

3. ครูผู้สอนต้องดูแลนักเรียนให้ทั่วถึงทุกกลุ่ม และให้คำปรึกษากับกลุ่มนักเรียนที่มีปัญหาและตรวจสอบความถูกต้องของคำตอบ

4. ครูผู้สอนมีการเตรียมการสอนเป็นอย่างดี และเตรียมกิจกรรมเพิ่มเติมสำหรับนักเรียนที่เก่ง เพื่อให้เกิดประโยชน์กับครูผู้สอนและนักเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาผลของการจัดการเรียนการสอนแบบแบ่งกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) ในรายวิชาระบบปฏิบัติการเครื่องแม่ข่าย เรื่องอื่น ๆ

2. ควรนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบแบ่งกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) ไปทดลองใช้เพื่อศึกษาถึงผลของรูปแบบที่มีต่อตัวแปรอื่นๆ อาทิ ความสามารถในการแก้ปัญหา ความคงทนในการเรียน เป็นต้น เพื่อเป็นการศึกษาถึงการจัดการเรียนการสอนนี้จะส่งผลต่อตัวแปรอื่นๆ หรือไม่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นข้อมูลทางการศึกษาและสามารถใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอน ที่จะนำไปพัฒนาการเรียน

3. ผู้เรียนได้รับความรู้และฝึกการเรียนรู้และการให้แก่สังคม

แผนกวิชาการตลาด

การศึกษาสาเหตุการไม่ส่งงานตามกำหนดวิชากลยุทธ์การตลาด (3202-2006) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาการตลาด ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางเบญจง วรรณมาศ
ตำแหน่ง	ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา	บธ.ม.(บริหารธุรกิจ)
	บธ.บ.(การตลาด)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

เป้าหมายพื้นฐานของการให้การบ้านนั้นเป็นเช่นเดียวกับการเรียนการสอนในห้องเรียน คือ เพื่อเพิ่มพูนทักษะ พัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะของผู้เรียน อย่างไรก็ตามผู้ที่ต่อต้านการให้การบ้านกลับมองว่าการบ้านนั้นเป็นแค่การยัดเยียดความรู้ให้ผู้เรียน โดยไม่ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเนื้อหา เป็นงานหยาบ ๆ ที่ออแบบมาเพื่อขโมยเวลามาจากนักศึกษา โดยไม่ก่อประโยชน์ที่เป็นรูปธรรม การบ้านอาจจะถูกออกแบบมาเพื่อเพิ่มเติมในสิ่งที่นักศึกษาได้เรียนแล้ว และเตรียมตัวให้นักศึกษาพร้อมต่อบทเรียนถัดไปที่ยากขึ้นและซับซ้อนมากขึ้น อีกทั้งเพิ่มเติมความรู้ให้นักศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ความรู้ต่อสถานการณ์ต่าง ๆ หรือการนำความรู้หลาย ๆ แขนงในการแก้ปัญหาเพียงปัญหาเดียว การบ้านยังคงสร้างโอกาสให้นักศึกษาได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์อีกด้วย

ซึ่งจากการที่ผู้วิจัยได้มีโอกาสสอนนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวนนักศึกษาทั้งหมด 30 คน โดยผู้วิจัยได้เลือกนักศึกษาในการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน ในวิชากลยุทธ์การตลาด รหัส 3202-2006 ในการสอนทุกสัปดาห์ผู้วิจัยจะมีการสอนเนื้อหา ซึ่งในแต่ละคาบที่สอนจะให้งานแก่นักศึกษา ซึ่งจากการสังเกตพบว่ามีนักศึกษาส่วนใหญ่ที่ส่งงานล่าช้าหรือไม่ส่งงาน จำนวน 20 คน ซึ่งนักศึกษาเหล่านี้มีผลการเรียนที่ไม่ดี ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาสาเหตุการไม่ส่งงานตามกำหนดในวิชากลยุทธ์การตลาด รหัส 3202-2006 ของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อที่จะนำผลการวิจัยดังกล่าวไปสู่การปรับแนวทางการเรียนการสอนที่สามารถกระตุ้นให้นักศึกษาส่งงาน และมีวินัยในการส่งงานตามกำหนด อีกทั้งเพื่อนำไปพัฒนาปรับปรุงการสอนให้มีระสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป ซึ่งจากสาเหตุดังกล่าวส่งผลทำให้นักศึกษาส่งงานไม่ตรงตามกำหนด อีกทั้งจะส่งผลต่อการเรียนไม่ผ่าน เพราะเนื่องจากนักศึกษาไม่ได้ทำความเข้าใจในบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ และไม่ได้ทำงานนอกเหนือจากที่อาจารย์สั่ง ซึ่งถือเป็นการเพิ่มพูนทักษะพัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะของผู้เรียน เมื่อนักศึกษาไม่ได้ตั้งใจเรียนและทำการบ้านอย่างต่อเนื่อง จึงส่งผลทำให้ไม่เข้าใจเนื้อหาและเลิกที่จะทำงานที่ได้รับมอบหมาย

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาสาเหตุนักศึกษาไม่ส่งงานตรงตามกำหนดในวิชากลยุทธ์การตลาด รหัส 3202-2006 ของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ลงทะเบียนเรียนวิชากลยุทธ์การตลาด รหัส 3202-2006 จำนวน 30 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ลงทะเบียนเรียนวิชากลยุทธ์การตลาด รหัส 3202-2006 จำนวน 20 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ สาเหตุการส่งงาน

ตัวแปรตาม ได้แก่ การพัฒนากระบวนการเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามหาสาเหตุการไม่ส่งงานตามกำหนด โดยแบบสอบถามมีตอนเดียว คือ สาเหตุของผู้ตอบที่มีต่อการไม่ส่งงานตรงตามกำหนด โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ศึกษาแนวความคิดและทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
2. สร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับงานวิจัย โดยพิจารณาถึงรายละเอียดต่าง ๆ เพื่อให้ครอบคลุมถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย
3. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง พร้อมนำมาปรับปรุงแก้ไข

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำแบบสอบถามที่ได้และทำการบันทึกคะแนนเพื่อวัดระดับคะแนนที่เป็นสาเหตุของการไม่ส่งงานตามกำหนดในวิชากลยุทธ์การตลาด รหัส 3202-2006
2. ดำเนินการหาค่าร้อยละของแต่ละข้อสาเหตุ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียน ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียน คือ กลุ่มเป้าหมาย เป็นนักศึกษาที่เรียนวิชากลยุทธ์การตลาด รหัส 3202-2006 ของหลักสูตรบริหารธุรกิจ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 20 คน
2. วิเคราะห์สาเหตุของการไม่ส่งงาน/การบ้าน ของนักศึกษา โดยการหาค่าร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัย พบว่า การศึกษาและวิเคราะห์แบบสอบถามเพื่อศึกษาสาเหตุการไม่ส่งงานตามกำหนดในวิชากลยุทธ์การตลาด รหัส 3202-2006 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช แสดงให้เห็นว่า สาเหตุของการไม่ส่งการบ้าน ลำดับที่ 1

การบ้านมากเกินไป จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 95 ลำดับที่ 2 นักศึกษาเตรียมตัวสอบเก็บคะแนนวิชาอื่น จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 85 ลำดับที่ 3 แบบฝึกหัดยากทำไม่ได้ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 80 ลำดับที่ 4 นักศึกษาไม่ได้นำสมุดมา จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 70 ลำดับที่ 5 นักศึกษาไม่เข้าใจคำสั่ง จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 65 ลำดับที่ 6 การบ้านไม่น่าสนใจ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 55 ลำดับที่ 7 นักศึกษารู้สึกเบื่อหน่าย ไม่อยากทำ จำนวน 9 คน นักศึกษาลืมทำการบ้าน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 35 ลำดับที่ 10 นักศึกษาไม่มีคนคอยให้คำปรึกษา จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 30 ลำดับที่ 11 นักศึกษาทำกิจกรรมกับผู้ปกครองข้างนอก จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 25 ลำดับที่ 12 นักศึกษาช่วยเหลืองานผู้ปกครอง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ลำดับที่ 13 เวลาในการทำการบ้านน้อย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15 ลำดับที่ 14 นักศึกษาทำกิจกรรมของวิทยาลัย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10 และลำดับที่ 16 อาจารย์อธิบายเร็ว จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5

ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจเจาะจงทำการวิจัยกลุ่มนักศึกษาในระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป และอาจแยกหัวข้อเป็นรายวิชาต่าง ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดขึ้น ซึ่งจะได้นำผลการทดลองที่ได้ไปแก้ไขปัญหาในการไม่ส่งการบ้านของนักศึกษาต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อที่จะนำผลการวิจัยดังกล่าวไปสู่การปรับแนวทางการเรียนการสอนที่สามารถกระตุ้นให้นักศึกษาส่งงานที่ได้รับมอบหมาย
2. เพื่อนำไปพัฒนาปรับปรุงการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การบูรณาการคุณธรรมจริยธรรมในการเรียนวิชาโครงการ (3202-8501) เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ของนักศึกษาระดับ ปวส.2 การตลาด ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางจารุวรรณ ไทรทอง
ตำแหน่ง	ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา	บธ.ม.(บริหารธุรกิจ)
	บธ.บ.(การตลาด)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสภาพสังคมปัจจุบันเต็มไปด้วยปัญหาต่าง ๆ มากมายที่ต้องให้เผชิญ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติด ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาความสำส่อนทางเพศ ปัญหาความไม่รักษาวัฒนธรรม ปัญหาค่านิยมทางวัตถุที่มีอยู่อย่างกลาดเกลื่อนในทุกส่วนของสังคมไทยในยุคเทคโนโลยีเบ่งบาน อย่างเช่นปัจจุบันเด็กและเยาวชนเป็นอนาคตของชาติ ในปัจจุบันได้ตกเป็นเหยื่อของสิ่งเหล่านี้เป็นจำนวนมาก และนับวันปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้จะทวีความรุนแรงมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ผลของการให้การศึกษาที่ผ่านมาปัญหาเรื่องการจัดการศึกษาที่ไม่เป็นไปตามเป้าประสงค์ที่ต้องการคือ ปัญหาเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับต่ำ มีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม นักศึกษาไม่สามารถใช้กระบวนการคิดแก้ปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม เมื่อวิเคราะห์ปัญหาต่าง ๆ แล้วมีสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดปัญหาดังกล่าว

ผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนวิชาโครงการ รหัสวิชา 3202-8501 จึงต้องเอาใจใส่ต่อการเรียนการสอน และต้องให้การอบรมแก่นักศึกษาทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อเด็กไทยจะได้มีคุณธรรมจริยธรรมมากยิ่งขึ้น ที่สอดคล้องกันและมีจุดมุ่งหมายไปในทิศทางเดียวกันคือ ต้องการให้ทุกคนสืบทอดวัฒนธรรมไทยเชิดชูความเป็นไทย รู้คุณค่าไม่พึ่งพายาเสพติด ขยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ คู่คุณธรรม นำประชาธิปไตย นั่นคือ การจัดการศึกษาต้องสร้างจริยธรรมลงไปในจิตใจของทุกคน มิใช่การกระทำเพื่อเอาตัวรอดเท่านั้นจึงจะได้ชื่อว่าเข้าถึงซึ่งบรมธรรม และหน้าที่สำคัญที่สุดของผู้วิจัยในขณะนี้คือต้องรีบบูรณาการคุณธรรมจริยธรรม เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ซึ่งจะส่งผลให้นักศึกษาไม่สับสนในการเรียนรู้ และเพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้ตามเนื้อหาในบทเรียนอันเป็นแนวทางพัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาโครงการ (3202-8501) ให้สูงขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะที่พึงประสงค์จากการประเมินตนเองของนักศึกษา เพื่อน และครู ของนักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบบูรณาการคุณธรรมจริยธรรม เพื่อพัฒนาตามกาลเวลาจำนวน 4 ระยะ

สมมติฐานในการวิจัย

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาตามการประเมินตนเอง เพื่อนประเมิน และครูประเมินในระยะที่ 4 จะสูงกว่าระยะที่ 3 ระยะที่ 2 และระยะที่ 1

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตของการศึกษา

มุ่งศึกษาการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์เข้าไปในการเรียนวิชาโครงการ รหัสวิชา 3202-8501 เพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้กับนักศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนดไว้ จำนวน 15 ด้าน คือ 1.ความมีมนุษย์สัมพันธ์ 2.ความมีวินัย 3.ความรับผิดชอบ 4.ความซื่อสัตย์สุจริต 5.ความเชื่อมั่นในตนเอง 6.การประหยัด 7.ความสนใจใฝ่รู้ 8.การละเว้นสิ่งเสพติดและการพนัน 9.ความรักสามัคคี 10.ความกตัญญู 11.ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ 12.การพึ่งตนเอง 13.ความปลอดภัย 14.ความอดทนและอดกลั้น 15.มีมารยาทไทย

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 54 คน

กลุ่มตัวอย่างใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาโครงการ รหัสวิชา 3202-8501 ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2561 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2562 เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ คือ การสอนแบบบูรณาการคุณธรรมจริยธรรมในการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาเรียนวิชาโครงการ รหัสวิชา 3202-8501 เพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ตัวแปรตาม คือ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนดมี จำนวน 15 ด้าน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบประเมินเกี่ยวกับการบูรณาการคุณธรรมจริยธรรมเข้าไปในการเรียนวิชาโครงการ รหัสวิชา 3202-8501 เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้กับนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2561

แบบประเมินที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีเกณฑ์ในการพิจารณากำหนดค่าน้ำหนักในการให้คะแนน ดังนี้

5 หมายถึง นักศึกษามีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ระดับมากที่สุด
4 หมายถึง นักศึกษามีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ระดับมาก
3 หมายถึง นักศึกษามีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ระดับปานกลาง
2 หมายถึง นักศึกษามีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ระดับน้อย
1 หมายถึง นักศึกษามีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ระดับน้อยที่สุด

การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

ในการสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารตำรางานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมินเกี่ยวกับการบูรณาการคุณธรรมจริยธรรมเข้าไปในการเรียนการสอนเพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์

2. สร้างข้อคำถาม (item) ตามแนวข้อ๑ให้สอดคล้องกับการให้คำนิยามศัพท์เฉพาะในแต่ละด้านรวมเป็น 40 ข้อ (โดยยึดกรอบตามตัวบ่งชี้ที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนดไว้มาเป็นต้นแบบ)

3. นำแบบประเมินหรือข้อคำถามที่สร้างเรียบร้อยแล้วเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจความสมบูรณ์ของเนื้อหาและความเหมาะสมว่ามีความชัดเจนครอบคลุมและสอดคล้องกับข้อคำถามในแบบประเมินหรือไม่

4. นำแบบประเมินที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (try out) กับนักศึกษาระดับ ปวส.1 ภาคเรียนที่ 2ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน ประกอบด้วย แผนกบัญชี จำนวน 10 คน แผนกโรงแรมและการท่องเที่ยว จำนวน 10 คน แผนกเลขานุการ จำนวน 10 คน แผนกอาหารและโภชนาการ จำนวน 10 คน แผนกคอมพิวเตอร์ จำนวน 10 คน แล้วนำแบบประเมินที่ได้ทั้ง 50 ฉบับ มาตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับ โดยการหาค่าสหสัมพันธ์ (item–test correlation) และวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีของคูเดอร์–ริชาร์ดสัน (Kuder -Richadson) โดยใช้โปรแกรมเอสพีเอสเอสสำหรับวินโดว์ ได้ค่าความเชื่อมั่นรายข้อตั้งแต่ .8950 ถึง .9783 จากนั้นจึงหาค้าความเชื่อมั่นทั้งฉบับซึ่งฉบับที่ให้นักศึกษาประเมินตนเองได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9352 ส่วนฉบับที่ให้เพื่อนประเมินได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9013 และฉบับที่ครูเป็นผู้ประเมินได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9780

5. นำแบบประเมินที่ได้ไปใช้ในการดำเนินการต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยเข้าสอนตามตารางสอนแล้วอธิบาย เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีกับนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้ทุกคนทราบถึงความสำคัญที่ต้องมีการบูรณาการคุณธรรมจริยธรรมเข้าไปในการเรียนการสอนวิชาโครงการ รหัสวิชา 3202-8501 เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้กับนักศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 เป็นเวลา 4 เดือน โดยแบ่งเป็น 4 ระยะ เริ่มตั้งแต่ระยะที่ 1 เดือนพฤศจิกายน 2561 ระยะที่ 2 เดือนธันวาคม 2561 ระยะที่ 3 เดือนมกราคม 2562 และระยะที่ 4 เดือนกุมภาพันธ์ 2562 ซึ่งเป็นการประเมินองค์ประกอบเดียวแบบวัดซ้ำ (Single-Factor Experiments Having Repeated Measures on the Same Elements) (Winer, Brown, and Michels, 1991. p. 222-275)

2. ในแต่ละระยะผู้วิจัยแจกแบบประเมินให้กับนักศึกษาเพื่อให้ประเมินตนเอง แจกแบบประเมินเพื่อให้เพื่อนประเมินและแจกแบบประเมินให้ครูผู้สอนประเมินเดือนละ 1 ครั้ง จำนวน 4 ครั้ง ๆ ละ 44 ฉบับ ซึ่งเท่ากับจำนวนนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในการนี้ผู้วิจัยสามารถเก็บแบบประเมินฉบับที่สมบูรณ์ได้ทุกฉบับซึ่งสามารถนำมาวิเคราะห์ข้อมูลได้คิดเป็นร้อยละ 100 ทำให้มีความเหมาะสมที่จะสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมเพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้นักศึกษาได้เป็นอย่างดี

3. ผู้วิจัยนำแบบประเมินที่มีความสมบูรณ์ของการตอบทุกข้อคำถามไปวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างเพื่อเปรียบเทียบการบูรณาการคุณธรรมจริยธรรมที่พัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์จากการประเมินตนเองของนักศึกษา เพื่อน และครูประเมิน จำนวน 4 ระยะ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ (Repwated Measures Analysis of Variance) และเมื่อพบความแตกต่างจึงทดสอบด้วยวิธีทดสอบรายคู่แบบความแตกต่างน้อยสุด (Least Significant Difference)

สรุปผลการวิจัย

นักศึกษาที่ได้รับการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามกาลเวลาทั้ง 4 ระยะในการประเมินตนเองเพื่อนประเมินและครูประเมินมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือนักศึกษาเพื่อนและครูมีความคิดเห็นว่านักมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในระยะที่ 4 สูงกว่าระยะที่ 3 ระยะที่ 2 ระยะที่ 1 และระยะที่ 3 มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์สูงกว่าระยะที่ 2 ระยะที่ 1 แต่การประเมินของนักศึกษากับเพื่อนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันในระยะที่ 2 กับระยะที่ 1 ส่วนการประเมินของครูในระยะที่ 2 สูงกว่าระยะที่ 1 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการวิจัย

ข้อค้นพบของการวิจัยผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ เพื่อเป็นการนำไปสู่การปฏิบัติของผู้ที่เกี่ยวข้องในการเสริมสร้างพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ของนักศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรวิจัยในเรื่องเดียวกันนี้โดยการขยายขอบเขตการศึกษาให้ครอบคลุมทุกระดับชั้นหรือทุกวิชาเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ของนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ควรมีการวิจัยเรื่องที่เกี่ยวกับพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ของนักศึกษาเช่นกระบวนการบริหารที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ของนักศึกษา

3. ควรทำการวิจัยเพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมทางการเมืองท้องถิ่นที่ส่งผลกระทบต่อการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมนักศึกษาในวิทยาลัยเทคนิคชลบุรีเพื่อเป็นข้อมูลสารสนเทศในการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

4. ควรทำวิจัยเพื่อพัฒนาชุดการสอนคุณธรรมจริยธรรมเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาในวิทยาลัยฯ

5. ควรศึกษาวิจัยกับเนื้อหาคุณธรรมจริยธรรมในด้านอื่นๆเช่นความใฝ่รู้ความสามัคคีความยุติธรรมการประหยัดอดออมความกตัญญูกตเวทีเป็นต้นว่าการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์สามารถพัฒนาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมเหล่านี้ได้หรือไม่รวมทั้งศึกษาความคงทนของพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักศึกษาภายหลังการเรียนรู้ว่าความคงทนของพฤติกรรมดังกล่าวอย่างเชื่อมั่นได้ว่ายาวนานเท่าใดและอย่างไร

6. ควรศึกษาวิจัยการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ในกลุ่มประสบการณ์หรือเนื้อหาวิชาอื่น ๆ เช่นคณิตศาสตร์ภาษาไทยภาษาอังกฤษเป็นต้นว่าจะได้ผลดีมากน้อยเพียงใด

7. ควรศึกษาวิจัยเพื่อเปรียบวิธีการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์กับรูปแบบวิธีการสอนอื่นๆเช่นการสอนแบบบูรณาการ (Integration) การสอนแบบแก้ปัญหา (Problem Solving) การสอนเพื่อสร้างองค์ความรู้ (Constructivism) การสอนแบบเสริมมโนทัศน์ (Concept Attainment) เป็นต้นว่าสามารถพัฒนาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักศึกษาได้แตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ด้านการศึกษาเป็นการพัฒนาองค์ความรู้ในวงวิชาการที่ตอบรับการบูรณาการคุณธรรมจริยธรรมเพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ

2. ด้านการเรียนการสอนเป็นแนวทางในการบูรณาการคุณธรรมจริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

3. ด้านตัวนักศึกษาเป็นการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมและพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้กับนักศึกษาเป็นคนดีคนเก่งและมีความสุข

4. ด้านข้อมูลที่ได้รับเป็นข้อมูลพื้นฐานที่สามารถนำไปแก้ไขปรับปรุงและพัฒนารูปแบบพร้อมทั้งปรับเปลี่ยนบทบาทของครูผู้สอนที่มุ่งบูรณาการคุณธรรมจริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ได้ดียิ่งขึ้น

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ทดลองการเรียนแบบชุดฝึกวิเคราะห์ swot วิชาการจัดการธุรกิจขนาดย่อมของนักศึกษาระดับ ปวส.2 การจัดการทั่วไป ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นายคมกริช พลเดช
ตำแหน่ง ครู (พนักงานราชการ)
วุฒิการศึกษา บธ.บ (การตลาด)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในการเรียนการสอนด้านการตลาด โดยเฉพาะด้านการเขียนแผนการสื่อสารทางการตลาด ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนวิชาการสื่อสารทางการตลาด ได้พยายามปรับการเรียน เปลี่ยนการสอน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มี ประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งเน้นให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีความรู้ความเข้าใจด้านการเขียนแผนการสื่อสารทางการตลาด สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการประกอบธุรกิจให้มีประสิทธิภาพ ที่ผ่านมาผู้วิจัยในครูผู้สอนได้วางแผนการสอนด้วยวิธีการสอนที่หลากหลาย โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ได้แก่ การบรรยาย การสาธิต การนำเสนอหน้าชั้นเรียน การมอบหมายรายงาน การทำแบบฝึกหัด เมื่อจบการเรียนการสอนในแต่ละคาบผู้สอนจะเปิดโอกาสให้นักศึกษาทุกคนได้แสดง ความคิดเห็นหรือความรู้สึกที่มีต่อการเรียนการสอนในคาบนั้น ๆ ซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่จะบอกว่า เรียนสนุก เข้าใจ รู้เรื่องดี แต่ผลจากการสอบและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา กลับปรากฏออกมาในระดับหนึ่งเท่านั้น

หลักเริ่มต้นของแผนธุรกิจจะเริ่มต้นจากแผนธุรกิจ วิเคราะห์กลุ่มเป้าหมายหลายสื่อ SWOT และกลยุทธ์สื่อ ซึ่งในขั้นตอนการวางแผนธุรกิจ ถ้ามีแต่เฉพาะแต่การเขียนแผนการสื่อสารทางการตลาด โดยไม่มีการวิเคราะห์ SWOT การวางแผนธุรกิจ จะไม่ประสบผลสำเร็จ นอกจากนี้ในความเป็นจริงแล้วมนุษย์เราคิดหรือวางแผนอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะผู้ประกอบการ ถ้าลองสอบถามว่าเมื่อวานนี้ผู้ประกอบการวางแผนว่าจะดำเนินธุรกิจอย่างไร เชื่อว่าผู้ประกอบการบางรายอาจจะยังพอตอบได้ แต่ก็ไม่น่าจะเป็นทุกรายที่ตอบได้ แต่ถ้าถามว่าแล้วที่วางแผนไว้เมื่อเดือนที่แล้วเป็นอย่างไร อาจมีเพียงผู้ประกอบการเพียงส่วนน้อยหรือไม่มีเลยที่จะสามารถบอกได้ โดยเฉพาะถ้าต้องมีการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการวางแผนการสื่อสารทางการตลาด เมื่อต้นปีกับปลายปี หรือบอกได้ว่าสิ่งที่ธุรกิจได้ดำเนินการไปจริง ๆ นั้น เป็นไปตามสิ่งที่เคยวางแผนไว้ในสมองหรือไม่ ดังนั้นการเขียนสิ่งที่กลั่นกรองจากการวิเคราะห์ SWOT และการวางแผนการสื่อสารทางการตลาดก่อนตรงกลุ่มเป้าหมายได้ผลอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดที่จะพัฒนาและส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดการคิดวิเคราะห์ให้มากขึ้น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนวิชาดังกล่าวด้วยการเรียนแบบชุดฝึกวิเคราะห์ Swot มาใช้เป็นเทคนิคการเรียนการสอนเพิ่มเติม โดยจะเริ่มทดลองในวิชาการสื่อสารทางการตลาด ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 และทำวิจัยในชั้นเรียนหัวข้อ การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักศึกษาด้วยการเรียนแบบชุดฝึกวิเคราะห์ Swot

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ทดลองการเรียนแบบชุดฝึกวิเคราะห์ Swot ในวิชาการสื่อสารทางการตลาด กับนักศึกษาที่ไม่ได้ใช้ชุดฝึกวิเคราะห์ SWOT ในวิชาเดียวกัน

ประชากร

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการทั่วไป ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ประกอบด้วย กลุ่มที่ 1 กลุ่มแบบบรรยาย จำนวน 10 คน กลุ่มที่ 2 กลุ่มแบบชุดฝึก จำนวน 15 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถามความพึงพอใจของการพัฒนาทักษะ
2. การเรียนรู้ของนักศึกษาด้วยการเรียนแบบชุดฝึกวิเคราะห์ Swot

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. สร้างแบบสอบถามแบบปลายปิด เกี่ยวกับความพึงพอใจของการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักศึกษาด้วยการเรียนแบบชุดฝึกวิเคราะห์ Swot มี 2 ส่วน คือ

- ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาผลการเรียน
- ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับทัศนคติ ความคิดเห็น หลังจากที่ได้เรียนรู้ด้วยการเรียนแบบชุดฝึกวิเคราะห์ Swot มาตลอดทั้งภาคเรียนในวิชาการสื่อสารทางการตลาด

2. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ 2 ท่าน ตรวจสอบเกี่ยวกับเนื้อหา ความชัดเจน และความถูกต้อง เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข
3. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ
4. นำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขั้นก่อนการทดลอง

เป็นการเตรียมความพร้อมให้กับนักศึกษา สร้างความเข้าใจทำการตกลงและฝึกการเรียนรู้ของนักศึกษาด้วยการเรียนแบบชุดฝึกวิเคราะห์ Swot

2. ขั้นดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยเป็นผู้จัดการเรียนการสอนวิชาการจัดการธุรกิจขนาดย่อมให้กับนักศึกษา ทั้งกลุ่มที่ทดลองการเรียนแบบชุดฝึกวิเคราะห์ Swot และกลุ่มนักศึกษาที่ไม่ได้ใช้การเรียนแบบชุดฝึกวิเคราะห์ Swot โดยที่กลุ่มทดลอง เมื่อเรียนเนื้อหาและปฏิบัติในแต่ละสัปดาห์แล้ว จะมีการเรียนแบบชุดฝึกวิเคราะห์ Swot ส่วนกลุ่มนักศึกษาอีกกลุ่มหนึ่ง ใช้วิธีการสอนเช่นเดียวกัน แต่ไม่มีการเรียนแบบชุดฝึกวิเคราะห์ Swot

3. ขั้นหลังการทดลอง

ในขั้นหลังการทดลอง ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล มีรายละเอียดดังนี้

3.1 ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามเพื่อวัดความพึงพอใจของนักศึกษาในการเรียนแบบชุดฝึกวิเคราะห์ Swot ในสัปดาห์ที่ 18 ซึ่งเป็นสัปดาห์สุดท้ายของการเรียนการสอน ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ใช้การเรียนแบบชุดฝึกวิเคราะห์ Swot เปรียบเทียบกับนักศึกษาที่ไม่ได้ใช้การเรียนแบบชุดฝึกวิเคราะห์ Swot นำคะแนนรวมที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ

3.2 ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ใช้ชุดฝึกวิเคราะห์ Swot เปรียบเทียบกับนักศึกษาที่ไม่ได้ใช้แบบชุดฝึกวิเคราะห์ Swot

4. ประเมินผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามเรื่อง ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้การเรียนแบบชุดฝึกวิเคราะห์ Swot โดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ใช้การเรียนแบบชุดฝึกวิเคราะห์ Swot ปวส.2 การจัดการทั่วไป กับนักศึกษาที่ไม่ได้ใช้การเรียนแบบชุดฝึกวิเคราะห์ Swot ในวิชาเดียวกัน ใช้สถิติ t-test

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการเรียนวิชาการจัดการธุรกิจขนาดย่อม ภาคเรียนที่ 2/2561 นั้นจากแบบสอบถามพบว่า ผู้เรียนในวิชาการจัดการธุรกิจขนาดย่อม ปีการศึกษา 2561 นั้น ส่วนใหญ่ร้อยละ 45.45 เป็นนักศึกษาที่มีผลการเรียนในระดับปานกลาง (มีเกรดเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.50 ถึง 2.99) รองลงมาเป็นนักศึกษาที่ผลการเรียน 3.00 ถึง 3.49 ร้อยละ 24.24 นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามน้อยที่สุดคือผลการเรียน 3.50 ขึ้นไป ร้อยละ 7.58

2. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักศึกษาด้วยการเรียนแบบชุดฝึกวิเคราะห์ Swot ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.00, S.D. = 0.56) สำหรับรายข้อ ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักศึกษาด้วยการเรียนแบบชุดฝึกวิเคราะห์ Swot โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ได้แก่ ระดับประโยชน์ที่ได้จากการทำชุดฝึกวิเคราะห์ SWOT คือ ($\overline{X}$ = 4.29, S.D. = 0.68) รองลงมา ช่วยให้จำได้ง่ายขึ้น ($\overline{X}$ = 4.18, S.D. = 0.63) ทำให้คิดอย่างมีระบบเป็นขั้นตอน ($\overline{X}$ = 4.00, S.D. = 0.65) ช่วยให้เข้าใจได้ดีมากขึ้น และช่วยให้รู้จักคิดวิเคราะห์ ($\overline{X}$ = 3.94) นำไปใช้ในการเขียนแผนการสื่อสารทางการตลาดได้ถูกต้อง ($\overline{X}$ = 3.91, S.D. = 0.57) ระดับความเข้าใจในการวิเคราะห์ SWOT ของชุดฝึกเมื่อเทียบกับการสอนแบบบรรยาย ($\overline{X}$ = 3.88, S.D. = 0.73) และน้อยที่สุด คือ ความพึงพอใจในช่วงเวลาการใช้ชุดฝึกวิเคราะห์ SWOT ($\overline{X}$ = 3.85, S.D. = 0.70)

3. การทดสอบความแปรปรวน (โดยใช้ค่าสถิติ F-test) ปรากฏว่า ค่า F-test เท่ากับ 16.07 มีนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) ที่ระดับ .0.00 มีค่าน้อยกว่า .05 แสดงว่า ความแปรปรวนของ 2 กลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือทั้งสองกลุ่มมีความแปรปรวนแตกต่างกัน

จึงสรุปได้ว่า การทดลองนำแบบชุดฝึกวิเคราะห์ Swot มาใช้เป็นเทคนิคการเรียนการสอนเพิ่มเติมในวิชา การสื่อสารทางการตลาด มีส่วนช่วยในการพัฒนาทักษะ การเรียนรู้ของนักเรียนให้เพิ่มขึ้นทำให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเพิ่มขึ้น จากการทดสอบเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย คะแนนของนักเรียนพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และเมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนของนักเรียน โดยเปรียบเทียบกัน พบว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มการเรียนแบบชุดฝึกวิเคราะห์ Swot (กลุ่มทดลอง)มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มการเรียนแบบการสอนบรรยายปกติ (กลุ่มควบคุม)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยและการนาผลการวิจัยไปใช้

1.1 การฝึกแบบชุดฝึกวิเคราะห์ Swot ควรให้นักศึกษามีความเข้าใจหลักการเขียนแบบชุดฝึกวิเคราะห์ Swot ก่อนหลังจากนั้น จึงเริ่มให้ฝึกเขียนแบบชุดฝึกวิเคราะห์ Swot อย่างง่ายๆ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อการเขียนแบบชุดฝึกวิเคราะห์ Swot

1.2 การวางแผนการเรียนการสอนอย่างชัดเจน เป็นลำดับขั้นตอน และการจัดทำเอกสารประกอบการสอนและสื่อการสอนที่เหมาะสมจะช่วยทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาสาระสำคัญของวิชาและเข้าใจวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนได้ดียิ่งขึ้น เมื่อนำมาใช้ร่วมกับเทคนิคการเขียนแบบชุดฝึกวิเคราะห์ Swot

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการวิจัยศึกษาผลของการใช้แบบชุดฝึกวิเคราะห์ Swot ในการเรียนการสอนวิชาอื่น ๆ ที่เน้นการลงมือปฏิบัติ

2.2 ควรทำการวิจัยศึกษาผลของการใช้แบบชุดฝึกวิเคราะห์ Swot ในการเรียนการสอนกับนักเรียนแผนกอื่น ๆ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ทดลองการเรียนแบบชุดฝึกวิเคราะห์ Swot ในวิชาการจัดการธุรกิจขนาดย่อม
2. เพื่อนำไปใช้แก้ไขปัญหาและพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาในชั้นเรียน
3. ทำให้ทราบความพึงพอใจกับการเรียนแบบชุดฝึกวิเคราะห์ Swot ในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้
4. เพื่อนำไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาวิธีการสอนของผู้วิจัยในฐานะอาจารย์ผู้สอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นทั้งในวิชานี้และวิชาอื่น ๆ ที่สอน
5. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูท่านอื่นที่จะนาไปใช้ประยุกต์กับการเรียนการสอนในบทเรียนอื่นๆ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อไป

การศึกษาการปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบการส่งงานของนักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาวิชาเลขานุการ โดยการใช้เสริมแรงทางบวก

ผู้วิจัย นางสาวโสภิดา จันทร์แก้ว
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา บธ.ม. (บริหารธุรกิจ)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ความเป็นมาและความสำคัญของงานวิจัย

ความวิตกอย่างหนึ่งของคนที่เป็นครู คืออยากให้ลูกศิษย์ที่เรากำลังสอนนั้น เกิดการเรียนรู้ การเรียนรู้ไม่ได้หมายถึงการที่เขาตอบคำถามที่เราถามได้เท่านั้น แต่หมายถึงการที่เขารู้ว่าสิ่งที่เขากำลังเรียนคืออะไร สามารถใช้ความรู้ที่มีอยู่แล้วมาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ที่เรากำลังสอนหรือไม่ และสามารถนำสิ่งที่เราสอนไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์อื่นๆ ได้หรือไม่ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ผู้เรียนต้องทำเอง ครูไม่สามารถจะทำให้เขาได้ สิ่งที่ครูจะทำได้ คือ ต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำสิ่งดังกล่าว โดยสร้างบรรยากาศการเรียนที่เอื้อกับสิ่งเหล่านี้การสร้างบรรยากาศในการเรียนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ คือ ต้องทำให้ผู้เรียน เรียนอย่างกระตือรือร้น และตระหนักว่าตนกำลังเรียนอะไรอยู่ ครูจะสามารถสร้างบรรยากาศแบบนี้ได้จาก การจัดชั้นเรียน การสร้างแบบเรียนและกิจกรรมในห้องเรียน และการหาเครื่องมือที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้พูดถึงสิ่งที่เรียนออกมาเพื่อจะได้รับรู้ว่าตัวเขาเองกำลังทำอะไรอยู่ เช่น ควรจะให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานกลุ่ม เพื่อที่จะได้แลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นกับเพื่อน การสร้างแบบเรียนและกิจกรรมในห้องเรียน ควรจะให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเลือกกิจกรรม เลือกการบ้าน และเลือกกลุ่มคนที่เขาอยากจะทำกิจกรรมในห้องเรียนด้วย ผู้เรียนควรจะรู้ว่าเขาถูกคาดหวังให้เรียนอะไรในวิชานั้น เพื่อจะได้รู้ว่าวิธีการเรียนที่เขาเรียนเหมาะสมหรือไม่ และเขาบรรลุเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้หรือไม่

ครูควรจะคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างผู้เรียนว่า เด็กในชั้นมีความสามารถ ความชอบ และมีแรงจูงใจในการเรียนแตกต่างกัน ถ้าหากกำหนดให้เด็กทำงานแบบเดียวกัน คนทุกคนจะเกิดการเรียนรู้ไม่เท่ากัน นอกจากนี้ครูควรจะให้ความสำคัญกับการสอนให้เด็กตระหนักว่าเขากำลังเรียนอะไร และเรียนอย่างไรไดอารี่เป็นสิ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถบันทึกกระบวนการเรียน งานที่เขาทำ และยังใช้เป็นสื่อที่ครูกับเด็กจะติดต่อสื่อสารกันโดยไม่จำเป็นต้องนำเรื่องนั้นเข้ามาพูดในห้องเรียน การเขียนไดอารีจะช่วยให้ผู้เรียนได้คิดย้อนไปถึงกระบวนการที่เขาเรียนรู้แล้วเขียนบรรยายออกมา การที่เขาต้องเขียนบรรยายถึงวิธีการและขั้นตอนในการเรียน จะช่วยให้ผู้เรียนตระหนักถึงกระบวนการการเรียนรู้ ข้อดีและข้อด้อยของตัวเอง ซึ่งจะทำให้เขารู้ตัวและปรับปรุงตัวได้ และยังทำให้เขารู้ว่ากำลังเรียนอะไร

ส่วนผู้เรียนในระดับ ปวช.1 ปัญหาในการเรียนรู้ที่พบมากคือ ไม่ส่งงานตามระยะเวลาที่ครูกำหนดทำให้เกิดปัญหาด้านการเรียนการสอน ครูจึงควรร่วมกันฝึกผู้เรียนให้ตระหนักถึงความสำคัญกระบวนการการเรียนรู้จะช่วยให้เขามีความมั่นใจที่จะเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญ เล็งเห็นถึงประโยชน์และมีเจตคติที่ดีต่อการส่งงานที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันและปลูกฝังความรับผิดชอบ

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในงานวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเลขานุการ กลุ่ม 1 จำนวน 29 คน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2/2561

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบฝึกหัดท้ายบทเรียน
2. ใบงานปฏิบัติตามเนื้อหาในบทเรียน
3. แบบบันทึกพฤติกรรมนักเรียนในการส่งงาน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. คัดเลือกเด็กที่ขาดความรับผิดชอบเรื่องการส่งงาน
2. เตรียมข้อมูล และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
3. เรียกนักเรียนเข้าพบพูดคุยเพื่อแก้ปัญหาเป็นรายบุคคล
4. ติดตามผลการส่งงานในวิชา การขายตรง
5. ตรวจสอบความความรับผิดชอบเรื่องการส่งงาน จากครูที่ปรึกษาหรือครูผู้สอนระดับ ปวช.1
6. รวบรวม และสรุปผลการวิจัยเพื่อนำเสนอ

สรุปผลการวิจัย

นักเรียนระดับระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการเลขานุการ กลุ่ม 1 จำนวน 29 คน มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการเรียนวิชาการขายเบื้องต้น 2 มีกำลังใจและทำคะแนนได้ดีขึ้น และสามารถลดพฤติกรรมการขาดความรับผิดชอบในการทำงานได้เป็นอย่างดีดังนี้ใช้แรงเสริมเพิ่มการส่งงานของนักเรียน โดยให้คะแนนในการส่งงานแต่ละครั้ง โดยก่อนการใช้แรงเสริม พฤติกรรมการส่งงานของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 44.82 แต่หลังจากที่ใช้แรงเสริมทางบวกโดยให้คะแนนเพิ่มกับนักเรียน พฤติกรรมการส่งงานของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 89.65

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีความรับผิดชอบในการทำงานโดยการใช้แรงเสริมทางบวก
2. นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญเล็งเห็นถึงประโยชน์และเจตคติที่ดีต่อการส่งงานและสามารถนำชิ้นงาน/ใบงานไปใช้ในวิชาอื่นๆและผู้เรียนมีความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้น

การวัดเจตคติที่มีต่อวิชาการขายเบื้องต้น 2 ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาววลัยภรณ์ ดูเพชร
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	บธ.บ.(การตลาด)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาประเทศที่สำคัญได้แก่การศึกษา ซึ่งเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้ และมีคุณธรรมจริยธรรมในการดำรงชีวิต และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเป็นสุข โดยเฉพาะประเทศไทยที่กำลังพัฒนา และมีการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว ประกอบกับความร่วมมือในอาเซียนที่มีความตกลงในการแลกเปลี่ยนฝีมือแรงงานตามความต้องการกำลังงานภาคการผลิตอุตสาหกรรมและบริการมีอัตราสูงกว่าสาขาอื่น ๆ ซึ่งความต้องการกำลังคนเหล่านี้จะอยู่ที่แรงงานระดับกลาง หรือระดับอาชีวศึกษาเป็นส่วนใหญ่ การจัดการอาชีวศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพเป็นกระบวนการผลิตและพัฒนากำลังคนระดับกึ่งฝีมือ ระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยีที่มีลักษณะเฉพาะสัมพันธ์อย่างชัดเจนกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยีในแต่ละภาคเศรษฐกิจ เจตนารมณ์ เพื่อให้บุคคลมีความรู้ มีทักษะในวิชาชีพพื้นฐานและวิชาชีพเฉพะทาง พร้อมทั้งมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีสมรรถนะในการประกอบอาชีพ สร้างผลผลิตและรายได้เกิดการพัฒนาอาชีพอย่างมั่นคงและยั่งยืน โดยใช้การศึกษาวิชาชีพเป็นกลไกสำคัญในการแก้ไขปัญหาความยากจนของประชาชน สนองนโยบายสงครามกับความยากจนของรัฐบาล การอาชีวศึกษาคือการศึกษาเพื่อเตรียมบุคลากรด้านฝีมือระดับคุณวุฒิที่ต่ำกว่าปริญญาสำหรับอาชีพหนึ่งหรือกลุ่มอาชีพช่างและงานต่าง ๆ ปกติจัดขึ้นในระดับเดียวกับระดับมัธยมปลาย จะต้องจัดให้มีการศึกษาวิชาชีพพื้นฐานทั่วไป วิชาทฤษฎีสัมพันธ์และฝึกภาคปฏิบัติ เพื่อพัฒนาฝีมือที่ต้องการสำหรับอาชีพหนึ่ง ๆ สัดส่วนของวิชาต่าง ๆ จะแตกต่างกัน แต่ตามปกติแล้วจะต้องเน้นการฝึกภาคปฏิบัติ ซึ่งการฝึกภาคปฏิบัตินั่นสามารถทำได้ในสถานศึกษาส่วนหนึ่ง อีกส่วนหนึ่งนักศึกษาสามารถกระทำได้ในสถานประกอบการ

ปัจจุบันการเรียนการสอนในสายอาชีพนับว่ามีความสำคัญมาก ซึ่งผู้สำเร็จการศึกษาสามารถนำวุฒิการศึกษาไปสมัครงานได้โดยตรงตามสาขาวิชาที่เรียน และมีโอกาสเข้ารับทำงานสูงกว่าสายสามัญ ตลอดจนสามารถประกอบอาชีพส่วนตัวได้ตามความสามารถและประสบการณ์ การเรียนสายอาชีพมีให้เลือกหลายสาขาวิชา เช่น สาขาวิชาคหกรรม บัญชี การตลาด ภาษาต่างประเทศ คอมพิวเตอร์ธุรกิจ การโรงแรม การท่องเที่ยว และเลขานุการ เป็นต้น การเลือกเรียนสายอาชีพจึงเหมาะสำหรับผู้สนใจประกอบอาชีพตามสาขาที่กำหนด โดยแต่ละคนอาจมีความชอบและความถนัดที่แตกต่างกัน การเลือกสาขาวิชาจึงควรเลือกตามความชอบและความถนัดของตนเอง และพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียนสาขานั้น ๆ ได้จริง

ดังนั้น จึงทำให้ผู้วิจัยเห็นความสำคัญของการมีเจตคติที่ดีต่อวิชาการขายเบื้องต้น 2 จึงได้จัดทำการวิจัยเพื่อวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาการขายเบื้องต้น 2 เพื่อเป็นข้อมูลในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาการขายเบื้องต้น 2
2. เพื่อรวบรวมข้อมูลสำหรับการแก้ปัญหาในการเรียนการสอนวิชาการขายเบื้องต้น 2

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาภาษาต่างประเทศธุรกิจ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 29 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามเพื่อวัดเจตคติของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ

ธุรกิจ ที่มีต่อวิชาการขายเบื้องต้น 2 จำนวน 15 ข้อ ที่มีข้อคำถามประเภททางบวก 8 ข้อ และข้อคำถามประเภททางลบ 7 ข้อ รวม 15 ข้อ

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความกล้าแสดงออกของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาต่างประเทศธุรกิจ โดยใช้กิจกรรมการให้พูดเสนอขายสินค้า ผู้วิจัยได้วางแผนการดำเนินการศึกษา สร้างแบบทดสอบ และแบบฝึกหัด ได้ดำเนินการซึ่งมีรายละเอียดเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นวิเคราะห์ (Analysis)

1.1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียน การวิเคราะห์ผู้เรียนได้กำหนดประชากรคือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาต่างประเทศธุรกิจ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 29 คน

1.2 วิเคราะห์ทัศนคติต่อการเรียนวิชาการขายเบื้องต้น 2 ของนักเรียน โดยการหาค่าเฉลี่ยและระดับทัศนคติ

2. ขั้นออกแบบ (Design)

2.1 ศึกษาเทคนิคการสร้างแบบสอบถามวัดเจตคติจากเอกสาร

2.2 สร้างแบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาการขายเบื้องต้น 2 จำนวน 15 ข้อ โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีการของ Likert ซึ่งมีตัวเลือกให้เลือก 5 ข้อ โดยถือเกณฑ์น้ำหนักในการให้คะแนนตัวเลือกของข้อคำถามประเภทบวกและประเภทลบ

สรุปผลการวิจัย

จากการสร้างแบบสอบถามวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาการขายเบื้องต้น 2 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาต่างประเทศธุรกิจ พบว่า นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาการขายเบื้องต้น 2 ในระดับคะแนนเฉลี่ย 3.56 ซึ่งเป็นระดับคะแนนต้น ๆ ของระดับเจตคติที่ดี ซึ่งจากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของแต่ละข้อคำถามทั้งประเภทบวกและลบ พบว่า อาจมีผลมาจากที่นักเรียนส่วนใหญ่เกิดความสับสนกับข้อคำถามประเภททางลบ

ข้อเสนอแนะ

ในการสร้างแบบสอบถามวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาการขายเบื้องต้น 2 อาจเป็นในรูปของการสัมภาษณ์หรือการให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นบ้างก็ได้ หรืออาจจะลองเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาการขายเบื้องต้น 2 กับวิชาอื่น ๆ เพื่อที่จะเป็นการเก็บข้อมูล เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 มีเจตคติที่ดีต่อวิชาการขายเบื้องต้น 2

2. ได้แนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนวิชาการขายเบื้องต้น 2

การศึกษาผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานขายสินค้าออนไลน์ ของนักศึกษาระดับ ปวส.2 สาขาวิชาการตลาด กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวกมลชนก พลเดช
ตำแหน่ง ครูจ้างสอน
วุฒิการศึกษา บธ.บ (การตลาด)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วิชาการตลาดอิเล็กทรอนิกส์ เป็นวิชาที่ต้องให้นักศึกษามีความรู้ทั้งด้านทฤษฎีและปฏิบัติ ซึ่งนักศึกษาต้องมีความรู้ด้านต่าง ๆ เช่น วีการเขียนแผนธุรกิจออนไลน์ การขายสินค้าออนไลน์ เพื่อนำมาบูรณาการในการดำเนินงานโครงการตามแผนการจัดการเรียนรู้ของครู ดังนั้น ในการเรียนการสอนจึงต้องมีขั้นตอนต่าง ๆ ในการฝึกปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจหลักการและกระบวนการ วางแผนการทำงาน สามารถประยุกต์ใช้ความรู้และพัฒนางานตามลักษณะสาขาอาชีพ รวมทั้งมีกิจนิสัยคุณธรรม จริยธรรม และเจตคติที่ดีต่อการดำเนินงานโครงการวิชาชีพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานการขายสินค้าออนไลน์ของนักศึกษาระดับ ปวส.2 การตลาด กลุ่ม 2

2. เพื่อศึกษาผลความก้าวหน้าตามกระบวนการทำงานการขายสินค้าออนไลน์ ของนักศึกษาระดับ ปวส.2 การตลาด กลุ่ม 2

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับ ปวส.2 การตลาด ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 57 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับ ปวส.2 การตลาด กลุ่ม 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบประเมินโครงการของนักศึกษา
2. แบบประเมินกระบวนการทำงานระหว่างการดำเนินโครงการ
3. แบบประเมินผลงานและรายงานหลังการดำเนินงานโครงการ

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ผลจากคะแนนที่ได้จากแบบประเมินโครงการ และแบบประเมินกระบวนการทำงาน ดังนี้

1. วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานโครงการจากคะแนนแบบประเมิน คิดเป็นค่าเฉลี่ย

2. วิเคราะห์ความก้าวหน้าของกระบวนการทำงานจากคะแนนแบบประเมิน 3 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ

3. วิเคราะห์ผลงานและรายงาน หลังการดำเนินงานจากคะแนนแบบประเมิน คิดเป็นค่าเฉลี่ย

สรุปผลการวิจัย

1. นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานโครงการจากคะแนนแบบประเมิน ภาพรวมอยู่ในระดับพอใช้ ($\overline{X}$ = 3.47) สำหรับรายข้อ นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานโครงการจากคะแนนแบบประเมินมาเป็นอันดับหนึ่ง เรื่องชื่อโครงการมีความชัดเจนและสื่อความหมาย ($\overline{X}$ = 3.86) รองลงมา เป้าหมายแสดงถึงผลงานที่จะได้รับทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพและเป็นไปได้ ($\overline{X}$ = 3.71) และน้อยที่สุดคือ การติดตามประเมินผลมีความชัดเจนและปฏิบัติได้ ($\overline{X}$ = 3.14)

2. ความก้าวหน้าของกระบวนการทำงานจาก คะแนนแบบประเมิน 2 ครั้ง พบว่า นักศึกษามีผลคะแนนต่างกันไปเมื่อเปรียบเทียบคะแนนของแต่ละกลุ่ม จะสังเกตเห็นว่าครั้งที่ 1 นักศึกษาจะได้คะแนนไม่สูงมากนัก ซึ่งคะแนนที่ต่ำที่สุดคือ 26 คะแนน และคะแนนสูงที่สุดคือ 46 คะแนน คิดเป็นคะแนนเฉลี่ย 33.57 คะแนน ซึ่งเป็นร้อยละ 67.14 และเมื่อนักศึกษาได้รับการประเมินครั้งที่ 2 คะแนนนักศึกษาส่วนใหญ่จะเพิ่มขึ้นจากครั้งแรก ซึ่งคะแนนส่วนใหญ่ของนักศึกษาจะเพิ่มขึ้นจากครั้งที่ 1 โดยจะมีนักศึกษาได้คะแนนต่ำสุด 35 คะแนน และคะแนนสูงสุดคือ 48 คะแนน คิดเป็นคะแนนเฉลี่ย 40 คะแนน ซึ่งเป็นร้อยละ 80 และคิดเป็นคะแนนความก้าวหน้า ร้อยละ 12.86

3. ผลงานและรายงาน หลังการดำเนินงานจากคะแนนแบบประเมิน พบว่า นักศึกษามีผลการประเมินผลงานและรายงานต่างกันไปเมื่อเปรียบเทียบคะแนนของแต่ละกลุ่ม จะสังเกตเห็นว่า นักศึกษาจะได้คะแนนความคิดเห็นที่ต่ำที่สุด คือ ข้อ 4,5,6 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์พอใช้ และคะแนนความคิดเห็นสูงที่สุดคือ ข้อ 1 และข้อ 9 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี และนักศึกษาทุกกลุ่มมีผลงานและรายงาน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.56 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี

ข้อเสนอแนะ

1. การทำวิจัยควรจะมีการเพิ่มของกลุ่มตัวอย่างให้มากขึ้น
2. ควรนำรูปแบบและกระบวนการศึกษาครั้งนี้ เป็นแนวทางทำการวิจัยในครั้งต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แบบประเมินโครงการที่จะช่วยพัฒนากระบวนการดำเนินงานโครงการของนักศึกษา
2. ได้แนวทางในการฝึกให้นักศึกษามีความเข้าใจในการจัดทำรายงานรูปแบบวิจัย 5 บท

การปรับพฤติกรรมการไม่ส่งงานโดยใช้สื่อเทคโนโลยี ในรายวิชาการขายตรง ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาการตลาด ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวนิสารัตน์ สอดจิตต์
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา บธ.บ. (การตลาด)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

จากการเรียนการอสนในรายวิชาการขายตรง รหัส 2202-2101 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนประจำวิชาได้ทำการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมเข้าห้องเรียนสาย ไม่ชอบจดบันทึกในระหว่างเรียน นักเรียนคุยกัน ไม่สนใจอ่านหนังสือเพิ่มเติม นอกจากนี้มีพฤติกรรมขาดความรับผิดชอบในการส่งงานที่ได้รับมอบหมาย เช่น ส่งงานไม่ตรงตามกำหนดเวลา ทำงานที่ได้รับมอบหมายไม่เรียบร้อย ส่งผลให้ผลการเรียนไม่ดีเท่าที่ควร ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมุ่งที่จะทำการปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน และศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อให้เห็นความแตกต่าง มีพฤติกรรมในการเรียนที่ดีขึ้น หันมาสนใจการเรียน จะส่งผลให้การเรียนของนักเรียนดีขึ้นตามลำดับ ใช้แรงจูงใจในการเรียนโดยการใช้เทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนและการส่งงาน

เนื่องจากในปัจจุบันนี้สื่อโซเชียลมีบาทบาทในชีวิตประจำวันมากขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มนักเรียน นักศึกษา มีผลการวิจัยระบุว่าโดยเฉลี่ยมีการใช้สื่อโซเชียลมีเดียไม่ต่ำกว่า 7 ชั่วโมงต่อวัน ซึ่งในปัจจุบันนักเรียน นักศึกษามีพฤติกรรมการเสพติดสื่อโซเชียลมีเดียมากขึ้น เช่น เฟสบุ๊ค ไลน์ ทวิสเตอร์ เป็นต้น ส่งผลกระทบต่อการเรียนและมีปัญหานักเรียนสมาธิสั้น ซึ่งส่งผลต่อการเรียนในระยะยาว ผู้สอนจึงเน้นให้นักเรียนเห็นข้อดีข้อเสีย และการนำสื่อโซเชียลีเดียมาใช้ประโยชน์ในทางที่ถูกที่ควร เช่น เป็นสื่อในการเรียนการสอนและให้นักเรียนส่งงานผ่านทาง Google Classroom โดยวิชาการขายตรง รหัส 2202-2101 มุ่งเน้นให้นักเรียนศึกษาเกี่ยวกับความสำคัญและมีความรู้เกี่ยวกับการขายตรง รูปแบบของการขายตรง แผนการตลาดในธุรกิจขายรง การวิเคราะห์กลุ่มเป้าหมาย การวางแผนและเทคนิคการขายตรง คุณสมบัติตัวแทนขายตรง การวัดผลการขาย จรรยาบรรณในวิชาชีพขายตรง กฎหมายและองค์การที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจขายตรง จะเห็นได้ว่านักเรียนจำเป็นต้องศึกษาหาความรู้จากหลาย ๆ สื่อนอกเหนือจากเนื้อหาในหนังสือเรียนแล้ว การใช้สื่อการสอนทางโซเชียลมีเดียจะทำให้นักเรียนมีความสนใจมากขึ้น

นอกจากนี้การให้นักเรียนส่งงานทาง Google Classroom โดยกำหนดให้ผู้ส่งงานจำนวน 3 คนแรกของห้องจะได้รับรางวัล ทำให้นักเรียนมีความตื่นตัวและกระตือรือร้นมากขึ้น จึงส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีคุณภาพและได้รับประโยชน์สูงสุดเพื่อการศึกษา ซึ่งนักเรียนเหล่านี้จะเติบโตขึ้นเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพของประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อปรับพฤติกรรมการส่งงานของนักเรียนระดับ ปวช.3 การตลาด ในรายวิชาการขายตรง รหัสวิชา 2202-2101

2. เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภายหลังการปรับพฤติกรรมการเรียนและการส่งงานโดยการใช้เทคโนโลยี

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 การตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 46 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 การตลาด กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบบันทึกการส่งงาน แบ่งเป็น 2 แบบ คือ

1. แบบบันทึกการส่งงานแบบปกติ
2. แบบบันทึกการส่งงานทางเทคโนโลยี (Google Classroom)

9-10	คะแนน	หมายถึง	การเรียนอยู่ในระดับดีมาก
7-8	คะแนน	หมายถึง	การเรียนอยู่ในระดับดี
5-6	คะแนน	หมายถึง	การเรียนอยู่ในระดับปานกลาง
3-4	คะแนน	หมายถึง	การเรียนอยู่ในระดับพอใช้
1-2	คะแนน	หมายถึง	การเรียนอยู่ในระดับไม่ดี

3. ใบบันทึกพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนและการส่งงาน

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบบันทึกการส่งงาน โดยครูผู้สอนมอบหมายงานให้นักเรียนทำ ดังนี้

1. กำหนดเนื้อหาในชิ้นงานให้นักเรียน
2. สร้างแบบบันทึกการส่งงาน
3. นำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญทดลองทำ
4. ประเมินผลการทดลอง และนำไปปรับปรุงแบบทดสอบ
5. ทำการทดสอบ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. จำนวนนักเรียนในการส่งงานปกติโดยไม่ส่งผ่านสื่อเทคโนโลยี
2. จำนวนนักเรียนในการส่งงานผ่านสื่อเทคโนโลยี (Google Classroom)
3. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน เช่น การเข้าเรียน การส่งงาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ผลจากจำนวนนักเรียนที่ส่งงานทั้งแบบส่งงานปกติและส่งงานผ่านสื่อเทคโนโลยี (Google Classroom)
2. สังเกตพฤติกรรม
3. บันทึกการส่งงาน

สรุปผลการวิจัย

การปรับพฤติกรรมการไม่ส่งงานโดยใช้สื่อเทคโนโลยี ในรายวิชาการขายตรง ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการตลาด กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 30 คน พบปัญหา คือ นักเรียนบางคนมีปัญหาเรื่องการใช้งานอินเตอร์เน็ต เช่น อินเตอร์เน็ตไม่มีสัญญาณ

จากการปรับพฤติกรรมการส่งงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการตลาด สรุปได้ว่า ผลการส่งงานที่ได้รับมอบหมายตามปกติ จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 30 คน มีนักเรียนส่งงาน จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33 แต่เมื่อมีการปรับเปลี่ยนวิธีการส่งงานให้นักเรียนส่งงานผ่าน (Google Classroom) พร้อมทั้งสร้างแรงเสริมเชิงบวก เช่น การให้ของรางวัลและให้คำชมเชย นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการส่งงานมากขึ้น โดยจากนักเรียนจำนวน 30 คน มีนักเรียนส่งงาน จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 96.66

ข้อเสนอแนะ

1. สื่อการสอนในห้องเรียนชำรุด ไม่ได้รับการแก้ไข เช่น โปรเจคเตอร์ จึงทำให้มีข้อจำกัดในการใช้สื่อเพื่อดึงดูดผู้เรียน
2. วิธีการสอน สื่อที่ใช้ในการสอน จำเป็นต้องนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียนเข้ามาใช้ด้วย
3. การตั้งคำถามที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาเพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

สร้างบรรยากาศในการเรียน ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนและการส่งงานให้ผู้เรียนมีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียนดีขึ้น จะทำให้เกิดผลดีในระยะยาวต่อไป

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการค้ากลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน รหัส 2202-2111 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 การตลาด กลุ่ม 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน

ผู้วิจัย	นางสาวนริศา มีภพ
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	วท.บ. (การตลาด)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาไทยในปัจจุบันยึดแนวคิดที่ว่า “การศึกษาคือชีวิต” (Education is Life) โดยมีความเชื่อว่า “ชีวิตต้องมีการเรียนรู้” ต้องพัฒนาทั้งความรู้ ความคิด ความสามารถ และประสบการณ์ต่าง ๆ ทั้งด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และเศรษฐศาสตร์อย่างสมดุล ทั้งนี้เพื่อให้สามารถนำไปใช้ในการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข ปรัชญาพื้นฐานและกรอบแนวความคิดดังกล่าวจึงมุ่งพัฒนาชีวิตให้เป็น “มนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข”

ดังที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 มาตรา 6 และมาตรา 7 ดังนี้

มาตรา 6 การจัดการศึกษาต้องเป็นเพื่อพัฒนาคนไทยเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

มาตรา 7 ในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิหน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

แนวการจัดการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามความมุ่งหมายในการจัดการศึกษาที่บัญญัติไว้ในมาตรา 6 และ 7 ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2545 แก้ไขเพิ่มเตา (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 ดังที่กล่าวถึงข้างต้น จึงได้มีบทบัญญัติว่าด้วยแนวทางการจัดการศึกษาตามมาตราดังต่อไปนี้

มาตรา 22 ได้ระบุว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ มาตราที่ 23 (5) ได้ระบุว่า การจัดการศึกษาทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา ในเรื่องความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข และมาตรา 30 ให้สถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถนำวิจัยไปใช้พัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้กำหนดนโยบายมาตรฐานหลักสูตรอาชีวศึกษาทุกระดับ เพื่อสร้างคุณภาพมาตรฐานให้สอดคล้องกับมาตรฐานความต้องการทางด้านกำลังคนสายอาชีพ การพัฒนาระบบคุณภาพมาตรฐานเพื่อมุ่งพัฒนาหลักสูตรจากมาตรฐานอาชีพ (Occupation Standard) มาตรฐานสมรรถนะ (Competency Standard) มาตรฐานการศึกษาวิชาชีพ (Vocational – Education Standard) มาตรฐานสถานศึกษา (Institutional Standard) โดยการสนับสนุนการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเทคโนโลยี โดยเฉพาะการนำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom-Action Research) มาใช้เพื่อให้ครูมีบทบาทในการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพที่ปรับให้มีการบูรณาการทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ ครูจึงจำเป็นต้องดำเนินการวิจัยเพื่อให้เกิดการเรียนรู้จริง อันส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียนสูงขึ้น ประกอบกับวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชมีนโยบายให้ครูผู้สอนนำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการเรียน เพื่อลดปัญหานักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ นักเรียนหนีเรียน ไม่สนใจเรียน ตลอดจนเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น วิชาการค้ากลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เป็นวิชาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับหลักการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การค้าและข้อตกลงทางการค้า แนวโน้มการค้าในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยการแสดงความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และการจัดจำหน่ายในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน วิเคราะห์แนวโน้มการค้ากลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนตามหลักการและสถานการณ์ ดังนั้นจึงเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยากหากนักเรียนขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการค้าและข้อตกลงทางการค้ากลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งที่ผ่านมาประสบปัญหานักเรียนมีระดับความรู้เรื่องการค้าและข้อตกลงทางการค้ากลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และหลักการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อันส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ โดยพิจารณาจากคะแนนสอบวัดผลการเรียน เรื่องการค้าและข้อตกลงทางการค้ากลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในหน่วยที่ 5 ในฐานะครูผู้สอนและรับผิดชอบวิชาการค้ากลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จึงคิดว่าควรค้นหาวิธีการหรือนวัตกรรมเพื่อมาพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการค้ากลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน รหัสวิชา 2202–2111 เรื่อง การค้าและข้อตกลงทางการค้ากลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักเรียนสาขาวิชาการตลาด หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 กลุ่ม 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ ก่อนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน และหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการตลาด กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 20 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการตลาด กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 6 คน โดยใช้การสุ่มแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบทดสอบ
2. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ

แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบอิงเกณฑ์แบบชนิดเลือกตอบ ซึ่งดำเนินการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2 สร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 40 ข้อ ให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์ของบทเรียน เรื่องการค้าและข้อตกลงทางการกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ที่ใช้ในการทดลอง

2.3 นำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความสมบูรณ์ครบถ้วน นำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาแก้ไขปรับปรุง

2.4 นำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการตลาด กลุ่ม 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 6 คน

3. นำแบบทดสอบไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการทดลองด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ตามขั้นตอน (สลาวิน. 1995 : 326) ดังนี้

1. ขั้นนำ ครูทบทวนเนื้อหาที่เคยเรียน ซึ่งเนื้อหาที่ต่อเนื่องกับเนื้อหาใหม่ที่จะเรียนเป็นพื้นฐานของเนื้อหาใหม่ และได้ทำการทดสอบโดยให้นักเรียนกลุ่มทดสอบ จำนวน 6 คน ทำแบบทดสอบก่อนการสอน

2. ขั้นสอน ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มโดยคละความสามารถให้ความรู้หรือเนื้อหาใหม่ โดยใช้กลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน และดำเนินการสอน เรื่องความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

3. ขั้นฝึกทักษะ ครูให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้มาฝึกทักษะ โดยครูเป็นผู้กำหนดกรอบฝึกทักษะหรือแบบฝึกหัด นักเรียนภายในกลุ่มต้องช่วยเพื่อนเมื่อพบข้อผิดพลาด

4. ขั้นทดสอบ ครูนำเอาแบบทดสอบมาวัดว่าใครมีความรู้เพียงใดหรืออาจจะวัดจากพฤติกรรมการทำงาน กระบวนการในการทำงาน ถ้าไม่ผ่านเกณฑ์เพื่อนในกลุ่มต้องไปช่วยเหลือและแก้ไขข้อบกพร่อง โดยให้นักเรียนกลุ่มทดสอบทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการสอน

5. ขั้นสรุป ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปที่ได้จากการเรียน นำเสนอหน้าชั้นเรียน แล้วนำคะแนนของแต่ละกลุ่มมาเปรียบเทียบเรียงลำดับคะแนนมากน้อย ให้รางวัลกลุ่มที่ทำคะแนนเฉลี่ยสูงสุด โดยได้ดำเนินการตรวจให้คะแนน 40 คะแนน ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน คือ เลือกถูกให้ 1 คะแนน เลือกผิดให้ 0 คะแนน แล้วนำคะแนนมาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์เปรียบเทียบ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้

1. เปรียบเทียบคะแนนการทดสอบก่อน–หลังการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการตลาด กลุ่ม 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน โดยใช้แบบทดสอบ

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อน–หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการตลาด กลุ่ม 2

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการค้ากลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน รหัสวิชา 2202–2111 เรื่องการค้าและข้อตกลงทางการค้ากลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการตลาด กลุ่ม 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน พบว่า ก่อนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยรวม 16.33 คิดเป็นร้อยละ 40.33 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน คะแนนเฉลี่ยรวม 31.66 คิดเป็นร้อยละ 87.41 ซึ่งจากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน มีค่าเฉลี่ย 87.41 มากกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน มีค่าเฉลี่ย 31.66 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ครูควรอธิบายกระบวนการและผลของกิจกรรมให้นักเรียนมีความเข้าใจที่ชัดเจน เพื่อความเข้าใจของนักเรียน จะเป็นการพัฒนากระบวนการคิด พัฒนาจิตใจ เสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณค่าต่อตนเองและต่อผู้อื่นต่อไป

2. ครูควรสร้างสื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อให้เกิดความคิดรวบยอดพัฒนาทักษะต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการศึกษาครั้งนี้ทำให้ทราบว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ทำให้นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการตลาด กลุ่ม 2 จำนวน 6 คน มีผลคะแนนที่สูงขึ้น

การศึกษาพฤติกรรมการใช้เฟสบุ๊ค (Facebook Page) เพื่อการจัดการเรียนการสอน วิชาการขายออนไลน์ ของนักเรียนระดับ ปวช.3 การตลาด 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวณัฏฐกันย์ บัวมาศ
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
	วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	คม.(การบริหารการศึกษา)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนการสอนในยุคปัจจุบันได้ปรับเปลี่ยนจากระบบการเรียนการสอนที่ครูเป็นผู้บรรยายแต่ผู้เดียว มาเป็นการใช้เทคโนโลยีควบคู่ไปกับการสอน และครูเปลี่ยนบทบาทจากผู้ให้ความรู้เป็นผู้ชี้แนะ การเรียนการสอนแบบเดิมที่ครูเป็นศูนย์กลางไม่สามารถช่วยให้นักเรียนเกิดทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ได้ดีพอ (วิจารย์ พานิช, 2555) ดังนั้น ครูจึงต้องปรับเปลี่ยนวิธีการสอนและเข้าใจบทบาทของนักเรียนและครูที่ถูกต้อง เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะที่สำคัญและจำเป็นอยู่เสมอ จะช่วยพัฒนาให้นักเรียนมีความพร้อมในการใช้ชีวิตอย่างมีความสุขในศตวรรษที่ 21 ที่สิ่งแวดล้อมรอบตัวมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

เมื่อระบบอินเตอร์เน็ตถูกพัฒนาให้มีประสิทธิภาพ ทั้งความเร็วและความเสถียร การนำเอาระบบเครือข่ายอินเตอร์เน็ตเข้ามาเป็นเครื่องมือในการศึกษา คงเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะแหล่งความรู้ต่าง ๆ ไม่ได้อยู่ในห้องสมุดแต่เพียงอย่างเดียว หากแต่มีอยู่มากมายในโลกที่สามารถสืบค้นได้ผ่านระบบอินเตอร์เน็ต โดยที่ทุกคนสามารถเชื่อมต่อและเข้าถึงข้อมูลได้ทุกที่ทุกเวลา (สุรศักดิ์ ปาเฮ, 2554)

จากประโยชน์ดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำเฟสบุ๊คมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการศึกษาวิชาการขายออนไลน์ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 เพื่อให้เป็นอีกช่องทางหนึ่งในการสื่อสารระหว่างครูและผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนด้วยกัน โดยการสร้าง “กิจกรรม” ใน Page Facebook การตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช และได้เชิญนักเรียนที่เรียน

วิชาการขายออนไลน์ ระดับ ปวช.3 การตลาด 1 จำนวน 20 คน ระบบจะนำผู้เรียนไปสู่กิจกรรมของเพจการตลาดวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช และผู้เรียนจะสามารถเชิญแขก อัพโหลดรูปภาพ แชร์โพสต์ และแก้ไขรายละเอียดกิจกรรมได้

หลังจากได้ใช้กิจกรรมวิชาการขายออนไลน์ ใน Page Facebook การตลาดวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชมาใช้ ผู้เรียนสามารถเข้ากิจกรรมของเพจได้รวดเร็ว จากการเชิญแขกหรือเชิญสมาชิกในชั้นเรียนได้ นอกจากนี้นักเรียนยังสามารถสแกนรหัส QR โดยใช้อุปกรณ์เคลื่อนที่ของตนเพื่อดูงานกิจกรรมบน Page Facebook เมื่อครูผู้สอนต้องการแจ้งข่าวสารสามารถเช็คได้ทันทีว่าผู้เรียนรับข่าวสารที่แจ้งแล้วกี่คน และเมื่อต้องการให้ผู้เรียนดูสื่อวีดีโอและเอกสารรูปแบบตัวอักษร เสียง รูปภาพ ก็สามารถเข้าถึงง่าย ทำให้การจัดการเรียนง่ายขึ้น ผู้เรียนเข้าถึงสื่อได้ง่าย ครูผู้สอนสะดวกในการเตรียมสื่อ และประหยัดทรัพยากร เช่น กระดาษที่ใช้ถ่ายเอกสารเนื้อหาแจกจ่ายผู้เรียน นอกจากนี้ ผู้เรียนและครูสามารถประยุกต์กับการส่งงานในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อเก็บไว้เป็นข้อมูลและหลักฐาน ง่ายต่อการแบ่งปันและสังคมแห่งการเรียนรู้ ผู้เรียนที่ยังไม่ส่งงานเมื่อเห็นเพื่อนคนอื่นส่งแล้วก็จะเกิดความกระตือรือร้นในการส่งงานมากขึ้น ในด้านการสื่อสารกับผู้เรียนการใช้ Page Facebook การตลาดวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อการจัดการเรียนการสอนวิชาการขายออนไลน์ ทำให้มีช่องทางการสื่อสารเพิ่มมากขึ้น จากที่มีข้อจำกัดเฉพาะการสื่อสารกับผู้เรียนในชั่วโมงเรียน เมื่อครูผู้สอนมีเรื่องบอกผู้เรียนเพิ่มเติมจะใช้วิธีแจ้งหัวหน้าชั้น หรือโทรบอกเป็นรายบุคคล ซึ่งผู้รับสารอาจได้รับสารไม่ครบถ้วนเนื่องจากมีอุปสรรค เช่น มีเสียงรบกวน ทัศนคติของผู้รับสาร ทำให้การถอดรหัสของผู้รับสารไม่ถูกต้อง ปฏิกิริยาตอบสนองจึงไม่เป็นตามที่คาดหวัง ดังนั้น เพื่อลดข้อจำกัดของการสื่อสารแบบเดิม อีกทั้งยังเสริมทักษะการใช้เฟสบุ๊ค เพื่อการจัดการเรียนการสอนวิชาการขายออนไลน์ เรื่องการเปิดร้านค้าออนไลน์ ทำให้ผู้เรียนบรรลุผลการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้ Page Facebook ชื่อ การขายออนไลน์ ของนักเรียนระดับ ปวช.3 การตลาด 1 ที่เรียนวิชาการขายออนไลน์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาการใช้ประโยชน์จากการใช้ Page Facebook ชื่อ การขายสินค้าออนไลน์ ของนักเรียนระดับ ปวช.3 การตลาด 1 ที่เรียนวิชาการขายออนไลน์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
3. เพื่อศึกษาผลกระทบจากการใช้เฟสบุ๊คของนักเรียนระดับ ปวช.3 การตลาด 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่เรียนวิชาการขายออนไลน์

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการตลาด กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 26 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบสอบถามความพึงพอใจการใช้ Facebook Page เชื่อ การขายออนไลน์ ของนักเรียนระดับ ปวช.3 การตลาด 1
2. Facebook Page ชื่อ การขายออนไลน์ ปวช.3 การตลาด 1

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มประชากร ซึ่งเป็นนักเรียนที่เรียนวิชาการขายออนไลน์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการตลาด กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 26 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำผลคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จะเห็นได้ว่า ความพึงพอใจในการใช้ Facebook Page ชื่อ การขายออนไลน์ ของนักเรียนระดับ ปวช.3 การตลาด กลุ่ม 1 วิชาการขายออนไลน์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจ นักเรียนคิดว่าเฟสบุ๊คมีประโยชน์ระดับมากที่สุด นักเรียนสามารถสื่อสารกับครูและเพื่อนในกลุ่มในระดับมากที่สุด และการค้นหาข้อมูลในระดับน้อยที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการบูรณาการการเรียนการสอนในการนำประโยชน์ของการสื่อสารรูปแบบ Social network เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าถึงเนื้อหาในรายวิชา และการมอบหมายงานได้รวดเร็วและง่ายขึ้น
2. ควรจัดเป็นศูนย์การเรียนรู้ทางอินเตอร์เน็ตพัฒนาสื่อการเรียนหลากหลายออกเผยแพร่และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของผู้เรียน
3. ควรพัฒนาสื่อการเรียนการสอนแบบ E-learning เก็บไว้ใน Server ของสถานศึกษา เพื่อเป็นแหล่งข้อมูลให้ผู้เรียนเข้าไปศึกษา โดยมีครูเป็นผู้ชี้แนะหรือส่งลิงค์ให้ผู้เรียนเข้าไปศึกษาได้ตรงกับวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้อีกทางหนึ่ง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงความพึงพอใจในการใช้ ประโยชน์ที่ได้รับ และผลกระทบจากการใช้เฟสบุ๊ค ของนักเรียนระดับ ปวช.3 การตลาด กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. สามารถนำผลการวิจัยที่ได้ไปวางแผนพัฒนาและส่งเสริมให้นักศึกษาซึ่งเป็นเยาวชนสำคัญของชาติสามารถใช้เทคโนโลยีทางการสื่อสารได้อย่างสร้างสรรค์ต่อไป
3. สามารถนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในเรื่อง การตลาด การโฆษณา หรือเรื่องที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการวางแผนพัฒนากลยุทธ์ทางการสื่อสารในเฟสบุ๊คให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการขายเบื้องต้น 2 (2202-1005) เรื่องการเสนอขายและการสาธิต ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 5 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวนภาภรณ์ สังข์ทอง
ตำแหน่ง ครูจ้างสอน
วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา บธ.บ.(การตลาด)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

สังคมในปัจจุบันมีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมเป็นอย่างมาก การเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการสื่อสารที่ไร้พรมแดน หรือเรียกอีกอย่างว่า กระแสโลกาภิวัฒน์ (Globalization) ทำให้เด็กต้องปรับตัวเพื่อให้สอดรับกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อให้เด็ก ๆ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข การพัฒนาและฝึกฝนให้เด็กมีความรู้และทักษะที่จำเป็นในด้านต่าง ๆ มีความจำเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะการพัฒนาบุคลิกภาพที่ดี ความเชื่อมั่นในตนเองเป็นคุณลักษณะที่สำคัญอย่างยิ่ง ในการที่จะทำให้สามารถพัฒนาไปสู่ความสามารถในด้านอื่น ๆ เช่น พัฒนาการทางสติปัญญา ความคิดสร้างสรรค์ ความสามารถในการคิดอย่างมีเหตุผลความสามารถในการตัดสินใจและแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ดังนั้น ความเชื่อมั่นในตนเองเป็นคุณลักษณะพื้นฐานที่สำคัญ การที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสามารถสังเกตได้จากพฤติกรรมหรือการกระทำที่เกิดขึ้นในการดำรงชีวิตในแต่ละวัน เช่น การกล้าพูด กล้าแสดงออก กล้าแสดงความคิดเห็น ไม่ขี้อาย ไม่ประหม่า มีจิตใจมั่นคง มีความภาคภูมิใจในตนเอง มีความมั่นใจในความคิดของตนเอง และพร้อมที่จะรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น กล้าตัดสินใจโดยไม่ลังเล ไม่มีความวิตกกังวล กล้าเผชิญต่อความจริง รู้จักปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะนำไปสู่การสร้างความสำเร็จในด้านต่าง ๆ ของชีวิต ดังนั้น จึงได้จัดทำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการเรียน เพื่อลดปัญหานักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ นักศึกษาไม่สนใจเรียน ตลอดจนเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ซึ่งวิชาการขายเบื้องต้น 2 เป็นวิชาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจกระบวนการขาย การเข้าพบ และการเสนอขายได้จริง โดยฝึกทักษะการเสนอขายตามขั้นตอนกระบวนการและหมั่นศึกษาหาความรู้ให้มีความหลากหลายตามกิจกรรมการขาย ตามกระแสการเปลี่ยนแปลงด้านสังคม เพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะของตนเองให้ชำนาญ

จากการที่ผู้วิจัยได้ปฏิบัติการสอนวิชาการขายเบื้องต้น 2 รหัสวิชา 2202-1005 เรื่องการเสนอขายและการสาธิต การเรียนการสอนปกติที่เน้นการบรรยายเป็นส่วนใหญ่ ประสบปัญหานักศึกษาขาดความเชื่อมั่นในตนเอง เกิดความรู้สึกประหม่า ขี้อาย ขาดเรียนบ่อย ไม่สนใจเรียน ปัญหาดังกล่าวอาจส่งผลให้ผู้เรียนเกิดปัญหาในการเรียนในระดับที่สูงขึ้น

ทางผู้วิจัยจึงได้เล็งเห็นความสำคัญของการแสดงออกเพื่อให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในการนำเสนอขายและการสาธิต จึงได้จัดทำวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมุติเรื่องการเสนอขายและการสาธิต วิชาการขายเบื้องต้น 2 รหัสวิชา 2202-1005 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 5 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 18 คน โดยใช้การแสดงบทบาทสมมุติประกอบการเรียนการสอน เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และนำไปพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชาการขายเบื้องต้น 2 รหัสวิชา 2202-1005 เพื่อสร้างความภาคภูมิใจและความคิดที่จะสร้างสรรค์งานที่ดีในสาขาวิชาชีพของตนเอง อีกทั้งเพื่อให้ยกระดับมาตรฐานของสาขาวิชาชีพของตนเองให้สูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลการใช้การสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมุติ เรื่องการเสนอขายและการสาธิต ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 5 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้การแสดงบทบาทสมมุติ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 5 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

สมมติฐานในการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการขายเบื้องต้น 2 (22021005) เรื่องการเสนอขายและการสาธิต ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 การบัญชี 5 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี 5 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 18 คน มีการกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็นโดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น คือ การแสดงบทบาทสมมุติ

ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการขายเบื้องต้น 2

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
   1.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
   1.2 แบบทดสอบเรื่องการเสนอขายและการสาธิต ก่อนหลัง 1 ฉบับ จำนวน 20 ข้อ
2. การสร้างแผนการจัดกิจกรรม
   2.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง เรื่องการเสนอขายและการสาธิต และการใช้การแสดงบทบาทสมมุติ
   2.2 ศึกษาแผนการจัดกิจกรรมชั้นเรียนสาขาวิชาพาณิชยกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 5 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
   2.3 กำหนดเนื้อหาการเรียนรู้ของนักเรียนสาขาวิชาพาณิชยกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 5 วิชาการขายเบื้องต้น 2 รหัสวิชา 2202-1005 โดยกำหนดเนื้อหาการเรียนรู้จากง่ายไปยาก โดยคำนึงถึงประสบการณ์ของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่
   2.4 ออกแบบกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้ของนักศึกษา

3. การหาคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

3.1 นำแผนการจัดกิจกรรมเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ

3.2 นำแผนการจัดกิจกรรมที่ผ่านการตรวจสอบมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

3.3 นำแผนการจัดกิจกรรมไปทดลองใช้กับนักศึกษาสาขาวิชาพาณิชยกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เป็นเวลา 1 สัปดาห์

3.4 นำแผนการจัดกิจกรรมไปใช้กับประชากรกลุ่มตัวอย่าง คือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 การบัญชี กลุ่ม 5 จำนวน 18 คน

4. การสร้างแบบทดสอบ

2.3 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4 สร้างแบบทดสอบเรื่องการเสนอขายและการสาธิต ก่อนหลัง 1 ฉบับ จำนวน 20 ข้อ

2.5 กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

0 คะแนน หมายถึง นักเรียนตอบผิดหรือไม่ได้ตอบ

1 คะแนน หมายถึง นักเรียนตอบได้ถูกต้อง

2.6 การประเมินผล

0-9	ข้อ	ควรปรับปรุง
10-14	ข้อ	ดี
15-20	ข้อ	ดีเยี่ยม

5. การหาคุณภาพของแบบทดสอบ

5.1 นำแบบทดสอบเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

5.2 นำแบบทดสอบผ่านการตรวจสอบมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

5.3 นำแบบทดสอบไปทดลองใช้

5.4 นำแบบทดสอบไปใช้กับประชากรกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1 ทดสอบก่อนเรียนโดยที่นักเรียนยังไม่ได้เรียนรู้โดยการแสดงบทบาทสมมุติ เรื่องการเสนอขายและการสาธิต ให้นักเรียนทำแบบทดสอบ 1 ฉบับ จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลา 60 นาที

2 ให้นักเรียนจับกลุ่ม จำนวน 5-8 คน เพื่อทำกิจกรรมร่วมกันโดยคละตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3 ดำเนินการตามแผนการสอนตามลำดับที่ได้วางแผนไว้ โดยในแต่ละแผนจะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ศึกษาและทำกิจกรรมกลุ่ม จากนั้นทำการตรวจสอบความถูกต้องร่วมกัน

4 ทำการทดสอบหลังเรียน โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบชุดเดิม หลังจากการเรียนรู้โดยการแสดงบทบาทสมมุติแล้ว

5 นำผลคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนมาเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์เปรียบเทียบโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียน เพื่อหาค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนและหลังการแสดงบทบาทสมมุติ

สรุปผลการวิจัย

จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมุติ เรื่องการเสนอขายและการสาธิต ก่อนและหลังการแสดงบทบาทสมมุติ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 5 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเสนอขายและการสาธิตมากขึ้น หลังใช้การแสดงบทบาทสมมุติ จะเห็นได้ว่าคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบหลังการใช้การแสดงบทบาทสมมุติมากกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการใช้การแสดงบทบาทสมมุติ แสดงให้เห็นว่าการใช้การแสดงบทบาทสมมุติเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเสนอขายและการสาธิต นั้น ส่งผลให้นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาเรื่องการเสนอขายและการสาธิตได้ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1 อาจารย์ผู้สอนสามารถนำผลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ไปเป็นแนวทางประกอบในการจัดการเรียนการสอนในปีการศึกษาต่อไป

2 จำนวนประชากรที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยควรให้ครอบคลุมให้ครบทุกห้องเรียน

3 ในรายวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องควรจะมีการจัดกิจกรรมพัฒนาต่อไป เพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกทักษะ

ประโยชน์จากการทำวิจัย

1. ได้ศึกษาผลการใช้การสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมุติ เรื่องการเสนอขายและการสาธิต ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 5 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

2. สามารถเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้การแสดงบทบาทสมมุติ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 5 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

แผนกวิชาเลขานุการ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในงานเลขานุการ (2203-2006) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการเลขานุการ ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน

ผู้วิจัย นางวราพร บรรจงเส้น
ตำแหน่ง ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา บธ.ม.(บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ที่มาและความสำคัญ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ให้ความสำคัญต่อการศึกษา เพราะการศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคน ให้ทุกคนมีประสิทธิภาพ มีความรู้คู่คุณธรรม โดยให้โอกาสทุกคนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง เท่าเทียมกัน ซึ่งเป็นหลักประกันได้ว่า ครูผู้สอนผู้เรียน มีเสรีภาพในการเรียนการสอน ช่วยส่งเสริมสนับสนุนให้คิดค้นหรือหาวิธีการจัดการเรียนการสอนใหม่ ๆ อันจะนำไปสู่การพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพยิ่งขึ้นจากสาระสำคัญของการปฏิรูปการศึกษา ซึ่งเป็นหัวใจของการศึกษา (กรมวิชาการ : 2542) ตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตรา 24 (5) กำหนดให้ครูผู้สอนสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ และมาตรา 30 ระบุให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีการส่งเสริมให้ผู้สอน สามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละระดับการศึกษา ด้วยเหตุผลดังกล่าว “การวิจัยในชั้นเรียน” จึงเสมือนลมหายใจจำเป็นต่อชีวิตของครูผู้สอนในยุคปฏิรูปการศึกษา (อนงค์พร สถิตภาคีกุล : 2541)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา22 ได้ระบุว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ มาตราที่ 23 (5) ได้ระบุว่าการจัดการศึกษาทั้งการศึกษาในระบบการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้คุณธรรมกระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษาในเรื่องความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพและการดารงชีวิตอย่างมีความสุขมาตรา 24 (5) ได้ระบุไว้ว่าให้ครูผู้สอนใช้วิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ และมาตรา 30 ให้สถานศึกษาส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้สอนสามารถนำวิจัยไปใช้พัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้กำหนดนโยบายมาตรฐานหลักสูตรอาชีวศึกษาทุกระดับ เพื่อสร้างคุณภาพมาตรฐานให้สอดคล้องกับมาตรฐานความต้องการทางด้านกำลังคนสายอาชีพ การพัฒนาระบบคุณภาพ มาตรฐานเพื่อมุ่งพัฒนาหลักสูตรจากมาตรฐานอาชีพ (Occupation -Standard) มาตรฐานสมรรถนะ (Competency Standard) มาตรฐานการศึกษาวิชาชีพ (Vocational - Education Standard) มาตรฐานสถานศึกษา (Institutional Standard) โดยการสนับสนุนการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเทคโนโลยี โดยเฉพาะการนำวิจัย ปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom-Action Research) มาใช้เพื่อให้ครูมีบทบาทในการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพ ที่ปรับให้มีการบูรณาการทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ ครูจึงจำเป็นต้องดำเนินการวิจัยเพื่อให้เกิดการเรียนรู้จริง อันส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียนสูงขึ้น ประกอบกับวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีนโยบายให้ครูผู้สอนนำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการเรียน เพื่อลดปัญหานักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ นักเรียนหนีเรียนไม่สนใจเรียน ตลอดจนเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น วิชาการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในงานเลขานุการ เป็นวิชาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการจัดรูปแบบเอกสารในงานพิมพ์ ความสำคัญของโปรแกรมเอกสาร จุดมุ่งหมายของสำนักงาน ประโยชน์โปรแกรมสำเร็จรูป การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปพิมพ์เอกสารตามประเภทของงานในสำนักงาน ดังนั้นจึงเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยากหากนักเรียนขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องรูปแบบการพิมพ์เอกสารในสำนักงานและการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับสำนักงาน ซึ่งที่ผ่านมาประสบปัญหานักเรียนมีระดับความรู้ในการเลือกใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในงานพิมพ์ และการจัดรูปแบบเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานสำนักงานอันส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ โดยพิจารณาจากคะแนนสอบวัดผลการเรียน เรื่องการเลือกใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในงานพิมพ์ ในหน่วยที่ 1 ในฐานะครูผู้สอนและรับผิดชอบวิชา การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในงานเลขานุการ จึงคิดว่าควรค้นหาวิธีการหรือนวัตกรรมเพื่อมาพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในงานเลขานุการ รหัสวิชา 2203-2006 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาเลขานุการ ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. วัตถุประสงค์ทั่วไป เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ก่อนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน และหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน
2. วัตถุประสงค์เฉพาะ

2.1 เพื่อแก้ปัญหาให้กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางต่ำในรายวิชาการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในงานเลขานุการ

2.2 เพื่อช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

สมมุติฐานของการศึกษา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในงานเลขานุการ รหัสวิชา 2203-2006 ของนักเรียนสาขาวิชาการเลขานุการ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการศึกษา

1. รูปแบบการวิจัย เป็นการวิจัยแบบเจาะจง
2. ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

ด้านประชากร นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในงานเลขานุการ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการเลขานุการ 2 จำนวน 19 คน

กลุ่มตัวอย่าง ใช้การสุ่มแบบเจาะจง เป็น นักศึกษาระดับ ปวช.3 เลขานุการ กลุ่ม 2 จำนวน 6 คน

3. ระยะเวลาดำเนินการวิจัย เดือนตุลาคม พ.ศ.2561 – กุมภาพันธ์ พ.ศ.256

4. ตัวแปร

ตัวแปรต้น การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ตัวแปรตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในงานเลขานุการ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เนื้อหา หน่วยที่ 1 เรื่อง การเลือกใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในงานพิมพ์

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในงานเลขานุการ เรื่อง การเลือกใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในงานพิมพ์ ของนักเรียนแผนกวิชาการเลขานุการ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน

3. แบบสอบทดสอบก่อน – หลังเรียนของนักเรียนในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่ม เพื่อนช่วยเพื่อน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยค้นคว้าได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการทดลองด้วยการจัดการเรียนรู้แบบรวมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน 2 ครั้ง จำนวน 7 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

1. เปรียบเทียบคะแนนการทดสอบก่อน–หลังการเรียนของนักเรียน สาขาวิชาแผนกวิชาการเลขานุการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน โดยใช้แบบทดสอบ

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อน – หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนของนักเรียน สาขาวิชาแผนกวิชาเลขานุการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการใช้โปแกรมสำเร็จรูปในงานเลขานุการ รหัสวิชา 2302-2006 เรื่อง การเลือกใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในงานพิมพ์ ของนักเรียนแผนกวิชาการเลขานุการ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน พบว่า ก่อนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยรวม 16.33 คิดเป็นร้อยละ 40.33 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนคะแนนเฉลี่ยรวม 31.66 คิดเป็นร้อยละ 87.41 ซึ่งจากผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ค่าเฉลี่ย 87.41 มากกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ค่าเฉลี่ย 31.66 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ดังนั้นในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยส่วนรวมสูงขึ้น และเพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำรวมถึงนักเรียนที่ไม่บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ ให้สามารถเรียนรู้ผ่านตามเกณฑ์การประเมินจุดประสงค์ได้สูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ครูควรอธิบายกระบวนการ และผลของกิจกรรมให้นักเรียนมีความเข้าใจที่ชัดเจน เพื่อความเข้าใจของนักเรียน จะเป็นการพัฒนากระบวนการคิด พัฒนาจิตใจ เสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณค่าต่อตนเอง และต่อผู้อื่นต่อไป

2. ครูควรสร้างสื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อให้เกิดความคิดรวบยอดพัฒนาทักษะต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนในรายวิชาการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในงานเลขานุการสูงขึ้น

2. ได้นำข้อมูลไปแก้ปัญหาผลการเรียนตกต่ำในรายวิชาอื่น ๆ

ศึกษาความพึงพอใจการจัดการเรียนการสอนของครู ที่มีต่อนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางเพ็ญศรี ตันติสุทธิเวท
ตำแหน่ง ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา ศศ.บ. (เศรษฐศาสตร์สหกรณ์)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ได้ตระหนักถึงความสำคัญด้านการศึกษา เป็นเครื่องมือในการเปลี่ยนแปลงคนทั้งด้านพฤติกรรมและจิตใจ เพราะการศึกษามีขั้นตอนและกระบวนการที่จะให้บุคคลได้รับความรู้ความเข้าใจ เพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเองและพัฒนาทักษะความสามารถในด้านต่าง ๆ ที่จะนำไปใช้ในการดำรงชีวิตและปรับเปลี่ยนไปตามสภาพการเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจ เทคโนโลยี และการเมือง ซึ่งจำเป็นต้องใช้กำลังคนหรือแรงงานที่ได้รับการฝึกฝนเป็นอย่างดี การจัดการศึกษาด้านอาชีพจึงมีความสำคัญอย่างมาก เพราะการศึกษาด้านอาชีพเป็นการส่งเสริมและฝึกฝนให้คนออกไปประกอบอาชีพตามความถนัดของแต่ละคน การจัดการศึกษาที่มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เท่านั้น โลกการศึกษาใช้พื้นฐานวิชาชีพที่ประกอบด้วยความรู้และความชำนาญ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี คนเก่ง มีความสุข มีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม ปัจจุบันการที่จะพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จะต้องอาศัยปัจจัยที่สำคัญคือ ครูอาจารย์ที่มีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการจัดการเรียนการสอน

เนื่องจากวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เห็นความสำคัญที่สุดในการปฏิรูปการศึกษาก็คือ การปฏิรูปครูอาจารย์ ซึ่งรวมไปถึงผู้บริหารการศึกษาและบุคลากรอื่น ๆ ที่ถือว่าเป็นผู้นำในการขับเคลื่อนความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการปฏิรูปการศึกษา หลังจากการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 สถานศึกษาระดับพื้นฐานและหน่วยงานการศึกษาจึงได้มีการพัฒนาคุณภาพของงานเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม การบริหารหรือการบริการทางการศึกษาให้เป็นไปตามความคาดหวังของผู้รับบริการ หรือให้เป็นไปตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ได้มีการส่งเสริมการศึกษาในด้านวิชาชีพให้มีการพัฒนาทั้งด้านหลักสูตร สื่อการเรียนการสอน รวมทั้งเทคนิคและกระบวนการเรียนการสอน เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน มีนโยบายที่จะพัฒนาคนในทุกระดับ เพื่อสนองตอบความต้องการของตลาดแรงงาน สถาบันการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาเป็นสถาบันหนึ่งที่สำคัญต่อการผลิตแรงงานฝีมือขั้นพื้นฐานสู่ตลาดแรงงาน ทำให้ตลาดแรงงานไม่ขาดแคลนแรงงานฝีมือและถือเป็นสถาบันฝึกฝนมือในงานอาชีพเบื้องต้นให้กับผู้เรียนที่สนใจที่จะศึกษาในระดับวิชาชีพ

จากสภาพปัญหา ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาโดยการศึกษาความพึงพอใจการจัดการเรียนการสอนของครูที่มีต่อนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานที่จะนำมาวางแผนปรับปรุงการให้บริการของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บริการต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อศึกษาความพึงพอใจการจัดการเรียนการสอนของครูที่มีต่อนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

วัตถุประสงค์เฉพาะ

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านเนื้อหาของหลักสูตร
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านการจัดการเรียนการสอน
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านบุคลิกภาพของครูผู้สอน
4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านสภาพแวดล้อมในห้องเรียน
5. เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านการวัดผลและประเมินผล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียน นักศึกษา ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียน นักศึกษา ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยการสุ่มแบบบังเอิญ จำนวน 100 คน ตามสูตรของทาโร่ ยามาเน่ ที่ความเชื่อมั่น 95%

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความพึงพอใจการวัดผลประเมินผลของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลความพึงพอใจการวัดผลประเมินผลของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

การเก็บรวบรวม

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ขอความร่วมมือจากนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกและรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง จำนวน 100 ฉบับ
3. จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืน พบว่า แบบสอบถามจำนวน 100 ฉบับ ได้รับกลับคืนมาครบ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่เก็บต่อการบริการที่มีการใช้บริการวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยใช้ค่าเฉลี่ย
3. สูตรค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สรุปผลการวิจัย

ความพึงพอใจการจัดการเรียนการสอนของครูที่มีต่อนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านการจัดการเรียนการสอน รองลงมาคือด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านสภาพแวดล้อมในห้องเรียน ด้านบุคลิกภาพของครูผู้สอน และด้านเนื้อหาของหลักสูตร

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 อาจารย์ผู้สอนควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยวิธีการที่หลากหลาย พยายามสอดแทรกเนื้อหาให้น่าสนใจ เพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ดี เนื้อหาที่สอนควรมีความสัมพันธ์และต่อเนื่องกัน จะส่งผลให้ผู้เรียนเรียนรู้ไปตามลำดับ

1.2 อาจารย์ผู้สอนควรหากรณีศึกษาหรือตัวอย่างของธุรกิจมาให้นักเรียนวิเคราะห์และนำทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาประยุกต์ใช้ เพื่อนักเรียนจะได้มีความเข้าใจในรูปแบบหรือกระบวนการดำเนินงานของธุรกิจ

1.3 ควรมอบหมายแบบฝึกหัดที่มีลักษณะคำนวณในเรื่องของการจัดซื้อวัตถุดิบหรือสินค้า และเส้นทางการขนส่งวัตถุดิบเพื่อนักศึกษาจะได้มีความเข้าใจมากขึ้น

1.4 อาจารย์ผู้สอนควรแต่งกายสุภาพเหมาะสม เพื่อให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน รวมทั้งการควบคุมอารมณ์และการใช้วาจาที่เหมาะสม เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้ได้ดี ไม่เกิดความเบื่อหน่าย

1.5 วิทยาลัยควรมีการจัดหาสื่อการสอน เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องในการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนรู้และเข้าใจระบบการดำเนินการ

1.6 ผู้สอนควรจัดให้มีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนในแต่ละเรื่อง เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจต่อการเรียนในแต่ละครั้ง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการวิจัยเพื่อวิเคราะห์เนื้อหารายวิชา เพื่อให้มีเนื้อหาที่เหมาะสม โดยพิจารณาถึงระดับความรู้ของผู้เรียน ลำดับของเนื้อหา และระยะเวลาในการสอน และนำมาปรับปรุงแก้ไขแผนการเรียนการสอนดังกล่าวให้เหมาะสมกับผู้เรียนมากขึ้น

2.2 ควรมีการศึกษาเรื่องรูปแบบของเทคโนโลยีที่นำมาใช้ในการจัดทำสื่อการสอนที่เหมาะสมกับความต้องการของนักศึกษาในแต่ละแบบ ได้แก่ สื่อการสอนแบบออนไลน์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ข้อมูลความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษาที่มีต่อการบริการของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. ได้แนวทางในการพัฒนาการให้บริการของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี ที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น (2200-1007) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางทวีรัตน์ อิสรธราดล
ตำแหน่ง ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา บธ.ม. (บริหารธุรกิจ)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในศตวรรษที่ 21 ประเทศไทยกำลังพัฒนาและมีการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วเพื่อรอดพ้นจากวิกฤตที่เกิดขึ้นในยุคกระแสโลกาภิวัฒน์รัฐบาลได้จัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545-2549) มีจุดมุ่งหมายมุ่งเน้นให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนและความอยู่ดีมีสุขของคนไทยโดยอัญเชิญ “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เป็นปรัชญานำทางมาพัฒนาและบริหารประเทศ โดยยึดหลักทางสายกลางพัฒนาแบบองค์รวมที่ยึด “คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา” อย่างมีดุลยภาพเพื่อให้คนในสังคมมีความสุขถ้วนหน้า สามารถพึ่งตนเองอย่างมีภูมิคุ้มกันที่ดี มีการปรับเปลี่ยนกระบวนการคิด ทัศนคติและกระบวนการทำงาน มุ่งสู่ประสิทธิภาพและก้าวตามโลกอย่างรู้เท่าทัน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2544 : ก-ฉ)

รัฐให้ความสำคัญด้านการศึกษา โดยมีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ที่เป็นกฎหมายการศึกษาของชาติฉบับแรกของประเทศที่มีสาระสำคัญคือ “การปฏิรูปการศึกษา” โดยยึดหลักมีเอกภาพด้านนโยบาย และมีความหลากหลายในทางปฏิบัติได้กำหนดมาตรฐานการศึกษาจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาไว้ ผู้เรียนทุกคนจะได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ สามารถพัฒนาความรู้เต็มศักยภาพอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต การปฏิรูปการศึกษามุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย สติปัญญา คุณธรรม จริยธรรม วัฒนธรรมในการดำรงชีวิต ให้สถานศึกษาจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียนโดยคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การแสวงหาความรู้ การเผชิญสถานการณ์และประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและสามารถแก้ปัญหาให้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง จัดสื่อการเรียนรู้ที่เอื้อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ สถานศึกษาต้องพัฒนาจัดเตรียมสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีให้พร้อมเพรียง มีการพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสร้างสรรค์การศึกษา ด้วยวิธีที่มีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผลเพราะปัจจุบันโลกข่าวสารที่เรียกว่า “โลกไร้พรมแดน” ควรนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์เพราะปกติการใช้คอมพิวเตอร์ในโลกปัจจุบันยังใช้ไม่คุ้มค่า เป็นเพียงใช้แทนเครื่องพิมพ์ดีดเท่านั้น ดังนั้นจึงสมควรนำมาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารลงลึกสู่การเรียนการสอน ซึ่งจะทำให้เกิดการพัฒนาการศึกษาเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ (สมชาย เทพแสง. 2543:32)

พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ 2542 ได้ให้ความสำคัญกับการอาชีวศึกษาดังในมาตรา 7 ที่มุ่งกำหนดให้ผู้เรียนมีทักษะ มีฝีมือที่จะประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้ ตลอดจนสามารถมีส่วนร่วมในการพัฒนาและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข การจัดการอาชีวศึกษา การฝึกอบรมวิชาชีพในสถานประกอบการหรือโดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการงานอาชีพเป็นจำนวนมากที่ต้องพึ่งวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีมากขึ้น ซึ่งการงานและการสื่อสารเป็นยุคแห่งข้อมูลสารสนเทศ ระบบอาชีวศึกษามุ่งเน้นผลิตกำลังคนให้มีความพร้อม มีความสามารถจะแข่งขันกับประเทศอื่น ๆ ได้ในยุคระบบการค้าโลกแบบเสรี การงานอาชีพในปัจจุบันไม่ว่าจะเป็นอาชีพใดก็ตามพัฒนาเปลี่ยนแปลงรวดเร็วมากมีการสร้างระบบคำสั่งงานที่หลากหลายมีระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ที่รวดเร็ว การอาชีวศึกษาต้องมุ่งผลิตคนเข้าสู่ตลาดแรงงานอาชีพ โดยเตรียมคนเฉพาะด้านเฉพาะทาง เพื่ออาชีพต่าง ๆ การศึกษาต้องไม่ทำให้ผู้เรียนล้าสมัย โดยให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริงเรียนรู้ตามความถนัด ความสามารถการเรียนอาชีวศึกษาจึงเป็นสิ่งเดียวกับการปฏิบัติงาน การอาชีวศึกษาจึงเร่งปฏิรูปปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอน พัฒนาฝึกอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้เข้าสู่ปีประกันคุณภาพ (สำนักงานคณะกรรมการศึกษาชาติ. 2543:3)

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชเป็นหน่วยงานหนึ่งสังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดการเรียนการสอนในประเภทวิชาพณิชยการ ได้ดำเนินการจัดการศึกษาโดยเปิดสอนสาขาวิชาต่าง ๆ ตามความต้องการของตลาดแรงงาน ที่เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติ และสนองนโยบายกรมอาชีวศึกษาได้อย่างประสบผลสำเร็จ มีสาขาวิชาที่เปิดทำการสอนประเภทพณิชยกรรมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) 6 กลุ่มวิชา และประเภทสาขาบริหารธุรกิจระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) 7 สาขาวิชา ซึ่งมีผลการสอนสนองต่อนโยบายกระทรวงศึกษาธิการเป็นอย่างดี

การจัดการเรียนการสอนกลุ่มวิชาพิมพ์ดีดยังคงมีอยู่ในปัจจุบันและให้ความสำคัญมาตลอด ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 13.5 ของหน่วยการเรียนทั้งหมด 114 หน่วยการเรียน แม้วิชาพิมพ์ดีดจะมีประวัติศาสตร์อันยาวนานในประเทศสหรัฐอเมริกา และได้นำเข้ามาใช้และศึกษาในประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ.2435 (สมบูรณ์ แซ่เจ็ง. 2532:1 ; อ้างอิงจาก วารินทร์ สินสูงสุด. ม.ป.ป. : 78-82) จนปัจจุบัน นับเวลาได้ไม่น้อยกว่า 96 ปีแล้วที่พิมพ์ดีดได้มีวิวัฒนาการ และถูกใช้แพร่หลายในทุกวงการทั้งในหน่วยงานราชการและเอกชน แม้ยุคปัจจุบันเทคโนโลยีได้รับการพัฒนาให้ก้าวหน้าไปอย่างมาก จน

เกิดมีอุปกรณ์ เครื่องช่วยอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ การใช้คอมพิวเตอร์ให้มีประสิทธิภาพได้นั้นจำเป็นที่ผู้ใช้ต้องมีทักษะในการพิมพ์ดีดพอสมควร และขณะเดียวกันก็มิได้หมายความว่าเครื่องพิมพ์ดีดธรรมดาจะถูกแทนที่ด้วยอุปกรณ์ที่ทันสมัยกว่า หากยังคงเป็นอุปกรณ์จำเป็นชนิดหนึ่งที่ขาดไม่ได้ เนื่องจากเป็นเครื่องที่ใช้งานง่ายไม่ซับซ้อน สะดวกกว่าการใช้อุปกรณ์ที่ใช้เทคโนโลยีระดับสูงอื่น ๆ ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนวิชาพิมพ์ดีด ไม่ได้เพียงสะสมให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการใช้เครื่องพิมพ์ดีดเป็นแต่เพียงประการเดียว แต่ยังเป็นการสร้างพื้นฐานทักษะที่ถูกต้องในการใช้แป้นพิมพ์คอมพิวเตอร์อีกด้วย (บุบผา โรจนเลิศ. 2543:1) ซึ่ง Peterson (1991) กล่าวว่า ผู้ที่มีความรู้เรื่องการใช้แป้นพิมพ์ดีดมาแล้ว เมื่อมาเรียนคอมพิวเตอร์พบว่าสามารถใช้แป้นพิมพ์คอมพิวเตอร์ได้เร็วขึ้น และมีประสิทธิภาพมากขึ้น (บุบผา โรจนเลิศ. 2543:43)

แต่ปัจจุบันผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพิมพ์ดีดของนักเรียนลดต่ำลง นักเรียนมีทักษะด้านการพิมพ์ ทั้งด้านความแม่นยำ และอัตราความเร็วได้ลดลง ซึ่งเป็นปัญหาพบเสมอว่านักเรียนไม่ให้ความสำคัญต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด ไม่มั่นใจในการฝึกทักษะพิมพ์ ทำให้พิมพ์ช้า มองแป้นพิมพ์ นักเรียนเกิดความเมื่อยล้าเร็ว เบื่อหน่ายต่อการฝึกทักษะ จึงส่งผลให้นักเรียนสอบไม่ผ่านตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ นอกจากนั้นแล้วปัญหาอาจสืบเนื่องจากองค์ประกอบด้านการจัดการเรียนการสอนโดยเฉพาะอย่างยิ่งขาดการพัฒนาสื่อการสอนทางเทคโนโลยีที่ทันสมัยซึ่งนักเรียนคิดว่าการเรียนพิมพ์ดีดด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์น่าจะดีกว่า เป็นการดึงดูดความสนใจ กระตุ้นให้ติดตามการพิมพ์ และสภาพปัญหาต่าง ๆ อาจขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อความต้องการเรียนรู้ (กรแก้ว อัจนวัจน์. 2530:3) เช่น ขาดแบบฝึกหัดพิมพ์ดีดที่ใช้สำหรับพัฒนาทักษะที่ลำดับจากง่ายไปหายากหรือเกิดจากสภาพปัญหาเครื่องพิมพ์ดีดไม่เอื้อต่อการเรียน สาเหตุเหล่านี้มีผลทำให้นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของวิชาพิมพ์ดีด

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนประจำกลุ่มวิชาการเลขานุการในวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จึงสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษ ซึ่งพบว่ายังไม่มีงานวิจัยใดศึกษาสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษ ซึ่งจะส่งผลต่อความสำเร็จและประสิทธิภาพของหลักสูตร เพื่อให้ทราบถึงสภาพอันแท้จริง ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคการจัดการสอนในกลุ่มวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษ เกี่ยวกับด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล เพื่อจะได้นำผลการศึกษาในครั้งนี้เสนอต่อครูผู้สอน ผู้บริหาร เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางสื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีสมัยใหม่และเป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนาจัดการเรียนการสอนในกลุ่มวิชาพิมพ์ดีดให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนสังคมและตลาดแรงงานต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น (2200-1007) หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ 5 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น (2200-1007) โดยจำแนกตาม เพศ กลุ่มวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และประสบการณ์จากคอมพิวเตอร์
3. เพื่อรวบรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น (2200-1007)

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหาวิชา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น (2200-1007) ที่มีการจัดการเรียนการสอน 5 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอนด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล

2. ของเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี จำนวน 60 คน ประกอบด้วย ปวช. 1 การบัญชี กลุ่ม 1 จำนวน 28 คน และ ปวช.1 การบัญชี กลุ่ม 2 จำนวน 32 คน ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ในวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ คือ สถานภาพของนักเรียน ดังนี้

1. เพศ
2. กลุ่มวิชา จำนวน 2 กลุ่มวิชา ดังนี้
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
4. ประสบการณ์จากคอมพิวเตอร์

3.2 ตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีด 5 ด้าน

1. ด้านเนื้อหาหลักสูตร
2. ด้านวิธีสอน
3. ด้านครูผู้สอน
4. ด้านสื่อการสอน
5. ด้านการวัดผล

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนที่เพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น (2200-1007) โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่กลุ่มเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น (2200-1007) โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น (2200-1007)โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
4. นักเรียนที่มีประสบการณ์จากคอมพิวเตอร์ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น (2200-1007) โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionaire) ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check list) ได้แก่ เพศ กลุ่มเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และประสบการณ์จากคอมพิวเตอร์

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี ที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น (2200-1007) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยจำแนกเป็น 5 ด้านคือ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์ การให้คะแนนในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

5 หมายความว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มากที่สุด

4 หมายความว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก

3 หมายความว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง

2 หมายความว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ น้อย

1 หมายความว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น (2200-1007) 5 ด้านคือ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนและวิธีสร้างดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารงานวิจัยรายละเอียดข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น (2200-1007) ที่เป็นแนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่จะศึกษา เพื่อกำหนดแนวทางและขอบเขตในการออกแบบสอบถามตามหัวข้อที่กำหนดและเลือกรูปแบบที่เหมาะสมที่จะเก็บข้อมูลตามความมุ่งหมายของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

2. ศึกษาวิธีเขียน สอบถามและสัมภาษณ์นักเรียน เพื่อรวบรวมข้อมูลเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมกับความคิดเห็นการเรียนวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น (2200-1007) ใน 5 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล

3. สร้างแบบสอบถาม เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น (2200-1007) ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเองเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องและให้คำแนะนำเพิ่มเติม

4. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพินิจ และแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

5. นำแบบสอบถามไปหาค่า IOC รายข้อได้ค่า IOC อยู่ในระหว่าง 0.67-1.00 ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่ามากกว่า 0.5 และปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้

6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน มีนักเรียนตอบแบบสอบถามสมบูรณ์ครบถ้วนทั้งฉบับ จำนวน 50 คน จากนั้นนำไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ¢องแบบสอบถามโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่า (α - Coefficient) ของครอนบาค (ชูศรี วงศ์รัตนะ.2541:99 ; อ้างอิง Cronbach.1976:161) ได้ค่าความเชื่อมั่น .89 ซึ่งได้ทั้ง 5 ด้าน รวมจำนวน 63 ข้อ ดังนี้

- ด้านเนื้อหาหลักสูตร จำนวน 12 ข้อ
- ด้านวิธีสอน จำนวน 13 ข้อ
- ด้านครูผู้สอน จำนวน 13 ข้อ
- ด้านสื่อการสอน จำนวน 13 ข้อ
- ด้านการวัดผล จำนวน 12 ข้อ

7. นำแบบสอบถามที่ได้ผ่านการวิเคราะห์ความเชื่อมั่น ปรับปรุงแก้ไข และตรวจขอความเห็นชอบ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

8. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์แล้วนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการขอความอนุเคราะห์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 โดยผู้วิจัยได้ขออนุญาตอาจารย์ผู้สอนและผู้วิจัย ได้ชี้แจงนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้เข้าใจวัตถุประสงค์และวิธีการตอบแบบสอบถามก่อน จากนั้นควบคุมติดตามเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติ ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS/PC+(Statistical Package for the Social Sciences/personal computer Plus) โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 1 โดยหาร้อยละ

2. วิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น (2200-1007) ที่เป็นตัวแปร 5 ด้านได้แก่ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล โดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากแบบสอบถามตอนที่ 2 ของคะแนนโดยรวมทุกด้าน และรายด้าน โดยการแปลความหมายของระดับความคิดเห็น (Best. 1981 : 236) ดังนี้

4.50 - 5.00 หมายถึง ความคิดเห็นในระดับมากที่สุด

3.50 - 4.49 หมายถึง ความคิดเห็นในระดับมาก

2.50 - 3.49 หมายถึง ความคิดเห็นในระดับปานกลาง

1.50 - 2.49 หมายถึง ความคิดเห็นในระดับน้อย

1.00 - 1.49 หมายถึง ความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด

3. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน โดยใช้สถิติการทดสอบค่า (t-test) จำแนกตาม เพศ และประสบการณ์จากคอมพิวเตอร์ และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน จำแนกตามตัวแปรกลุ่มวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่เป็นการทดสอบความแตกต่างระหว่าง 2 กลุ่มขึ้นไป วิเคราะห์โดยใช้สถิติการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของนิวแมน-คูลส์ (Newman-Keuls' Method)

4. สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนวิชาพิมพ์ดีดของนักเรียนนำเสนอข้อมูลในรูปของค่าความถี่

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด พอสรุปผลของการวิจัยดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 60 คน ทั้งหมดเป็นนักเรียนหญิง จำนวน 60 คน (ร้อยละ 100) ส่วนใหญ่เรียนอยู่ในสาขาวิชาการบัญชีกลุ่ม 2 จำนวน 32 คน (ร้อยละ 53.3) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.00-4.00 จำนวน 44 คน (ร้อยละ 73.3) และส่วนใหญ่มีประสบการณ์จากคอมพิวเตอร์ จำนวน 55 คน (ร้อยละ 91.7)

2. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น (2200-1007) โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

2.1 ด้านเนื้อหาหลักสูตร พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ =3.87) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อ มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น (2200-1007) อยู่ในระดับมาก ระดับที่หนึ่งคือ เนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเป็นประโยชน์ในการใช้เครื่องพิมพ์ดีดสัมผัส สำหรับใช้งานส่วนตัวหรือเป็นพื้นฐานศึกษาต่อขั้นสูงขึ้นไป ($\overline{X}$ =4.23) ระดับรองคือ เนื้อหาหลักสูตรส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะความชำนาญพิมพ์ดีดแบบสัมผัส ($\overline{X}$ =4.20) และระดับที่สามคือ เนื้อหาวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้นเป็นพื้นฐานทักษะในการใช้แป้นพิมพ์คอมพิวเตอร์ให้เร็วขึ้น ($\overline{X}$ =4.18)

2.2 ด้านวิธีสอน พบว่านักเรียนมีความคิดเห็น โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ =3.15) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีระดับมาก 5 ข้อ ระดับปานกลาง 6 ข้อ และระดับน้อย 2 ข้อ ระดับที่หนึ่งคือ ครูมีความสามารถถ่ายทอดความรู้ด้านทฤษฎีและฝึกปฏิบัติในวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น ($\overline{X}$ =3.78) ระดับรองคือ ครูฝึกให้นักเรียนมีระเบียบวินัยที่ดีในการพิมพ์งานถูกต้องและสวยงาม ($\overline{X}$ =3.78) และระดับที่สามคือ ครูนำเทคนิคและวิธีสอนแบบต่าง ๆ มาใช้สอนในวิชาพิมพ์ดีด ($\overline{X}$ =3.70)

2.3 ด้านครูผู้สอน พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ =3.41) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีระดับมาก 5 ข้อ และระดับปานกลางมี 8 ข้อ ระดับที่หนึ่งคือ ครูมีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี ($\overline{X}$ =4.28) ระดับรองคือ มีความสามารถถ่ายทอดเนื้อหาวิชาที่สอนได้ดี ($\overline{X}$ =3.82) ระดับที่สามคือ มีทักษะและความชำนาญในการถ่ายทอดวิชาทักษะ ($\overline{X}$ =3.68)

2.4 ด้านสื่อการสอน พบว่านักเรียนมีความคิดเห็น โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ =3.10) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีระดับมาก 5 ข้อ มีระดับปานกลาง 6 ข้อ และมีระดับน้อย 2 ข้อ ระดับที่หนึ่งคือ เครื่องพิมพ์ดีดอังกฤษมีจำนวนเพียงพอและใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\overline{X}$ =3.87) ระดับรองคือ การเรียนพิมพ์ดีดสามารถใช้คอมพิวเตอร์ในการพิมพ์ มีความสอดคล้องตรงความต้องการของนักเรียน ($\overline{X}$ =3.85) และระดับที่สาม คือ การเรียนพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้นสามารถใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปประกอบการสอนมีความเหมาะสมกับวุฒิภาวะและความสามารถของนักเรียน ($\overline{X}$ =3.82)

2.5 ด้านการวัดผล พบว่านักเรียนมีความคิดเห็น โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ =3.53) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีระดับมาก 6 ข้อ และระดับปานกลางมี 6 ข้อ ระดับที่หนึ่ง คือ ครูได้ชี้แจงให้นักเรียนทราบเกณฑ์ในการพิจารณาการวัดผลและวิธีทดสอบในวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น ($\overline{X}$ =4.02) ระดับรองคือ การทำงานส่ง นักเรียนต้องการทำงานเดี่ยวและเป็นงานที่สามารถทำเสร็จภายในเวลาเรียนของแต่ละวิชาพิมพ์ดีด ($\overline{X}$ =3.75) ระดับที่สาม คือ มีการเก็บคะแนนจิตพิสัย เช่น การแต่งกาย ความรับผิดชอบและการตรงต่อเวลา ($\overline{X}$ =3.70)

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น (2200-1007) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล รายด้านและรวมทุกด้าน จำแนกตาม กลุ่มเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และประสบการณ์จากคอมพิวเตอร์ สรุปผลได้ดังนี้

3.1 นักเรียนที่กลุ่มวิชาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น (2200-1007) โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านเนื้อหาหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ด้านครูผู้สอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนด้านวิธีสอน ด้านสื่อการสอนและด้านการวัดผล นักเรียนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น (2200-1007) โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านเนื้อหาหลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านครูผู้สอน นักเรียนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนด้านวิธีสอน ด้านสื่อการสอนและด้านการวัดผล ต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 นักเรียนที่มีประสบการณ์จากคอมพิวเตอร์ มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น (2200-1007) โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านเนื้อหาหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. จากความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ความคิดเห็นที่มีความถี่สูงสุด ในแต่ละด้านนักเรียนได้แสดงความคิดเห็นไว้ ปรากฏผลดังนี้

4.1 ด้านเนื้อหาหลักสูตร ข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นมากระดับที่หนึ่ง คือ เนื้อหาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้นมีความเหมาะสม ระดับรองคือ เนื้อหาแต่ละวิชาส่วนใหญ่ซ้ำเดิมและมีมาก ทำให้เรียนไม่ค่อยทัน และเนื้อหาที่นำมาใช้ควรปรับปรุงให้ทันสมัย

4.2 ด้านวิธีสอน ข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นมากระดับที่หนึ่ง คือ ควรหาวิธีสอนที่กระตุ้นความสนใจและสนุกสนานในการเรียน ระดับรองคือ คือไม่ควรส่งงานมาก ๆ ทำให้พิมพ์ไม่เสร็จ ต้องพิมพ์นอกชั่วโมงเรียน และควรเน้นเทคนิควิธีการสร้างความเร็วและความแม่นยำ

4.3 ด้านครูผู้สอน ข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นมากระดับที่หนึ่ง คือ ควรมีอารมณ์ดี มีความอดทน ไม่ควรเคร่งครัดกฎระเบียบมากเกินไป ระดับรองคือ ควรมีน้ำเสียงสุภาพไม่ควรดูแล ควรรับฟังปัญหาและข้อคิดเห็นของนักเรียน

4.4 ด้านสื่อการสอน ข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นมากระดับที่หนึ่ง คือ เครื่องพิมพ์ดีดมีสภาพเก่าและเสียบ่อยจึงไม่พอเพียงกับจำนวนนักเรียน ระดับรองคือ สื่อการสอนมีน้อยมาก และควรมีสื่อประกอบการสอนที่ทันสมัยในการสอนพิมพ์ดีด เช่น เทป วิดีโอ คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป

4.5 ด้านการวัดผล ข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นมากระดับที่หนึ่ง คือ ควรสอบทั้งเนื้อหาทฤษฎีและปฏิบัติ ระดับรองคือ ข้อสอบควรมีให้เลือกพิมพ์หลาย ๆ ข้อ ตามความต้องการ และเกณฑ์คำสุทธิ สอบพิมพ์จับเวลาภาษาไทยควรต่ำลงกว่า 30 คำ/ นาที

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น (2200-1007) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ด้านเนื้อหาหลักสูตร ในวิชาพิมพ์ดีดเนื้อหาที่เรียนส่วนใหญ่จะเกี่ยวกับการพิมพ์ข้อความ การพิมพ์เอกสารต่าง ๆ เมื่อนักเรียน เรียนอยู่ในระดับ ปวช.1 เนื้อหาส่วนใหญ่มักซ้ำ ๆ เดิม จะมีต่างกันก็คือระดับความยากง่ายของข้อความ ดังนั้น การเรียนพิมพ์ดีดจึงเป็นการฝึกทักษะที่ซ้ำ ๆ เพื่อฝึกความชำนาญในการพิมพ์ควรจัดเนื้อหาเฉพาะฝึกทักษะที่จำเป็น

2. ด้านวิธีสอน เพื่อเป็นการเตรียมทักษะสู่การเรียนในระดับสูงขึ้นไป คือสามารถนำความรู้ไปใช้ในการเรียนคอมพิวเตอร์ได้ จึงควรจัดชั่วโมงพิมพ์ดีดผสมผสานการฝึกพิมพ์แป้นในรูปแบบโปรแกรมสำเร็จรูปในวิชาคอมพิวเตอร์เพื่อการพิมพ์บ้าง เพื่อกระตุ้นความสนใจและสนุกสนานในการเรียน

3. ด้านครูผู้สอน ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาของครูผู้สอนวิชาพิมพ์ดีดว่ามีปัญหาการสอนวิชาพิมพ์ดีดอย่างไร

4. ด้านสื่อการสอน ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมสำหรับการพิมพ์เอกสาร ในยุคปัจจุบัน

5. ด้านการวัดผล เกณฑ์มาตรฐานการพิมพ์ด้านความเร็ว เป็นไปตามมาตรฐาน ก.พ. ที่มีการสอบบรรจุข้าราชการพลเรือนในสมัยก่อนที่ยังคงยึดถือเกณฑ์ความแม่นยำในระดับ 45 คำ/นาที ควรมีการพิจารณาเกณฑ์ที่เปลี่ยนไปให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันที่ไม่มีการทดสอบด้านพิมพ์ดีดเพื่อการสอบแข่งขันแล้ว ดังนั้น เกณฑ์ที่สูงจึงไม่สอดคล้องกับวุฒิภาวะและความสามารถของนักเรียนในปัจจุบัน ซึ่งเป็นเด็กอายุน้อยกว่าสมัยก่อน ดังนั้นควรมีเกณฑ์ที่สอดคล้องกับสภาวะความเป็นจริง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาทัศนคติที่มีต่อการเรียนการสอนทางด้านวิชาพิมพ์ดีด เปรียบเทียบกับวิทยาลัยในสังกัดกรมอาชีวศึกษา ว่ามีทัศนคติความคิดเห็นด้านการเรียนการสอนอย่างไร ขณะนี้มีหลักสูตรใหม่ขึ้นมา ครูผู้สอนคงจะพบข้อแตกต่าง เพื่อนำปัญหาที่พบมาพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนวิชาพิมพ์ดีดให้เป็นที่พึงพอใจของนักเรียนและตรงกับความต้องการของสังคมต่อไป

1. ด้านเนื้อหาหลักสูตร ควรมีการศึกษาประเมินหลักสูตรวิชาพิมพ์ดีดภาษาไทยและอังกฤษในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในด้านเนื้อหา ระยะเวลาและผลกระทบต่อผู้เรียน เพื่อพัฒนาหลักสูตร ให้เกิดประสิทธิผลในการนำความรู้ไปใช้ ให้สอดคล้องตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานและสังคมวิทยาการด้านเทคโนโลยีในยุคปัจจุบัน

2. ด้านวิธีสอน ควรมีการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบวิธีการสอนวิชาพิมพ์ดีด โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปช่วยสอน ในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา

3. ด้านสื่อการสอน ควรมีการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบการวิชาพิมพ์ดีดโดยใช้สื่อการสอนแบบปะสม เช่น ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปช่วยสอน ใช้วิดีโอเทป ใช้ระบบไซท์ แอนด์ ซาวด์ หรือใช้ระบบมัลติมีเดีย ในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา

4. ด้านครูผู้สอน ควรมีการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อพฤติกรรมการสอนพิมพ์ดีดที่พึงประสงค์ของนักเรียน ในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา

5. ด้านการวัดผล ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิผลที่ได้จากการสอนพิมพ์ดีด โดยใช้สื่อประกอบการสอนด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปกับการสอนแบบปกติ

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ทราบความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น (2200-1007) ในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ใน 5 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดผล

2. ทราบความคิดเห็นของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น (2200-1007) โดยจำแนกตามเพศ กลุ่มวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และประสบการณ์จากคอมพิวเตอร์

3. ทราบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น (2200-1007) ในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

การศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการใช้ห้องปฏิบัติการพิมพ์ดีดอังกฤษ ของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช กรณีศึกษา : ห้อง 733 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

ผู้วิจัย นางประชิต เดชเดโช
ตำแหน่ง ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา บธ.บ.(เลขานุการ)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 (ฉบับที่ 3) พุทธศักราช 2553 ได้บัญญัติแนวทางการจัดการศึกษา โดยยึดหลักการว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ หรือผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด การจัดการศึกษาไม่ว่าจะเป็นระบบหรือรูปแบบใด ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม และกระบวนการเรียนรู้ ในการจัดกระบวนการเรียนรู้เนื้อหาสาระให้สอดคล้องความถนัดของผู้เรียน มีเป้าหมายที่แสดงถึงความสำเร็จของการทำงาน

วิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเป็นวิชาที่ฝึกให้ผู้เรียนเห็นถึงความสำคัญ ทางแผนกจึงจัดให้มีการเรียนพิมพ์ดีดอังกฤษ เพื่อเป็นทักษะที่ผู้เรียนนำไปใช้และสามารถประกอบอาชีพซึ่งมีความสำคัญ แต่ปัจจุบันผู้เรียนไม่ค่อยจะสนใจและใส่ใจที่จะศึกษาพิมพ์ดีดอย่างจริงจัง ทำให้ขาดทักษะความถูกต้อง รวดเร็ว แม่นยำในการพิมพ์ดีดสัมผัส เพื่อสร้างและพัฒนาด้านการทดสอบความสามารถหรือปฏิบัติงานเชิงระบบการเลือกหัวข้อโครงการการค้นคว้าข้อมูลและเอกสารอ้างอิง การเขียนโครงการ การดำเนินงาน การนำเสนอผลงานโครงการดำเนินงานเป็นรายบุคคลหรือกลุ่มตามลักษณะของงานให้แล้วเสร็จในระยะเวลาที่กำหนด

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา 2200-1006 พิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น โดยใช้ห้องปฏิบัติการพิมพ์ดีดห้อง 733 ในการเรียนการสอน และมีนักเรียนระดับระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ที่ใช้ห้องปฏิบัติการพิมพ์ดีดอังกฤษ ห้อง 733 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 170 คน ประอบด้วย ปวช.1 การบัญชี 3 จำนวน 36 คน , ปวช.1 การบัญชี กลุ่ม 4 จำนวน 29 คน , ปวช.1 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ 1 จำนวน 38 คน , ปวช.1 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ 3 จำนวน 38 คน และ ปวช.1 การเลขานุการ 1 จำนวน 29 คน ทั้งหมดเรียน 3 คาบ/สัปดาห์ จึงมีการใช้ห้องปฏิบัติการพิมพ์ดีดอังกฤษเป็นจำนวนมาก ห้องเรียน 733 จะไม่ค่อยว่าง ทำให้อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่อยู่ในห้องเรียนชำรุดเสียหาย ผู้วิจัยจึงอยากรู้ถึงพฤติกรรมการใช้ห้องปฏิบัติการ 733 ของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการใช้ห้องปฏิบัติการพิมพ์ดีดอังกฤษ ของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช กรณีศึกษา : ห้อง 733 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยคำนึงถึงความสำคัญของการเรียนวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น เพื่อสามารถนำไปปรับใช้และประกอบกับการพัฒนาการเรียนพิมพ์ดีดให้มีความชำนาญ มีทักษะความแม่นยำให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และมีความรู้ความสามารถและทักษะในการพัฒนาตนเอง เพื่อวางแผนพัฒนาในสาขาวิชาชีพที่เรียนให้สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีประสบการณ์ และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการใช้ห้องปฏิบัติการพิมพ์ดีดอังกฤษ ของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช กรณีศึกษา : ห้อง 733 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561
2. เพื่อนำข้อมูลไปเป็นแนวทางในการพัฒนาห้องปฏิบัติการพิมพ์ดีดอังกฤษ
3. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนและความรู้เกี่ยวกับเทคนิควิธีการใช้เครื่องพิมพ์ดีดอังกฤษที่ถูกต้อง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ที่ใช้ห้องปฏิบัติการพิมพ์ดีดไทย ห้อง 733 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 170 คน ดังนี้

1. ปวช.1 การบัญชี 3 จำนวน 36 คน
2. ปวช.1 การบัญชี กลุ่ม 4 จำนวน 29 คน
3. ปวช.1 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ 1 จำนวน 38 คน
4. ปวช.1 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ 3 จำนวน 38 คน
5. ปวช.1 การเลขานุการ 1 จำนวน 29 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและสร้างเครื่องมือเป็นแบบสอบถามในการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) มีข้อคำถาม 2 ข้อ คือ เพศ และกลุ่มเรียน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อการใช้ห้องปฏิบัติการพิมพ์ดีดอังกฤษ กรณีศึกษา : ห้อง 733 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีข้อคำถามจำนวน 10 ข้อ ซึ่งมีเกณฑ์การประเมินเป็น 5 ระดับ ตามวิถีของลิเคิร์ท (Likert) ดังนี้

5 คะแนน หมายถึง ความพึงพอในระดับมากที่สุด
4 คะแนน หมายถึง ความพึงพอในระดับมาก4
3 คะแนน หมายถึง ความพึงพอในระดับปานกลาง
2 คะแนน หมายถึง ความพึงพอในระดับน้อย
1 คะแนน หมายถึง ความพึงพอในระดับควรปรับปรุง

เกณฑ์การแปลความหมายเพื่อจัดระดับคะแนนเฉลี่ยค่าความพึงพอใจ กำหนดเป็นช่วงคะแนนดังต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.5 – 5.00 มีความพึงพอใจมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.50 – 4.49 มีความพึงพอใจมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.50 – 3.49 มีความพึงพอใจปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.50 – 2.49 มีความพึงพอใจน้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.49 มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ทำการสร้างเป็นชิ้นงานและแบบสอบถาม (Questionnaire) แบ่งเป็น 6 ขั้นตอนตามลำดับดังนี้

1. ศึกษาหลักการสร้างใบงานและแบบสอบถาม
2. ศึกษาข้อมูลจากหนังสือเรียนพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น เอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3. กำหนดประเด็นและขอบเขตของคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และประโยชน์ของการวิจัย

4. ดำเนินการสร้างใบงานและแบบสอบถามฉบับร่าง

5. ผู้วิจัยนำใบงานและแบบสอบถามฉบับร่างที่สร้างขึ้นพร้อมแบบประเมินไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ทางด้านที่จะทำการศึกษาพิจารณา

6. ปรับปรุงแก้ไขใบงานและแบบสอบถามไปใช้กับประชากร

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยได้ดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ทำการประชุมเพื่อทำความเข้าใจกับกลุ่มนักเรียนที่เรียนวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษ เพื่อให้มีความเข้าใจตรงกันในเรื่องข้อคำถาม

2. ทีมวิจัยได้ลงพื้นที่ในการเก็บข้อมูลจากชิ้นงาน สัปดาห์ที่ 1 ถึงสัปดาห์ที่ 15 และเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยใช้ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลประมาณ 2 วัน

3. นำใบงานและแบบสอบถามที่ได้มาทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ และนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ต่อไป

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เรื่อง การศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการใช้ห้องปฏิบัติการพิมพ์ดีดอังกฤษ ของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช กรณีศึกษา : ห้อง 733 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 91.77 และเพศชาย ร้อยละ 8.23 เป็นนักเรียนระดับ ปวช.1 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ 1 ร้อยละ 22.35 ปวช.1 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ 3 ร้อยละ 22.35 ปวช.1 การบัญชี 3 ร้อยละ 21.17 ปวช.1 การบัญชี 4 ร้อยละ 17.05 และ ปวช.1 การเลขานุการ 1 ร้อยละ 17.05

นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้ห้องปฏิบัติการพิมพ์ดีดอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช กรณีศึกษา : ห้อง 733 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$=3.13) โดยมีความพึงพอใจสูงที่สุดต่อ รายการขนาดของห้องเรียนเหมาะสมกับจำนวนนักเรียน ($\overline{X}$=4.21) ระดับรองคือ รายการสร้างบรรยากาศกระตุ้นให้การเรียนวิชาพิมพ์ดีดสนุกสนาน ($\overline{X}$=3.76) และระดับที่น้อยที่สุดคือ รายการมีความตรวจเช็คซ่อมบำรุงเครื่องพิมพ์ดีดอย่างสม่ำเสมอ ($\overline{X}$=3.08)

ข้อเสนอแนะ

1. ควรจัดให้มีเวรทำความสะอาดห้องปฏิบัติการพิมพ์ดีดและจัดเครื่องพิมพ์ดีดให้เป็นระเบียบเรียบร้อยพร้อมใช้งานอยู่เสมอ

2. ควรจัดให้มีห้องปฏิบัติการพิมพ์ดีเพียงพอกับจำนวนนักเรียน

3. ควรจัดโต๊ะ-เก้าอี้ให้สะดวกต่อการนั่งพิมพ์อย่างเหมาะสม

4. ควรมีการตรวจเช็คและซ่อมบำรุงเครื่องพิมพ์ดีดอย่างสม่ำเสมอ

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ทราบความพึงพอใจต่อการใช้ห้องปฏิบัติการพิมพ์ดีดอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช กรณีศึกษา : ห้อง 733 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

2. สามารถนำข้อมูลไปเป็นแนวทางในการพัฒนาห้องปฏิบัติการพิมพ์ดีดอังกฤษ

3. ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนและความรู้เกี่ยวกับเทคนิควิธีการใช้เครื่องพิมพ์ดีดอังกฤษที่ถูกต้อง

ศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนระดับ ปวช.3 เลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในเรื่องการไม่ส่งงาน/การบ้าน

ผู้วิจัย นางพัชนี โกมัย
ตำแหน่ง ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา บธ.บ.(ธุรกิจศึกษา-เลขานุการ)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

เป้าหมายพื้นฐานของการให้การบ้านนั้นเป็นเช่นเดียวกับการเรียนการสอนในห้องเรียน คือ เพื่อเพิ่มพูนทักษะ พัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะของผู้เรียน อย่างไรก็ตามผู้ที่ต่อต้านการให้การบ้านกลับมองว่าการบ้านนั้นเป็นแค่การยัดเยียดความรู้ให้ผู้เรียนโดยไม่ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเนื้อหา เป็นงานหยาบ ๆ ที่ออกแบบมาเพื่อขโมยเวลามาจากนักเรียนโดยไม่ก่อประโยชน์ที่เป็นรูปธรรม การบ้านอาจจะถูกออกแบบมาเพื่อเพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียนได้เรียนไปแล้ว และเตรียมตัวให้นักเรียนพร้อมต่อบทเรียนถัดไปที่ยากขึ้น ซับซ้อนมากขึ้น อีกทั้งเพิ่มเติมความรู้ให้นักเรียนโดยการประยุกต์ใช้ความรู้ต่อสถานการณ์ต่าง ๆ หรือการนำความรู้ในหลาย ๆ แขนงในการแก้ปัญหาเพียงปัญหาเดียว การบ้านยังคงสร้างโอกาสให้ผู้ปกครองได้ติดตามดูแลการเรียนของลูกได้อีกด้วย ซึ่งจากการที่ผู้วิจัยได้มีโอกาสสอนนักเรียนระดับ ปวช.3 เลขานุการ จำนวน 40 คน ในวิชากิจกรรมเพื่องานประชาสัมพันธ์ ในการสอนทุกสัปดาห์ผู้วิจัยมีการสอนเนื้อหาส่วนใหญ่ที่ส่งการบ้านล่าช้าหรือไม่ส่งการบ้าน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนระดับ ปวช.3 เลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในเรื่องการไม่ส่งงาน/การบ้าน เพื่อที่จะนำผลการวิจัยดังกล่าวไปสู่การปรับแนวทางการเรียนการสอนที่สามารถกระตุ้นให้นักเรียนส่งการบ้าน และมีวินัยในการส่งการบ้านตามกำหนด อีกทั้งเพื่อนำไปพัฒนาปรับปรุงการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสาเหตุของการไม่ส่งงาน/การบ้าน ของนักเรียนระดับ ปวช.3 เลขานุการ

2. เพื่อรวบรวมข้อมูลสำหรับการแก้ปัญหาการไม่ส่งงาน/การบ้านของนักเรียน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 151 คน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 40 คน

เครื่องมือในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อศึกษาพฤติกรรมที่มีต่อการส่งงาน/การบ้าน ของนักเรียนระดับ ปวช.3 เลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาหลักการ ทฤษฎี แนวความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการไม่ส่งงาน/การบ้าน
2. ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบความคิดเพื่อทำการศึกษาพฤติกรรมที่มีต่อการไม่ส่งงาน/การบ้านของนักเรียนระดับ ปวช.3 เลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
3. การสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมที่มีต่อการไม่ส่งงาน/การบ้าน ของนักเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้เก็บรวบรวมพฤติกรรมที่มีต่อการไม่ส่งงาน/การบ้านของนักเรียนระดับ ปวช.3 เลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. แจกแบบสอบถามให้กับนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง
2. ดำเนินการเก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษา
3. ตรวจแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา แล้วคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไว้เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้ค่าร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนระดับ ปวช.3 เลขานุการ ในเรื่องการไม่ส่งงาน/การบ้าน แสดงให้เห็นว่า สาเหตุของการไม่ส่งงาน/การบ้าน ลำดับที่ 1 คือ การให้การบ้านมากเกินไป และแบบฝึกหัดยาก ทำไม่ได้ โดยคิดจากนักเรียน 40 คน ที่เลือกเป็นสาเหตุอันดับที่ 1 และ 2 จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 65.85

ข้อเสนอแนะ

1. ในการสร้างแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนระดับ ปวช.3 เลขานุการ ในเรื่องการไม่ส่งงาน/การบ้าน อาจจัดทำกับนักเรียนระดับ ปวส. เพื่อเป็นการศึกษาในภาพรวม เพราะการวิจัยครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างเป็นเพียงนักเรียนระดับ ปวช.3 เลขานุการ เท่านั้น ซึ่งอาจจะได้ผลการวิจัยที่แตกต่างกันก็ได้
2. ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจเจาะจงทำการวิจัยกลุ่มนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป และอาจแยกหัวข้อเป็นรายวิชาต่าง ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดขึ้น ซึ่งจะได้นำผลการทดลองที่ได้ไปแก้ไขปัญหาในการไม่ส่งงาน/การบ้านของนักเรียนต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงพฤติกรรมและสาเหตุของการไม่ส่งงาน/การบ้านของนักเรียน
2. ได้แนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน

ศึกษาความรู้ความเข้าใจภาษาอังกฤษในงานอาชีพเลขานุการ ของนักเรียน นักศึกษาแผนกเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางนรินทร์ นวลเจริญ
ตำแหน่ง ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา บธ.ม.(การจัดการโลจิสติกส์)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสังคมโลกปัจจุบันการมีความรู้ด้านภาษาอังกฤษถือเป็นสิ่งจำเป็นที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะภาษาอังกฤษมิใช่เป็นเพียงเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลที่ต้องการ หรือเพื่อการประกอบอาชีพเท่านั้น แต่ภาษาอังกฤษยังสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เจรจาต่อรองเพื่อการแข่งขัน หรือแสวงหาความร่วมมือทั้งด้านเศรษฐกิจและการเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังช่วยสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้คน ให้มีความเข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละเชื้อชาติ ทำให้สามารถปฏิบัติตนต่อกันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม การเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างจากการเรียนสาระเรียนรู้อื่น เนื่องจากผู้เรียนไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่เรียนภาษาอังกฤษเพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและการงานอาชีพ การที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้ถูกต้องคล่องแคล่ว และเหมาะสม จึงขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษา ดังนั้น ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษให้มากที่สุด ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับธรรมชาติ และลักษณะเฉพาะของภาษาจึงควรประกอบไปด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย ทั้งกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษาและกิจกรรมการฝึกผู้เรียนให้รู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเองควบคู่ไปด้วย อันจะนำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่พึ่งพาตนเองได้และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต ทั้งด้านการพูดภาษาอังกฤษและการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้ในการเรียนวิชาอื่น ๆ ในการศึกษาต่อรวมถึงการประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นจุดหมายสำคัญประการหนึ่งของการปฏิรูปการเรียนรู้ เพราะฉะนั้นผู้ที่มีความรู้และทักษะภาษาอังกฤษดีจึงได้เปรียบในด้านการสื่อสาร ทันต่อเหตุการณ์ความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ของโลก และสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้อย่างมีความสุข ประเทศไทยมีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมาเป็นเวลาช้านาน และมีการนำการสอนที่หลากหลายมาใช้ในการสอน แต่การสอนภาษาอังกฤษยังประสบปัญหาต่าง ๆ เช่น เรียนภาษาอังกฤษหลายปีแต่ไม่สามารถติดต่อสื่อสารหรือพูดภาษาอังกฤษได้แต่ไม่สามารถอ่านเขียนได้ ปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหาดังกล่าวอาจเกิดจากครูผู้สอนหรือตัวผู้เรียน ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษผู้เรียนจำเป็นต้องมีความรู้และฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษให้เกิดความชำนาญ ผู้เรียนจำนวนไม่น้อยเริ่มเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้นแต่ไม่สามารถสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้ ทำให้ขาดความเชื่อมั่นท้อแท้ และส่งผลต่อความก้าวหน้าในอาชีพการงานหรือการเรียนรู้ระดับสูง กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าว จึงจัดให้มีหลักสูตรภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา เพื่อมุ่งมั่นให้เยาวชนนำความรู้ในการใช้ภาษาอังกฤษไปพัฒนาตนเอง แสวงหาความรู้และประกอบอาชีพ การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจำเป็นต้องมี

ครูผู้สอนที่มีทักษะความรู้ความเข้าใจ และสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเป็นแบบอย่างด้านการใช้ภาษาให้แก่ผู้เรียน นอกจากนี้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษยังจำเป็นต้องมีวิธีสอนที่น่าสนใจสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นอยากที่จะเรียนรู้ รวมทั้งมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษด้วย ระดับชั้นประถมศึกษาถือเป็นพื้นฐานสำคัญต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สูงขึ้นไป เมื่อผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ และมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษพื้นฐานเป็นอย่างดีแล้ว นอกจากจะทำให้การเรียนในระดับที่สูงขึ้นมาเป็นเรื่องที่เข้าใจได้ง่ายขึ้นแล้วยังจะส่งผลต่อทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนในอนาคตอีกด้วย หากไม่เป็นไปดังที่กล่าวอาจทำให้ผลการเรียนภาษาอังกฤษไม่บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ อย่างไรก็ตามรูปแบบการจัดการเรียนการสอนของครูในระดับประถมศึกษาก็เป็นที่น่าสนใจว่ามีการจัดการเรียนการสอนอย่างไร ครูมีพัฒนาการการสอนหรือไม่ มีความต้องการเทคนิคการจัดการเรียนการสอนเพิ่มเติมหรือไม่อย่างไร มีปัญหาและอุปสรรคในการสอนอย่างไรที่ทำให้การจัดการเรียนการสอนไม่บรรลุวัตถุประสงค์ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษอย่างไร

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สำคัญต่อการประกอบอาชีพเลขานุการ ปัจจุบันภาษาอังกฤษคือภาษานานาชาติ เป็นภาษากลางของโลกที่ใช้ติดต่อระหว่างกันเป็นหลัก ภาษาอังกฤษเป็นแกนหลักของหลักสูตรการศึกษาทุกระดับ ตั้งแต่ปฐมวัยไปจนถึงการศึกษาตลอดชีวิต โดยเฉพาะในอนาคตข้างหน้าอาเซียนได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็น “ภาษาทำงาน” ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาความรู้ความเข้าใจของนักเรียน นักศึกษาแผนกวิชาการเลขานุการ เพื่อให้ทุกคนได้เรียนรู้และใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่องานอาชีพเลขานุการเป็นอย่างมากทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมปัจจุบันความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษก็ยิ่งเพิ่มความสำคัญมากขึ้น เพราะสภาพทางสังคมในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการสื่อสารข้อมูลต่าง ๆ ดังนั้น การทำวิจัยครั้งนี้ทำขึ้นเพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจภาษาอังกฤษในงานอาชีพเลขานุการของนักเรียน นักศึกษาแผนกวิชาการเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

จากสภาพปัญหา ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการแก้ปัญหาโดยการศึกษาความรู้ความเข้าใจภาษาอังกฤษในงานอาชีพเลขานุการ ของนักเรียน นักศึกษาแผนกวิชาการเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานที่จะนำมาวางแผนปรับปรุงการเรียนการสอนให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน นักศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจภาษาอังกฤษในงานเลขานุการของนักศึกษาแผนกวิชาการเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

2. วัตถุประสงค์เฉพาะ

2.1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านรายวิชา

2.2 เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านครูผู้สอน

2.3 เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน

2.4 เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน

2.5 เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวนทั้งสิ้น 100 คน โดยวิธีการสุ่มแบบบังเอิญ ตามสูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane) ที่ความเชื่อมั่น 95%

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามการศึกษาความรู้ความเข้าใจภาษาอังกฤษในงานอาชีพเลขานุการ ของนักเรียน นักศึกษาแผนกวิชาเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมรา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ขอความร่วมมือจากวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกและรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง จำนวน 100 ฉบับ
3. จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืน พบว่า แบบสอบถามจำนวน 100 ฉบับ มีความสมบูรณ์ทุกฉบับและได้รับคืนคิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติหาค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไป นักเรียน นักศึกษาแผนกวิชาการเลขานุการต่อการบริการวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช พบว่า นักเรียน นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากที่สุด ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
2. ศึกษาความรู้ความเข้าใจภาษาอังกฤษในงานอาชีพเลขานุการของนักเรียน นักศึกษาแผนกวิชาการเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านครูผู้สอน รองลงมาคือด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ด้านปัจจัยการสนับสนุนการเรียนการสอน ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านรายวิชาในหลักสูตร

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ควรเพิ่มหลักสูตรในการสอนมากขึ้น และควรเพิ่มการสอนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ผู้บริหารควรเพิ่มครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาในด้านนี้

1.2 อยากให้ครูต่างชาติมาสอนเพิ่มและอยากให้มีครูภาษาจากหลายประเทศมาสอน จะได้มีสำเนียงการพูดที่หลากหลาย ดังนั้น ผู้บริหารควรจัดให้มีครูฝึกสอนจากหลายประเทศเข้ามาสอนในวิทยาลัยฯ

1.3 ควรมีกิจกรรมการสอนนอกห้องเรียนมากขึ้น ดังนั้น ทางวิทยาลัยฯ ควรจัดสถานที่ให้เหมาะสมกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

1.4 ควรมีการสอบพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น ดังนั้น ผู้บริหารควรจัดงบประมาณจ้างครูผู้สอนนอกสถานที่เข้ามาสอนในวิทยาลัยฯ

1.5 ควรมีวิทยากรจากนอกสถานศึกษามาสอน ดังนั้น ทางวิทยาลัยฯ ควรมีวิทยากรจากภายนอกมาให้คำแนะนำกับนักเรียน นักศึกษา

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในรายวิชามากขึ้น เพื่อนำข้อมูลมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาต่อไป

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ได้ข้อมูลความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษาแผนกวิชาการเลขานุการ ต่อการเรียนการสอนของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. ได้แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

การแก้ปัญหาการขาดทักษะการพิมพ์สัมผัสอักษรแป้นเหย้า นักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาวิชาการท่องเที่ยว ในการเรียนวิชาพิมพ์ดีดไทยเบื้องต้น

ผู้วิจัย	นางสาวบังอร สมบัติเทพสุทธิ์
ตำแหน่ง	ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา	บธ.บ.(เลขานุการ)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

เนื่องจากวิชาพิมพ์ดีดไทยเบื้องต้น รหัส 2200-1006 เป็นรายวิชาพื้นฐานในกลุ่มวิชาชีพสาขางานเลขานุการ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2556 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ โดยผู้เรียนจะต้องฝึกปฏิบัติโดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพิมพ์ดีดไทย มีทักษะความรู้ในการพิมพ์ดีดแบบสัมผัสและกิจนิสัยที่ดีในการปฏิบัติงานและการบำรุงรักษาเครื่อง การพิมพ์แป้นอักษร ตัวเลขเครื่องหมายสัญลักษณ์ การพิมพ์ประโยค การพิมพ์วางศูนย์ตามแนวนอนและแนวตั้ง การพิมพ์บัญชรหรือการพิมพ์เว้นระยะจำกัดตอน การฝึกพิมพ์เพื่อพัฒนาความเร็วและความแม่นยำ การคำนวณคำสุทธิตามหลักเกณฑ์

จากการที่ได้รับมอบหมายจากแผนกวิชาเลขานุการ สอนวิชาพิมพ์ดีดไทยเบื้องต้น ระดับ ปวช.1 การท่องเที่ยว วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ให้ผู้เรียนได้ศึกษาฝึกปฏิบัติการใช้แป้นพิมพ์งานชนิดต่าง ๆ ทักษะในการบังคับแป้นพิมพ์ดีดอย่างถูกวิธี การมองแป้นพิมพ์ดีดพบว่าการพิมพ์งานของนักเรียนไม่สามารถพิมพ์งานได้ตามขั้นตอนการพิมพ์งานได้อย่างถูกต้อง ขาดความตั้งใจและรับผิดชอบ ทักษะความแม่นยำและจำแป้นอักษรไม่ได้ เรื่องการแก้ปัญหาการขาดทักษะการพิมพ์สัมผัสอักษรแป้นเหย้า ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิมพ์ดีดไทยไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ผู้วิจัยจึงมีแนวความคิดที่จะศึกษาการแก้ปัญหาการขาดทักษะการพิมพ์สัมผัสอักษรแป้นเหย้าของนักเรียนในรายวิชาพิมพ์ดีดไทยเบื้องต้น สาเหตุนักเรียนจำแป้นพิมพ์ไม่ได้ พิมพ์แล้วกลัวจะผิดจึงต้องมองที่แป้นอักษรไปพร้อม ๆ กับเอกสารที่จะพิมพ์ ทำให้นักเรียนเบื่อไม่อยากพิมพ์ จึงไม่ส่งงานพิมพ์ดีดหรือส่งงานล่าช้า

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาการแก้ปัญหาการขาดทักษะการพิมพ์สัมผัสอักษรแป้นเหย้า โดยแบบฝึกการพิมพ์สัมผัส

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาการท่องเที่ยว วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 40 คน ได้มาโดยการเจาะจงเป็นนักเรียน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ การฝึกพิมพ์โดยใช้แบบการพิมพ์สัมผัส

ตัวแปรตาม คือ ทักษะการพิมพ์อักษรแป้นเหย้า

สมมติฐานการวิจัย

การฝึกพิมพ์โดยใช้แบบฝึกการพิมพ์สัมผัส ทำให้นักเรียนมีทักษะการพิมพ์อักษรแป้นเหย้าสูงขึ้น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการพิมพ์
2. ใบงาน
3. แบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง จากกลุ่มตัวอย่าง ตามขั้นตอนและผลที่ได้ดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียน
2. ฝึกทักษะ โดยใช้แบบฝึกพิมพ์ทักษะ
3. ทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบหลังเรียน
4. สังเกตพฤติกรรม โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. แบบทดสอบ วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
2. แบบสังเกตพฤติกรรม วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าคะแนน 4 ระดับ

ผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ความพึงพอใจต่อการพิมพ์งานของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช วิเคราะห์ความพึงพอใจพบว่าแสดงความพึงพอใจในระดับ เพิ่มขึ้นและลดลง
2. จากผลการวิจัยพบว่านักเรียนสามารถรู้จักและจำตัวอักษรวางนิ้วแป้นเหย้าได้อย่างถูกต้องและรวดเร็วรวมทั้งสามารถพิมพ์สัมผัสอักษรตามแบบฝึกพิมพ์ที่กำหนดให้

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้นักเรียนระดับ ปวช. 1 สาขาวิชาการท่องเที่ยว มีข้อบกพร่องหลายอย่าง ผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวทางเพื่อนำข้อบกพร่องในการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน คือ การประเมินความพึงพอใจในภาพรวมของการฝึกพิมพ์งานของนักเรียนในแต่ละภาคเรียนและนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงการจัดการฝึกพิมพ์งานของนักเรียนและต้องได้รับการพัฒนาต่อไปอย่างต่อเนื่อง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีทักษะในการพิมพ์สัมผัสแป้นเหย้า
2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น

ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่มีต่อการใช้บทเรียนผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวรัตนา รุ่งเรือง
ตำแหน่ง ครูผู้ช่วย
วุฒิการศึกษา ปริญญาตรี
ปีที่ทำวิจัย 2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชได้ตระหนักถึงความสำคัญของการใช้บทเรียนผ่านสื่อสังคมออนไลน์ของวิทยาลัยแนวทางการสร้างความรู้ของนักศึกษาในปัจจุบันนั้นมีความแตกต่างไปจากเดิม เนื่องจากการที่โลกของเรานั้นมีวิวัฒนาการอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา เทคโนโลยีสารสนเทศนั้นมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในสังคม เป็นกลไกที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตและการเรียน การสอน ดังนั้นการศึกษาจึงไม่สามารถหลีกเลี่ยงการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอน และยังต้องตระหนักถึงการนำมาใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อตัวนักศึกษาและช่วยให้ผู้เรียนนั้นใช้เทคโนโลยีเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และสามารถนำไปใช้ในชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพในสังคมและโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

สื่อสังคมออนไลน์ **social media** ที่ปัจจุบันเข้ามามีบทบาทและอิทธิพลต่อการดำรงชีวิต ของผู้ใช้เทคโนโลยี เนื่องจากการเติบโตของระบบเครือข่ายอินเตอร์เน็ต โดยสื่อสังคมออนไลน์ได้กระตุ้นให้ผู้ใช้เกิดความสนใจและนำไปใช้งานจำนวนมาก **Armstrong Franklin , 2008** ผู้ใช้งานสามารถเขียนและอธิบายสิ่งที่ตนเองสนใจ กิจกรรมที่ได้ทำสามารถเชื่อมโยงกับผู้อื่นได้โดยผ่านการแบ่งปันเรื่องราว ซึ่งผู้ใช้งานสามารถติดต่อพูดคุยในเรื่องที่สนใจในลักษณะ **Real-Time**ไม่ว่าจะเป็นการส่งข้อความ การส่งภาพหรือเพลง เป็นต้น ด้วยเหตุนี้เครือข่ายสังคมออนไลน์จึงกลายมาเป็นส่วนหนึ่งในโลกยุคปัจจุบัน โดยเห็นได้จากที่ทุกวันนี้มีสิ่งต่าง ๆ เกิดขึ้นจากสื่อสังคมออนไลน์ เช่น การรวมกลุ่มท่องเที่ยว การถ่ายทอดสด และการเผยแพร่ของข่าวสารต่างๆ เป็นต้น โดยผู้ใช้งานแต่ละคนสามารถมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งตัวอย่างสื่อสังคมออนไลน์ที่ได้รับความนิยมในปี พ.ศ.2559 ได้แก่ Facebook Twitter และ Youtube เป็นต้น ซึ่งในยุคสมัยปัจจุบัน ระบบอินเตอร์เน็ตได้เข้ามามีบทบาทกับชีวิตประจำวันของทุกคนมากขึ้น เนื้อหาต่างๆ เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา การนำแนวคิดของสื่อสังคมออนไลน์มาประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอน จึงเป็นสิ่งที่มีความน่าสนใจที่จะนำมาใช้ให้เกิดความคุ้มค่าและเหมาะสม

จากสภาพปัญหาผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการแก้ปัญหาโดยการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่มีต่อการใช้บทเรียนผ่านสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานที่จะนำมาวางแผนปรับปรุงการเรียนการสอนของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บริการต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่มีต่อการใช้บทเรียนผ่านสื่อสังคมออนไลน์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

2. วัตถุประสงค์เฉพาะ

2.1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านเนื้อหา

2.2 เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านการนำเสนอภาพสี ตัวอักษรและเสียงประกอบ

2.3 เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

2.4 เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านการเรียนรู้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่เรียนสื่อสังคมออนไลน์ในช่วงเดือน ตุลาคม พ.ศ. 2561 – เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ.2562 ตามสถิติการเรียน การสอนของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 100 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ด้านเนื้อหา ด้านการนำเสนอด้วยภาพสี ตัวอักษร และเสียงประกอบ และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการเรียนรู้ โดยวิธีการสุ่มแบบบังเอิญ จำนวน 100 คน ตามสูตรของ ทาโร่ อามาเน่ (Taro Yamane) ที่เชื่อมั่น 95%

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่มีต่อการใช้บทเรียนผ่านสื่อสังคมออนไลน์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

การสร้างเครื่องมือ

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ร้อยละ
2. วิเคราะห์คิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ต่อการบริการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยใช้ค่าเฉลี่ย
3. สูตรค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation - S.D.) (Lafferty Petter and Rowe Julain 1995 : 561 – 562)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้ศึกษาดำเนินการแจกแบบสอบถาม
2. ผู้ศึกษาเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนจากกลุ่มตัวอย่าง
3. ผู้ศึกษานำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ และทำรายละเอียดแสดงไว้ในตาราง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่มีต่อการใช้บทเรียนผ่านสื่อสังคมออนไลน์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาต่อการบริการวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ ปวส.1 และ ปวส.2 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากที่สุด

2. ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่มีต่อการใช้บทเรียนผ่านสื่อสังคมออนไลน์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก รองลงมาคือ ด้านการนำเสนอภาพสี ตัวอักษร และเสียงประกอบ ด้านการเรียนรู้ ด้านเนื้อหา รายละเอียดในแต่ละด้านดังนี้

2.1 ด้านเนื้อหา ควรหาวิชาในบทเรียนให้เหมาะสมและสอดคล้องกับการเรียนรู้ต่อนักศึกษา เพิ่มสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย ทันสมัย

2.2 ด้านการนำเสนอภาพสี ตัวอักษร และเสียงประกอบ ควรมีภาพที่น่าสนใจ สื่อสารชัดเจน เพิ่มภาพประกอบ ภาพสี เพิ่มขนาดตัวอักษรให้เหมาะสมกับหน้าจอและอ่านง่าย

2.3 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ควรเพิ่มการติดต่อสื่อสารผ่านสื่อสังคมออนไลน์ระหว่างกลุ่มให้มากเมื่อใช้งานผ่านสมาร์ทโฟนเพื่อความง่ายต่อการใช้งาน

2.4 ด้านการเรียนรู้ ควรเรียนรู้วิธีใช้งานเว็บไซต์หรือแอพพลิเคชั่นในวิธีการใช้งานได้รวดเร็วและสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันได้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรเพิ่มเนื้อหาให้เหมาะสมกับนักศึกษา
2. ควรเพิ่มภาพประกอบที่มีความน่าสนใจมากกว่านี้เพื่อสามารถสื่อสารได้ชัดเจนที่หลากหลาย
3. ควรปรับอินเตอร์ให้ดีกว่านี้และรวดเร็วต่อการใช้งาน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ข้อมูลความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ต่อการบริการวิทยาลัยอาชีวศึกษา นครศรีธรรมราช
2. ได้แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อให้สอดคล้องในรายวิชาสื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษาในระดับ ปวส. วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
3. ได้แนวทางในการพัฒนาการให้บริการของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ความคิดเห็นการแต่งกายของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวพรรณวดี พลอยมี
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา บธ.บ.(การจัดการสำนักงาน)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ได้ตระหนักถึงความสำคัญของด้านการแต่งกายของนักเรียน นักศึกษา และได้เล็งเห็นถึงนักเรียน นักศึกษามีส่วนในการแต่งกายผิดกฎระเบียบบ่อยชัดในวิทยาลัยฯ ได้แก่ การสวมถุงเท้าข้อสั้น ของนักเรียนระดับ ปวช.1-3 และสำหรับนักศึกษาระดับ ปวส.1-2 ส่วนใหญ่จะเห็นได้ชัดถึงการสวมกระโปรงสั้น รองเท้าที่สวมไม่เป็นไปตามที่ฝ่ายปกครองตั้งกฎระเบียบไว้ ดังนั้น การทำวิจัยครั้งนี้ทำขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาของการแต่งกายนักเรียน นักศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาในการแต่งกายผิดกฎระเบียบของวิทยาลัยฯ ดังนั้น การแต่งกายให้ครูที่ปรึกษาและบุคลากรฝ่ายปกครองให้ตรวจเครื่องแต่งกายของนักเรียน นักศึกษา หลังจากที่เข้าแถวเสร็จเรียบร้อยแล้วตามวันที่ได้ประชาสัมพันธ์ก่อนตรวจเครื่องแต่งกายหน้าเสาธง เพราะจะให้นักเรียน นักศึกษารู้ล่วงหน้าไว้ก่อนเพื่อจะไปเตรียมตัวเองก่อนที่จะถึงวันจริงที่จะตรวจเครื่องแต่งกาย และการตรวจเครื่องแต่งกายจะต้องรู้ถึงความประหยัดเวลาและความมีระเบียบวินัยอีกด้วย และการมอบหมายที่ให้อาจารย์ที่ปรึกษาได้ตรวจเครื่องแต่งกายนักเรียน นักศึกษา เพื่อช่วยให้นักเรียน นักศึกษามีระเบียบวินัยและความเรียบร้อยมากขึ้น เพราะฝ่ายปกครองดูแลนักเรียน นักศึกษาไม่ทั่วถึง

เนื่องจากวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชได้ตระหนักถึงความสำคัญของด้านการแต่งกายของนักเรียน นักศึกษา และได้เล็งเห็นถึงการแต่งกายที่ผิดระเบียบกันเยอะพอสมควร เพราะนักเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่จะแต่งกายไม่เรียบร้อยนัก เช่น การแต่งหน้า การทาลิปสติก การทำสีผม การสวมกระโปรงสั้น การสวมถุงเท้าข้อสั้น 5 ข้อนี้คือสิ่งที่เห็นบ่อยที่สุดในวิทยาลัย โดยฝ่ายปกครองตระหนักถึงการแต่งกายผิดระเบียบกันเยอะมาก และทางฝ่ายปกครองยังดำเนินการตรวจเครื่องแต่งกายของนักเรียน นักศึกษา โดยการแก้ไขปัญหานี้โดยครูเวรของแต่ละวันให้ไปยืนที่ประตูทางเข้าวิทยาลัยเพื่อจับนักเรียน นักศึกษาที่แต่งกายผิดระเบียบตั้งแต่หัวจรดเท้าอย่างจริงจัง และที่ทางฝ่ายปกครองได้ให้ครูเวรไปยืนเป็นประจำเพื่อให้นักเรียน นักศึกษาได้รู้ถึงความถูกต้องในการแต่งกายอีกด้วย

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการแก้ปัญหาโดยการศึกษาความคิดเห็นการแต่งกายของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานที่จะนำมาวางแผนปรับปรุงการให้บริการของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บริการต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของการแต่งกายของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

วัตถุประสงค์เฉพาะ

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านร่างกาย
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านบุคลิกภาพ
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านชุดยูนิฟอร์ม
4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านภาพลักษณ์

ประชากรย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียน นักศึกษาระดับ ปวช.1-ปวส.2 โดยวิธีสุ่มแบบบังเอิญ จำนวน 100 คน ตามสูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane) ที่ความเชื่อมั่น 95%

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นการแต่งกายของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นการแต่งกายของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช และตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอความร่วมมือจากวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง จำนวน 100 ฉบับ
3. จำนวนแบบสอบถามได้รับคืน พบว่า แบบสอบถามจำนวน 100 ฉบับ ได้รับคืนคิดเป็นร้อยละ 100 และมีความสมบูรณ์ทุกฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามวิเคราะห์โดยใช้สถิติหาค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไป พบว่า นักเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากที่สุด ระดับชั้น ปวช.1 ประเมินแบบสอบถามมากที่สุดโดยให้ความคิดเห็นกับด้านชุดยูนิฟอร์มของนักเรียน นักศึกษา และด้านภาพลักษณ์ของนักเรียน นักศึกษามากที่สุด

2. ความคิดเห็นด้านการแต่งกายของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านชุดยูนิฟอร์มของนักเรียน นักศึกษา รองลงมาเป็นด้านภาพลักษณ์ของนักเรียน นักศึกษา ด้านบุคลิกภาพของนักเรียน นักศึกษา ด้านการแต่งกายของนักเรียน นักศึกษา รายละเอียดในแต่ละด้านดังนี้

2.1 ด้านการแต่งกาย จะเน้นให้ตระหนักถึงนักเรียน นักศึกษามีการแต่งกายที่ถูกต้องมากน้อยเพียงใดและถูกกฎระเบียบหรือไม่

2.2 ด้านบุคลิกภาพ ควรเน้นให้นักเรียน นักศึกษาแต่งกายให้ถูกต้อง เพื่อจะให้เห็นถึงบุคลิกภาพที่ดี เพราะการแต่งกายดีจะทำให้บุคลิกภาพดีด้วย

2.3 ด้านชุดยูนิฟอร์ม การแต่งกายแบบชุดยูนิฟอร์มมักจะเกิดการแต่งกายที่ผิดระเบียบกันมาก ต้องเรียนรู้ถึงหลักการแต่งกายที่ถูกต้องและเห็นถึงความเรียบร้อย

2.4 ด้านภาพลักษณ์ การที่นักเรียน นักศึกษามีภาพลักษณ์ที่ดีต้องรู้จักการแต่งกายที่ดีด้วย เพราะมันจะส่งผลถึงภาพลักษณ์ของตัวนักเรียน นักศึกษา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลงานวิจัยไปใช้

1. ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้นักเรียน นักศึกษาแต่งกายที่ถูกระเบียบมากกว่านี้ ดังนั้น วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชควรมีการตรวจสอบการแต่งกายอย่างเคร่งครัด

2. ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้นักเรียน นักศึกษามีบุคลิกภาพที่ดี และมีความมั่นใจในตนเองมากกว่านี้ ดังนั้น วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชควรมีการจัดอบรมบุคลิกภาพให้แก่นักเรียน นักศึกษา

3. ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้นักเรียน นักศึกษารู้การแต่งกายของวิทยาลัยว่าเป็นอย่างไรและถูกต้องเพียงใด ดังนั้น วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชควรบ่งบอกถึงกฎระเบียบของวิทยาลัยให้แก่นักเรียน นักศึกษาให้อย่างชัดเจน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้ตอบแบบสอบถามด้านการแต่งกายของนักเรียน นักศึกษาน้อยที่สุด จึงควรเคร่งครัดในเรื่องการแต่งกายให้มากขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ข้อมูลความคิดเห็นของนักเรียนระดับ ปวช.1-ปวส.2 ต่อการบริการของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

2. ได้แนวทางในการพัฒนาการให้บริการของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ศึกษาความพึงพอใจในการวัดผลประเมินผลนักเรียน นักศึกษา ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสุภาวรรณ จันทร์หยู
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา บธ.บ (กาจัดการทั่วไป)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการให้ผู้สอนใช้พัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้ได้ข้อมูล สารสนเทศที่แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้าและความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน รวมทั้งข้อมูลที่จะเป็นฝ่ายถือปฏิบัติร่วมกัน เพื่อประโยชน์ต่อการส่งเสริม ให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนา และเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ การศึกษาในฐานะผู้รับผิดชอบจัดการศึกษาจะต้องนำหลักเกณฑ์และแนวการปฏิบัติในการวัดผลและประเมินผลการเรียนของสถานศึกษา เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับทุกฝ่ายถือปฏิบัติร่วมกันและเป็นเป็นไปในมาตรฐานเดียวกัน สถานศึกษาต้องมีผลการเรียนรู้ของผู้เรียนจากการวัดและประเมินผลทั้งในระดับสถานศึกษาเพื่อใช้เป็นข้อมูลสร้างความมั่นใจเกี่ยวกับคุณภาพของผู้เรียน แก่ผู้เกี่ยวข้องในสถานศึกษาเห็น

ความสำคัญในการพัฒนานักเรียน นักศึกษาให้มีคุณภาพ สามารถปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงการจัดการศึกษาและแนวทางที่เหมาะสม

เนื่องจากวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชเห็นความสำคัญของการวัดผลประเมินผลให้ผู้เรียนมีความก้าวหน้าทางด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ คุณธรรม ค่านิยมอันพึงประสงค์ อันเป็นผลเนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หรือไม่เพียงใด ดังนั้นการวัดผลประเมินผลจึงต้องใช้วิธีการที่หลากหลายเน้นการปฏิบัติให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้ ประบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนและสามารถดำเนินการอย่างต่อเนื่องควบคู่ไปในกิจกรรม การเรียนรู้ของผู้เรียนโดยประเมินความประพฤติ พฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและผลจากโครงงานเพื่อพัฒนานักเรียน นักศึกษาให้มีคุณภาพ สามารถปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ การวัดผลประเมินผลตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและหลักการวัดและประเมิลผลการเรียนตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐานดังกล่าว จะเห็นได้ว่าเป็นแนวคิดใหม่ในการประเมินที่มีลักษณะเด่น เน้นการประเมินพัฒนาการของผู้เรียนและประสิทธิภาพการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลายเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนการสอน ครอบคลุมสภาพความเป็นจริงและสอดคล้องกับการแสดงออกของนักเรียน ทั้งกระบวนการและผลผลิต เปิดโอกาสให้ตรวจสอบผลการประเมินได้ และเน้นการมีส่วนร่วมระหว่างนักเรียน ครู โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาสมรรถภาพของผู้เรียนแต่ละคนให้เป็นคนที่มีคุณภาพตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและประเทศชาติ

จากสภาพปัญหา ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการแก้ปัญหา โดยการศึกษาศึกษาความพึงพอใจการวัดผลประเมินผลนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐาน ที่จะนำมาวางแผนปรับปรุงการให้บริการของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บริการต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

5. เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านการวัดผลและประเมินผล
6. เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านการจัดการเรียนการสอน
7. เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านหลักสูตร
8. เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านอาจารย์ผู้สอน
9. เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 100 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามความศึกษาความพึงพอใจการวัดผลประเมินผลนักเรียน นักศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ร้อยละ
2. วิเคราะห์คิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่เก็บต่อการบริการที่มีการใช้บริการของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยใช้สูตรค่าเฉลี่ย
3. สูตรค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation – S.D) (Lafferty Petter and Rowe Julain 1995 : 561 – 562)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอความร่วมมือจาก นักเรียนนักศึกษาจากวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรธรรมราช
2. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกและรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง จำนวน 100 ฉบับ
3. จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืน พบว่า แบบสอบถามจำนวน 100 ฉบับ ได้รับคืน 100 ฉบับ คิดเป็น 100% และมีความสมบูรณ์ทุกฉบับ คิดเป็น 100%

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับ สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับ ศึกษาความพึงพอใจการวัดผลประเมินผลนักเรียน นักศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เป็นแบบสอบถามมาตรการวัดประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปนักเรียน นักศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชพบว่า ข้าราชการและบุคลากร เป็นเพศหญิงมากที่สุด
2. ความพึงพอใจการวัดผลประเมินผลนักเรียน นักศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านการจัดการเรียนการสอน รองลงมาคือ ด้านการวัดผลประเมินผล ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านหลักสูตร ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายละเอียดในแต่ละด้านดังนี้

2.1 ด้านการวัดผลประเมินผล ควรหาครามรู้ที่หลากหลายในการสอนเพื่อมาใช้ในการดำรงชีวิต

2.2 ด้านการจัดการเรียน การสอน ควรจัดตารางเรียนในแต่ละรายวิชาให้เหมาะสมกว่านี้

2.3 ด้านหลักสูตร ควรมีจำนวนชั่วโมงที่มากกว่านี้

2.4 ด้านอาจารย์ผู้สอน ควรสอนโดยวิธีที่หลากหลายกว่านี้

2.5 ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ควรมีการวัดผลรายบุคคลที่เรียบง่าย

ข้อเสนอแนะ

ควรมีสื่อการสอนที่หลากหลายกว่านี้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ข้อมูลความรู้คิดเห็นของนักเรียน นักศึกษาต่อการบริการวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. ได้แนวทางในการพัฒนาการให้บริการของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

แผนกวิชาการจัดการทั่วไป

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดซ่อมเสริม เรื่องการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน ในรายวิชาการเงินธุรกิจ ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาการจัดการทั่วไป วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	น.ส.ปานทิพย์ จันทรเรืองฤทธิ์
ตำแหน่ง	ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา	บธ.ม. (บริหารธุรกิจ)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาการเงินธุรกิจของนักศึกษาระดับ ปวส.1 แผนกวิชา การจัดการทั่วไป ครูผู้สอนได้วิธีการสอนแบบบรรยายและสาธิตตัวอย่างประกอบ ซึ่งในชั้นเรียนจะแบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่มเรียน คือ กลุ่มที่หนึ่งผู้ที่จบการศึกษาในระดับ ปวช. สาขาพณิชยกรรม ซึ่งจะผ่านการเรียนในรายวิชา บัญชีเบื้องต้นมาก่อนแล้ว ทำให้มีพื้นฐานในการเรียนวิชาการเงินธุรกิจได้ดีกว่า และที่สองคือกลุ่มที่จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 และ ปวช. ต่างสาขาทำให้ผู้เรียนบางคนบางกลุ่มไม่สนใจเรียน และไม่เข้าใจเนื้อหาที่เรียน ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายขาดความสนใจเรียนรู้

ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน ครูผู้สอนจึงได้จัดทำแบบชุดซ่อมเสริมขึ้นมา เพื่อปรับพื้นฐานความรู้ และฝึกทักษะทางการเงินของนักศึกษา ให้สามารถเรียนรู้โดยเกิดความเข้าใจ และเกิดทักษะในการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน ได้เพิ่มมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการเงินธุรกิจ เรื่องการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน โดยวิธีใช้แบบชุดซ่อมเสริม ของนักเรียนระดับ ปวส.1 แผนกวิชาการจัดการทั่วไป

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับ ปวส.1 สาขาวิชาการจัดการทั่วไป วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 37 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน วิชาการเงินธุรกิจ รหัสวิชา 3215-2005 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 แผนกวิชาการจัดการทั่วไป โดยใช้แบบทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ และหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะเป็นแบบอัตนัย จำนวน 1 ฉบับ มี 10 ข้อ

2. แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน นักเรียนระดับ ปวส.1 แผนกวิชาการจัดการทั่วไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยวัดความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียนก่อนจัดการเรียนการสอน โดยทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่องการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินกับกลุ่มประชากร

2. ผู้วิจัยดำเนินการสอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน กับนักศึกษาระดับ ปวส.1 แผนกวิชาการจัดการทั่วไป จำนวน 37 คนในชั้นเรียนร่วมกัน

3. ช่วงเวลาหลังเลิกเรียน ผู้วิจัยให้นักศึกษาระดับ ปวส.1 แผนกวิชาการจัดการทั่วไป จำนวน 37 คน ทำแบบชุดซ่อมเสริม เรื่องการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน

4. หลังจากการให้นักศึกษา ทำแบบชุดซ่อมเสริม เรื่องการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินเพิ่ม แล้ว ผู้วิจัยให้นักเรียนทำการทดสอบภายหลังการใช้แบบชุดซ่อมเสริม (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดิม

5. นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้แบบชุดซ่อมเสริมของนักเรียนระดับ ปวส. 1 แผนกวิชาการจัดการทั่วไป มาหาค่าทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการประมวลข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ โดยดำเนินการตามลำดับดังนี้ วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบฝึกทักษะ เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่องการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินของระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาการจัดการทั่วไป วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ยร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

ผลจากการเปรียบเทียบการทำแบบทดสอบนักศึกษาระดับ ปวส.1 แผนกวิชาการจัดการทั่วไปจำนวน 37 คน ทำแบบทดสอบได้ถูกต้องมากขึ้น ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กาหนด คือเกณฑ์ผ่านต้องได้คะแนน 60 % ขึ้นไป โดยจากผลการทดสอบ คะแนนของนักเรียนก่อนการใช้แบบชุดซ่อมเสริม มีค่าเฉลี่ยทั้งหมดเท่ากับ 3.57 หรือ ร้อยละ 35.68 และคะแนนของนักเรียนหลังการใช้แบบชุดซ่อมเสริม มีค่าเฉลี่ยทั้งหมดเท่ากับ 7.73 หรือ ร้อยละ 77.30 ผลสรุปคือ จากนักศึกษาจำนวนทั้งหมด 37 นักศึกษาผ่านเกณฑ์ 28 คน คน คิดเป็นร้อยละ 75.68 ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 24.32 ซึ่งแสดงว่าแบบชุดซ่อมเสริม ที่ใช้ในการแก้ปัญหา เป็นเครื่องมือที่ทำให้นักศึกษามีความรู้มากขึ้น ส่งผลให้นักศึกษาผ่านเกณฑ์เพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

การใช้ชุดแบบซ่อมเสริม ควรมีชุดแบบซ่อมเสริม ที่มีความหลากหลาย และควรคำนึงถึงความรู้ของนักศึกษาเพื่อจะได้ใช้แบบซ่อมเสริมอย่างเหมาะสม

ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นจากข่าวเศรษฐกิจ ของนักเรียนระดับ ปวช.1 การบัญชี กลุ่ม 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางอุไรรัตน์ ศุภจิตตากร
ตำแหน่ง	ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา	บธ.ม.(บริหารธุรกิจ)
	ศ.บ.(การเงิน-คลัง)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ได้จัดทำแผนการเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาพณิชยกรรม สาขาวิชาการบัญชี ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2557 โดยบรรจุวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น รหัสวิชา 2200-1001 ไว้ในแผนการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกวิชาการบัญชี (ปวช.1 การบัญชี) ซึ่งในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้ทำการสอนในรายวิชาดังกล่าว จากประสบการณ์การสอนที่ผ่านมา นักศึกษาจะบ่นว่าการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น เนื้อหาวิชาเข้าใจยาก ฟังครูอธิบายเข้าใจดี แต่เมื่อกลับไปบ้านอ่านหนังสือแล้วไม่เข้าใจ ทำให้เวลาสอบได้คะแนนน้อย และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ผู้วิจัยจึงได้คิดหาวิธีที่จะให้นักศึกษาเข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้น โดยเมื่อผู้วิจัยอธิบายเนื้อหาวิชาทฤษฎีเศรษฐศาสตร์แต่ละเรื่องจบแล้ว ก็จะมอบหมายใบงานให้นักศึกษาค้นคว้าข่าวเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีที่เรียน แล้วให้นักศึกษาอ่านสรุปมานำเสนอแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันในชั้นเรียน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงทำวิจัยเรื่องความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นจากข่าวเศรษฐกิจของนักเรียนระดับ ปวช.1 การบัญชี กลุ่ม 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชขึ้น เพื่อศึกษาความพึงพอใจและความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นจากข่าวเศรษฐกิจ ของนักเรียนระดับ ปวช.1 การบัญชี กลุ่ม 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช และเพื่อให้ผู้เรียนมีระดับผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจและความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นจากข่าวเศรษฐกิจ ของนักเรียน ปวช.1 การบัญชี กลุ่ม 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. เพื่อให้ผู้เรียนมีระดับผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี ที่เรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี กลุ่ม 2 ที่เรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 32 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบสอบถาม ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นจากข่าวเศรษฐกิจ ของนักศึกษาระดับ ปวช. 1 การบัญชี กลุ่ม 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Devition) จำนวน 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา ด้านผู้สอน ด้านผู้เรียน และด้านการประเมินผล เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ กำหนดขึ้นตามวิธีการของลิเคิร์ท (Likert) มีการประมาณค่าคำตอบของคำถามดังนี้

5 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด
4 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับมาก
3 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับปานกลาง
2 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับน้อย
1 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด

การแปลความหมายของข้อมูลโดยการนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาเทียบกับเกณฑ์ดังต่อไปนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2548 : 161)

ค่าเฉลี่ย	4.51-5.00	ความพึงพอใจในหัวข้อนั้นมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51-4.50	ความพึงพอใจในหัวข้อนั้นมาก
ค่าเฉลี่ย	2.51-3.50	ความพึงพอใจในหัวข้อนั้นปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51-2.50	ความพึงพอใจในหัวข้อนั้นน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00-1.50	ความพึงพอใจในหัวข้อนั้นน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะ เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นนอกเหนือจากคำถามและข้อเสนอแนะ

2. คะแนนผลการเรียนของนักเรียนระดับ ปวช.1 การบัญชี 1 จำนวน 41 คน จากแบบบันทึกผลการเรียนและประเมินผล

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร แนวคิดที่เกี่ยวกับการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นจากข่าวเศรษฐกิจ ของนักเรียนระดับ ปวช.1 การบัญชี กลุ่ม 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. สร้างแบบสอบถามตามโครงสร้างเนื้อหาและรูปแบบที่กำหนด
3. เก็บรวบรวมข้อมูลแล้วทำการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล
4. เขียนรายงานการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนระดับ ปวช.1 การบัญชี กลุ่ม 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ณ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวนทั้งสิ้น 32 ชุด และได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 32 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นจากข่าวเศรษฐกิจ ของนักศึกษาระดับ ปวช.1

การบัญชี กลุ่ม 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Devition) จำนวน 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา ด้านผู้สอน ด้านผู้เรียน และด้านการประเมินผล

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะ เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นนอกเหนือจากคำถาม

สรุปผลการวิจัย

ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นจากข่าวเศรษฐกิจ ของนักศึกษาระดับ ปวช.1 การบัญชี 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 4.34 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.34 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจสูงที่สุดในด้านการประเมินผล อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 4.44 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.47 รองลงมาคือ ด้านผู้สอน อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 4.41 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.39 ด้านเนื้อหา อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 4.30 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.40 และต่ำที่สุดคือ ด้านผู้เรียน อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 4.20 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.43

ด้านเนื้อหา : ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นจากข่าวเศรษฐกิจ ของนักศึกษาระดับ ปวช.1 การบัญชี กลุ่ม 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 4.30 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.40 โดยมีความพึงพอใจสูงที่สุดในรายการเนื้อหาวิชาที่เรียนมีความเหมาะสมกับผู้เรียน อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 4.33 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.52 และต่ำที่สุดคือ รายการเนื้อหาวิชาที่เรียนสามารถนำไปประยุกต์กับสถานการณ์จริงได้ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 4.25 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.70

ด้านผู้สอน : ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นจากข่าวเศรษฐกิจ ของนักศึกษาระดับ ปวช.1 การบัญชี กลุ่ม 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 4.41 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.39 โดยมีความพึงพอใจสูงที่สุดในรายการผู้สอนมีความรู้ในเนื้อหาที่สอนอย่างถ่องแท้ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 4.65 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.48 และต่ำที่สุดคือ รายการผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถาม อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 4.00 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.64

ด้านผู้เรียน : ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นจากข่าวเศรษฐกิจ ของนักศึกษาระดับ ปวช.1 การบัญชี กลุ่ม 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 4.20 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.43 โดยมีความพึงพอใจสูงที่สุดในรายการผู้เรียนสามารถค้นคว้าข่าวสารทางเศรษฐกิจจากแหล่งค้นคว้าที่ผู้สอนแนะนำได้ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 4.40 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.59 และต่ำที่สุดคือ รายการเวลาที่ผู้สอนกำหนดเพียงพอต่อการค้นคว้า อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 3.97 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.62

ด้านการประเมินผล : ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นจากข่าวเศรษฐกิจ ของนักศึกษาระดับ ปวช.1 การบัญชี กลุ่ม 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 4.44 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.47 โดยมีความพึงพอใจสูงที่สุดในรายการแจ้งผลการประเมินให้ผู้เรียนทราบทุกครั้ง อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 4.57 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.59 และต่ำที่สุดคือ รายการมีการประเมินทั้งทางด้านความรู้ ทักษะ และคุณธรรม อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 4.33 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.65

ข้อเสนอแนะ

1. ควรทำการวิจัยกับนักศึกษาในชั้นเรียนอื่นด้วย
2. วิทยาลัยฯ ควรจัดสถานที่และแหล่งค้นคว้าข้อมูลที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบความพึงพอใจและความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นจากข่าวเศรษฐกิจ ของนักเรียน ปวช.1 การบัญชี กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. ผลการเรียนของผู้เรียนอยู่ในเกณฑ์ดี

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพของสื่อการเรียนการสอนวิชากฎหมายแรงงาน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

ผู้วิจัย	นายสุรพล รังสฤษติกุล
ตำแหน่ง	ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา	คม.(โสตทัศนศึกษา)
	ค.บ.(ธุรกิจศึกษา)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาย่อมมีเป้าหมายที่สำคัญคือ ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาที่ถ่ายทอด โดยผู้เรียนสามารถใช้ความรู้ที่มีอยู่แล้วมาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ที่กำลังสอน และสามารถนำสิ่งที่ครูสอนไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์อื่น ๆ ได้ โดยครูจะต้องสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ แนวทางหนึ่งที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีคือ ครูสามารถนำสื่อการสอนมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล โดยเนื้อหาในบทเรียนจะต้องมีความถูกต้องตามหลักวิชา เป็นปัจจุบันไม่ล้าสมัย โครงสร้างเนื้อหาชัดเจนมีความสัมพันธ์ต่อเนื่อง นั่นคือ ควรจะต้องมีการออกแบบบทเรียนที่ดีนำทางผู้เรียนให้เกิดความเข้าใจและจำเนื้อหาได้ มีการจัดระบบเนื้อหาสัมพันธ์กับความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมของผู้เรียน หรือปูพื้นความรู้เดิมเพื่อเชื่อมโยงไปสู่ความรู้ใหม่ มีลำดับขั้นตอนของการนำเสนอความยากง่าย มีการนำเสนอวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนรู้ล่วงหน้าถึงประเด็นสำคัญของเนื้อหาเค้าโครงเนื้อหาอย่างกว้างขวาง ผู้เรียนจะสามารถผสมรายละเอียดส่วนย่อยให้สัมพันธ์กับเนื้อหาส่วนใหญ่ ทำให้ผลการเรียนรู้มีประสิทธิภาพขึ้น ที่สำคัญเนื้อหาควรจะนำเสนอได้ตรงและครอบคลุมตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ เหมาะสมกับระดับความยากง่ายของผู้เรียน

ดังนั้น การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพสื่อการเรียนการสอนจึงมีความสำคัญต่อการปรับปรุงพัฒนาเทคนิคการสอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพของสื่อการเรียนการสอน
2. เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ คือ คุณลักษณะของสื่อ

ตัวแปรตาม คือ ผลการสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อคุณภาพของสื่อการเรียนการสอน

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม กลุ่ม 2 ที่เรียนวิชากฎหมายแรงงาน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 38 คน

เครื่องมือที่ใช้ในวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 3 คำถามปลายเปิด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แจกแบบสอบถามให้นักศึกษาตอบ
2. นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไป ผู้ตอบแบบสอบถามมีจำนวนทั้งสิ้น 38 คน เป็นเพศหญิง ร้อยละ 100

ข้อมูลแสดงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพของสื่อการเรียนการสอน

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อที่ใช้ตรงกับวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.42 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.50
2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อที่ใช้มีความน่าสนใจ สามารถกระตุ้นให้เกิดการใฝ่รู้ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.42 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.59
3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อที่ใช้มีความชัดเจน สอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรม อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.63 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.54
4. ความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อที่ใช้ช่วยให้ง่ายต่อการเรียนรู้ กระตุ้นให้คิดและจดจำได้นาน อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.50 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.55
5. ความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อที่ใช้ทันสมัย แปลกใหม่ แตกต่างไปจากการเรียนปกติ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.34 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.62
6. ความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อที่ใช้มีความเหมาะสมกับเวลา อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.32 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.79
7. ความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อที่ใช้ช่วยสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.39 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.67

การเสริมสร้างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น โดยการบันทึกการใช้ชีวิตประจำวันแบบพอเพียง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางเยาวมาลย์ เงินทอง
ตำแหน่ง ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา ศ.บ.(เศรษฐศาสตร์บัณฑิต)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น รหัสวิชา 2200-1001 ให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งประกอบด้วย 3 ห่วง 2 เงื่อนไข 4 มิติ ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนครูผู้สอนประยุกต์ใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนด้วยตนเอง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาศักยภาพของนักเรียนในกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์จากกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง
3. เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 36 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบการให้คะแนนบันทึกการใช้ชีวิตประจำวันแบบพอเพียง
2. แบบการให้คะแนนการนำเสนอการใช้ชีวิตประจำวันแบบพอเพียง
3. แบบสรุปคะแนนรายวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเอง โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. รวบรวมข้อมูลแบบบันทึกการใช้ชีวิตประจำวันแบบพอเพียง
2. นำมากำหนดค่าคะแนน
3. วิเคราะห์ค่าคะแนน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ครูผู้สอนแนะนำการบันทึกการใช้ชีวิตประจำวันแบบพอเพียง
2. นักเรียนจัดทำแบบบันทึกการใช้ชีวิตประจำวันแบบพอเพียง และนำเสนอ โดยครูผู้สอนเป็นผู้ตรวจและให้คะแนน
3. นำผลคะแนนที่ได้หาค่าทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำผลคะแนนการบันทึกการใช้ชีวิตประจำวันแบบพอเพียง และการนำเสนอการใช้ชีวิตประจำวันแบบพอเพียง คิดเป็นค่าเฉลี่ย
2. นำผลคะแนนที่ได้รวมกับผลคะแนนอื่น ๆ ในรายวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น และหาผลรวม (ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน)
3. คำนวณหาค่าร้อยละของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปได้ดังนี้ คือ นักเรียนระดับ ปวช. 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 3 จำนวน 36 คน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่าร้อยละ 65 จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 100

ข้อเสนอแนะ

ในทุกรายวิชาควรจะให้นักเรียนมีทักษะในการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง เพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ให้กับตัวนักเรียนเอง และควรให้นักเรียนก้าวให้ทันต่อเทคโนโลยีสารสนเทศให้มากขึ้น และนักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไม่ว่าจะเป็นวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง การจัดส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ และการสืบค้นข้อมูลต่าง ๆ นำไปประยุกต์ใช้ในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และการใช้ชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี

การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอน ของวิชาหลักการจัดการ (3200-1002) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

ผู้วิจัย	นางสาวกัณฑิกา แสงสุวรรณ
ตำแหน่ง	ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา	บธ.บ.(การจัดการทั่วไป)
	บธ.บ.(การบัญชี)
	บธ.ม.(วิทยาการจัดการ)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัยมหิดล เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2538 มีข้อความเกี่ยวกับการจัดการศึกษาความตอนหนึ่งว่า "....ความรู้ที่จะศึกษามีอยู่สามส่วน คือ ความรู้วิชาการ ความรู้ปฏิบัติการ และความคิดอ่านตามเหตุผลความเป็นจริงซึ่งแต่ละคนควรเรียนรู้ให้ครบ เพื่อสามารถนำไปใช้ประกอบกิจการงาน และแก้ปัญหาทั้งปวงได้อย่างมีประสิทธิภาพ....." เป็นกระแสพระราชดำรัสซึ่งเป็นแนวทางสำหรับการจัดการศึกษาอันทรงคุณค่ายิ่ง เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาความรู้ ความสามารถ ค่านิยม เจตคติและคุณภาพของบุคคล เพื่อให้เป็นพลังสำคัญในการพัฒนาประเทศในโลกที่เปลี่ยนแปลงรวดเร็วทั้งด้านวิทยาการความก้าวหน้าโดยเฉพาะเทคโนโลยีสื่อสาร หรือการแข่งขันอย่างรุนแรงด้านเศรษฐกิจ ดังนั้นสาระสำคัญของแนวคิดในการปฏิรูปการศึกษาในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 จึงระบุไว้ชัดเจนให้มีการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เพราะการศึกษาถือเป็นกลไกสำคัญที่สามารถพัฒนาคุณภาพของบุคคล เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่แท้จริงและยั่งยืน เพื่อให้บุคคลเหล่านั้นกลับมาพัฒนาสังคม เศรษฐกิจและการเมืองของประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เป็นสถาบันการศึกษาหนึ่ง ที่มีวัตถุประสงค์ในการ ศึกษาวิชาชีพ ทำการวิจัย ผลิตครู ผลิตผู้เรียน และส่งเสริมวิทยฐานะครู ซึ่งจากปณิธานดังกล่าวนี้วิทยาลัยฯ สามารถผลิตผู้เรียนที่มีคุณภาพ ไปประกอบอาชีพสุจริตได้เป็นจำนวนมาก ปัจจุบันวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนในด้านสายอาชีพ เป็นระยะเวลานานหลายปีแล้ว จึงเล็งเห็นว่านักศึกษาที่จบไปแล้วและนำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาเป็นอาชีพได้นั้น ต้องได้รับการพัฒนาจากครูผู้สอนเป็นสำคัญ และสิ่งที่ขาดเสียมิได้เลยก็คือ กระบวนการจัดการเรียนการสอน ผู้รายงานในฐานะที่เป็นผู้สอนหลักการจัดการ (3200-1002) เห็นว่าในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้นมีความสำคัญต่อการพัฒนานักศึกษาอย่างยิ่ง จึงทำการศึกษาแนวทางและการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับการดำรงชีวิต ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติจริงทุกขั้นตอนจะบังเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการปฏิบัติได้เป็นอย่างดี และเนื่องจากสภาพการจัดการเรียนการสอนในวิชาหลักการจัดการ (3200-1003) เพื่อให้ผู้เรียนได้เตรียมตัวออกไปประกอบอาชีพได้จริง จะต้องจัดเนื้อหาประสบการณ์ ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความเป็นอยู่ในชีวิตประจำวันและความสนใจของผู้เรียน มีการฝึกทักษะการปฏิบัติงาน ให้ผู้เรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ และทำให้ผู้เรียนทุกคนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและช่วยกันทำความเข้าใจสิ่งที่เรียน มีกิจกรรมหลากหลายสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล มีการบูรณาการทั้งด้านความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อให้นักศึกษามีความสนใจในการเรียนเพิ่มขึ้นรวมทั้งมีทักษะชีวิตตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ดังนั้น จึงได้มีการจัดทำแบบสอบถามขึ้นในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 เพื่อประเมินผลความพึงพอใจของนักศึกษา ต่อคุณภาพการสอนของครูผู้สอน ในรายวิชาหลักการจัดการ (3200-1002) เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุง พัฒนาการสอนของครูผู้สอน ให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจและมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของวิชาหลักการจัดการ (3200-1002) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

2. เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปพัฒนาคุณภาพการสอนของครูผู้สอนในภาคเรียนถัดไป

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของวิชาหลักการจัดการ (3200-1002) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช คือความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามการศึกษาการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของวิชาหลักการจัดการ (3200-1002) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 เป็นนักศึกษาระดับ ปวส.1 โดครูผู้สอนคือ คุณครูกัณฐิกา แสงสุวรรณ สังกัดแผนกวิชาการบัญชี กลุ่ม 1 มากที่นุด ร้อยละ 50.6 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ ร้อยละ 25.9 และสาขาวิชาการเลขานุการ กลุ่ม 1 ร้อยละ 23.5

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ แผนกวิชาที่สังกัด ระดับชั้น วิชาที่ประเมิน และครูผู้สอนที่รับการประเมิน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของวิชาหลักการจัดการ (3200-1002) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ซึ่งแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน และด้านการวัดและประเมินผล เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ กำหนดขึ้นตามวิธีการของลิเคิร์ท (Likert) มีการประมาณค่าคำตอบของคำถามดังนี้

5 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด
4 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับมาก
3 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับปานกลาง
2 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับน้อย
1 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด

การแปลความหมายของข้อมูลโดยการนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาเทียบกับเกณฑ์ดังต่อไปนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 161)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 ความพึงพอใจในหัวข้อนั้นมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 ความพึงพอใจในหัวข้อนั้นมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 ความพึงพอใจในหัวข้อนั้นปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 ความพึงพอใจในหัวข้อนั้นน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 ความพึงพอใจในหัวข้อนั้นน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นนอกเหนือจากคำถามและข้อเสนอแนะ

การสร้างเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้า เอกสารตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตเนื้อหาเกี่ยวกับคุณภาพการจัดการเรียนการสอน เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการสร้างแบบสอบถาม
2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม
3. สร้างแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List) ได้แก่ แผนกวิชา ระดับชั้น รายวิชาที่ประเมิน และครูผู้สอนที่รับการประเมิน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของวิชาหลักการจัดการ (3200-1002) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 3 ด้าน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เกี่ยวกับข้อเสนอแนะของ นักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน

4. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลองที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน
5. เก็บรวบรวมข้อมูลแล้วทำการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล
6. เขียนรายงานการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาที่กำลังเรียนวิชาหลักการจัดการ (3200-1002) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวนทั้งสิ้น 81 ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ตารางประกอบการบรรยายโดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์หาค่าความถี่แต่ละรายการ โดยการหาค่าร้อยละ (Percentage) ได้แก่ แผนกวิชาที่สังกัด ระดับชั้น วิชาที่ประเมิน และครูผู้สอนที่รับการประเมิน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของวิชาหลักการจัดการ (3200-1002) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ซึ่งแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน และด้านการวัดและประเมินผล วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Devition) แล้วนำค่าไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การวิเคราะห์ของลิเคิร์ท (Likert)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง อยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง อยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง อยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นนอกเหนือจากคำถามและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามการศึกษาการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของวิชาหลักการจัดการ (3200-1002) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 เป็นนักศึกษาระดับ ปวส.1 โดยครูผู้สอนคือคุณครูกัณฐิกา แสงสุวรรณ สังกัดแผนกวิชาการบัญชี กลุ่ม 1 มากที่สุด ร้อยละ 50.6 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ ร้อยละ 25.9 และสาขาวิชาการเลขานุการ กลุ่ม 1 ร้อยละ 23.5

การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของวิชาหลักการจัดการ (3200-1002) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 4.14 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.18 โดยมีความพึงพอใจต่อ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน รายการผู้สอนใช้สื่อการสอนได้อย่างน่าสนใจ สูงที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 4.77 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.46 ส่วนรายการที่มีความพึงพอใจต่ำที่สุดคือ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน รายการผู้สอนเข้าสอนและเลิกสอนตรงตามเวลา อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 4.49 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.56 และด้านการวัดและประเมินผล รายการผู้สอนมีวิธีการวัดผลหลายวิธี อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 4.49 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.58

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการจัดทำวิจัยความพึงพอใจของนักศึกษา ที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนทุกแผนกวิชา เพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครู วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช อันก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักเรียน/นักศึกษา ต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงระดับความพึงพอใจของนักศึกษา ที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของวิชาหลักการจัดการ (3200-1002) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561
2. ผลการเรียนของผู้เรียนหลักการจัดการ (3200-1002) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เป็นไปอย่างเหมาะสม มีผลการเรียนที่ดีขึ้น
3. ใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาคุณภาพการสอนของครูผู้สอนในภาคเรียนถัดไป
4. เป็นแนวทางให้แก่ครูผู้สอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียน

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้มีวินัยและความรับผิดชอบของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 เลขานุการ กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวอังคณา ชูสุวรรณ
ตำแหน่ง ครูผู้ช่วย
วุฒิการศึกษา ค.บ.(ธุรกิจศึกษา)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้าน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง จึงจำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบต่าง ๆ มาเกื้อหนุนกัน ซึ่งต้องมีการพัฒนาโดยต้องคำนึงถึงทรัพยากรที่มีคุณภาพและสิ่งที่สำคัญที่สุดคือทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ โดยจะต้องมีคุณสมบัติด้านสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจที่ดี มีสติปัญญา มีความรู้ความสามารถ มีความอดทน ขยันขันแข็ง ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก กล้าเผชิญปัญหาและอุปสรรคด้วยความมุ่งมั่น ถ้ามนุษย์ทุกคนมีคุณสมบัติดังกล่าวก็จะเป็นผู้มีวินัยในตนเองซึ่งจะเป็นวัฒนธรรมที่ทุกคนในสังคมต้องปฏิบัติ เพราะจะทำให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข วินัยจึงเป็นคุณธรรมที่ควรสร้างและปลูกฝังให้ทุกคนใช้เป็นแนวทางสำหรับบังคับพฤติกรรมของตนเอง ทำให้บรรลุตามจุดหมายของชีวิตและประสบความสำเร็จในชีวิต เพราะฉะนั้นครูควรสร้างสรรค์วินัยให้เกิดแก่นักเรียน เมื่อนักเรียนมีวินัย มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนจะทำให้สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนให้เป็นไปในทางที่ดีงาม จึงควรมีการปลูกฝังให้ยึดถือและปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ถ้าหากในสังคมไม่มีการปลูกฝังและพัฒนาเด็กให้มีวินัยและมีคุณภาพแล้ว การพัฒนาสังคมและประเทศก็จะเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพจึงควรต้องปลูกฝังวินัยในตนเองให้เป็นพื้นฐาน ในที่สุดก็จะสามารถพัฒนาประเทศชาติให้มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้นดังนั้น การศึกษาจึงเป็นสิ่งที่สำคัญและมีความจำเป็นอย่างมากในการที่จะพัฒนาให้มนุษย์มีประสิทธิภาพและศักยภาพสูงสุด จากการเป็นคุณครูสอน นักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาเลขานุการ กลุ่ม 1 ซึ่งมีหน้าที่ดูแลนักเรียนด้านพฤติกรรมและการเรียนของนักเรียนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน พบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนบางคนในห้องเรียนไม่สนใจเรียน ขาดความรับผิดชอบและระเบียบวินัย จึงทำให้บรรยากาศการเรียนรู้ไม่เอื้อต่อการเรียนการสอนและมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์จึงทำให้เกิดปัญหาในการเรียนรู้จะส่งผลต่อนักเรียนบางคนที่มีผลการเรียนค่อนข้างต่ำ จึงต้องใช้กระบวนการวิจัยมาแก้ปัญหา โดยการนำทฤษฎีการเรียนรู้ ทฤษฎีแรงจูงใจ และทฤษฎีการวางเงื่อนไข มาใช้กับนักเรียนเพื่อเป็นการพัฒนาและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนและส่งเสริมศักยภาพของนักเรียน ให้เกิดการเรียนรู้เต็มศักยภาพและความสามารถของตนเอง ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีวินัย ความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง มีบรรยากาศการเรียนรู้ที่เหมาะสม เป็นการปลูกฝังระเบียบวินัย การรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ทำให้สามารถพัฒนานักเรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและมีผลการเรียนดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียนดีขึ้นของนักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาเลขานุการ กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาเลขานุการ กลุ่ม 1 จำนวน 29 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ การสังเกต และการสัมภาษณ์ การพูดคุย การใช้คำมั่นสัญญาและทฤษฎีเสริมแรง

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสังเกต แบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้การสังเกตและนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้นักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาเลขานุการ กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 29 คน ได้ตอบแบบสอบถามและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติส่วนตัวของนักเรียน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความรับผิดชอบของนักเรียน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากแบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับความมีวินัยและรับผิดชอบในห้องเรียน เมื่อนำผลสรุปของการตอบแบบสอบถามครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 พบว่านักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาเลขานุการห้อง1วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีความกระตือรือร้น เอาใจใส่ต่อการเรียน และมีวินัยและความรับผิดชอบมากขึ้น จากตารางพบว่า ในการตอบแบบสอบถามครั้งที่ 2 นักเรียนมีพฤติกรรมดังกล่าวมากกว่าครั้งที่ 1 หากพิจารณาในภาพรวมจะเห็นได้ว่าดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด คือ นักเรียนไม่นำงานวิชาอื่นมาทำขณะที่กำลังเรียนวิชาหนึ่ง ไม่คุยและเล่นเพื่อนในขณะที่ครูสอน ส่งงานและการบ้านตรงเวลาที่ครูกำหนด ไม่นอนหลับในห้องเรียนขณะชั่วโมงเรียน ทำการบ้านและไม่ลอกการบ้านเพื่อน ทำผิดจะพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้ มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย มาเรียนตรงเวลาและตั้งใจเรียน รู้จักวางแผนและเตรียมพร้อมที่จะศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการอ่านหนังสือ ทำให้นักเรียนสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียน ส่งผลให้การเรียนดีขึ้น และเป็นผู้ที่มีความสำเร็จในชีวิตตามจุดหมายที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการติดตามอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง ควรมีการติดตามอย่างต่อเนื่อง

2. ครู ผู้ปกครอง นักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรร่วมมือกันแก้ไขและสะท้อนปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนทำให้นักเรียนมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

นักเรียนได้มีความรับผิดชอบต่อรายวิชาต่างๆมากยิ่งขึ้น

ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเพศวิถีศึกษาและทักษะชีวิต ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ผู้วิจัย นายนิรุตติ์ สระบัว
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา บธ.บ.(บริหารธุรกิจ)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ให้ความหมายของการศึกษาคือกระบวนการเรียนรู้เพื่อความงอกงามของบุคคลโดยถ่ายทอดความรู้การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรมสร้างองค์ความรู้ที่เกิดจากสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้ ให้บุคคลเรียนรู้ตลอดชีวิต การศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้สมบูรณ์ ทั้งร่างกายจิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรม วัฒนธรรมการดำรงชีวิตสามารถอยู่กับผู้อื่นอย่างมีความสุข มุ่งพัฒนาบุคคลให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ , 2542) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช2551 จึงกำหนดให้สถานศึกษาวางแนวทางการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยเน้นพัฒนาสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน 5 ประการ หนึ่งในสมรรถนะสำคัญนั้น คือความสามารถในการคิดได้แก่คิดวิเคราะห์คิดสังเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณคิดสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 3) และกำหนดตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีสาระที่3 เทคโนโลยีสารสนเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ไว้ว่า นักเรียนค้นหารวบรวมข้อมูลที่สนใจและเป็นประโยชน์จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่เชื่อถือได้ตรงตามวัตถุประสงค์ รวมทั้งสร้างงานเอกสารเพื่อใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันด้วยความรับผิดชอบ โดยที่การสร้างชิ้นงานต้องมีการวางแผน ออกแบบอย่างสร้างสรรค์ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2551: 33 - 34) นอกจากนี้โรงเรียนทุกโรงเรียนต้องได้รับการประเมินมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (2548 : 16 - 17) ซึ่งทางสำนักงานจะประเมิน 14 มาตรฐาน53 ตัวบ่งชี้ มีมาตรฐานสำคัญที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนคือ มาตรฐานที่ 4 และตัวบ่งชี้ที่4.3 โดยมีสาระสำคัญคือผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์สังเคราะห์มีวิจารณญาณมีความคิดสร้างสรรค์คิดไตร่ตรองและมีวิสัยทัศน์ การพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์จึงนับได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญในการจัดการศึกษาโดยโรงเรียนนับว่ามีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ให้กับผู้เรียน

จากผลของการจัดการสอน พบว่ามีนักเรียนที่เรียนในรายวิชาเพศวิถีศึกษา นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 30 คน พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำผู้วิจัยจึงได้คิดหาวิธีการที่จะนำมาแก้ไขปัญหาในการเรียนดังกล่าวเพื่อให้นักศึกษาเกิดการพัฒนาจึงได้นำกิจกรรมการจัดการ

เรียนรู้แบบร่วมมือเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอน เพราะการเรียนโดยวิธีเกี่ยวกับการเรียนในรายวิชาเพศวิถีศึกษา ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้คิดหาวิธีการที่จะนำมาแก้ไขปัญหาในการเรียนดังกล่าวเพื่อให้นักศึกษาเกิดการพัฒนาจึงได้นำกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอน เพราะการเรียนโดยวิธีดังกล่าวจะช่วยพัฒนาและแก้ปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในชั้นเรียนระหว่างนักศึกษา รวมทั้งยังสร้างความภาคภูมิใจให้กับตนเองที่ได้ช่วยเหลือผู้อื่น และช่วยให้บรรยากาศในการเรียนมีความกระตือรือร้นมากยิ่งขึ้น มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นักศึกษาที่มีทักษะทางด้าน การคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ สูงจะมีบทบาททางการเรียนมากขึ้น ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองด้านอื่นๆ ได้ดียิ่งขึ้นต่อไป

การจัดการเรียนการสอนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ได้กำหนดให้นักเรียนทุกคนสามารถใช้ทักษะในการคิดแก้ไขปัญหา วิเคราะห์สถานการณ์ที่มีความจำเป็นต่อตนเอง จึงได้จัดการสอนในรายวิชาเพศวิถีศึกษาขึ้น ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหา 5 เรื่อง เพศสัมพันธ์ในช่วงวัยรุ่น สารพัดโอกาสเสี่ยง ต้นกับอ้อ เมื่อแฟนมีกิ๊ก 1 และเมื่อแฟนมีกิ๊ก ซึ่งวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ได้รับการขับเคลื่อนการจัดการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษารอบด้านให้กับนักเรียน นักศึกษา โดยประกาศใช้หลักสูตร ปวช. 2556 แทนหลักสูตร ปวช. 2545 (ปรับปรุง 2546) ตามวงรอบการใช้ของหลักสูตร รายวิชาเพศศึกษา ซึ่งได้รับการปรับเปลี่ยนชื่อรายวิชาเป็น “เพศวิถีศึกษา” เพื่อให้สอดคล้องกับความเข้าใจมากขึ้น ยังคงสถานะเป็นวิชาเลือกเช่นเดิม แม้ว่าการเรียนการสอนที่ผ่านมา นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านทัศนคติ มีการคิด วิเคราะห์ ก่อนการตัดสินใจ มีความรู้เรื่องเอดส์และเพศศึกษาที่รอบด้าน เกิดทักษะที่เป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิต เช่น การให้เกียรติเพศตรงข้ามการยอมรับเพศทางเลือก ยอมรับและไม่ตัดสินในการกระทำของคนอื่นและเห็นว่าคนเรามีความสามารถที่ไม่เหมือนกัน แต่สิ่งเหล่านั้นก็เป็นเพียงเด็กส่วนน้อยเท่านั้นที่ได้มีโอกาสเรียนรู้ เมื่อเทียบกับจำนวนนักเรียน นักศึกษา ทั้งหมดของวิทยาลัย ซึ่งมีจำนวน 4,315 คน และจากการค้นหาข้อมูลสถิติการติดเชื้อเอชไอวี ในจังหวัดนครศรีธรรมราช จากข้อมูลการรายงานสถิติผู้ติดเชื้อ HIV ปี 2559 ในกลุ่มเยาวชน ตั้งแต่อายุ 15 – 25 ปี พบว่ามีอัตราจำนวนผู้ติดเชื้อ ที่สูงขึ้น ข้อมูลจากกลุ่มระบาดวิทยา สำนักงานควบคุมโรคที่ 11 จังหวัดนครศรีธรรมราช จากสถานการณ์ดังกล่าวทำให้เห็นว่าโอกาสในการรับเชื้อในกลุ่มวัยรุ่นทั้งหญิงและชายมีเปอร์เซ็นต์สูงขึ้นจากการกระทำพฤติกรรมเสี่ยง เช่น การไว้ใจในคู่นอน ขาดการต่อรองพูดคุยประสบการณ์ทางเพศ การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ป้องกัน และจากการกระทำพฤติกรรม ดังกล่าว อาจนำไปสู่การตั้งครรภ์ที่ไม่พร้อม ยุติการตั้งครรภ์ และการติดเชื้อ เอชไอวี (HIV) ซึ่งหมายถึงการเพิ่มจำนวนกลุ่มผู้ติดเชื้อให้มากขึ้นอีกด้วย

ผู้วิจัยมีความเห็นว่าควรมีการช่วยเหลือนักเรียนที่มีทักษะชีวิตในด้านกระบวนการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ ต่อการดำเนินชีวิตและในขณะเดียวกันยังสามารถพัฒนานักเรียนที่มีทักษะทางด้านอื่น ๆ ที่จำเป็นไปพร้อมๆกันด้วย โดยให้นักเรียนที่มีทักษะทางด้านการปฏิเสธ ทักษะการต่อรอง ทักษะการตั้งคำถาม พฤติกรรมในการให้ความช่วยเหลือเพื่อนร่วมชั้น ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้ที่นักเรียนมีทักษะชีวิตที่ดีเป็นครูสอนให้กับนักเรียนที่มีทักษะในการทำงานค่อนข้างน้อย โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น น่าจะเป็นกิจกรรมการเรียนอีกแบบหนึ่งที่เหมาะ สำหรับนักเรียนและเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหาในการเรียนการสอนและยังเป็นทางเลือกหนึ่งที่จะนำไปปรับปรุงการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวทางดังกล่าว ช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น (ชีวัน บุญตั้น , 2546 ; สุจิตรา อมรสุวรรณ , 2548 ; นพดล เรียง , 2549 ; สุภาพร แจ่มศรี , 2552 ; รัฐวิทย์ ศรีดาวเรือง และ คมศักดิ์ เปี่ยมแสง , 2553)อีกทั้งยังส่งเสริมให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เกิดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ได้แก่ สร้างองค์ความรู้ให้แก่ตนเอง แก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล มีทักษะชีวิต มีความรับผิดชอบช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการเรียนรู้ เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของนักเรียน รวมทั้งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะชีวิตต่อรายวิชาเพศวิถีศึกษา ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาการโรงแรม หลังจัดการแบบร่วมมือเพื่อนสูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือหรือไม่อย่างไรและผลสัมฤทธิ์รายวิชาเพศวิถีศึกษาของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาการโรงแรมหลังจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสูงกว่าเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 60 หรือไม่อย่างไร และทักษะชีวิตต่อการเรียนรายวิชาเพศวิถีศึกษา ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาการโรงแรม หลังจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมากน้อยเพียงใด เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนวิชาเพศวิถีศึกษา ในการพัฒนาการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเพศวิถีศึกษาของนักเรียนประดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่1 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช หลังจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพศวิถีศึกษาของของนักเรียนประดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่1 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช หลังจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกับเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 60
3. เพื่อศึกษาทักษะชีวิตต่อการเรียนวิชาเพศวิถีศึกษาของนักเรียนประดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่1 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช หลังจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเพศวิถีศึกษาของนักเรียนประดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่1 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช หลังจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเพศวิถีศึกษา ของนักเรียนประดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่1 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช หลังจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสูงกว่าเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 60

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนประดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่1 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 30 คน

ตัวแปร

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ตัวแปรตาม มี 2 ตัวแปร ได้แก่

- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเพศวิถีศึกษา
- ทักษะชีวิตต่อการเรียนวิชาเพศวิถีศึกษา

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาในการวิจัยครั้งนี้ คือ เนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนบ้านควนขนุน จังหวัดพัทลุง ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระที่ 3 เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 คอมพิวเตอร์และการใช้งาน เพราะว่าในการจัดการเรียนการสอนได้มุ่งเน้นให้นักเรียนทุกคนสามารถใช้คอมพิวเตอร์ในการทำงานและสามารถสร้างงานเอกสารเพื่อใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างคล่องแคล่ว ซึ่งผู้วิจัยพบว่านักเรียนจะมีความแตกต่างระหว่างบุคคลค่อนข้างมาก โดยที่นักเรียนบางคนสามารถเรียนและทำงานตามที่ได้รับมอบหมายได้ในเวลาอันรวดเร็ว แต่ในขณะเดียวกันมีนักเรียนบางส่วนที่ใช้เวลามากในการทำงานชิ้นเดียวกัน ซึ่งเนื่องมาจากนักเรียนส่วนใหญ่ที่ทำงานได้ช้าเป็นผู้ที่มีทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์ค่อนข้างน้อยดังนั้นจึงทำให้ที่นักเรียนมีทักษะทางด้านคอมพิวเตอร์สูงเกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายในการรอเพื่อน และหาทางออกโดยการแอบใช้โปรแกรมอื่น หรือใช้อุปกรณ์อื่นระหว่างรอ และขออนุญาตออกไปนอกห้องบ่อยครั้ง จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งจะต้องมีการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนมีส่วนร่วมมากที่สุด และมีการสนับสนุนให้มีการช่วยเหลือกันในด้านการเรียนในชั้นเรียนโดยที่เด็กเก่งสามารถช่วยเหลือเด็กอ่อน มีความสามัคคีกัน และเห็นอกเห็นใจกัน การเรียนการสอนที่ให้นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสอนเพื่อนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เรียกว่า การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองคือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โดยใช้เวลาในการทดลองจำนวน 7 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง รวมเป็น 6 ชั่วโมง ซึ่งแบ่งได้ดังนี้

ชั่วโมงที่ 1 เรื่อง ทดสอบก่อนเรียน

ชั่วโมงที่ 2 เรื่อง เพศศึกษาในช่วงวัยรุ่น

ชั่วโมงที่ 3 เรื่อง สารพัดโอกาสเสี่ยง

ชั่วโมงที่ 4 เรื่อง ต้นกับอ้อ

ชั่วโมงที่ 5 เรื่อง เมื่อแฟนมีกิ๊ก 1

ชั่วโมงที่ 6 เรื่อง เมื่อแฟนมีกิ๊ก 2

ชั่วโมงที่ 7 เรื่อง ทดสอบหลังเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ใช้เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน สาระที่ 3 เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 คอมพิวเตอร์และการใช้งาน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 6 แผน ใช้เวลา 16 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สาระที่ 3 เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 คอมพิวเตอร์และการใช้งาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ใช้แบบทดสอบแบบปรนัย 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ
3. แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในด้านเนื้อหาสาระวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จำนวน 20 ข้อ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยวิธีการสร้างแบบสอบถาม
2. สร้างข้อสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก ให้ครอบคลุมตารางวิเคราะห์ข้อสอบ
3. หาความเที่ยงตรงโดยหาความสอดคล้อง วัดโดยผู้เชี่ยวชาญ
4. ทดลองใช้เพื่อหาค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนก
5. ทดลองใช้เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น
6. จัดพิมพ์เป็นแบบทดสอบฉบับสมบูรณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทดสอบก่อนเรียน/ทดลอง
2. เรียน/ปฏิบัติ
3. ทดสอบหลังเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผลดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเพศวิถีศึกษา ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่ามีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน คือ 63 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน 82.6 ซึ่งพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 สอดคล้องตามสมมติฐาน
3. ทักษะชีวิต หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ พบว่านักเรียนมีทักษะชีวิต ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการศึกษาไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่า วิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาการเรียนได้สูงขึ้น ดังนั้นครูต้องปรับวิธีการสอนโดยให้ความเป็นกันเองและสนิทสนมกับ นักเรียนจะทำให้นักเรียนที่ไม่เข้าใจในเนื้อหากล้าที่จะมาสอบถามกับครูผู้สอน

2. จากผลวิจัยพบว่า ในการสอนโดยใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนมีรูปแบบในการจัดหลายวิธี ครู ผู้สอนจะต้องศึกษาทำความเข้าใจรูปแบบของการจัดกิจกรรม ว่ารูปแบบใดเหมาะสมกับเนื้อหาในรายวิชาใดได้บ้าง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรส่งเสริมการสอนโดยใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ในการเรียนในรายวิชาทั่ว ๆ ไป เพราะการสอนโดยใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน จะทำให้นักเรียนได้ศึกษาเนื้อหาด้วยตนเอง และนักเรียนมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น

2. ก่อนทำการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ควรมีการแนะนำให้นักเรียนจับกลุ่มการเรียนก่อน เพราะนักเรียนอาจเกิดความสับสนหรือไม่เข้าใจในกระบวนการเรียนการสอนโดยวิธีเพื่อนช่วยเพื่อน และอาจส่งผลให้ไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนได้

3. ควรแนะนำข้อดีของการจัดการเรียนการสอนโดยวิธีเพื่อนช่วยเพื่อนก่อน เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้สึกอยากทำกิจกรรมมากขึ้น และจะส่งผลให้การจัดกิจกรรมนี้ประสบความสำเร็จ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเพศวิถีศึกษา ของนักเรียนประดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่1 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช หลังจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมสูงกว่าเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 60

2. ทำให้ทราบทักษะชีวิตการเรียนรายวิชาเพศวิถีศึกษาของนักเรียนประดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่1 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช หลังจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

พฤติกรรมการไม่ตรงต่อเวลาและการไม่รับผิดชอบเข้าชั้นเรียน วิชาการบริหารงานคุณภาพในองค์การ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการโรงแรม ปีการศึกษา 2561

ผู้วิจัย	นางธมลวรรณ นาคาลักษณ์
ตำแหน่ง	ครูจ้างสอน
วุฒิการศึกษา	บธ.บ. (การจัดการทั่วไป)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงทุก ๆ ด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง จึงจำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบต่าง ๆ มาเกื้อหนุนกัน ซึ่งต้องมีการพัฒนาโดยต้องคำนึงถึงทรัพยากรที่มีคุณภาพและสิ่งที่สำคัญที่สุดคือทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ โดยจะต้องมีคุณสมบัติด้านสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจที่ดี มีสติปัญญา มีความรู้ความสามารถ มีความอดทน ขยันขันแข็ง ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก กล้าเผชิญปัญหาและอุปสรรคด้วยความมุ่งมั่น ถ้ามนุษย์ทุกคนมีคุณสมบัติดังกล่าวก็จะเป็นผู้มีวินัยในตนเอง ซึ่งจะเป็นวัฒนธรรมที่ทุกคนในสังคมต้องปฏิบัติ เพราะจะทำให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข วินัยจึงเป็นคุณธรรมที่ควรสร้างและปลูกฝังให้ทุกคนใช้เป็นแนวทางสำหรับบังคับพฤติกรรมของตนเอง ทำให้บรรลุตามจุดหมายของชีวิตและประสบความสำเร็จ เพราะฉะนั้นครูควรสร้างสรรค์วินัยให้เกิดแก่นักเรียน เมื่อนักเรียนมีวินัย มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนจะทำให้สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนให้เป็นไปในทางที่ดีงาม จึงควรมีการปลูกฝังให้ยึดถือและปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ถ้าหากในสังคมไม่มีการปลูกฝังและพัฒนาเด็กให้มีวินัยและมีคุณภาพแล้ว การพัฒนาสังคมและประเทศก็จะเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพ จึงควรต้องปลูกฝังวินัยในตนเองให้เป็นพื้นฐาน ในที่สุดก็จะสามารถพัฒนาประเทศชาติให้มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น ดังนั้น การศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญและมีความจำเป็นอย่างมากในการที่จะพัฒนาให้มนุษย์มีประสิทธิภาพ และศักยภาพสูงสุด

จากการเป็นครูผู้สอนนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ซึ่งมีหน้าที่ดูแลนักเรียนด้านพฤติกรรมและการเรียนของนักเรียนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน พบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนบางคนในห้องเรียนไม่สนใจเรียน ขาดความรับผิดชอบและระเบียบวินัย จึงทำให้บรรยากาศการเรียนรู้ไม่เอื้อต่อการเรียนการสอนและมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ จึงทำให้เกิดปัญหาในการเรียนรู้จะส่งผลต่อนักเรียนบางคนที่มีผลการเรียนค่อนข้างต่ำ จึงต้องใช้กระบวนการวิจัยมาแก้ปัญหา โดยการนำทฤษฎีการเรียนรู้ ทฤษฎีแรงจูงใจและทฤษฎีการวางเงื่อนไขมาใช้กับนักเรียนเพื่อเป็นการพัฒนาและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนและส่งเสริมศักยภาพของนักเรียนให้เกิดการเรียนรู้เต็มศักยภาพและความสามารถของตนเอง ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีวินัย การรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ทำให้สามารถพัฒนานักเรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและมีผลการเรียนดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียนดีขึ้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

สมมุติฐานการวิจัย

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของนักเรียน ทำให้สามารถพัฒนาศักยภาพด้านพฤติกรรมและการเรียนให้ดีขึ้น

ประชากร

ประชากรของการศึกษาวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 27 คน

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการวิจัยไว้ดังนี้

1. ศึกษาหลักการ ทฤษฎีจิตวิทยาการศึกษา เจตคติ ทฤษฎีแรงจูงใจ ทฤษฎีการเรียนรู้แบบวางเงื่อนไข แบบการกระทำของสกินเนอร์ ลักษณะด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนและความรับผิดชอบ

2. กำหนดกรอบแนวความคิดในการวิจัย เพื่อทำการศึกษาความมีวินัยในตนเอง ความรับผิดชอบของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง

3. กำหนดวัตถุประสงค์

4. กำหนดกลุ่มประชากร การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดกลุ่มประชากร คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 จำนวน 27 คน

5. สร้างเครื่องมือการวิจัย โดยผู้วิจัยศึกษาจากหลักการ ทฤษฎี แนวคิด วัตถุประสงค์ เพื่อจำแนกว่าควรสร้างเครื่องมือวัดด้านใดบ้างให้เหมาะสมกับสภาพของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง ที่นำมาทำการวิจัยในครั้งนี้

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตัวเอง โดยการสังเกตให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม

7. การสรุปผลการวิจัยและนำเสนอผลการวิจัย โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลและเขียนสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การทำวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสังเกตและแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้การสังเกตและนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส) ชั้นปีที่ 1 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 27 คน ได้ตอบแบบสอบถามและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้ค่าร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกต ข้อมูลด้านการเรียนของแต่ละวิชา และการตอบแบบสอบถามจากนักเรียน การใช้แรงจูงใจเสริมแรงโดยใช้คำชมแก่นักเรียน รวมทั้งดูแลด้านการเรียนให้มีความรับผิดชอบ สนใจเรียน ซึ่งนักเรียนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการมาเรียนและการเรียนมากขึ้น ในการทำวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีความเอาใจใส่ต่อการเรียน รับผิดชอบและสนใจเรียนมากขึ้น มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ทำงานที่ได้รับมอบหมายและส่งงานตรงกำหนดเวลา รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความเต็มใจ โดยดูจากการสังเกต การสัมภาษณ์ ผลการเรียนและสรุปผลการเปรียบเทียบจากการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความมีวินัย ความรับผิดชอบ และความสนใจการเรียนของนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการติดตามอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง ควรมีการติดตามอย่างต่อเนื่อง

2. ครู ผู้ปกครอง นักเรียน และผู้เกี่ยวข้อง ควรร่วมมือกันแก้ไขและสะท้อนปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการเรียน

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการส่งงานช้า วิชากฎหมายการขนส่ง ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการจัดการทั่วไป โดยใช้กระบวนการสร้างนิสัย

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวกุลิสรา คงสงค์
ตำแหน่ง ครูจ้างสอน
วุฒิการศึกษา น.บ. (นิติศาสตรบัณฑิต)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ความวิตกอย่างหนึ่งของคนที่เป็นครูคืออยากให้ลูกศิษย์ที่เรากำลังสอนนั้นเกิดการเรียนรู้ ซึ่งการเรียนรู้ไม่ได้หมายถึงการที่นักศึกษาตอบคำถามที่ครูถามได้เท่านั้น แต่หมายถึงการที่เขารู้ว่าสิ่งที่เขากำลังเรียนคืออะไร สามารถใช้ความรู้ที่มีอยู่แล้วมาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ที่กำลังสอน และสามารถนำสิ่งที่ครูสอนไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์อื่น ๆ ได้ โดยครูจะต้องสร้างบรรยากาศการเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ต้องทำให้ผู้เรียนเรียนอย่างกระตือรือร้น ควรจะให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานกลุ่มเพื่อที่จะแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นกับเพื่อน การสร้างแบบเรียนและกิจกรรมในห้องเรียน ควรจะให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเลือกกิจกรรม เลือกการบ้าน และเลือกกลุ่มคนที่เขาอยากจะทำกิจกรรมในห้องเรียนด้วย ผู้เรียนควรจะรู้ว่าเขาถูกคาดหวังให้เรียนอะไรในวิชานั้น เพื่อจะได้รู้ว่าวิธีการเรียนที่เขาเรียนเหมาะสมหรือไม่ และเขาบรรลุเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้หรือไม่ ครูควรจะคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างผู้เรียน ว่าเด็กในชั้นมีความสามารถ ความชอบ และมีแรงจูงใจในการเรียนแตกต่างกัน ถ้าหากกำหนดให้เด็กทำงานแบบเดียวกัน คนทุกคนจะเกิดการเรียนรู้ไม่เท่ากัน นอกจากนี้ครูควรจะให้ความสำคัญกับการสอนให้เด็กตระหนักว่าเขากำลังเรียนอะไร และเรียนอย่างไร

ปัญหาด้านการเรียนการสอน หากผู้เรียนไม่มีวินัยของตนเอง ส่งงานช้า ย่อมเป็นเหตุหนึ่งที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ โดยทำให้เรียนไม่เข้าใจอย่างต่อเนื่อง เรียนไม่ทันเพื่อนในชั้นเรียน ทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนลดลง ฉะนั้น การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการส่งงานช้าของนักศึกษาจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งต้องได้รับการแก้ไข

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อแก้ไขพฤติกรรมการส่งงานช้าของนักศึกษา
2. เพื่อสร้างวินัยในการเรียนของนักศึกษา
3. เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตัวแปร

ตัวแปรต้น คือ กระบวนการสร้างนิสัย

ตัวแปรตาม คือ ผลการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการส่งงานช้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดการทั่วไป ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 19 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ใบเช็คชื่อการส่งงานช้า บันทึกพฤติกรรมอันไม่พึงประสงค์ของนักศึกษาที่ส่งงานช้า

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เมื่อได้รับมอบหมายให้นักศึกษาแล้ว ก็จะกำหนดวันส่งงานทุกครั้ง และเมื่อถึงกำหนดเวลาการส่งงานของนักศึกษา ได้ดำเนินการดังนี้

1. ตรวจสอบการส่งงานช้าของนักศึกษาทุกชิ้นงานอย่างสม่ำเสมอ
2. นักศึกษาที่ส่งงานช้า จะจดบันทึกพฤติกรรมการส่งงานช้า พร้อมให้ชี้แจงสาเหตุการส่งงานช้า การปรับปรุงแก้ไข คิดวิเคราะห์ผลกระทบต่อการเรียน ของการส่งงานช้า และให้นักศึกษาเซ็นรับทราบการปรับปรุงแก้ไข
3. บันทึกความถี่อย่างต่อเนื่อง แจงนับจำนวนนักเรียนที่ส่งงานช้า แบ่งช่วงเวลาเป็น 2 ช่วง คือ ต้นภาคเรียน (9 สัปดาห์แรก) และปลายภาคเรียน (9 สัปดาห์หลัง) แล้วเปรียบเทียบจำนวนความถี่ของการส่งงานช้าของนักศึกษา ต้นภาคเรียน-ปลายภาคเรียน แล้วแสดงผลเป็นค่าร้อยละ

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการหาค่าร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

หลังการตรวจสอบการส่งงานช้าของนักศึกษาทุกชิ้นงานอย่างสม่ำเสมอ และนักศึกษาที่ส่งงานช้าจะจดบันทึกพฤติกรรมการส่งงานช้า พร้อมให้ชี้แจงสาเหตุการส่งงานช้า การปรับปรุงแก้ไข คิดวิเคราะห์ผลกระทบต่อการเรียนของการส่งงานช้า พบว่า นักศึกษาปรับปรุงตัวเองส่งงานตรงตามเวลาที่กำหนดมากขึ้นกว่าเดิม สามารถลดการส่งงานช้า มีค่าลดลงได้

ข้อเสนอแนะ

ควรจะมีการวิจัยการส่งงานช้าให้กว้างขวางขึ้น เช่นวิจัยในชั้นเรียนอื่น ๆ รายวิชาอื่น ๆ

แผนกวิชาภาษาต่างประเทศธุรกิจ

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและความพึงพอใจของนักศึกษาหลักสูตร Mini English Program ระดับ ปวส.1 และ ปวส.2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางนุชนาถ หนุมาศ
ตำแหน่ง	ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา	ศศ.ม.(การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันภาษาอังกฤษนับว่ามีบทบาทสำคัญในชีวิตประจำวันของคนทั่วโลก และภาษาอังกฤษยังเป็นภาษาสากลที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวงการการศึกษาได้ตระหนักถึงความสำคัญในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งในประเทศไทยก็มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมาเป็นเวลาช้านาน และมีการนำวิธีการสอนที่หลากหลายมาใช้ในการสอน แต่การสอนภาษาอังกฤษยังประสบปัญหาต่าง ๆ เช่น ผู้เรียนเรียนภาษาอังกฤษหลายปีแต่ไม่สามารถสื่อสารหรือพูดภาษาอังกฤษได้ หรือไม่สามารถอ่านเขียนได้ ปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหาดังกล่าวอาจเกิดจากครูผู้สอนและตัวผู้เรียน ด้านครูผู้สอนนั้นพบว่าในการเรียนการสอนระดับอาชีวศึกษาครูผู้สอนบางคนอาจไม่มีความถนัดและเชี่ยวชาญในการสอนในวิชาที่สอน ทำให้ขาดความมั่นใจในการจัดกิจกรรมการสอน เนื่องจากไม่ได้สอนในสาขาที่เรียนมา ส่วนด้านผู้เรียนนั้นมีปัญหาในเรื่องการขาดแรงจูงใจในการเรียน รูปแบบการสอนมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการทำให้กิจกรรมในชั้นเรียนเป็นไปอย่างน่าสนใจ ทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน ทำให้เกิดความใฝ่รู้ใฝ่เรียนได้ หากไม่เป็นไปดังที่กล่าวอาจทำให้ผลการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไม่บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ อย่างไรก็ตามรูปแบบการสอนของครูในระดับอาชีวศึกษายังเป็นที่น่าสนใจว่ามีการจัดการเรียนการสอนอย่างไร เมื่อรัฐบาลจัดให้มีการอบรมครูทั่วประเทศด้านการสอนในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ครูมีการพัฒนาการสอนหรือไม่ หรือมีความต้องการเทคนิควิธีการสอนเพิ่มเติมอีกหรือไม่ มีปัญหาและอุปสรรคในการสอนอย่างหรือไม่ หรือมีความต้องการเทคนิควิธีการสอนเพิ่มเติมอีกหรือไม่ มีปัญหาและอุปสรรคในการสอนอย่างไรที่ทำให้การจัดการเรียนการสอนไม่บรรลุวัตถุประสงค์ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับอาชีวศึกษา ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อสำรวจความพึงพอใจของผู้เรียน เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และเป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาและครูผู้สอนภาษาอังกฤษ และสามารถเลือกรูปแบบการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพต่อการเรียนการสอน เพื่อให้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับอาชีวศึกษา ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1-2 สาขาวิชาภาษาต่างประเทศธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 16 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบสอบถามรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
2. แบบสอบถามความพึงพอใจรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเอง โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎีและวิธีการประเมินความพึงพอใจจากการทำแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจแบบ Rating Scale (5 ตัวเลือก; Likert)
3. ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ตรวจแบบสอบถาม (IOC)
4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญและแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง
5. ปรับ/แก้ไขแบบสอบถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามรูปแบบและความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน Mini English Program ไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ให้กับกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม จำนวนทั้งสิ้น 1 ชุด ก่อนการตอบแบบสอบถามผู้วิจัยจะอธิบายจุดประสงค์ของการเก็บข้อมูลและอธิบายวิธีการกรอกแบบสอบถามให้เข้าใจก่อนแล้วจึงให้กลุ่มตัวอย่างทำการประเมิน
2. หลังจากนำแบบสอบถามรูปแบบและความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน Mini English Program คือ ตอบครบทุกข้อและสมบูรณ์ทุกฉบับ ผู้วิจัยจึงนำแบบสอบถามที่ได้มาตราวัดให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนำข้อมูลที่ได้มาคำนวณหารูปแบบและความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน Mini English Program

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ระดับการศึกษาก่อนเข้าศึกษา

ตอนที่ 2 ระดับการศึกษาปัจจุบัน

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร Mini English Program

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจรูปแบบการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร Mini English Program

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

1. รูปแบบการจัดการเรียนภาษาอังกฤษของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ครูผู้สอนใช้ปฏิบัติมากที่สุด คือ วิธีสอนตามแนวการสอน

ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching (CLT) ค่าเฉลี่ย 3.86 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.88

2. ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.68 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.73

ข้อเสนอแนะ

จากการทำวิจัย พบว่า นักเรียน นักศึกษาต้องการให้ครูผู้สอนเน้นสอนแบบปฏิบัติสนทนาในสถานการณ์จริงเพื่อที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และความพึงพอใจของนักเรียน นักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยเฉพาะความพึงพอใจเกี่ยวกับด้านวิธีสอนทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะด้านการสื่อสาร ซึ่งนักเรียน นักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในอันดับสุดท้าย ฉะนั้น ควรที่จะต้องหาวิธีในการปรับปรุงด้านวิธีการสอนเพื่อให้นักเรียน นักศึกษาได้เกิดกระบวนการสื่อสารได้อย่างแท้จริง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของสถานศึกษา
2. สามารถนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนและจัดการพัฒนาครูหลักสูตรและปัจจัยอื่น ๆ แก้ปัญหาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีคุณภาพต่อไป

สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอน วิชาภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงาน (3000-1203) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวชาตยา แซ่ตัน
ตำแหน่ง ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา ศษ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

วิชาภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงาน (30001203) เป็นวิชาที่ศึกษาหลักและการใช้ภาษาโครงสร้างของประโยคในรูปแบบต่าง ๆ ที่ใช้ในการธุรกิจ การเขียนจดหมาย ฝึกการเขียนข้อความสั้น ๆ และการกรอกแบบฟอร์มต่าง ๆ สนทนาโต้ตอบทางธุรกิจตามสถานการณ์ต่าง ๆ มีประเด็นปัญหาในการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนยังไม่เป็นที่น่าพอใจ อาจเนื่องมาจากนักศึกษามีพื้นฐานเกี่ยวกับภาษาอังกฤษไม่ดีพอ และขาดแรงจูงใจด้านการเรียนภาษาอังกฤษ ทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นวิชาที่ยาก ผู้สอนมีความต้องการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น จึงจำเป็นต้องทำการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาดังกล่าว เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงาน (30001203) ด้านการเตรียมการสอน การดำเนินการสอน การใช้สื่อการสอน การวัดและการประเมินผล และด้านการปรับปรุงการเรียนการสอน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 37 คน ซึ่งเป็นกลุ่มที่ผู้วิจัยสอนเป็นการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามสภาพปัญหาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงาน (30001203) เป็นแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเอง โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาเอกสารแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของลิเคอร์ท (Likert Scale)

1.1 นำข้อมูลจากการศึกษาในข้อ 1-2 มาสร้างแบบสอบถามมีโครงสร้าง เพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงาน (30001203)

1.2 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสมของเนื้อหาและภาษาที่ใช้โดยให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์เป็นการหาความเที่ยงตรง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยนำแบบสอบถามไปให้นักศึกษาที่เป็นประชากร จำนวน 37 คน และเก็บคืนด้วยตนเอง ได้รับคืนมาสมบูรณ์ครบ 37 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100
2. ตรวจให้คะแนนการทำแบบทดสอบและคะแนนแบบสอบถามแล้วนำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ
3. สรุปและอภิปรายผลการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป เกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการหาค่าความถี่และร้อยละ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงาน (30001203) ในภาพรวมและแยกรายด้าน โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สำหรับแบบสอบถามปลายเปิดนำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบจัดกลุ่มของคำตอบ โดยการแจกแจงความถี่

1. ด้านการสอนและเทคนิคการสอน
2. ด้านบุคลิกลักษณะของอาจารย์
3. ด้านสื่อประกอบการสอน
4. ด้านการวัดและประเมินผล

สรุปผลการวิจัย

1. นักศึกษาส่วนใหญ่ที่ศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงาน (30001203) เป็นเพศหญิง ร้อยละ 100 ระดับเกรดเฉลี่ยสะสมสูงสุด 3.01-3.50 ร้อยละ 48.65 และต่ำสุดคือ ต่ำกว่า 2.00 ร้อยละ 2.70 นักศึกษาเข้าเรียนต่อภาคการเรียนส่วนใหญ่เข้าเรียนมากกว่า 10 ครั้ง ร้อยละ 83.78 และต่ำสุดคือ น้อยกว่า 5 ครั้ง ร้อยละ 2.70

2. สภาพการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงาน (30001203) ภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$=4.10 , S.D=0.15) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการวัดและประเมินผล สูงที่สุด อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 4.15 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.32 รองลงมาคือ ด้านการสอนและเทคนิคการสอน อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 4.13 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.27 ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 4.11 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.34 และต่ำที่สุดคือ ด้านสื่อประกอบการสอน อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 4.02 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.44 ตามลำดับ

3. ระดับปัญหาการจัดการเรียนการสอนในภาพรวมในวิชาภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงาน (30001203) อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 1.66 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.13 เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ด้านการสอนและเทคนิคการสอน อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 1.69 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.28 ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอน อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 1.69 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.42 ด้านสื่อประกอบการสอน อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 1.69 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.41 และต่ำที่สุดคือ ด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 1.57 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.33 ตามลำดับ

4. การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอน ระดับการปฏิบัติและระดับปัญหา ในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงาน (30001203) ในภาพรวมและรายด้าน พบว่า ระดับการปฏิบัติการมีค่าเท่ากับ 4.10 ค่าเฉลี่ยระดับปัญหามีค่าเท่ากับ 1.66 เห็นได้ว่าภาพรวมระดับปฏิบัติการในการเรียนการสอนสูงกว่าระดับปัญหา โดยทุกด้านมีระดับปฏิบัติการในการเรียนการสอนสูงกว่าระดับปัญหา

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการทำวิจัยในด้านการจัดการเรียนการสอน โดยวิธีการเรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยจัดการเรียนการสอนโดยมีกลุ่มคอยให้คำแนะนำการเรียน และสามารถศึกษาค้นคว้า

2. ควรมีการจัดการเรียนการสอน โดยเน้นการพัฒนาประสิทธิภาพการสอน และเน้นการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม ทักษะทางปัญญา ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. จากการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงาน (30001203) จะช่วยทำให้ผู้สอนได้เข้าใจผู้เรียน ในขณะเดียวกัน จะทราบผลการสอนของตนเองตามความคิดเห็นของนักศึกษา

2. นำผลการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงาน (30001203)

การศึกษาความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียน นักศึกษาแผนกวิชาภาษาต่างประเทศธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางนันทรัตน์ ชนะชู
ตำแหน่ง ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา ศศ.บ (ภาษาอังกฤษ)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลและเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้สื่อสารกับประชาคมโลกได้อย่างไร้ขีดจำกัด ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและความรู้ในแขนงต่าง ๆ ดังนั้นการพัฒนาประเทศในทุกด้านให้มีความเจริญก้าวหน้าและทัดเทียมกับนานาประเทศในโลกจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องพัฒนาศักยภาพของประชากรของประเทศให้มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ประเทศไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษมาโดยตลอด จะเห็นได้จากการจัดการศึกษาของชาติกำหนดให้มีการเรียนการสอนวิชาอังกฤษในระดับต่าง ๆ มาเป็นเวลานานเพื่อให้ประชากรของชาติสามารถสื่อสารกับนานาชาติด้วยภาษาอังกฤษทั้งทางด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน

ปัจจุบันนี้หลายคนเริ่มให้ความสำคัญกับการเรียนภาษากันมากขึ้น เพราะภาษาถือเป็นบันไดที่จะทำให้เราก้าวสู่ความสำเร็จและเป็นประตูเชื่อมออกไปสู่ต่างประเทศได้โดยเฉพาะภาษาอังกฤษซึ่งได้กลายมาเป็นภาษากลางของประชาคมอาเซียนทุกประเทศ รวมถึงประเทศไทยก็ได้เข้าร่วมประชาคมอาเซียนตั้ง พ.ศ. 2558 ซึ่งนักศึกษาที่กำลังศึกษาในปี 2560 นี้จะต้องมีความพร้อมเรื่องภาษา เพราะเมื่อจบออกไปจะต้องเผชิญกับการแข่งขันที่สูงขึ้นเนื่องจากตลาดแรงงานไม่ได้ปิดกั้นแค่ในประเทศอีกต่อไป (http://www.enn.co.th)

ดังนั้นการพูดภาษาอังกฤษนั้นจะสื่อสารได้ก็ต่อเมื่อฟังรู้ เรื่องแล้วสามารถโต้ตอบได้ นอกจากโต้ตอบแลกเปลี่ยนข้อมูลแล้วรวมไปถึง การเล่าเรื่อง บรรยาย แสดงความคิดเห็น การ-วิเคราะห์ จึงจะถือว่าเป็นสุดยอดในการพูดภาษาอังกฤษ ปัจจุบันได้พบนักศึกษาที่จบใหม่ ไม่สามารถพูด

ภาษาอังกฤษได้ดีพอ เนื่องจากความรู้สึกวิตกกังวลความประหม่าเป็นเรื่องที่พบเห็นโดยปกติในการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศซึ่งความรู้สึกวิตกกังวลในเรื่องการพูดนี้เป็นที่ยอมรับกันว่ามีผลการแสดงแก่ต่อการพูดของผู้เรียนด้วยเหตุนี้

ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญของปัญหาการพูดภาษาอังกฤษของคนไทยโดยเฉพาะอย่างยิ่งความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน นักศึกษา แผนกวิชาภาษาต่างประเทศธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช นักเรียน นักศึกษาเหล่านี้จะสำเร็จการศึกษาออกไปรับใช้สังคมและเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติให้กับภาครัฐและส่วนต่าง ๆ ของประเทศในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน นักศึกษา ระดับ ปวช.1-ปวส.2 แผนกภาษาต่างประเทศธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน นักศึกษา แผนกภาษาต่างประเทศธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับ ปวช.1 - ปวส.2 แผนกวิชาภาษาต่างประเทศธุรกิจ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับ ปวช.1 - ปวส.2 แผนกวิชาภาษาต่างประเทศธุรกิจ จำนวน 48 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามระดับความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน นักศึกษาระดับ ปวช.1 – ปวส.2 แผนกภาษาต่างประเทศธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช แบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 ข้อมูลระดับความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน นักศึกษา แผนกวิชาภาษาต่างประเทศธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ (ปลายเปิด)

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ออกแบบสอบถาม
2. นำแบบสอบถามมาทดลองใช้แล้วปรับปรุง
3. รวบรวมแบบสอบถามและวิเคราะห์ข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามแบบระดับความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ให้กับกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบ สอบถามก่อนการตอบแบบสอบถามผู้วิจัยจะอธิบาย จุดประสงค์ของการเก็บข้อมูล และอธิบายวิธีการกรอกแบบสอบถามให้เข้าใจก่อน แล้วจึงให้กลุ่มตัวอย่าง
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าร้อยละ
2. ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$)
3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยดังกล่าวข้างต้นสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของหลักสูตรภาพรวมที่สามารถตอบสนองต่อความวิตกกังวลของนักเรียนนักศึกษาได้ในระดับมาก อย่างไรก็ตามยังมีประเด็นปลีกย่อยบางประการที่ผู้เกี่ยวข้องโดยตรงคือ แผนกวิชาภาษาต่างประเทศธุรกิจควรนำไปพิจารณา

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการวิจัยความวิตกกังวลในการใช้ภาษาอังกฤษ ในทักษะด้านการฟัง อ่าน และเขียน ในครั้งต่อไปเพื่อเป็นการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนทักษะภาษาอังกฤษในทุก ๆด้าน
2. ควรมีการวิจัยความวิตกกังวลในการใช้ภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ในโอกาสต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน นักศึกษา
2. ได้เป็นแนวทางในการศึกษางานวิจัยให้กับแผนกวิชาภาษาต่างประเทศ

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขางานการบริการอาหารและเครื่องดื่ม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางมาลัย ชูขันธ์
ตำแหน่ง ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา ศษ.ม.(บริหารการศึกษา)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลและเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการสื่อสารกับประชาคมโลกได้ อย่างไร้ขีดจำกัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเข้าร่วมนำเสนอ ผลงานปากเปล่าในการประชุมสัมมนาวิชาการในระดับนานาชาติ การพูดภาษาอังกฤษเป็นอุปสรรคอย่าง ยิ่งที่ทำให้คนไทยเสียโอกาสในการแข่งขัน เผยแพร่ความรู้ ความสามารถและผลงานการคิดค้นสู่เวทีโลก ซึ่งปัญหาที่ผู้วิจัยประสบในการสอนภาษาอังกฤษในวิทยาลัยคือ ผู้สอนมักเน้นโครงสร้างทางภาษามากกว่าการฝึกพูด นักศึกษาไม่ค่อยกระตือรือร้นที่จะพูด ไม่กล้าแสดงออก และไม่สามารถนำเรื่องที่เรียนไปประยุกต์ใช้ในการพูดสื่อสาร ทำให้นักศึกษาไม่สามารถใช้ภาษาในการพูดได้อย่างเหมาะสมตาม

โอกาสและสถานการณ์ รวมทั้งนำความรู้ไปใช้เพื่อสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ไม่ได้เน้นการสอบพูด จึงส่งผลให้ผู้เรียนไม่ประสบความสำเร็จในการพูดตามเป้าหมายของหลักสูตร

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยเห็นว่าการใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยรับผิดชอบในการสอน อีกทั้งเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมสู่สถานประกอบการตามสาขาวิชาที่นักศึกษาเรียน ซึ่งเน้นการพูดภาษาอังกฤษเป็นส่วนมาก สำหรับการฝึกงานหรือทำงานในโรงแรม ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนภาษาอังกฤษ จึงมุ่งศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ด้วยวิธีการแสดงบทบาทสมมุติของนักศึกษาสาขางานการบริการอาหารและเครื่องดื่ม กลุ่ม 3 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการสอนด้วยวิธีแสดงบทบาทสมมติ
2. เพื่อศึกษาความพึงใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยวิธีแสดงบทบาทสมมติ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขางานบริการอาหารและเครื่อง วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 สาขางานบริการอาหารและเครื่อง กลุ่ม 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบประเมินทักษะด้านการพูดโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติของ นักศึกษาก่อนและหลังการทดลอง
2. แบบประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (ระหว่างการประเมิน)
3. แบบประเมินความพึงพอใจในการเรียนการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยการแสดงบทบาทสมมุติ

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. แบบประเมินตนเองก่อนเรียน
2. แบบประเมินทักษะการพูดด้วยการแสดงบทบาทสมมุติ
3. แบบประเมินตนเองหลังเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ดำเนินการทดลอง โดยใช้เวลาในการทดลอง 12 ชั่วโมง
2. ใช้เกณฑ์การประเมินทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง
3. ใช้เกณฑ์การประเมินตนเองด้านทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษระหว่างการทดลอง
4. ใช้แบบประเมินความพึงพอใจในการเรียนการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยการแสดงบทบาทสมมติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินตนเองก่อนเรียน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจในการพูดภาษาอังกฤษด้วยการแสดงบทบาทสมมุติ

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินตนเองหลังเรียน

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

กิจกรรมบทบาทสมมุติที่ผู้วิจัยได้เน้นให้นักศึกษาเรียนได้ฝึกการใช้ในการพูด พบว่านักศึกษามีพัฒนาการด้านการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นและเมื่อพิจารณาจากแบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษระหว่างการทดลองของตนเองทั้ง 4 ครั้ง พบว่านักศึกษามีพัฒนาการด้านการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน มีการกำหนดเป้าหมายในการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารอย่างชัดเจนสามารถพูดครอบคลุมเนื้อหาหรือหัวข้อที่กำหนดได้ทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยดีขึ้นตามลำดับ คือ 2.75, 2.80, 3.50 และ 3.70 มีผลการประเมินตนเองระหว่างการทดลอง และผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาในระดับดี และนักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก

สรุปได้ว่า การใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติสามารถพัฒนาผู้เรียนในด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้และผู้เรียนมีความพึงพอใจในการเรียนด้วยวิธีแสดงบทบาทสมมุติเช่นกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงหรือจัดสถานการณ์ให้สอดคล้องกับสถานการณ์จริงมากที่สุด
2. ควรทำการทดลองกับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ซึ่งผู้วิจัยควรศึกษาผลการใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติในการพัฒนาทักษะพูดกับนักศึกษาในระดับชั้นอื่น ๆ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักศึกษาสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้ถูกต้องตามโอกาสและสถานการณ์
2. นักศึกษามีความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยวิธีแสดงบทบาทสมมุติ

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะหน่วยการเรียน เรื่อง Communicate Online ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขางานการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางพัชรีย์ ทองขวัญ
ตำแหน่ง ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา ศศ.บ. (ภาษาอังกฤษ)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

สังคมโลกปัจจุบันเป็นสังคมข้อมูลข่าวสาร ความก้าวหน้า ความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและวัฒนธรรมมีผลกระทบทั่วถึงอย่างรวดเร็ว บุคคลในสังคมต้อง ติดต่อพบปะเพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคมหรือเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ภาษาต่างประเทศจึงกลายเป็น เครื่องมืออันสำคัญยิ่งในการสื่อสารความรู้สึกนึกคิดเพื่อให้เกิดความเข้าใจกันและกันในการศึกษาหาข้อมูลความรู้และถ่ายทอดวิทยาการต่างๆ แก่กัน ในด้านเศรษฐกิจภาษามีความจำเป็นยิ่งขึ้นในการเจรจาต่อรองด้านการค้าและการประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจะช่วยสร้างสัมพันธภาพอันดีระหว่างชนชาติไทยเพราะมีการเข้าใจในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละเชื้อชาติ ทำให้สามารถปฏิบัติตนต่อกันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมมากขึ้น (กรมวิชาการ, 2550)

อีกทั้งความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีในปัจจุบัน ทำให้โลกมีวัฒนาการและมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง มนุษย์สามารถติดต่อสื่อสารอย่างไร้พรมแดน ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่ได้รับผลกระทบจากการเจริญเติบโตของเทคโนโลยีสารสนเทศจำนวนมหาศาลหลั่งไหลเข้าสู่ประเทศไทย สังคมไทย และคนไทย ซึ่งข้อมูลเหล่านี้เป็นภาษาอังกฤษ จึงจำเป็นที่การจัดการศึกษาของประเทศต้องเร่งพัฒนา ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงเพื่อพัฒนาคนในประเทศ ให้มีศักยภาพเพียงพอต่อการดารงชีวิตอย่างมีคุณภาพซึ่งสอดคล้องกับความมุ่งหมายและหลักการของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา 6 การจัดการศึกษาต้องเป็นไป เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้ มีคุณธรรมและจริยธรรม สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่สำคัญในการติดต่อสื่อสาร ทักษะที่สำคัญในการแสวงหาความรู้ คือทักษะการอ่าน ดังที่ วีรชาติ ชัยเนตร (2541 : 4) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตในโลกปัจจุบัน ผู้ที่อ่านมากย่อมมีความรู้มาก สอดคล้องกับพรรณศรี ปทุมสิริ (2541 : 2) กล่าวว่าทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจัดว่าเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันของคนยุคใหม่ การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญยิ่งสำหรับการแสวงหาความรู้ เพราะการอ่านจะช่วยสร้างเสริมความรู้ความคิดของคนให้เพิ่มพูนยิ่งขึ้น การอ่านมีบทบาทสำคัญในการเรียนทุกระดับ วิสาข์ จัติวัตร์ (2528 : 15) กล่าวว่า ในบรรดาทักษะภาษาอังกฤษอันประกอบด้วยทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนนั้น ทักษะที่จำเป็นมากที่สุดคือ ทักษะการอ่าน ซึ่งต้องใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น การอ่านฉลากยา การอ่านป้ายโฆษณา ตลอดจนวิธีการใช้ผลิตภัณฑ์ที่มาจากต่างประเทศ ตลอดจนความจำเป็นในการอ่านตำราภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาตรี ปริญญาโท ดังนั้นทักษะการอ่านจึงเป็นทักษะที่นักเรียนต้องการและควรได้รับการส่งเสริมเป็นอย่างยิ่ง สอดคล้องกับสุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2530 : 50) ให้ความคิดเห็นว่า ในกระบวนการเรียนการสอนทักษะต่าง ๆ ในวิชาภาษาอังกฤษ นับว่าทักษะอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและมีประโยชน์มากทักษะหนึ่ง ผู้เรียนมีโอกาสใช้ทักษะการฟัง การพูด และการเขียน น้อยกว่าการอ่าน และในทานองเดียวกัน แฮริสและชเพย์ (Harris and Spay. 1979 : 2) เชื่อว่าการอ่านเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้อ่านได้รับความรู้ ข่าวสาร และการบันเทิง การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียนมีทักษะในการอ่าน การฟัง การพูด และ การเขียน ดังที่ กัญญา ปัญญสุทธ์ (2522 : 3) กล่าวว่า ในการสอนทักษะจำเป็นต้องฝึกซ้ำ ๆ ทบทวนบ่อย ๆ จึงจะใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้องแม่นยามากขึ้น การอ่านเป็นสิ่งจาเป็นต้องฝึกให้มีความชำนาญ เพื่อฝึกฝนประสบการณ์ทาให้เกิดความคิดกว้างขวาง มีความคิดเฉียบแหลม การอ่านภาษาอังกฤษไม่สามารถแยกออกจากทักษะอื่นๆ ดังที่ ไวท์ (White. 1981 : 89) กล่าวว่าการอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นและใช้ในชีวิตประจำวันมากกว่าทักษะอื่น ๆ เมื่อเรียนในระดับที่สูงขึ้นไป ผู้เรียนต้องศึกษาค้นคว้าตำราทางวิชาการเป็นภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ ผู้ที่มีทักษะการอ่านสูงย่อมมีโอกาสมากกว่าในการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมได้เป็นอย่างดี

การที่ผู้เรียนจะมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจะต้องมีความรู้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี ต้องสามารถเป็นผู้นำในการใช้สื่อและนวัตกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่ง ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (พูนทรัพย์ นาคนาคา. 2539 : 3) โดยเฉพาะในสังคมที่เรียนรู้ภาษาต่างประเทศในสภาพแวดล้อมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ใช้ภาษานั้นเป็นภาษาแม่ และไม่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการสื่อสารในชีวิตประจาวัน ดังเช่นในประเทศไทย จึงเป็นสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยในการใช้ภาษาน้อยที่สุด (กิตติพงษ์ ทวีวงษ์. 2538 : 3) รวมทั้งการขาดสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน (ดวงเดือน แสงชัย. 2533)ใน การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง นอกจากครูสอนภาษาอังกฤษจะต้องรู้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดีแล้ว เครื่องมือที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของครูภาษาต่างประเทศ ก็คือสื่อการเรียนที่ดี และการมีตำราอย่างเพียงพอ ซึ่งจะเป็นคู่มือที่ช่วยในการสอน สื่อการเรียนจะเป็นตัวกำหนดส่วนสำคัญของการเรียนการสอนในห้องเรียน เพราะสื่อการเรียนนั้นผู้สอนจะกำหนดไว้เรียบร้อยแล้วว่าจะให้ผู้เรียนทำอะไร เรียนอะไร และตอนใดที่ควรเน้นเป็นพิเศษ เพื่อสอนเนื้อหาให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้

แบบเรียนหรือสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ประพันธ์ จูมคามูล (2532 : 19) และ สุไร พงษ์ทองเจริญ (2526 : 15) ได้กล่าวไว้ว่า สื่อการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทยนั้นยากเกินกว่าระดับสมองของผู้เรียน เช่น เนื้อหา คำศัพท์ยากหรือมากเกินไป ดังนั้นหนังสือหรือสื่อการเรียนจะต้องมีลักษณะสอดคล้องกับสิ่งที่ผู้เรียนต้องการ กล่าวคือ บทเรียนควรจะมุ่งทางด้านให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติ มีกิจกรรมกลุ่มให้ผู้เรียนได้กระทำร่วมกัน เพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกว่าบทเรียนน่าสนุก น่าเรียนรู้ของใหม่ และ เป็นบทเรียนที่ไม่ยากหรือง่ายเกินไปจนทำให้ผู้เรียนเกิดการท้อแท้ เบื่อหน่าย ทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และที่สำคัญที่สุดคือ ผู้เรียนมีโอกาสนำไปใช้ในชีวิตประจาวันได้ จุดอ่อนอีกประการหนึ่งของสื่อการเรียนภาษาอังกฤษคือ มีแบบฝึกและแบบฝึกหัดไม่เพียงพอและไม่มีคุณภาพ สื่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยไม่ตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนไทยในบางโรงเรียน สื่อการสอนไม่

สัมพันธ์กัน มีระดับความยากง่ายต่างระดับกันมาก ผู้เรียนจึงเกิดปัญหาและต่อต้านการเรียนภาษาอังกฤษและเพื่อให้สอดคล้องกับความคิดของโรเจอร์ (Rogers. 1988 : 467) ที่กล่าวว่า ถ้าผู้เรียนจะต้องใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อใช้ในการสื่อสารในชีวิตจริงในอนาคตแล้ว ผู้เรียนควรเริ่มเผชิญกับภาษาที่ใช้สื่อสารในชีวิตจริงตั้งแต่ในห้องเรียน ซึ่งการใช้เอกสารจริงในกระบวนการเรียนการสอนเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง การเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงควรเสนอเนื้อหาตลอดจนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สามารถให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาจริงภายใต้สถานการณ์จริง เกี่ยวกับเนื้อหาที่ใช้ในการสอนนั้น การนำเอกสารจริงมาใช้ในการเรียนการสอนก็เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Robinson. 1980 : 35) เพราะการที่ผู้เรียนพบภาษาที่ใช้จริงในชีวิตประจำวัน ก็จะมองเห็นความสำคัญของการเรียนภาษาว่าสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารจริงได้ ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและแรงจูงใจในการเรียนสูงขึ้น

ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น ทักษะการพูดนับว่าเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดและจำเป็นอย่างยิ่งเนื่องจากเป็นทักษะเบื้องต้นที่ใช้ในการสื่อสาร (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2537: 167) ทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่นักเรียนต้องได้รับการพัฒนามากที่สุด ซึ่งเออร์(Ur, 1998) ได้ให้ ความคิดเกี่ยวกับเหตุผลที่ต้องพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียนว่า ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดในบรรดาทักษะทั้งหมด เพราะทักษะการพูดเป็นทักษะที่แสดงเห็นว่าผู้พูดมีความรู้ทางภาษา และช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ทักษะอื่นได้ง่ายขึ้น สำหรับประเทศไทยวิชาภาษาอังกฤษได้กำหนดให้จัดการเรียนการสอนในลักษณะภาษาต่างประเทศ นักเรียนแทบไม่มีโอกาสได้พูดหรือใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน นอกจากเวลาเรียนภาษาอังกฤษในห้องเรียนเท่านั้น ทั้งนี้ปัญหาดังกล่าว ชูมิน (Shumin, 1997: 8) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการสอน การพูดว่าการพูดภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ยากยิ่งสำหรับผู้เรียน ผู้เรียนมักพูดภาษาอังกฤษได้ไม่ดี ขาดความคล่องแคล่วในการใช้โครงสร้างภาษาและ สำนวนต่างๆ เนื่องจากผู้เรียนไม่ได้อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่มีการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ตลอดจน การขาดความเข้าใจในสภาพความเป็นจริงทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

ปัญหาที่ผู้วิจัยประสบในการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนคือผู้สอนมักเน้นโครงสร้างทางภาษามากกว่าการฝึกพูด นักเรียนไม่กระตือรือร้นที่จะพูด ไม่กล้าแสดงออก และไม่สามารถนำเรื่องที่วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม | 71 ปีที่ 10 ฉบับที่ 1 มกราคม–มิถุนายน 2559 เรียนไปประยุกต์ใช้ในการพูดสื่อสาร ทำให้นักเรียนไม่สามารถใช้ภาษาในการพูดได้อย่างเหมาะสม ตามโอกาสและสถานการณ์ รวมทั้งระบบการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาไม่ได้เน้นการสอบพูด จึงส่งผลให้ผู้เรียนไม่ประสบความสำเร็จในการพูดตามเป้าหมายของหลักสูตร ประกอบด้วยการ เรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด (อ 30202) (ฝ่ายทะเบียนและวัดผล, 2555: 8) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง – พูด ต่ำ คิด เป็นร้อยละ 57.05 ประกอบด้วยทางโรงเรียนมีอาจารย์ต่างชาติ ซึ่งจากการประเมินทักษะการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนยังไม่สามารถพูดสื่อสารพื้นฐานในชีวิตประจำวันได้

เออร์(Ur, 1998) กล่าวว่าสาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนภาษาที่สองไม่ประสบความสำเร็จในการพูดภาษาที่สอง นั้นมีหลายประการเช่น มีการกังวลว่าจะพูดผิดกลัวเสียหน้า ไม่รู้ว่าจะพูดอย่างไรหรือ อะไร และมักจะใช้ภาษาแม่ (Mother Language) แทนที่จะใช้ภาษาเป้าหมาย (Target Language) ในขณะฝึกพูดในชั้นเรียน และจากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ พบว่านักเรียนมีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไข่มุก ภาคภูมิ (2554: 31-33) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดหน้าชั้นเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะทางการพูดสำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประชาบำรุงมีความสามารถในการพูดดีขึ้น ร้อยละ 87.91

เอลลิส และจอห์นสัน (Ellis, 1994; Johnson, 1994) กล่าวว่าการจัดกิจกรรรมในชั้นเรียนเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเกิดปฏิสัมพันธ์ ฝึกให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นการเตรียมความพร้อมในการพูดในสถานการณ์จริงเพื่อให้เกิดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ทั้งนี้กิจกรรมที่เป็นขั้นตอนจะสามารถท้าให้ฝึกได้อย่างมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยเห็นว่า ในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้ความสำคัญในเรื่องทักษะการพูด ซึ่งผู้สอนพบปัญหาว่านักศึกษาระดับชั้น ปวส.1 สาขางานการจัดการสำนักงานมีปัญหาด้านการพูด เนื่องขาดพื้นฐานความรู้ด้านคำศัพท์ของการสื่อสาร นักศึกษาขาดความมั่นใจในการพูด ไม่กล้าพูด หรือไม่สามารถพูดโต้ตอบได้ ด้วยเหตุผลดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจในการนำเอกสารในวิชาการเรียนภาษาอังกฤษผ่านเว็บไซต์ (30001205) มาพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพทักษะในการพูด และเห็นความสำคัญของการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อนำไปใช้ในการการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อในระดับสูงต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะหน่วยการเรียนเรื่อง Communicate Online ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.1 สาขางานการจัดการสำนักงาน ก่อนและหลังการทดลอง

สมมติฐานของการวิจัย

นักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาการจัดการสำนักงาน มีความสามารถทางการพูดสูงขึ้น หลังจากใช้แบบฝึกทักษะหน่วยการเรียนเรื่อง Communicate Online

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับ ปวส.1 และ ปวส.2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาวิชาการเรียนภาษาอังกฤษผ่านเว็บไซต์ (30001205) จำนวนทั้งหมด 133 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขางานการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ที่เรียนวิชาการเรียนภาษาอังกฤษผ่านเว็บไซต์ (30001205) จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 42 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบจำเพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะหน่วยการเรียนเรื่อง Communicate Online รายวิชาการเรียนภาษาอังกฤษผ่านเว็บไซต์ (30001205)

2. แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ฝึกทักษะ หน่วยการเรียนเรื่อง Communicate Online วิชาการเรียนภาษาอังกฤษผ่านเว็บไซต์ (30001205)

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้า และเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ทดสอบก่อนเรียนหน่วยการเรียนเรื่อง Communicate Online รายวิชาการเรียนภาษาอังกฤษผ่านเว็บไซต์ (30001205) นักเรียนจำนวน 42 คน บันทึกผลคะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด

2. จัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกหน่วยการเรียนเรื่อง Communicate Online วิชาการเรียนภาษาอังกฤษผ่านเว็บไซต์ (30001205)

3. ทดสอบหลังเรียน

4. รวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลจากผลการทดสอบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{x}$) และวิเคราะห์ข้อมูล โดยการเปรียบเทียบค่าคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการทดสอบค่า t-test

สถิติพื้นฐานในการใช้วิเคราะห์ข้อมูล

ค่าเฉลี่ยหรือค่ามัชฌิมเลขคณิต (Arithmetic Mean) โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538 :73) ดังนี้

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ $\bar{x}$ แทนค่าเฉลี่ย

$\sum x$ แทนผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทนจำนวนข้อมูล

สถิติอ้างอิง

สถิติที่ใช้เพื่อทดสอบสมมติฐาน ใช้การเปรียบเทียบคะแนนความแตกต่างระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกหน่วยการเรียนเรื่อง Communicate Online วิชาการเรียนภาษาอังกฤษผ่านเว็บไซต์ (30001205) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 สาขางานการจัดการการสำนักงานโดยค่าสถิติ T-test โดยใช้สูตรดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n\sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบกับค่าวิกฤตเพื่อทราบความมีนัยสำคัญ

D แทน ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน

$\sum D$ แทน ผลรวมค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน

แทน ผลรวมทั้งหมดของผลต่างระหว่างคะแนนหลังเรียนถึงคะแนนก่อนเรียนแต่ละคู่

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

สรุปผลการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ใช้แบบฝึกแบบฝึกทักษะหน่วยการเรียนเรื่อง Communicate Online วิชาการเรียนภาษาอังกฤษผ่านเว็บไซต์ (30001205) มีค่า t ที่คำนวณได้ (26.15) มากกว่าค่า t จากตาราง (t_{01} .41 = 2.421)

ข้อเสนอแนะ

จากการพัฒนานักศึกษาโดยใช้แบบฝึกหน่วยการเรียนเรื่อง Communicate Online รายวิชาการเรียนภาษาอังกฤษผ่านเว็บไซต์ (30001205) ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะและสิ่งที่เป็นประโยชน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ผู้บริหารหรือผู้เกี่ยวข้องควรสนับสนุนให้ครูทำสื่อนวัตกรรมทางการศึกษาประกอบการสอนอย่างแพร่หลาย ทั้งนี้เพราะสื่อการเรียนการสอน เป็นอุปกรณ์อำนวยความสะดวกและช่วยให้นักศึกษาเข้าใจง่าย รวดเร็ว ชัดเจนขึ้น

1.2 ครูผู้สอนควรศึกษาแบบฝึกทักษะการอ่าน เพื่อให้เกิดความเข้าใจชัดเจน และชี้แจงทำความเข้าใจกับนักศึกษาตามลำดับขั้นตอน และควรติดตามดูแลการปฏิบัติงานของผู้เรียนอย่างใกล้ชิด เพื่อกระตุ้นส่งเสริมให้ผู้เรียนให้เกิดความรับผิดชอบ พร้อมทั้งให้คำแนะนำช่วยเหลือเมื่อนักศึกษามีปัญหาเกิดขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษา วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการพูด และแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน

2.2 ควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการใช้แบบฝึกทักษะการพูด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักศึกษามีทักษะในการพูดภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

2. นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยการเรียนเรื่อง Communicate Online ในรายวิชาการเรียนภาษาอังกฤษผ่านเว็บไซต์ (30001205) สูงขึ้น

3. นักศึกษามีทักษะการพูดและเกิดความเชื่อมั่นในการสนทนาโต้ตอบภาษาอังกฤษ

4. นักศึกษาได้เรียนรู้อย่างสร้างสรรค์และสามารถนำไปบูรณาการเข้ากับความรู้อื่นๆตลอดจนนำไปพัฒนาวิธีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

การพัฒนาคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้รูปภาพ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 การโรงแรม กลุ่ม 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวนภัสวรรณ ปานดำ
ตำแหน่ง พนักงานราชการ (ครู)
วุฒิการศึกษา ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนในปัจจุบัน นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหา ทั้ง 4 ทักษะ ประกอบด้วย ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน แต่เนื่องจากนักเรียนไม่รู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ จึงทำให้นักเรียนไม่กล้าที่จะพูดและไม่สามารถนำคำศัพท์มาต่อเป็นประโยคในการสนทนาได้ ดังนั้นการเรียนรู้และจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่สำคัญมากที่ทำให้มนุษย์สามารถสื่อสารกันได้เข้าใจ

คำศัพท์ สำนวน วลี ภาษาอังกฤษสามารถนำมาประกอบให้เป็นประโยค และสื่อสารออกไปเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่เราพูด ผู้วิจัยได้เห็นความสำคัญของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จึงได้นำรูปภาพมาส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษอย่างไม่รู้ตัว อีกทั้งทำให้ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษอย่างสนุกสนาน

จากการศึกษาความสำคัญของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาทักษะดังกล่าว ผู้วิจัยศึกษาเรื่อง “การพัฒนาคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยรูปภาพ” ของนักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาการโรงแรม ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาคำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียน
2. เพื่อส่งเสริมเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับ ปวช.1 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาการโรงแรม กลุ่ม 3 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 40 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ภาพคำศัพท์
2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
3. แบบสอบถามความพึงพอใจ

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

ในการวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้เป็นรูปภาพและคำศัพท์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อศึกษาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และศึกษาเจตคติที่มีต่อการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับ ปวช.1 การโรงแรม กลุ่ม 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โดยการสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัย โดยได้ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและทำตามแก้ไขตามคำแนะนำ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน และผู้วิจัยคำศัพท์ภาษาอังกฤษประกอบรูปภาพ มาให้นักเรียนเรียนและหลังจากนั้นให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลัง เรียนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด คือ ผู้วิจัยใช้ค่าเฉลี่ยจากแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถนำผลการวิจัยมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ พบว่า จากการเปรียบเทียบคะแนนจากแบบทดสอบ ก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14 และคะแนนจากแบบทดสอบหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 23.84 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น
2. เจตคติที่มีต่อรายวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจในรายวิชาภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับค่าเฉลี่ย 4.26 หมายความว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

จากข้อข้างต้น หากพิจารณาในภาพรวมจะเห็นได้ว่า รูปภาพสามารถพัฒนาคำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียน อีกทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อเรียนภาษาอังกฤษ มีส่วนร่วมในชั้นเรียน

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวทางเพื่อนำข้อค้นพบในการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน คือ ครูควรใช้จิตวิทยาในการโน้มน้าวจิตใจให้นักเรียนให้ความร่วมมือในการพัฒนาเจตคติที่ดี รวมทั้งเห็นคุณค่าของการปรับเจตคติ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

พัฒนาทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน นักศึกษา

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะหน่วยการเรียน เรื่อง การทักทายและกล่าวลา ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวพุทธพร ตันติสุทธิเวท
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

สังคมโลกปัจจุบันเป็นสังคมข้อมูลข่าวสาร ความก้าวหน้า ความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและวัฒนธรรม มีผลกระทบทั่วถึงอย่างรวดเร็ว บุคคลในสังคมต้องติดต่อพบปะเพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคมหรือเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ภาษาต่างประเทศจึงกลายเป็นเครื่องมืออันสำคัญยิ่งในการสื่อสารความรู้สึกนึกคิด เพื่อให้เกิดความเข้าใจกันและกันในการศึกษาหาข้อมูลความรู้และถ่ายทอดวิทยาการต่าง ๆ แก่กันในด้านเศรษฐกิจภาษามีความจำเป็นยิ่งขึ้นในการเจรจาต่อรองด้านการค้าและการประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจะช่วยสร้างสัมพันธภาพอันดีระหว่างชนชาติไทย เพราะมีการเข้าใจในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละเชื้อชาติ ทำให้สามารถปฏิบัติตนต่อกันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะหน่วยการเรียน เรื่อง การกล่าวทักทายและกล่าวลา ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 2 ก่อนและหลังการทดลอง

สมมุติฐานการวิจัย

นักศึกษาระดับ ปวช.1 สาขางานการบัญชี กลุ่ม 2 มีความสามารถทางการพูดสูงขึ้น หลังจากใช้แบบฝึกทักษะหน่วยการเรียนเรื่องการทักทายและกล่าวลา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา2561 ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 (2000-1202) จำนวนทั้งหมด 128 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ที่เรียนวิชาการสนทนาภาษาอังกฤษ 1 (2000-1202) จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 42 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบจำเพาะเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบฝึกทักษะหน่วยการเรียน เรื่อง การกล่าวทักทายและกล่าวลา รายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 (2000-1202)
2. แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ฝึกทักษะ หน่วยการเรียน เรื่อง การทักทายและกล่าวลา วิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 (2000-1202)

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยนำแบบทดสอบจากหน่วยการเรียน เรื่อง การทักทายและกล่าวลา รายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 (2000-1202)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าและเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ทดสอบก่อนเรียนหน่วยการเรียนเรื่องการทักทายและกล่าวลา รายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 (2000-1202) จำนวนนักเรียน 7 คน บันทึกผลคะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด
2. จัดการเรียนรู้โดยแบบฝึกหน่วยการเรียน เรื่อง การทักทายและกล่าวลา รายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 (2000-1202)
3. ทดสอบหลังเรียน
4. รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลจากผลการทดสอบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และวิเคราะห์ข้อมูล โดยการเปรียบเทียบค่าคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการทดสอบค่า t-test

สรุปผลการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ใช้แบบฝึกทักษะหน่วยการเรียน เรื่อง การทักทายและกล่าวลา รายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 (2000-1202) มีค่า t ที่คำนวณได้ (26.15) มากกว่าค่า t จากตาราง (t 01 .41 = 2.421)

ข้อเสนอแนะ

จากการพัฒนานักศึกษาโดยใช้แบบฝึกหน่วยการเรียนเรื่องการทักทายและกล่าวลา รายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2(2000-1202) ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะและสิ่งที่เป็นประโยชน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ผู้บริหารหรือผู้เกี่ยวข้องควรสนับสนุนให้ครูทำสื่อนวัตกรรมทางการศึกษาประกอบการสอนอย่างแพร่หลาย ทั้งนี้เพราะสื่อการเรียนการสอน เป็นอุปกรณ์อำนวยความสะดวกและช่วยให้นักศึกษาเข้าใจง่าย รวดเร็ว ชัดเจนขึ้น

1.2 ครูผู้สอนควรศึกษาแบบฝึกทักษะการอ่าน เพื่อให้เกิดความเข้าใจชัดเจน และชี้แจงทำความเข้าใจกับนักศึกษาตามลำดับขั้นตอน และควรติดตามดูแลการปฏิบัติงานของผู้เรียนอย่างใกล้ชิด เพื่อกระตุ้นส่งเสริมให้ผู้เรียนให้เกิดความรับผิดชอบ พร้อมทั้งให้คำแนะนำช่วยเหลือเมื่อนักศึกษามีปัญหาเกิดขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษา วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่าน และแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน

2.2 ควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักศึกษามีทักษะในการพูดภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น
2. นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยการเรียนเรื่องการทักทายและกล่าวลา ในรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2(2000-1202) สูงขึ้น
3. นักศึกษามีทักษะการพูดและเกิดความเชื่อมั่นในการสนทนาโต้ตอบภาษาอังกฤษ
4. นักศึกษาได้เรียนรู้อย่างสร้างสรรค์และสามารถนำไปบูรณาการเข้ากับความรู้อื่นๆตลอดจนนำไปพัฒนาวิธีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

การสำรวจความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนโดยเกมส์ KAHOOT ของนักเรียนแผนกวิชาภาษาต่างประเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวเสาวนีย์ บุญจันทร์คง
ตำแหน่ง	ครูจ้างสอน
วุฒิการศึกษา	ศศ.บ.(ศิลปศาสตรบัณฑิต)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

สังคมโลกปัจจุบันเป็นสังคมข้อมูลข่าวสารความก้าวหน้าความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและวัฒนธรรมมีผลกระทบทั่วถึงอย่างรวดเร็วบุคคลในสังคมต้องติดต่อพบปะเพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคมหรือเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ภาษาต่างประเทศจึงกลายเป็นเครื่องมือสำคัญยิ่งในการสื่อสารความรู้สึกนึกคิดเพื่อให้เกิดความเข้าใจกันและกันในการศึกษาหาข้อมูลความรู้และถ่ายทอดวิทยาการต่างๆแก่กัน ใน

ด้านเศรษฐกิจภาษามีความจำเป็นอย่างยิ่งขึ้นในการเจราต่อรองด้านการค้าและการประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพการรู้ภาษาต่างประเทศจะช่วยสร้างสัมพันธภาพอันดีระหว่างชนชาติไทยและชนชาติอื่นเพราะมีความเข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละเชื้อชาติทำให้สามารถปฏิบัติตนต่อกันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมมีความเข้าใจและภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทยสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมไทยไปสู่สังคมโลก ในการเรียนภาษาต่างประเทศจะแตกต่างจากการเรียนสาระการเรียนรู้อื่นเนื่องจากผู้เรียนไม่ได้เรียนเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้นแต่เรียนภาษาเพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและการงานอาชีพ การที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้ถูกต้องคล่องแคล่วและเหมาะสมนั้นขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษาดังนั้นการจัดการเรียนการสอนภาษาที่ดีผู้เรียนจะต้องมีโอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุดทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน (กรมวิชาการ. 2545:1-2)

ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่ทุกคนมุ่งหวังที่จะให้ประสบความสำเร็จเพราะการเรียนภาษาใด ๆ ก็ตาม หากสามารถสื่อสารด้วยการพูดสนทนาในชีวิตประจำวันได้ถือว่าเป็นการใช้ประโยชน์จากการเรียนภาษานั้นๆ ได้อย่างแท้จริง แต่ความเป็นจริงการพูดภาษาอังกฤษของคนไทยยังประสบปัญหานั่นคือคนไทยส่วนมากเรียนภาษาอังกฤษมาเป็นระยะเวลาหลายปี ตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลถึงมหาวิทยาลัยแต่ก็ยังไม่สามารถพูดหรือสนทนากับชาวต่างประเทศได้อย่างคล่องแคล่วทั้งที่คร่ำเคร่งเรียนภาษาอังกฤษกันมาอย่างหนักซึ่งในอดีตการเรียนจะเน้นที่การเรียนรู้กฎเกณฑ์ของภาษาการจำโครงของประโยค (ประนอมสุรัสวดี. 2539 : 56)

การใช้เกมส์ KAHOOT ถือว่าเป็นแพลตฟอร์มการเรียนรู้ประเภทหนึ่งที่ได้รับความนิยมจากผู้รับสารทุกเพศทุกวัยโดยด้วยความที่ถูกออกแบบให้เข้าถึงได้ในห้องเรียน และสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้แบบอื่น ๆ ทั่วโลกทุกคนสามารถสร้างเกมส์ทางการเรียนรู้ของ KAHOOT ได้เอง โดยปราศจากข้อจำกัดทางอายุหรือหัวข้อ KAHOOT สามารถเข้าถึงได้ผ่านอุปกรณ์หลากหลาย เช่น คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะหรือแบบพกพารวมไปถึงโทรศัพท์มือถือผ่านทางเว็บบราวเซอร์ ทำให้ได้รับความสนใจในห้องเรียนที่มีนโยบาย ด้วยเหตุผลที่มีเนื้อหาสนุก คลายเครียด เข้าใจง่าย รวมถึงมีภาพประกอบสวยงาม จึงทำให้ผู้เรียนมีความสนใจที่จะเรียนภาษาอังกฤษการโดยใช้เกมส์ KAHOOT เข้ามามีบทบาทร่วมในการเรียนจะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความต้องการที่จะเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้นมีความสนุกสนานในการเรียนมากขึ้นจนนำไปสู่การพัฒนาความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษเพื่อนำความรู้นั้นไปใช้ในชีวิตประจำวันและการงานอาชีพได้ต่อไป

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะสำรวจความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนโดยเกมส์ KAHOOT ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาภาษาต่างประเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาเนื้อหาการเรียนการสอนโดยเกมส์ KAHOOT ให้มีประสิทธิภาพทางการเรียนเพิ่มมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยเกมส์ KAHOOTของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 แผนกวิชา ภาษาต่างประเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

สมมติฐานของการวิจัย

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาภาษาต่างประเทศ กลุ่ม 1 และ 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชมีความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนโดยเกมส์ KAHOOT ไม่แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้มุ่งสำรวจความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้เกมส์ KAHOOT ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาภาษาต่างประเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. ประชากรของการวิจัยคือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาภาษาต่างประเทศ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 48 คน
3. กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาภาษาต่างประเทศ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling)จำนวน 25 คน
4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้เวลาเดือนตุลาคม 2561 – เดือนกุมภาพันธ์ 2562 การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น แบ่งเป็นดังนี้
   1.1 เพศ
   1.2 ระดับชั้นปี
   1.3 แผนกวิชาที่เรียน
2. ตัวแปรตามได้แก่ ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนโดยเกมส์ KAHOOT 2 ด้าน คือ
   2.1 ด้านเนื้อหา
   2.2 ด้านการนำเสนอ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวมรวมข้อมูลได้แก่ แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้เกมส์ Kahoot ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาภาษาต่างประเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชโดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนโดยเกมส์ KAHOOTของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาภาษาต่างประเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช แบ่งเนื้อหาออกเป็น 2 ด้าน คือ

1. ด้านเนื้อหา
2. ด้านการนำเสนอ

โดยแบ่งระดับความพึงพอใจดังนี้

ระดับความพึงพอใจมากที่สุด = 5 คะแนน
ระดับความพึงพอใจมาก = 4 คะแนน
ระดับความพึงพอใจปานกลาง = 3 คะแนน

ระดับความพึงพอใจน้อย = 2 คะแนน

ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด = 1 คะแนน

การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด.2535 : 102-103) โดยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาเอกสารและรายละเอียดข้อมูลที่เกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนโดยเกมส์ KAHOOT เป็นแนวคิดทฤษฎีเพื่อกำหนดแนวทางในการสร้างแบบสอบถามตามหัวข้อที่กำหนด

2. ศึกษาวิธีการเขียนและสอบถามนักเรียนเพื่อรวบรวมข้อมูลเป็นแนวทางในการสร้างงแบบสอบถามให้ครอบคุลมกับความพึงพอใจในการเรียนการสอนโดยเกมส์ KAHOOT ใน 2 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา และด้านหลักสูตร

3. สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนโดยเกมส์ KAHOOTของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาภาษาต่างประเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

4. นำแบบสอบถามเสนอหัวหน้าแผนก เพื่อขอคำแนะนำและปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แจ้งนักเรียนเพื่อขอความร่วมมือพร้อมนัดวันเวลาที่จะเก็บข้อมูล

2. ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการเก็บข้อมูลและประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับจากการวิจัยในครั้งนี้

3. เก็บรวบรวมแบบสอบถามทั้งหมดด้วยตนเอง

4. แล้วนำมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรม SPSS

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้คือ

1. ข้อมูลตอนที่ 1 ศึกษาสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาวิเคราะห์แจกแจงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2. ข้อมูลตอนที่ 2 ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด.2535 : 102-103) โดยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการสำรวจความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนโดยเกมส์ KAHOOTของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาภาษาต่างประเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สรุปได้ดังนี้

1. กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 88มากกว่า เพศชายคิดเป็นร้อยละ 12

2. ด้านเนื้อหา นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาภาษาต่างประเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชมีความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนโดยเกมส์ KAHOOT โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.63) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกด้านเรียงตามลำดับคือ ด้านเนื้อหามีสาระและประโยชน์ สามารถนำไปประยุกต์ใช้งานได้ในชีวิตประจำวัน ($\overline{X}$ = 4.56) ความถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์ของเนื้อหา ($\overline{X}$ = 4.52) การเรียบเรียงเนื้อหาที่เข้าใจง่าย ($\overline{X}$ = 4.44) ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา ($\overline{X}$ = 4.40) และสอดคล้องตรงตามเนื้อหาที่เรียน ($\overline{X}$ = 4.36)

3. ด้านการนำเสนอ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาภาษาต่างประเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชมีความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนโดยเกมส์ KAHOOT โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.17) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกด้านเรียงตามลำดับคือ การดำเนินเรื่องอย่างต่อเนื่องเหมาะสมกับเวลา ($\overline{X}$ = 4.72) ความชัดเจน ของรูปภาพ สี และตัวอักษร ($\overline{X}$ = 4.68) ความน่าสนใจในเนื้อหาสาระ ($\overline{X}$ = 4.60) การนำเสนอสอดคล้องกับเนื้อหาสาระ ($\overline{X}$ = 4.60) และการใช้ภาษา ถูกต้องเหมาะสม ($\overline{X}$ = 4.40)

ข้อเสนอแนะ

จากการสำรวจความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนโดยเกมส์ KAHOOT ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาภาษาต่างประเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชโดยใช้แบบสอบถาม ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะและสิ่งที่เป็นประโยชน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. ผู้บริหารหรือผู้เกี่ยวข้องควรสนับสนุนให้ครูทำสื่อนวัตกรรมทางการศึกษาประกอบการสอนอย่างแพร่หลาย ทั้งนี้เพราะสื่อการเรียนการสอน เป็นอุปกรณ์อำนวยความสะดวกและช่วยให้นักเรียนเข้าใจง่าย รวดเร็วชัดเจนขึ้น

2. ครูผู้สอนควรจะนำสื่อทางการเรียนที่สามารถดึงดูดความสนใจทางการเรียนของนักเรียนให้มากขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนในแผนกวิชาภาษาต่างประเทศ และอื่น ๆ ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษา วิเคราะห์ประสิทธิภาพของเกมส์ KAHOOT

2. ควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับความต้องการในการเรียนการสอนโดยเกมส์ KAHOOT

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาภาษาต่างประเทศของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยเกมส์ KAHOOT

2. นำข้อมูลจากการวิจัยไปเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษและอื่น ๆ ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษในในชีวิตจริง 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวปรางทิพย์ สุขสะอาด
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เป็นสถาบันระดับอาชีวศึกษาในส่วนภูมิภาคแห่งหนึ่งที่มีหน้าที่สำคัญคือ การผลิตนักศึกษาเพื่อเป็นกำลังคนในสาขาวิชาต่าง ๆ ในระดับอาชีวศึกษา โดยส่งเสริมและมุ่งเน้นเพื่อพัฒนาสร้างสรรค์นักศึกษาให้เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีคุณธรรมระดับสูงในสาขาวิชาต่าง ๆ โดยเฉพาะการประยุกต์ทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศและสามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ในการพัฒนาที่ยั่งยืน ผู้ที่มีทักษะทางภาษากลายเป็นผู้ที่มีโอกาสในการเข้าถึงข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ รวมถึงโอกาสในการทำงานและประกอบอาชีพ ซึ่งในหลายทศวรรษที่ผ่านมาการเรียนรู้ภาษาได้มุ่งไปที่ภาษาตะวันตกไม่ว่าจะเป็นภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส และเยอรมัน จะมีภาษาในซีกตะวันออกบ้างแต่ก็ไม่มากนัก เช่น ภาษาญี่ปุ่น เป็นต้น ผู้คนต่างให้ความสนใจศึกษาภาษาตะวันออกมากขึ้น ด้วยเหตุผลทางการค้าและการลงทุน ภาษาจีนและภาษาเกาหลีจึงได้รับความสนใจศึกษามากขึ้นตามลำดับ

ในโลกของการทำงานได้แบ่งความชำนาญของการประกอบอาชีพเป็นหลายสาขาวิชาชีพ และในแต่ละสาขาวิชาชีพก็มีความจำเป็นในการใช้รูปแบบทางภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน การจัดหลักสูตรและเนื้อหาการสอนเพื่อเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ถือว่ามีความจำเป็นมากต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเฉพาะทาง อย่างไรก็ตามในการจัดหลักสูตรและเนื้อหาการเรียนภาษาอังกฤษนั้นส่วนใหญ่ยังไม่ได้ตอบสนองความต้องการทางการใช้ภาษาอังกฤษเฉพาะทางหรือเพื่องานอาชีพ Carter (1983) กล่าวว่า รูปแบบการเรียนและการจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ประกอบด้วยปัจจัย 3 ประการ ดังนี้ 1) อุปกรณ์ประกอบการเรียนที่คล้ายอยู่ในสถานการณ์จริง (authentic materials) 2) มีจุดประสงค์ทางการเรียนการสอนที่สัมพันธ์กับความต้องการใช้ภาษาอังกฤษ (purpose-related) 3) ผู้เรียนต้องมีส่วนร่วมในการเรียน (self-direction)

ดังนั้น การจัดทำการสำรวจความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 เป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญต่อการเรียนภาษาอังกฤษทั้งทักษะและสถานการณ์การใช้ภาษาอังกฤษที่เป็นเป้าหมาย รวมทั้งการศึกษาลักษณะเครื่องมือ แบบเรียน และรูปแบบการเรียนที่มีผลการพัฒนาการพัฒนาความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษขณะที่กำลังศึกษาหรือขณะปฏิบัติงานของผู้เรียนภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชาที่สามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ และนำไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการเรียนหรือการทำงานในปัจจุบันและอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 จำแนกตามสาขางาน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 278 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี กลุ่ม 6 และสาขาการโรงแรม กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 72 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ สาขางาน ลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 ข้อมูลระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert) เกณฑ์การให้คะแนนมี 5 ระดับ ดังนี้

ระดับคะแนน 5 หมายถึง พึงพอใจระดับมากที่สุด
ระดับคะแนน 4 หมายถึง พึงพอใจระดับมาก
ระดับคะแนน 3 หมายถึง พึงพอใจระดับปานกลาง
ระดับคะแนน 2 หมายถึง พึงพอใจระดับน้อย
ระดับคะแนน 1 หมายถึง พึงพอใจระดับน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง พึงพอใจระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง พึงพอใจระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง พึงพอใจระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง พึงพอใจระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง พึงพอใจระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แจกแบบสอบถามให้นักศึกษาตอบ
2. นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาแบบสอบถามจากนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มี 2 ด้านอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ด้านคุณลักษณะของผู้สอนและด้านกิจกรรมการเรียนการสอน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านคุณลักษณะของผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในห้องเรียน และด้านคุณลักษณะของผู้เรียน ตามลำดับ และนักเรียนที่มีสาขางานต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านคุณลักษณะของผู้เรียนและด้านกิจกรรมการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ด้านคุณลักษณะของผู้สอน ผู้สอนควรสนับสนุนให้ผู้เรียนมีการค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งการเรียนรู้อื่น ๆ นอกเหนือจากหนังสือเรียน เช่น การเรียนรู้โดยการสืบค้นข้อมูลทางอินเตอร์เน็ต
2. ด้านคุณลักษณะของผู้เรียน ผู้เรียนควรทบทวนเนื้อหาบทเรียนก่อนเรียน-หลังเรียน และหากิจกรรมส่งเสริมให้ตนเองมีพัฒนาการทางด้านภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น
3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น การคิดวิเคราะห์ และรวมถึงการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออกในด้านการพูด อ่าน เขียนภาษาอังกฤษมากขึ้น
4. ด้านสภาพแวดล้อมในห้องเรียน ควรจัดหาอุปกรณ์ทำความสะอาดห้องเรียนให้เพียงพอ และควรเพิ่มจำนวนโต๊ะ-เก้าอี้ในห้องเรียนให้เพียงพอต่อนักเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบระดับความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. เป็นแนวทางสำหรับผู้เรียนในการจัดเนื้อหาวิชา จัดกิจกรรมการเรียนการสอน วิธีการวัดและประเมินผล ได้อย่างเหมาะสม เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน
3. เพื่อให้วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชใช้เป็นแนวทางในการวางแผนปรับเปลี่ยนเนื้อหาการเรียนภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 ให้มีความสอดคล้องกับนักเรียน

ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวสุดารัตน์ นุ่มทอง
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคนี้ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญอย่างกว้างขวาง ภาษาอังกฤษจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุดสำหรับมนุษย์ เนื่องจากสามารถใช้ติดต่อสื่อสารกันได้เกือบทั่วโลก ปัจจุบันรัฐบาลได้จัดให้มีการพัฒนาหลักสูตรที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถด้านภาษาสามารถติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่คนไทยใช้ในการติดต่อสื่อสารกับประเทศต่างๆ ใน โลกโดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศมีบทบาทต่อการสื่อสารมาก อาจกล่าวได้ว่าเกือบทุกสายอาชีพจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารด้วยความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้การติดต่อสื่อสารไร้พรมแดนนับวันยิ่งรวมกันเป็นหนึ่งเดียว และภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญในการติดต่อเชื่อมโยงเราทุกคนไม่ว่าจะในทางวิชาการหรือในด้านธุรกิจอาจ กล่าวได้ว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาของโลกไปแล้ว (language of the world) (คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. 2544: 78)

การท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเป็นอย่างมาก เพราะเป็นอุตสาหกรรมที่มีธุรกิจเกี่ยวเนื่องมากมายก่อให้เกิดการกระจายรายได้สู่สังคมในชุมชน สำหรับประเทศไทยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจ ในฐานะที่เป็นแหล่งรายได้สำคัญของเงินตราต่างประเทศและยังเป็นเครื่องมือในการกระจายรายได้และความเจริญไปสู่ชนบทก่อให้เกิด การจ้างงานการสร้างอาชีพ ประเทศไทยมีนโยบายส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวซึ่งเป็นธุรกิจที่ทำรายได้ให้ประเทศค่อนข้างสูง ดังโฉมยง โต๊ะทอง และคณะ (2545: 54) ได้กล่าวไว้ในวารสารราชภัฏเพชรบูรณ์ การท่องเที่ยว (tourism) จะเป็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่สำคัญประเภทหนึ่งของโลก ในแต่ ละปีกิจกรรมการท่องเที่ยวก่อให้เกิดรายได้จำนวนไม่น้อยและมีแนวโน้มว่าจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ สำหรับประเทศไทยการท่องเที่ยวช่วยเพิ่มปริมาณเงินหมุนเวียนในประเทศอย่างมีนัยสำคัญ

มัคคุเทศก์เป็นผู้ที่มีความสำคัญต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวค่อนข้างมากเนื่องจากมีโอกาสได้เข้าใกล้ชิดกับนักท่องเที่ยวสามารถสร้างความพึงพอใจให้แก่นักท่องเที่ยวได้ง่าย ถ้าปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและมีความซื่อสัตย์สุจริต นักท่องเที่ยวไม่ค่อยมีโอกาสได้ติดต่อใกล้ชิดกับคนในท้องถิ่น ได้มากเท่ากับมัคคุเทศก์ ถ้าหากได้มัคคุเทศก์ที่ดีและเป็นคนในท้องถิ่นซึ่งมีความรู้ในท้องถิ่นของตนเป็น อย่างดีจะทำให้นักท่องเที่ยวมีความรู้สึกพึงพอใจในการท่องเที่ยวตลอดจนความพึงพอใจด้านต่างๆ ย่อมส่งผลไปถึงความรู้สึกที่ดีต่อท้องถิ่นหรือประเทศที่นักท่องเที่ยวนั้นๆ ไปเยือน มีคำกล่าวว่า มัคคุเทศก์ทำหน้าที่เหมือนกับเป็นทูต หรือเป็นผู้แทนของคนในท้องถิ่นอยู่ในประเทศ

ผู้วิจัยพบว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ผู้เรียนส่วนใหญ่ยังไม่สามารถสื่อสารโดยใช้ ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งๆที่เรียนภาษาอังกฤษมาเป็นเวลาหลายปี และ เรียนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษก็ตาม ดังนั้นการจัดทำการสำรวจความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์ เป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญต่อการเรียนภาษาอังกฤษทั้งทักษะและ สถานการณ์ใช้ภาษาอังกฤษที่เป็นเป้าหมาย รวมทั้งการศึกษารูปแบบการเรียนที่มีผลการพัฒนาการพัฒนาความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษขณะที่กำลังศึกษาหรือขณะปฏิบัติงานของผู้เรียนภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์ ที่สามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพและนำไปปรับใช้ให้เกิด ประโยชน์สูงสุดต่อการเรียนหรือการทำงานในปัจจุบันและอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์
2. เพื่อนำผลสำรวจมาใช้ในการปรับปรุงแก้ไขการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับ มัคคุเทศก์ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในปัจจุบันและอนาคต

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ กลุ่ม2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ลงทะเบียนเรียนในวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 27 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ กลุ่ม2 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ลงทะเบียนเรียนในวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายโดยวิธีการจับฉลาก จำนวน 20 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้ แบบสอบถามเพื่อหาข้อมูลระดับความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์ ของ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ตอนที่ 2 เป็นแบบวัดระดับความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์ ของ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในด้านต่างๆ 6 ด้านคือ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้าน บุคลิกภาพของครูผู้สอนด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดผล และประเมินผลโดยแบ่งระดับความพึงพอใจดังนี้

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 20 คน ด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. แจ้งนักศึกษาเพื่อขอความร่วมมือ
2. ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการเก็บข้อมูล
3. เก็บรวบรวมแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลของสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง โดยนำมาแจกแจงหาความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

2. วิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์ โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. ข้อเสนอแนะ เป็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม นอกเหนือจากคำถามที่ต้องการแนะนำ ใช้การวิเคราะห์โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

4. เกณฑ์ของค่าเฉลี่ยมีดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2535 : 102-103)

4.51 - 5.00 มีความพึงพอใจมากที่สุด

3.51 - 4.50 มีความพึงพอใจมาก

2.51 - 3.50 มีความพึงพอใจปานกลาง

1.51 - 2.50 มีความพึงพอใจน้อย

1.00 - 1.50 มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาวิจัยเรื่องความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ กลุ่ม2 วิทยาลัยอาชีวศึกษา นครศรีธรรมราช สรุปได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ เพศของผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด ได้แก่ เพศหญิง คิดเป็นร้อย ละ 90.0 ที่เหลือเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 10.0

2. นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชที่มีความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ปรากฏผลดังนี้

2.1 ด้านเนื้อหาหลักสูตรผลการศึกษาพบว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชได้ให้ความพึงพอใจในด้าน เนื้อหาหลักสูตรโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.28) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมาก ที่สุด ได้แก่ เนื้อหามีสาระสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน ($\bar{x}$=4.45) รองลงมา ได้แก่ เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรายวิชา ($\bar{x}$=4.35) และน้อยที่สุด ได้แก่ เนื้อหาวิชามีความ น่าสนใจ ($\bar{x}$=4.05)

2.2 ด้านจัดการเรียนการสอนผลการศึกษาพบว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาต่างประเทศกลุ่ม2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชได้ให้ความพึงพอใจในด้าน การจัดการ

เรียนการสอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.25) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าข้อที่มี ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ จัดการเรียนการสอนที่กระตุ้นให้นักเรียนรู้จักศึกษาค้นคว้าและแสวงหาความรู้ ด้วยตนเอง ($\bar{x}$=4.35) รองลงมา ได้แก่ กิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหารายวิชา ($\bar{x}$=4.25) และน้อยที่สุด ได้แก่ มีเทคนิคในการสอนและใช้วิธีสอนหลากหลายรูปแบบ ไม่ซ้ำซาก ($\bar{x}$=4.15)

2.3 ด้านบุคลิกภาพของครูผู้สอนผลการศึกษาพบว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น ปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชได้ให้ความพึงพอใจใน ด้านด้านบุคลิกภาพของครูผู้สอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.15) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ มีความรับผิดชอบในการเรียนการสอน ($\bar{x}$=4.20) รองลงมา ได้แก่ มี เกณฑ์และวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนที่เหมาะสมและยุติธรรม ($\bar{x}$=4.15) และน้อยที่สุด ได้แก่ สามารถถ่ายทอดวิชาการความรู้ให้กับนักเรียนได้เข้าใจ ($\bar{x}$=4.10)

2.4 ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนผลการศึกษาพบว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ กลุ่ม2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชได้ให้ความพึงพอใจ ในด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}$=3.25) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ความพอใจในสภาพแวดล้อมด้านสังคม/สภาวะจิตใจ/สุขอนามัย และมาตรฐานความปลอดภัย ($\bar{x}$=3.55) รองลงมา ได้แก่ บรรยากาศของห้องเรียนทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน ($\bar{x}$=3.35) และน้อยที่สุด ได้แก่ ห้องเรียนมีสภาพและขนาดที่เหมาะสม กับการเรียนการสอน ($\bar{x}$=2.85)

2.5 ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอนผลการศึกษาพบว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ กลุ่ม2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชได้ให้ความพึงพอใจ ในด้านการใช้สื่อการเรียนการสอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=3.90) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการผลิตและใช้สื่อการเรียนการ สอน ($\bar{x}$=4.10) รองลงมา ได้แก่ ครูมีการเตรียมการสอนล่วงหน้า (พิจารณาจากสื่ออุปกรณ์ต่างๆ มี ความพร้อม) ($\bar{x}$=3.95) และน้อยที่สุด ได้แก่ สื่อการสอน/เทคโนโลยี ที่ใช้ประกอบการเรียนมีความ ทันสมัย ($\bar{x}$=3.65)

2.6 ด้านการวัดผลและประเมินผลผลการศึกษาพบว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ กลุ่ม2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชได้ให้ความพึงพอใจ ในด้านการวัดผลและประเมินผลโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.13) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ การวัดผลและประเมินผล โปร่งใสมีความยุติธรรม ($\bar{x}$=4.20) และน้อย ที่สุด ได้แก่ มีการวัดผลและประเมินผลควบคู่ไปกับการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอและวัดผลและ ประเมินผลก่อนเรียนระหว่างเรียนและหลังเรียนเพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียน ($\bar{x}$=4.10)

2.7 ความพึงพอใจรวมทุกด้าน ผลการศึกษาพบว่า ความพึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=3.99) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านเนื้อหาหลักสูตร ($\bar{x}$=4.28) รองลงมา ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอน ($\bar{x}$=4.25) รองลงมา ได้แก่ ด้านบุคลิกภาพของครูผู้สอน ($\bar{x}$=4.15) รองลงมา ได้แก่ ด้านการวัดผลและประเมินผล ($\bar{x}$=4.13) รองลงมา ได้แก่ ด้านการใช้สื่อ การเรียนการสอน ($\bar{x}$=3.90) และน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ($\bar{x}$=3.25)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการศึกษาผลการวิจัย จากผลการศึกษาวิจัยเรื่องความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ กลุ่ม 2 ที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ทำให้ทราบความพึงพอใจและความต้องการของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชในด้านต่างๆ ผู้วิจัยพบว่ามีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ควรปรับปรุงห้องเรียนให้มีสภาพและขนาดที่เหมาะสมกับการเรียนการสอน

2. ควรมีสื่อการสอน/เทคโนโลยีในการประกอบการสอนเพิ่มมากขึ้น

3. ครูผู้สอนควรใช้ภาษาอังกฤษประกอบการเรียนการสอนเพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนวิชาอื่นๆ เพื่อปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์สูงสุด

2. ควรศึกษาความต้องการเรียนภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับผู้เรียนต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชา ภาษาต่างประเทศ กลุ่ม2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์

2. นำผลสำรวจมาเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

แผนกวิชาการโรงแรม

การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมในงานบริการของนักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรม หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่เรียนในรายวิชาการบริการอาหารและเครื่องดื่ม รหัสวิชา 3701-2003 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561

ผู้วิจัย นางจตุพร กิจผลิต
ตำแหน่ง ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา บธ.บ.(การโรงแรม)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การวิจัยการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมในงานบริการ ของนักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรม หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่เรียนในรายวิชาการบริการอาหารและเครื่องดื่ม รหัสวิชา 3701-2003 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมในงานบริการของนักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อผลิตกำลังคนสนองความต้องการของสถานประกอบการ และเพื่อเพิ่มระดับความพึงพอใจในงานบริการจากนักศึกษา จึงมีความสนใจที่จะดำเนินการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมในงานบริการ ของนักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรม หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อให้นักเรียนนักศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบ มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข สอดคล้องตรงตามความต้องการของสถานประกอบการ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมในงานบริการของนักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. เพื่อผลิตกำลังคนสนองความต้องการของสถานประกอบการ
3. เพื่อเพิ่มระดับความพึงพอใจในงานบริการจากนักศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรม ที่กำลังศึกษาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 119 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรม ที่กำลังศึกษาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่เรียนในรายวิชาการบริการอาหารและเครื่องดื่ม รหัสวิชา 3701-2003 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 82 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสำรวจรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 ข้อมูลการแสดงความคิดเห็นของการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมในงานบริการ ของนักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวของลิเคอร์ท (Likert)

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเอง โดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรม การจัดการเรียนการสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ตามกรอบแนวคิดและการวิจัยจากงานวิจัยที่คล้ายคลึงกัน
2. ศึกษาวิธีสร้างแบบสอบถามจากหนังสือการวิจัยเบื้องต้นของบุญชม ศรีสะอาด (2545 : 63-70) และศึกษาจากแบบสอบถามของคนอื่น ๆ ที่วิจัยคล้ายคลึงกัน
3. สร้างแบบสอบถามตามหลักสูตรคุณธรรม 8 ประการ ได้แก่ ความขยัน ประหยัด ซื่อสัตย์ มีวินัย สุภาพ สะอาด สามัคคี มีน้ำใจ และจรรยาบรรณวิชาชีพ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ชี้แจงและซักซ้อมความเข้าใจและขั้นตอนการตอบแบบสอบถามแก่กลุ่มตัวอย่าง
2. นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของข้อมูลในการตอบ
3. ระยะเวลาที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ระหว่างวันที่ 16 กรกฎาคม – 14 กันยายน 2561

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าร้อยละ
2. ค่าเฉลี่ย
3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมในงานบริการ ของนักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรม หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่เรียนในรายวิชาการบริการอาหารและเครื่องดื่ม รหัสวิชา 3701-2003 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 82 คน สรุปผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 82 คน เป็นเพศชาย 19 คน คิดเป็นร้อยละ 23 เพศหญิง จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 77 สาขางานการบริการอาหารและเครื่องดื่ม 1 จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 40 สาขางานการบริการอาหารและเครื่องดื่ม 3 จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 33 และสาขางานการบริการบนเรือสำราญ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 27 รวมจำนวนนักศึกษา 82 คน มีความเห็น

ต่อการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมในงานบริการของนักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรม หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่เรียนในรายวิชาการบริการอาหารและเครื่องดื่ม รหัสวิชา 3701-2003 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.91

สรุปผลการวิจัย การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมในงานบริการ ของนักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรม หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่เรียนในรายวิชาการบริการอาหารและเครื่องดื่ม รหัสวิชา 3701-2003 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.91

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวทางเพื่อนำข้อค้นพบในการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน คือ

1. ครูควรศึกษาธรรมชาติของเพศและวัยของนักเรียน ประกอบกับพฤติกรรมของนักศึกษา เพื่อพัฒนาเจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ความรับผิดชอบ ความขยันอดทนทางการเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. ครูควรใช้จิตวิทยาในการโน้มน้าวจิตใจให้นักเรียนให้ความร่วมมือในการพัฒนาเจตคติที่ดี รวมทั้งเห็นคุณค่าของการปรับเจตคติและการพัฒนาตนเองในทุก ๆ ด้าน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยทางสังคม
2. ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาเจตคติที่ดีของนักเรียน

การศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงานและส่งงานไม่ตรงเวลาตามกำหนดของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม สาขางานการบริการอาหารและเครื่องดื่ม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

ผู้วิจัย	นางศุภรัตน์ ศรีจันทร์
ตำแหน่ง	ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา	บธ.บ.(การโรงแรม)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนการสอนในวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยทั่วไปทุกสถานศึกษาจะใช้วิธีสอนต่าง ๆ หลาย ๆ รูปแบบ หลายวิธีการ เพื่อให้ผู้สอนสามารถถ่ายทอดความรู้ แนวคิด และทฤษฎีต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ทั้งการบรรยาย การทดลอง การสาธิต การฝึกปฏิบัติ และการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสถานศึกษา หรือผ่านกระบวนการต่าง ๆ ของผู้เรียน การเรียนรู้ของผู้เรียนขึ้นอยู่กับกิจกรรมและการบูรณาการวิธีการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจหลักการและทฤษฎีวิชาการต่าง ๆ นอกจากวิธีการสอนแล้วผู้สอนจะใช้วิธีการต่าง ๆ อีกหลายวิธีเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจมากขึ้น

การจัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรมต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียนในหลายลักษณะเพื่อเป็นกิจกรรมเสริมของการเรียนรู้ โดยที่ผู้สอนใช้การมอบหมายงานเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาเนื้อหาบทเรียนเพิ่มเติม อาทิ แบบฝึกหัด รายงาน การค้นคว้าความรู้เพิ่มเติม การทำงานกลุ่มหรืองานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาบทเรียน ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาบทเรียนอย่างถ่องแท้ต่อเนื่องและมั่นคง รวมทั้งเป็นการทบทวนบทเรียนไปด้วย

เกี่ยวกับงานที่มอบหมายในรายวิชาการจัดการงานส่วนหน้าโรงแรม รหัสวิชา 3701-2001 ผู้สอนพบว่ามีนักเรียนส่วนใหญ่มักส่งงานไม่ตรงเวลาที่ครูผู้สอนกำหนด และบางคนไม่ส่งงานที่ได้รับมอบหมาย อันจะส่งผลให้ผู้เรียนมีปัญหาการเรียน มีผลต่อคะแนนเก็บของนักศึกษา ดังนั้น ผู้วิจัยซึ่งในฐานะที่เป็นครูผู้สอนได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงานและส่งงานไม่ตรงเวลาที่กำหนดของนักศึกษา และนำมาใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการไม่ส่งงานและส่งงานไม่ตรงตามกำหนดของนักศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงานและส่งงานไม่ตรงตามกำหนดเวลา ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม สาขางาการนบริการอาหารและเครื่องดื่ม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. เพื่อรวบรวมข้อมูลสำหรับใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาการไม่ส่งงานและส่งงานไม่ตรงตามกำหนดเวลาของนักศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม สาขางานบริการอาหารและเครื่องดื่ม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 98 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม สาขางานบริการอาหารและเครื่องดื่ม กลุ่ม 1 จำนวน 10 คน กลุ่ม 2 จำนวน 11 คน กลุ่ม 3 จำนวน 9 คน รวมทั้งสิ้น 30 คน โดยใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง นักศึกษาที่ไม่ส่งงานและส่งงานไม่ตรงตามกำหนดเวลาบ่อยครั้ง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 98 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check list)

ตอนที่ 2 ข้อมูลสาเหตุของพฤติกรรมการไม่ส่งงานและส่งงานไม่ตรงตามกำหนดเวลา จำนวน 10 ข้อ ดังนี้

1) งานการบ้านที่มอบหมายมากเกินไป
2) งานการบ้านที่มอบหมายยากเกินไป
3) ขาดความตั้งใจในการเรียน

4) ขาดความรับผิดชอบในการทำงาน
5) เวลาที่ให้ทำงาน/การบ้านน้อยเกินไป
6) ไม่ชอบเรียนวิชานี้
7) เรียนไม่เข้าใจทำงาน/การบ้านไม่ได้
8) เบื่อหน่ายไม่อยากทำ
9) ช่วยเหลือผู้ปกครอง
10) ลืมทำ

แบบสอบถามที่สร้างขึ้นมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของ Likert มี 5 ระดับ ดังนี้

ระดับปัญหามากที่สุด	กำหนดคะแนนเป็น	5
ระดับปัญหามาก	กำหนดคะแนนเป็น	4
ระดับปัญหาปานกลาง	กำหนดคะแนนเป็น	3
ระดับปัญหาน้อย	กำหนดคะแนนเป็น	2
ระดับปัญหาน้อยที่สุด	กำหนดคะแนนเป็น	1

ตอนที่ 3 แบบสอบถามแบบปลายเปิด ให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบตามความเป็นจริงเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเอง โดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับพฤติกรรมการไม่ส่งงานและส่งงานไม่ตรงตามกำหนดเวลาของนักศึกษา เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. นำผลของการศึกษาในข้อ 1 มาสร้างแบบสอบถาม โดยแบ่งแบบสอบถามเป็น 3 ตอน โดยพิจารณาเนื้อหาให้ครอบคลุมกับจุดประสงค์ของการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามเรื่องการศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงานและส่งงานไม่ตรงตามกำหนดเวลาของนักศึกษา ไปแจกให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง
2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์นำมาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา วิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 ข้อมูลสาเหตุของพฤติกรรมการไม่ส่งงาน วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\overline{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

การแปลความหมายของค่าที่วิเคราะห์ได้ตามเกณฑ์ของ Best (1979) กำหนดดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	4.50-5.00	ระดับปัญหามากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.50-4.49	ระดับปัญหามาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.50-3.49	ระดับปัญหาปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.50-2.49	ระดับปัญหาน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.00-1.49	ระดับปัญหาที่สุด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเพิ่มเติม/ข้อเสนอแนะ เป็นแบบสอบถามปลายเปิด ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงานและส่งงานไม่ตรงตามกำหนดเวลา ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม สาขางานบริการอาหารและเครื่องดื่ม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช นำมาสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

สาเหตุของพฤติกรรมการไม่ส่งงานและส่งงานไม่ตรงตามกำหนดเวลา โดยภาพรวม สาเหตุของปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับสาเหตุของปัญหาได้ดังนี้ ลำดับแรกคือช่วยเหลือผู้ปกครอง ระดับปัญหาอยู่ในระดับมาก ลำดับที่ 2 คือ งาน/การบ้านที่มอบหมายมากเกินไป ระดับปัญหาอยู่ในระดับมาก ลำดับที่ 3 คือ งาน/การบ้านที่มอบหมายยากเกินไป ระดับปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และลำดับสุดท้ายคือ ไม่ชอบเรียนวิชานี้ ระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ข้อเสนอแนะ

1. ในขณะที่ทำการสอน ครูผู้สอนต้องเอาใจใส่นักศึกษาอย่างใกล้ชิด เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ซักถามข้อสงสัยให้มากที่สุด
2. ควรมีการเสริมแรง ยกย่องชมเชย และให้กำลังใจกับนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอในขณะที่ทำการสอน
3. ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจเจาะจงทำการวิจัยกลุ่มนักศึกษาในระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป และอาจแยกหัวข้อเป็นรายวิชาต่าง ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดขึ้น ซึ่งจะได้นำผลการวิจัยที่ได้ไปแก้ไขปัญหาในการไม่ส่งงานและส่งงานไม่ตรงตามกำหนดเวลาของนักศึกษาต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงพฤติกรรมการไม่ส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม สาขางานบริการอาหารและเครื่องดื่ม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. ได้ข้อมูลสำหรับใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาการไม่ส่งงานและส่งงานไม่ตรงตามกำหนดเวลาของนักศึกษาต่อไป

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภัตตาคารและการจัดเลี้ยงของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาการโรงแรม ที่จัดการสอนแบบซิปปา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวเพ็ญนภา สมบันดาล
ตำแหน่ง	ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา	ศศ.บ.(การโรงแรม)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนการสอนในยุคปัจจุบันเน้นให้นักเรียนลงมือปฏิบัติ เพราะการให้นักเรียนลงมือปฏิบัติเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ความรู้และทักษะที่มีอยู่เดิมมาคิดแก้ปัญหาใหม่จากการลงมือปฏิบัติ ทำให้เกิดการ

เรียนรู้ใหม่ ซึ่งเป็นวิธีการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสภาพการดำรงชีวิตจริง ๆ ในสังคม การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพหรือผลสัมฤทธิ์สูงสุด เพื่อให้เกิดการพัฒนาลักษณะของคนไทยที่พึงปรารถนา คือ เก่ง ดี และมีความสุข เป็นการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 (ฉบับแก้ไขที่ 2) พ.ศ.2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 ได้กำหนดจุดมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษาว่า ต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข จะเห็นได้ว่าต่อไปนี้ผู้สอนจะต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม มีส่วนกระทำ ลงสู่ภาคปฏิบัติให้มากที่สุด นั่นคือการยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล การจัดเนื้อหาสาระสอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน คำว่า ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง การจัดการศึกษาที่จะต้องให้ความสำคัญกับผู้เรียนมากที่สุด มิใช่จัดตามใจผู้สอน และยึดหลักสูตรเป็นสำคัญเท่านั้น ดังนั้น ผู้สอนจะต้องปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ปรับแนวความคิดของตนใหม่ จากผู้บอก ผู้อธิบาย มาเป็นผู้เตรียมกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ถือว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถที่จะพัฒนาตนเองตามเอกัตภาพหรือความสามารถเฉพาะตนได้ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญนั้นมีหลายวิธีการ หรือหลายกิจกรรม ซึ่งผู้สอนสามารถนำมาจัดการเรียนการสอนได้ แต่ละกิจกรรมล้วนยึดผู้เรียนเป็นสำคัญทั้งนั้น เช่น เกมการศึกษา สถานการณ์จำลอง กรณีตัวอย่าง โครงงานการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นต้น

(อรทัย มูลคำ, 2543. หน้า 30-31) แนวการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับการยึดผู้เรียนเป็นสำคัญที่น่าสนใจ ค้นคว้าวิจัยอีกรูปแบบหนึ่ง คือ การสอนแบบซิปปา ซึ่งทัศนา แขมณี ได้เสนอแนวคิดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญแบบซิปปา คำว่า ซิปปา (CIPPA) มาจากตัวย่อดังนี้ C (Construct) คือการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง I (Interaction) คือการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น P (Physical-Participation) คือการเปิดโอกาสให้มีการเคลื่อนไหวทางร่างกาย P (Process Learning) คือการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการต่าง ๆ A (Application) คือการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้เชื่อมโยงระหว่างทฤษฎีกับการปฏิบัติ ถ้าผู้สอนจะใช้ซิปปาเป็นกิจกรรมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คำที่เหมาะสมก็คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญแบบ 5 แนวคิดหลักการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผ่านมาทำให้ผู้เรียนขาดทักษะ เพราะเป็นการสอนที่เน้นแบบท่องจำ ไม่ได้สร้างให้ผู้เรียนเกิดทักษะการคิด การวิเคราะห์ และการแก้ปัญหาเมื่อผู้เรียนเผชิญกับปัญหาที่ไม่สามารถแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง

ในการเรียนการสอนวิชาภัตตาคารและการจัดเลี้ยง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ซึ่งมีจุดประสงค์รายวิชาได้ระบุให้นักเรียนจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์และสถานที่ในการจัดเลี้ยง ดำเนินงานจัดเลี้ยงและประสานกับฝ่ายต่าง ๆ ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับงานภัตตาคารและงานจัดเลี้ยง สามารถให้การบริการด้านอาหารและเครื่องดื่มในงานภัตตาคารและงานเลี้ยงได้ แต่จากการเรียนการสอนในห้องเรียนที่พบในขณะนี้คือ นักเรียนไม่สามารถที่จะจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ และสถานที่ในการจัดเลี้ยง และปฏิบัติให้การบริการอาหารและเครื่องดื่มได้อย่างถูกต้อง และที่สำคัญนักเรียนขาดความรู้ในการบริการอาหารและเครื่องดื่ม ซึ่งในการเรียนการสอนในรายวิชานั้นครูผู้สอนได้ให้นักเรียนปฏิบัติบริการอาหารและเครื่องดื่มในงานเลี้ยงต่าง ๆ ที่หน่วยงานจัดขึ้น แต่เมื่อได้ติดตามการปฏิบัติงาน ปรากฏว่า นักเรียนยังขาดทักษะทางด้านนี้อยู่ คือไม่สามารถจัดเตรียมอุปกรณ์ได้อย่างถูกต้อง วางอุปกรณ์บนโต๊ะอาหารไม่ถูกต้อง เช่น วางแก้วน้ำทางด้านซ้ายมือ ช้อนกับส้อมวางสลับกัน เสิร์ฟอาหารและเครื่องดื่มไม่ถูกต้อง มือสั่น ขาดความมั่นใจในการให้บริการ

จากสภาพปัญหาข้างต้นส่งผลให้เกิดปัญหานักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่ำ โดยดูจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัด และจากการทำแบบทดสอบรายจุดประสงค์ ซึ่งส่วนใหญ่จะได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์คะแนน คือ 60%

สำหรับสาเหตุของปัญหาดังกล่าว อาจเนื่องมาจากที่ครูใช้วิธีการสอนแบบบรรยายเพียงอย่างเดียว ยึดครูเป็นศูนย์กลาง หรือจากตัวของนักเรียนเองที่ไม่สนใจเรียน จากการสอบถามนักเรียนพบว่า สาเหตุที่นักเรียนไม่ตั้งใจเรียนนั้น เพราะเขาคิดว่าเนื้อหาสาระยาก ซึ่งเนื้อหาของอุปกรณ์ที่ใช้ในการบริการอาหารและเครื่องดื่มเป็นศัพท์ภาษาอังกฤษบางคำก็เป็นคำทับศัพท์ ทำให้อ่านและจดจำได้ยากด้วย อีกทั้งวิธีการสอนของครูที่ใช้แบบบรรยายนั้นทำให้นักเรียนขาดความสนใจได้ง่าย

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่าควรจะนำกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปามาทดลองใช้กับการสอน เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภัตตาคารและการจัดเลี้ยง ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยวิธีการสอนแบบโมเดลซิปปา ว่าสูงกว่าก่อนสอนหรือไม่ และสูงกว่าเกณฑ์คะแนน 60% หรือไม่ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภัตตาคารและการจัดเลี้ยง ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ได้รับการสอนแบบซิปปา
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภัตตาคารและการจัดเลี้ยง ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช หลังได้รับการสอนแบบซิปปากับเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 60

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม ที่กำลังศึกษาในรายวิชาภัตตาคารและการจัดเลี้ยง รหัสวิชา 2701-2006 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวนทั้งสิ้น 116 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบโมเดลซิปปา
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบโมเดลซิปปา ดำเนินการสร้างดังนี้

1.1 ศึกษาทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับโมเดลซิปปา

1.2 ศึกษาจุดประสงค์รายวิชา มาตรฐานรายวิชา คำอธิบายรายวิชา

1.3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามแบบโมเดลซิปปา

1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ

1.5 ปรับปรุงแก้ไขเพื่อใช้ในการวิจัยต่อไป

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดำเนินการสร้าง ดังนี้

2.1 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 20 ข้อ เป็นแบบ 4 ตัวเลือก ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน

2.2 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา แล้วนำคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิมาพิจารณาแก้ไขปรับปรุงแบบทดสอบ

2.3 นำแบบทดสอบที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. ทำกร Pretest กลุ่มตัวอย่าง
2. กลุ่มตัวอย่างเรียนรู้โดยการใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบโมเดลซิปปา
3. ทำการ Posttest กลุ่มตัวอย่าง
4. นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบทั้ง Pretest-Posttest ของกลุ่มตัวอย่างไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ
5. นำคะแนน Posttest ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์คะแนน 60%

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบของกลุ่มตัวอย่าง
2. วิเคราะห์คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนและหลังการเรียนรู้ โดยทดสอบความแตกต่างที่นัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยใช้ t-test
3. วิเคราะห์คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเปรียบเทียบกับเกณฑ์คะแนน 60% โดยทดสอบที่นัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยใช้ t-test

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบซิปปา (CIPPA Model) ในรายวิชาภัตตาคารและการจัดเลี้ยง หน่วยรูปแบบการจัดเลี้ยงสูงกว่าก่อนสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบซิปปา (CIPPA Model) ในรายวิชาภัตตาคารและการจัดเลี้ยง หน่วยรูปแบบการจัดเลี้ยงสูงกว่าเกณฑ์คะแนน 60% อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. รูปแบบการสอนแบบโมเดลซิปปาสามารถพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนได้ ดังนั้น ครูผู้สอนจึงควรนำรูปแบบโมเดลซิปปาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
2. ผู้ที่จะนำรูปแบบโมเดลซิปปาไปใช้จะต้องมีความรู้ ทักษะ และความชำนาญในเรื่องของการจัดการเรียนรู้แบบโมเดลซิปปา
3. เนื้อหาที่จะนำไปใช้กับการจัดการเรียนการสอนแบบโมเดลซิปปา จะต้องเหมาะสมกับระดับอายุความรู้ความสามารถของนักเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลการวิจัยทำให้ทราบว่าวิธีการสอน ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแบบซิปปา (CIPPA Model) หลังสอนสูงกว่าก่อนสอนหรือไม่และสูงกว่าเกณฑ์ที่คะแนน 60% หรือไม่ อย่างไร เพื่อนำผลที่ได้ไปใช้แก้ปัญหาหรือวิธีการอื่นในการแก้ปัญหาต่อไป
2. เป็นการพัฒนาและแนวทางการเรียนรู้โดยใช้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง
3. สร้างและปลูกฝังอุปนิสัยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และศึกษาด้วยตนเอง
4. ผลการวิจัยเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในรายวิชาภัตตาคารและการจัดเลี้ยง และวิชาอื่น ๆ ต่อไป

การศึกษารายกรณีนักศึกษาที่มีพฤติกรรมการลุกออกจากห้องเรียน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวสารภี อุปลา
ตำแหน่ง ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา ศศ.บ.(การโรงแรม)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนการสอนมุ่งเน้นในเรื่องการพัฒนาตัวผู้เรียนให้มีคุณภาพทุกด้าน ทั้งด้านสติปัญญา คุณธรรม และด้านการเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศ การพัฒนาด้านสติปัญญาจะเป็นด้านที่ได้รับความสนใจเนื่องจากเห็นผลที่ชัดเจน ผู้ที่มีความรู้ความสามารถสูง มักได้รับการยอมรับมากกว่าผู้เรียนที่มีความรู้ความสามารถต่ำ อย่างหนึ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาต่อการพัฒนาด้านสติปัญญาของผู้เรียน คือ พฤติกรรมในขณะเรียนของผู้เรียนเอง ซึ่งแสดงออกการไม่ตั้งใจเรียน ลุกเดินจากที่เดินไปเดินมาและลุกออกจากห้องเรียนบ่อย ๆ ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์และผลเสียของพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถเข้าใจเนื้อหาของบทเรียนที่ครูอธิบายได้ชัดเจน

ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะทำการศึกษารายกรณีของนักศึกษาที่มีพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียน ลุกเดินจากที่ เดินไปเดินมา และลุกออกจากห้องเรียนบ่อย ๆ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการบริการบนเรือสำราญ แผนกวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เนื่องจากการศึกษารายกรณีเป็นวิธีการช่วยเหลือนักศึกษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงสาเหตุที่ให้มีพฤติกรรมการลุกออกจากห้องเรียน
2. เพื่อใช้เป็นแนวทางในการช่วยเหลือของครูที่ปรึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขางานการบริการบนเรือสำราญ สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขางานการบริการบนเรือสำราญ สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง จำนวน 1 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบบันทึกการสังเกต
2. แบบบันทึกการสัมภาษณ์
3. แบบบันทึกการเยี่ยมบ้าน

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาตำรา เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสังเกตและบันทึกพฤติกรรม

2. สังเกตพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียน ลุกเดินจากที่ เดินไปเดินมา และลุกออกจากห้องเรียน และสัมภาษณ์ครูผู้สอนแต่ละวิชา

3. สร้างแบบบันทึกพฤติกรรมและนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ลักษณะแบบบันทึกพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียน ลุกเดินจากที่ เดินไปเดินมา และลุกออกจากห้องเรียน เป็นแบบบันทึกที่ได้จากการสังเกตตามช่วงเวลาที่พฤติกรรมเกิดขึ้นในห้องเรียนขณะที่ครูสอน โดยสังเกตแต่ละครั้ง ใช้เวลา 30 นาที ติดต่อกัน และบันทึกพฤติกรรม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การสังเกตและการบันทึกการสังเกตโดยสังเกตทั้งขณะอยู่ในห้องเรียนและนอกห้องเรียน เพื่อคุมพฤติกรรมที่แสดงออกของนักศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์เชิงบรรยาย ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดอย่างละเอียด โดยใช้เครื่องมือต่าง ๆ นำข้อมูลมาเขียนสรุปหาข้อเท็จจริง

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยโดยการสังเกต สัมภาษณ์ และการเยี่ยมบ้าน สรุปได้ว่า นายอาทิตย์ พวงประโคน นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขางานการบริการบนเรือสำราญ สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีความเข้าใจและสามารถยอมรับตนเองตามสภาพความเป็นจริง ว่าเคยแสดงพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียน ลุกเดินจากที่ เดินไปเดินมา และลุกออกจากห้องเรียน สามารถหาวิธีการสนองความต้องการของตนเอง รู้จักแยกแยะสิ่งที่ถูกและสิ่งที่ผิด และเลือกกระทำในสิ่งที่ถูกและเหมาะสม

ข้อเสนอแนะ

ควรทำการศึกษารายกรณีเพื่อศึกษาพฤติกรรมที่เป็นปัญหาอื่น ๆ เช่น การเบี่ยงเบนทางเพศ ปัญหาด้านการศึกษา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้เข้าใจถึงสาเหตุของพฤติกรมที่เป็นปัญหา
2. ได้ใช้เป็นแนวทางในการช่วยเหลือของครูที่ปรึกษา

การจัดการเรียนการสอนแบบเน้นการปฏิบัติเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาเครื่องดื่มและการผสมเครื่องดื่ม ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 การโรงแรม MEP ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	น.ส.กันยาวีร์ ชื่นเจริญวงศ์
ตำแหน่ง	พนักงานราชการ (ครู)
วุฒิการศึกษา	ศศ.บ.(การโรงแรม)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนการสอนรายวิชาเครื่องดื่มและการผสมเครื่องดื่ม พบว่านักเรียนส่งงานล่าช้าและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำ เนื่องจากไม่สามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายได้ จากปัญหาดังกล่าวจึงทำให้ผู้วิจัยศึกษารูปแบบและจัดการเรียนการสอนแบบเน้นการปฏิบัติส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนโดยการปฏิบัติจริง เน้นให้นักเรียนสามารถปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายได้ สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบที่เน้นการปฏิบัติที่เป็นการจัดกิจกรรมเน้นการเรียนรู้ด้วยประสบการณ์ตรงจากการเผชิญสถานการณ์จริงและการแก้ปัญหา เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการกระทำ ฝึกคิด ฝึกทักษะ นักเรียนได้เรียนรู้ทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่ได้ใช้แผนการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นการปฏิบัติ

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นการปฏิบัติ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 116 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ผู้วิจัยดำเนินการสุ่มห้องเรียนโดยวิธีการจับสลากมา 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 12 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นการปฏิบัติ จำนวน 2 หน่วยการเรียน แผนการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นการปฏิบัติ แบ่งออกเป็น 6 ขั้นตอนดังนี้

1.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยแจ้งให้นักเรียนทราบจุดประสงค์รายวิชา มาตรฐานรายวิชา คำอธิบายรายวิชา และการวัดผล เพื่อกระตุ้น ชุกจูง และโน้มน้าวให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นและสนใจอยากค้นหาความรู้

1.2 ขั้นศึกษาวิเคราะห์ ผู้วิจัยจัดหาสื่อการสอน ได้แก่ ตัวอย่างการทำน้ำเชื่อม การนำวัตถุดิบท้องถิ่นมาทำเครื่องดื่ม การทำเครื่องดื่มม็อกเทล เพื่อให้นักเรียนได้ศึกษาวิเคราะห์ร่วมกันและออกแบบชิ้นงานโดยจัดทำเป็นใบงานให้นักเรียนได้ทำ

1.3 ขั้นปฏิบัติ/ฝึกหัด/ทดลอง ผู้วิจัยจัดทำใบงานเพื่อให้นักเรียนได้ทดลองฝึกปฏิบัติตามขั้นตอน ฝึกคิด วิเคราะห์ จินตนาการสร้างสรรค์ โดยผู้สอนเป็นที่ปรึกษา ช่วยเหลือและประเมินผลการปฏิบัติ

1.4 ข้อสรุปและเสนอผลการเรียนรู้ ผู้วิจัยในนักเรียนนำเสนอชิ้นงาน

1.5 ขั้นปรับปรุงการเรียนรู้และนำไปใช้ นักเรียนปรับปรุงงานตามที่ได้รับคำแนะนำจากผู้วิจัย

1.6 ขั้นการประเมินผล วัดผลประเมินตามสภาพจริง ผู้วิจัยประเมินผลจากชิ้นงานที่นักเรียนรวบรวมส่งเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนทั้ง 2 หน่วย

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนจากการใช้แผนการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นการปฏิบัติของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

3. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นการปฏิบัติของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. การสร้างเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ มีดังต่อไปนี้

1.1 การจัดการเรียนการสอนแบบเน้นการปฏิบัติ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

- ศึกษาแผนการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นการปฏิบัติจากหนังสือ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- วิเคราะห์เนื้อหา กำหนดขอบเขตของเนื้อหาและเตรียมสื่อการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาแต่ละหน่วย
- ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามลำดับขั้นตอนทั้ง 6 ขั้นตอน

1.2 การสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

- ศึกษาเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้องกับวิชาเครื่องดื่มและการผสมเครื่องดื่ม
- ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ของคะแนนก่อนเรียนกับคะแนนหลังเรียนจากหนังสือ ตำรา และเอกสารที่เกี่ยวข้อง
- สร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนกับหลังเรียนให้ครอบคลุมเนื้อหาตามจุดประสงค์
- เสนอแบบวัดผลสัมฤทธิ์ต่อหัวหน้าแผนกวิชาและหัวหน้าแผนกหลักสูตร ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของแบบทดสอบ
- ปรับปรุง แก้ไขแบบทดสอบตามคำแนะนำจากหัวหน้าแผนกวิชาและหัวหน้าแผนกหลักสูตร
- นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2. การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจมีดังต่อไปนี้

2.1 สร้างแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นการปฏิบัติ

2.2 เสนอแบบประเมินความพึงพอใจต่อหัวหน้าแผนกวิชาและหัวหน้าแผนกหลักสูตรตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของแบบประเมินความพึงพอใจ

2.3 ปรับปรุงแก้ไขแบบประเมินความพึงพอใจตามคำแนะนำจากหัวหน้าแผนกวิชาและหัวหน้าแผนกหลักสูตร

2.4 นำแบบประเมินความพึงพอใจไปใช้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. จุดประสงค์รายวิชา มาตรฐานรายวิชา คำอธิบายรายวิชา และวัดผลให้นักเรียนทราบ
2. วัดผลสัมฤทธิ์ของคะแนนก่อนเรียน โดยวัดผลจากชิ้นงาน
3. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นการปฏิบัติ
4. วัดผลสัมฤทธิ์ของคะแนนหลังเรียน โดยวัดผลจากชิ้นงาน
5. วัดความพึงพอใจของนักเรียน โดยให้นักเรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นการปฏิบัติ
6. นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for Window โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนจากการใช้แผนการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นการปฏิบัติ รายวิชาเครื่องดื่มและการผสมเครื่องดื่ม ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นการปฏิบัติรายวิชาเครื่องดื่มและการผสมเครื่องดื่ม ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นการปฏิบัติเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาเครื่องดื่มและการผสมเครื่องดื่มของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 การโรงแรม MEP

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนจากการใช้แผนการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นการปฏิบัติ มีคะแนนเท่ากับ 12.25 และ 16.83 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นการปฏิบัติรายวิชาเครื่องดื่มและการผสมเครื่องดื่มสามารถผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนได้ และระดับความพึงพอใจที่ต่อการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นการปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.40)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการวิจัยทั่วไป

1.1 การจัดการเรียนการสอนแบบเน้นการปฏิบัติ สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาอื่น ๆ ได้ โดยสามารถปรับวิธีการสอนให้เหมาะสมกับรายวิชาและผู้เรียน

1.2 ครูผู้สอนควรเตรียมการสอน สื่อการสอนให้พร้อม เพื่อไม่ให้การเรียนการสอนเกิดปัญหา

1.3 ครูผู้สอนควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับจัดกิจกรรมและความต้องการของนักเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาวิจัยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนในแบบอื่น ๆ เพิ่มเติม เพื่อพัฒนาศักยภาพของนักเรียนและเพื่อเป็นข้อมูลให้ผู้สอนได้พิจารณาเลือกใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับนักเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แนวทางการจัดการเรียนการสอนตามวิธีการหรือการใช้สื่อนวัตกรรม ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม MEP
2. เผยแพร่ผลการวิจัยให้ครูผู้สอนในรายวิชาเดียวกันได้นำไปใช้แก้ปัญหา/พัฒนาให้แก่นักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด
3. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
4. นักเรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงในสถานประกอบการณ์

การนำเสนอแนวทางการพัฒนาศักยภาพนักเรียน นักศึกษาแผนกวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สู่การเป็นพนักงานบริการที่ดี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

ผู้วิจัย	นางสาววริยา อาหลี
ตำแหน่ง	พนักงานราชการ (ครู)
วุฒิการศึกษา	บธ.ม.(การโรงแรม)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันเศรษฐกิจไทยในปี พ.ศ.2560 มีการขยายตัวแบบค่อยเป็นค่อยไป โดยมีแรงผลักดันจากการท่องเที่ยวที่จะเติบโตอย่างต่อเนื่อง ในการพัฒนาประเทศรายได้อันดับที่ 1 ที่เข้ามาในประเทศก็มาจากการท่องเที่ยวและเป็นกำลังที่นำเงินเข้ามาหมุนเวียนภายในประเทศและเมื่อไม่นานมานี้รัฐบาลก็ได้มีการออกมาสนับสนุนให้เกิดการท่องเที่ยวภายในประเทศกันมากขึ้น อาทิเช่น การเที่ยวไทยอย่างยั่งยืน ไทย-เที่ยว-ไทย เพื่อนำรายได้มาจากการท่องเที่ยวนี้มาฟื้นฟูเศรษฐกิจ และในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ.2560-2564 สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้จัดทำขึ้นให้ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ Training and service Nation รัฐบาลมีนโยบายในการสร้างความมั่นคงและเข้มแข็งให้กับระบบเศรษฐกิจของประเทศ รวมทั้งเร่งสร้างสังคมที่มีคุณภาพ โดยการขจัดอุปสรรคต่าง ๆ ตลอดจนการวางแผนการพัฒนาด้านต่าง ๆ โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมมือกันอย่างเข้มแข็งเพื่อผลักดันให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างต่อเนื่อง เน้นให้คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา สร้างความมั่นคงของชาติ พัฒนาคนทุกวัยให้เป็นคนดีคนเก่ง สร้างความมั่นคงของชาติ พัฒนาคนให้เป็นคนเก่งมีศักยภาพ เป็นหัวใจสำคัญในการเพิ่มศักยภาพการแข่งขัน ทั้งในภาคการผลิตและภาคการบริการมีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อส่วนรวม นำไปสู่การสร้างสังคมที่พึงปรารถนา

ธุรกิจที่พักและโรงแรม Accommodation and Hotel Business เป็นธุรกิจที่มีบทบาทสำคัญยิ่งของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทย โรงแรมนั้นเป็นอุตสาหกรรมการบริการโดยการให้บริการของโรงแรมทั่ว ๆ ไป ไม่สามารถโฆษณาออกมาเหมือนธุรกิจอื่น ๆ ได้แต่สามารถใช้ภาษาการสื่อสารและตัวพนักงานช่วยสร้างภาพพจน์ด้วยการทำให้แขกหรือลูกค้าประทับใจ ซึ่งเป็นการปฏิบัติงานที่ต้องมีความอดทน รับผิดชอบ และที่สำคัญต้องมีจิตแห่งการบริการ Service Mind ผู้ให้บริการต้องเป็นคนที่สร้างความประทับใจความพึงพอใจที่จะทำให้ผู้ใช้บริการกลับมาใช้บริการอีก ดังนั้น การคัดเลือกพนักงานถือเป็นสิ่งสำคัญมากที่สุด ทั้งในด้านบุคลิกภาพ การพูด การแสดงพฤติกรรมต่อหน้าลูกค้าและการบริการอย่างไทย เช่น การไหว้ มารยาทของไทยที่แสดงให้ชาวต่างชาติประทับใจ

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ได้เปิดการเรียนการสอนในสาขาวิชาการโรงแรม และในแต่ละภาคเรียนนั้นมีการส่งนักเรียน นักศึกษาไปฝึกประสบการณ์ในสถานประกอบการต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียน นักศึกษาได้เรียนรู้การทำงานที่แท้จริง และเตรียมความพร้อมก่อนที่จะจบออกไปทำงานและเพิ่มศักยภาพในการทำงานในอนาคต ซึ่งจากที่ผ่านมาพบว่า การให้นักเรียนนักศึกษาได้ออกไปฝึกประสบการณ์ยังมีการขาดศักยภาพในด้านการปฏิบัติงานในงานโรงแรม ได้แก่ การขาดทักษะในการบริการลูกค้า ขาดการสื่อสารในทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ การบริการที่ยังขาดความกระตือรือร้น จริงใจ และขาดความสามัคคีในหมู่เพื่อนร่วมงาน ซึ่งปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขอย่างยิ่ง เพื่อให้นักเรียน นักศึกษามีศักยภาพมากพอที่จะสามารถปฏิบัติงานตอนฝึกประสบการณ์ได้อย่างดีเยี่ยม อันนำมาซึ่งความประสบความสำเร็จของตัวนักเรียน นักศึกษาแผนกการโรงแรมให้ประสบความสำเร็จในการฝึกประสบการณ์และการทำงานในอนาคตให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความต้องการที่จะพัฒนาศักยภาพด้านการบริการของนักเรียน นักศึกษาสู่การเป็นพนักงานบริการที่ดี เพื่อให้การปฏิบัติงานในสถานประกอบการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อันจะนำมาซึ่งการประสบความสำเร็จของการเป็นพนักงานโรงแรมที่ดีต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเพิ่มศักยภาพด้านการปฏิบัติงานบริการงานโรงแรมแก่นักเรียน นักศึกษาแผนกการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาศักยภาพของนักเรียน นักศึกษาแผนกวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
3. เพื่อประเมินความพึงพอใจต่อแนวทางการพัฒนาศักยภาพของนักเรียน นักศึกษาแผนกการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียน นักศึกษาแผนกการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 657 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียน นักศึกษาแผนกวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2561 จำนวน 226 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ซึ่งแนวแบบสอบถามสร้างให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และแนวคิดการนำเสนอแนวทางการพัฒนาศักยภาพ เพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาการนำเสนอแนวทางการพัฒนาศักยภาพของนักเรียน นักศึกษาแผนกวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สู่การเป็นพนักงานบริการที่ดี สามารถแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 แบบสอบถามสภาพโดยทั่วไปของนักท่องเที่ยว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 2 ให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามนักเรียน นักศึกษาแผนกวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ประกอบด้วยข้อมูลที่เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการพัฒนาศักยภาพของงานบริการให้นักเรียน นักศึกษา เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม นักเรียน นักศึกษาแผนกวิชาการโรงแรม อยากให้มีการพัฒนาและเพิ่มเพื่อให้การเรียนการสอนสามารถนำไปปฏิบัติในงานบริการได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ

การสร้างเครื่องมือ

ในการวิจัยครั้งนี้เครื่องมือที่ใช้ในการวัดตัวแปรแต่ละตัว ผู้วิจัยประยุกต์มาจากแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้มีการตรวจสอบความน่าเชื่อถือและประสิทธิภาพของเครื่องมือทดสอบความเชื่อมั่นและความเที่ยงตรง

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาศักยภาพงานบริการเพื่อพิจารณาความพร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขให้แบบสอบถามความชัดเจนรวมกลุ่มครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลปฐมภูมิ ได้มาจากการเก็บรวบรวมโดยใช้แบบสอบถามโดยการทำสุ่มหรือแบบบังเอิญจากนักเรียน นักศึกษาแผนกวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. ข้อมูลทุติยภูมิ ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร หนังสือ วารสาร หนังสือพิมพ์ รายงานวิจัย อินเตอร์เน็ต และข้อมูลสถิติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษาแผนกวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบประมาณค่า (Rating Scale) วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ เป็นแบบสอบถามปลายเปิด วิเคราะห์โดยนำปัญหาและข้อเสนอแนะที่มีความเรียงคล้ายกันมาสรุปตามลำดับความถี่

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเพื่อเพิ่มศักยภาพด้านการปฏิบัติงานบริการงานโรงแรมแก่นักเรียน นักศึกษาแผนกวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาศักยภาพของนักเรียน นักศึกษาแผนกวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช และเพื่อประเมินความพึงพอใจต่อแนวทางการพัฒนาศักยภาพของนักเรียน นักศึกษาแผนกวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 226 คน เป็นเพศชาย ร้อยละ 9.7 และเพศหญิง ร้อยละ 89.4 โดยมีอายุระหว่าง 16-18 ปี มากที่สุด ร้อยละ 60.2 รองลงมาคืออายุระหว่าง 19-25 ปี ร้อยละ 23.0 และอายุต่ำกว่า 16 ปี ร้อยละ 16.8 ระดับการศึกษาเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ร้อยละ 76.5 และเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ร้อยละ 23.5

ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเพิ่มประสิทธิภาพด้านการปฏิบัติงานบริการงานโรงแรม ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.18 พบว่า อยากให้ทางวิทยาลัยนำนักเรียน นักศึกษาไปปฏิบัติงานในสถานที่จริงมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.50 (ระดับมากที่สุด) รองลงมาคืออยากให้มีการเรียนการสอนทักษะด้าน Bartender จากผู้เชี่ยวชาญมากขึ้น ค่าเฉลี่ย 4.29 (ระดับมาก) และอยากให้มีการเรียนการสอนปฏิบัติด้านงานโรงแรมเพิ่มมากขึ้น ค่าเฉลี่ย 4.12 (ระดับมาก) ตามลำดับ

ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาศักยภาพของนักเรียน นักศึกษาแผนกวิชาการโรงแรม ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.00 พบว่า อยากให้มีการสอนภาษาอังกฤษที่ใช้ในงานโรงแรมมาก ค่าเฉลี่ย 4.15 (ระดับมาก) รองลงมาคืออยากให้ทางแผนกวิชาการโรงแรมมีวัสดุอุปกรณ์ในการเรียนการสอนที่เพียงพอในการเรียน ค่าเฉลี่ย 4.11 (ระดับมาก) และอยากให้มีการเรียนการสอนทักษะพื้นฐานด้านงานโรงแรมเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนสู่หลักสูตรการเรียนทั่วไปมากขึ้น ค่าเฉลี่ย 3.98 (ระดับปานกลาง)

ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อแนวทางการพัฒนาศักยภาพนักเรียน นักศึกษา ระดับมาก เฉลี่ย 4.21 พบว่าภาษาอังกฤษมีความจำเป็นต่องานบริการในโรงแรมมาก ค่าเฉลี่ย 4.38 (ระดับ

มาก) รองลงมาคือ การเรียนการสอนท่านจะสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการปฏิบัติงานได้ ค่าเฉลี่ย 4.25 (ระดับมาก) จากการเรียนการสอนท่านมีทักษะด้านงานบริการที่เพิ่มขึ้น ค่าเฉลี่ย 4.16 (ระดับมาก) การเรียนการสอนการให้บริการในงานโรงแรมสามารถนำไปใช้ในการทำงานได้ ค่าเฉลี่ย 4.14 (ระดับมาก) และมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการให้บริการงานโรงแรม ค่าเฉลี่ย 4.10 (ระดับปานกลาง) ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

1. อยากให้ทางแผนกมีห้องพักและการทำงานในแผนกต่าง ๆ เป็นของตัวเอง
2. อยากให้มีการเรียนปฏิบัติมากกว่าเน้นทฤษฎี
3. ควรเพิ่มกิจกรรมเล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อเพิ่มอรรถรสในการเรียนการสอนวิชาหลักในงานบริการโรงแรม เพื่อลดความเบื่อหน่าย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. แรงจูงใจที่ทำให้เข้ามาเรียนในแผนกวิชาการโรงแรม
2. ความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนของแผนกวิชาการโรงแรม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียน นักศึกษามีศักยภาพด้านการปฏิบัติงานบริการงานโรงแรมอย่างมีประสิทธิภาพ
2. นักเรียน นักศึกษามีแนวทางในการพัฒนาศักยภาพด้านการปฏิบัติงานบริการงานโรงแรมเพิ่มมากขึ้น
3. นักเรียน นักศึกษาพึงพอใจต่อแนวทางการพัฒนาศักยภาพด้านการปฏิบัติงานบริการงานโรงแรม

แผนกวิชาการท่องเที่ยว

ผลการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา “CIPPA Model” เรื่อง ปฏิบัติการจัดนำเที่ยว รายวิชาการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขางานการท่องเที่ยว ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางวรณัน พงษ์จีน
ตำแหน่ง	ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา	บธ.บ (การจัดการการท่องเที่ยว)
ปีที่ทำวิจัย	2561

เหตุผลที่ทำวิจัย

การเรียนการสอนแบบ"CIPPA" เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้สูงสุด โดยการให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเองแนวคิดดังกล่าวมาจัดการเรียนการสอนพบว่าสามารถพัฒนาผู้เรียนได้ครบทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านร่างกาย อารมณ์ สติปัญญาและสังคม โดยหลักการของโมเดลซิปปา ได้ยึดหลักการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ในตัวหลักการคือการช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ ช่วยให้ผู้เรียนมีบทบาทและมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ให้มากที่สุด มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและได้เรียนรู้จากกันและกัน มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลความรู้ ความคิดเห็นและประสบการณ์ ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการต่าง ๆ ร่วมกับการผลิตผลงานซึ่งมีความคิดสร้างสรรค์ที่หลากหลายและสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ให้นักเรียนเป็นผู้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองตามแนวคิด Constructivism (ทิศนา แขมมณี, 2542)

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ได้เล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาอาจารย์ผู้สอนและผู้บริหารเพื่อให้มีโอกาสเพิ่มพูนความรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนแนวคิดการบริหารจัดการและนวัตกรรมต่างๆเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้ทันสมัยสอดคล้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ตลอดจนเพื่อเป็นโอกาสในการปรับปรุงมาตรฐานการเรียนการสอนรายวิชาต่างๆของวิทยาลัยให้มีระบบใกล้เคียงกันมากขึ้นอันจะนำไปสู่การผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพที่พึงประสงค์เพื่อพัฒนาชาติและสังคมไทยสืบไป [3] แนวคิดดังกล่าวข้างต้นสอดคล้องกับสรุปผลการประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่องกิจกรรมสร้างเสริมคุณธรรมจริยธรรมที่องค์การนักศึกษา153 สถาบันได้นำเสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการและได้รับการเสนอต่อไปยังเลขาธิการนายกรัฐมนตรีในหัวข้อหลักสูตรที่จะช่วยส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมว่า“ต้องปรับเปลี่ยนวิธีการสอนโดยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองรู้ว่าเรียนอะไรอย่างไรและมีการปฏิบัติควบคู่กันไป”

ดังนั้นผู้จัดทำวิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำวิจัยเรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา "CIPPAModel " เรื่องปฏิบัติการจัดนำเที่ยว รายวิชาการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขางานการท่องเที่ยวในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561” เพื่อนำผลการวิจัยไปเป็นข้อมูลในการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการออกแบบรายการนำเที่ยวของนักศึกษาก่องและหลักการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา "CIPPA Model"
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการออกแบบรายการนำเที่ยวของนักศึกษาหลังการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา "CIPPA Model" กับเกณฑ์ร้อยละ 60
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการปฏิบัติการจัดนำเที่ยวของนักศึกษาก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา "CIPPA Model "
4. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการปฏิบัติการจัดนำเที่ยวของนักศึกษาหลังการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา "CIPPA Model " กับเกณฑ์ร้อยละ 60

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขางานการท่องเที่ยว ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 34 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เป็นนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขางานการท่องเที่ยว ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 32 คน โดยใช้การสุ่มแบบเจาะจง ใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยจะใช้เครื่องมือในการวิจัย ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL)
2. แบบทดสอบการวัดความสามารถในการจัดทำรายการนำเที่ยวและความสามารถในการปฏิบัติจัดนำเที่ยว โดยเป็นแบบทดสอบแบบอัตนัย จำนวน 40 ข้อ
3. แบบประเมินผลการปฏิบัติจัดนำเที่ยว โดยขั้นตอนในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) ดังนี้
   - ศึกษาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542
   - ศึกษาหลักสูตรการศึกษา
   - ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
   - ศึกษาคู่มือการสอนวิชาการจัดการธุรกิจท่องเที่ยวและปฏิบัติการจัดนำเที่ยว หลักสูตรประกาศนียบัตรชั้นสูง พ.ศ.2560
   - ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL)
   - วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ สมรรถนะรายวิชา และคำอธิบายรายวิชา เรื่อง หลักการปฏิบัติงานจัดนำเที่ยว
   - จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง หลักการปฏิบัติงานจัดนำเที่ยว ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ สมรรถนะรายวิชา และคำอธิบายรายวิชา
   - นำแผนการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) ที่สร้างเสร็จแล้วเสนอเพื่อตรวจสอบความชัดเจน ความถูกต้องของผลการเรียนที่คาดหวัง กับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ นำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข ซึ่งได้แก่การปรับกิจกรรมบางกิจกรรมให้น่าสนใจมากขึ้นและพิจารณาให้เหมาะสมกับเวลา
   - นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะเรียบร้อยแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ดำเนินการสอนด้วยตนเองด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL)

2. ชี้แจงให้นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทราบถึงการจัดการเรียนรู้แบบแบบซิปปา (CIPPA MODEL) เรื่องหลักการปฏิบัติงานจัดนำเที่ยว เพื่อให้นักศึกษาเข้าใจและปฏิบัติตนได้ถูกต้อง

3. นำแบบทดสอบวัดความสามารถก่อนเรียน ไปทดสอบพร้อมบันทึกผลการทดสอบไว้

4. ดำเนินการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) โดยใช้เวลา ...คาบ คาบละ 60 นาที

5. เมื่อดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) แล้ว ทำการทดสอบวัดความสามารถ และบันทึกคะแนนหลังเรียน

6. ตรวจสอบคะแนน นำคะแนนที่ได้วิเคราะห์วิธีการทางสถิติเพื่อตรวจสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถในการจัดทำรายการนำเที่ยวและความสามารถในการปฏิบัติจัดนำเที่ยว ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขางานการท่องเที่ยว ก่อนและหลังการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) เรื่องหลักการปฏิบัติงานจัดนำเที่ยว โดยใช้สถิติ t-test for Dependent Sample

2. เปรียบเทียบความสามารถในการปฏิบัติจัดนำเที่ยว ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขางานการท่องเที่ยว ก่อนและหลังการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) เรื่อง หลักการปฏิบัติงานจัดนำเที่ยว โดยใช้สถิติ t-test for Dependent Sample

3. เปรียบเทียบความสามารถในการจัดทำรายการนำเที่ยวและความสามารถในการปฏิบัติจัดนำเที่ยว ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขางานการท่องเที่ยว หลังการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) เรื่องหลักการปฏิบัติงานจัดนำเที่ยว กับเกณฑ์ร้อยละ 60 โดยใช้ t-test for one Group

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

ก. ค่าเฉลี่ย (Mean)

ข. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

2. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

ก. วิธีการทางสถิติแบบ t-test for Dependent Sample เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการจัดทำรายการนำเที่ยวและความสามารถในการปฏิบัติจัดนำเที่ยวของนักศึกษาก่อนและหลังการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL)

ข. วิธีการทางสถิติแบบ t-test for one Group เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการจัดทำรายการนำเที่ยวและความสามารถในการปฏิบัติจัดนำเที่ยวของนักศึกษา หลังการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) กับเกณฑ์ร้อยละ 60

สรุปผลการวิจัย

1. ความสามารถในการจัดทำรายการนำเที่ยวของนักศึกษาหลังการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) สูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ความสามารถในการจัดทำรายการนำเที่ยวของนักศึกษา หลังการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีคะแนนเฉลี่ย 31.19 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 77.97

3. ความสามารถในการปฏิบัติจัดนำเที่ยวของนักศึกษา หลังการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) สูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ความสามารถในการปฏิบัติจัดนำเที่ยวของนักศึกษา หลังการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีคะแนนเฉลี่ย 30.94 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 77.35

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะซึ่งอาจเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการศึกษาครั้งต่อไป ดังนี้

1. ในการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) ครูผู้สอนควรยกตัวอย่างให้ผู้เรียนอย่างชัดเจนพร้อมทั้งยกตัวอย่างง่ายเพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจถูกต้อง

2. ครูผู้สอนจะต้องเตรียมตัวเป็นอย่างดี เพื่อประโยชน์ต่อผู้เรียนและครูผู้สอน

3. ในการปฏิบัติกิจกรรมในชั้นเรียน ครูควรให้คำปรึกษากับนักเรียนในระหว่างทำกิจกรรม

4. ครูผู้สอนควรกำหนดเวลาให้เหมาะสมกับกิจกรรมต่างๆอย่างพอเหมาะ มิฉะนั้นอาจทำให้แต่ละกิจกรรมใช้เวลามากเกินไป

5. ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมและกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างรวดเร็ว และสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตัวเอง

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) ในเนื้อหาอื่น ๆ เช่น งานมัคคุเทศก์ ทรัพยากรท่องเที่ยว เป็นต้น

2. ควรศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) กับกลุ่มตัวอย่างอื่นๆ เพื่อทดสอบผลการศึกษาว่ายังคงเดิมหรือไม่

3. ควรนำผลของการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL) ไปใช้กับรูปแบบอื่นๆ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการออกแบบรายการนำเที่ยวของนักศึกษาก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา "CIPPA Model"

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการออกแบบรายการนำเที่ยวของนักศึกษาหลังการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา "CIPPA Model" กับเกณฑ์ร้อยละ 60

3. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการปฏิบัติการจัดนำเที่ยวของนักศึกษาก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา "CIPPA Model "

4. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการปฏิบัติการจัดนำเที่ยวของนักศึกษาหลังการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา "CIPPA Model " กับเกณฑ์ร้อยละ 60

ความพึงพอใจของนักเรียนระดับ ปวช.3 การโรงแรม กลุ่ม 2 ที่มีต่อคุณภาพการสอนของครูในรายวิชาการตลาดเพื่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวพรศรี สุขสบาย
ตำแหน่ง	ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา	ศศ.บ (พัฒนาการท่องเที่ยว)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับอาชีวศึกษานั้น ต่างมุ่งเน้นให้นักเรียนได้รู้จักคิด วิเคราะห์ และปฏิบัติงานได้ด้วยตนเอง เพื่อให้นักเรียนได้ดึงศักยภาพของตนเองออกมาใช้ให้ได้มากที่สุด ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนจึงต้องมีความหลากหลาย เพื่อส่งเสริมความสามารถของนักเรียน

สำหรับการเรียนการสอนในรายวิชาการตลาดเพื่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวนั้น ครูผู้สอนได้ใช้วิธีการสอนที่หลากหลายเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมให้นักเรียนได้ดึงศักยภาพของตนเองออกมาใช้ให้ได้มากที่สุด

ด้วยเหตุผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายนี้ ทำให้ครูผู้สอนอยากทราบระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อคุณภาพการสอนของครู จึงได้จัดทำวิจัยเรื่องความพึงพอใจของนักเรียนระดับ ปวช.3 การโรงแรม กลุ่ม 2 ที่มีต่อคุณภาพการสอนของครูในรายวิชาการตลาดเพื่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวขึ้น และนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการสอนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับ ปวช.3 การโรงแรม กลุ่ม 2 ที่มีต่อคุณภาพการสอนของครูในรายวิชาการตลาดเพื่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 การโรงแรม กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 33 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถาม

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเอง โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
2. จัดทำแบบสอบถาม โดยแบบสอบถามมีทั้งหมด 10 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 33 คน
2. นำแบบสอบถามที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างมาทำการประมวลผลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป
3. นำค่าที่ได้จากการประมวลผลมาแจกแจงเป็นข้อความที่อ่านเข้าใจง่าย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจ

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

รายการประเมินผู้ตอบแบบสอบถามวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของนักเรียนระดับ ปวช.3 การโรงแรม กลุ่ม 2 ที่มีต่อคุณภาพการสอนของครูในรายวิชาการตลาดเพื่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว มีความคิดเห็นต่อหัวข้อประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ =4.66) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

รายการที่อยู่ในระดับมากที่สุด คือ สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณในวิชาชีพ ($\overline{X}$ =4.84) มีบุคลิกภาพ การแต่งกายที่เหมาะสม ($\overline{X}$ =4.75) ใช้สื่อการสอนอย่างเหมาะสม ($\overline{X}$ =4.72) สอนตามวัตถุประสงค์และเนื้อหาวิชา ($\overline{X}$ =4.66) มีจิตใจเมตตากรุณาต่อศิษย์เท่าเทียมกันทุกคน ($\overline{X}$ =4.66) อธิบายเนื้อหาให้เข้าใจง่าย ($\overline{X}$ =4.63) ตอบข้อซักถามของนักเรียน นักศึกษาได้อย่างชัดเจน ($\overline{X}$ =4.63) มอบหมายงานในปริมาณที่เหมาะสม ($\overline{X}$ =4.60) วิธีการประเมินผลเหมาะสมกับเนื้อหา ($\overline{X}$ =4.60) เปิดโอกาสหรือกระตุ้นให้นักเรียน นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียน ($\overline{X}$ =4.57)

ข้อเสนอแนะ

1. เมื่อครูผู้สอนได้ผลการวิจัยแล้ว ควรนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน
2. ในการแจกแจงแบบสอบถาม ครูผู้สอนควรให้บุคคลที่อื่นไปแจกและเก็บรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนมา เพื่อไม่ให้ผู้ตอบแบบสอบถามรู้สึกกดดันและสามารถทำแบบสอบถามได้อย่างเป็นจริงที่สุด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนของครู
2. ได้นำผลการวิจัยไปพัฒนาการเรียนการสอนครั้งต่อไปในอนาคต

การเสริมแรงเพื่อลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในชั้นเรียน ของนักเรียนระดับ ปวช.2 สาขาการท่องเที่ยว ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นายสุริยะ ศรีทันเดช
ตำแหน่ง	พนักงานราชการ (ครู)
วุฒิการศึกษา	ศศ.บ.(วัฒนธรรมศึกษาเพื่อการท่องเที่ยว)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญที่ช่วยให้เด็กและเยาวชนได้มีปฏิสัมพันธ์กับครูผู้สอนและผู้เรียนคนอื่น ๆ ทั้งในด้านความรู้ การปรับตัวกับผู้อื่น การแสดงออกในการแสดงความคิดเห็น ตลอดจนการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในชั้นเรียนร่วมกัน ปัจจุบันเป็นยุคการปฏิรูปการศึกษา ผู้เรียนสำคัญที่สุด จึงทำให้ผู้เรียนสามารถแสดงออกในด้านความรู้ ความคิดเห็น และการแสดงออกของพฤติกรรมต่าง ๆ ได้อย่างอิสระ ซึ่งล้วนเป็นสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนอย่างมาก ในอีกด้านหนึ่งอาจเกิดผลเสียได้หากผู้เรียนบางคนขาดการควบคุมตนเอง แสดงออกด้วยพฤติกรรมที่ก่อความรบกวน ทำลายสมาธิแก่ผู้เรียนคนอื่น ๆ ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอน ตลอดจนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของทั้งตัวผู้เรียนและผู้อื่น มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในชั้นเรียนว่าก่อให้เกิดผลเสียกับตัวผู้เรียน ทำให้ไม่เข้าในเนื้อหาที่ครูอธิบาย จึงเกิดปัญหาตามมา คือ ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่สูงเท่ากับศักยภาพที่ควรจะเป็น จากการที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีหรือไม่ดีนั้นก็ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายด้าน ได้แก่ ผู้สอน เนื้อหาสาระของวิชาที่สอน กิจกรรมต่าง ๆ และตัวผู้เรียนเอง ซึ่งปัจจัยที่ทำให้การดำเนินการเรียนการสอนไม่บรรลุตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ ทั้งยังเป็นปัญหาที่สร้างความหนักใจแก่ผู้สอนมากที่สุด นั่นก็คือ ปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้เรียน อันได้แก่ พฤติกรรมไม่สนใจเรียน พฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียนโดยการเล่นกัน แหย่กัน คุยกันและส่งเสียงดัง ตลอดจนก่อความรำคาญให้แก่ผู้อื่นในชั้นเรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ในชั้นเรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ในชั้นเรียนที่ได้รับการเสริมแรง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนระดับ ปวช.2 สาขาการท่องเที่ยว ที่มีพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียน ของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนระดับ ปวช.2 สาขาการท่องเที่ยว ที่มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ ซึ่งได้จากการเลือกเฉพาะเจาะจงจากนักเรียนที่มีพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียน จำนวน 5 คน

การสร้างเครื่องมือ

แบบประเมินพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบประเมินพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียน
2. ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียนของนักเรียน ในขณะที่ครูทำการสอนและที่ครูมอบหมายงานให้ปฏิบัติในคาบที่เรียน ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลที่ได้จากการสังเกตมาสร้างแบบประเมินพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียน ตรวจสอบรายละเอียดของแบบประเมินพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียนว่าสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะหรือไม่
3. ผู้วิจัยนำแบบประเมินพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียนมาทำการประเมินในชั้นเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การทดลองครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง โดยแบ่งเป็นระยะการทดลองดังนี้

1. ระยะเส้นฐานพฤติกรรม (A1) ใช้เวลา 1 สัปดาห์ (สัปดาห์ที่ 1) โดยผู้วิจัยสังเกตและบันทึกพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียนของนักเรียนทั้งหมดในสภาพการณ์ที่มีการเรียนการสอนปกติ โดยในระยะนี้ยังไม่มีการเสริมแรงใด ๆ กับนักเรียน
2. ระยะทดลอง (B) ใช้เวลา 2 สัปดาห์ (สัปดาห์ที่ 2-3) โดยผู้วิจัยสังเกตและบันทึกพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียนของนักเรียนทั้งหมดในสภาพการณ์ที่มีการเรียนการสอนปกติ โดยในระยะนี้ใช้โปรแกรมการเสริมแรงกับนักเรียน
3. ระยะติดตามผล (A2) ใช้เวลา 1 สัปดาห์ (สัปดาห์ที่ 4) โดยผู้วิจัยสังเกตและบันทึกพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียนของนักเรียนในสภาพการณ์ที่มีการเรียนการสอนปกติ โดยในระยะนี้คือระยะติดตามผลเป็นระยะถอดถอนโปรแกรมการเสริมแรง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้วิจัยศึกษาและทำความเข้าใจความมุ่งหมายของการวิจัยในครั้งนี้
2. ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะของพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียนของนักเรียนเพื่อให้เข้าใจตรงกันและสามารถบันทึกพฤติกรรมได้อย่างถูกต้อง โดยผู้วิจัยสังเกตบันทึกพฤติกรรมและหาค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องของการสังเกตก่อนเริ่มทำการทดลองเป็นเวลา 2 สัปดาห์
3. การวิจัยครั้งนี้ใช้การสังเกตแบบสุ่มเวลา (Time Samoling) ใช้ในการสังเกตพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียน ซึ่งมีการสอนสัปดาห์ 2 ครั้ง ดังนี้

3.1 ใช้เวลาสังเกตสัปดาห์ละ 2 ครั้ง บันทึกพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียนของนักเรียนในระยะก่อนทดลอง 1 สัปดาห์ โดยบันทึกพฤติกรรมตามปกติ เนื่องจากยังไม่มีการใช้การเสริมแรงใด ๆ

3.2 ในระยะทดลอง 2 สัปดาห์ เป็นระยะที่จะต้องทดลองพฤติกรรมนักเรียนที่แสดงพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียน โดยผ่านกระบวนการเสริมแรงของครูที่ได้กระทำขึ้นในแต่ละคาบเรียนที่เกิดขึ้น

3.3 ในระยะหลังการทดลอง 1 สัปดาห์ คือ ระยะติดตามผลในการสังเกตแต่ละครั้งจะสังเกตพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียนของนักเรียน

4. ผู้วิจัยเข้าไปสังเกตพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียนของนักเรียนวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยเข้าไปอยู่ในห้องเรียนและนั่งอยู่ในตำแหน่งที่มองเห็นพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียน และได้ยินการพูดของนักเรียนอย่างชัดเจน โดยไม่รบกวนการเรียนการสอนหรือให้ความสนใจกับนักเรียนคนใดคนหนึ่งเป็นพิเศษ และไม่ให้นักเรียนแต่ละคนเห็นแบบบันทึกพฤติกรรม

สรุปผลการวิจัย

นักเรียนในกลุ่มทดลองที่ยังไม่ได้รับโปรแกรมการเสริมแรง มีพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียนที่สูงค่อนข้างมาก หลังจากนักเรียนได้รับโปรแกรมการเสริมแรง พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียนลดลง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ หลังจากถอดถอนโปรแกรมการเสริมแรง พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียนมากกว่าในขณะทำการทดลอง แต่ก็ยังน้อยกว่าก่อนทดลอง

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า การเสริมแรงสามารถลดพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียนของนักเรียนลงได้เป็นอย่างดี นักเรียนที่ได้รับการควบคุมตนเองและนักเรียนที่ได้รับการเสริมแรงมีพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียนลดลงจากก่อนการทดลอง แต่ก็อาจจะมีค่าที่เพิ่มขึ้นจากในขณะที่ทดลอง เนื่องจากเด็กไม่ทราบว่าได้มีการทดลองอยู่ ทั้งนี้เพราะว่าการควบคุมตนเองเป็นวิธีการปรับพฤติกรรมโดยที่นักเรียนจะเป็นผู้ดำเนินการในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเองด้วยตัวเอง อีกทั้งยังเป็นการเพิ่มความสามารถของนักเรียนในการควบคุมสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ อีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการศึกษาในช่วงระยะของการศึกษาความคงทนของพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียนของนักเรียนที่ได้รับการควบคุมตนเองและที่ได้รับการเสริมแรง สำหรับการวิจัยครั้งต่อไปทุก 3 เดือนเพื่อความคงทนของพฤติกรรมและการคงอยู่ที่พฤติกรรมที่พึงประสงค์

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมอันไม่พึงประสงค์ของนักเรียนในชั้นเรียน

2. เพื่อเป็นแนวทางแก้ไขสำหรับครูผู้สอน และผู้ปกครองหรือผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับการศึกษาที่จะนำไปใช้เป็นแนวทางการเรียนการสอนของนักเรียนที่มีพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียน

แผนกวิชาสามัญ

ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับ ปวส.1 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 2 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนวิชามนุษยสัมพันธ์ กับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ผู้วิจัย	นายภักดี เรืองศรี
ตำแหน่ง	ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา	คม.(บริหารการศึกษา)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญมากสำหรับทุกประเทศ เพราะเป็นต้นกำเนิดแห่งการพัฒนาที่ไม่หยุดยั้งของคน ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 (ฉบับที่ 2) 2545 ได้กำหนดแนวทางการเปลี่ยนแปลงของโลก ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี ให้ความสำคัญสูงสุดในกระบวนการปฏิรูปการเรียนรู้ ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง รู้จักแสวงหาความรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต แนวทางการจัดการเรียนการสอนตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 (ฉบับที่ 2) 2545 ได้กำหนดแนวทางไว้ในมาตรา 24 คือ จัดเนื้อหาสาระให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี เป็นคนเก่ง และมีความสุขอย่างแท้จริง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ได้ดำเนินการรวบรวมแนวคิดทางทฤษฎีการเรียนรู้และเสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มความสามารถ ทั้งด้านความรู้ จิตใจ อารมณ์ และทักษะต่าง ๆ
2. ลดการถ่ายทอดเนื้อหาวิชาลง ผู้เรียนกับผู้สอนมีบทบาทร่วมกัน ใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในการแสวงหาความรู้ให้ผู้เรียนได้เรียนจากประสบการณ์จริงที่เป็นประโยชน์และสัมพันธ์กับชีวิตจริง เรียนรู้ความจริงในตัวเองและความจริงจากสิ่งแวดล้อมจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย
3. กระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยทดสอบปฏิบัติด้วยตนเอง ครูทำหน้าที่เตรียมการจัดสิ่งเร้า ให้คำปรึกษา วางแนวกิจกรรมและประเมินผล ดังนั้น แนวคิดการจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อแก้ปัญหาการเรียนรู้วิชาพื้นฐานการงานอาชีพและเทคโนโลยี

ดังนั้น เพื่อให้การจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 (ฉบับที่ 2) 2545 การจัดกระบวนการเรียนรู้จึงควรเป็นกระบวนการทางปัญญาที่พัฒนาบุคคลอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สามารถเรียนรู้ได้ทุกเวลา ทุกสถานที่เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มีความสุข บูรณาการเนื้อหาสาระตามความเหมาะสมของระดับการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนได้มีความรู้เกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคมสาระการเรียนรู้ สอดคล้องกับความมั่นใจของผู้เรียนทันสมัย เน้นกระบวนการคิด และการปฏิบัติจริง ได้เรียนรู้ตามสภาพจริง สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างกว้างไกล เป็นกระบวนการที่มีทางเลือกและมีแหล่งเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายร่วมจัดบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนรู้และมุ่งประโยชน์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่ง และมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาในรายวิชามนุษย์สัมพันธ์กับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อการวิเคราะห์ศักยภาพของผู้เรียนและการออกแบบการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมที่เกิดจากการออกแบบการเรียนการสอน

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ที่เรียนวิชามนุษยสัมพันธ์กับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือทดลอง ได้แก่ แผนการสอน สื่อวัสดุการสอน
2. เครื่องมือการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม แบบสังเกตจดบันทึก และแบบทดสอบ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน รายวิชาการสร้างมนุษยสัมพันธ์กับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. แจ้งการศึกษาการทำวิจัยให้กับนักศึกษาในชั้นเรียนทราบ
2. ดำเนินการเก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษา
3. ตรวจแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา คัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไว้ เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

1.1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ด้วยอัตราร้อยละ (Percentage)

1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อกิจกรรมการเรียนการสอน วิชามนุษยสัมพันธ์กับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยเป็นคำถามแสดงระดับความคิดเห็น 5 ระดับ วิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

2. การประมวลผลข้อมูล ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยมีขั้นตอนดังนี้

2.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของคำตอบที่ได้หลังจากดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

2.2 บันทึกข้อมูลที่เป็นรหัสในแบบบันทึกข้อมูล และเครื่องคอมพิวเตอร์ตามลำดับ

2.3 ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

2.4 ประมวลผลข้อมูลตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาวิจัย

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอน รายวิชามนุษยสัมพันธ์กับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สรุปได้ดังนี้

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชามนุษยสัมพันธ์กับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง กิจกรรมการเรียนการสอนทั้ง 4 กิจกรรม คือ การเรียนการสอนในห้องเรียน ใบงาน (งานเดี่ยว) กรณีศึกษา (งานกลุ่ม) และโครงการ/กิจกรรมภายนอกห้องเรียน โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง 2 กิจกรรม และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย 2 กิจกรรม และเมื่อพิจารณารายข้อส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งและระดับเห็นด้วย ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

การปรับปรุง พัฒนา และเปลี่ยนแปลงบทบาทของผู้สอนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้พร้อม จากที่ทำหน้าที่มอบทุกสิ่งทุกอย่างแก่ผู้เรียนมาเป็นผู้อำนวยความสะดวก กระตุ้นและให้กำลังใจ ร่วมคิดร่วมเรียนไปพร้อมกับผู้เรียน สร้างบรรยากาศที่ดีด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย การเตรียมการสอนเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์อย่างยิ่ง ถ้าการเตรียมการสอนหรือการวางแผนการสอนไม่มีประสิทธิภาพจะทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนล้มเหลว จึงต้องมีการเตรียมการสอนล่วงหน้าอย่างรอบคอบ เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการวางแผนการเรียนหรือกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน และควรมีการประเมินผลกิจกรรมการเรียนการสอนตามความเป็นจริงของนักศึกษา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักศึกษาได้รับการพัฒนาทั้งทางร่างกาย จิตใจ ความรู้ ความสามารถ ทักษะการประกอบอาชีพและความมั่นคงในการดำรงชีวิต
2. เสริมสร้างศักยภาพให้กับนักศึกษา โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
3. เพื่อจัดกิจกรรมให้นักศึกษาได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ได้ฝึกปฏิบัติให้คิดเป็น ทำเป็น ปลูกฝังคุณธรรมทุกสาขาวิชา
4. เพื่อให้นักศึกษาเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี เป็นคนเก่ง และมีความสุขอย่างแท้จริง ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งจะทำให้นักศึกษามีการพัฒนาและการเรียนรู้ที่สูงขึ้น

ความรู้ความเข้าใจจากทักษะปฏิบัติและทัศนคติในการเรียนวิชาการพูดในงานอาชีพ (2000-1104) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

ผู้วิจัย	นายวิโรจน์ ขุนทอง
ตำแหน่ง	ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา	ค.บ.(ภาษาไทย)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การพูดมีความสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งต่อสังคมมนุษย์ แม้ในปัจจุบัน การสื่อสารจะก้าวหน้าไปมาก มนุษย์สามารถติดต่อสื่อสารกันได้หลากหลายวิธี แต่การพูดก็ยังเป็นวิธีที่มนุษย์นิยมใช้ในการสื่อสารกันมากที่สุด ทั้งนี้เพราะการพูดทำให้เกิดความเข้าใจกันได้ง่ายกว่าการสื่อสารแบบอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็น การอ่าน การเขียน การแสดงท่าทาง หรือการใช้สื่อต่าง ๆ แต่ในความเป็นจริง ผู้ที่พูดได้มิใช่ว่าจะประสบความสำเร็จในการพูดเสมอไป ผู้ที่ประสบความสำเร็จในชีวิตส่วนตัว และการงาน มักเป็นผู้ที่พูดเป็นซึ่งเป็นผู้ที่มีความสามารถในการพูดมากกว่าคนที่พูดได้ทั่วไป เพราะได้เรียนรู้หลักการพูดได้ฝึกฝนจนเกิดความรู้ความชำนาญ และอาศัยศิลปะในการพูดซึ่งเป็นพรสวรรค์ของแต่ละบุคคล ผู้ฟังก็จะเกิดความเชื่อถือ คล้อยตามปฏิบัติตาม เพราะผู้พูดพูดได้สนุกน่าสนใจ สอดคล้องกับ วัชรี เกิดคำ (2547, หน้า 55) กล่าวว่า “การพูด เป็นการสื่อสารที่สำคัญ และจำเป็นต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ ทั้งนี้เพราะ การพูดสื่อความหมายได้รวดเร็ว และเข้าใจง่าย มีอาชีพหลายอาชีพที่ต้องอาศัยการพูดเป็นสำคัญ เช่น นักประชาสัมพันธ์ นักการเมือง นักธุรกิจ พิธีกร ครูอาจารย์ ทนายความ พนักงานขาย และผู้นำชุมชน ดังนั้นจึงจำเป็นที่ทุกคนจะต้องศึกษาหาความรู้ หมั่นฝึกฝนเพื่อให้การพูดของตนสัมฤทธิ์ผล สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ”

ในสังคมประชาธิปไตยการแสดงความคิดเห็นสู่สังคมด้วยการพูดสามารถทำได้อย่างกว้างขวาง เป็นการพูดต่อที่ชุมนุมชนที่ผู้พูดต้องพูดในที่สาธารณะที่มีกลุ่มชนหรือบุคคลเป็นจำนวนมากซึ่งประกอบด้วยบุคคลต่างเพศ วัย ความรู้ อาชีพ ความต้องการ ตลอดจนอุปนิสัยใจคอ และรสนิยม ด้วยเหตุนี้การพูดต่อที่ชุมนุมชนจึงจัดเป็นการพูดที่ยากมากที่สุดเพราะต้องพูดให้ผู้ฟังที่มีความแตกต่างกันเกิดความสนใจ เข้าใจ และรับรู้เรื่องราวต่าง ๆ ตามที่ผู้พูดต้องการ ดังนั้น ผู้พูดที่ต้องการประสบความสำเร็จในการพูดจึงควรได้รับการฝึกทักษะการพูดให้เกิดความรู้ ความชำนาญ สามารถพูดโน้มน้าวจิตใจผู้ฟังให้เกิดความเลื่อมใสศรัทธา และคล้อยตามเจตนารมณ์ของผู้พูดได้ซึ่งสอดคล้องกับ ศุภวรรณ มองเพชร (2547, หน้า137) กล่าวว่า “การพูดคือ การใช้ศิลป์ และศาสตร์ ในการสื่อสารแสดงความคิด ความรู้สึก เพื่อชนะใจผู้ฟังด้วยเหตุผล เพื่อให้ผู้ฟังปฏิบัติ และคล้อยตามความประสงค์ของผู้พูด ทำให้การพูดนั้นบรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการ”

การพูดเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ ซึ่งผู้เรียนจะต้องเรียนรู้ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ ภาคทฤษฎี หมายถึง จะต้องเรียนกฎกติกาและหลักการพูดต่าง ๆ ส่วนภาคปฏิบัตินั้นจะต้องเอาหลักการพูดมาฝึกฝนจริงให้เกิดความรู้ความชำนาญ ยิ่งฝึกฝนมากยิ่งรู้มาก ชำนาญมาก จนบางคนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางทัศนคติ จากที่ไม่ชอบการพูดเลยก็กลับมาชอบ หรืออย่างน้อยก็สามารถแสดงการพูดได้เมื่อถึงเวลาที่จำเป็น จนสามารถนำการพูดที่เคยเรียนมาไปใช้ในงานอาชีพได้ในที่สุด

ส่วนนักเรียนบางคนที่ไม่รู้ ไม่เข้าใจ ไม่ตระหนักในการเรียนรู้เกี่ยวกับการพูด เพราะไม่ทราบว่าตนเองจะต้องเอาความรู้ไปใช้ได้อย่างไร จึงขี้เกียจ ไม่เตรียมตัว ไม่ฝึกฝน ไม่เห็นความสำคัญ ขณะเรียนวิชาการพูดในงานอาชีพ (2000-1104)

ดังนั้น หลังจากดำเนินการสอนวิชาศิลปะการพูดเสร็จสิ้น จึงได้จัดทำวิจัยเรื่อง ความรู้ความเข้าใจจากทักษะปฏิบัติและทัศนคติในการเรียนวิชาการพูดในงานอาชีพ (2000-1104) ขึ้น เพื่อต้องการทราบความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติต่อการเรียนวิชาการพูดในงานอาชีพ (2000-1104) ซึ่งจะได้นำผลการวิจัยไปวางแผนจัดการเรียนรู้ในครั้งต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อต้องการทราบทัศนคติในการเรียนวิชาการพูดในงานอาชีพ (2000-1104) ของนักเรียนระดับ ปวช.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

2. เพื่อต้องการทราบถึงความรู้ความเข้าใจจากทักษะในการเรียนวิชาการพูดในงานอาชีพ (2000-1104) ของนักเรียนระดับ ปวช.1

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาถึงความรู้ความเข้าใจในทักษะปฏิบัติวิชาการพูดในงานอาชีพ (2000-1104) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย จากนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม กลุ่ม 1-4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ได้เรียนวิชาการพูดในงานอาชีพ (2000-1104) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 124 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้วิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ได้จากการศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยแบบสอบถามประกอบด้วย 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วย เพศ กลุ่มเรียน และระดับเกรดเฉลี่ยสะสม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติและความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะปฏิบัติวิชาการพูดในงานอาชีพ (2000-1104) ลักษณะเป็นคำถามปลายปิด จำนวน 22 ข้อ โดยแบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ

ด้านทัศนคติ จำนวน 6 ข้อ

ด้านความรู้ความเข้าใจจากทักษะปฏิบัติ จำนวน 10 ข้อ

ลักษณะคำถามนี้เป็นแบบปลายประมาณค่า Rating Scale) ได้นำวิธีประมาณค่าคำตอบ โดยใช้มาตรวัดของลิเคอร์ท (Likerts Scale) ซึ่งกำหนดคะแนนในการตอบคำถามดังนี้

มากที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
มาก	ให้คะแนน	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน	3	คะแนน
น้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้ทราบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในตอนที่ 2 มีทัศนคติและความรู้ความเข้าใจในทักษะปฏิบัติวิชาการพูดในงานอาชีพ (2000-1104) ของนักเรียนสาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช อยู่ในระดับใด ใช้การคำนวณแบบช่วงระดับความคิดเห็นในแต่ละระดับ โดยใช้เกณฑ์การตัดสินของเบสนี้ (อภิรัฐ จันทร์เทพ, 2546 : 63) ดังนี้

ระดับสูง	ให้	3.67-5.00	คะแนน
ระดับปานกลาง	ให้	2.34-3.66	คะแนน
ระดับน้อย	ให้	1.00-2.33	คะแนน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะหรือข้อคิดเห็น เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ ให้กลุ่มตัวอย่างตอบได้อย่างอิสระ ไม่มีข้อจำกัด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำเครื่องมือไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. แจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างที่เรียนวิชาการพูดในงานอาชีพ (2000-1104)
2. อธิบายและชี้แจงเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม
3. ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง
4. เก็บรวบรวมแบบสอบถามทั้งหมด นำมาตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ในการตอบแบบสอบถาม เพื่อใช้ในการดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างและการทดสอบสมมุติฐานในการวิจัย ผู้วิจัยวิเคราะห์ด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ได้วิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ข้อมูลจากคำถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์หาค่าความถี่แต่ละรายการ โดยการหาค่าร้อยละ (Percentage)
2. ข้อมูลจากคำถามตอนที่ 2 เกี่ยวกับทัศนคติและความรู้ความเข้าใจในทักษะปฏิบัติ วิชาการพูดในงานอาชีพ ของนักเรียนสาขาวิชาการโรงแรม นำมาแจกแจงความถี่ วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Devition) โดยแปลความหมายของข้อมูลโดยการนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาเทียบกับเกณฑ์
3. ข้อมูลจากคำถามตอนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะ ผู้วิจัยจะรวบรวมข้อมูลข้อเสนอแนะตามของกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาประมวลผลในเชิงพรรณนา วิเคราะห์ (Analisive) โดยแยกแยะออกมาเป็นข้อ ๆ ที่ซ้ำกันก็จะนำมารวมเป็นกลุ่มเดียวกัน
4. เปรียบเทียบทัศนคติและความรู้ความเข้าใจจากทักษะปฏิบัติวิชาการพูดในงานอาชีพ (2000-1104) ของกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรสาขาวิชาและระดับเกรดเฉลี่ยสะสม โดยการทดสอบค่าเอฟ (F-test)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง ความรู้ความเข้าใจจากทักษะปฏิบัติและทัศนคติในการเรียนวิชาการพูดในงานอาชีพ (2000-1104) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 สรุปผลได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ ร้อยละ 99.19 เพศชาย ร้อยละ 0.81 โดยสังกัดสาขาวิชาการโรงแรมและบริการ กลุ่ม 2 ร้อยละ 29.03 กลุ่ม 3 ร้อยละ 27.42 กลุ่ม 4 ร้อยละ 25.00 กลุ่ม 1 ร้อยละ 18.55 และระดับเกรดเฉลี่ย 3.01-4.00 ร้อยละ 65.32 ระดับเกรดเฉลี่ย 2.01-3.00 ร้อยละ 31.45 และระดับเกรดเฉลี่ย 1.00-2.00 ร้อยละ 3.23

ความคิดเห็นในภาพรวมของผู้ตอบแบบสอบถาม ต่อ ความรู้ความเข้าใจจากทักษะปฏิบัติและทัศนคติในการเรียนวิชาการพูดในงานอาชีพ (2000-1104) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรมและบริการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 **ด้านทัศนคติ** อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย 2.33 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.71 ($\bar{x}$ = 2.33 , S.D. = 0.71) โดยมีความรู้ความเข้าใจสูงที่สุดต่อ รายการการฝึกพูดไม่ใช่เรื่องสำคัญ จะฝึกเมื่อไหร่ก็ได้ อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.38 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.99 ($\bar{x}$ = 2.38 , S.D. = 0.99) และต่ำที่สุดคือ รายการเมื่อมีสื่ออิเล็กทรอนิกส์มากขึ้นการฝึกพูดก็ไม่จำเป็นอีกต่อไป อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย 2.20 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.05 ($\bar{x}$ = 2.20 , S.D. = 1.05)

ความคิดเห็นในภาพรวมของผู้ตอบแบบสอบถาม ต่อ ความรู้ความเข้าใจจากทักษะปฏิบัติและทัศนคติในการเรียนวิชาการพูดในงานอาชีพ (2000-1104) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรมและบริการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 **ด้านความรู้ความเข้าใจจากทักษะปฏิบัติ** อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.61 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.51 ($\bar{x}$ = 3.61 , S.D. = 0.51) โดยมีความรู้ความเข้าใจสูงที่สุดต่อ รายการคุณมีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการพูดเพิ่มขึ้น อยู่ในระดับสูง ค่าเฉลี่ย 3.95 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.65 ($\bar{x}$ = 3.95 , S.D. = 0.65) และต่ำที่สุดคือ รายการบ่อยครั้งที่คุณไม่ได้เตรียมตัวมาเพื่อฝึกพูดหน้าชั้นเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.96 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.98 ($\bar{x}$ = 2.96 , S.D. = 0.98)

ข้อเสนอแนะ

1. ควรให้นักศึกษาได้มีการใช้ภาษาที่เรียนในสถานการณ์จริงอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ซึ่งความสามารถในการพูดจะไม่เกิดขึ้นหากขาดการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง

2. ควรมีการควบคุมเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการพูด ผู้สอนควรมีการวางแผนการใช้เวลาและควบคุมเวลาให้ดำเนินไปอย่างต่อเนื่องตามขั้นตอน

3. ควรนำวิธีสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ มาสอนในรายวิชาอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากวิชาภาษาไทยในระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ที่แตกต่างจากการเรียนการสอนแบบปกติ ซึ่งจะทำให้นักศึกษาเกิดความรู้ความคิด ความเข้าใจ และมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่นมากยิ่งขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงทัศนคติในการเรียนวิชาการพูดในงานอาชีพ (2000-1104) ของนักเรียนระดับ ปวช.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

2. ได้ทราบถึงความรู้ความเข้าใจจากทักษะการปฏิบัติในการเรียนวิชาการพูดในงานอาชีพ (2000-1104) ของนักเรียนระดับ ปวช.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐกิจพอเพียง (3000-1502) นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นายสมพงศ์ วรรณถนอม
ตำแหน่ง ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา ศศ.ม.
ปีที่ทำวิจัย 2561

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาเศรษฐกิจพอเพียง (3000-1502) กำหนดให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นมาทฤษฎีและปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตามที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 9 ได้ทรงพระราชทานแนวทางไว้

จากสภาพปัญหาที่พบในการสอนรายวิชาเศรษฐกิจพอเพียง (3000-1502) ในปีการศึกษาที่ผ่านมา นักเรียนไม่สามารถทำคะแนนสอบกลางภาคและปลายภาคเรียนได้ดี ตามระบบการประเมินผลการเรียนได้ ซึ่งสาเหตุเกิดได้จากหลาย ๆ ปัจจัยด้วยกัน เช่น การถ่ายทอดของผู้สอนกระบวนการสอนยังไม่สามารถทำให้นักศึกษาเข้าใจ นักศึกษามีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับทฤษฎีและหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง รวมถึงเนื้อหาในแต่ละหน่วยการเรียนน้อย ซึ่งทำให้มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา และต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการสอนของครูผู้สอน

ในการศึกษาครั้งนี้เพื่อการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงทำแบบทดสอบความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน ตั้งแต่หน่วยการเรียนที่ 1-7 เพื่อให้นักศึกษาสามารถทำความเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น และเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจร่วมกัน ซึ่งคาดว่าจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา และนำไปสู่การประยุกต์ในการเรียนการสอนครั้งต่อ ๆ ไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐกิจพอเพียง (3000-1502) โดยการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักศึกษา

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาเลขานุการ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 13 คน โดยศึกษาจากประชากรจริงทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การศึกษาจากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ ที่เป็นผลงานวิจัยในชั้นเรียนที่เกี่ยวข้อง

2. การศึกษาจากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบทดสอบและการเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติที่เกี่ยวข้องจากนักศึกษาโดยตรง

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการสอนรายวิชาเศรษฐกิจพอเพียง (3000-1502)

2. แบบทดสอบย่อย จำนวน 7 หน่วยการเรียน สำหรับวัดผลก่อนเรียนและหลังการเรียน เมื่อจบหน่วยการเรียน หน่วยการเรียนละ 13 ชุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมสถิติการเข้าเรียน
2. การเก็บรวบรวมคะแนนจากการทดสอบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS / PC+ (Statistical Package For the Social science / Personal Computer)

สรุปผลการวิจัย

จากการทดสอบ หน่วยการเรียนที่ 1 พบว่า แบบทดสอบหลังเรียนดีกว่า แบบทดสอบก่อนเรียน Asymp. Sig. (2-tailed)=0.011 ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

จากการทดสอบ หน่วยการเรียนที่ 2 พบว่า แบบทดสอบหลังเรียนดีกว่า แบบทดสอบก่อนเรียน Asymp. Sig. (2-tailed)=0.017 ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

จากการทดสอบ หน่วยการเรียนที่ 3 พบว่า แบบทดสอบหลังเรียนดีกว่า แบบทดสอบก่อนเรียน Asymp. Sig. (2-tailed)=0.011 ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

จากการทดสอบ หน่วยการเรียนที่ 4 พบว่า แบบทดสอบหลังเรียนดีกว่า แบบทดสอบก่อนเรียน Asymp. Sig. (2-tailed)=0.003 ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

จากการทดสอบ หน่วยการเรียนที่ 5 พบว่า แบบทดสอบหลังเรียนดีกว่า แบบทดสอบก่อนเรียน Asymp. Sig. (2-tailed)=0.011 ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

จากการทดสอบ หน่วยการเรียนที่ 6 พบว่า แบบทดสอบหลังเรียนดีกว่า แบบทดสอบก่อนเรียน Asymp. Sig. (2-tailed)=0.011 ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

จากการทดสอบ หน่วยการเรียนที่ 7 พบว่า แบบทดสอบหลังเรียนดีกว่า แบบทดสอบก่อนเรียน Asymp. Sig. (2-tailed)=0.017 ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

คะแนนสอบปลายภาค ดีกว่า คะแนนสอบกลางภาค Asymp. Sig. (2-tailed)=0.036 ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

การเข้าร่วมทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษา พบว่า จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วม จำนวนทั้งสิ้น 3 ครั้ง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.6 รองลงมาคือ 4 ครั้ง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 38.46 และ 5 ครั้ง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 53.84

นักศึกษาได้เกรด 2 ร้อยละ 15.38 รองลงมาคือเกรด 2.5 ร้อยละ 30.76 เกรด 3 ร้อยละ 46.15 และเกรด 3.5 ร้อยละ 7.69

ข้อเสนอแนะ

1. การเข้าร่วมทำการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษา มีนักศึกษาบางส่วนไม่เข้าร่วมกิจกรรมหรือเข้าร่วมแต่ไม่สม่ำเสมอ ซึ่งควรกำหนดสิ่งจูงใจนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรม เช่น ให้คะแนนการเข้าร่วมกิจกรรม
2. การควบคุมดูแลระหว่างกิจกรรมของอาจารย์ผู้สอน ให้มีการสนับสนุน กระตุ้นการแลกเปลี่ยนความรู้ของนักศึกษาให้มากขึ้น
3. ผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้สามารถนำไปพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาผ่านเกณฑ์ประเมินผลร้อยละ 60
2. การทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ทำให้นักศึกษามีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีการแลกเปลี่ยนความรู้ ทำให้เกิดทักษะในการเรียนวิชาเศรษฐกิจพอเพียง (3000-1502) ทำให้นักศึกษามีความสนใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น
3. ผลที่ได้จากการศึกษาสามารถนำไปพัฒนากับการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

รายงานการใช้ชุดการสอนประกอบศูนย์การเรียน วิชาภาษาไทยเพื่อสื่อสารในงานอาชีพ (3000-1101) ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 การจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางกันป์หา เก้าเอี้ยน
ตำแหน่ง ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา ศิลปศาสตรบัณฑิต
ปีที่ทำวิจัย 2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรม อันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจธุรการงานและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิด วิเคราะห์ วิจารณ์ สร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางสังคมและเศรษฐกิจ นอกจากนี้ภาษาไทยยังเป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรมประเพณี ชีวทัศน์ โลกทัศน์และสุนทรียภาพ โดยบันทึกไว้เป็นวรรณคดี และวรรณกรรมอันล้ำค่า ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้เพื่ออนุรักษ์สืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ,2545)

ภาษาไทยมีวิวัฒนาการต่อเนื่องมานับถันปี และมีส่วนสำคัญในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าของชาติ จำเป็นที่คนไทยทุกคนจะต้องศึกษาและฝึกฝนจนเกิดทักษะเพื่อใช้ติดต่อระหว่างคนไทยหรือชนชาติอื่นที่รู้ภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากความสำคัญของภาษาไทยดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการจึงบรรจุวิชาภาษาไทยเป็นวิชาบังคับในทุกระดับการศึกษา ผอบ โปษะกฤษณะ (2542 : 13) กล่าวถึงความสำคัญของภาษาไทยที่มีต่อคนไทยว่า คนไทยเป็นผู้มีโชคดีที่ได้มีภาษาของเราเอง และมีตัวอักษรไทยเป็นตัวอักษรประจำชาติ อันเป็นมรดกอันล้ำค่าที่บรรพบุรุษได้สร้างไว้ แสดงว่า ไทยเราเป็นชาติที่มีวัฒนธรรมสูงส่งมาแต่โบราณกาล และรักษาความเป็นเอกราชยั่งยืนมาจนบัดนี้ คนไทยผู้เป็นเจ้าของภาษาควรจะ

ได้ภาคภูมิใจที่ชาติไทยใช้ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติมากกว่า 700 ปี และจะยั่งยืนตลอดไป ถ้าทุกคนตระหนักในความสำคัญของภาษาไทย เราคนไทยควรจะถือว่าภาษาไทยสำคัญกว่าภาษาอื่น เพราะเป็นภาษาของชาติ เป็นภาษาที่เราต้องใช้ชั่วชีวิต

จากการสอนวิชาภาษาไทยเป็นเวลา 30 ปี พบว่า การใช้สื่อและอุปกรณ์การสอนเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับครู เนื่องจากจะเป็นสื่อกลางทำให้ผู้เรียนสามารถเกิดความเข้าใจในความหมายของบทเรียนได้ตรงกับที่ครูต้องการ และบรรลุจุดประสงค์ที่วางไว้ ไม่ว่าสื่อนั้นจะอยู่ในรูปใดก็ตาม ล้วนเป็นทรัพยากรที่เอื้ออำนวยความสะดวกในการเรียนได้ แม้ปัจจุบันสื่อการสอนจะมีให้เลือกใช้หลายประเภท แต่สื่อที่เหมาะสมกับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มากที่สุด ก็คือ ชุดการสอน เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จะเน้นให้ผู้เรียนทำกิจกรรมกลุ่ม และเรียนรู้แบบร่วมมือ สื่อชุดการสอนดังกล่าวเป็นสื่อที่เอื้อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพราะเนื้อหาที่นำเสนอประกอบด้วยสื่อชุดย่อย ๆ ในแต่ละเรื่อง ในแต่ละศูนย์การเรียน จะจัดสื่อไว้ในรูปแบบของสื่อประสม ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาและทำแบบฝึกหัดได้เป็นกลุ่มร่วมกัน อันทำให้เกิดการเรียนรู้แบบกลุ่ม เป็นการสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีในการเรียนอีกด้วย (วสันต์ อติศัพท์ : 2536) จากเหตุผลดังกล่าว ผู้ศึกษาจึงสร้างและพัฒนาชุดการสอนเรื่อง การใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร เพื่อประกอบการสอนวิชา 3000-1101 จำนวน 4 หน่วยการเรียน ได้แก่ หน่วยที่ 1 ประสิทธิภาพในการฟังและดู หน่วยที่ 2 พูด หน่วยที่ 3 การอ่าน และหน่วยที่ 4 การเขียน เพื่อใช้ในการแก้ปัญหาดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้ศึกษาตระหนักว่าชุดการสอนทั้ง 4 หน่วยการเรียนนี้เหมาะสมในการนำมาใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542 ที่กระบวนการเรียนการสอนเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างและพัฒนาชุดการสอนประกอบศูนย์การเรียนวิชาภาษาไทย ชุดการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร ประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเพื่อสื่อสารในงานอาชีพ (3000-1101) จำนวน 4 หน่วยการเรียน ให้มีประสิทธิภาพ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้ชุดการสอนประกอบศูนย์การเรียนวิชาภาษาไทย ชุดการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร ประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเพื่อสื่อสารในงานอาชีพ (3000-1101)
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาไทย โดยใช้ชุดการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร ประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเพื่อสื่อสารในงานอาชีพ (3000-1101) ทั้ง 4 หน่วยการเรียน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2561 ที่เรียนวิชาภาษาไทยเพื่อสื่อสารในงานอาชีพ จำนวน 120 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2561 แผนกวิชาการจัดการสำนักงาน ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Sample Random) จำนวน 41 คน ใช้ห้องเรียนเป็นกลุ่มของการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุดการสอนประกอบศูนย์การเรียน วิชาภาษาไทย ชุด การใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร ประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเพื่อสื่อสารในงานอาชีพ (3000-1101) จำนวน 4 หน่วยการเรียน ดังนี้

   เรื่องที่ 1 เรื่องการฟังและการดู

   เรื่องที่ 2 เรื่องการพูด

   เรื่องที่ 3 เรื่องการอ่าน

   เรื่องที่ 4 เรื่องการเขียน

2. แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน ชุดการสอนประกอบศูนย์การเรียนวิชาภาษาไทย แบบปรนัย จำนวน 40 ข้อ
3. แบบสอบถามวัดความพึงพอใจต่อชุดการสอนประกอบศูนย์การเรียนวิชาภาษาไทย ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยใช้ชุดการสอนประกอบศูนย์การเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำชุดการสอนประกอบศูนย์การเรียน ชุดการสอนประกอบศูนย์การเรียนวิชาภาษาไทย ชุด การใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร ที่สร้างขึ้นไปทดลองกับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2561 แผนกวิชาการจัดการสำนักงาน เพื่อทดสอบหาประสิทธิภาพของชุดการสอนประกอบศูนย์การเรียนดังนี้คือ (1) ทดสอบแบบวัดเดี่ยวกับนักเรียน จำนวน 3 คน (2) ทดสอบแบบกลุ่มกับนักเรียน จำนวน 10 คน (3) ทดสอบภาคสนามกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1. หาประสิทธิภาพของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช (80/80) โดยขณะที่ดำเนินการใช้ชุดการสอนประกอบศูนย์การเรียนได้เก็บคะแนนกิจกรรมในแต่ละตอนจนครบ 4 หน่วยการเรียนรู้ (80 ตัวแรก) และใช้ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนแต่ละหน่วยอีกครั้ง (80 ตัวหลัง) แล้วนำคะแนนของแต่ละตอนมาวิเคราะห์หาประสิทธิภาพ 80/80
2. ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2561 ให้นักเรียนทดสอบก่อนเรียน (Pretest) แล้วดำเนินการสอนโดยใช้ชุดการสอนประกอบศูนย์การเรียนหลังจากสอนจบในแต่ละหน่วย แล้วให้นักศึกษาวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนอีกครั้ง (Posttest) แล้วนำคะแนน Pretest Posttest ของแต่ละตอนมาวิเคราะห์ทางสถิติ
3. ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2561 ที่มีต่อการใช้ชุดการสอนประกอบศูนย์การเรียน แล้วรวบรวมข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการทดสอบผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติดังนี้

1. การหาประสิทธิภาพของชุดการสอนประกอบศูนย์การเรียนวิชาภาษาไทย ชุดการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2. การหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้ชุดการสอนประกอบศูนย์การเรียนวิชาภาษาไทย ชุด การใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยการทดลองค่า t แบบไม่อิสระ

3. การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2561 ที่มีต่อการใช้ชุดการสอน

สรุปผลการวิจัย

จากการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนประกอบศูนย์การเรียนวิชาภาษาไทย ชุด การใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร ปรากฏว่า ชุดการสอนประกอบศูนย์การเรียนตามเกณฑ์ 80/80 กลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้ชุดการสอนประกอบศูนย์การเรียนสูงกว่าก่อนการใช้ชุดการสอนประกอบศูนย์การเรียน อย่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีระดับความพึงพอใจต่อการใช้ชุดการสอนประกอบศูนย์การเรียน อยู่ในระดับดีมาก ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านกิจกรรมการเรียน ด้านรูปแบบการนำเสนอ ด้านผลที่นักเรียนได้รับ เฉลี่ยทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.79 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.68

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ครูควรยึดความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนเพื่อจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

2. ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนให้มากที่สุด

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ชุดการสอนประกอบศูนย์การเรียน นอกจากใช้ในการเรียนการสอนในห้องเรียนแล้วยังใช้สำหรับสอนซ่อมเสริมสำหรับนักเรียนใช้เป็นคู่มือสอนแทนหรือสำหรับแทนครู ในกรณีที่ครูติดราชการ ไม่ได้เข้าสอน

2. การใช้ชุดการสอนประกอบศูนย์การเรียน ควรใช้ในการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน และจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนเป็นแบบกลุ่มเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

3. ควรเพิ่มกิจกรรมให้มีวิธีที่หลากหลาย ให้นักเรียนได้รู้จักคิด ได้ปฏิบัติ และแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง

4. ครูควรยึดความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนเพื่อจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

5. ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนให้มากที่สุด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ชุดการสอนประกอบศูนย์การเรียนวิชาภาษาไทยทั้ง 4 หน่วยการเรียน ที่มีประสิทธิภาพ 80/80

2. นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้ชุดการสอนประกอบศูนย์การเรียน

3. เป็นแนวทางในการพัฒนาชุดการสอนประกอบศูนย์การเรียนสำหรับใช้ในการเรียนการสอนเรื่องอื่น ๆ ต่อไป

การใช้รางวัลเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชาลีลาศเพื่อการสมาคมของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นายเกรียงไกร สมถวิล
ตำแหน่ง ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา คบ.(พลศึกษา)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

กระแสและวิวัฒนาการของการเจริญก้าวหน้าของโลกได้เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่อยู่ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงนั้น เพื่อให้สังคมไทยก้าวทันโลกยุคโลกาภิวัตน์ สังคมไทยต้องปรับเปลี่ยนแนวคิดในการปฏิรูปการศึกษา การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรในการสร้างนิสัยให้คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น มีความใฝ่รู้ ใฝ่เรียน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ให้เป็นคนยุคใหม่ ก้าวทันโลกแห่งความเจริญในปัจจุบันและอนาคต สามารถปรับตัว “ให้อยู่รอด ก้าวทัน ก้าวหน้า ก้าวนำ” การเปลี่ยนแปลงทางสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545-2549) กำหนดวิสัยทัศน์ในการพัฒนาประเทศ และกำหนดสภาพสังคมไทยที่พึงประสงค์ โดยมุ่งพัฒนาสู่สังคมที่เข้มแข็งและมีดุลยภาพใน 3 ด้าน คือ 1) สังคมคุณภาพ 2) สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ 3) สังคมสมานฉันท์และเอื้ออาทรต่อกัน ด้านสังคมแห่งภูมิปัญญาการเรียนรู้สังคมไทยเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ที่สร้างโอกาสให้คนไทยทุกคนคิดเป็น ทำเป็น มีเหตุผล สามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต และมียุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและการคุ้มครองทางสังคม แนวทางการพัฒนาการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต การศึกษาของไทยมีการปฏิรูปครั้งใหญ่ได้มีวิวัฒนาการมาจนถึงการมีรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 เป็นแม่บทสำคัญก่อให้เกิดการปฏิรูปการศึกษา โดยกำหนดไว้ในมาตราต่าง ๆ เช่น มาตรา 40,42,43,46,53,54,69 โดยเฉพาะมาตรา 81 กำหนดให้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 เป็นกฎหมายทางการศึกษาฉบับแรกของประเทศไทย ซึ่งให้ความสำคัญเรื่องต่าง ๆ เช่น มาตรา 6 การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตที่สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ในหมวดตั้งแต่มาตรา 22-30 ได้กล่าวถึงหัวใจการปฏิรูปการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ หรือเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ (Child Center) ปัจจุบันรัฐบาลได้มุ่งเน้นการแก้ปัญหาความยากจนและยกระดับคุณภาพชีวิตของคนส่วนใหญ่ของประเทศให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน และความอยู่ดีมีสุขของคนไทย ประกอบกับรัฐบาลภายใต้การนำของ พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ได้ประกาศนโยบายการปฏิรูประบบราชการใหม่ ในส่วนของกระทรวงศึกษาธิการได้รวม 3 หน่วยงาน คือ กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และทบวงมหาวิทยาลัย เข้าด้วยกัน เพื่อพัฒนาระบบบริหารให้มีคุณภาพ และได้มีประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข จะเห็นได้ว่า กระแสของการปฏิรูปการศึกษาได้ส่งผลการปฏิบัติงานของคนทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา เพื่อ

พัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพและบรรลุเป้าหมายตามหลักสูตรการจัดการศึกษา ประกอบกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ได้ระบุไว้ในมาตรา 24(5) มีข้อความสำคัญให้ครูสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ และมาตรา 30 ระบุโดยสรุปว่า ให้สถานศึกษาส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา ดังนั้น ครูเป็นบุคลากรการวิจัยในชั้นเรียน (Classroom Research) เป็นเครื่องมือในการค้นหาคำตอบให้กับคำถามที่ครูสนใจด้วยวิธีการเชิงประจักษ์ ครูทุกคนสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานสอนหรือเพื่อปรับปรุงและพัฒนางานของตนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นได้ ซึ่งเป็นหน้าที่สำคัญประการหนึ่งของครูที่ต้องจัดทำควบคู่กับการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นระบบที่ครูต้องใช้การบูรณาการความรู้ทั้งทฤษฎีและการปฏิบัติในการคิดค้นวิธีสอน สื่อหรือนวัตกรรมต่าง ๆ ผสมผสานกับแนวคิดพื้นฐานของการวิจัยในการประยุกต์ใช้เพื่อการวางแผนและพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน หรือแก้ปัญหาที่พบในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน การวิจัยในชั้นเรียนเป็นทักษะที่ครูต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญการ อันเป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งของความเป็นครูมืออาชีพในยุคของการปฏิรูปการเรียนรู้ ตามนัยแห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตรา 24(5) กำหนดให้ครูใช้การวิจัยเป็นส่วนประกอบหนึ่งของกระบวนการจัดการเรียนรู้ ยุทธนา ปฐมวรชาติ (2544) จากเหตุผลดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเพื่อแสวงหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาของการไม่ส่งงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ในวิชาการใช้เครื่องใช้สำนักงาน เพื่อพัฒนาปรับเปลี่ยนพฤติกรรมส่งเสริมความรับผิดชอบ การจัดกระบวนการเรียนการสอนให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเสริมสร้างเจตคติในการสอบครบจุดประสงค์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ จำนวน 3% เป็น 80%

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 14 คน โดยเลือกการสุ่มตัวอย่างเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การส่งเสริมเจตคติเป็นรายบุคคล และการให้รางวัล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 14 คน โดยจัดทำตารางของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ในรายวิชาลีลาศเพื่อการสมาคม และจัดทำเป็นตารางกราฟแสดงข้อมูลเปรียบเทียบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ทำตารางบันทึกการสอบครบจุดประสงค์ แบบฝึกหัดในเวลา แบบฝึกหัดการบ้าน ใบงาน รวมถึงผลงานเป็นกลุ่มในช่วงต้นภาคเรียนที่ 2 ของรายวิชาลีลาศเพื่อการสมาคม
2. รวบรวมหาเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ
3. บันทึกสอบครบจุดประสงค์อย่างต่อเนื่อง หลังจากการส่งเสริมเจตคติและนำมาหาเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ นำค่าเฉลี่ยร้อยละของสอบครบจุดประสงค์ช่วงต้นภาคเรียนที่ 2 ของรายวิชาลีลาศเพื่อการสมาคมมาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของสอบครบจุดประสงค์ ช่วงปลายภาคเรียนที่ 2

สรุปผลการวิจัย

1. ค่าเฉลี่ยของสอบครบจุดประสงค์ รายวิชาลีลาศเพื่อการสมาคม ก่อนการส่งเสริมเจตคติ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ อยู่ในเกณฑ์ร้อยละ 30
2. ค่าเฉลี่ยของสอบครบจุดประสงค์ หลังการส่งเสริมเจตคติ พบว่า สูงขึ้นกว่าเดิม ทำให้สรุปได้ว่า การที่ครูผู้สอนได้ศึกษานักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อถามถึงสาเหตุการสอบไม่ครบจุดประสงค์ และแรงเสริมเป็นเจตคติในด้านการใช้รางวัลเพื่อเสริมเจตคติ พบว่า นักศึกษาระดับ ปวช.1 อาหารและโภชนาการ มีสอบครบจุดประสงค์สูงขึ้น จากร้อยละ 36 เป็น 93

ข้อเสนอแนะ

1. ครูผู้สอนในวิชาอื่น ๆ ควรมีการสำรวจถึงเจตคติของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมในสอบครบจุดประสงค์ของนักเรียน เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนเป็นรายบุคคล
2. ในการสอบรายวิชาลีลาศเพื่อการสมาคม ครูผู้สอนต้องเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามข้อสงสัยต่าง ๆ ในการเรียน
3. ควรมีการเสริมแรง ยกย่องชมเชย และให้กำลังใจกับนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ ในขณะที่ทำการเรียนการสอน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ครูผู้สอนทราบเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมในการสอบครบจุดประสงค์
2. เป็นแนวทางให้ครูผู้สอนในรายวิชาอื่น ๆ ได้ศึกษาและนำสำรวจเจตคติของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ในเรื่องของเจตคติต่อสอบครบจุดประสงค์

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาการโรงแรม โดยใช้วิธีการสอนแล้วสอบ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางมณฑา เพชรสุทธิ์
ตำแหน่ง ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา คศ.ม.(การบริหารการศึกษา)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากการที่ผู้วิจัยสอนรายวิชาภาษาไทยเป็นระยะเวลาหลายปี พบว่า นักเรียนขาดความสนใจและใส่ใจต่อการเรียน ขาดความรับผิดชอบ ไม่ทำการบ้านหรืองานที่ครูมอบหมาย เข้าห้องเรียนสาย ไม่ตั้งใจเรียน ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ต้องมีการสอนและ

สอบซ่อม ทำให้เสียเวลาและไม่สามารถแก้ไขพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนได้ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าพฤติกรรมการเรียนดังกล่าวส่งผลกระทบต่อการเรียน การศึกษาต่อ ตลอดจนการปฏิบัติงานของนักเรียน นอกจากนี้ ยังเป็นการล่มเพาะลักษณะนิสัยที่ไม่พึงประสงค์ อันจะก่อให้เกิดผลเสียทั้งต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาหาวิธีการในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว และพบว่า การประเมินผลย่อยจะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนตื่นตัวในการเรียนรู้ได้มากขึ้น การทดสอบย่อยจะก่อให้เกิดประโยชน์หลายอย่าง เช่น ทำให้นักเรียนต้องเตรียมตัวอยู่เสมอ ทำให้เรียนรู้ได้ง่ายขึ้น นอกจากนี้การทดสอบย่อยยังเป็นเครื่องมือในการสังเกตว่า นักเรียนมีพัฒนาการการเรียนรู้มากน้อยเพียงใด

วัตถุประสงค์

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม โดยใช้วิธีการสอนแล้วสอบกับเกณฑ์ที่กำหนด

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม ที่เรียนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 27 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ วิธีการสอนแล้วสอบ ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างและการหาคุณภาพดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลระหว่างเรียน
2. กำหนดขั้นตอนการสอนแล้วสอบ
3. ในการตรวจสอบคุณภาพของขั้นตอนการสอนแล้วสอบนั้น ผู้วิจัยได้นำขั้นตอนการสอนแล้วสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ประเมินความสอดคล้องของขั้นตอนการสอนแล้วสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดกับนักศึกษา จากนั้นผู้วิจัยจึงนำขั้นตอนการสอนแล้วสอบมาปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปทำการทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย

การสร้างเครื่องมือ

การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างและการหาคุณภาพดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. สร้างข้อสอบย่อยระหว่างเรียนแต่ละหัวข้อ ซึ่งเป็นข้อสอบแบบอัตนัย หัวข้อละ 3-10 ข้อ ขึ้นอยู่กับเนื้อหา และสร้างข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบ 5 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ สำหรับวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน
3. ในการตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบแบบอัตนัยและปรนัยนั้น ผู้วิจัยได้นำข้อสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ประเมินความสอดคล้องของข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดกับนักศึกษา จากนั้นผู้วิจัยจึงนำข้อสอบมาปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปทำการทดลองใช้กับนักศึกษากลุ่มเป้าหมาย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ชี้แจงให้นักเรียนได้ทราบเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนทั้งหมด เนื้อหาที่ต้องเรียน และวันเวลาที่เรียนและที่ต้องสอบ
2. ดำเนินการสอบตามเนื้อหาวิชาและกิจกรรมการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ พร้อมทั้งแจ้งให้นักเรียนได้รับทราบล่วงหน้าเกี่ยวกับการสอบ เนื้อหาที่จะทำการสอบ และเวลาที่จะสอบ
3. สอนแล้วสอบนักศึกษาทุกบทเรียนที่กำหนดไว้
4. เก็บรวบรวมข้อมูลแล้ววิเคราะห์พัฒนาด้านคะแนนของนักเรียน
5. ดำเนินการสอบปลายภาค
6. นำคะแนนที่ได้ไปเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 70

สรุปผลการวิจัย

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแล้วสอบ พบว่า นักเรียนที่เรียนใช้วิธีการสอนแล้วสอบ มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่เรียนใช้วิธีการสอนแล้วสอบ มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ร้อยละ 85 ไม่ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 15

ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษาวิจัยเชิงเปรียบเทียบวิธีการสอนแล้วสอบกับวิธีการสอนแบบอื่น ๆ เพื่อหาวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพและความเหมาะสมกับนักเรียนสายวิชาชีพ
2. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการนำวิธีการสอนแล้วสอบไปใช้ในระดับชั้นอื่น ๆ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนในรายวิชาอื่น ๆ
2. นำการเรียนโดยใช้วิธีการสอนแล้วสอบไปใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่อไป

การศึกษาการปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบการส่งงาน โดยการใช้เสริมแรงทางบวก ของนักเรียนระดับ ปวช.1 การตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวจันทร์ทิพย์ ฤทธิเรือง
ตำแหน่ง	ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา	ค.บ.(สังคมศึกษา)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความสำคัญการวิตกอย่างหนึ่งของคนเป็นครู คืออยากให้ลูกศิษย์ที่เรากำลังสอนนั้นเกิดการเรียนรู้ การเรียนรู้ไม่ได้หมายถึงการที่เขาตอบคำถามได้เท่านั้น แต่หมายถึงการที่เขารู้ว่าสิ่งที่เขากำลังเรียนคืออะไร สามารถใช้ความรู้ที่มีอยู่มาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ที่เรากำลังสอนหรือไม่ และสามารถนำสิ่งที่เราสอนไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์อื่น ๆ ได้หรือไม่ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่นักเรียนต้องทำเอง ครูไม่สามารถทำให้เขาได้ สิ่งที่ครูจะทำ

ได้คือต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำสิ่งดังกล่าว โดยสร้างบรรยากาศการเรียนที่เอื้อกับสิ่งเหล่านี้ การสร้างบรรยากาศในการเรียนเพื่อช่วยให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้คือ ต้องทำให้นักเรียนเรียนอย่างกระตือรือร้น (Active Learning) และตระหนักว่าตนกำลังเรียนอะไรอยู่ ครูจะสามารถสร้างบรรยากาศแบบนี้ได้จากการจัดการในชั้นเรียน การสร้างแบบเรียนและกิจกรรมในห้องเรียน และการหาเครื่องมือที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้พูดถึงสิ่งที่เรียนออกมาเพื่อจะได้รับรู้ว่าตัวเขาเองกำลังทำอะไรอยู่ (Seft-Awareness) เช่น การเขียนไดอารี่ที่พูดถึงการเรียน ปัญหาที่พบและสิ่งที่ได้เรียน การจัดการในชั้นเรียน การสร้างตารางงานสำหรับนักเรียนเพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสเข้ามาตรวจสอบงานที่ตนเองยังไม่ได้ส่ง ควรจะให้นักเรียนได้มีโอกาสทำงานกลุ่มเพื่อที่จะได้แลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นกับเพื่อน การสร้างแบบเรียนและกิจกรรมในห้องเรียนควรจะให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเลือกกิจกรรม เลือกการบ้าน และเลือกกลุ่มคนที่เขาอยากทำกิจกรรมในห้องเรียนด้วย นักเรียนควรจะรู้ว่าเขาถูกคาดหวังให้เรียนอะไรในวิชานั้นเพื่อจะได้รู้ว่าวิธีการเรียนที่เรียนเหมาะสมหรือบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้หรือไม่

ครูควรจะคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างนักเรียนว่า เด็กในชั้นเรียนมีความสามารถ ความชอบ และมีแรงจูงใจในการเรียนแตกต่างกัน ถ้าหากกำหนดให้เด็กทำงานแบบเดียวกันทุกคนจะเกิดการเรียนรู้ไม่เท่ากัน นอกจากนี้ครูควรจะให้ความสำคัญกับการสอนให้เด็กตระหนักว่าเขากำลังเรียนอะไร และเรียนอย่างไร

ส่วนนักเรียนในระดับ ปวช.1 สาขาวิชาการตลาด ปัญหาในการเรียนรู้ที่พบมากคือไม่ส่งงานตามระยะเวลาที่ครูกำหนด ทำให้เกิดปัญหาทางด้านการเรียนการสอน ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบในการทำงานของนักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยการใช้การเสริมแรงทางบวก

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาการปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบในการทำงาน โดยการใช้เสริมแรงทางบวก ของนักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาวิชาการตลาด กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 35 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การส่งงานของนักเรียน

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็น ความพึงพอใจ และความรับผิดชอบที่ดีต่อการส่งงาน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แบบบันทึกผลการส่งงาน (การใช้แป้น GEU)
2. แบบบันทึกผลการส่งงาน (การใช้แป้น RH.)
3. แบบบันทึกผลการส่งงาน (การใช้เครื่องคำนวณ การลบ)
4. แบบบันทึกผลการส่งงาน (การใช้เครื่องคำนวณ การคูณ)
5. แบบบันทึกผลการส่งงาน (การใช้เครื่องคำนวณ การหาร)

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

1. คัดเลือกนักเรียน จำนวน 18 คน จากนักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาวิชาการตลาด จำนวนทั้งหมด 35 คน
2. สำรวจพฤติกรรม สังเกต และกวดขันเรื่องความรับผิดชอบ
3. สังเกตความรับผิดชอบของนักเรียนในการส่งงานในรายวิชาอาเซียนศึกษา
4. บันทึกผลการส่งงานของนักเรียนในกลุ่มที่ทำการวิจัยในแบบบันทึกงานของนักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาวิชาการตลาด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 35 คน โดยจัดทำตารางส่งงานของนักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาวิชาการตลาด ในรายวิชาอาเซียนศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการดังต่อไปนี้

1. จัดทำตารางส่งงานของนักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในรายวิชาอาเซียนศึกษา
2. รวบรวมข้อมูลจากการส่งงานของนักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช รายวิชาอาเซียนศึกษา ส่งบันทึกข้อมูลจากการส่งงานอย่างต่อเนื่อง หลังจากการให้แรงเสริม
3. นำข้อมูลจากการส่งงานของนักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในรายวิชาอาเซียนศึกษา ส่งก่อนการให้แรงเสริมมาเปรียบเทียบกับหลังจากการให้แรงเสริม

สรุปผลการวิจัย

การให้แรงเสริมทางบวก คือ การให้ดาวสามารถลดพฤติกรรมการขาดความรับผิดชอบในการทำงานของนักเรียนทั้ง 3 คน ได้เป็นอย่างดี เพราะนักเรียนมีความพึงพอใจที่ได้รับดาวเป็นแรงเสริม มีความกระตือรือร้นในการทำงานมากขึ้น เพื่อจะได้รางวัลหรือคำชมเชย จึงสามารถนำวิธีการนี้ไปใช้กับการปรับพฤติกรรมของนักเรียนคนอื่น ๆ ได้ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการสำรวจการส่งงานในทุกรายวิชาที่เปิดสอนในระดับ ปวช.1 สาขาวิชาการตลาด
2. เพิ่มวิธีการแก้ปัญหาและหาสาเหตุหรือปัจจัยที่ส่งผลต่อการส่งงานล่าช้าหรือไม่ส่งงานเลย
3. ควรส่งรายชื่อผู้เรียนที่มีปัญหาเรื่องการส่งงานให้ครูในระดับ ปวช.1 สาขาวิชาการตลาด เพื่อดำเนินการแก้ปัญหาในลำดับต่อไป
4. ควรจะมีการสำรวจการส่งงานในรายวิชาอื่น ๆ
5. ควรมีการเปรียบเทียบสภาพปัญหา
6. ควรประเมินผลการเรียนที่สะท้อนความรู้ความสามารถของผู้เรียนได้ตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนด และนำผลการประเมินมาดำเนินการแก้ไขด้วยการวิจัยในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง
7. ควรจัดการทำวิจัยในชั้นเรียนเพราะเป็นหัวใจของการจัดการเรียนรู้ที่ครูต้องทำเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

ประโยชน์ของการวิจัย

1. นักเรียนมีความรับผิดชอบในการทำงานโดยการใช้แรงเสริมทางบวก

2. นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญและเล็งเห็นถึงประโยชน์และเจตคติที่ดีต่อการส่งงาน และสามารถนำชิ้นงาน/ใบงานไปใช้ในวิชาอื่น ๆ และผู้เรียนมีความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้น

การพัฒนารูปแบบการสอนอาเซียนศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะการแก้ปัญหา ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 5 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวศันศนีย์ บุญชัย
ตำแหน่ง	ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา	รม.(รัฐศาสตร์มหาบัณฑิต)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยกำลังอยู่ในสังคมขนาดใหญ่ ในภูมิภาคและสังคมโลก ในขณะที่ปัจจุบันได้เกิดวิกฤตเศรษฐกิจโลก ซึ่งสหรัฐอเมริกา ทวีปยุโรป รวมทั้งประเทศใหญ่ๆ ของทวีปเอเชีย เช่น จีน ญี่ปุ่น เกิดการชะลอตัวทางเศรษฐกิจ แม้บางประเทศ เช่น จีน จะมีอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจที่เร็วมาก ก็ได้รับผลกระทบดังกล่าวทำให้มีการชะลอตัวทางเศรษฐกิจลงในสภาพเช่นนี้จึงมีความจำเป็นที่ประเทศไทยต้องเตรียมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เพื่อที่จะให้อยู่รอดในภาวะการณ์ปัจจุบันหรือในอนาคตต่อไป

การที่จะสามารถพัฒนาคนในประเทศนั้น ต้องพัฒนาที่พื้นฐาน เน้นที่การศึกษาและการพัฒนาของตัวผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกที่ดีถูกต้องตามครรลองของชีวิต การพัฒนาการศึกษาและแสวงหาความรู้จะง่ายขึ้น เป้าหมายการศึกษาจึงต้องมุ่งสร้างสรรค์สังคมให้มีลักษณะที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศโดยรวมและมุ่งสร้างคนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีทักษะการแก้ปัญหา มีศักยภาพและความสามารถที่จะพัฒนาตนให้สามารถเติบโตและเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต

ดังนั้น การจัดการศึกษาจึงจำเป็นที่รัฐบาลทุกยุคสมัยต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นการศึกษาที่รัฐเปิดโอกาสให้ทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและทัดเทียมกัน โดยมุ่งพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีความเป็นไทยมีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ (กระทรวงศึกษาธิการ.2551)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนอาเซียนศึกษาที่พัฒนาขึ้นตามเกณฑ์ 80/80

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนนักศึกษาก่อนและหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนอาเซียนศึกษา

3. เพื่อศึกษาทักษะการแก้ปัญหาของนักเรียน นักศึกษา หลังจากการเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนอาเซียนศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 การบัญชี 5 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 28 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. รูปแบบการสอนอาเซียนศึกษา ซึ่งเป็นแผนการจัดการเรียนเรื่องอาเซียนศึกษาที่บูรณาการการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานและการเรียนรู้แบบการทำงานกลุ่ม

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของกเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขางานการบัญชี กลุ่ม 5

3. แบบทดสอบวัดทักษะการแก้ปัญหาของกเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขางานการบัญชี กลุ่ม 5

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. รูปแบบการสอนอาเซียนศึกษา ซึ่งเป็นแผนการจัดการเรียนเรื่องอาเซียนศึกษา ที่บูรณาการการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานและการเรียนรู้แบบการทำงานกลุ่ม

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของกเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขางานการบัญชี กลุ่ม 5

3. แบบทดสอบวัดทักษะการแก้ปัญหาของกเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขางานการบัญชี กลุ่ม 5

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาอาเซียนศึกษาโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบการทำงานเป็นกลุ่ม

2. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบการทำงานกลุ่ม

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าร้อยละ

2. ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$)

3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอาเซียนศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะการแก้ปัญหาของนักเรียนผลการวิจัยพบว่า

1. รูปแบบการสอนอาเซียนศึกษา มีประสิทธิภาพ 87.36/86.93 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (80/80) และมีค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.8148 แสดงว่าผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น 0.814 หรือคิดเป็นร้อยละ 81.48

2. ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน นักศึกษา ก่อนและหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนอาเซียนศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยพบว่านักเรียน นักศึกษาที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนแบบอาเซียนศึกษามีความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. ทักษะการแก้ปัญหาของนักเรียน นักศึกษา หลังจากการเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนอาเซียนศึกษา โดยรวมความสามารถอยู่ในระดับดี

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการพัฒนารูปแบบการสอนด้วยการบูรณาการการจัดการเรียนรู้โดยการทำงานเป็นทีมในเนื้อหาอื่นๆ และในระดับอื่น ๆ ต่อไป

2. ควรมีการพัฒนารูปแบบการสอนในรายวิชาอื่นๆ โดยใช้รูปแบบการสอน กิจกรรม และสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้นและทำให้นักเรียนมีความสุขกับการเรียนวิชานั้นด้วย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้รูปแบบและแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาอาเซียนศึกษา

2. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในรายวิชาอาเซียนศึกษาในการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะการแก้ปัญหาของกเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขางานการบัญชี กลุ่ม 5

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ วิชาการเขียนรายงานการปฏิบัติงาน โดยการทำแบบฝึกเสริมทักษะ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

ผู้วิจัย	นางสาวสรัญญา นนทโชติ
ตำแหน่ง	ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา	ค.บ.(สังคมศึกษา)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

จากกระแสการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจและการเมือง มีผลผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแนวคิดในการจัดการเมืองที่เรียกว่าปฏิรูปการเมืองการปกครอง ซึ่งมีผลมาถึงแนวคิดในการปฏิรูปการศึกษาด้วย ทั้งนี้เพราะการศึกษาเป็นกลไกสำคัญที่สามารถพัฒนาคุณภาพของบุคคลเพื่อให้บุคคลเหล่านั้นกลับมาพัฒนาสังคม เศรษฐกิจและการเมืองของประเทศให้อยู่รอดและทุกคนมีความสุขสาระสำคัญของการปฏิรูปการศึกษาแสดงออกเป็นตัวกำหนดการปฏิบัติพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งระบุไว้ชัดเจนให้มีการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญเพราะถือว่าเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่แท้จริงและยั่งยืน (สมภพสุวรรณรัฐ. ม.ป.ป. : 1)

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546 เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550 - 2553 ซึ่งได้จัดให้มีการเรียนการสอนวิชาชีวิตและธรรมไทยเพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ การเมืองและการปกครอง โดยใช้หลักจริยธรรมและคุณธรรม เพื่อให้นักศึกษา ได้ศึกษาความเจริญก้าวหน้าในด้านวิทยาการและสิ่งต่าง ๆ ที่มนุษย์นำมาใช้

จากสภาพการเรียนการสอนในชั้นเรียนวิชาการเขียนรายงานการปฏิบัติงานมีนักศึกษาบางคนไม่เข้าใจและไม่สามารถทำแบบทดสอบก่อนเรียนและทำแบบฝึกหัดได้ ซึ่งอาจมาจากหลายสาเหตุ เช่น การไม่ตั้งใจเรียน ความสามารถในการเรียนรู้ หรือการขาดเรียน จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและอาจส่งผลต่อการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันต่อไปในอนาคตได้ ซึ่งสภาพปัญหาดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าปัญหาในการจัดการเรียนการสอนควรได้รับการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้การเรียนวิชาการเขียนรายงานการปฏิบัติงานสัมฤทธิ์ผลตามจุดประสงค์ของการจัดการเรียนการสอน แนวทางการแก้ปัญหาได้แก่การจัดทำแผนจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตร ซึ่งได้ตระหนักถึงความรับผิดชอบที่ต้องจัดการเรียนการสอนให้บังเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ครอบคลุมจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ทั้งทางด้านพุทธพิสัย ทักษะพิสัย คุณธรรมและจริยธรรม ตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สมภพ สุวรรณรัฐ (ม.ป.ป. : 1) กล่าวว่าการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับการดำรงชีวิต เหมาะสมกับความสามารถและความสนใจของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติจริงทุกขั้นตอนจะบังเกิดการเรียนรู้ ในฐานะครูผู้สอนวิชาการเขียนรายงานการปฏิบัติงาน จึงได้มีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนรายงานการปฏิบัติงานโดยการทำแบบฝึกเสริมทักษะ มาใช้จัดการเรียนการสอน สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่งและมีความสุขนำไปสู่เป็นทรัพยากรบุคคลอันมีคุณภาพที่ดีในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนรายงานการปฏิบัติงาน ที่สอนโดยการทำแบบฝึกเสริมทักษะของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขางานภาษาต่างประเทศ

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนวิชาการเขียนรายงานการปฏิบัติงานโดยการทำแบบฝึกเสริมทักษะของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการทำแบบฝึกวิชาการเขียนรายงานการปฏิบัติงาน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวส.1 สาขางานภาษาต่างประเทศ ที่ลงทะเบียนเรียนในวิชาการเขียนรายงานการปฏิบัติงาน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 7 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระได้แก่ แบบทดสอบก่อน/หลังเรียน

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนและความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการทำแบบฝึกเสริมทักษะ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนรายงานการปฏิบัติงาน

2. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการทำแบบฝึกเสริมทักษะวิชาการเขียนรายงานการปฏิบัติงาน มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อโดยผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน คือ เบสท์ (John W. Best, 1984 : 182)

ช่วงคะแนน	ระดับความพึงพอใจของนักเรียน
4.50 - 5.00	มากที่สุด
3.50 - 4.49	มาก
2.50 - 3.49	ปานกลาง
1.50 - 2.49	น้อย
1.00 1.49	น้อยที่สุด

วิธีการสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. การจัดทำเอกสารประกอบการสอน ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2546 คู่มือและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแผนการจัดการเรียนรู้

1.2 ศึกษาวิธีการจัดทำเอกสารประกอบการสอนจากหนังสือ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.3 วิเคราะห์เนื้อหาและกำหนดขอบเขตของเนื้อหา

1.4 กำหนดจุดประสงค์ทั่วไป จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและคุณลักษณะที่ต้องการ

1.5 กำหนดโครงสร้างและเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดประสงค์

1.6 ดำเนินการจัดทำเอกสารประกอบการสอนตามลำดับของจุดประสงค์การเรียน

2. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาการเขียนรายงานการปฏิบัติงาน ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้องกับวิชาการเขียนรายงานการปฏิบัติงาน

2.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากหนังสือ ตำราและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

2.3 วิเคราะห์เนื้อหาตามจุดประสงค์จากแผนการจัดการเรียนรู้

2.4 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ครอบคลุมเนื้อหาตามจุดประสงค์

3. การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการทำแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องศาสนากับการดำรงชีวิตตามขั้นตอนดังนี้

3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนจากเอกสารและงานวิจัยต่างๆ

3.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนมีลักษณะมาตราส่วนประมาณค่าตามวิธีการของเบสท์ ซึ่งมี5ระดับคือพึงพอใจมากที่สุดพึงพอใจมาก พึงพอใจปานกลางพึงพอใจน้อยและพึงพอใจน้อยที่สุด

3.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่สร้างขึ้นถามครอบคลุมองค์ประกอบของกิจกรรมการทำแบบฝึกเสริมทักษะ

3.4 กำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนนความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการทำแบบฝึกเสริมทักษะ ตามเกณฑ์การประเมินของเบสท์ (John W. Best, 1984 : 182)ดังนี้

ความพึงพอใจระดับมากที่สุด	คะแนนเฉลี่ย 4.50-5.00
ความพึงพอใจระดับมาก	คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49
ความพึงพอใจระดับปานกลาง	คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49
ความพึงพอใจระดับน้อย	คะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49
ความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด	คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.49

3.5 จัดพิมพ์แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้วางแผนการทดลองโดยใช้กลุ่มเดียวมีลักษณะของการทดสอบนักเรียนก่อนเรียน (Pre-test) ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน (Treatment) ทดสอบนักเรียนหลังเรียน (Post-test) (ผ่องพรรณตรัยมงคลกูลและสุภาพฉัตราภรณ์. 2549 : 55)

วิธีดำเนินการทดลอง

1. นำแบบเอกสารประกอบการสอนไปใช้จริงกับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขางานภาษาต่างประเทศ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โดยดำเนินการดังนี้

1.1 ให้นักศึกษาศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้ของหลักศาสนากับการดำรงชีวิต

1.2 ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน

1.3 ให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติตามแบบฝึกเสริมทักษะ

1.4 ครูตรวจสอบการฝึกปฏิบัติของนักศึกษาอย่างใกล้ชิดและทำการแก้ไขทันทีเมื่อพบว่านักศึกษาทำผิดเพื่อให้แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ

1.5 ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียน

2. ครูนำกระดาษคำตอบที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) ไปตรวจให้คะแนน

3. นำผลการตรวจสอบแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (Pre-test) หลังเรียน (Post-test) ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. การหาค่าสถิติพื้นฐาน คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2543 : 102-103)

1.1 ค่าร้อยละ

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงเป็นร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

1.2 ค่าเฉลี่ย

$$\overline{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\overline{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$S = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัว

N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยการทดสอบค่า (t-test) (บุญชม ศรีสะอาด, 2543 : 109)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n\sum D^2 - \left(\sum D\right)^2}{(n-1)}}}$$

t = แทนค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤต

D = แทนผลต่างระหว่างคู่คะแนน

n = แทนจำนวนกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนคู่คะแนน

3. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการทำแบบฝึกเสริมทักษะ โดยผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์การให้คะแนนของเบสท์ (John W. Best, 1984 : 182) ในการแปลความหมายดังนี้

ช่วงคะแนน	ระดับความพึงพอใจของนักเรียน
4.50-5.00	มากที่สุด
3.50-4.49	มาก
2.50-3.49	ปานกลาง
1.50-2.49	น้อย
1.00-1.49	น้อยที่สุด

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนรายงานการปฏิบัติงาน โดยการทำแบบฝึกเสริมทักษะ พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบ ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 2.00 (S.D. = 0.82) และผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 4.57 (S.D.= 0.54)

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาการเขียนรายงานการปฏิบัติงาน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการทำแบบฝึก วิชาการเขียนรายงานการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ควรมีการประเมินผู้เรียนโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานเป็นรายบุคคลหรือการทำงานกลุ่ม เพื่อให้ทราบว่าแต่ละคนหรือแต่ละกลุ่มมีการทำงานร่วมกันเป็นอย่างไร

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอื่น ๆ หลากหลาย

2.2 ควรศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบการมีส่วนร่วม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางสำหรับครูอาจารย์ที่สนใจการทำแบบฝึกเสริมทักษะ

2. ช่วยพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. เป็นแนวทางการวิจัยโดยใช้การทำแบบฝึก เสริมทักษะในรายวิชาอื่น ๆ ต่อไป

การศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในการเรียนวิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิต ระดับ ปวช.3 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาววีรดา สุดประเสริฐ
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา ศษ.บ.(พลศึกษา)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การดำเนินชีวิตในปัจจุบันมีความยุ่งยากและซับซ้อนมาก เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคมและเทคโนโลยีที่ก่อให้เกิดทั้งผลดีและผลเสีย บุคคลจึงทำเป็นต้องปรับเปลี่ยน วิถีการดำเนินชีวิต เพื่อให้รู้เท่าทันต่อความเปลี่ยนแปลงและปฏิบัติตนเป็นประโยชน์ต่อครอบครัว สังคม ประเทศชาติและโลก สุขศึกษาและพลศึกษาจึงวิชาที่สำคัญเพราะเป็นพื้นฐานของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีลักษณะดังกล่าว กล่าวคือบุคคลต้องเรียนรู้ตลอดชีวิต มุ่งเน้นการดูแล การส่งเสริม การพัฒนาและการบริหารจัดการชีวิตอันเป็นรากฐานสำคัญยิ่งต่อการดำเนินชีวิตที่สมดุลทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และจิตวิญญาณของผู้เรียนแล้วยังเป็นการเสริมสร้างค่านิยมและสุขนิสัยที่ดี รักการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ซึ่งเป็นองค์ประกอบรวมของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ (ประพัฒน์พงค์ เสนาฤทิ์, 2545:1)

พลศึกษา เป็นกลุ่มวิชาที่มีความสำคัญยิ่งต่อการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียนโดยตรง เพราะครอบคลุมเรื่องสุขภาพที่เป็นพื้นฐานจำเป็นต่อชีวิตความเป็นอยู่ของผู้เรียนแต่ละคน โดยมุ่งพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งด้านสาระความรู้เกี่ยวกับสุขภาพที่จำเป็นที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้ด้านการเสริมสร้างเจตคติและค่านิยมที่ดี คุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะนิสัยที่พึ่งประสงค์ เช่น ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัยในตนเอง การเคารพในสิทธิของผู้อื่น และกฎกติกาของสังคม และด้านทักษะกระบวนการปฏิบัติในการพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพที่ยั่งยืน ตามแนวการจัดการศึกษาในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ผลรวมสุดท้ายคือ ผู้เรียนมีความสามารถในการควบคุมและพัฒนาองค์รวม (Holistic) ของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทุกด้าน (ประพัฒน์พงค์ เสนาฤทิ์, 2545:1)

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ได้จัดการเรียนการสอนวิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิต (พลศึกษา) เพื่อมุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนด้านปัญญาพัฒนาระบบการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การตัดสินใจ และการแก้ปัญหาโดยการให้ผู้เรียนเรียนรู้เกี่ยวกับตนเอง เข้าใจธรรมชาติ รู้จักและเข้าใจตนเอง เห็นคุณค่าของตนและผู้อื่น รักการออกกำลังกาย และเล่นกีฬารวมทั้งมีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ดี เพื่อให้สามารถปฏิบัติตนได้ถูกต้องเหมาะสม ทั้งในด้านการป้องกัน การส่งเสริมและดำรงไว้ซึ่งสุขภาพที่ดีอย่างถาวรทั้งตนเองของครอบครัว และชุมชน

ดังนั้น จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะทำการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในการเรียนวิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิต (พลศึกษา) ระดับ ปวช.3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการสอนวิชาสามัญ (พลศึกษา) เพื่อนำผลการวิจัยไปวิเคราะห์ใช้ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในการจัดการเรียนการสอนและนำผลการวิจัยไปจัดกิจกรรมในกระบวนการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในการเรียนวิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิต (พลศึกษา) ระดับ ปวช.3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2561

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนระดับ ปวช.3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 5 ห้อง ๆ ละ 24 คน รวมประชากรนักเรียนทั้งหมด 120 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนระดับ ปวช.3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2561 โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampline) ห้องละ 24 คน 5 ห้อง เป็นนักเรียนผู้ชาย 20 คน และเป็นนักเรียนผู้หญิง 100 คน รวมกลุ่มตัวอย่างนักเรียนทั้งหมด 120 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 1 ชุด จากงานวิจัยและเอกสารตำราต่าง ๆ โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นตรวจสอบรายการ (Check List) เพื่อสอบถามเกี่ยวกับเพศ อายุ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในการเรียนวิชากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตอบแบบสอบถามสามารถแสดงระดับการปฏิบัติ ระดับใดระดับหนึ่งใน 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ

1. พฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain)
2. พฤติกรรมด้านจิตพิสัย (Affective Domain)
3. พฤติกรรมด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เป็นแบบสอบถามประเภทปลายเปิด (Opened Form) โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถาม สามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. ศึกษาเอกสารตำรา และค้นคว้าข้อมูลงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนสอบถามผู้ที่เกี่ยวข้องในการสอนวิชากลุ่มสาระการเรียนรู้ศึกษาและพลศึกษา
2. ศึกษาประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในการเรียนวิชาสามัญ (พลศึกษา)
3. รวบรวมประเด็นต่าง ๆ ของข้อมูลนำมาสร้างแบบสอบถาม และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญดู 5 ท่าน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยได้ทำแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในการเรียนวิชาสามัญ พลศึกษา ระดับ ปวช.3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2561 โดยใช้แบบสอบถามที่ได้จัดเตรียมเอาไว้
2. อธิบายชี้แจงรายละเอียดให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างให้เข้าใจถึงวัตถุประสงค์ และประโยชน์ที่ได้รับก่อนที่จะให้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม นำมาวิเคราะห์โดยการหาค่าเป็นร้อยละ (Percentile)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในการเรียนวิชาสามัญพลศึกษา นำมาวิเคราะห์ โดยการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Maen) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เป็นแบบสอบถามประเภทปลายเปิด (Opened Form) โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถาม สามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในการเรียนวิชาสามัญ พลศึกษา ระดับ ปวช.3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2561 ได้ผลดังนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย ร้อยละ 16.6 ส่วนเพศหญิง ร้อยละ 83.4 อายุ 16 ปี ร้อยละ 70.8 และอายุ 17 ปี ร้อยละ 29.2
2. สรุปผลโดยภาพรวมของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยรวมเกณฑ์การประเมิน การหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต $\overline{X}$ เท่ากับ 4.10 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. เท่ากับ .473 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในการเรียนวิชาวิชาพลศึกษา ระดับ ปวช.3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. แบบสอบถามประเภทปลายเปิด (Opened Form) ในการออกกำลังกายเป็นการร่วมกิจกรรมทางกายและเกมตามคำแนะนำ กฎกติกา คำแนะนำ ในการเล่นกับผู้อื่นรู้และเข้าใจสิทธิของตนเองและของผู้อื่นในการเล่นเป็นกลุ่ม ความสำคัญของสุขภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี การรักษาสิ่งแวดล้อม สุขบัญญัติแห่งชาติ ความหมายของการเจ็บป่วยป้องกันการบาดเจ็บและเจ็บป่วย ความสำคัญและประโยชน์ของอาหาร สุขนิสัยที่ดีในการรับประทานอาหาร ลักษณะของอารมณ์ การทดสอบสมรรถภาพทางกาย การใช้ยาตามคำแนะนำ สาเหตุ และอันตรายของการเกิดอุบัติเหตุในบ้าน การปฐมพยาบาล วิธีใช้คำพูดและท่าทางเพื่อขอความช่วยเหลือเมื่อเกิดอุบัติเหตุและบาดเจ็บ
2. ควรมีการเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในการเรียนวิชาสามัญ (พลศึกษา) ระหว่างเพศชายและเพศหญิงมาศึกษาว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อนำผลการวิจัยไปวิเคราะห์ใช้ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ ในการเรียนการสอน
2. เพื่อนำผลการวิจัยไปจัดกิจกรรมในกระบวนการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน

ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อคุณภาพการสอนของครูผู้สอน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

ผู้วิจัย	นางสาวพวงน้อย เจนกิจ
ตำแหน่ง	ครูจ้างสอน
วุฒิการศึกษา	ค.บ.(พลศึกษา)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มาตรฐานการประกันคุณภาพภายในสำหรับวิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยการอาชีพ ได้พัฒนาภายใต้มาตรฐานการอาชีวศึกษา ที่กระทรวงศึกษาธิการประกาศใช้เมื่อวันที่ 30 มกราคม 2549 เพื่อให้สถานศึกษาวิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยการอาชีพใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการจัดการศึกษาให้เกิดคุณภาพ และใช้กำกับติดตามการดำเนินงาน รวมทั้งการประกันคุณภาพภายใน ประกอบด้วย 7 มาตรฐาน 43 ตัวบ่งชี้ สอดคล้องกับมาตรฐานการประเมินสถานศึกษาอาชีวศึกษา ของสำนักงานรับรองและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.)

สำหรับมาตรฐานที่ 2 ตัวบ่งชี้ที่ 15 ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนต่อคุณภาพการสอนของครูผู้สอนในด้านต่าง ๆ ความรู้ความสามารถในรายวิชาที่สอน ความสามารถในการถ่ายทอดเนื้อหาและเทคนิควิธีสอน การใช้สื่อการสอน การวัดผลและประเมินผล

ดังนั้น ผู้สอนจึงประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อคุณภาพการสอนของครูผู้สอน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 เกี่ยวกับด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสื่อส่งเสริม ด้านบุคลิกภาพ และด้านบทบาทของครูผู้สอนต่อสังคม ผลของการประเมินจะได้สารสนเทศเกี่ยวกับคุณภาพการสอน อันนำไปสู่การนำผลไปพัฒนาคุณภาพการสอนให้มีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์

เพื่อประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อคุณภาพการสอนของครูผู้สอน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 การโรงแรม MEP วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่เรียนในรายวิชาพลศึกษาเพื่อพัฒนาสุขภาพ (2000-1601) จำนวน 15 คน

เครื่องมือในการประเมิน

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อคุณภาพการสอนของครูผู้สอน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ที่งานวิจัยพัฒนา นวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์สร้างขึ้น แล้วให้ครูผู้สอนนำไปใช้ประเมิน จำแนกตาม ด้านการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล สื่อส่งเสริมการเรียนรู้ บุคลิกภาพ และบทบาทของครูผู้สอนต่อสังคม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการประเมินคุณภาพการสอนของครูผู้สอน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลหลังการปฏิบัติการสอนสัปดาห์ที่ 17 ระหว่างวันที่ 12-16 กุมภาพันธ์ 2561

การวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพการสอนของครูผู้สอน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โดยการหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วสรุปในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

สรุปผลการประเมิน

ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อคุณภาพการสอนของครูผู้สอน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 พบว่า โดยภาพรวมผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ซึ่งผ่านเกณฑ์การประเมิน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านการวัดผลและประเมินผล อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านบทบาทของครูผู้สอนต่อสังคม ส่วนด้านสื่อส่งเสริมการเรียนรู้ ผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด และเมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละรายวิชา ดังนี้

รายวิชาพลศึกษาเพื่อพัฒนาสุขภาพ พบว่า โดยภาพรวมผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งผ่านเกณฑ์การประเมิน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านบุคลิกภาพ อยู่ในระดับมากที่สุด ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาด้านบทบาทของครูผู้สอนต่อสังคม ผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการประเมินไปใช้

1.1 ด้านการจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนควรอธิบายชื่อรายวิชา วัตถุประสงค์ มาตรฐานรายวิชา คำอธิบายรายวิชา และเกณฑ์การวัดและประเมินผลให้ชัดเจน โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ครูผู้สอนควรยกตัวอย่าง สาธิตการปฏิบัติงาน การใช้เครื่องมือ เครื่องจักรให้ถูกต้อง เหมาะสม ตลอดจนมีการบูรณาการเรียนรู้กับรายวิชาที่มีเนื้อหาสาระใกล้เคียงกัน มีการเชิญผู้เชี่ยวชาญทางอาชีพมาเติมเต็มความรู้ มวลประสบการณ์การทำงานตามบทบาทหน้าที่ต่าง ๆ

1.2 ด้านการวัดผลและประเมินผล ครูผู้สอนควรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผลการเรียน เน้นการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง ในการตรวจชิ้นงานหรือผลงานของผู้เรียนจะต้องแจ้งผลการทดสอบหรือคะแนนให้ผู้เรียนทราบทุกครั้ง

1.3 ด้านสื่อส่งเสริมการเรียนรู้ ครูผู้สอนควรใช้สื่อและอุปกรณ์ประกอบการสอนที่ถูกต้องเหมาะสมกับเนื้อหารายวิชา และควรพัฒนาเอกสารประกอบการสอนให้เหมาะสมกับธรรมชาติและความต้องการของผู้เรียนในทุกเนื้อหา ควรจัดหาสื่อการเรียนรู้ที่มีความทันสมัย สอดคล้องกับสถานประกอบการในยุคปัจจุบัน

1.4 ด้านบุคลิกภาพ ครูผู้สอนควรส่งเสริมให้ผู้เรียนร่วมแสดงความคิดเห็น และผู้สอนต้องรับฟังความคิดเห็น ข้อโต้แย้งของผู้เรียนอย่างมีเหตุผล ทั้งนี้เพื่อให้บรรยากาศการเรียนรู้มีความเหมาะสม น่าเรียน เป็นต้น

1.5 ด้านบทบาทของครูผู้สอนต่อสังคม ครูผู้สอนควรส่งเสริมอบรมให้ผู้เรียนรู้จักบทบาทหน้าที่พลเมืองที่ดี ช่วยกันรักษาทรัพย์สินของวิทยาลัย ใช้ให้เกิดประโยชน์คุ้มค่าที่สุด วางตนในสังคมให้เหมาะสม ร่วมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและรักษาเอกลักษณ์ของชาติ

2. ข้อเสนอแนะในการประเมินครั้งต่อไป

2.1 ควรกำหนดตัวชี้วัดให้มีความหลากหลาย ครอบคลุมบทบาทของความเป็นครู

2.2 ควรให้ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้แก่ ผู้ปกครอง เพื่อนครูร่วมประเมินคุณภาพการสอน ทั้งนี้เพื่อจะได้ข้อมูลเชิงลึกที่มีคุณภาพ

แผนกวิชาสัมพันธ์

การศึกษาเจตคติของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่มีต่อพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์และสถิติเพื่องานอาชีพ รหัสวิชา 3000-1404

ผู้วิจัย	นายสมโชค ทิพย์มณี
ตำแหน่ง	ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา	กศ.บ.(คณิตศาสตร์)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542

หมวด 1 บททั่วไป ความมุ่งหมายและหลักการ

มาตรา 6 การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบรูณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา

มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

มาตรา 23 การจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษาในเรื่องต่อไปนี้ เช่น (5) ความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

มาตรา 24 การจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

(2) ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา

(3) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น และทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง

(4) จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา

(5) ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ

(6) จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่ายเพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

นอกจากนี้ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พุทธศักราช 2557 ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดจุดประสงค์ มาตรฐานรายวิชา และคำอธิบายรายวิชาคณิตศาสตร์และสถิติเพื่องานอาชีพ รหัสวิชา 3000-1404 ดังนี้

จุดประสงค์รายวิชา

๑. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ เรื่องตรรกศาสตร์ สถิติพื้นฐานและความน่าจะเป็น

๒. เพื่อให้สามารถนำความรู้เรื่องตรรกศาสตร์ สถิติพื้นฐานและความน่าจะเป็นไปใช้ประยุกต์ในวิชาชีพ และชีวิตประจำวัน

๓. เพื่อให้มีเจตคติที่ดี และเกิดความคิดรวบยอดเรื่องตรรกศาสตร์ สถิติพื้นฐานและความน่าจะเป็น

มาตรฐานรายวิชา / สมรรถนะรายวิชา

๑. แสดงเหตุผลโดยใช้ตรรกศาสตร์

๒. ดำเนินการเกี่ยวกับสถิติพื้นฐาน

เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามเจตนารมณ์ของการศึกษา ผู้เรียนได้เรียนอย่างมีความสุขและมีความรู้ คุณธรรม และให้ความสำคัญกับครูผู้สอน ผู้วิจัยจึงศึกษาเจตคติของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขางานการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่มีต่อพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์และสถิติเพื่องานอาชีพ รหัสวิชา 3000-1404 ในครั้งนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขางานการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่มีต่อพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์และสถิติเพื่องานอาชีพ รหัสวิชา 3000-1404

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 40 คน ซึ่งลงทะเบียนเรียนวิชาคณิตศาสตร์และสถิติเพื่องานอาชีพ รหัสวิชา 3000-1404 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบวัดเจตคติของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่มีต่อพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์และสถิติเพื่องานอาชีพ รหัสวิชา 3000-1404 โดยใช้แบบสอบถามประเมินค่า 5 ระดับ คือ ดีมาก ดี ค่อนข้างดี พอใช้ ควรปรับปรุง

การสร้างเครื่องมือ

1. ค้นหาเครื่องมือวัดเจตคติ
2. เลือกใช้เครื่องมือ
3. นำไปใช้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ออกแบบสอบถาม

2. นำแบบสอบถามไปใช้กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 40 คน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาคณิตศาสตร์และสถิติเพื่องานอาชีพ รหัสวิชา 3000-1404 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ข้อมูลเกี่ยวกับเจตคติของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่มีต่อพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์และสถิติเพื่องานอาชีพ รหัสวิชา 3000-1404 โดยใช้แบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ คือ ดีมาก ดี ค่อนข้างดี พอใช้ ควรปรับปรุง

สรุปผลการวิจัย

เจตคติของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่มีต่อพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์และสถิติเพื่องานอาชีพ รหัสวิชา 3000-1404 พบว่า นักเรียนมีเจตคติต่อพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์และสถิติเพื่องานอาชีพ รหัสวิชา 3000-1404 ค่าเฉลี่ย 4.37 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.57 เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์การพิจารณาเจตคติ/ความพึงพอใจ พบว่า นักเรียนมีเจตคติต่อพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์และสถิติเพื่องานอาชีพ รหัสวิชา 3000-1404 อยู่ในระดับดี

ข้อเสนอแนะ

1. ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนได้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ ครูประจำวิชาจะต้องใช้เทคนิควิธีการสอนหลาย ๆ วิธี สื่อหลากหลาย บุคลิกภาพ ภาษาที่เข้าใจง่าย รวมทั้งให้นักศึกษาได้ปฏิบัติจริง จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สนุกสนาน นำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้สอน ซึ่งจะทำให้นักศึกษามีเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์และสถิติเพื่องานอาชีพ รหัสวิชา 3000-1404 ที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และส่งผลให้การเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์พาณิชยกรรม มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2. ครูควรส่งเสริมให้ผู้เรียนสนใจเรียน แสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ เช่น สถานประกอบการ ห้องสมุด สืบค้นทางอินเตอร์เน็ต เป็นต้น เป็นการฝึกให้ผู้เรียนมีความสนใจใฝ่รู้ และสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ได้รู้พฤติกรรมครูผู้สอนที่นักเรียนต้องการให้เกิดขณะจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

การพัฒนาความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ เรื่อง สารเคมีในชีวิตประจำวันและสำนักงาน วิชาวิทยาศาสตร์เพื่องานธุรกิจและบริการ นักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขางานการบัญชี กลุ่ม 1 โดยใช้รูปแบบของคำถามกระตุ้น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย น.ส.วรรณิภา อิสระดำเกิง
ตำแหน่ง ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา ค.บ.(วิทยาศาสตร์ทั่วไป)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560–2579 ยุทธศาสตร์ที่ 5 การจัดการศึกษาเพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป้าหมายที่ 1 : คนทุกช่วงวัย มีจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม มีคุณธรรม จริยธรรม และน้ำแนวคิด ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ เป้าหมายที่ 3 : การวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้และนวัตกรรมด้านการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม จำนวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น เพื่อเป็นแนวทางการส่งเสริม สนับสนุนการสร้างจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม มีคุณธรรม จริยธรรม และน้ำแนวคิดตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติในการดำเนินชีวิต รวมถึงพัฒนาองค์ความรู้ งานวิจัย และนวัตกรรมด้านการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ผู้สอนได้รับมอบหมายให้สอนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่องานธุรกิจและบริการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จุดประสงค์รายวิชาข้อที่ 2 มีทักษะการคำนวณ การทดลอง การวิเคราะห์และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในวิชาชีพ และสมรรถนะรายวิชาข้อที่ 3 สำรวจตรวจสอบเกี่ยวกับสารละลาย ปฏิกิริยาเคมี สารเคมี และสารสังเคราะห์ตามกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ตามจุดประสงค์รายวิชา และสมรรถนะรายวิชา วิชาวิทยาศาสตร์เพื่องานธุรกิจและบริการ ผู้เรียนมีกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์เป็นกระบวนการแสวงหาความรู้ที่ผู้เรียนได้ค้นพบ ความจริงต่าง ๆ ด้วยตนเอง ผู้เรียนที่มีพฤติกรรมด้านทักษะ กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ พฤติกรรมหนึ่งที่แสดงออกคือความสามารถในการมองเห็นปัญหาและการหาวิธีที่ใช้แก้ปัญหา แต่พบว่าผู้เรียนส่วนมากของห้อง ไม่ชอบคิดหาหนทางแก้ไขปัญหา ไม่ชอบที่จะทำการแก้ปัญหา และไม่ชอบที่จะทำงานที่ค่อนข้างยาก ผู้สอนคิดว่าจะส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในวิชาชีพและชีวิตประจำวันได้ จากสาเหตุดังกล่าวข้างต้น ผู้สอนคิดว่า เกิดจากผู้เรียนคิดไม่เป็น ขาดการคิดอย่างเป็นกระบวนการ ทำให้ไม่เป็นผู้ที่มีความยากรู้อยากเห็น และไม่มีพื้นฐานในการอ่านอย่างกว้างขวาง ถ้าไม่แก้ปัญหาดังกล่าว ผู้เรียนจะไม่มีความสามารถในการคิดอย่างสร้างสรรค์ จะส่งผลให้ไม่บรรลุตามมาตรฐานรายวิชาดังกล่าวข้างต้น ผู้เรียนจึงควรได้รับการพัฒนาความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ โดยทอแรนซ์ (Torrance, 1962) ได้ให้คำอธิบายว่า “ความคิดสร้างสรรค์ เป็นกระบวนการของความรู้สึกไวต่อปัญหาหรือสิ่งที่บกพร่องขาดหายไปแล้ว จึงรวบรวมความคิดเป็นสมมติฐานขึ้น ต่อจากนั้นก็ทำการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เพื่อทดสอบสมมติฐานขั้นต่อไป จึงเป็นการรายงานผลที่ได้รับจากการทดสอบสมมติฐาน บางครั้งอาจต้องมี

การปรับปรุงและทดสอบสมมติฐานใหม่ เพื่อเป็นแนวคิดและแนวทางใหม่ต่อไป” นอกจากนี้ถ้าผู้สอนสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ได้ จะทำให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่มีสติปัญญา ที่จิตใจที่สนใจจะแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ และเพื่อสนองตอบต่อเจตนารมณ์ของแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560–2579 ยุทธศาสตร์ที่ 5 การจัดการศึกษาเพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ด้วยเหตุนี้ผู้สอนจึงเห็นสมควรพัฒนาความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ให้กับผู้เรียน ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนบรรลุตามจุดประสงค์รายวิชาและมาตรฐานรายวิชา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ให้กับผู้เรียน ปวส.1 สาขางานการบัญชี กลุ่ม 1 โดยใช้รูปแบบของคำถามกระตุ้น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อชุดฝึกทักษะการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์การ ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับ ปวส.1 สาขางานการบัญชี กลุ่ม 1-6 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่องานธุรกิจและบริการ (3000-1305) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 188 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับ ปวส.1 สาขางานการบัญชี กลุ่ม 1 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่องานธุรกิจและบริการ (3000-1305) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 33 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 20 ข้อ (20 คะแนน)
2. แบบทดสอบหลังเรียน จำนวน 20 ข้อ (20 คะแนน)
3. รูปแบบของคำถามกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์
4. แบบประเมินความพึงพอใจ

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. วิธีการสร้างรูปแบบคำถามกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์

1.1 ศึกษาหลักสูตร และเอกสารการสอนวิชาวิทยาศาสตร์

1.2 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการสอนวิทยาศาสตร์

1.3 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการใช้คำถาม

1.4 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์

1.5 วิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา เพื่อกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1.6 สร้างรูปแบบคำถามกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ตามจุดประสงค์ในข้อ 1.5 ดังนี้

1.6.1 สร้างรูปแบบของคำถามกระตุ้นความคิดคล่องตัว เรื่อง สารเคมี

1.6.2 สร้างรูปแบบของคำถามกระตุ้นความคิดยืดหยุ่น เรื่อง สารปรุงแต่งรสอาหาร

1.6.3 สร้างรูปแบบของคำถามกระตุ้นความคิดริเริ่ม เรื่อง สารแต่งสีอาหาร

1.6.4 สร้างรูปแบบของคำถามกระตุ้นความคิดละเอียดลออ เรื่อง เรื่อง สารเคมีที่ใช้เพื่อสาธารณูปโภค

1.6.5 สร้างรูปแบบของคำถามกระตุ้นความคิดหลากหลาย เรื่อง อันตรายของสารเคมีที่ใช้ในชีวิตประจำวันและในสำนักงาน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ชั่วโมงที่ 1 ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน เรื่อง ดุลยภาพของระบบนิเวศ ก่อนที่จะพัฒนาความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบของคำถามกระตุ้น
2. ชั่วโมงที่ 2-11 ครูใช้วิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ โดยใช้รูปแบบคำถามกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เรื่อง ดุลยภาพของระบบนิเวศ ดังนี้

2.1 ชั่วโมงที่ 2-3 โดยใช้รูปแบบของคำถามกระตุ้นความคิดคล่องตัว เรื่อง สาเหตุที่ทำให้ระบบนิเวศเสียความสมดุล

2.2 ชั่วโมงที่ 4-5 โดยใช้รูปแบบของคำถามกระตุ้นความคิดยืดหยุ่น เรื่อง การรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ

2.3 ชั่วโมงที่ 6-7 โดยใช้รูปแบบของคำถามกระตุ้น ความคิดริเริ่ม เรื่อง ความหลากหลายทางชีวภาพ

2.4 ชั่วโมงที่ 8-9 โดยใช้รูปแบบของคำถามกระตุ้น ความคิดละเอียดลออ เรื่อง เบื้องหลังการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

2.5 ชั่วโมงที่ 10-11 โดยใช้รูปแบบของคำถามกระตุ้นความคิดหลากหลาย เรื่อง การอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ

3. ชั่วโมงที่ 12 ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียน หลังจากศึกษารูปแบบของคำถามกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์
4. นำคะแนนที่ได้จากการประเมินผลครั้งแรกกับครั้งหลังมาเปรียบเทียบ พัฒนาการการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบของคำถามกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for Window โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

1. ค่าร้อยละ
2. ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$)
3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

ผลจากการเปรียบเทียบความแตกต่างก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยรูปแบบของคำถามกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ สรุปได้ว่า ผู้เรียนมีระดับคะแนนก่อนเรียนโดยใช้รูปแบบของคำถามกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ ที่สอบผ่านเกณฑ์ร้อยละ 48.48 มีระดับคะแนนเฉลี่ยของห้อง 9.64 คะแนนจากคะแนนเต็ม 20 คะแนน และผู้เรียนมีระดับคะแนนหลังเรียนโดยใช้รูปแบบของคำถามกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ที่สอบผ่านเกณฑ์ร้อยละ 100 มีระดับคะแนนเฉลี่ยของห้อง 15.82 คะแนนจากคะแนนเต็ม 20 คะแนน

ความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการที่มีต่อการเข้าร่วมโครงการ ผู้เรียนมีความ พึงพอใจที่มีต่อชุดฝึกทักษะการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์การความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ เฉลี่ยรวมทั้งสามด้าน อยู่ในระดับ มากที่สุด 4.66 ทั้งด้านบรรยากาศ ด้านกิจกรรมการเรียน และประโยชน์ที่ได้รับ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้
   1.1 ควรเพิ่มระยะเวลาในการฝึกให้เพิ่มขึ้น
   1.2 ควรเพิ่มกับเนื้อหาในหน่วยการเรียนอื่น ในรายวิชานี้
2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

วิจัยครั้งต่อไปควรจัดทำในรายวิชาวิทยาศาสตร์อื่น ๆ ที่ผู้วิจัยได้สอนด้วย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ผู้เรียนมีการคิดอย่างเป็นกระบวนการ มีพื้นฐานในการอ่านอย่างกว้างขวาง ผู้เรียนจะมีความสามารถในการคิดอย่างสร้างสรรค์

การพัฒนาทักษะการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน ด้วยวิธีการเรียนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ประเภทวิชาคหกรรม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นายธนิกกุล ไตรเมศ
ตำแหน่ง	ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา	ค.บ.(คณิตศาสตร์)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

สภาพของสังคมไทยขณะนี้กำลังก้าวเข้าสู่ยุคการเปลี่ยนแปลงไปตามกระแสแห่งโลกโลกาวิวัฒน์ ซึ่งมีส่วนผลักดันให้สังคมไทยเป็นระบบเปิด ข้อมูลข่าวสารและทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นจากสังคมภายนอกได้หลั่งไหลเข้ามาสู่สังคมไทยอย่างรวดเร็ว ด้วยเหตุนี้เองสังคมไทยจึงจำเป็นต้องมีพลเมืองที่มีคุณภาพและศักยภาพที่เหมาะสม การศึกษาซึ่งมีหน้าที่ในการเตรียมและพัฒนาคนออกสู่สังคมต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเพื่อพัฒนาคนไทยทั้งหมดให้มีศักยภาพในการเรียนรู้การแสวงหาความรู้ รวมทั้งความสามารถปรับตัวให้เข้ากับความเปลี่ยนแปลง ที่มุ่งเน้นเกี่ยวกับการจัดการเรียนที่เน้นกระบวนการคิดอย่างมีระบบและมีเหตุผล มุ่งให้ผู้เรียนรักการเรียนรู้ รู้จักคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ แสวงหาความรู้และรู้จักแก้ปัญหาด้วยตนเอง รวมทั้งรู้จักการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะตามระบบประชาธิปไตยเพื่อเป็นการพัฒนาทักษะพื้นฐานของการมีส่วนร่วมที่มีคุณภาพของสมาชิกในสังคม

ปัจจุบันการศึกษาทางด้านคณิตศาสตร์เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งเพราะคณิตศาสตร์มีส่วนช่วยพัฒนาในทุกๆ ด้านรวมทั้งการพัฒนาวิธีการคิดอย่างเป็นระบบซึ่งถือว่าเป็นพื้นฐานที่จำเป็นและสำคัญมาก แต่การสอนคณิตศาสตร์ เท่าที่ดำเนินอยู่ในปัจจุบันปรากฏว่าครูสอน โดยการบรรยายเป็นส่วนใหญ่ เน้นการบอกให้นักเรียนท่องจำและปฏิบัติตามคำสั่งของครู (ประยูร อาณานาม, 2537 : 1) โดยที่นักเรียนอาจไม่เข้าใจในสิ่งนั้นอย่างแท้จริง รูปแบบการจัดชั้นเรียนโดยทั่วๆ ไปยังยึดติดครูเป็นศูนย์กลาง นักเรียนมีส่วนร่มในการเรียนน้อยมาก โดยไม่เข้าใจบทเรียนก็ไม่กล้าซักถามครู หรือไม่กล้าปรึกษาหารือกับเพื่อน ครูอาจจะมีการใช้คำถามบ้างแต่นักเรียนที่ตอบคำถามของครูอาจมีเพียงกลุ่มๆ เล็ก 7-8 คน ซึ่งจะเป็นผู้ที่ตอบคำถามเป็นประจำสม่ำเสมอ ส่วนนักเรียนที่เหลือขาดโอกาสแสดงความคิดเห็น ทั้งที่ผู้เรียนส่วนที่เหลือนี้อาจจะมีความรู้ ความคิดเห็นความรู้สึกเหมือนกับกลุ่มเล็กๆ ที่ตอบครูเป็นประจำก็ได้ แต่ครูไม่ได้เปิดโอกาสให้ทุกคนมีโอกาสได้ตอบอย่างทั่วถึง (ปัทมา ศรขาว, 2540 : 17) ทำให้นักเรียนเหล่านั้นเรียนตามเพื่อนไม่ทัน เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน ทำให้เมื่อถึงเวลาสอบแล้วได้คะแนนต่ำ และทำให้ขาดแรงจูงใจในการเรียน ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการจัดชั้นเรียนและรูปแบบการสอนใหม่ เพื่อให้นักเรียนสามารถติดตามบทเรียนได้อย่างต่อเนื่อง และบรรลุวัตถุประสงค์ตามความมุ่งหวังของหลักสูตร วิธีการที่ทำให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่ และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนได้เป็นอย่างดี วิธีการหนึ่งที่เป็นที่นิยมนำมาใช้ในชั้นเรียน ก็คือ การเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Buddy Learning)

วิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน เป็นวิชาที่มีลักษณะของเนื้อหาที่ต้องมีความเข้าใจในบทนิยามซึ่งมักจะมีตัวแปรต่างๆ รวมถึงข้อความที่ทำให้ผู้เรียนทำความเข้าใจได้ยากและต้องอาศัยเทคนิคการแก้โจทย์ปัญหาซึ่งผู้เรียนส่วนใหญ่มักจะแก้โจทย์ปัญหาไม่ได้เนื่องจากมีพื้นฐานความรู้ทางวิชาคณิตศาสตร์ที่แตกต่างกันเพราะในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ให้ได้ผลสัมฤทธิ์ที่ดีผู้เรียนควรจะต้องมีความรู้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ที่ดีในเบื้องต้นก่อนเพื่อที่ผู้เรียนจะสามารถต่อยอดทางความรู้และทางความคิดของวิชานี้ในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน

จากปัญหาดังกล่าวผู้สอนเองพยายามที่จะพัฒนาการเรียนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน โดยการทำใบงานให้ผู้เรียนได้ฝึกทำโจทย์ปัญหาโดยจะมีการปรับพื้นฐานทางวิชาคณิตศาสตร์ที่จำเป็นก่อนที่จะเริ่มเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานอาชีพ แต่ผู้สอนได้สังเกตเห็นปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือผู้เรียนบางคนขาดความกระตือรือร้นในการเรียน ไม่สนใจการเรียน เข้าเรียนสายและคุยกันในเวลาเรียนซึ่งรบกวนนักเรียนคนอื่นที่เขาตั้งใจเรียนและท้ายที่สุดก็ทำให้การเรียนในห้องเรียนเป็นไปด้วยความล่าช้าเพราะผู้สอนต้องอธิบายวิธีการแก้โจทย์ปัญหาให้กับนักเรียนบางคนที่ไม่สามารถทำโจทย์ได้ในแต่ละข้อที่แตกต่างกัน

ดังนั้นเพื่อเป็นการแก้ปัญหาดังกล่าว ผู้สอนจึงได้จัดให้มีการเรียนแบบ เพื่อนช่วยเพื่อน โดยครูผู้สอนจะจัดให้นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนรู้ช้าจับคู่กับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนรู้ได้ดี แล้วให้ช่วยสอนเนื้อหาที่ไม่เข้าใจรวมถึงการแก้ปัญหาโจทย์ที่ทำไม่ได้ในรูปแบบของใบงานแล้วให้ออกมาแสดงวิธีทำเฉลยให้เพื่อนคนอื่นดูหน้าชั้นเรียน โดยมีครูคอยให้คำปรึกษาชี้แนะแนวทางแก่นักเรียนและจะมีคะแนนพิเศษให้เพิ่มเติมสำหรับนักเรียนที่ออกมาแสดงวิธีทำหน้าชั้นเรียนและทำได้ถูกต้องเพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจ มีทักษะในการแก้โจทย์ปัญหาและมีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้นในวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน
2. เพื่อฝึกให้นักเรียนรู้จักการทำงานร่วมกัน มีระเบียบวินัย ตรงต่อเวลา และมีความรับผิดชอบ
3. เพื่อแก้ปัญหาความแตกต่างทางพื้นฐานวิชาคณิตศาสตร์ โดยวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

4. เพื่อปรับพฤติกรรมนักเรียนให้เกิดการเรียนรู้ด้วยวิธีการพึ่งพาซึ่งกันและกัน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับ ปวช.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่เรียนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 4 ห้องเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับ ปวช.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 2 ห้องเรียน โดยแบ่งเป็นห้องเรียนที่ 1 หรือกลุ่มที่ 1 คือกลุ่มทดลองจำนวน 41 คน (คัดเลือกเหลือ 36 คน) และห้องเรียนที่ 2 หรือกลุ่มที่ 2 คือกลุ่มควบคุม จำนวน 43 คน (คัดเลือกเหลือ 36 คน)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน ด้วยวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ประเภทวิชาคหกรรม โดยใช้วิธีสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนกับวิธีสอนปกติ คือ

1. แผนจัดการเรียนรู้ เรื่อง การแปรผัน แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน
2. แผนจัดการเรียนรู้ เรื่อง การแปรผัน แบบปกติ
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การแปรผัน

การดำเนินการวิจัย

1. ตรวจสอบความเรียบร้อยของแผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยวิธีสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน

2. เตรียมความพร้อมนักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนและกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีแบบปกติ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจวิธีการจัดการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มก่อนที่จะเริ่มทำการทดลอง

3. ทำการทดสอบก่อนเรียน (pre-test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่านการหาคุณภาพแล้วกับนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม เสร็จแล้วเก็บข้อมูลจากการทดสอบเอาไว้

4. ดำเนินการทดลอง โดยให้กลุ่มที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนเรียนกับผู้วิจัยซึ่งใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ส่วนกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีแบบปกติ เรียนกับผู้วิจัยเช่นเดียวกันโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ โดยใช้เวลาทั้งหมด 4 ชั่วโมง

5. ทำการทดสอบหลังเรียน (post-test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน

6. ตรวจแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

สรุปผลการวิจัย

1. กลุ่มนักเรียนที่จะสอนด้วยวิธีแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน และกลุ่มนักเรียนที่จะสอนแบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน เรื่องการแปรผัน ก่อนการทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มที่สอนโดยวิธีสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 15.75 และกลุ่มที่สอนแบบปกติมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 14.13 ซึ่งหมายความว่านักเรียนทั้งสองกลุ่มก่อนการทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน

2. กลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน เรื่อง การแปรผัน หลังการทดลองสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอบแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยกลุ่มที่สอนโดยวิธีสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนมีคะแนนเท่ากับ 25.30 และกลุ่มที่สอนโดยวิธีสอนแบบปกติมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 23.25 ซึ่งหมายความว่าหลังการทดลองนักเรียนได้รับการสอนวิธีสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีแบบปกติ

3. กลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ .670 ซึ่งหมายความว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนมีความก้าวหน้าในการเรียนร้อยละ 67.00 และนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการแบบปกติมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ .574 ซึ่งหมายความว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติมีความก้าวหน้าในการเขียนร้อยละ 57.40 จากการเปรียบเทียบดัชนีประสิทธิผลในการทดลองนี้พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนมีความรู้เพิ่มขึ้นมากกว่าวิธีสอนแบบปกติ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ครูผู้สอน ผู้บริหาร และผู้เกี่ยวข้องในการสอนในระดับอาชีวศึกษาควรสนับสนุนให้มีการเผยแพร่กิจกรรมการเรียนการสอน แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนในวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานอาชีพ ให้แพร่หลายยิ่งขึ้น

1.2 ครูผู้สอน ผู้บริหาร นักการศึกษา ควรจะสนับสนุนให้มีการเขียนแผนการสอนด้วยรูปแบบวิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพิ่มมากขึ้น เพื่อเป็นทางเลือกสำหรับครูผู้สอนในการเลือกนวัตกรรมการสอนให้เหมาะสมกับชั้นเรียนได้มากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาหาประสิทธิภาพ วิธีสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนในเนื้อหาเรื่องอื่นๆ และระดับชั้นอื่นๆ เพิ่มเติม

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างวิธีสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนกับวิธีสอนแบบอื่นๆ อีก เช่น การสอนโดยใช้สื่อคอมพิวเตอร์ การสอนแบบบทเรียนสำเร็จรูปประกอบการ์ตูนสี เป็นต้น

การพัฒนาชุดฝึกเสริมทักษะการแก้สมการกำลังสอง สำหรับนักเรียนระดับ ปวช.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นายวิระศักดิ์ พูนพนัง
ตำแหน่ง ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา คม.(คณิตศาสตร์การศึกษา)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

จากสภาพปัญหาปัจจุบันพบว่าวิชาคณิตศาสตร์สำหรับนักศึกษาที่เรียนสายอาชีพ เป็นวิชาที่นักศึกษาไม่ให้ความสำคัญ ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีจำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านแต่มีผลการเรียนอยู่ในระดับ

พอใช้ถึงปานกลาง นักศึกษาไม่ให้ความสนใจในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เนื่องจากเห็นว่าเป็นวิชาที่ยากทำให้ไม่พยายามที่จะทำความเข้าใจ ไม่ซักถามข้อสงสัย ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นผู้สอนรายวิชาคณิตศาสตร์ จึงได้คิดค้นรูปแบบการเรียนที่ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้โดยใช้ระบบกลุ่ม ได้แก่ วิธีการสอนโดยใช้ชุดฝึกทักษะ เพื่อเป็นทางเลือกในการแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมขาดความสนใจ เพื่อช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และสร้างความสนใจของนักศึกษาโดยกำหนดให้มีการจุดกิจกรรมที่เหมาะสม สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาสาระ และกำหนดสื่อให้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน และกำหนดสื่อให้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละแผนการสอน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับ ปวช. 1 ก่อนการใช้และหลังการใช้ชุดแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องสมการกำลังสอง
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องสมการกำลังสอง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้น ปวช.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 8 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 209 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนแผนกวิชาธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์ ระดับ ปวช.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 1 ห้อง นักเรียน 15 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์เรื่องสมการกำลังสอง ระดับ ปวช.1
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องสมการกำลังสอง ข้อสอบแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ
3. แบบบันทึกคะแนนก่อนการทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะและหลังการทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

การสร้างเครื่องมือ

1. ก่อนที่จะสร้างแบบฝึกจะต้องกำหนดโครงร่างไว้คร่าว ๆ ก่อนว่าจะเขียนแบบฝึกเกี่ยวกับเรื่องอะไร มีวัตถุประสงค์อย่างไร
2. ศึกษางานและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะฝึก
3. เขียนวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมและเนื้อหาให้สอดคล้องกัน
4. แจงวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมออกเป็นกิจกรรมย่อย โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของผู้เรียน
5. กำหนดอุปกรณ์ที่จะใช้ในกิจกรรมแต่ละตอนให้เหมาะสมกับแบบฝึก
6. กำหนดเวลาที่ใช้ในแบบฝึกแต่ละตอนให้เหมาะสม กำหนดวิธีการประเมินผลว่าจะประเมินผลก่อนเรียนหรือหลังเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ทดสอบก่อนการปฏิบัติการทดลอง (Pre test) ดังนี้

ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนศึกษาแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องสมการกำลังสอง กับ นักเรียนแผนกวิชาธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์ ระดับ ปวช.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 1 ห้อง นักเรียน 15 คน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ จำนวน 20 ข้อ บันทึกผลการสอบไว้เป็นคะแนนก่อนการทดลองสำหรับวิเคราะห์ข้อมูล

2. ให้นักเรียนแผนกวิชาธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์ ศึกษาแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์เรื่องสมการกำลังสอง ด้วยตนเองเป็นรายบุคคล โดยใช้เวลาสอนในคาบเรียนปกติ 2 สัปดาห์ บันทึกผลคะแนนทดสอบก่อนเรียน คะแนนทำแบบฝึกระหว่างเรียน คะแนนทดสอบหลังเรียน

3. ทดสอบหลังปฏิบัติการทดลอง ดังนี้

ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากการศึกษาแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องสมการกำลังสอง กับนักเรียนแผนกวิชาธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์ โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์บันทึกผลการสอบไว้เป็นคะแนนสอบหลังการทดลอง สำหรับวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับเพศ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็น

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนแผนกวิชาธุรกิจดอกไม้และงานประดับหลังเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง สมการกำลังสอง สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยแบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องสมการกำลังสองสำหรับนักเรียนระดับ ปวช. อยู่ในระดับดีมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ก่อนนำ แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง สมการกำลังสองไปใช้ควรมีการแนะนำ การใช้แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องสมการกำลังสอง เพื่อให้เข้าใจถึงจุดมุ่งหมายและวิธีการใช้ให้ถูกต้องชัดเจนจนเกิดความเข้าใจ ความชำนาญของครูหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักเรียน

1.2 ครูผู้สอนควรพัฒนาแบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องสมการกำลังสองโดยเฉพาะเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการแก้สมการซึ่งมีเนื้อหาค่อนข้างยาก ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนในเนื้อหานี้ให้มากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการพัฒนาและหาประสิทธิภาพแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ระดับ ปวช. ในเนื้อหาอื่นๆ

2.2 ควรมีการทดลองเปรียบเทียบวิธีการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง สมการกำลังสองด้วยแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์กับ

วิธีการเรียนรู้ในรูปแบบอื่นๆเพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจ เลือกวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเนื้อหาและความพร้อมของนักเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์สามารถพัฒนาความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องสมการกำลังสอง สำหรับนักเรียนระดับ ปวช.
2. ได้แนวทางในการสร้างสื่อการเรียนการสอนเพื่อใช้พัฒนาความรู้ความสามารถของนักเรียนในเรื่องอื่นๆ
3. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องสมการกำลังสองสูงขึ้น

ปัจจัยบางประการที่มีผลต่อเจตคติในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อชีวิต ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวกนกนาถ จันทรโชตะ
ตำแหน่ง	ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา	ค.บ.(ฟิสิกส์)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจัยสำคัญที่ให้นักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ส่งผลให้เกิดความรู้สึกความคิดเห็นแนวโน้มของพฤติกรรมที่มีต่อวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อชีวิต ทั้งด้านดีและไม่ดีเกี่ยวกับคุณประโยชน์ความสำคัญและเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อชีวิต มีหลายประการ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยบางประการที่เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา และปัจจัยด้านการเรียน ที่มีผลต่อเจตคติในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อชีวิต ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ของเจตคติในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อชีวิต ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยใช้ตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา และปัจจัยด้านการเรียนเป็นตัวพยากรณ์

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ กลุ่ม 1-2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 71 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ใช้การสุ่มขนาดของกลุ่มอย่างของเครซี่และมอร์แกน ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ กลุ่ม 1-2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 61 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ฉบับที่ 1 แบบวัดปัจจัยบางประการที่มีผลต่อเจตคติในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อชีวิต ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบ่งเป็น 6 ด้าน จำนวน 112 ข้อ
2. ฉบับที่ 2 แบบวัดเจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อชีวิต ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเอง โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎี หลักการ แนวความคิดจากหนังสือ แนวทางในการสร้างแบบสอบถามวัดเจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อชีวิต วารสารและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามวัดเจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อชีวิต
2. ศึกษาทฤษฎี หลักการ เอกสาร งานวิจัย แนวความคิดเห็นต่างๆ เพื่อกำหนดวิธีสร้างแบบสอบถามในแต่ละองค์ประกอบในการศึกษา
3. รวบรวมข้อมูลที่ได้มา สร้างเป็นข้อความโดยยึดตามองค์ประกอบที่ผู้ศึกษาค้นคว้าคาดว่าปัจจัยที่มีผลต่อเจตคติในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อชีวิต จะสัมพันธ์กับองค์ประกอบที่สำคัญ โดยสร้างแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert) โดยแบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็นข้อความมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด
4. แก้ไขปรับปรุงแบบวัด
5. จัดพิมพ์แบบวัดฉบับจริง เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 22 ตุลาคม 2561 ถึง 22 กุมภาพันธ์ 2562 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยเก็บแบบวัดได้จำนวน 61 ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. คำนวณค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ข้อมูลหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการพยากรณ์กับตัวแปร เกณฑ์ และสร้างสมการพยากรณ์

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาปัจจัยบางประการเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา และปัจจัยด้านการเรียนที่มีผลต่อเจตคติในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อชีวิต ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สรุปผลได้ดังนี้

1. พฤติกรรมการสอนของครู (X_5) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_1) อัตมโนทัศน์ด้านวิชาการ (X_2) และความฉลาดทางอารมณ์ (X_3) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อชีวิต (Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ในการค้นหาตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อชีวิต (Y) เมื่อเรียงลำดับความสำคัญจากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุด ได้แก่ พฤติกรรมการสอนของครู (X_5) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_1) อัตมโนทัศน์ด้านวิชาการ (X_2) ผลการเรียนสะสม (X_6) และความฉลาดทางอารมณ์ (X_3) ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .809 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2_{adj}) เท่ากับ .648 มีอำนาจการพยากรณ์ได้ร้อยละ 64.80 มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน .336 ค่าคงที่ของสมการ (a) เท่ากับ -.135 นำมาสร้างสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

ในรูปคะแนนดิบ

$$Y' = .487 X_5 + .363 X_1 + .226 X_2 + .125 X_6 - .136 X_3$$

ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z'_y = .493 Z_5 + .328 Z_1 + .182 Z_2 + .092 Z_6 - .099 Z_3$$

ข้อเสนอแนะ

1. สำหรับการนำผลการศึกษาค้นคว้าไปใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ พบว่า พฤติกรรมการสอนของครู แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อัตมโนทัศน์ด้านวิชาการ และความฉลาดทางอารมณ์ มีผลต่อเจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อชีวิต ดังนั้น ครูผู้สอนควรหารูปแบบการสอนหรือวิธีการสอนที่ทำให้เด็กมีความรู้ความสนใจที่จะเรียนในวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อชีวิตให้มาก โดยกระทำในลักษณะต่อเนื่องและให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้

2. ควรมีการทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับปัจจัยทางการศึกษาที่สัมพันธ์ต่อเจตคติต่อรายวิชาอื่น ๆ

3. ควรมีการศึกษาโดยการเพิ่มตัวแปรที่ศึกษาอื่น ๆ เช่น ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านการเรียนการสอน ด้านทักษะในการเรียน

4. ควรมีการทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับปัจจัยทางการศึกษาที่สัมพันธ์ต่อเจตคติในการเรียนประเภทวิชาอื่น ๆ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ได้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อเจตคติในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อชีวิต

2. นำไปเป็นข้อสนเทศที่จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดกระบวนการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อชีวิตของครูและวิทยาลัยให้เหมาะสมกับผู้เรียน และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

การพัฒนาทักษะการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานอาชีพ เรื่อง สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว ด้วยวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ผู้วิจัย	นายสกาวเดือน บริพันธ์
ตำแหน่ง	ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา	คบ.(คณิตศาสตร์)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

วิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานอาชีพ เป็นวิชาที่มีลักษณะของเนื้อหาที่ต้องมีความเข้าใจในบทนิยามซึ่งมักจะมีตัวแปรต่างๆ รวมถึงข้อความที่ทำให้ผู้เรียนทำความเข้าใจได้ยากและต้องอาศัยเทคนิคการแก้โจทย์ปัญหาซึ่งผู้เรียนส่วนใหญ่มักจะแก้โจทย์ปัญหาไม่ได้เนื่องจากมีพื้นฐานความรู้ทางวิชาคณิตศาสตร์ที่แตกต่างกันเพราะในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ให้ได้ผลสัมฤทธิ์ที่ดีผู้เรียนควรจะต้องมีความรู้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ที่ดีในเบื้องต้นก่อนเพื่อที่ผู้เรียนจะสามารถต่อยอดทางความรู้และทางความคิดของวิชานี้ในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานอาชีพ

จากปัญหาดังกล่าวผู้สอนเองพยายามที่จะพัฒนาการเรียนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานอาชีพโดยการทำใบงานให้ผู้เรียนได้ฝึกทำโจทย์ปัญหาโดยจะมีการปรับพื้นฐานทางวิชาคณิตศาสตร์ที่จำเป็นก่อนที่จะเริ่มเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานอาชีพแต่ผู้สอนได้สังเกตเห็นปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือผู้เรียน บางคนขาดความกระตือรือร้นในการเรียน ไม่สนใจการเรียนเข้าเรียนสาย และคุยกันในเวลาเรียนซึ่งรบกวนนักเรียนคนอื่นที่เขาตั้งใจเรียนและท้ายที่สุดก็ทำให้การเรียนในห้องเรียนเป็นไปด้วยความล่าช้าเพราะผู้สอนต้องอธิบายวิธีการแก้โจทย์ปัญหาให้กับนักเรียนบางคนที่ไม่สามารถทำโจทย์ได้ในแต่ละข้อที่แตกต่างกัน

ดังนั้นเพื่อเป็นการแก้ปัญหาดังกล่าว ผู้สอนจึงได้จัดให้มีการเรียนแบบ เพื่อนช่วยเพื่อน โดยครูผู้สอนจะจัดให้นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนรู้ช้าจับคู่กับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนรู้ได้ดี แล้วให้ช่วยสอนเนื้อหาที่ไม่เข้าใจรวมถึงการแก้ปัญหาโจทย์ที่ทำไม่ได้ในรูปแบบของใบงานแล้วให้ออกมาแสดงวิธีทำเฉลยให้เพื่อนคนอื่นดูหน้าชั้นเรียน โดยมีครูคอยให้คำปรึกษาชี้แนะแนวทางแก่นักเรียนและจะมีคะแนนพิเศษให้เพิ่มเติมสำหรับนักเรียนที่ออกมาแสดงวิธีทำหน้าชั้นเรียนและทำได้ถูกต้องเพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนรานวิชาวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานอาชีพ เรื่องสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียวด้วยวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนกับการสอนแบบปกติ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนในระดับ ปวช.1 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่เรียนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานอาชีพ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 333 คน

กลุ่มตัวอย่างทำด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 2 ห้องเรียน ได้แก่ นักเรียน ปวช.1 บัญชี กลุ่ม 2 จำนวน 32 คน เรียนด้วยวิธีแบบเพื่อนช่วยเพื่อน และนักเรียน ปวช.1 บัญชี กลุ่ม 4 จำนวน 29 คน เรียนด้วยวิธีปกติ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนจัดการเรียนรู้เรื่อง สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน

2. แผนจัดการเรียนรู้เรื่อง สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว แบบปกติ

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว

การสร้างเครื่องมือ

1. แผนจัดการเรียนรู้เรื่อง สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ออกแบบตามหลักการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

2. แผนจัดการเรียนรู้เรื่อง สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว แบบปกติ

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว ออกแบบให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ในการทดลองครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนด้วยตนเอง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง 8 ชั่วโมง ทั้งนี้รวมเวลาในการทดสอบก่อนและหลังเรียน

1. เตรียมความพร้อมนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนกับวิธีสอนแบบปกติ และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ทั้งสองกลุ่ม ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. ดำเนินการสอนนักเรียนทั้งสองกลุ่ม กลุ่มที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน และกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ

4. ทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) หลังจากทดลองสอนทั้ง 2 กลุ่มสิ้นสุดลงโดยใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกันกับที่ใช้แบบทดสอบก่อนการทดลอง

5. เก็บข้อมูลเพื่อนำไปวิเคราะห์ผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนกับการเรียนแบบปกติ วิเคราะห์โดยใช้ค่าที (t-test)

สรุปผลการวิจัย

นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว วิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานอาชีพ ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบปกติ และกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มที่จะสอนแบบปกติมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10.28 และกลุ่มที่จะสอนด้วยวิธีสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.50

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ครูผู้สอน ผู้บริหาร และผู้เกี่ยวข้องในการสอนในระดับอาชีวศึกษาควรสนับสนุนให้มีการเผยแพร่กิจกรรมการเรียนการสอน แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนในวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานอาชีพ ให้แพร่หลายยิ่งขึ้น

1.2 ครูผู้สอน ผู้บริหาร นักการศึกษา ควรจะสนับสนุนให้มีการเขียนแผนการสอนด้วยรูปแบบวิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพิ่มมากขึ้น เพื่อเป็นทางเลือกสำหรับครูผู้สอนในการเลือกนวัตกรรมการสอนให้เหมาะสมกับชั้นเรียนได้มากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาหาประสิทธิภาพ วิธีสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนในเนื้อหาเรื่องอื่นๆ และระดับชั้นอื่นๆ เพิ่มเติม

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างวิธีสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน กับวิธีสอนแบบอื่นๆ เช่น การสอนโดยใช้สื่อคอมพิวเตอร์ การสอนแบบบทเรียนสำเร็จรูปประกอบการ์ตูนสี เป็นต้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถเผยแพร่กิจกรรมการเรียนการสอน แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ในวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานอาชีพ ให้แพร่หลายยิ่งขึ้น

2. นำการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนไปใช้กับชั้นเรียนอื่นได้

สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอน วิชาวิทยาศาสตร์เพื่องานธุรกิจและบริการ รหัสวิชา 3000-1305 ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางทัศนีย์ พงศ์สมัคร
ตำแหน่ง ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา ศษ.บ.(วิทยาศาสตร์)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

รายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่องานธุรกิจและบริการ รหัสวิชา 3000-1305 เปิดสอนให้กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชโดยมีจุดประสงค์เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับไฟฟ้าและเครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้านและสำนักงาน การเก็บรักษาสินค้า การใช้พลังงานเพื่อการขนส่ง การอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม สารละลาย ปฏิกิริยาเคมี สารเคมีที่ใช้ในชีวิตประจำวันและสำนักงาน สารสังเคราะห์และผลิตภัณฑ์มีทักษะการคำนวณ การทดลอง การวิเคราะห์และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในวิชาชีพและมีเจตคติที่ดีต่อวิทยาศาสตร์และกิจนิสัยที่ดีในการทำงานจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาพบว่านักศึกษาส่วนหนึ่งขาดเรียนบ่อย เข้าเรียนสาย ไม่สนใจเรียนไม่มีความกระตือรือร้นในการเรียน ไม่ชอบการศึกษาค้นคว้า ไม่ชอบทำแบบฝึกหัดด้วยตนเอง และจากผลการทดสอบรายหน่วยพบว่ามีคะแนนผลการทดสอบอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาสภาพและปัญหาในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่องานธุรกิจและบริการ รหัสวิชา 3000-1305 เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่องานธุรกิจและบริการ รหัสวิชา 3000-1305 ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่องานธุรกิจและบริการ รหัสวิชา 3000-1305

2. เพื่อนำเสนอแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่องานธุรกิจและบริการ รหัสวิชา 3000-1305

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่องานธุรกิจและบริการ รหัสวิชา 3000-1305 ภาคเรียนที่ 2/2561 จำนวน 72 คน และครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่องานธุรกิจและบริการ รหัสวิชา 3000-1305 จำนวน 5 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการการวิจัย คือนักศึกษาระดับ ปวส.1 แผนกวิชาการจัดการทั่วไป จำนวน 37 คน และครูผู้สอนในรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่องานธุรกิจและบริการ รหัสวิชา 3000-1305 ภาคเรียนที่ 2/2561 จำนวน 5 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบสอบถาม
2. แบบสัมภาษณ์

การสร้างเครื่องมือ

1. สร้างแบบสอบถามโดยแบบสอบถามประกอบไปด้วยข้อมูลทั่วไปความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่องานธุรกิจและบริการ รหัสวิชา 3000-1305 และอาจารย์ผู้สอนในรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่องานธุรกิจและบริการ รหัสวิชา 3000-1305 มีลักษณะเป็นแบบมาตราประเมินค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ช่วง (Likert Scale) และข้อเสนอแนะปัญหาและอุปสรรคของการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่องานธุรกิจและบริการ รหัสวิชา 3000-1305 และครูผู้สอนในรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่องานธุรกิจและบริการ รหัสวิชา 3000-1305 โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง
2. สร้างแบบสัมภาษณ์เพื่อใช้เก็บข้อมูลจากครูผู้สอนโดยใช้วิธีการสนทนากลุ่ม(Focus Group)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียน ระดับ ปวส.1 แผนกวิชาการจัดการทั่วไป จำนวน 37 คน
2. นำแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปเก็บข้อมูลจากครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่องานธุรกิจ จำนวน 5 คน โดยใช้วิธีการสนทนากลุ่มบันทึกข้อมูลจากการสนทนาลงในแบบสัมภาษณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถามนำมานำการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อวิเคราะห์หาค่าสถิติต่าง ๆ ตามลำดับ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไป ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาด้วยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ
2. ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่องานธุรกิจและบริการ รหัสวิชา 3000-1305 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก (weighted mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)
3. ข้อเสนอแนะปัญหาและอุปสรรคของการจัดการเรียนการสอนรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่องานธุรกิจและบริการ รหัสวิชา 3000-1305 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

ส่วนที่ 2 ข้อมูลที่รวบรวมได้จากการสนทนากลุ่มทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาสภาพในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่องานธุรกิจและบริการ รหัสวิชา 3000-1305พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าระดับการปฏิบัติในภาพรวมทุกด้านในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านบุคลิกลักษณะของครูมีระดับการปฏิบัติในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ด้านการวัดและประเมินผลด้านการสอนและเทคนิคการสอน และด้านสื่อประกอบการสอนมีระดับการปฏิบัติในระดับมาก

ผลจากการสนทนากลุ่มครูที่สอนรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่องานธุรกิจและบริการ รหัสวิชา 3000-1305 จำนวน 5 ท่าน เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนได้ข้อสรุปดังนี้นักศึกษามีความรู้พื้นฐานด้านการคำนวณน้อยรวมถึงนักศึกษาบางคนจะไม่ชอบเรียนรายวิชาวิทยาศาสตร์ ทำให้มีความสนใจในการเรียนน้อยนักศึกษาบางส่วนไม่มีทักษะในการคิดแก้ไขปัญหา ทำให้ไม่สามารถวิเคราะห์โจทย์ปัญหาได้จึงไม่สามารถทำข้อสอบได้เนื้อหาในรายวิชามากนอกจากนี้ในกลุ่มเรียนมีนักศึกษาจำนวนมากและเวลาที่ทำการสอนจำกัด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษาพบว่าปัญหาการจัดการเรียนการสอนที่มีค่าเฉลี่ยของปัญหามากกว่าด้านอื่นๆคือด้านการสอนและเทคนิคการสอน ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรพิจารณาถึงผู้เรียนในแต่ละคนที่อาจจะมีพื้นฐานความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์ในการศึกษารายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่องานธุรกิจและบริการที่แตกต่างกันเพื่อจะได้เลือกวิธีหรือเทคนิคการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนซึ่งจะเป็นการกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดความสนใจและเป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ซักถามหรือแสดงความคิดเห็นได้มากขึ้น ซึ่งจะสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนต้องการเรียนรู้เพิ่มขึ้นได้ นอกจากนี้ควรพัฒนาสื่อการสอนที่ใช้และพิจารณาเพิ่มช่องทางในการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ให้มากขึ้น เช่นการใช้ e-learning เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการสะท้อนสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชารายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่องานธุรกิจและบริการ รหัสวิชา 3000-1305ควรมีการสัมภาษณ์หรือการสนทนากลุ่มของนักศึกษาเพื่อจะได้ทราบอุปสรรคและปัญหาที่แท้จริง
2. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อติดตามและประเมินผลความก้าวหน้าของนักศึกษา และนำมาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบสภาพและปัญหาในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่องานธุรกิจและบริการ รหัสวิชา 3000-1305
2. เป็นข้อมูลให้ครูผู้สอนนำไปพัฒนาและปรับปรุงวิธีการจัดการเรียนการสอนในรายวิชานี้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนให้สามารถประสบความสำเร็จในการเรียนเพิ่มมากขึ้น

การพัฒนากิจกรรมการสอนโดยใช้เกม เรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิต ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย น.ส.พรหมพิทักษ์ ลักษณะกุล
ตำแหน่ง ครูจ้างสอน
วุฒิการศึกษา ค.บ.(ฟิสิกส์)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วิทยาศาสตร์มีบทบาทสำคัญยิ่งในโลกปัจจุบันและโลกอนาคต เพราะวิทยาศาสตร์เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตประจำวันและในงานอาชีพต่างๆ เครื่องมือ เครื่องใช้ ล้วนเป็นผลของความรู้ทางวิทยาศาสตร์ผสมผสานกับความคิดสร้างสรรค์และศาสตร์อื่นๆ ความรู้วิทยาศาสตร์มีส่วนสำคัญมากที่จะทำให้การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ทางวิทยาศาสตร์เพิ่มขึ้น ซึ่งวิทยาศาสตร์ทำให้คนได้พัฒนาวิธีคิด ทั้งความคิดเป็นเหตุเป็นผล คิดสร้างสรรค์ คิดวิเคราะห์ มีทักษะสำคัญในการค้นคว้าหาความรู้ มีความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ สามารถตัดสินใจโดยใช้ข้อมูลหลากหลายที่ตรวจสอบได้ วิทยาศาสตร์เป็นวัฒนธรรมของโลกสมัยใหม่ ซึ่งเป็นสังคมแห่งความรู้ ทุกคนจึงจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาให้รู้วิทยาศาสตร์เพื่อที่จะมีความรู้ความเข้าใจโลกธรรมชาติและเทคโนโลยีที่มนุษย์สร้างขึ้นและนำความรู้ไปใช้อย่างมีเหตุผล สร้างสรรค์ มีคุณธรรม

สำหรับปัญหาการเรียนวิทยาศาสตร์ มีสาเหตุคือ ปัญหาของผู้เรียนเกิดจากผู้เรียนไม่มีความรู้ความเข้าใจในวิทยาศาสตร์ จึงไม่สามารถนำไปใช้ในความคิดจินตนาการ รวมทั้งตัวผู้เรียนไม่มีความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ไม่เอาใจใส่ในการทำงานให้ความสนใจในการทำกิจกรรมน้อยลง บางคนไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม ไม่มีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน และยังขาดความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตนเอง

ดังนั้นในการวางแผนการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ประสบผลสำเร็จได้นั้นผู้สอนจะต้องมีการวางแผนการสอนล่วงหน้าโดยคำนึงถึงองค์ประกอบหลายประการ เช่น ธรรมชาติของเนื้อหาบรรยากาศของชั้นเรียน ความสนใจและความตองการของนักเรียน รวมทั้งครูจะต้องนำเอาเทคนิควิธีการสอนหลายวิธีมาใช้ในบทเรียนหนึ่ง ๆ ให้เหมาะสมรูปแบบหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ที่นาสนใจ' คือ การให้เด็กได้สนุกกับของเล่นและเกม นักเรียนจะได้มีการพัฒนาความคิดเป็นขั้นตอนความใฝ่รู้ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และเจตคติเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์เพราะธรรมชาติของเด็กกับการเล่นไม่สามารถแยกจากกันได้การใช้เกมในการเรียนการสอนจะเป็นสิ่งดึงดูดใจทำให้ เด็กเกิดความอยากรู้

ครูสามารถจัดการเรียนการสอนไดหลายรูปแบบ แต่การที่จะให้นักเรียนได้บรรลุเป้าหมายของหลักสูตร ครูควรพัฒนาการสอนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อให้นักเรียนได้รับรู้ข้อเท็จจริง รู้จักค้นคว้า เกิดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ รู้จักคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น มีเจตคติทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งการสอนวิทยาศาสตร์แนวใหม่ควรมีจุดมุ่งหมายในการสอนให้แก่นักเรียนทั้งด้านความรู้ ความคิด และจิตสำนึก การสอนโดยการใช้เกมประกอบการเรียนการสอนเป็นวิธีการหนึ่งที่มีความเหมาะสม เพราะการใช้เกมมีจุดเด่นหลายประการ กล่าวคือ เป็นการสอนที่เลียนแบบสภาพเหตุการณ์จริงให้นักเรียนมีสวนร่วมในกิจกรรมและในขณะร่วมกิจกรรมนักเรียนจะเกิดความ สนุกสนาน ตื่นเต้น กระตือรือร้น ไม่รู้สึกว่าถูกบังคับให้เรียน ซึ่งจะช่วยให้เด็กสามารถเรียนรู้ไดดียิ่งขึ้น

นอกจากนี้การใช้เกมมาประกอบการเรียนการสอนยังช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์ฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ตลอดจนมีความเป็นอิสระซึ่งจะทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้โดยไม่เบื่อหน่าย เรียนรู้ได้มากและจดจำได้นานจากการประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในระดับชาติ พบว่า มีผลสัมฤทธิ์ด้านต่างๆ ต่ำมาก เช่น สมาคมนานาชาติเพื่อการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา (International Association for the Evaluation of Educational Achievement– IEA) ซึ่งการประเมินผลการทดสอบ วิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ พบว่า ความสามารถทางวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ของเด็กไทยทำคะแนนอยู่อันดับท้ายทั้งระดับประถมและมัธยมศึกษาจากการรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2551 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3) พบว่านักเรียนมีระดับคะแนนสอบวิชาวิทยาศาสตร์น้อยมาก คะแนนเฉลี่ย 39.388(สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน), 2551)

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนการรู้โดยใช้เกมทางวิทยาศาสตร์เพราะสนใจที่จะศึกษาว่าการสอนโดยใช้เกมมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนน่าจะช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจในกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้นมีความสนุกสนานไม่เกิดความเบื่อหน่ายส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ดีขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องเซลล์ของสิ่งมีชีวิต ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้เกม
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยใช้เกม

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เกมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนได้รับการสอน
2. นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เกมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561จำนวน 5ห้องรวม 243คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 1ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 43 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม (Sampling Unit) ซึ่งนักเรียนแต่ละห้อง มีผลการเรียนไม่แตกต่างกันเนื่องจากโรงเรียนได้จัดห้องเรียนโดยคละความสามารถของนักเรียน

2. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย:เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต (2000 1301) หน่วยที่ 9 การรักษาดุลยภาพของสิ่งมีชีวิตเรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิต

3. ระบุเวลาที่ใช้ในการวิจัย:ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ใช้เวลาในการศึกษา 12 ชั่วโมง

4. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

4.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การสอนโดยใช้เกมเซลล์ของสิ่งมีชีวิต

4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของนักเรียนหลังการจัดกิจกรรม

เครื่องมือและวิธีสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. ชุดเกมกิจกรรมการเรียนการสอนเรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิต
2. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิต
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิต
4. แบบประเมินความพึงพอใจการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุดเกมกิจกรรมการเรียนการสอนเรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิต สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1

1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 รวมทั้งเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เกมเพื่อใช้ประกอบในการจัดสร้าง

1.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ตามกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ แบบ 5E

1.3 นำผลการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาสร้างเป็นชุดเกม เรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิต สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างชุดเกมตามขั้นตอนต่อไปนี้

1.3.1 วิเคราะห์จุดประสงค์รายวิชา สมรรถนะรายวิชา คำอธิบายรายวิชา ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 เพื่อนำมากำหนดเนื้อหา และกิจกรรมของชุดเกม เรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิต

1.3.2 ออกแบบชุดเกม โดยมีขั้นตอนดังนี้

1) ศึกษาเนื้อหาเรื่องเซลล์ของสิ่งมีชีวิต จากหนังสือเรียนรายวิชาวิทยาศาสตร์พื้นฐาน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556

2) ออกแบบรูปแบบของชุดเกมให้สอดคล้องกับเนื้อหา จุดประสงค์รายวิชา สมรรถนะรายวิชา และคำอธิบายรายวิชา

3) สร้างชุดเกมโดยผ่านโปรแกรม Adobe Illustrator

4) จัดทำชุดเกมโดยเลือกวัสดุที่ใช้ในการทำชุดเกมให้มีความแข็งแรง สวยงาม และดึงดูดความสนใจของผู้เรียน

ในการใช้กระบวนการเรียนรู้ตามกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ แบบ 5E ประกอบด้วย

1. ชื่อกิจกรรม เป็นส่วนที่ระบุชื่อกิจกรรม
2. คำชี้แจง เป็นส่วนที่อธิบายวิธีการใช้ชุดเกม
3. ตัวชี้วัด เป็นส่วนที่ระบุเป้าหมายที่ต้องการให้ผู้เรียนบรรลุผล
4. เวลา เป็นส่วนที่ระบุเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรม
5. เนื้อหา เป็นส่วนที่ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับสาระความรู้ ความรู้เพิ่มเติม
6. กระบวนการเรียนรู้ เป็นส่วนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้บรรลุผลการเรียนรู้ เรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิต ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ซึ่งมีลำดับการจัดกิจกรรม 5 ขั้นตามกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ แบบ 5E ดังนี้

6.1 ขั้นสร้างความสนใจ

6.2 ขั้นสำรวจและค้นหา

6.3 ขั้นอธิบายและลงข้อสรุป

6.4 ขั้นขยายความรู้

6.5 ขั้นประเมินผล

7. แบบทดสอบท้ายกิจกรรม เป็นส่วนที่ระบุคำถามหลังการปฏิบัติกิจกรรม
8. คำเฉลยแบบทดสอบ เป็นส่วนที่ระบุคำตอบในแบบทดสอบท้ายกิจกรรม

1.4 นำชุดเกม เรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิตที่ดำเนินการสร้างเรียบร้อยแล้วนำไปตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ภาษาที่ใช้ของชุดเกม และนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข

1.5 นำชุดเกม เรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิต ที่ดำเนินการสร้างเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 คน ที่มีผลการเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนขณะสอนและสัมภาษณ์นักเรียนหลังสอน นำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงชุดเกม เรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิต

นำชุดเกม เรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิต ไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 9 คน สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนขณะสอนและสัมภาษณ์นักเรียนหลังสอน นำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงชุดเกม เรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิต

นำชุดเกม เรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิต ไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช 1 ห้องเรียน โดยการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดเกม เรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิต บันทึกคะแนนจากการทำกิจกรรม เมื่อจัดการเรียนการสอนโดยใช้เกมเรียบร้อยแล้วทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิต หลังเรียน นำข้อมูลที่ได้คำนวณหาค่าทางสถิติ

2. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิต ประกอบด้วย

2.1 จุดประสงค์รายวิชา

2.2 สมรรถนะรายวิชา

2.3 คำอธิบายรายวิชา

2.4 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

2.5 คุณลักษณะอันพึงประสงค์

2.6 หลักฐานการเรียนรู้

2.7 การวัดและประเมินผล

2.8 ความรู้และทักษะพื้นฐานที่จำเป็น

2.9 สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

2.10 กิจกรรมการเรียนรู้

2.11 บันทึกหลังแผน

2.12 บันทึกผลสรุปการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2.13 ใบกิจกรรม เรื่อง โครงสร้างและหน้าที่ของเซลล์พืชและเซลล์สัตว์

2.14 แบบประเมินชิ้นงาน

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิต

3.1 ศึกษาเทคนิคการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือต่างๆที่เกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบหนังสือการวัดและประเมินผล เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.2 วิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์รายวิชา สมรรถนะรายวิชาและคำอธิบายรายวิชาวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 เรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิต เพื่อสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร ซึ่งประกอบด้วยความสามารถต่างๆ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้–ความจำ ความเข้าใจ ด้านกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ทางวิทยาศาสตร์ และด้านการนำความรู้และกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ไปใช้

3.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นแบบปรนัยชนิดเลือก

3.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนไปปรับปรุงแก้ไข

3.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ปรับปรุงแล้วไปใช้ทดลองกับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 1 ห้องซึ่งเป็นนักเรียนที่เคยเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ เรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิตมาแล้วที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

3.6 นำกระดาษคำตอบที่นักเรียนตอบมาตรวจให้คะแนนโดยข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิด ตอบเกิน 1 คำตอบหรือไม่ตอบ ให้ 0 คะแนน เมื่อตรวจรวมคะแนนเรียบร้อยแล้วนำมาวิเคราะห์

3.7 นำแบบทดสอบไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

4. แบบประเมินความพึงพอใจการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

4.1 ศึกษาการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจจากหนังสือต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อชุดกิจกรรมพัฒนาความรู้ด้านอนุภาคระดับนาโน

4.2 วิเคราะห์หัวข้อประเด็นที่ใช้ในการประเมินและรายการของความพึงพอใจในแต่ละหัวข้อ

4.3 สร้างแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อชุดเกม เป็นแบบวัดชนิดประเมินค่ากำหนดเกณฑ์ไว้ 5 ระดับ

4.4 นำแบบประเมินความพึงพอใจไปทดสอบใช้กับนักเรียนกลุ่มเล็กที่ผ่านเรียนด้วยชุดเกม เพื่อปรับปรุงข้อคำถามที่นักเรียนเข้าใจไม่ตรงกันเพื่อให้ผู้ตอบคำถามเข้าใจตรงกัน

4.5 นำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดเกมไปทำการตรวจสอบหัวข้อประเด็นที่ใช้ในการประเมินและรายการของความพึงพอใจในแต่ละหัวข้อ

4.6 นำแบบประเมินความพึงพอใจเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

4.7 นำข้อมูลจากแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดเกม มาหาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ใช้เกณฑ์การแปลความหมายคะแนนโดยพิจารณาจากเกณฑ์ค่าเฉลี่ย ดังนี้

4.50-5.00	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
3.50-4.49	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
2.50-3.49	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
1.50-2.49	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
ต่ำกว่า 1.50	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยมีรูปแบบการทดลอง (Experimental Design) ชนิดกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังทดลอง One group Pretest Posttest Design (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540: 60 – 61)

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการทดลอง ดังนี้

1. เลือกผู้เรียนมากลุ่มหนึ่งโดยการเลือกแบบเจาะจง

2. ทดสอบนักเรียนก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิต บันทึกคะแนนผลการทดสอบเป็นรายบุคคล

3. จัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดเกม เรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิตสำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยผู้วิจัยและผู้เรียนได้ทำความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับแนวทางการจัดการเรียนการสอนตามแผนการใช้ชุดเกม ดำเนินการสอนตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ บทบาทของผู้เรียนและผู้สอน แสดงดังตารางที่ 5 และตารางที่ 6 แสดงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามกระบวนการสืบเสาะหาความรู้แบบ 5E บันทึกคะแนนที่ได้จากการทำกิจกรรม

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเซลล์ของสิ่งมีชีวิต ก่อนและหลังการเรียน โดยการใช้วิธีการทางสถิติ t–test แบบ Correlated Samples or Dependent Samples

2. ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ของผลการทดสอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดเกม เรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิต ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้สูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540: 137)

3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการทดสอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดเกม เรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิต ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้สูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540: 137)

4. หาค่าความแปรปรวนผลการทดสอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดเกม เรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิต สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้สูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540: 137)

5. ใช้ค่าสถิติ t-test Dependent เพื่อเปรียบเทียบคะแนนจากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538: 104)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนากิจกรรมการสอนโดยใช้เกม เรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิตสำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชสรุปผลการทดลองได้ดังนี้

1. นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เกมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนได้รับการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

2. นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เกมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดต่อชุดเกม ($\bar{x}$ = 4.50, S.D. = 0.63)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูสอนวิชาวิทยาศาสตร์สามารถที่จะนำเกมเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ไปใช้สอนในชั่วโมงเรียน สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับนักเรียนในระดับชั้นอื่นเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนได้

2. ก่อนให้นักเรียนทำกิจกรรมเกี่ยวกับเกมต่างๆ ครูควรทำความเข้าใจวิธีการและขั้นตอนการเล่นเกมนั้นๆ ให้เข้าใจก่อน แล้วจึงอธิบายวิธีและขั้นตอนการเล่นเกมให้นักเรียนเข้าใจ ก่อนลงมือทำกิจกรรมนั้นๆ เพราะหากนักเรียนไม่เข้าใจวิธีการและขั้นตอนการเล่นเกมแล้วนักเรียนจะปฏิบัติตามขั้นตอนไม่ถูกวิธีทำให้ผลการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนไม่บรรลุผลตามจุดมุ่งหมาย

3. สำหรับเกมบางเกมครูควรจัดอุปกรณ์ประกอบการเล่นสำรองไว้อย่างน้อย 1 ชุดเพื่อให้การปฏิบัติดำเนินต่อไปได้ในกรณีที่อุปกรณ์บางชุดชำรุดหรือขัดข้อง

4. ควรมีการเสริมแรงแก่นักเรียน เพื่อกระตุ้นความสนใจของนักเรียนให้มากขึ้น และเป็นการให้นักเรียนมีกำลังใจแก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี เช่น การให้รางวัลการปรบมือการกล่าวคำชมเชยและการให้คะแนนกลุ่มในการร่วมมือของสมาชิกภายในกลุ่มระหว่างการเล่นเกม

5. ในการแบ่งกลุ่มนักเรียนควรแบ่งกลุ่มโดยคละความสามารถของนักเรียนแต่ละกลุ่มให้มีความสามารถสม่ำเสมอกัน เช่น จัดกลุ่มนักเรียน เก่ง ปานกลางอ่อน อยู่ในกลุ่มเดียวกัน เพื่อให้เกิดเกิดการเรียนรู้ร่วมกันและช่วยเหลือกันภายในกลุ่มหรือระหว่างกลุ่ม

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนาเกมเพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ในเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์และระดับชั้นอื่น

2. ควรมีการศึกษาในด้านอื่นๆ นอกจากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ เช่น ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ทัศนคติความพึงพอใจ ทักษะการแกปัญหา ทักษะการสื่อสารจากการเรียนรู้ที่ใช้เกมประกอบกาสอนในวิชาวิทยาศาสตร์

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ได้เกมที่มีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ในรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต (2000 1301) หน่วยที่ 9 การรักษาดุลยภาพของสิ่งมีชีวิต เรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิตสำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1

2. เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์ ทำให้การเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์มีความน่าสนใจและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

การสร้างแรงจูงใจโดยการใช้สื่อประสม วิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ ของนักเรียนระดับ ปวช.1 อาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวจุฑาทิพย์ มีแก้ว
ตำแหน่ง ครูจ้างสอน
วุฒิการศึกษา คบ.(วิทยาศาสตร์)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

วิทยาศาสตร์เป็นวัฒนธรรมของโลกสมัยใหม่ซึ่งเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ดังนั้นทุกคนจึงจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาให้รู้วิทยาศาสตร์เพื่อที่จะมีความรู้ความเข้าใจในธรรมชาติและเทคโนโลยี สามารถนำความรู้ ไปใช้อย่างมีเหตุผล สร้างสรรค์และมีคุณธรรม ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์มีบทบาทต่อการเปลี่ยนแปลงสังคม และเศรษฐกิจของประเทศ เห็นได้ว่าประเทศที่เจริญแล้วมีการพัฒนาความรู้ทางวิทยาศาสตร์อย่างต่อเนื่อง

การเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ในปัจจุบันจึงให้ความสำคัญในเรื่องการสร้างเสริมให้นักเรียนเกิดเจตคติเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเน้นทักษะกระบวนการในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองมากกว่าอดีตทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกอยากจะศึกษาวิทยาศาสตร์ หากส่งเสริมให้นักเรียนมีความสนใจสนุกสนานกับการเรียนแล้วก็จะทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จได้ ในการวางแผนการจัดการเรียนการสอนจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบหลายประการ เช่น ธรรมชาติของเนื้อหาบรรยากาศของชั้นเรียน ความสนใจและความต้องการของนักเรียน รวมทั้งครูจะต้องนำเอาเทคนิควิธีการสอนหลายวิธี มาใช้ในบทเรียนหนึ่ง ๆ ให้มีเหมาะสม รูปแบบหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ที่น่าสนใจ คือการให้เด็กได้สนุกกับสื่อการเรียนรู้ นักเรียนจะได้มีการพัฒนาความคิด ความสนใจใฝ่รู้ ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และเจตคติที่ดี จากอดีตจนถึงปัจจุบันประสบปัญหาหลายๆ ด้าน ทำให้การประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติวิชาวิทยาศาสตร์อยู่ในระดับต่ำ อันเนื่องมาจากการขาดความสนใจในการเรียนนั้น มีแนวทางในการแก้ไขให้ดีขึ้นด้วยการสร้างบรรยากาศในห้องเรียน โดยการสร้างสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายเข้ามาประกอบการเรียนการสอนซึ่งจะกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจ ตั้งใจและพร้อมที่จะเรียนรู้ตลอดเวลา ทำให้ผลการเรียนดีขึ้น

จากประสบการณ์การสอน เรื่องการถ่ายทอดลักษณะทางพันธุกรรม ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 พบว่านักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ขาดความสนใจและความเอาใจใส่ในการเรียนโดยเฉพาะการเรียนในห้องเรียนและการทำแบบทดสอบ ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการนำสื่อการเรียนรู้มาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน น่าจะช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจ เกิดความสนุกสนาน ไม่เกิดความเบื่อหน่าย ผู้วิจัยจึงได้จัดทำงานวิจัยในชั้นเรียนเรื่องการสร้างแรงจูงใจโดยการใช้สื่อประสมวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ นักเรียนระดับ ปวช.1 อาหารและโภชนาการในครั้งนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน วิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ
2. เพื่อสร้างแรงจูงในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการมากขึ้น
3. เพิ่มผลสัมฤทธิ์ในการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาอาหารและโภชนาการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวนนักเรียน 157 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 29 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องความหลากหลายทางชีวภาพในอาหารและปิโตรเลียมนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 3 แผน จำนวน 3 ชั่วโมง
2. เพลงอาณาจักรต่าง ๆ
3. อาหารที่มีจุลินทรีย์
4. เกมอักษรซ่อนคำ
5. ป๊อบอัพ
6. กล่องปริศนา
7. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัย เรื่องหลากหลายทางชีวภาพ จุลินทรีย์ในอาหารและปิโตรเลียม ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 จำนวน 30 ข้อ
8. แบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ วิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ เรื่องหลากหลายทางชีวภาพ จุลินทรีย์ในอาหารและปิโตรเลียม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง
2. ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทั้งด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย
3. ศึกษาทฤษฎี หลักการ เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และแนวคิดในการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ จากเอกสารตำรา คู่มือครู แบบเรียนและเอกสารตำรา การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการสร้างสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย
4. วิเคราะห์เนื้อหาสาระการเรียนรู้และคำอธิบายรายวิชา การจัดสาระการเรียนรู้ ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ในรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ
5. ออกแบบสื่อการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและช่วงวัยของผู้เรียน จัดทำสื่อการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ 5 ประเภท ได้แก่ เพลงอาณาจักรต่างๆ เรื่องความหลากหลายทางชีวภาพ อาหารที่มีจุลินทรีย์ เรื่องจุลินทรีย์ในอาหาร เกมอักษรซ่อนคำ เรื่องปิโตรเลียม ป๊อบอัพ เรื่องปิโตรเลียม กล่องปริศนา เรื่องปิโตรเลียม ทดลองใช้เกมในการเรียนการสอนและปรับปรุงให้มีความเหมาะสม
6. ออกข้อสอบเพื่อทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเรื่องหลากหลายทางชีวภาพ จุลินทรีย์ในอาหารและปิโตรเลียม แบบปรนัยชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 จำนวน 30 ข้อ
7. สร้างแบบสอบถามวัดแรงจูงใจ ในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ จำนวน 10 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการทำวิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. เก็บคะแนนจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องหลากหลายทางชีวภาพ จุลินทรีย์ในอาหารและปิโตรเลียม แบบปรนัยระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ก่อนเรียน (Pre–test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 30 ข้อ
2. ดำเนินการสอนตามตารางการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ เรื่องหลากหลายทางชีวภาพ จุลินทรีย์ในอาหารและปิโตรเลียม ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 โดยสร้างสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2561 – กุมภาพันธ์ 2562
3. เมื่อดำเนินการสอนครบตามแผนการเรียนรู้แล้ว ทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน (Post–test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน
4. เก็บข้อมูลจากแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ จำนวน 10 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for Window และ Excel ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์หาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย โดยเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนกับคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียน จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องหลากหลายทางชีวภาพ จุลินทรีย์ในอาหารและปิโตรเลียม จำนวน 30 ข้อ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์วิเคราะห์หาเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและแปรผลข้อมูล ที่ได้จากการประเมินจากแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ จำนวน 10 ข้อ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย โดยเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนกับคะแนนสอบ

หลังเรียนของนักเรียน จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องหลากหลายทางชีวภาพ จุลินทรีย์ในอาหารและปิโตรเลียม จำนวน 20 ข้อ ใช้กลุ่มตัวอย่าง 29 คน ปรากฏผลดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ตารางแสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญทางสถิติ โดยเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนกับคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียน

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	X	S.D.	ร้อยละ	T	Sig
ก่อนเรียน	29	30	14.66	2.13	48.86	37.12	.000
หลังเรียน	29	30	20.48	2.81	68.26	39.24	.000

*Sig. <.05

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนเฉลี่ยจากทำแบบทดสอบก่อนเรียน เรื่องหลากหลายทางชีวภาพ จุลินทรีย์ในอาหารและปิโตรเลียม จำนวน 29 คน เท่ากับ 14.66 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 48.86 ของคะแนนเต็ม และคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน เท่ากับ 20.48 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 68.26 ของคะแนนเต็ม ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนเรียน เท่ากับ 2.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานหลังเรียนเท่ากับ 2.81 มีค่า t-test ก่อนเรียน เท่ากับ 37.12 มีค่า t-test หลังเรียน มีค่า **Sig** เท่ากับ .000 แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ ภายหลังได้รับการสอนโดยใช้เกม สูงกว่าเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปรผลข้อมูลที่ได้จากการประเมินจากนักเรียนโดยใช้แบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ จำนวน 10 ข้อ ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปรผลจากแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ โดยใช้จำแนกเป็นรายข้อ

ลำดับที่	รายการ	S.D	ค่าเฉลี่ย
1.	สื่อที่ใช้การจัดกิจกรรมมีความสนุก	4.45	6.40
2.	สื่อมีสีสันสวยงาม ดึงดูดความสนใจ	4.24	5.31
3.	การใช้สื่อทำให้มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อน	4.55	7.39
4.	สื่อวิทยาศาสตร์มีความน่าสนใจ	4.28	5.91
5.	สื่อวิทยาศาสตร์มีการเรียนรู้ที่ท้าทาย	4.17	5.15
6.	สื่อที่ใช้สอดคล้องกับบทเรียน	4.41	6.58
7.	สื่อมีเนื้อหามีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	4.38	6.40
8.	สื่อมีส่วนช่วยในการกระตุ้นการเรียนรู้	4.62	7.83
9.	สื่อสามารถนำมาพัฒนาตนเองได้	3.97	4.12
10.	สื่อที่ใช้สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้	4.24	5.56
รวม		**4.33**	

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 มีแรงจูงใจต่อการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวม คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.33 อยู่ในระดับ มาก

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ ภายหลังได้รับการสอนโดยใช้สื่อ สูงกว่าเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5
2. นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 2 มีแรงจูงใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยการใช้สื่อการเรียนรู้ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.33

ข้อเสนอแนะ

1. ควรพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยใช้เกมสื่อเพื่อสร้างแรงจูงใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ในกลุ่มประสบการณ์อื่น ๆ และในระดับชั้นอื่น ๆ
2. ควรพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยใช้สื่อและกิจกรรมรูปแบบอื่น ๆ เพื่อที่นักเรียนจะได้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย
3. ควรพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยใช้สื่อในเนื้อหาหรือเรื่องราวอื่น ๆ ที่นักเรียนสนใจ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน มีความสนุกสนานและเรียนอย่างมีความสุข
2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง ความหลากหลายทางชีวภาพ โดยการใช้สื่อการสอนประเภทวีดีโอ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวณัฐวดี สุขประจันทร์
ตำแหน่ง ครูจ้างสอน
วุฒิการศึกษา วท.บ.(ศึกษาศาสตร์)
ปีที่ทำวิจัย 2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

วิทยาศาสตร์มีบทบาทสำคัญยิ่งในสังคมโลกปัจจุบันและอนาคต เพราะวิทยาศาสตร์เกี่ยวข้องกับชีวิตของทุกคน ทั้งในการดำรงชีวิตประจำวันและในงานอาชีพต่างๆนอกจากนี้ในแต่ละวิชา เจตคติก็มีบทบาทสำคัญที่จะช่วยส่งผลต่อผลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ คือ ถ้าผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชานั้นๆ การเรียนวิชานั้นจะประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร และเนื่องจากวิชาวิทยาศาสตร์เป็นวิชาที่มีเนื้อหาวิชาจำนวนมากจากเหตุผลข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของรายวิชาวิทยาศาสตร์ จึงมีการนำสื่อประเภทวีดีโอมาใช้ประกอบการเรียนการสอนในเรื่อง ความหลากหลายทางชีวภาพ เพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้นและส่งผลให้นักเรียนมีเจตคติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาวิทยาศาสตร์

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ โดยการใช้สื่อการสอนประเภทวีดีโอ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
2. เพื่อศึกษาเจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ โดยการใช้สื่อการสอนประเภทวีดีโอ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบ
2. แบบสอบถาม

การสร้างเครื่องมือ

1. กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้
2. เขียนข้อคำถาม จำนวน 20 ข้อ
3. นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (วิเคราะห์ IOC)
4. นำไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
5. ทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง
6. วิเคราะห์คุณภาพ ค่าความยาก-ง่าย ค่าอำนาจจำแนก ความเชื่อมั่น KR-20
7. นำแบบทดสอบไปใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมาย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน หลังจากใช้สื่อประเภทวิดีโอประกอบการสอน
2. เก็บรวบรวมข้อมูลนำมาวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น KR-20 และในการศึกษาเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อรายวิชาวิทยาศาสตร์
3. เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามวัดความรู้สึกความพึงพอใจแล้วนำมาวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นแบบครอนบาคแอลฟา

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for Window โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยใช้สถิติพื้นฐานค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนเรียน – หลังเรียน และหาคะแนนพัฒนาการ

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยก่อนเรียน หลังเรียน และสถิติทดสอบทีแบบกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระจากกันโดยการใช้สถิติการหาค่า T-test

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่องความหลากหลายทางชีวภาพโดยการใช้สื่อการสอนประเภทวีดีโอ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จากการวิจัยพบว่าผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิชาวิทยาศาสตร์ เรื่องความหลากหลายทางชีวภาพ ผลการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากับ 5.25 และ 9.25 ตามลำดับ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากับ 1.58 และ 2.33 ตามลำดับ และผลการศึกษาเจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่องความหลากหลายทางชีวภาพ อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 3.90 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.86

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยสื่อในรูปแบบอื่นๆ เพื่อให้มีความหลากหลาย และปรับให้เหมาะสมกับธรรมชาติของรายวิชาต่อไป
2. ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นๆ นอกเหนือจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียน เช่น พฤติกรรมการทำงานเป็นกลุ่ม การพัฒนาทักษะทางวิทยาศาสตร์ เป็นต้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาของรายวิชาวิทยาศาสตร์เพิ่มมากขึ้น
2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ที่ดีขึ้น
3. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาวิทยาศาสตร์

การศึกษาพฤติกรรมการส่งงานวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ ของนักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาวิชาการตลาด ปีการศึกษา 2561

ผู้วิจัย	นางสาวพรพิมล จงจิตร
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	คบ.(วิทยาศาสตร์)
ปีที่ทำวิจัย	2561

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันจากการสอนในวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ และสอบถามครูผู้สอนในรายวิชาต่าง ๆ ของนักเรียนระดับ ปวช.1 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มักจะส่งงานที่ได้รับมอบหมายไม่ตรงเวลาที่ครูผู้สอนกำหนด หรือบางคนก็ไม่ส่งงานเลย ซึ่งทำให้ครูผู้สอนไม่สามารถวัดความรู้หรือติดตามความก้าวหน้าของนักเรียนได้ และในบางรายวิชาอาจมีผลต่อคะแนนเก็บของนักเรียน ดังนั้น ผู้วิจัยซึ่งในฐานะที่เป็นทั้งครูผู้สอน ครูประจำวิชา และเป็นครูที่ปรึกษา เห็นความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในระดับ ปวช.1 สาขาวิชาการตลาด เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการแก้ปัญหาของนักเรียนในเรื่องการไม่ส่งงานต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสาเหตุของการไม่ส่งงานของนักเรียนระดับ ปวช.1
2. เพื่อรวบรวมข้อมูลสำหรับการแก้ปัญหาการไม่ส่งงานของนักเรียน

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 20 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ขั้นวิเคราะห์

1.1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียน การวิเคราะห์ผู้เรียนได้กำหนดไว้คือ ประชากร เป็นนักเรียนระดับ ปวช.1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนผู้เรียน 20 คน

1.2 วิเคราะห์หาสาเหตุของการไม่ส่งงานของนักเรียน โดยการหาค่าร้อยละ

2. ขั้นออกแบบ

2.1 ศึกษาเทคนิคการสร้างแบบสอบถามจากเอกสารต่าง ๆ

2.2 สร้างแบบสอบถามเพื่อวัดพฤติกรรมของนักเรียนเพื่อหาสาเหตุในการไม่ส่งงาน/การบ้านของนักเรียนระดับ ปวช.1 จำนวน 10 ข้อ โดยให้นักเรียนใส่หมายเลขลำดับสาเหตุของการไม่ส่งงานจากลำดับมากที่สุด (1) ไปจนถึงลำดับน้อยที่สุด (10)

2.3 นำแบบวัดเจตคติที่สร้างขึ้นเสนอต่อที่ปรึกษางานวิจัยเพื่อตรวจสอบแก้ไข

2.4 นำแบบวัดเจตคติมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง

3. ขั้นดำเนินการ

3.1 นำแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมเรื่องการไม่ส่งงานและการบ้าน ของนักเรียนระดับ ปวช.1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 20 คน เพื่อหาสาเหตุของการไม่ส่งงานและการบ้าน และทำการบันทึกคะแนน

3.2 ดำเนินการหาค่าร้อยละของแต่ละข้อสาเหตุ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนระดับ ปวช.1 ในเรื่องการไม่ส่งงานและการบ้าน แสดงให้เห็นว่าสาเหตุของการไม่ส่งงาน ลำดับที่ 1 คือ การให้งานมากเกินไป โดยคิดจากนักเรียน 20 คน ที่เลือกเป็นสาเหตุอันดับที่ 1 จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 30

ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจเจาะจงทำการวิจัยกลุ่มนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป และอาจแยกหัวข้อเป็นรายวิชาต่าง ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดขึ้น ซึ่งจะได้นำผลการทดลองที่ได้ไปแก้ไขปัญหาในการไม่ส่งงานและการบ้านของนักเรียนต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงพฤติกรรมและสาเหตุของการไม่ส่งงานของนักเรียน
2. ได้แนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน